

38198

THE
GUJARATI DICTIONARY.

श्री
शब्दार्थ सिंधु
प्रथम भिंदु.

गुजराती शब्दार्थ संग्रह.

रयनार

विठ्ठल राजराम दलाल,

गवर्नमेंट सेण्ट्रल प्रिंटींग हाउस गुजराती शिस्तेदा.

प्रकाशक

रामदास काशीदास मेहता कम्पनी

(पुस्तक प्रसारक मंडणी, मुम्बई)

संवत् १९५१.

सन १९६५.

कीमती

12

463

2011

COMB

38198

આ ગુરુશતી શબ્દકોષ છે. કૌશિકી
કે ભંડાર. ભણેલા કે અભણ પ્રાણીમાત્રને
ગતના ખીન, વ્યવહારમાં જેમ દ્રવ્યભંડાર
ની દીણે દાણે જરૂર પડેછે, તેમ વાચ્યવહા-
માં પ્રતિપણ શબ્દાર્થજ્ઞાનનું કામ પડેછે. જેની
પાસે જેવા અને જેટલો દ્રવ્યસંગ્રહ, તેવા
અને તેટલો વધારે ખાણ સુખભોગો, ધણી
સેહેલાઈથી તે મેળવી શકેછે; તેમજ જેની કને
જેવું અને જેટલું વધારે શબ્દજ્ઞાન, તેવા અને
તેટલા તે પોતાના વિચાર વધારે જોહેલાઈ ચકાર્ય
મહાર પાડી, ખીનના મગજમાં ઉતારી શકેછે.
એટલુંજ નહિ, પણ તેમ અરુ તેટલો અર્થ
પણ તે દ્વારે તે વધારે સંપાદન કરી શકેછે.
ધણી દ્રવ્ય સંપાદન કર્યા પછી તે સંભાળવાને
કૌશલ્યની જોડી પેહેરે વહેરે અનેક પ્રકાર
ની સારીરિક અને માનસિક ચિંતાઓ ભોગવવી
પડેછે, પણ આ જ્ઞાન સંપાદન કર્યા પછી તે
સાચવવાને એકલી મગજમટકી માત્ર બસ થાય
છે. અને તે તો પ્રાણી માત્રને પરમેશ્વરે જ-
ન્મતાંજ આપી મૂકી છે. જ્ઞાનની ચોગ્યતા માટે
તો સર્વમાન્ય શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતામાં નિર્વિવા-
દ હતું છે. “નાહિ જ્ઞાનેન સદૃશં પવિત્ર-
મિહ વિવ્રતે” એટલે જ્ઞાનસમાન પવિત્ર આ
દુનિયામાં ખીનું કંઈજ નથી.
આ કૌશિકે “શબ્દાર્થસિંધુ”ની સંજ્ઞા
આપી છે. તેનું કારણ: સિંધુ એટલે સસુદ્ર
જેમ અગાધ અને અપાર છે તેમ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ” પણ અગાધ અને અપાર સમજવો.
સિંધુમાં જેમ હલારો નદીઓનું આપ આપો-
આપ આવી મળેછે તેમ શબ્દકોષમાં પણ
હલારો વિષયક તરંગિણીઓ પ્રવિષ્ટ થાયછે.
પ્રથમે તેવા નૌકાસાક્ષરકુળ નાવિક હોય, ત-

થાપિ તે સંપૂર્ણ મહાસાગરના સ્થળનો, તળ-
નો કે જળનો પૂરો ચાગ પામી શકતો નથી,
તેમ ગમે તેવો પ્રવીણ પંડિત પણ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ”નો સંપૂર્ણ પાર પામવા ક્ષમિતના
સમર્થ થઈ શકે. સસુદ્રના ઉદરમાં જેમ અ-
સંખ્ય જળચર અને રત્નો છે. તેમ “શબ્દાર્થ-
સિંધુ”માં પણ અસંખ્યાત્ શબ્દરૂપી પ્ર-
ચલિત રત્નો સમાયલાં હોયછે. શબ્દાર્થ-
સિંધુમાં અગર જોકે આપણા ગુરુશતીમાં હાલ
વિશેષ વપરાતા ધણાખરા સાર્વદેશી શબ્દો
સાર્થ ગોઠ્યાછે, તથાપિ શબ્દ અને અર્થની
જે અનંતતા છે, તે તરફ લક્ષ આપતાં આ
પુસ્તકને “શબ્દાર્થસિંધુ”નું પ્રથમ ખંડ-
જ કહેવાની ફરજ પડેછે.

શબ્દનું મૂળ અક્ષર છે, અને અક્ષર એ હ-
ચ્ચારનાં ચિહ્નો છે. ઉચ્ચારમાત્રમાં અક્ષર
કે અચક્ષર કંઈને કંઈ અર્થ રહેલો હોયછે.
અર્થાત્ જેમાં કંઈપણ અર્થ અક્ષર થાય તેવો
વર્ણોચ્ચાર તે શબ્દ, જેમ અને ધર્મની
પેઠે શબ્દ અને અર્થનો દેહીપણ ફેટ નહિ
જોવો ધારો સંબંધ છે. જો ધણા ભૂલ ઉતરી
આ શબ્દાર્થસાગરનો સાર શોધીએ, તો એજ
નૌકો કે, જેટલા મુળાક્ષરો તેટલાજ મૂળ
શબ્દો મૂળાક્ષરના ભેદ બે, સ્વર અને વ્યં-
જન. મૂળ સ્વર પાંચ (અ, ઇ, ઉ, ઊ, ઋ);
તેનાં દીર્ઘરૂપ પાંચ (આ, ઇ, ઊ, ઋ, ઋ);
તેમાં ચાર (એ, ઐ, ઓ, ઔ) સંધસ્વ-
ર અને એક સ્વર ત્રણ વિસર્ગ ઉમેરી ગુ-
રુશતમાં ગણતા કુલ સ્વરો ૧૬; તેમજ મૂળ
વ્યંજનો ૩૩ તેમાં બ, ક, જ એ ત્રણ
ઉમેરી ગણતી ૩૬. એકંદરે ખાવન વર્ણોનો વિ-
સ્તાર જાન આ અર્ચિત શબ્દસુશિનું મૂળ છે.

કોષ-કૌશિકી-આ શબ્દમાં અંજને પૂ-સ-કાર
અર્થ

જો ગુરુશતીમાં વપરાતો નથી પરંતુ એ-
ક દીર્ઘરૂપ (ઋ) તો સંસ્કૃતમાં થી

પ્રત્યેક મૂળાસરના -હરેક, હીંદી અને પ્લુત એ ત્રણ ભેદ છે. તે દરેકના વળી ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને સ્વરિત એમ ત્રણ ત્રણ છે. એ નવરૂપોને અનુનાસિક ક્રિયામાં દરેક અક્ષરના ૧૮ રૂપો થાય છે. તેના વળી સ્થાન તથા પ્રયત્ન ભેદ પડે છે તે તો બુદ્ધિ. આ બધા ભેદસહિત, દરેક મૂળાક્ષરોની પરસ્પર, એક કે અનેકની સંધિ થઈ તેના અગણિત શબ્દો બને છે. તે આખાને આખા શબ્દો સાથે સંધાઈને સાં..સુવાળા નવા શબ્દો થાય છે. આ સર્વ શબ્દોને વળી ક્રિયા ઉત્તર પ્રકારના અલંકારો પેઢેરાની બહુરૂપી બનાવે છે. આમ થતાં કેટલાક શબ્દો તો એવા અટપટા બને છે કે બરાબર હમ વળ્યાવિનાં તે ઉચ્ચારી પણ શકતા નથી. અને જેટલા ઉચ્ચારાય છે, તેટલા પણ વધાર્યે વળી દેખાવવાને લેઈએ તેવાં અને તેટલાં સંકેત ચિહ્નો પણ હોય છે. ગૂજરાતી લિપિમાં કોઈએ ઉપલબ્ધતાં બહુતાં નથી.

હવે અર્થ સંગ્રહ બોલીએ તો દરેક શબ્દના પાશ્ચાત્ય, હિંદીયાર્થ અને વ્યંગ્યાર્થ એવા ત્રણ ભેદ છે. એ ત્રણના પણ અનેક પેઢાભેદ છે. તે સર્વને વળી અનેક પ્રત્યયો તથા ઉપસર્ગો દ્વારા અસંખ્ય નવા શબ્દો બને છે. વળી શબ્દના શુદ્ધરૂપનો અપભ્રંશ થઈ મૂળ અર્થ ઉપરાંત બીજા અર્થમાં વધારાતા શબ્દો નીચે છે તે તો બુદ્ધિ. આવા આ શબ્દસૂચિનો એક સરખો પ્રવાહ સંદોહિત પડે છે. તેનું નિયમપૂર્વક સ્વરૂપ સમજવું તો કામ વ્યાકરણશાસ્ત્રનું છે. છતાં શબ્દસૂચિના અખર વિરતારનું આટલું દિગ્દર્શન કરાવવાનો હેતુ, આ રીતે થતા સર્વ શબ્દોનાં સંગ્રહ ગ્રંથને “સિંહુ”ની ઉપમા આપવાનું કારણ સમજાય અને કેશનું કામ કેવું વિહર છે તેનો કંઈક ખ્યાલ આ ગ્રંથના ધરી-કોને મળે, એવું માત્ર છે. અને એક જ પાટન આ રાહ પ્રયત્નને સંપૂર્ણ થઈ “સિંહુ”નું અથમ બિંદુ એવું નામ આપ્યું છે. કદી કોઈ ધરે કે આટલા એક બિંદુ-દીપ્તથી તે શી તરસ છીપીશે? આરા, ખુલાસામાં કહે-

વાની જરૂર છે, કે, જ્ઞાનામૃતનું પાન કરવાની ખરી તરસ હોય છે. ગૂજરાતી ભાષાએ લાગી નથી. એવી ધણ લાગશે ત્યારે તો ગમે તેટલું દૂરથી પણ ભરપૂર પાણી તાણી આપીને, સાત જાગની આટારીએ પણ “ધર પેકાં ગંગા”ની પેઠે પુરતકાલયરૂપી વળના નળ પૂરા પાડનાર મોટી મોટી મ્યુનિસિપાલિટીઓ ગામેગામે અને ઘરેઘરે સ્થપાશે. અને તેના વિદ્વાન સભાસદો (Municipal Corporators)ની પેઠે જીશામતથી મત (Vote) માંગી મંગાવીને આપની રોવા જનવવા સ્વતઃસિદ્ધ થશે.

ઉપર કહ્યું તેમ આ “શબ્દોર્થસિંહુ”નું અથમ બિંદુ એટલે પેઢેનું દીપ્ત છે; તથાપિ તે મહાસાગરથી ઘડે પાડેનું બિંદુ નથી. મહાસાગરની મર્યાદામાં ન તેને જેમનું તેમ રાખીને, તેના સ્મરણ, દર્શન, પાન તથા અવગણનનો કામ આપવાનો આ અંક ચલ છે. સળગ્યો બિંદુ સ્પર્શથી પણ સંપૂર્ણ સમુદ્રસ્પર્શનું કળ મરો; એટલું જ નહિ, પણ આખા અધિકના રસસ્વાદ, રતનભંડાર તથા ગંભીરતા વધેરે જીવિત આ અંક બિંદુમાં પૂર્ણ સૂક્ષ્મરૂપે અવલોકન થઈ શકે. વળી દેવયોગે આનાં બીજાં બિંદુ પ્રસિદ્ધ થવાનો ભેગ ન ગૌરીશંકર દૂપાએ આગળ ઉપર આવી મળશે. તે ઉત્તરોત્તર અધિકાધિક લાભ આકરડોને થતો જશે.

તેમ વળી બંધાવનું લેઈએ કે, જેવો લેઈએ તેવો ગૂજરાતી ભાષાનો ગૂજરાતી શબ્દકોષ તો અધાપિ કાઢ થયો જ નથી. આ અત્યુક્તિ નથી. સમુદ્ર મથન સેહેનું નથી. છતાં કોઈ અંપલાઈ ને ફરી પડે તો, પોતામાં ગમે તેવી તરવાની સંકેત છતાં, મહાસાગરના મોલની ઊભમાં, મજા મગરાદિના અનેક ભયાનક સંકટોમાં, તથા વાજાદળથી થતા વમળમાં, તે તણાઈ મરી જાય, રોપણ કોઈ તેને ઉગારે કે તેની વહારે ધાય એવી ઉદાર ભુદિ હોય આપણી ગૂજરાતીમાં નથી. આ વાતની સાબીતી આપણે ગૂજરાતી ભાષાના લેખન-મરદમ કવિ નરદાશંકરને જીવતા હોત તો પોતાનીમે આપત. કવિ નરદાશંકર આક વધુ ભ.

તાન, મન અને ધનપૂર્વક અશ્રાંત પરિશ્રમે “નર્મકોષ” તૈયાર કરી ઈ. સ. ૧૮૭૩ માં તે છપાવ્યો. એક જે વર્ષે તે તે ખપાવવા સતત પ્રયત્ન કર્યો. આરંભમાં તેની કીમત રૂ. ૨૨ રાખી હતી, જે કવિના શ્રમ તથા તે સમય તરફ જોતાં કંઈજ વધારે ન હતો, તે છતાં તેમાં પણ કવિશ્રીએ ઘટાડો કર્યો. આટલું કંઈ છતાં પણ તેની એક આવૃત્તિને પૂરેપૂરો ઉઠાવ તત્કાળ થયો નહિ. ત્યારે એ ઉદાર પુરુષે ગુજરાતના જાણીતા ગુણવાન, વિદ્વાન, તેમજ ધનવાન જનોને પોતાના આ મહાન ગ્રંથનું સન્માનપૂર્વક અમુલ્ય દાન દેવા માંડ્યું અને છેવટે થાકીને ખાકીની ૩૮૦ ને આસરે પ્રતો સાત રૂપિયા લેખે, સને ૧૮૭૬ માં સરકારને વેચી દીધી. સરકારે તે દશ રૂપિયાની કીમતે વેચવા માંડી. તોપણ તે સ્વધર્મી નહોતો નીકાલ થતાં ૧૯ વર્ષનાં વહાણાં વાયાં ! કવિના સારા જન્મારાનો આરો આવ્યો !! પણ રજા થનો રવહરતે સારોદ્ધાર કરવાનો વારો નહોતો આવ્યો !!! આ શું ઓછો અફસોસ ? કોઈપણ ગુજરાતી લેખકને નાદમેદ થવા કે પાછા પગલાં ભરવાને આ “નર્મકોષ”ની એકલ વિકલ વાર્તા શું ખસ નથી ? અને ખરી વિદ્યા તથા સારા વિદ્વાનોની એકફરીના અસખ્ય દાખલા આપવા કરતાં આ એકલ શું ઓછો છે ? આવાજ ન્યાં પરીક્ષક હોય ; ન્યાં ટકે શેર ભાજ ટકે શેર ખાલ”ની પેઠે “જોળ અને જોળનું એકજ મોલ” હોય ; તથા ન્યાં કંઈપણ બતમેહોત ન કરતાં, વગર સમજે ગમેતેમ આયતા લેખોના ઉતારા કરી કે કરાવી, શુદ્ધગ્રંથને અશુદ્ધ અને હલકા રૂપમાં મૂકી, મોગા ગ્રંથકાર કે પ્રકાશકના પંકાતા પેટભરા પ્રેસવાળાનોજ ભાવ પૂજાતો હોય ; ત્યાં સારા શાસ્ત્રીય ગ્રંથો કેમ જન્મ પામે ?

એ રીતે જોતાં ગુજરાતીમાં આત્મસૂધી જે જે શળકોશો બહાર પડ્યા છે, તેમાંથી નારીના કોશો બાદ કરીએ, તે આખી કામનો તો એકલ “નર્મકોષ” નજરે પડશે. એ “નર્મકોષ” પણ ન્યાં જોઈને બંધ થયો,

અને ગુજરાતી લોકોમાં જ્ઞાન મેળવવાને ઉત્સુક એવા કેટલાક જનો તે વિના મુજાવા લાગ્યા, ત્યારે “પુસ્તકપ્રસારક મંડળી”એ મરહુમ કવિનાં વિધવા પત્નીને તેની નવી આવૃત્તિ કદાવવાની સૂચના કરી તથા તેમને જોગવાઈ ન હોય તો અમુક ઉચકો આપી તેનો હક લેવા મરજી જણાવી. પણ તેમનું મન નહિ માન્યું તેથી, પુસ્તક પ્રસારક મંડળીવાળા મારા મિત્ર ભાઈ રામદાસ કાશીદાસ મોદીએ મારી આજળ વાત કહાડી. મેં કહ્યું કે “આવાં પુસ્તકો જોઈ તો ધણુ સમયથી સંકરોને સુવિદત છે, પરંતુ તેને યથાર્થ ઇન્સાફ આપે એવો કોઈ વિધાવીર એ જોઈ પૂરવાને આજળ પડે તથા પાછીની અને પંતળની મુનિઓએ સંસ્કૃત વ્યાકરણની જેવાં સૂત્ર અને લાઘ્ય રચ્યાં છે તથા અમરસિંહાદિએ “અમરકોષાદિ” ગ્રંથો રચ્યાં છે તેવી રીતનાં ગુજરાતી વ્યાકરણ અને કોષ રચી ગુર્જરપ્રજાને ઉપકૃત કરે, તો વધારે સારું. આતું કાર્ય સંસ્કૃત પ્રાકૃત વાગ્દેવીને વશ કરનાર પંડિત શ્રી ગદ્દલાદજી જે મન ઉપર લે નોજ કંઈ યથાર્થ ફળની આશા રાખી શકાય.” આવા વિચારથી એ મહાત્માને પ્રાર્થના કરી તથા ધણી મુદત તેમની સેવના કરી પરંતુ, પ્રભુ પૂજનપરાયણ પંડિતજી પોતાની નિત્યનિયમો, દેવસેવા અને શ્રીમદ્ ભગવાદાર્થ સંપ્રદાયની ભક્તિભાવગરોમાશ્વ નિવૃત્ત થઈ, માત્ર પ્રતિદિવસ ૨ કલાક આવાં દેશકલ્પણનાં કામોમાં રાકતા હોત તો પછી આ એકલ વિદ્વદ્ગણકન્ધમાથી એવાં વ્યાકરણ અને કોશ તો શું પણ કંઈક અમૂલ્ય ગ્રંથરત્નો ગુર્જર પ્રજાને પ્રાપ્ત થયાં હોત, પરંતુ ગુર્જર પ્રજાનાં એવાં ભાગ્યજન કયાંથી ? ધણા ધણા દિવસ સુધી તેમને આમાત્રમ કંઈ, મોડી મોડી રાતસુધી જાગરા કર્યા, પણ પંડિતશ્રી પાંડેથી, એક “સમશ્લોકી શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા” રીવાજ, બીજું કોઈપણ કાર્ય નિયમપૂર્વક નીકળી શક્યું નહિ. આ નો કોષ જેવું કાર્ય, તેને માટે પૂરતાં સાધનો, પુસ્તકો, સહાયતા અને પ્રુરસ્કાદ કેમ કરી મળે ? કેટલેક ગમેતેમ કરી એ “સઘળું મેળવી

એક સારો સંગ્રહ તૈયાર કરીએ; તોપણ તે પ્રગટ કરવામાટે સૂરતાં નાણાંનાં ફેંકાણાં ક્યાંથી થઈ શકશે? તેમ ગૂજરાતી ભાષાઓના અર્થપરીક્ષણનું નિરીક્ષણ કરતાં પૂરતું ઉત્તેજન મળવાની પણ શી આશા?

આવાં કંઈક ઉત્સાહભંગ તથા નિરાશાના ઉદ્ગારો નીસર્યા, પરંતુ ભાઈ રામદાસ તેથી હચા નહિ. અને આખરે પુસ્તકપ્રસારક મંડળીએ પોતાનો વિચાર માંડી ન વાળતાં, મનેજ મારી શક્તિપ્રમાણે એક નોંતકડો પસંદપયોગી ગૂજરાતી કોષ તૈયાર કરવા જણાવ્યું અને તેમ થાય તો તે છપાવી પ્રગટ કરવાનું પોતાને માથે લીધું. ભાખરીમાટે પકડેલી સરકારી તથા સંસારી આકરી ચાકરી કરી, બાકી જે સમય મળે તે આમાં વાપરી, ઘણે દહાડે આ સિંધુનું એક ણિંદુ ગુર્જરી ગિરાના ઉપાસકો આગળ મૂકવા હું શક્તિમાન થયો છું. હવે તેની કેવી કદર થાયછે તે તો અનુભવે સમજી શકાશે.

નર્મકોષ તથા નાના કોષની રચનામાં કેવો અતિ કંટલા કરક છે તે હવે જણાવીએ. નર્મકોષ કરતાં આ “શબ્દાર્થસિંધુ”માં શબ્દની સંખ્યા વધારે છે, તેની ખાત્રી માટે હાથના કાંકણને આરસીની અપેક્ષા નથી. વળી હરવ, દીર્ઘ, ઇકાર, ઉકાર તથા નેડણિ, આદિશ આદિના સંદિગ્ધપણને લીધે ઘણા શબ્દો નર્મકોષમાં ફેરી ફેરી આપ્યાં છે, તેમ આમાં અકારણ કુંચુ નથી. અર્થમાં પર્યાય એટલે તેજ અર્થબોધક બીજા બોલો વિશેષ ન આપતાં, વેબસ્ટરની મોટી અંગ્રેજી ડિક્શનરીએયે લખ્યો છે કેવિશ્વંત્ર કરેછે, તેમ ન કરતાં પર્યાયોજ વધારે આપવાનો આમાં યત્ન છે. કવિએ જેમાં હકારનો ઉચ્ચાર થાયછે તેવા શબ્દોમાંની

ઉકાર ઉરાડી દઇને તેને બદલે પૂર્વી વર્ણનીચે મીઠું મૂકવાની પેહેલ કરીછે, પણ તેમ અનુયાયી આજ ન થવાથી, આ કોષમાં હજારો બોલાય અને લખાય છે તેમજ સ્પષ્ટ હકાર હાખલ કર્યોછે. બીજાસ-શબ્દો પ્રાયઃ સિલેબકેવલતાવાપરતાજ નથી. તેવા શબ્દો નર્મકોષમાં છે; છતાં પણ આકોષમાં તે ગાળી કાઢાય છે. નર્મકોષમાં પ્રત્યક્ષ પૃથક્ દેખાડાયા નથી પરંતુ આમાં તેના પણ થોડાક નમૂના આપ્યાંછે. નર્મકોષ ખન્યો ત્યારે નહિ, પણ હજારો ગૂજરાતીમાં વપરાતા ઘણા સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી શબ્દો આમાં સમાયા છે. અર્થનું પૂરું થોડું ન થઈતેમાટે. નર્મકોષ કરતાં આમાં અક્ષરો બહુ ઊંચા લીધાછે. જે જે શબ્દોના ઘણા પર્યાયો એકજ સ્થળે મૂક્યાછે, તેમાંના અકારાદિકમે આવતા શબ્દોમાં તેને એક પર્યાય આપી “અમુક શબ્દ બુદ્ધિ” એવી સૂચના કરી છે. અને કાંઈકાંઈ શબ્દોને અર્થ બ્રખતાં જેટલા અર્થ હોય તેટલા આંકડા માંડ્યા નથી, પણ એક અર્થવાળા શબ્દોની વચ્ચે અલ્પચિરામ (.) અને બીજે અર્થ આરંભતાં પૂર્વે પૂર્ણચિરામ (.) નો ઉપયોગ કર્યોછે. શબ્દની વ્યુત્પત્તિ સંબંધે પણ વિશેષ ન લખતાં, વ્યુત્પત્તિદર્શક મૂળશબ્દને અર્થમાં પ્રથમ જગા આપીછે. ગૂજરાતી નામેની જાતિસંબંધમાં પણ ગુર્જર વિદ્વાનોમ ઘણા મતસેદ્ધ ચાલેછે માટે એ સંશયને વિષય આ નાના કોષમાં આણ્યો નથી. આવ તારતમ્યથી આ કોષની રચના નર્મકોષથી બહુ પ્રકારની થઈ છે. માટે જેમની પાસે નર્મકોષ હોય તેમને પણ આ નિરૂપણ નથી, તેનો અવલોકતાં અનુભવ મળશે.

ગૂજરાતી ભાષાજ સહોદિક બોલનાશ અહિંદુસ્થાનમાં ૧,૦૬,૨૦,૦૦૦ મનુષ્યો વસે તે સૂર્યના પૂર્વજે ગૂજરાતી હતા એમ વશ

પ્રસ્તાવના,

પણ ગૂજરાતી કહેવાશે. કહો ત્યારે આટલાબધા પૂર્વે થઇ ગએલા, હાલ વસતા અને હવેપછી થનારા માણસોના વ્યવહારમાં આવેલા અને આવતા કેટલા શબ્દો હોવા જોઇએ? અને તે સર્વ સમન્વયવામાંજે વખતે આવત જોડે જોડે નિયમે કેટલા કોશો થવાની જરૂર છે? તથા તે અર્થે આજસુધીમાં થયુંજ શું છે? એ શાત વિચારનારને આવા પ્રશ્નોની આવશ્યકતા સહજ સમન્વય તેમ છે. ખાશી વિનાચિ-થારે હજતાઇમાં તો, કોઇ ભંચે કહી નાખે કે, ગૂજરાતી તો અમારા ધરની ભાષા. એને માટે તે વળી કોઇ કેવા અને વ્યાકરણ રેતો? આમ બોલનારને “કેવાના દેહકા”ની ઉપમા અનુચિત નહિ લેખાય. આવા અકલના સા-ગર એટલો પણ વિચાર કરતા નથી કે, સ-કાકળ ધરખણમાં રહીને, ધરમાં હોય તેટલાજ માણસો અને પદાર્થો સાથે આજન્મ વ્યવ-હાર કરવાનો નથી, પણ આખા કૃષિયાના, ગામના, દેશના, અરે! ઉપર કહ્યું તેણું દેહ-કાપણું વિશેષ દૂર કરે તો આખી દુનિયાના માણસો અને પદાર્થો સાથે કાયિક, વાચિક, માનસિક અને સાંસર્ગિક સર્વ પ્રકારનો વ્યા-વહારિક સંબંધ હોતો, છે અને થશે. તે વે-ગએ આ એક તો શું પણ અનેક કોષો પણ શબ્દજ્ઞાન મેળવવાને પૂરતા થાય તેમ નથી.

આજકાલ અખંડભૂમંડળમાં હન્નત રિય-તિએ પહોંચેલા જનોની અને પ્રતિદિવસ જેનું જ્ઞાન વધારે ઉપાસકો મેળવવા મચી રહ્યા છે. જેવી ભાષા અંગ્રેજ થઇ પડી છે. તેમાં પણ આજથી માત્ર ૧૫૦ વર્ષ ઉપર આપણી પેઢી-કાપણુંનો અભાવ દૂરો, તે દૂર કરવાની પેઢી-કાસન શક્યપરમાં ડાક્ટર જોન્સને કરી હતી. અને ત્યારબાદ તેની કૃતિનું અનુકરણ, વિવે-ચન અને પુષ્કણ કરનાર તપી તેમાં સંશો-ધન અને હોરણ કરનારા પૂણી જણાને એ

માયાની ઉત્પાદક બુમિયે જન્મ આપ્યો છે. અને તેજ તેની હાલ દેખાતી વિધા, હુન્નર, કળા, વેપાર, રાજકાર્યભાર વગેરે સર્વ ખાખ-તોની વડાઇનું કારણ છે. આ રીતે વિચાર કરતાં આપણા ગૂજરાતના ડાક્ટર જોન્સન તો મરહુમ કવિ નર્મદાસ કરનેજ કહીશું, પણ તેમની પાછળ તેમની કૃતિનું પોપણ તથા રૂપાંતર કરનાર ગૂજરાતમાં અધાપિ કોઈ મા-ઇનો પૂત નીકળ્યોજ નથી. એજ મોટી અદ-સોસની વાત છે. અંગ્રેજીના અંગ્રેજીમાંજ આજ જોડે જોડે ધોરણે રચાયલા અગ્રણિત કોષો છે. તેમ એક સમે સંપૂર્ણ સંસ્કાર પામી પોતે “સંસ્કૃત” એજ ઉપપદે એજખાતી આ-પણી ગીર્વાણ વાળીના તેમાંજ લખાયલા ઘણા કોષો હતા. આ ખાપડીપર કાળેકરી જે જે આદતની વાદળીઓ હતરી, તેના પ્રવાહમાં તેના ઘણા અંશે તણાઈ ગયા. છતાં સંસ્કૃત ભાષાના સંપૂર્ણ તેમજ જ્યૈષ્ઠ્ય બધા મળી આજે ૮૦ કોષો શોધકેને હાય ચઢ્યા છે! આમ છે ત્યારે ગૂજરાતી ભાષાના ગૂજ-રાતી કોષની કેટલી આવશ્યકતા છે. તેનો વિ-વેક વિચાર વાંચનાર પોતેજ પોતાની મેળે કરી લેશે.

ગૂજરાતી બાંધવાની આ એક અલપ રવલથ સેવી મારે હાથે ખન્નસરાવવાનું માન પુસ્તક પ્રસારક સંઠળીને ધરે છે, માટે આ રૂપે હું તેનો આભાર માનું છું. તેમ તેમાટેની હિમ્મત ધારણનું કારણ મારા શુકવર મહાત્મા ગદ્-લાલજીના આ વેચનામૃતને હું ગણું છું.—

ગાંધી.

સિ કાલગજ ન સમો.
ખની, રહે આર્ય કાર્ય આજન્મ જો;
અહ્યોપયોગિ અર્થિયર,
તુજિ ખંડુ ઉપયોગિ ને ચિરંજીવ સતે.”

એટલું મંદિ, પણ તેઓના લાંબા સમાગ-
મના લાભથી, તેઓએ કેટલીક કૃત્યો કર્યા કરી
ખતાવેલી, કે જેના દીપાલુરૂપ પ્રસાદના આસ્વા-
દથીજ આ કામ આટલું પણ પાર પડયું છે.
માટે ગમે તેડું પણ આ માટે ખાલ્યાપલ્યા
એજ મહાત્માને પ્રેમ અને પ્રણામપૂર્વક સમ-
ર્પણ કરવાની મેં મારી ફરજ માની છે.
અંગ્રેજીમાં સ્કૂલિક્ષનરીઓ અર્થાત્ શાળામાં
લાણુતા વિદ્યાર્થીઓને માટે જે ધોરણપર સંક્ષિપ્ત
શબ્દકોષો રચાયે છે, તે ધોરણ આ કેર્ષની રચ-
ના કરી છે. માટે વિદ્વાન વર્ગ કર્તાવિદ્યાર્થીવ-
ર્ગને આ વધારે ઉપયોગી થઈ પડશે. તેમ
“અજરામરવત્રાજો વિદ્યામર્થ ચ ચિન્તયેત્”

“વિદ્યા ધન સંપાદતો, અજર અમર યું વિ-
ચાર” એ હિતોપદેશને સ્વીકારનાર વિદ્વા-
નો, જેઓ પોતાને આનન્દ વિદ્યાર્થી રૂપે
રહેવામાં આનંદ માને છે, તેવા વિદ્વાનો
તે આનો પણ ઉચિત ઉપયોગ કર્યાવિ-
ના રહેવાના નથી. એટલો સતોષ છે. કેણ
પણ રીતે આ નાતું ખુસ્તક સર્વજનનિક ઉપ-
યોગનું પાત્ર થાયો, અને પરમકૃપાળુ સર્વસ-
મર્થ જનનિયતા સર્વેશ્વર આના ખીખ ખંડુ
ઓ ખહાર પાડવાના સાધન, શક્તિ અને
સંયોગ આણે, એવી પ્રાર્થના પૂર્વક અભિલાષા
સાથે આ પ્રસ્તાવના પૂરી કરું છું. તે શ્રીહરિ
સંકળ કરે. તથાસ્તુ.

મિતિ સંવત્ ૧૯૫૧ ના }
અષ્ટમી શુદ્ધ ૧ શનિ }
તા ૨૫-૫-૬૫. મુંબઈ. }

વિકુલ રાજરામ દલાલ.

સંકેત પરિભાષા.

અ=અર્થ.

આ=આદેશ. (એકને બદલે બીજા વર્ણનો વા-
પર. જેમ મકરનું મગર; ધાટનું ધડી, ઈત)

ઇ=ઇત્યાદિ.

ઉ=ઉપસર્ગ.

કમે=અનુક્રમે, એકપછી એક.

કિ=ક્રિયાપદ.

ના=નામ.

પ્ર=પ્રત્યય.

વિ=વિશેષણ.

સ=સર્વનામ.

શ્રી

રાષ્ટ્રધર્મસિંધુ.

પહેલું બિંદુ.

ગુજરાતી રાષ્ટ્રધર્મ સંગ્રહ.

(સંગ્રહાગાર-દાદરા.)

અક્ષરથી રાષ્ટ્રના અને, અને રાષ્ટ્રથી અર્થ; રાષ્ટ્રધર્મસિંધુ આપવા, અક્ષરસર્વ સમર્થ.
જેની કૃપા કરાવેથી. મુખે આજે વાળુ; તે ગુરુ પરમાત્મને, પ્રણમી લખું લખાણ.

અ.

અ (ના) પહેલો મુદ્દાકર. ૨ વાગું.
અ (અ) ન. અભાવ. ગિરિમ. રહિત દર્શન.
અઃ (અ) તુલ્યકર, અસદ્વતતા દર્શક.
અંતઃ (અ) આત્મ દર્શક.
અંશ (ના) ભાગ કલા. પ્રસાદ અર્થગ્રાંથ.
અપવામાં લીધેની કામગીરી અંક.
અસાધ્ય (ના) લેખાં, કીમતી અંશ ન.
અંતર વિ અંતરિયાણું. [ભાષ્ય તે.
અંતર (ના) મિત્રમ. પ્રકાશ. સૂચ.
અંતરિયાણું (ના) સૂચ. રવિ.
અંતરિયાણું (વિ) મીત કરવ.
અકલ્યાણ (વિ) અકલ્યાણમાં રહેનાર.
અકલ્યાણકી (ના) હોંશાતોંસી. સરસાસરસી.
અકલ્યાણ (ના) તોર. મતરાણ. બેટલાણ.
અકલ્યાણ (કિ) તોરમાં રહેતું-દરતું.
અકલ્ય (વિ) કહેવાયતું નહિ તે.
અકળર (ના) દિલ્હીના નાગીચો બાદરાહ.
અકળરી (વિ) અકળરનો શિક્ષક કાયદો હો.
અકરાંતિયું (વિ) અતિયે ખાનાર.
અકરાણ વિકરાણ (વિ) ભયંકર. બિહામણ.
અકલ્પ્ય (વિ) ન કરવાતું.
અકલ્પ (વિ) કમે રહિત (ધાતુ, ક્રિયાપદકે)
અકર્મી (વિ) અપરિત કામ કરનાર.
અકલ્પિત (વિ) સાચું. મૂળ, અમૂલ.

અકસર (અ, ધણ) કરીમે. કદાપિ.
અકસીર (વિ) આળાદ. રામળાણ.
અકસમાત (અ) એકાગ્રિક આચિંતું.
અ-કળ (વિ) ન સમજ સકાય તે.
નાકળ વિકળ (વિ) આકળું બાવર.
અકળાગમ (ના) મનનો અભ્યસર.
નાકળાણું (કિ) મનમાં ગતરાણું.
અકલ્પિત (વિ) ન સમજાય તેણું.
અકાલ (અ) અકારત, અર્થ.
અકાળર (ના) મેલકેતાર, પદવીવાળો.
અકારત (અ) ક્રોધ. નકામું, અયોગ્ય.
અકાલ (વિ) અભ્યગમતું, ના પસંદ.
અ-કાળ (ના) ક-રત, ક-મોસમ.
અકલ્પન (વિ) દરિદ્રી, કંગાળ.
અકીક (ના) રંગીન અળકતો પથ્થર.
અકલીન (વિ) કુળહીન, નીચા કુળતું.
અકલ (ના) પાપ. અય.
અકલ્પિત (વિ) સ્વાભાવિક, કપટરહિત.
અકાલ (ના) સોપારીનું ઝાડ.
અકાલી (ના) મેટું લોભીયું, સોપારીની કાલના
ધાતુનું બેરંગ પહેરવાનું ધરણું.
અકલ (વિ) ઘટાર, તોરી. હલ સફળો.
અકલમી (વિ) અ-ભાગ્યું, કમ-નસીબ, ઠેક.
અકલ (ના) બુદ્ધિ, હડાપણ. તક.
અકલગર (ના) એક હાથનું મૂળક.

અક્ષલ મંદ }
અક્ષલ વંત } (વિ) બુદ્ધિમાન, ડાહ્યું.
અક્ષલવાન }

અક્ષલ-હોશિયારી (ના) ડહાપણું.

મકકેક (વિ) પ્રત્યેક, દરેક, એક પછી એક.

અકટાખર (ના) અંગરેજ દશમો મહિનો.

અ-કૂર (વિ) દયાળુ, માયાળુ.

અક્ષ (ના) પાસા. બી. પૈડાનો આંક. ઇંદ્રી.

ભૂગોળ ખગોળમાં અક્ષવૃત્ત.

અક્ષત (ના) ડાંગર. ભાત. સાળ. ધાણી.

અક્ષત (વિ) અખંડિત. સલામત. આળું.

અ-ક્ષય (વિ) અ-લંગ. અ-ખૂટ.

અક્ષય-તૃતીયા(ના)અખાત્રીજ. વૈશાખ સુદ ૩.

અક્ષય-પાત્ર (ના) જેમાંની ચીજ ખૂટે નહિ.

અક્ષયી (વિ) અક્ષય. અખંડ. તિરુ વાસણ.

અક્ષર (ના) વર્ણ. હરફ. દરકત. છઠ્ઠીના લેખ વિદ્યા. બ્રહ્મ.

અ-ક્ષર (વિ) ક્ષીણ ન થાય તે, અવિનાશી.

અક્ષરશઃ (અ) અક્ષરે અક્ષર. આગેહુબ.

અક્ષર શત્રુ } (વિ) મૂર્ખ. ઠ. અવાણ.

અક્ષર શૂન્ય }

અક્ષરી (વિ) અક્ષરવાળું.

અક્ષવૃત્ત (ના) જે લીટીથી અક્ષાંશ જણાય તે.

અક્ષાંશ (ના) વિષુવવૃત્તથી ઉત્તર દક્ષિણનું

અક્ષિ (ના) આંખ. નેત્ર. [જે અંતર તે.

અક્ષોહિણી (ના) મોઢું સૈન્ય જેમાં:—

૧૦૬૩૫૦ પાયદળ, ૬૫૬૧૦ ઘોડા,

૨૧૮૭૦ રથ, અને ૨૧૮૭૦ હાથી.

અખડ (વિ) અવાવર (વાસણ, ફૂલો ઈત્યાદિ)

અખડ દહાડા (ના) બિનાળાના દહાડા.

અખંડ (વિ) આખું. હોદાદિત રહેતાર.

અખંડિત (વિ) ખાંડ ન થયેલું, પૂર્ણ.

અખતર (વિ) ખરાબ, નહાર.

અખતરો (ના) પ્રયાગ. ક્રિયા.

અખતર (વિ) ગંદું, મેલું નહાર.

અખતર ડાહ્યું (વિ) દોહડાહ્યું, અતિ વાચાળ.

અખત્યાર (ના) અધિભાર, સત્તા.

અખત્યારી (ના) સત્તા, છટ, ધણીપણું.

અખખાર (ના) વર્તમાન પત્ર. સમાચાર.

અ-ખમ (વિ) અ-સમર્થ, અશક્ત.

અખરામણ (ના) મેળવાણ, મોરવાણ; અધ્રમણ

અખરોડ-ડ (ના) અખોડ (ફળ.)

અખાડ (ના) આખાડ, આખાઢ (મહિનો.)

અખાડા (ના) દીકું ન દીકું, આંખચોરી.

અખાડી (ના) અખાડ મહિનાની.

અખાડો (ના) કસરતશાળા, આશ્રમ

અ-ખાત (ના) સસુદ્રેનો ભૂમિ તરફનો કાંટો.

અખાત્રીજ (ના) અક્ષયતૃતીયા.

અ-ખાધ (વિ) ખાવા બેગ નહિ તે.

અખિલ (વિ) આખું.

અખૂટ (વિ) ખૂટે નહિ તે.

અખે (ના) અક્ષય.

અખે નોમ (ના) અક્ષય નવમી, કાર્તિક સુદ ૯

અખેમાત્ર (ના) અક્ષયપાત્ર.

અખોડ (ના) એક જોડિ-ફળ.

અખોવન (ના) જેનું એક પણ સંતાન મૂક ન હોય તેવી સોવાસણ સ્ત્રી.

અખખેર (ના) અક્ષર, હરફ. વર્ણ.

અખચાણું (ના) શુભ અવસરે અપાતી ધઉ, નાળાચેર, ઈંતી માંગળિક ભેટ.

અગ (ના) પર્વત. સૂરજ. સાપ.

અગડખમ્ખ (વિ) ભરાઈ. ફુંડાળું (મનુષ્ય.)

અગડખગડ (ના) ગરખડ સરખડ. ભેળસેળ.

અ-ગણિત (વિ) અમાપ. અસંખ્ય.

અગણું (વિ) ટીલું (મંગળ વિવાહમાં)

અગણોતરો (ના) સંવત્ ૧૮૬૬ માં ગૂજરાતમાં પડેલો ફકળ.

અગણોતર (વિ) ૬૯ (સંખ્યા.)

અગત (ના) અગત્ય. જરૂર.

અગતસર (અ) જરૂરને લીધે.

અગતિ (ના) અવગતિ, અસદ્ગતિ.

અગત્ય (ના) જરૂરીઆત. ગરજ, તમા.

અગધિયો (ના) એક ઝાડ.

અગન (ના) બળતરા, ઝાળ.

અગમ (વિ) અગમ્ય.

અગમ (ના) ભાવી. ભવિષ્ય. હોનાર.

અગમચેતી (ના) થતા પૂર્વે ચેતવવાની શક્તિ.

અગમદોરો (ના) ઘોડાની હાંસીએ ખાંધવાની બનાવતની જે સેરી ચીપ.

અગમ નિગમ } (ના) આગણું પાછણું.
અગમ પચ્છમ }

અગમ બુદ્ધિ (ના) આગાહ બહુવાની શક્તિ.

અગમ બુદ્ધિ } (વિ) આગળથી બહુનાર.

અગમ બુદ્ધિયું }

અગમ્ય (વિ) અકળિત વાપરવાને અયોગ્ય.

અગમ્યાગમન (ના) અયોગ્ય સંભોગ.

અગર (ના) એક કાષ્ઠ. મીઠું પકાવવાની જગા.

અગર (અ) ને કદાપિ. અથવા. પણ.

અગરચે (અ) ને, નેકે, નેપણ.

અગરખતી (ના) ધૂપસળી.

અગરાડા (ના) કસણું વગરનાં લીલા સાંકા.

અગરિયો (ના) મીઠું પકવનાર.

અગલ (ના) બદી, ગણી, છાછરે, ખાડો.

અગવડ (ના) સંકડાસ. અડચણ.

અગવાડું (ના) આંગણું. આગલો ભાગ.

અગવો (ના) ભોમિયો, વળાવો, માર્ગદર્શક.

અગસ્ત (ના) એક ઋષિ, એક તારો.

અગસ્તનો (વિ) લાંબો-ખોટો (વાયદો.)

અગાહ (અ) પહેલાં, અસલ, આગળથી.

અગાડી (અ) આગળ. પાસે. ભૂત અથવા ભ-

વિચ્ચ કાળમાં. દિારડાં.

અગાડી પછાડી (ના) ઘોડાને બાંધવાનાં

અગાડી પછાડી (અ) આગળ પાછળ.

અગાત (અ) આગલા વખતમાં.

અગાધ (વિ) અપાર, ઘણું હેડું.

અગાસિયા (વિ) કૃત વર્ષાદથી પકવાતી જમીન

અગાસી (ના) ઘર ઉપરની ખુલ્લી છાંયધ

ભોંય. ધાણું.

અગાહી (ના) ભવિષ્યની ખબર, સાંવચેતી.

અગિયાર (વિ) ૧૧ (સંખ્યા.)

અગિયારમું (ના) મરણનો ૧૧ મો દહાડો

તથા તે દિવસે કરવાની ક્રિયા.

અગિયારસ (ના) પખવાડિયાની, ૧૧ મી

તિથિ તથા તે દિવસનું વ્રત.

અગિયારા (ના) એક આંક: વડો એકો.

અગિયારા ગણવા (કિ) નાશી જવું.

અગિયારી (ના) પારસીની ધર્મક્રિયાની જગા.

અગણી (વિ) ગણપાડ ન મૂને તે, અગૂં.

અગૂં (વિ) પ્રકટ, જાહેર, હાહાડું.

અગવો (ના) અગવો. વળાવો.

અગોચર (વિ) ઇન્દ્રિયો પહેંચી નજરે તેહું.

અગ્નિ (ના) દેવતા. તેજ. અગ્નિકાણ.

અગ્નિકાંઠ (ના) બળતાં લાકડાં.

અગ્નિકુડ (ના) વેદી. હોમ માટે બાંધેલી જગા.

અગ્નિકુમાર (ના) એક રસાયન (આયુધ.)

અગ્નિકોણ (ના) દક્ષિણ અને પૂર્વ વચ્ચેના ખૂણો.

અગ્નિદાહ } (ના) અગ્નિએ પ્રેત બાળ-

અગ્નિ દાહકર } [હું તે.

અગ્નિહોત્ર (ના) એક વૈદિક કર્મ.

અગ્નિહોત્રી (ના) અગ્નિહોત્ર કરનાર.

અગ્ન્યાસ્ત્ર (ના) જેમાંથી અગ્નિ નીકળે તે અસ્ત્ર.

અગ્ર (ના) ટોચ, અણી, છેડો.

અગ્ર (વિ) મુખ્ય, પહેલું, આગલું.

અગ્રજ (વિ) મોટો ભાઈ.

અગ્રવાદી (વિ) પ્રથમ વાદ કરનાર. મુખી.

અગ્રસર } (વિ) આગેવાન. ઉપરી.

અગ્રેસર }

અઘ (ના) પાપ. અકૃત.

અઘટમાન (વિ) ન બને તેહું.

અઘરણી (ના) સીમંત. ગર્ભાધાન.

અઘરાળો (ના) ખરેડો, ડાંધો.

અઘરું (વિ) મુસ્કેલ, કંઠણ, કુલંભ.

અઘરું (કિ) દીર્ઘશંકા. મળ તબવો ને.

અઘહારી (ના) પાપ હતી, ઈશ્વર.

અઘાટ (ના) શીળા લેખ.

અઘાટિયું (વિ) વેચેલું.

અઘાડો (ના) એક વનસ્પતિ.

અઘાણું (ના) ઝાડો. નરક.

અઘાણું (વિ) અધવજી હાજતવાણું,

અઘાત (વિ) અગાધ. અખંડ

અઘામણું (ના) છેરાડું, પેટ છટી જવું.

અઘાર (ના) ખંખીની વિષા.

અઘારો (ના) અઘામણું.

અઘેરો (ના) અઘાડાનો વેલો.

અઘોક (ના) કોગળિયું, મરઝી, કોલેરા.

અઘોર (વિ) ભયંકર, મોટું, ગાઢ.

અઘેરી (વિ) ચિતળી, ચઢે તેહું, હંધણસી.

અંક (ના) ચિહ્ન, આંક, ખાળે, પ્રકરણ, ખાર

અંગગણિત (ના) આંકડાથી ગણવાની વિધા

અંકાયવું (કિ) પરખાવવું, કસ કરડાવવો.

કીમત કરાવવી, લીટી દોરાવવી.

અંકિત (વિ) ડાખવાળું. અંકાયણું.

અંકી (વિ) અંકવાળું.

અંકુર (ના) ફણગો. અંકોર. રૂઆં.

અંકુશ (ના) માવતનું હથિયાર. અટકાવ. ધાક.

અંકે (ના) અક્ષરે લખવું તે.

અંકેડાખંધ (વિ) હારદોર, હારોહાર.

અંકેડો (ના) આંકડો.

અંકોર (ના) અંકુર.

અંકોલ (ના) એ નામનું ઝાડ, ફળ.

અંકોશ (ના) અંકુશ.

અંગ (ના) શરીર. મદદનીસ. બાળ. જોણભાગ.

અંગ ઉધાર (વિ) કંઈપણ સાનમાં રાખ્યા-

વિના ધીરેનું નાણું.

અંગઉમંગ (ના) તનમનની ઉલટ.

અંગ કાઠી (ના) શરીરનું વાન-ખાંધો.

અંગદશિષ્ઠાઈ (ના) અંગદે રાવણ આગળ

વાપરેલી યુક્તિ, ડાહી ડાહી વાતો કરી કા-

મ કાઠી લેવું તે.

અંગના (ના) સ્ત્રી. સુંદરી, પોતીકી સ્ત્રી.

અંગનું (વિ) પોતીકું, પતીનવાળું.

અંગ મદન (ના) શરીર ચોળાવવું તે.

અંગરખી (ના) બાળકનું અંગરથું.

અંગરખું } (ના) ગળાથી ધૂંટણ લગીનું સી-

અંગરખો } વિધું મજ.

અંગરાગ (ના) શરીરના સુગંધી લેપ.

અંગરેજ (ના) ઇંગ્લંડ દેશનો વતની.

અંગરેજ (વિ) અંગરેજ સંબંધી.

અંગવસ્ત્ર (ના) પિંછોડી, શેલું. રાખેલી સ્ત્રી.

અંગાખરાં } (ના) અંગારામાં સેકેલી ભાખરી.

અંગાખરી } ખાટી.

અંગાર (ના) અંગારો. તાહ.

અંગારહું (કિ) અંગારાથી તપાવવું તે.

અંગારિયું (ના) આંલિયું, કાનળી પોરેલી

અંગારી (ના) સગરી. [ભૂવગ્નો છોડ.

અંગારો (ના) ધગધગતો અગ્નિ, તાહ.

અંગિયું (ના) બાળકનો કળ્લો.

અંગિયો, (ના) ભેટી, સ્ત્રીને પહેરવાનું વસ્ત્ર.

અંગી (વિ) અંગવાળું, પોતીકું.

અંગીકાર (ના) સ્વીકાર, પોતાનું કરવું.

અંગીકૃત (વિ) સ્વીકારેલું.

અંગીરી } (ના) સોનીની સગરી.

અંગીરું }

અંગુ (વિ) અંગ ઉધાર.

અંગુછા (ના) અંગ હુછવાનો કકરો, કુવાલ.

અંગુઠાદાવ (ના) કુસ્તીનો એક દાવ.

અંગુઠી (ના) દરજીની આંગળીની ખાસી. વીટી.

અંગુઠો (ના) હાથની નક્કી ચપડી ને 'ટુંકી.

આંગળી. પગની નક્કી અને મોટી આંગળી.

અંગુર (ના) નવી ભાંય, રૂચ. લીલી દરાણ.

અંગુઠ પ્રમાણ (વિ) અંગુઠા જેવડા (પાચિ)

અંગેરી } (ના) અંગીરી. સગરી.

અંગેરું }

અંગોઅંગ (ના) આંગ શરીરે.

અંગોઠી (ના) અંગુઠી. સગરી.

અંધામ (ના) ધામધૂમ. ગરબડ. ખળવો.

અંધામો (ના) ધામધૂમ. તોફાન (બાળકનું)

અંધાળ (ના) સ્નાન. અખોટ.

અંધાળડી (ના) નાહવાનું નાનું વાસણ. ત્રાં.

અંધાળવું (કિ) નાહવું. [ખાકુંડી.

અંધાળિયું (ના) પાણી બિરું કરવાનું વાસણ.

અંધાળિયો (ના) નવડાવનારો નોકર. દિગરી.

અચકડું (ના) પૂર્વ ભોગનું સ્મરણ. ગળકો.

અચકવું } (કિ) આચકો ખાવો, એકદમ અ-

અચકણું } ટકવું, સંકોચાવું.

અચકો મચકો (ના) આચકો અતો લેહેકો.

અચપચું (વિ) લોંઘા જેવું.

અચપુચ (અ) અચાનક.

અચમ્બો. (ના) નવાઈ. અતિઆશ્ચર્ય.

અચર (વિ) ખસે નહિ તે. સ્થિર.

અચરજ (ના) કોતુક. નવાઈ.

અચરત (વિ) તાબુળ, એકદમ ખુશ થવું.

અચરતી (ના) નવાઈ, તાબુળી.

અચલ (વિ) સ્થિર, સ્થાય, હાલચાલ રહિત.

અચલ (ના) પર્વત

અચળ્યો (વિ) ન આંખેડો.

અચળાદ (ના) દિદિ ચળે નહિ તે સ્થાન.

અચળા (ના) પુષ્ટિ.

અચળિત (વિ) ચાસણ, અદળ.

અચાનક (અ) એકાએક. એચિંતુ.
 અચિકિત્સનીય (વિ) પરખાય નહિ તેવું.
 અચિંત્ય (વિ) અકળ, અતકર્ષ્ય.
 અચિર (વિ) ટુંકું. ક્ષણભંજર.
 અચિર (અ) શીઘ્ર, ઉતાવળથી.
 અચિંતુ (અ) એકાએક. અકરમાત્.
 અચૂક (અ) અચાનક ન ભૂલતાં. ચૂક ભૂલ
 વગરનું. નરર.
 અચેત (વિ) અચેતન.
 અચેતન (વિ) નડ, જીવરહિત, બેભાન.
 અચ્ચરણું (કિ) ઉચ્ચાર કરવો.
 અચ્છું (અ) બાંદર, સાંડ, ઠીક.
 અચ્છું (વિ) સાંડ, સુંદર.
 અચ્છર (વિ) અડધો શ્વેર.
 અચ્છરિયું (ના) અચ્છર સમાચર તેવું કામ.
 અચ્છરિયો } (મા) અચ્છર વળનવું કાટણ.
 અચ્છરો }
 અચ્યુત (ના) અવિનાશી, ઈશ્વર.
 અછત (અ) છૂપી રીતે, સલામત.
 અછત (ના) તંગી, તાણ, લીડ.
 અછત્ર (વિ) છત્ર રહિત, વડિલ વગરનો રાજ
 અછખડા (ના) સૈયડ, શીળી. [બ્રહ્મ]
 અછરણું (વિ) ઉપર ઉપરથી અડકેલું.
 અછવાણું (કિ) એછું ઉતરણું.
 અછાડ પછાડ (ના) અહીં તહીં પછાડણું તે.
 અછાવણું (કિ) નવું વાસણ વાપરવા કહાડણું.
 અછાળણું (કિ) વાસણ બંધું નીચું કરી તે-
 માંની વસ્તુ તળે ઉપર કરવી તે.
 અછિન્ન, (વિ) કપાયણું નહિ તે.
 અછિન્નધારા (ના) અભિષેક પાત્ર (છિદ્રવાળું)
 અછધ (વિ) છેદાય નહિ તેવું.
 અછા અછા કરણું (કિ) ઘણાંવાનાં કરવાં.
 અછોડો (ના) નાથે ખાંધવાની ભડી દોરી.
 અન (ના) અનાદિ, ઈશ્વર, બકરી, બ્રહ્મા.
 અનગર (ના) મોટા, સાપ.
 અનતરકું (અ) થી, વરકુંડી.
 અનન્ય (વિ) નન્ય રહિલ, અનાદિ.
 અનપાત્રપ (ના) આસોઆસ હરિચિંતન
 કરણું તે. એક દેવતા.
 અનપા (વિ) આશ્રયકારક.

અનમાયેશ (ના) તપાસ, અટકલ. સુમાર.
 અનમાવણું (કિ) પ્રયોગ કરવો, તપાસી લેવું.
 અનમાસ (ના) અનમાયેશ, આસરો.
 અનમુદો (ના) અનમાયેશ, તપાસ.
 અનમો (ના) એક વસાણું.
 અનમોદ (ના) એક વસાણું.
 અનર (વિ) નરા-વડપણ વગરનો.
 અનર (ના) આનાકાની, ગિપ, બુહાનું.
 અનરુપર (વિ) જેને નરા મરણ નહિ તે.
 અનલ (ના) આખર, અંત મોત. કળ્ક
 અનવાળણું (કિ) મરણું. સાળણું, ઉટકણું.
 અનવાળિયું (ના) શુદ્ધ પક્ષ, શુદ્ધ. છાપરાણું
 અનવાળી (વિ) ચાંદરણાંવાળી (રાત) [નળિયું.
 અનવાળું (ના) પ્રકાશ, ઉભાશ.
 અનવાળું થણું (કિ) વહાણું વણું.
 અનવાળું કરણું (કિ) નામ કહારણું, સંદેહ-
 અનસ્ર (અ) હંમેશ, નેરંતર. દાળવો.
 અનહલક્ષણા (ના) લક્ષણોનો એક ભેદ,
 અન (ના) માયા, કુદરત, બકરી.
 અનગળ (વિ) નકાચું. બકરીના ગળાના આં-
 અનએખ (વિ) અનખ [ચળ જેવું.
 અનગત (વિ) ધાયું બૂચું. અકાળ મોત પા-
 અનન્યક (વિ) કોઈ કને માંગે નહિ તે. મિલું.
 અનલ (વિ) અણવાડેકું, બેસમન.
 અનલણતાં (અ) ન નળણાં. બેખબર.
 અનલણું (વિ) અજ્ઞાત, નહિ નળણું.
 અનલત શત્રુ (ના) શત્રુવગરનો. યુધિષ્ઠિર.
 અનનંબાહુ (ના) ધૂંટણ સૂધીના હાથવાળો.
 અનિત (વિ) ન જતાયલું.
 અનિન (ના) મૃગચર્મ, હરણું ચામડું.
 અજઠવાડ (ના) એકાં વાસણ.
 અજઠું (વિ) એકું.
 અજર (ના) પડસાળ. ચાલી.
 અજરણ (ના) અપચો, મેહનમી.
 અજેણું (વિ) વણું.
 અજણીશ (ના) યોડો, અપચો.
 અજુગણું (વિ) અધણિત. નાલાયક.
 અજેગ (ના) ક-સમો.
 અનન્ય (ના) આનન્ય.

અનન્ત (ના) ધ-ઈ-સ્વરમી નિશાની. ૮૧.
 અણ (વિ) અનણ, અણસમન્ત. મૂખ.
 અજ્ઞાત (વિ) જ્ઞાનહીન. અનણ.
 તપજ્ઞાન (ના) અનણતા, મૂખાઈ.
 અજ્ઞાન (વિ) ખેસમળ, મૂખ.
 અજ્ઞાનભાવ (ના) અનણપણ.
 અજ્ઞાની (વિ) જ્ઞાન રહિત.
 અઝેડો (તા) હઝરેડો, હીસોટો.
 અંચલ (ના) છેડો, પાલવ, પદર, પદ્મો.
 અંચળિયા (ના) આંખની ઓક.
 અંબન (ના) આંબવાની વસ્તુ, સુરગો ઈ.
 અંબળી (ના) ખોખો, પોશા.
 અંબલું (કિ) ચોપડાડું. શરંખાડું. ઠગાડું.
 અંજર (ના) એક ફળ.
 અંજરિયા (રિ) પાકાં અંજરના રંગનું.
 અંજરી (ના) અંજરનું ઝાડ. [પંચાયત.
 અંબુમન (ના) એક ધર્મી લોકની સભા,
 અટક (ના) ઓડક, ઉપનામ. વહેમ.
 અટક ચાળું (ના) અડપણું, છેડ.
 અટક ચાળું (વિ) અડપણું કરનાર.
 અટકડી (ના) વાંધણી, હેડકી.
 અટકણું, (ના) અટકાવ કરનારી વસ્તુ.
 અટકણિયું (વિ) ટકણું.
 અટકવું (કિ) ઊણું રહેવું. ચોલવું. ખોટી થવું.
 અટકળ (ના) કલપના સુમાર, અડસટ્ટો, કુંચી.
 અટકાર (ના) ઓડાર. [મહાવરો.
 અટકાવ (ના) હરકત. બાધક. રત્નેદર્શન.
 અટકાવવું (કિ) બંધ પાડવું, રોકવું.
 અટકાવું (કિ) અલડાવું, છેટે ખેસવું, રજ.
 અટકો મટકો (ના) જીનો લટકો. દિખાવું.
 અટણ (ના) ભ્રમણ, પ્રવાસ. મુસાફરી.
 અટની (ના) ધણુપણું સીંગડું, તટ્ટી.
 અટપડું (વિ) પેચપાણું. કપડું.
 અટવાવું. (કિ) અટવાવું.
 અટવી (ના) વન, જંગલ.
 અટળ (વિ) અનિવાર્ય ટળે નહિ-તેવું.
 અટાઈ (ના) ઠગાઈ.
 અટોટ (વિ) ઘણું, નિસ્સાર.
 અટાપટા (ના) આડા અવળા હીટા, પટા.
 અટામણ (ના) હુવાને તગાડવાનો હોટ.

અટારી (ના) જાંચી મેડી, અટખો, ગોખ.
 અટારો (ના) ઉચાળો, ખટલો, સરસામાન.
 અટાવું (કિ) ધુંદાઈને લોંટો થવો.
 અટિંખર (ના) ઢગ, કુંગર.
 અટિરવું. (કિ) ઓવાળવું, સૂતરની જાંટી ખ-
 અટોપવું (કિ) આટોપવું [નાવવી.
 અટલ (વિ) પાકો, પ્રવીણ, હોશિયાર.
 અટહાસ (ના) ખડખડ હસવું તે.
 અટા (ના) દરવાજા દ્વાર.
 અકવાડિયું (ના) આઠ દિવસ.
 અકવાડું (ના) દોરડાને વળ ચઢાવવાનો
 લાકડાનો કકડો.
 અક્રાસિયાં (ના) તોડા, સ્ત્રીના પગનું કપડું.
 અકીંગણ (ના) અઢેલવનો તકિયો.
 અકીંગવું. (કિ) અઢેલીને ખેસવું.
 અઢેલવું (કિ) અઢેલવું.
 અઢોઢી (ના) ગોળમાં ખાદેલું આદું. હથોટી.
 અક્રાણું (વિ) ૯૮ (સંખ્યા.)
 અક્રાવન (વિ) ૫૮ (સંખ્યા.)
 અક્રાવીસ (વિ) ૨૮ (સંખ્યા.)
 અક્રયાસી (વિ) ૮૮ (સંખ્યા.)
 અડ (ના) હઠ, જીદ.
 અડક (ના) અટક. ઉપનામ.
 અડકવું (કિ) સ્પર્શ થવો, છેડવું.
 અડકાડવું (કિ) અડકે તેમ કરવું.
 અડકાયલી (વિ) અટકાવવાળી સ્ત્રી.
 અડકાવ (ના) અટકાવ. રત્નેદર્શન.
 અડકાવું (કિ) દેવાવું. સ્પર્શ થવો. અલડાવું.
 અડવો દડવો (ના) હાંડણું, દોષ. કપકો.
 અડગો (ના) ધામો, પગનો દાવ.
 અડચણ, (ના) હરકત, નડતર. સંકટ.
 અડતલાં (ના) ગાંગાંતલો. આનાકાની.
 અડતલો (ના) આસરો. ઓથ.
 અડથલું (વિ) જખડું. લઠું, કદાવર.
 અડથલો (ના) રોકાણું મોટી નડતર.
 અડદ (ના) એક કઠોળ.
 અડદાળું (ના) અડદનું.
 અડદોલો (ના) લેંચો. ઘાણ.
 અડદિયું (ના) અડદનું ખાવાનું.
 અડધિયું (ના) અડધભાગ.

અનળુ (ના) ઇ-ઈ-સ્વરની નિશાની. ડ્રી.
 અફ (વિ) અનલુ, આલુસમળુ. મૂર્ખ.
 અજ્ઞાત (વિ) જ્ઞાનહીન. અનળુ.
 રૂપજ્ઞાન (ના) અનલુતા, મૂર્ખાઈ.
 અજ્ઞાન (વિ) ખેસમળ, મૂર્ખ.
 અજ્ઞાનભાવ (ના) અનલુપણું.
 અજ્ઞાની (વિ) જ્ઞાન રહિત.
 અઝેડો (ના) હઝરેડો, લીસોટો.
 અંચલ (ના) છેડો, પાલવ, પદર, પદ્ધતી.
 અંચળો (ના) આંખની ઝાક.
 અંજન (ના) આંજવાની વસ્તુ, સુરમો ઈ.
 અંજળી (ના) ખોખો, પોશ.
 અંજલુ (કિ) ચોપડાવું. શરમાવું. કળાવું.
 અંજર (ના) એક ફળ.
 અંજરિયા (રિ) પાકાં અંજરના રંગવું.
 અંજરી (ના) અંજરનું ઝાડ. [પંચાયત.
 અંજુમન (ના) એક ધર્મી લોકની સભા,
 અટક (ના) ઓટક, ઉપનામ. વહેમ.
 અટક ચાળું (ના) અડપણું, છેડ.
 અટક ચાળું (વિ) અડપણું કરનાર.
 અટકડી (ના) વાધણું, હેડડી.
 અટકણું, (ના) અટકાવ કરનારી વસ્તુ.
 અટકણિયું (કિ) ઊણું રહેવું. ચોલવું. ખોટી થવું.
 અટકળ (ના) કલ્પના સુમાર, અડસદે, કુંચી,
 અટકાજ (ના) ઓડાડર. [મહાવરો.
 અટકાવ (ના) હરકત. બાધા. રત્નેદર્શન.
 અટકાવવું (કિ) બંધ પાડવું, રોકવું.
 અટકાવું (કિ) અભડાવું, છેટે ખેસવું, રજ.
 અટકો મટકો (ના) જ્ઞાનો લટકો. દિખાવું.
 અટલ (ના) ભ્રમણ, પ્રવાસ. મુસાફરી.
 અટની (ના) ધનુષ્યું સીંગડું, તટ્ટી.
 અટપટું (વિ) પેચાણું. કપરું.
 અટવાવું. (કિ) અવટાવું.
 અટવી (ના) વન, જંગલ.
 અટળ (વિ) અનિવાર. ટળે નહિં તેવું.
 અટાક (ના) કળાઈ.
 અટાટ (વિ) ઘણું, નિરસાર.
 અટાપટા (ના) આડા અવળા લીટા, પટા.
 અટામણ (ના) હુવાને લગાડવાનો લોટ.

અટારી (ના) ઊંચી મેડી, ઝરખો, ગોખ.
 અટારો (ના) ઉચાળો, ખટલો, સરસામાન.
 અટાવું (કિ) છુંદાઈને લોંદો થવો.
 અટિખર (ના) ઢગ, હુંગર.
 અટિરવું. (કિ) ઓવાળવું, સૂતરની શાંટી બ-
 અટોપવું (કિ) આટોપવું [નાવવી.
 અટલ (વિ) પાકો, પ્રવીણ, હોશિયાર.
 અટલોસ (ના) ખડખડ. હસવું તે.
 અટો (ના) દરવાજા દ્વાર.
 અઠવાડિયું (ના) આઠ દિવસ.
 અઠવાડું (ના) દોરડાને વળ ચઢાવવાનો
 લાકડાનો કકડો.
 અઠ્ઠાસિયાં (ના) તોડા, સ્ત્રીના પગનું ધરણું.
 અઠોંગણું (ના) અઢેલવનો તકિયો.
 અઠોંગવું. (કિ) અઢેલીને ખેસવું.
 અઢેલવું (કિ) અઢેલવું.
 અઢોઢી (ના) ગોળમાં બાદેલું આદું, હથોડી.
 અઢાણું (વિ) લટ (સંખ્યા.)
 અઢાવન (વિ) પટ (સંખ્યા.)
 અઢાવીસ (વિ) રટ (સંખ્યા.)
 અઢ્યાસી (વિ) ટંટ (સંખ્યા.)
 અડ (ના) હડ, જાડ.
 અડક (ના) અટક. ઉપનામ.
 અડકવું (કિ) સ્પર્શ થવો, છેડવું.
 અડકાડવું (કિ) અડકે તેમ કરવું.
 અડકાયલી (વિ) અટકાવવાળી સ્ત્રી.
 અડકાવ (ના) અટકાવ. રત્નેદર્શન.
 અડકાવું (કિ) દેવાવું. સ્પર્શ થવો. અભડાવું.
 અડવો દરવો (ના) હાંડણું, દોષ. ઠપકો.
 અડગો (ના) ધામો, પગનો દાવ.
 અડચણ, (ના) હરકત, નડતર. સંકટ.
 અડતલાં (ના) ગોંગાંતલાં. આનાકાની.
 અડતલો (ના) આસરો. ઓચ.
 અડચણ (વિ) જખર. લકે, કદાવર.
 અડચણો (ના) રોકાણું મોટી નડતર.
 અડદ (ના) એક કઠોળ.
 અડદાણું (ના) અડદનું.
 અડદાલો (ના) ભેંચો. ધાણ.
 અડદિયું (ના) અડદનું ખાવાનું.
 અડધિયું (ના) અડધાગ.

અડધી (ના) પૈ, (સિક્કો.)
 અડધું (વિ) અર્ધ.
 અડધું પડધું (વિ) અર્ધ, સેથી સહજ કરી.
 અડધો (ના) અર્ધી રૂપિયાનો સિક્કો.
 અડધો અડધ. (વિ) બરાબર અડધું.
 અડપણું (ના) અટક્યાણું, છંડ.
 અડપણું (વિ) છંડ કરનાર.
 અડફટ (ના) અપટ, ફેંટ. આંધી.
 અડખંડો (વિ) ઢંગવગરનું. હરીકું.
 અડખડિયું (ના) લયરિયું.
 અડખોથ (ના) લપડાક, તમાચો.
 અડખોથ (વિ) ઢાઠ, ખૂંધી.
 અડવાણું (વિ) અડવું, ઉધાડું.
 અડવું (વિ) ઉધાડું, શૂણ્યગૌર રહિત.
 અડવું (કિ) અડકવું, મંડી રહેલું.
 અડવો (ના) વાણીઓ. (ભવઈમાં.)
 અડસટ્ટો (ના) સુમાર, આસરો.
 અડસઠ (વિ) ૬૮ અડસેઠ (સંખ્યા.)
 અડસર (ના) ધરની ગે. પાટડી.
 અડસિયાં (ના) અડાસિયાં. તોડા.
 અડસેઠ (વિ) ૬૯ (સંખ્યા.)
 અડાઉ (વિ) નમાર. વાઘાવગર ઉગેલું.
 અડાડવું (કિ) અરકાડવું.
 અડાણી (વિ) અનાડી, અસભ્ય, મૂર્ખ.
 અડાણા (ના) એક રાગ.
 અડાળીડ (વિ) ભયંકર.
 અડાયું-યાં (ના) છાણના સુકા પોદળા.
 અડાલી (ના) લાકડાની નાની થાળી.
 અડાવડું (કિ) અતિશય ખાલું. સપડાવડું.
 ધૂસાડવું.
 અડાસિયાં (ના) એક ધરેણું. તોડા.
 અડાસે (અ) પાસે. ઓળે.
 અડાળા (ના) ધરને લગતી. ઓપરી. ઓસરી.
 અડિયલ (વિ) હરીકું.
 અડિયું (ના) નાની અડી.
 અડી (ના) સોનીનું એક ઓભર. દોડ.
 અડી (વિ) જરૂરી.
 અડી જીને (અ) મંડયા રહીને.
 અડી જડું (કિ) અટકી પડવું.
 અડીવેળા (ના) અડચણ સમય. દુઃખ વખત.

અડક દડકિયું (વિ) જે બાળુ મહાસનાર
 અડુસી (ના) એક ઓપધી. મારખડિયું.
 અડુસો (ના) એક ઝાડ.
 અડોઅડ (અ) લગાલગ. છેક નજીક.
 અડોલ, (વિ) અચળ, ઔઠળ, સ્થિર.
 અડોલી (ના) અટકણિયું.
 અડોસપડોસ (ના) ધરની આબુ બાળુ.
 અડોસી પડોસી (ના) પાડાપડોસી. આબુ
 અડોળ (વિ) બેડોળ. કદરૂપું. [બાળુ રહેનાર.
 અડોળ કાઠલું (વિ) અડોળ, વગવિનાળું.
 અડયું (વિ) જરૂરનું.
 અડળ (વિ) અચળ, સ્થાયી.
 અડળક (વિ) ઢળી ન પડે તે.
 અઠાર (વિ) ૧૮ (સંખ્યા)
 અઠી (વિ) ૨૧ (સંખ્યા.)
 અઠીસેરી (ના) ૨૧ શેર. વળનનું કાઠલું-માપ.
 અઠેલવું (કિ) અઠીગવું, ધકેલવું.
 અણ (અ) નકાર, ઓછા, ઉલટાઈ દર્શક.
 અણકહાગર (વિ) કહું ન માને તે.
 અણકિસખી (વિ) કિસખ ન ભળનાર.
 અણકટ-કોટ (ના) અજકટ. નેવેદનો ઢગ.
 અણખત (ના) મનનો ખટકો. નડતર.
 અણ ગમવું (વિ) ના પસંદ.
 અણગળ (વિ) વચેર ગાળેલું.
 અણગોક (ના) ખેરાનું એક વ્રત.
 અણધડ (વિ) ખડાયલું નહિ તે. જંગલી.
 અણચિન્ટું } (અ) એકાએક, આચિન્ટું.
 અણચિન્ટું }
 અણછડું (વિ) છાનું, ડાંકયું. ગુમ.
 અણભાણ (વિ) અભાણ, નાદાન.
 અણતોજ્યું (વિ) તોજ્યાવિનાનું.
 અણદીઠ } (વિ) ન દીઠેલું.
 અણદીઠું }
 અણધાર્યું (વિ) ન ધારેલું.
 અણભનાવ (ના) બેભનાવ, કુસંપ, વાંધો.
 અણખોટ (વિ) ખોટયા વગરનું.
 અણમાનીવું (વિ) અળખામણું.
 અણલિંગી (વિ) દેહ વગરનું, વિદેહી.
 અણવટ (ના) બાળકનું એક ધરેણું.
 અણવર (ના) વરનો મિત્ર. વહની સાખી.

- અણુવીંધુ (વિ) વગર વીંધેલું, અનુપયુ.
 અણુસખી (ના) મીઠા વગરની સખમી.
 અણુસારા (ના) ઇસારા, સાત, અંકુર.
 અણુહટ (વિ) અનહટ.
 અણુમા (ના) એક સિદ્ધિ.
 અણુયાળું (વિ) અણીદાર.
 અણી (ના) અગ્રભાગ, ખારીક વર્ણત.
 અણીદાર (વિ) અણીવાળું.
 અણીશુદ્ધ (વિ) જેની અણી ભાંગી ન હોય તે.
 અણીશું (ના) એક વસાણું.
 અણ (ના) ખારીક કણ, પરમાણુ.
 અણ (વિ) થોડુંક, લેશ.
 અણમાત્ર (વિ) નરાકલ, રત્ન.
 અણુલો (ના) અનધયાય, છટીનો દિવસ.
 અંટસ (ના) રોયાની આંટી, છીનો, વૈર.
 અંટવાળ (ના) આંટી અટકેટ.
 અંડ (ના) ઇંડું. ઉપરથને લગતી ગોળી.
 અંડકટાહ (ના) તાળણું. બ્રહ્માંડ.
 અંડજ (વિ) ઇંડામાંથી ઉત્પન્ન થયેલું.
 અંડવૃદ્ધિ (ના) અંડ વધવાનો રોગ.
 અંડાકૃતિ (ના) ઇંડાના ઘાટડું.
 અંડુસ (ના) સીતાફળ.
 અતઃ (અ) એ માટે, એથી. એ સમેથી.
 અતઃપર (અ) હવે પછી, આથટે.
 અતએવ (અ) એટલાજ માટે, એથીજ.
 અતડાઈ (ના) જુદાઈ, આડાઈ, તોર.
 અતડું (વિ) તોડડું, આડું, અજણું.
 અતરંગ (અ) અધર, જુદું.
 અતરાપી (વિ) બહારનું, બાહિત.
 અતકથ (વિ) તર્ક ન થાય તેવું.
 અતલસ (ના) લાય, રેશમી કાપડ.
 અતળ (ના) એક પાતાળ.
 અતળી (વિ) અતુલ.
 અતાઈ (વિ) સરસ ગવેયો.
 અતાર (ના) સરથો, સુગંધો વેરનાર.
 અતિ (અ) ઘણું.
 અતિ (ઉ) બેહદ, હદબંધાર. હલકું (અર્થે).
 અતિકંજ (ના) ગયેલો વખત.
 અતિકંભ (ના) અંમર્યાદા.
 અતિકાંત (વિ) હદબંધન કરેલું, સરસ થયેલું.
 અતિજગતિ (ના) એક છંદ (કવિતાનો).
 અતિયિ (ના) અનુપયોગ, યાત્રક, પરણી, મેમાન.
 અતિદેશ (ના) વધારેલો અર્થ.
 અતિપાત (ના) અન્યાય. ઉત્પાત.
 અતિરથી (ન) મહારથી કરતાં અજણીયો.
 અતિવિષ (ના) એક ઔષધિ.
 અતિવ્યાસિ (ના) તાણીતૂસીને કરેલો અર્થ.
 અતિશય (વિ) ઘણુંજ પુષ્ટજ.
 અતિશયોક્તિ (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).
 અતિશાળું (વિ) દોઢ ડાહ્યું.
 અતિશૂદ્ધ (ના) શૂદ્ધથી ઉતરતો, ભંગી ઈ.
 અતિસાર (ના) મરડો, સંગ્રહણી, રોગ.
 અતીત (ના) અતિયિ, ભાષા, ખાવો.
 અતીતે (વિ), છટું થયેલું. વીતેલું.
 અતીન્દ્રિય (વિ) અગ્રાયર.
 અતીસે (વિ) અતિશય, ઘણુંજ.
 અતુલ્ય (વિ) અતુલ, અનુપમ, અસાધારણ.
 અતૂટ (વિ) અખંડિત.
 અતોલ (વિ) અતુલ્ય. અનુપમ.
 અત્તર (ના) તેલના અંશવાળી સુગંધી.
 અત્તર ઘડી (અ) હમણાં.
 અત્તરદાની (ના) અત્તર રાખવાની સીસી.
 અત્તર સાહેત } (અ) આધડીએ, હમણાં.
 અત્તર સાહેત }
 અત્યંત (વિ) ઘણુંજ, અથાક.
 અત્યય (ના) નાશ. અતિક્રમ. દુરાચાર.
 અત્યાગ્રહી (વિ) ઘણો આગ્રહ કરનાર.
 અત્યાચાર (ના) કુમાંગ, અનાચાર.
 અત્યાર (અ) હમણા, આ ક્ષણ.
 અત્યાર પછી (અ) હવે પછી, આનપછી.
 અત્યાર લગી } (અ) હમણાસુધી.
 અત્યારસુધી }
 અત્યસકિત (ના) તંપટપણું.
 અત્યુક્તિ (ના) અતિશયોક્તિ અલંકાર.
 અત્ર (અ) અહીંઆ.
 અત્રૂપ (વિ) નિર્લજ, બેશરમું.
 અત્રે (અ) અત્ર.
 અથ (અ) પ્રારંભ, વળી. પછી. વિશેષ.
 અથડેલું (ક્રિ) અથડાવું.
 અથરામણું (ના) નડાઈટ, અથણ. રવાડાઈ.

અથરાણું (કિ) લાગણું. અટકણું. ભટકણું.
 અથર્થ (ના) યોગ્યો વેદ.
 અથર્થણ (ના) શિવ. અર્થવ વેદ.
 અથર્થેલી (ના) અથર્થેદ ભણેલો. ડોક, ખળ.
 અથના (અ) કિંવા. કે, યા, અગર, વા.
 અથાક } (વિ) અગાધ. અમાપ. અરમાગ.
 અથાગ }
 અથાણું (ના) આચાર. આચેલાં કંદકળ.
 અટક (વિ) અટકી. ઓછી. અધિક.
 અટકકું (વિ) અટકકું, બળકું.
 અટકું (વિ) અધિક, વધારે, વિશેષ.
 અટકેરું (વિ) અધિક (કવિતામાં).
 અટકતા (ના) કુંવારી છોકરી.
 અટન (ના) ભક્ષણ. ભેજવું. ખોરાક.
 અટના (વિ) ગરીબ. નીચ. કંગળ.
 અટપરિયાળી (વિ) અટધારી (આંખ)
 અટખ (ના) માઝા. અકારા.
 અટખવાળવી (કિ) જે હાથ કોળીથી વાળી
 અટખદં (વિ) અટખુત. જિંદે રાખવા.
 અટખસર (અ) માન રાખીને.
 અટભવિય (ના) ધનાર થશે. બહાને ઉપાય
 અટરસ (ન) આદાનો રસ. કિરવો તે.
 અટરાણું (કિ) સગાઈ થવી. ચાલ્યા થવા.
 અટરું (વિ) અટરું. નં દેખાય તે.
 અટલ (વિ) ખરોખર. ન્યાયયુક્ત. સત્ય.
 અટલખટલ (અ) એક આપીને બીજું લેવું તે.
 અટમુહ } (વિ) અધમુહ. મરણતોલ થયું.
 અટસરું } મરણાનુષ્ઠાન.
 અ-ટળ (વિ) પાતરાં વગરનું.
 અટા (ના) કરજ. બળવાળી. કટાક્ષ.
 અ-ટાતા (વિ) દુષણ. સંમૂ. બખીલ.
 અટાલત (ના) ન્યાયમંદિર. દરબાર. કોર્ટ.
 અટાવત (ના) વેર, રાત્રવટ, આણનાવ.
 અટિયો (ના) ભેટ, હનામ, બક્ષિસ.
 અટીક (વિ) ન દેખાવું.
 અટકકું (વિ) બિલકું, જે પગપર ભાર દઈ
 અટધાકું (વિ) અટકું ઉધાકું. જિંદેલું.
 અટરું (વિ) ન દેખાવું. જોવાને નાલાયક.
 અટરું (ના) વિષણુ. ઈશ્વર.
 અટરું (ના) દેવ, પ્રસીધ. (વિ) ન દીડેલું.

અટરું (ના) મંત્રતંત્ર, બદ.
 અટપાઈ (ના) ઈર્ષા, મત્સર.
 અટપું (વિ) ઈર્ષાણું, બળિયેલ.
 અટપુત (વિ) અલોકિક. નવું.
 અટપુતરસ (ના) કાળના ૯ રસમાંનો એક.
 અધ (અ) આદે, હમણા.
 અધાપ, અધાપિ (અ) હજીસૂધી.
 અટક (ના) ગાડું.
 અટિ (ના) પહોડ, પવિત.
 અટાતદા (વિ) ગમેતેમ. અનિયમિત.
 અટિતીય (વિ) અનુપમ. એકલ.
 અટિત (ના) એક સિદ્ધાંત. આત્મા પરમા-
 ત્માની એકતા માનનાર મત.
 અધ (વિ) અટકું. ઓછું.
 અધકચરું (વિ) થોડું દૂરેલું, ઝૂંડું પડેલું.
 અધખોખરું (વિ) થોડું ધણું દૂરેલું.
 અધખોલું (વિ) અડખું ઉધડેલું.
 અધગારિયું (વિ) ચોવાડું ગરમ કરેલું.
 અધણિયાવું (વિ) અનાથ. નાદાર.
 અધધધ! (અ) આશ્ચર્યસૂચક.
 અધન (વિ) નિર્ધન, રંક, ગરીબ.
 અધપચું (વિ) પાણી પોચું, અડખું પચેલું.
 અધમ (વિ) નીચું, હલકું. કુત્સિત.
 અધમા (ના) હરામી નારી. (કાલમાં.)
 અધમાંગ (ના) દેડથી નીચેનું અંગ.
 અધમાધમ (વિ) મહાપાપી. નીચમાં ચીચ.
 અધમુહ (વિ) મરણતોલ.
 અધચોદાર (ના) અધમને ઉદારનાર. હરિ.
 અધર (ના) નીચલો હોડ.
 અધર (વિ) અતરંગ, નિરાધાર.
 અધરકડું (કિ) અધકડું.
 અધરણું (ના) આધરણું. ઉકળતું પાણી.
 અધરતું (વિ) અધવચ બંધ પડેલું. રખડતું.
 અધરપાન (ના) નીચલા હોડતું ચુંબન.
 અધરોમૃત (ના) ચુંબન રસ.
 અધવચ (અ) અધવચ, મધ્યે.
 અધવચરું (વિ) વચમાં લટકેલું, બેધડ.
 અધવારણું (કિ) અડખું ખાસી કરવું.
 અધાધન (ના) અધાર. અજાન. સિંઈં
 અધિ (ઉ) ધણું. હદખાર. ઉપર. નીચે. પાન-

અધિક (વિ) વધારે. [દ્ર માસા
અધિક રહિનો (ના) સંક્રાંતિ વર્ધરનો ધ્યા-
અધિકરણ (ના) આધાર. સાતમી વિભક્તિ.
અધિકાંગ (ના) વધારાનું અંગ. છઠ્ઠી આંગળી.
અધિકાર (ના) પદવી. કારભાર. સત્તા. હક.
અધિકારી (વિ) કારભારી. હકદાર. મુખી.
અધિકૃત (વિ) અધિકારવાળું. ધારેલું.
અધિકેષ્ટાર (વિ) ધણુ. વિશેષ. હદ ઉપરાંત
અધિગત (વિ) જાણેલું. પ્રાપ્ત.
અધિત્રેવિક (ના) આધિ દૈવી. કુદરતી.
અધિપ (ના) રાજા. મુખી. માલિક. ધણી.
અધિપતિ (ના) મુખી. ઉપરી. મુખ્યલેખક.
અધિભૌતિક (ના) આધિભૌતિક. પંચભૂતજન્ય.
અધિમાંસ (ના) એક રોગ. (આંખ દાઢનો.)
અધિયો (ના) હુલિહીણ. ઠોઠ. ઢ.
અધિરાજ (ના) ચક્રવર્તી રાજા.
અધિવાસ (ના) પડોસી. ઘર. પ્રથમક્રિયા.
અધિવાસન (ના) દેવપ્રતિષ્ઠા. સુગંધલેપન.
અધિવાસર (ના) ટાણું. આશ્રવ. તહેવાર.
અધિષ્ઠાતા (વિ) મુખ્ય. અવલંબન કરનાર.
અધિષ્ઠાન (ના) સ્થાન. સત્તા. રહેઠાણ.
અધિષ્ઠિત (વિ) મુખ્ય સ્થાપેલું. વસેલું.
અધીત (વિ) વાંચેલું. જાણેલું.
અધીર (વિ) આકળું. ઉતાવળું. અવિચારી.
અધીર (ના) અઘેર્ય. અણપતીજ. અકળામણ.
અધીરતા (ના) અધીરાઈ.
અધીરા (ના) એક નાયિકા (કાવ્યમાં.)
અધીરાઈ (ના) અવિશ્વાસ.
અધીર (વિ) અધીર. ઉતાવળિયું.
અધીરા (ના) મુખ્ય. ઉપરી. રાજા.
અધુના (અ) હમણાં. હવે. આજકાલ.
અધુર (વિ) અપૂર્ણ. તૂટક.
અધુરે જવું (કિ) ગર્ભ પડવો. કસુવાપડ થવી.
અધૃત (વિ) નિરાધાર. અદ્ધર
અધેર (વિ) આધેડ. પુખ્ત. (મણસ.)
અધેલી (ના) અડધો રૂપિયો.
અધેલો (ના) અડધો પંડો.
અધેપી (ના) ઉતાવળ. ચંચળાઈ.
અધોદન (ના) વિષય.
અધોગતિ (ના) નીચ ગતિ. પડતી નરકવાસ.

અધોઠ } (વિ) આધેડ. પુખ્ત.
અધોડ }
અધોળિંદુ (ના) નીચલા ગોળાધું બિંદુ.
અધોમુખ (વિ) ઉધું. નીચે જોડું.
અધોવાયા (ના) ભાહુતી ગાડી ફેરવનાર.
અધોવાયુ (ના) અપાન. સરતો વા.
અધોળ (વિ) શેરનો ૧૬મો ભાગ.
અધોળી (ના) અધોળ વળતનું કાટફું.
અદ્ધર (અ) અધર. અતરંગ.
અધ્યક્ષ (ના) ઉપરી. પ્રમુખ. સરનશીન.
અધ્યક્ષર (ના) ઓંકાર. પ્રણવ.
અધ્યયન (ના) જાણવું. ગોખવું. પાઠ.
અધ્યાત્મ (ના) આત્મા સંબંધી જ્ઞાન.
અધ્યાત્મિક (વિ) આત્મા-પરમાત્મા સંબંધી.
અધ્યાપક (ના) વિદ્યાગુરુ.
અધ્યાપન (ના) શિક્ષણ. પાઠ.
અધ્યાય (ના) ભાગ. પ્રકરણ. સર્ગ. પર્વ. ખાખ.
અધ્યાય (ના) મોખેદ. મેહેતાજી. ગુરુ.
અધ્યાયોભ (ના) જૂઠું આળ. નિમિત્ત.
અધ્યાસ (ના) આભાસ. ભ્રમ. ધ્યાન.
અધ્યાહાર (ના) મૂઝી દીધેલું.
અધ્યો (ના) અધ્યાય.
અધ્ધણ (ના) મેળવણ, આપરણ. મોરવણ.
અધ્ધકવું (કિ) આધ્ધકવું. આપરવું.
અધ્ધર (ના) ચક્ક. હોમ.
અધ્ધરું (ના) ચક્ક કરાવનાર પ્રાંહાણ. મુખી.
અન્ (અ) નહિ. વિના. વગર.
અનક્ષર (વિ) અજાણ. મૂર્ખ.
અનંધ (વિ) નિષ્પાપ. દોષરહિત. (ના) અર્જુન.
અનંધડ (વિ) અજાણડ.
અનંગ (ના) કામ. મદન. આકાશ. મન.
અનંતદોરો (ના) અનંતની રક્ષાનો દોરો.
અનંધ્યાય (ના) અજાણો. અધ્યન રહિત દિન.
અનંત (ના) વિષય, રુદ્ર, બ્રહ્મ. શેષ. આકાશ.
અનંત (વિ) અપાર. અપૂર.
અનંત ચૌદસ (ના) ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪.
અનંતજિત (ના) વિજય. સર્વને જીતનાર.
અનંતતા (ના) નિત્યતા. અપૂરતા.
અનંતર (વિ) પાસેનું. અંતરરહિત.
અનંતર (અ) ત્યારપછી.

અનંતરાશિ (ના) ઘણા પદનું અણિત.
અનંતશ્રેણી } (ના) ચઢતી ઉતરતી અનંત
અનંતશ્રેણી } સંખ્યા.

અનંત્ય (વિ) એકજ. બીજું નહિ તે.
અનંતવય (ના) એક અર્થાલંકાર (કવિતાનો)
અનંતપેશ (વિ) ધર્યા રહિત. નિરિચ્છ.

અનંતવસ્ત (વિ) વગર લણેલો.

અનંતયાસ (ના) મહાવરો નહિ તે.

અનમનું (વિ) નાપસંદ. દળગીર.

અનમી (વિ) કોઈને નમે નહિ તે.

અનય (ના) અનીતિ. વિષય.

અનર્જળ (વિ) અટકે નહિ તે. પુષ્કળ.

અનર્થ (ના) ખોટો અર્થ. આકૃત. દુઃખ.

અનલ (ના) અગ્નિ. એક પક્ષી. વિષય.

અનવટ (ના) અણવટ (બાળકનું. મરેણું.)

અનશન (ના) ઉપવાસ. અનાહાર.

અનહક (વિ) હદવગરનું. શબ્દસ્થિતિ.

અનહિત (ના) અકલ્યાણ. માઠું.

અનાગત (વિ) ન આવેલું. ભવિષ્યનું.

અનાચાર (ના) કુચાલ. અનીતિ.

અનાચારી (વિ) દુરાચારી.

અનાજ (ના) અન્ન. ધાન્ય.

અનાડી (વિ) જંગલી. જડમતિ.

અનાથ (વિ) દીન. નિરાધાર. લાચાર.

અનીહર (ના) અપમાન. અભાવ. કંટાળો.

અનાદિ (વિ) મૂળરહિત.

અનાદિનિધન (વિ) આરંભ અંતરહિત. (વિષય.)

અનામત (વિ) અમાનત. સલામત.

અનામતી (ના) ધાપણ. અનામત આપેલી ચીજ.

અનામિક (વિ) નામ દેવાને નાલાયક. ઢેડ.

અનામિકા (ના) ટચ્છી આંગળી. લંગી ઈં.

અનામિષ (વિ) માંસવગરનું. ઉપભોગ વિનાનું.

અનાયાસ (ના) અશ્રમ. સુલભતા.

અનાયાસે (અ) મહેનત વગર. સહજ.

અનાર (ના) દાંડેમ (ફળ): કોઠી (દાંડની.)

અનાર્ય (વિ) અધમ. આર્ય નહિ તે.

અનાવર્ત (વિ) ઉઘાડું. ખુલ્લું.

અનાવૃણિ (ના) નિર્મંથ કાળ. દૂકાળ.

અનાસર (ના) મૂળતરવ.

અનારથા (ના) અશુદ્ધા. અવિધાસ.

અનાહાર (ના) ઉપવાસ. લાંઘણ.

અનાદિત (વિ) વગર તેડેલું. અણુધાતું.

અનિચ્છ (વિ) નિરપેહ. અપરંવા.

અનિત્ય (વિ) ક્ષણિક. મિથ્યા. જૂઠું. [નાર.]

અનિમેષ (ના) ઈંદ્ર. મન્દ. (વિ) આંખ ન મિચ-

અનિયત (વિ) અસ્થિર. અનિયમિત.

અનિર્વચનીય } (વિ) જેનું વર્ણન ન થાય તે.

અનિર્વચ્ય } (વિ) જેનું વર્ણન ન થાય તે.

અનિર્વાહ (ના) નિર્વાહ ન થાય તેવી હાલત.

અનિલ (ના) વાયુ. પવન. વિષય.

અનિવાર (વિ) અનિવાર્ય. અટળ. અપાર.

અનિવૃત્ત (વિ) અશાંત. નિવૃત્ત નહિ તે.

અનિશ્ચિત (વિ) નિશ્ચય રહિત. નક્કી નહિ તે.

અનિષ્ટ (વિ) અપ્રિય. માઠું. અલાભ. અપરાધ.

અનીક (ના) સૈન્ય. ફોજ. જથ્થો. અથભાગ.

અનીક (વિ) અખૂટ. અપાર.

અનીતિ (ના) દુરાચાર. દુર્ણણ. અવિવેક.

અનુ (ઉ) પછી, પાછળ, સાથે, સરખું, નીચું,

દરેક, નિયમસર વગેરે અર્થમાં ક્રિયાપદ-
ના ધાતુને દોરનાર.

અનુકંપા (ના) દયા, કૃપા. અનુગ્રહ.

અનુકરણ (ના) નકલ. પડઘો. ધ્વનિસૂચક

અનુકાંક્ષા (ના) ધર્યા. આશા. [શબ્દો.]

અનુકૂળ (વિ) અનુસરવું. ગમવું. કૃપાળુ.

અનુકૂળાયક (ના) પલિયત પતિનેનાળ પ્રેમી.

અનુકૂળતા (ના) અનુકૂળપણું. સહવડ.

અનુકૃત (વિ) અકથિત. અસાધારણ.

અનુકંમ' (ના) એક પછી એક. પદ્ધતિ. એક

અલંકાર (કવિતામાં)

અનુકંમણિકા (ના) સાંકળિયું. સૂચિપત્ર.

અનુક્ષણ (અ) ક્ષણેક્ષણે. વારંવાર.

અનુષ્ઠું (વિ) નોખું. જુડું. પૃથક્.

અનુગ (ના) અનુચર, દાસ, ચાકર.

અનુગમન (ના) સહગમન. પાછળ જવું.

અનુગ્રમી (વિ) સહગમન કરનાર. પાછળ

જનાર. રેમક.

અનુગ્રહ (ના) સ્વીકાર. વરદાન. કૃપા.

અનુગ્રહી (વિ) જેનો અનુગ્રહ થયો હોય તે.

અનુગ્રહક (વિ) અનુગ્રહ કરનાર.

અનુગ્રહી (વિ) અનુગ્રહ કરવા યોગ્ય.

અનુચર (ના) સેવક, દાસ્ય ચાકર.
 અનુચિત (વિ) અઘટિત. અચોગ્ય.
 અનુચિતને (ના) વારંવાર ચાંદ કરવું તે.
 અનુછ (ના) સીતાકૃષ્ણ.
 અનુછડી (ના) સીતાકૃષ્ણી.
 અનુજ (ના) નાનો ભાઈ. કનિષ્ઠ બંધુ.
 અનુજ (ના) નાની બહેન.
 અનુજવી (વિ) પરાશ્રયી. તાબેદાર.
 અનુજ્ઞા (ના) આજ્ઞા. હુકમ. રત્ન. એક અ-
 લંકાર (કવિતામાં)
 અનુતાપ (ના) પશ્ચાત્તાપ. પરતાવે. ખેદ.
 અનુત્તમ (વિ) શ્રેષ્ઠ. સહથી સરસ. વિષ્ણુ.
 અનુત્તર (વિ) જેનો ઉત્તર ન મળે તે. શ્રેષ્ઠ.
 અનુત્પત્તિ (ના) ઉત્પત્તિ ન થવી તે.
 અનુત્સાહ (ના) ઉત્સાહ રહિત.
 અનુદાત્ત (વિ) નીચે રવરે ઉચ્ચારેલો.
 અનુદિત (વિ) ન હોયું ન હૃદય પામેલું.
 અનુદિન (અ) પ્રતિદિન. દરરોજ.
 અનુદ્ભૂત (વિ) હોયું નહિ તે.
 અનુદવનિ (ના) પાછલો નાદ-અવાજ.
 અનુનાસિક (વિ) મુખ ને નાકથી ઉચ્ચારાતા.
 અનુપ (વિ) અનુપમ. અપૂર્વ. ઉત્કૃષ્ટ.
 અનુપકારી (વિ) ઉપકાર ન કરનાર.
 અનુપમ (વિ) અનુપ. અતુલ્ય. સરસમાં સરસ.
 અનુપમેય (વિ) અનુપમ. જેનો બેડો નહિ તે.
 અનુપયોગી (વિ) નકામું. નિરર્થક.
 અનુપરિચિત (વિ) વિરમરાણ થયેલું. ભૂલાયલું.
 અનુપળ (ના) પળનો ૬૦મો ભાગ. વિપળ.
 અનુપાન (ના) મેળવણી, કરી. ખરેજ. પથ્ય.
 અનુપ્રવેશ (ના) વારાકરતી પ્રવેશ કરવો તે.
 અનુપ્રાસ (ના) એક શબ્દાલંકાર (કવિતામાં)
 અનુબંધ (ના) સંબંધ. બંધન. જાળ. ધાતુ.
 અનુભવ (ના) મહાવરો પ્રયોગ. શાલ્યાસ.
 પરિચય. વિજ્ઞાન. [વાપરવું.
 અનુભવવું (કિ) અનુભવ લેવો. કામ પાડવું.
 અનુભવી (વિ) અનુભવવાળો. ક્ષાત્રલેલ. મા-
 હિતગાર. વિજ્ઞાની. [ભાવ (કવિતામાં)
 અનુભાવ (ના) મહત્વ. મોટાઈ. રક્ષનો એક
 અનુભૂત (વિ) બાલેલું. ભોગવેલું. સિદ્ધ.
 અનુમત (ના) સંમતિ. વિચાર. ઠરાવ.

અનુમતિ (ના) અનુમત. ચૌદસપર પુનેમ.
 અનુમાન (ના) અટકળ. વાદ. ઠરાવ. એક અ-
 લંકાર (કવિતામાં) [ટિટી.
 અનુમોદન (ના) પસંદગી. સંતોષ. પ્રસન્નતા.
 અનુયાયી (વિ) પાછળ ચાલનાર. શિષ્ય. સેવક.
 અનુયોગી (વિ) મુખ્ય. જેને કંઈ બેડાંયું હોય તે.
 અનુરક્ત (વિ) આસક્ત. લીન.
 અનુરાગ (ના) પ્રીતિ. પ્રેમલીનતા. રતિ.
 અનુરાગી (વિ) અનુરક્ત. પ્રેમી. શોખી.
 અનુરાધા (ના) એક નક્ષત્ર.
 અનુરૂપ (વિ) સરખું. પ્રમાણ. તાદૃશ્ય.
 અનુલક્ષી (અ) વિચાર-દરીઆકૃતી-કરીને.
 અનુલોભ (વિ) ભંચ વર્ણુ પુરુષથી નીચ વર્ણુ
 ફરીમાં થયેલી પ્રભુ.
 અનુવર (ના) ચાલવર, અણવરીઠ.
 અનુવાદ (ના) ગુણદોષ કથન. સારકથન. લવારી.
 અનુવૃત્તિ (ના) વિવેચન. સેવા. આજીવિકા.
 અનુશાસન (ના) નિયમ, ધારા. શાસ્ત્ર. [નકલ.
 અનુષ્ટુપ, (ના) એક છંદ (કવિતામાં).
 અનુષ્ટુપિયા (વિ) અનુષ્ટુપ જેવડો ૩૨ અ.
 અનુષ્ઠાન (ના) હોમ. જપ. જ્ઞાન. [ક્ષરનાં.
 અનુસંગી (વિ) સંબંધી, સાથી.
 અનુસંધાન (ના) સાંધણ. સંબંધ. લક્ષ.
 અનુસરવું (કિ) મળતા થવું. સાથે જવું.
 અનુસાર (વિ) પ્રમાણે. સરખું. સુજબ.
 અનુસવાર (ના) બિંદુ. અનુનાસિકનું ચિહ્ન.
 અનુહત (વિ) વચમાં ટૂટ નહિ તે. અનહદ.
 અનૂકું (વિ) નવુંજ. અપૂર્વ.
 અનૂઠ (વિ) કુંવાર, નહિ પરણેલું. વાંઠો.
 અનૂઠો (વિ) કુંવારી. અવિવાહિત.
 અનૂપ (વિ) અનુપમ. સરસમાં સરસ.
 અનૂણ (વિ) એકરજ. દેવાદાર નહિ તે.
 અનૂત (ના) બૂકું. અસત્ય.
 અને (અ) બે વાતને બેડનારો. ને. તથા.
 અનેક (વિ) એક કરતાં વધારે. ઘણાં.
 અનેકધા (વિ) ઘણી ઘણી રીતે.
 અનેકવાર (વિ) ઘણી ઘણીવાર.
 અનેકવચન (ના) બહુવચન (વ્યાકરણમાં).
 અનેકાર્થ (વિ) ઘણા અર્થવાળું.
 અનેનાસ (ના) અનાસ (એક કૃષ્ણ).

અનેક (વિ) બીજું, અન્ય.
 અનેકય (ના) જુદાઈ, અણુબનાવ. વિરોધ.
 અન્નૈશ્વર્ય (ના) ઐશ્વર્યનો અભાવ.
 અનોખું (વિ) અદ્ભુત, અપૂર્વ.
 અનોસર (ના) ખસેડ, ઉપાડ.
 અનોસર (વિ) દત્તક, આંગળિયો.
 અંત (ના) છેડો, પાર, સમાપ્તિ. નિશ્ચય. હદ.
 'મોત. કાળ. છેલ્લું પદ. છેવટ. જીવ.
 અંત (અ) લગી, સુધી, પર્યંત.
 અંતઃ (અ) માંહે, અંદર, વચ્ચે.
 અંતઃકરણ (ના) હૃદય. માંહેની ઈંદ્રિયો. દિલ.
 અંતઃપુર (ના) ઈનાનખાતું. રંગમહેલ.
 અંતક (ના) કાળ, યમ: વિધણ.
 અંતકાળ (ના) આખરુ વૃક્ષેત. છેલ્લી ધૂણી.
 અંતર (અ) અંદર, માંહે, ભિતર.
 અંતર (ના) તકાવત. ભેદ. બીજું.
 અંતરગળ (ના) એક રોગ. અંદરદિ.
 અંતરંગ (વિ) સચું, પોતાનું. અંતરનું.
 અંતરછાલ (વિ) અંદરની ધુળી છાલ (ઝાડની)
 અંતરભ્રમી (વિ) અંતર્યામી. સાક્ષીભૂત આત્મા.
 અંતરણ (વિ) અંતર્જ્ઞાનવાળું.
 અંતરપટ (વિ) વસ્ત્રનો અંતરો. પડદો.
 અંતરવેલ (ના) અમરવેલ. આકાશવેલ (છાડ)
 અંતરસાક્ષી (વિ) અંતર્યામી. આત્મા.
 અંતરસ્થ (વિ) અંદર રહેલું.
 અંતરાત્મા (ના) અંતર્યામી.
 અંતરાય (ના) હરકત. નડતર. આધ.
 અંતરાળ (ના) અંતર. આકાશ.
 અંતરિક્ષ (ના) આકાશ.
 અંતરિક્ષ (અ) અહર. આકાશમાં.
 અંતરિયાળ (વિ) અધસ્થ, એકલું.
 અંતર્ગત (વિ) અંદરનું. વચમાંનું.
 અંતર્ગાળ (ના) અંદરથી ગળાંકાર.
 અંતર્યક્ષુ (વિ) ભિતરનો ભેદ બેનાર.
 અંતર્જ્ઞાન (ના) મનની વાત. સાહજિકજ્ઞાન.
 અંતર્દેશી (ના) ખરી હાલત. વચલી દેશી.
 અંતર્દાહ (ના) અંદરની ગરમી.
 અંતરદ્વાર (ના) માંહેલું બારણું.
 અંતર્ધાન (ના) અંદરન. લોપ. ગેળ.
 અંતર્વાહ (અ) અંદર તથા બહાર. આપાસે.

અતર્લાવ (ના) ભિન્નભાવ. જુદાઈ. મનોભાવ.
 અંતર્ભૂત (વિ) વચ્ચે રહેલું.
 અંતર્ભેદ (ના) માંહેનો ભેદ.
 અંતર્યામી (ના) અંતરભ્રમી. અંતરાત્મા.
 અંતર્વાપિકા (ના) ચિત્રકાવ્યનો એક ભેદ.
 અંતર્વેદી (વિ) મનની વાત બાણનાર.
 અંતરવેળા (અ) મરણકાળે.
 અંતરથ (વિ) ગુપ્ત. છાતું. અંદર રહેનાર.
 અંતિક (અ) પાસે.
 અંતિક (વિ) પાસે રહેનાર. બાળમિત્ર.
 અંતે (અ) છેલ્લે. આખરે.
 અંત્ય (વિ) એકડોને ૧૫ મીંડાંની સંખ્યા.
 અંત્યજ (વિ) નીચ જાતનું. અતિશદ્ધ. ભંગી ઈં
 અંત્યાક્ષર (ના) છેલ્લો અક્ષર.
 અંત્યેષ્ઠિ (ના) છેલ્લો સંસ્કાર. પ્રેતકર્મ.
 અંત્ર (ના) આંતરડું.
 અંત્રાસ ૧ (ના) પાણી ગળે ન ઉતરતાં ના-
 અંત્રાસણ કથી બહાર નીકળે તે.
 અંત્રિયાળ (અ) અંતરિયાળ. અધવચ.
 અંત્રો (ના) ગાયનના પહેલાં ચરણનો ઉ-
 અંદર (અ) માંહે. પહેલાં. માં. [ત્તરાર્ધ]
 અંદાજ (ના) માપ. વળત. હદ.
 અંદેશો (ના) વિચાર. ધારણા. ચિંતા. શક.
 અંધ (વિ) આંધળું.
 અંધક (વિ) ઝાંખું, તેજ વનાતું. એકંદૈત્ય.
 અંધકાર (ના) પ્રકાશનો અભાવ. તમ.
 અંધકૂપ (ના) એક નરક. પૂરાયલો દેવો.
 અંધત્વ (ના) અંધાપો.
 અંધપરંપરા (ના) ગાઠરિયો પ્રવાહ. આંધ-
 અંધરાતું (કિ) અંધાર થવું. [જાની હાર,
 અંધાધુન્દી (ના) અવ્યવસ્થા. અંધેર. ઉપદ્રવ.
 અંધાપો (ના) અંધત્વ. આંધળાપણું.
 અંધારમિછોડો (ના) આડું અવળું સમભ-
 વણું. ભુરખી.
 અંધારાં આવવાં (કિ) આંખે ન દેખાવું.
 અંધારિયું (ના) વદ. કૃષ્ણપક્ષ.
 અંધારી (વિ) અંધકારવાળી.
 અંધારી (ના) અંધારાં. ઝાંખ. બળદ-છોડા-
 ની આંખે બાંધવાતું ચમકડું. ચોરણની
 પાટલી ચક્રમો.

અધાર (ના) અધાર. અધેર. અજ્ઞાન.
 અધિમૂલ (વિ) હેચાકુંડું, કમઅમૂલ.
 અધેર (ના) અધવરયા. ગેરબંદોબસત.
 અધ્યાત્મ (ના) અધ્યાત્મ. મોખેદ. (પારસી).
 અન્ન (ના) અન્નાન, ધાન્ય. દાણા. [દિગ.
 અન્નકૂટ (ના) અણુકૂટ. પેકવાનઆદિ નેવેદનો
 અન્નછત્ર (ના) સદાવૃત. રોજ અન્ન અપાત્ર
 હોય તેવું ધર્મપાત્ર.
 અન્નજળ (ના) દાણે પાણી. રજક.
 અન્નદ્વૈતા (ના) પેટ ભરનાર. પોષક.
 અન્નપૂર્ણા (ના) અન્ન. પૂરું પારનાર દેવી.
 અન્નપ્રાશન (ના) ખોટણ, (૧ સંસ્કાર.)
 અન્નમયકોશ (ના) પંચકોશનાનો એક.
 અન્નરસ (ના) અન્નનું સત્વ.
 અન્નાશય (તા) જઠરાગ્નિ. હોજરી.
 અન્નાસ (નો) અનેનાસ. (ફળ.)
 અન્નોદક (ના) અન્ન-દાણી પાણી. અન્નજળ.
 અન્ય (વિ) બીજું, બીજું, ભિન્ન. એ સિવાય.
 અન્યત્ર (અ) બીજે કોણે. નહિતર.
 અન્યથા (અ) ઉલટી-બુલટી-રીતે. ખોટું.
 અન્યાય (ના) ગેરઈન્સાફ. દોષ. ગુહ્નો.
 અન્યાયી (વિ) ગેરઈન્સાફ કરનાર. પાપી.
 અન્યોક્તિ (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).
 અન્યોન્ય (વિ) પરસ્પર. (એક અલંકાર.)
 અન્વય (ના) સંબંધ. પંથને ગૃધ્રમાં ગોઠવ-
 હું તો. વંશ.
 અન્વયી (વિ) સંબંધ રાખનાર.
 અન્વિત (વિ) સંયુક્ત. જોડાયેલું.
 અપ (ના) પાણી. જળ-ઉદક.
 અપ (ઉ) નીચે, દૂર, અધમ, ઉલટું, ઈં
 અપકર્ષ (ના) પડતી. ગરીબી. નાદારી. [અર્થ.
 અપકાર (ના) કોઈનું બગાડવું તે.
 અપકારક (વિ) અપકાર કરનાર. બગાડ-
 અપકારી (નાર. ઉંચુ વાળનાર.
 અપકીર્તિ (ના) જે આખર, અજાણસ. નિંદા.
 અપકૃષ્ટ (વિ) ઉતરવું, ડહકું.
 અ-પકવ (વિ) કાચું, ન પાકેલું. [લિવાયું.
 અ-પક્ષ (વિ) પાંખ રહિત. નિરાધાર. એક-
 અપધાપ (નાર) બકાળમૃત્યું. કમોત, કળે.
 અપગ (વિ) ખોડવાળું. નિરાશ્રિત.

અપચાર (ના) દુરાચાર. ગેરવર્તન.
 અપચિહ્ન (ના) અપલક્ષણ. ખરાબ ચા
 અપચો (ના) અછરણ. બદલેનમી. ખાદી
 અપછરા (ના) અપસરા. પરી.
 અપજન્ય (ના) પરાજન્ય, હોર.
 અપજસ (ના) અપયસ. નાલેશી-નિંદા.
 અપજસિયું (વિ) જસ વગરનું. ખેંદર.
 અપટ (વિ) ખેસમજ. અટાણી. હડીલું.
 અપઠ (વિ) અભણ. અક્ષરસૂચ્ય.
 અપત (વિ) અપત્ય. અણુમનનું અચ્યુ.
 અપતિયાં (ના) અવાતિયાં. છાકરવાદી.
 અપતીજ (ના) અણુવિધાસ.
 અપત્ય (ના) સંતાન. બાળક.
 અ-પૃથ (ના) કુર્મીર્ગ.
 અપૃથ (ના) અવગુણ કરતા. બાધક.
 અપદાર્થ (ના) અભાવ (ન્યાયમાં).
 અપદેશ (ના) બહાનું, મસ. છળભેદ.
 અપદ્ધાર (ના) પાછળું ખારણું. ગુદા. ગાંઠ.
 અપદ્ધાર (ના) અશુદ્ધ. રૂપાંતર.
 અપમાન (ના) અપ્રતિષ્ઠા. ખેઆખર.
 અપમૃત્યુ (ના) લયંકર માંદગી. મહામંદવાક.
 અપયસ (ના) ખે આખર.
 અપર (વિ) બીજું, પાછલું. ઓરમાણ.
 અપરંગ (વિ) અપર. બીજું.
 અપરંપાર (વિ) પારવિનાનું.
 અપરસ્પરિક (ના) દિગ્ગતનું પ્રશ્નિમબિંદુ.
 અપરાજિત (વિ) અજિત. પરામવ રહિત.
 અપરાધ (ના) દોષ, ગુહ્નો. અધર્મ.
 અપરાહ્ત (ના) બપોરપછીનો પોહોર.
 અપરિમિત (વિ) ખેહદ મોટું, વિશાળ.
 અપરીક્ષિત (વિ) તપાસ વગરનું.
 અપરોક્ષ (વિ) પ્રત્યક્ષ. સમક્ષ,
 અપલક્ષણ (ના) દુર્ણણ, અટકવાળું. બદચાલ.
 અ-પલાયન (ના) હાજરી.
 અપ વર્ષ (ના) મોક્ષ, મુક્તિ.
 અપવાદ (ના) બદનામી. જુલું આળ.
 અપવાસ (ના) ઉપવાસ. ભૂખ્યા રહેવું. કડાકો.
 અપનિત્ર (વિ) અશુદ્ધ. નાપોક.
 અપરાકુને (ના) નકારો રાકુને.
 અપશુદ્ધ (ના) સાળી. તુચ્છકાર.

અપસવ્ય (વિ) જમણું. હલકું.
 અપસુકન (ના) અપશકન, ભૂડો ખોલ.
 અપસ્માર (ના) ફેફડું. વાઈ. કવિતામાં એ-
 અપહરણ (ના) લૂકી લેવું. દૂર કરવું. [કલાવ.
 અપહનુતિ (ના) છપાવવું. *કવિતામાં એક અ-
 અપાત્ર (વિ) શુભહીન. *નાલાયક. [લંકાર.
 અપાદાન (ના) વિભાગ. સીમા. પાંચમી વિભક્તિ.
 અપાન (ના) ગાંડથી સરતો વા.
 અપામાર્ગ (ના) ઝંઝેટો (એક છાંડ.)
 અપાય (ના) નાશ. ગેરકાયદો.
 અપાર (વિ) અસાધ. અનંત. અસંખ્ય.
 અપારદર્શક (વિ) આરપાર ન દેખાય તેવું.
 અપાવવું (ક્રિ) ખીજે આપે. તેમ કરવું.
 અપાસરો (ના) ઉપાશ્રમ. શાવકના ગોરકતું.
 રહેઠાણ.
 અપિ (અ) પણ. ખી. એ.
 અપીલ (ના) નીચલી કોર્ટના ફેસાલાથી નારા-
 જ થઈ ઉપલી કોર્ટને ફરી અરજ કરવી તે.
 અપુચ્છ (વિ) ખાંડું, પછડાવિનાતું.
 અપુત્ર (વિ) સંતાન રહિત. વાંઝણું.
 અપુષ્પ (ના) પુરી, માલપુડા.
 અપૂર્ણ (વિ) અપૂર્ણિત. પૂર્ણ વગરનું.
 અપૂર્ણ્ય (વિ) પૂર્ણવાને અયોગ્ય-નાલાયક.
 અપૂર્ણ (વિ) અધુરું. ખંડિત.
 અપૂર્ણ ખીજ (ના) ખીજગણિતનાં અપૂર્ણાંક.
 અપૂર્ણતા (ના) અપૂર્ણ હાલત.
 અપૂર્ણાંક (ના) એકના વિભાગ. તેનું ગણિત.
 અપૂર્વ (વિ) પૂર્વે ન બનેલું. અસાધારણ. તોફા.
 અપૂર્ણાન (ના) આપોશન. [ઉમદા.
 અપેક્ષા (ના) ઇચ્છા. ગરજ. આતુરતા. ઇતેભરી.
 અપેક્ષિત (વિ) ઇચ્છિત. ઇતેભર. આતુર.
 અપેક્ષ્ય (વિ) ઇચ્છવા લાયક. દિલપસંદ.
 અપેખ (વિ) અદીક. અનુભવું. ખેમાલુમ.
 અપેલંટ (વિ) અપીલ કરનાર.
 અપેટ (વિ) મૂર્ખ, કમઅક્ષલ, ખેવદ્દક.
 અપાસ (ના) ઉપવાસ. અપવાસ. કડાકો.
 અપ્રતિભટ (ના) અતુલ્ય ભેદો. લડવઈઓ.
 અપ્રતિમ (વિ) અતુલ. અનુમંપ. ઉમદા.
 અપ્રધાન (વિ) જોણ. હતરવું.
 અપ્રમાણ (વિ) ખાતરી વિનાનું. અસત્ય.

અપ્રમાણિક (વિ) જે વચની. ખેઈમાન. નિ-
 અપ્રમિત (વિ) અમાપ. અથાગ. [રાધાર.
 અપ્રમેય (વિ) અમાપ. અપાર.
 અપ્રયોગ્ય (વિ) નિરૂપયોગી. નકામું.
 અપ્રવાસી (ના) મુસાફરી વિનાનો.
 અપ્રવૃત્ત (વિ) અનારંભેલું.
 અપ્રશરત (વિ) નાનકડું. અનુભવું. નમાલું.
 અપ્રસાદ (ના) અકૃપા. ગેર મહેરબાની.
 અપ્રાપ્ત (વિ) ન મળેલું.
 અપ્સરા (ના) દેવાંગના. ઇંદ્રની શુભકાંપરી.
 અફરાતફરી (ના) ફેરબદલી. ગરબડ સરબડ.
 અફરાતુન } (ના) એક ઝીક દિલસૂદ. પ્લેટો.
 અફલાતુન }
 અફવા (ના) ગપ. ખોટી બૂમ.
 અફસોસ (ના) શોક. પરતાવો.
 અફસોસ! (અ) હાય! અરે! નિશ્વાસ.
 અફળ (વિ) નિષ્ફળ. ફોકટ. [વાળ.
 અફળાટ (ના) અફળાતાં પછડાતાં થતો અ-
 અફળાફટ } (ના) અફળવું તે. માથાફટ.
 અફળાઝીક }
 અફળવું (ક્રિ) પછડાવું. ઝીકવું. ઢિફી ચીન.
 અફીણ (ના) ખસખસના હોડાનો રસ. એક
 અફીણી (ના) અમલી. અફીણ ખાનાર. એદી.
 અફીમ (ના) અફીણ. [પાત્ર. આખખોરો.
 અખખોરો (ના) પંઢીવાળું પોહોળા મોનું
 અખજ (વિ) ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦
 અખદાગીરી (ના) રાજ્ય.
 અખધૂત (ના) લટકતો ભેગો. વેરાગી.
 અખદ્ધ (વિ) છટું. સ્વતંત્ર.
 અખદ્ધમુખ (વિ) નાચું-ફાટું-ભુંડું-ખોલનાર.
 અખનાલ (ના) અ્યાનની મૂઠ આગળનો શ-
 અખરક } (ના) અખરક. એક ધાતુ. [લુગાર.
 અખરખ }
 અખર (ના) ભુ. સ્ખર. ભૂકુટી.
 અખલધી } (વિ) કખર ચીતરું.
 અખલધી }
 અખજા (ના) અખલા. ઝી. ઓરત.
 અખાધ } (વિ) નિર્દોષ. છટું.
 અખાધિત }
 અખીર } (ના) સપેતસુગંધી ભૂંડો. પૂર્વમાં.
 અખીલ } વપરાય છે તે.

- અબ્જુધ (વિ) બેઅક્ષર. મૂર્ખ.
- અબ્જુવો (ના) આબ્જુવો. એક રંગ. સીંગ.
- અબ્જુ (વિ) અણુસમજી. બેકદર.
- અબોખા (ના) વડેને મોડલવાનાં ખાંડાં ને
- અબોટ (ના) લીપણ. [ખાંડ.
- અબોટ (વિ) અડકાય નહિ તે. [અ. કદ.
- અબોટિયું (ના) જમતાં પહેરવાનું રેશમી વ-
- અબોલા (ના) રીસથી ન બોલવું તે.
- અબજ (ના) કમળ. ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦
- અબજ (ના) વાદળું. વર્ષ. શક, શાલ.
- અબ્ધિ (ના) સમુદ્ર. સંગર.
- અબ્બાશાઈ (ના) એક જાતનો રંગ.
- અભકં (ના) એલકં. ધારકો.
- અભંગ (વિ) આખું, પૂર્ણ.
- અભંગ (ના) કવિતાનો એક છંદ (મરાઠી.)
- અભડછેટ (ના) આભડછેટ. અડકાબોજો.
- અભડડું (કિ) આભડડું. રોડું. ફટડું.
- અભડાયલી (વિ) અટકાવવાળી. ઋતુવાળી.
- અભડાડું (કિ) અપવિત્ર થવું, અટકાવ આવવો.
- અભણ (વિ) વગર ભણેલું. મૂર્ખ. [દૂર બેસવું.
- અભદ્ર (વિ) અમંગળ. અશુભ.
- અભય (વિ) નિર્ભય. નિડર. બેધડક.
- અભયવચન (ના) કોલ. ખાતરી.
- અભયજ્ઞાન (ના) જેથી નિર્ભય થવાય તેવું જ્ઞાન.
- અભર (વિ) ખાસી. ગરીબ. દીન.
- અભરદંધ (ના) ભીંતમાં મારેલું પાટીલું.
- અભરાભરણ (ના) અનાથનો નાથ. પ્રભુ.
- અભરામ ન દાવા (ના) ફારગતી. છૂટાછેડા.
- અભાગણી (વિ) લાગ્યહીન સ્ત્રી.
- અભાગિયું (વિ) હતભગ્ય. કમનસીબ.
- અભાવ (ના) ગેરહાજરી. અરુચિ.
- અભાવા } (ના) ગર્હિણી સ્ત્રીને અરુચિ થાય
- અભાવું } છે તે. કંઈ કંઈ ખાવાનું મન, મોઢે
- અભાવો } ભાવે નહિ તે. દોહડું.
- અભિ (ઉ) પ્રીતિ, તરફ, સામે, સર-
ખું, જુદું, પાસે, આગળ, ચોક્કસ વગેરે
અર્થમાં ધાત્વર્થ લઈ જનાર.
- અભિધાર (ના) મંત્ર સાધન.
- અભિનિત (ના) રૂઢું નક્ષત્ર.
- અભિજ્ઞ (વિ) કાળેલ. કળાકુશળ. પ્રવીણ.
- અભિધાન (ના) નામ. સંજ્ઞા. અટક.
- અભિનય (ના) હાવભાવ. (કાવ્યમાં.)
- અભિનવ (વિ) નવું. નવાઈનું.
- અભિન્ન (વિ) એકું મળેલું. એકરૂપ.
- અભિપ્રાય (ના) વિચાર. મત. દારણ. હેતુ.
- અભિમંત્ર (ના) મંત્ર લાગી તેડવું તે.
- અભિમાન (ના) હુંપદ. ગર્વ. મગરૂખી. પ્રીતિ
- અભિમાની (વિ) ગર્વિષ્ઠ. મગરૂખ. પ્રેમી.
- અભિમુખ (વિ) સદ્મુખ. પાસે. હજીરમાં.
- અભિયા (ના) આભાઈ. [લખુશ.
- અભિરામ (વિ) મનોરંજક. આનંદજનક. દિ-
- અભિરુચિ (ના) પ્રસન્નતા. કોડ. દિલ.
- અભિલાખ } (ના) ધર્યા. ઉમેદ. આહવા,
- અભિલાપ } મુરાદ.
- અભિવંદન (ના) નમન. આસકા.
- અભિવાદન (ના) પ્રણામ. દંડવત્ નમસ્કાર.
- અભિવ્યાપ્તિ (ના) સધળે લાગું પડવું તે.
- અભિશાપ } (ના) આળ, તોહોમત, શાપ.
- અભિશાપ }
- અભિષેક (ના) શાંતિસ્નાન. જળધારા.
- અભિષેકપાત્ર (ના) જળાધારી.
- અભિસારિકા (ના) એક નાયિકા.
- અભીષિત (ના) ઇચ્છિત. અપેક્ષિત.
- અભીષ્ટ (વિ) ગમવું. અનુકૂળ.
- અભુકત (વિ) નહિ વાપરેલું. ભૂખ્યું.
- અભેદ (વિ) અખંડિત. એકતાવાળું.
- અભેદાન (ના) અભયદાન.
- અભેધ (વિ) કપાય નહિ તેવું.
- અભેપદ (ના) અભયપદ. સુકિત.
- અભોગ (ના) દ્રુવપદનો છેલ્લો ભાગ (ગાયનમાં)
- અભોગ વાળવો (કિ) સમાપ્ત કરવું. છાપ
- અભ્યંગ (ના) સુગંધી પદાર્થો. [મારવી.
- અભ્યંતર (ના) આંતર. દિલ. અંતર.
- અભ્યસવું (કિ) અભ્યાસ કરવો.
- અભ્યાસ્યાન (ના) આરોપ. તોહોમત.
- અભ્યાગત (ના) અતિથિ પરોણો. મેમન.
- અભ્યાસ (ના) મહાવરો. અધ્યન. મનન.
- અભ્યાસસારણી (વિ) અભ્યાસે આવડે તેવી.
- અભ્યાસી (વિ) મહેનતું. ઉદ્યોગી.
- અબ્જ (ના) વાદળ. આકાશ. નભ. ખ.

અભ્રમચના (ના) (નિર્ભત્સના. કંઠાળો.
 અભ્રમાતંગ (ના) ઐરાવત. ઈંદ્રનો હાથી.
 અમ (સ) અમે. હું તું બહુવચન.
 અમકું (વિ) અમુક, ફલાણું.
 અમથું (વિ) ફેકટ, નિરર્થક. નાહક.
 અમન ચમન (ના) મોનશોખ. ચેહેનખાજ.
 અમર (વિ) મરે નહિ તે. ચિરસ્થ.
 અમર (ના) દેવતા. ચિરંજીવી.
 અમરવેલ (ના) એક વેલ. મોમવલ્લી.
 અમરાઈ (ના) આંખાવાડી.
 અમરીચમરી (ના) સ્ત્રીના મસ્તકનું ધરણું.
 અ-મર્યાદ (વિ) બે અદબ. અસહ્ય.
 અ-મર્યાદા (ના) બેઅદબી. તોછડાઈ.
 અમર્થ (ના) કેધ. ક્ષિતાનો એક ભાવ.
 અમલ (ના) રાજ. સત્તા. નિર્ણય. અદ્વીણ.
 અમલદાર (ના) એધેદાર, કારભારી.
 અમલદારી (ના) કારભાર. એધો.
 અમલપાણી (ના) કેફ. અદ્વીણ. કસુંબા.
 અમલી (વિ) કેફી. અસની. અદ્વીણી. એદી.
 અમલો (ના) ઇમારત. મળલો.
 અમસથકું } (વિ) નકામું. અમથું.
 અમસ્થ }
 અમળ (વિ) નિર્મળ. સ્વચ્છ.
 અમળાવડું (કિ) મચડવું. વળ ચઢાવવો.
 અમળાવું (કિ) મચડાવું. પેટમાં ડુખવું.
 અમા (ના) અમાસ. અમાવાસ્થા.
 અમાત્ય (ના) પ્રધાન. મંત્રિ.
 અમાનત (ના) અનામત. થાપણ. ડીપાજી.
 અમાનતદારી (ના) હવાલો. સોંપણ. વિશ્વાસ.
 અ-માન્ય (વિ) નાપસંદ. ત્યાગ્ય.
 અમાપ (વિ) ખેહદ. ધણુંબ.
 અ-માયા (ના) માયારહિત બ્રહ્મ.
 અમારું (સ) “અમે”ની છઠ્ઠીતું રૂપ.
 અમાવાસ્થા (ના) દર્શ. ચાંદ્ર માસનો હલ્લો.
 અમાસ (ના) અમા. પિતૃપર્વણી. દિવસ.
 અમિટ (વિ) મટે નહિ તેવું. અટળ.
 અમિત (વિ) અપાર. અપરિમિત.
 અમી (ના) અમૂત. સુધા. દયા.
 એમીન (ના) લવાદ. ઉપદ્રી. પંચ. મુનસફ.
 અમીનિધિ (ના) ચંદ્રમા.

અમીર (ના) ઉમરાવ. સરદાર. ઉદાર.
 અમીરાઈ } (ના) અમીરનો દરજ્જો. ઠાં.
 અમીરી } ઉદારતા.
 અમુક (વિ) ચોક્કસ. ફલાણું.
 અમુગ્ણ (ના) ગલરામણ. ઇમ. ફિકર.
 અમૂલ }
 અમૂલ્ય } (વિ) કીમતી. ઉત્તમ. સરસ.
 અમૂલિક } ઉત્કૃષ્ટ. તોફા. ઉમદા.
 અમૂલ્ય }
 અમૃત (ના) સુધા. પીયૂષ.
 અમૃતા (ના) ગળો. (એક વનસ્પતિ).
 અમે (સ) “હું” તું બહુવચન.
 અમોઘ (વિ) રામખાણ. અકસીર. ફળદાયક.
 અમોઘ (ના) વિષણુ.
 અમોલ } (વિ) અમૂલ્ય. કીમતી.
 અમોલિક }
 અમ્બટ (વિ) ખાટું.
 અંબર (ના) આકાશ. વસ્ત્ર. એક સુગંધી પદાર્થ.
 અંબળાવડું (કિ) મરડી ભચરડી નાખવું.
 અંબાડા (ના) એક જાતનાં ખાટાં ફળ.
 અંબારિયું (ના) ઉખારિયું. ઉધિયું.
 અંબાડી (ના) હાથીપર બેસવાની બેઠક.
 અંબાવું (કિ) પહોંચવું. ખટાવું.
 અંબાર (ના) ઢગળો. રાશિ.
 અંબુ (ના) પાણી. જળ.
 અંબુજ (ના) કમળ. (ફૂલ).
 અંબુદ (ના) શ્વેત, વાદળ.
 અંબુધિ, (ના) સમુદ્ર. સાગર. દરીઓ.
 અંબોરિયા (ના) આંબોળિયા.
 અંબોડી (ના) નાનો અંબોડો.
 અંબોડો (ના) કેશપાશ. ચોટલાની ગાંઠ.
 અંબોરડો (ના) , નાગફેણ. વેણી.
 અંમર (ના) સ્ત્રીઓનું કસબી વસ્ત્ર.
 અચણી (ના) અચ્છણ (ઝાડ).
 અચત્ (ના) માર્ગ. છમાસ.
 અચનૃત્ત (ના) સૂર્યના માર્ગની લીટી.
 અચાળ (ના) ચાળ. કેશવાળી. (ઘોડાની).
 અચુક્ત (વિ) છૂટું. અચટિત.
 અચુત (વિ) દશ હજાર. ૧૦,૦૦૦.
 અયોગોલક (ના) લોખંડેનો ગોળો.
 અયોગ્ય (વિ) નાલાયક.

અયોનિસંભવ (વિ) યોનિદારે ન, અવતરેલું.
 અરકયો (ના) અરગળે. (સુગંધી પદાર્થ).
 અરકાડ (ના) ઓડકાર.
 અરકાડવું (કિ) અડકાડવું. લગાડવું.
 અરગળે (ના) એક સુગંધી પદાર્થ.
 અરધવું (કિ) પૂલવું. માન આપવું.
 અરધિયું (ના) અર્ધપાત્ર.
 અરથવું (કિ) અર્થન કરવું. માન આપવું.
 અરજ (ના) વિનંતિ, પ્રાર્થના, અશ્વોવા.
 અરજદાર (વિ) અરજ કરનાર.
 અરજી (ના) અરજપત્ર. વિનંતિ.
 અરણ (ના) અરણ્ય. જંગલ.
 અરણિ (ના) અયણી. એક જાડ.
 અરણ્ય (ના) જંગલ. રાત. વન.
 અરખ (ના) આરખ.
 અરખખી (ના) પટ્ટો. બટાકો. અળુકડો.
 અરખખી (વિ) આરખવું. આરખતાની.
 અરમાન (ના) ઇચ્છા. ઉમેદ. હોંસ.
 અરમાર (ના) લડાઈનાં વહાણનો છાકલો.
 અરમારી (ના) દોલાખ, ભંડારિયું. તાકાખારી.
 અરર! (અ) ખીક, ફોપ, શોક-સૂચક.
 અરવિંદ (ના) કમળ. (ફૂલ).
 અરસપરસ (અ) આંહોઆંહો. એકબીજાભરે.
 અરસો (ના) અવકાશ. અવસર.
 અરાજક (ના) રાજ દહિત.
 અરાણું (કિ) અડકારવું. ખાડવું.
 અરાઠ (વિ) ૧૮. (સંખ્યા).
 અરાખો (ના) સંસાર. ચાકર. પ્રશુ.
 અરિ (ના) શત્રુ, રિપુ, હરીફ. દુસ્મન.
 અરિષ (ના) સંકટ. ખોત. આક્રંત.
 અરીઠી (ના) અરીઠાંનું ઝાડ.
 અરીઠું (ના) એક કળ. અરીઠો સાણમે ઢેકકે.
 એ ઘોવાના ખપમાં આવે છે તે.
 અરીઠો (ના) અરીઠીનું ઝાડ.
 અરીશ્યા (ના) ધર્મી. મત્સર. અદેખાઈ.
 અરીયો } (ના) આરસો. તખતો. દર્પણ.
 અરીસો }
 અરીયે (ના) અનિચ્છા. ભૂખ ન લાગવી
 અરચિર (વિ) અણુગમતું.
 અરણ (ના) સૂર્યનો સારથી. વહાણ. પ્રભાત.

અરણ (વિ) રાત. લાલ.
 અરણોદય (ના) સૂર્યોદય પૂર્વની ત્રણ ઘન્ટ.
 અરધતિ (ના) એક તારો (સપ્ત રુચિમાનો).
 અરપટ (ના) પરચૂટણ. ફૂટકળ. શીરકોળ.
 અરપ (વિ) નિરાકાર.
 અરે! (અ) દુઃખ વા'રોપ દર્શક.
 અરે (ના) કાળજી. ચિંતા.
 અરેરે! (અ) શોક, લય સૂચક.
 અરોડું (ના) ગત વર્ષનો છોડપરનો કપાસ.
 અરોગ (વિ) નિરોગી. તનદુરસ્ત.
 અરુ (ના) સરવ. સૂર્ય. આક્રો.
 અર્થ (ના) દેવપૂજનો એક પ્રકાર.
 અર્થદાન (ના) અર્થ આપવો તે.
 અર્થપાધ (ના) અર્થ દેવો તથા પગ પૂજવા
 અર્ધ્ય (વિ) પૂજવા યોગ્ય.
 અર્ચન (વિ) પૂજ. સેવા.
 અર્ચનભક્તિ (ના) એક પ્રકારની ભક્તિ.
 અર્ચના (ના) અર્ચન.
 અર્ચનીય (વિ) પૂજ્ય.
 અર્ચા (ના) પૂજ. કપાળે અર્ચન લગાડવું.
 અર્ચિત (વિ) પૂજેલું, માન-પામેલું.
 અર્ણવ (ના) દરિયો. સમુદ્ર.
 અર્થ (ના) સમજણ. હેવ. ધન. સાર.
 અર્થ (અ) વાસ્તે, કાળે, માટે, સાર.
 અર્થચોરવ (ના) હંડી સમજ. અર્થગાંભીર્ય.
 અર્થશાસ્ત્ર (ના) નાણું-દ્રવ્ય સૂચકી વિદ્યા.
 અર્થસિદ્ધિ (ના) ધારણા (પાર પાડેલી).
 અર્થાત્ (અ) મતલબ કે. વસ્તુતઃ, એમ છે માટે.
 અર્થાલકાર (ના) અર્થ અમલકૃતિ. (કાચની).
 અર્થા (વિ) જ્યેષ્ઠ. ગરબું. મતલબી.
 અર્થે (અ) વાસ્તે, કાળે, માટે, સાર.
 અર્થ (વિ) અડકું. ઝા.
 અર્ધરાત્ર (ના) મધરાત.
 અર્ધાગ (ના) સ્ત્રી. પ્રિયા. પક્ષાઘાત (રાત).
 અર્ધણ (ના) દાન. ભેટ. ભોગ.
 અર્ધવું (કિ) ભેટ કરવી. આપવું.
 અર્પિત (વિ) આપેલું.
 અર્ણવ (વિ) દર્શ કરાડ. (સંખ્યા).
 અર્ણ (વિ) નાનો.
 અર્ણક (ના) ખાળક. બચ્ચું.

અર્ધકી (ના) બાળકી. નાની છાકરી.
 અર્ધચીન (વિ) હમણાંનું. તાજું. નવું.
 અર્ધ (ના) હરસ. મસા. (રોગ).
 અર્ધત (ના) જૈન સાધુ. મુકતજીવ.
 અલક (ના) કેશપાશ. ચોટલો. અખોડો.
 અલકાળ (ના) ખેતાળ, ઈલકાળ.
 અલકાવલી (ના) વેણી. ગુચેલી લટ.
 અલંકૃત (વિ) અંગોચર. અલંકૃત.
 અલખ (ના) અલંકૃત. ધાત. શિવ.
 અલખત (ના) ધન દોલત. માલમલકત.
 અલગ (અ) અલ્લર. છેડે. ભૂડું.
 અલગત (ના) અલ્લર. અગત.
 અલગોત (ના) એક વાનિજ્ય.
 અલંકાર (ના) ભૂષણ. શોભા. કવિતામાં અ-
 મત્કારિક શબ્દાર્થ રચના. . . .
 અલંકૃત (વિ) ભૂષિત. શોભાવેલું.
 અલંગ (અ) દૂર.
 અલંગ (ના) ખાનું. હાર. તૈયારી.
 અલંકૃત (વિ) આળંગાય નહિ તેવું.
 અલંકૃત (વિ) નકામું. મર્યાદિતું.
 અલખત } (અ) અરખત. અચીત. ખસુસ.
 અલખતી }
 અલખતે } ખેરાક.
 અલખેલું (વિ) અલખેલું (કવિતામાં).
 અલખેલું (વિ) ફાંકડું, સુંદર. હેતાળ.
 અલંકૃત (વિ) ન મળે તેવું. અલખતું.
 અલખ (અ) ખસુસ થયું હવે.
 અલખત (વિ) ભેરાવર. મદમાતુ. મદોન્મત.
 અલખાન (ના) એક જાતની વગરકોરની શાલ.
 અલકો (ના) સંબંધ. વહેવાર. હક.
 અલાપ (ના) આલાપ. જ્ઞેતાત્ર. તાન.-(ગા-
 અલાપચારી (ના) અલાપની ક્રિયા. [યનમાં].
 અલાપુ (કિ) ગાવું. આલાપ કરવો.
 અલાખલા (ના) પ્રેતપીડા. સંકટ. લય.
 અલાખત (ના) નિશાન, ચિહ્ન. [મારનાર.
 અલાવડું (વિ) દોઢ ડાહ્યું. વચમાં માથું.
 અલાવો (ના) મોહરમમાં ખોડામાં પેટવેલો.
 અલાહિડું (વિ) ભૂડું, નોખું. અગ્નિ.
 અલિ (ના) મોટી મોખી. ભ્રમર. વીણું. મદિરા.
 અલિનહાં (વિ) આલીનહાં.

અલિંગી (વિ) વિદેહી.
 અલી (ના) આલી. સખી. સાહેલી.
 અલી (અ) સંબોધન સંયક. (સ્ત્રીને માટે).
 અલખડું (ના) આખોડું. ખરેડું.
 અલખા (ના) અલખણ. મોઠાંવિનાનું. (એક
 અલેક (વિ) સીધું. (સુકાન). [પત.)
 અલેખ. } (વિ) લખવાનું. અલેખ્ય. હિસાબ
 અલેખ } વગરનું.
 અલેખેલું (ના) આ ફેરે.
 અલેચો (ના) એક જાતનું ફાપડ.
 અલેલ (વિ) હિસાબવનાનું. અંધર.
 અલેલટપુ (વિ) અટકળથી ટાકનાર.
 અલેચાં બલેચાં (ના) ચોવારણાં.
 અલોપ (ના) લોપ. નાશી જવું. અલંકૃત થવું.
 અલોકિક (વિ) અલંકૃત. અસાધારણ.
 અલપ (વિ) થોડું. નાનું. કંઈક.
 અલપાયુ (વિ) દૂધી નિંદગીનું.
 અલપાવું (કિ) આણું. થવું.
 અલ્યા (અ) સંબોધન અર્થે. (પુરુષને માટે).
 અલલકલલક (વિ) નિરાધાર. એક ખાલ-ખેલ.
 અલલાયો (ના) આણું ચિહ્ન [ ].]
 અલ્લે (વિ) મોટું. અઅવચિત.
 અલલક } (વિ) બીજું કળ. મૂર્ખી. ખીનઅનુભવી.
 અલલેલું } બીજાંબળું.
 અવ (ક) યકી, નીચે, આણું ઈં અર્થે.
 અવકળા (ના) ભેદવચન. ખેચેહેની.
 અવકાત (ના) ઈલાજ. નેર.
 અવકારી (ના) અંતર. નવરાસ. વિરામચિહ્ન.
 અવકૃપા (ના) ઈતરાજ. આછી કૃપા.
 અવગણના (ના) અનાદર. નિંદા.
 અવગત } (ના) પડતી હાલત. અસદ્ગતિ.
 અવગતિ }
 અવગતિયું (વિ) પોપી. મેલું. અપવિત્ર.
 અવગાહવું (કિ) નહોવું. ડૂબવું.
 અવગુણ (ના) ત્રાકારે સ્વભાવ. ખોટ.
 અવગુણી (વિ) અનીતિમાન. દુઃખદ. નિમક-
 અવધર (ના) સુસ્કેલિત. અડચણ. [હરામ.
 અવધર (વિ) અધર, સુસ્કેલ.
 અવચિહ્ન (ના) અપરાધનું. અપદલણ.
 અવચિન (વિ) કાપેલું. ભૂડું પાડેલું.

અવચ્છેદ (ના) કાપ. ખાસગુણ. હદ.	અવલોકન (ના) નિરીક્ષા. પ્રેક્ષણ. તપાસ.
અવજ્ઞા (ના) અપમાન. અનાદર.	અવલોકવું (કિ) અવલોકન કરવું. જોવું.
અવટાવું (કિ) ઘુંથાવું. ગુચવાવું. ચાકવું. રો-	અવશ (વિ) સ્વતંત્ર. આપઅશ્વિયાર.
અવડ (વિ) અવાવડ. ન વપરાવું. [જાણું.	અવશેષ (વિ) બાકી રહેલું.
અવતરણ (ના) ઉપક્રમ. લાઘ્ય. ટીકા.	અવસ્થ (વિ) વશ ન થાય તેવું.
અવતરવું (કિ) જન્મ થવો. પેદા થવું.	અવસ્થ (અ) જરૂર. ખચીત. અલંબીત.
અવતાર (ના) દેવાંશી. જન્મ. દેહધારણ.	અવસ્થમેવ (અ) જરૂર. ખસૂસ.
અવતારી (વિ) અસાધારણ. અંશી.	અવસર (ના) તક. પગરણ. પ્રસંગ.
અવદશા (ના) કમબક્ષી. દુર્દશા.	અવસાન (ના) જોગ. છોડો. ટાંપ. થીત.
અવદ્યૂત (અ) નક્કી. [સંસ્કાર.	અવસ્તા (ના) પાર્સીનો મુખ્ય ધર્મ ગ્રંથ.
અવદાહ (ના) વિધિરહિત દહન. ખાળવું-પ્રેત	અવસ્થા (ના) હાલત. ઉમર.
અવદીય (ના) બ્રાહ્મણની એક જાતિ. આદીય.	અવહિત્ય (ના) ખોટો દેખાવ. કવિતામાં એ
અવધ (ના) છેડો. અંત. અવધિ હદ.	અવળચંદુ (વિ) ઉલટું વર્તન કરનાર. [ભાવ
અવધાન (ના) લક્ષ. એકસાધ. વલણ.	અવળાધ (ના) આડાધ. હક.
અવધારણ (ના) નિશ્ચય. અવધાન.	અવળું (વિ) ઉલટું. ઉંધું.
અવધિ (ના) છેડો. હદ. છેવટ. મુદત. ધોરણ.	અવળે (ના) સુવાવડીતું એક ચાટણ.
અવધૂત (ના) અમધૂત.	અવાધ (ના) અફવા. ગપ. ગવગવો.
અવધ્ય (વિ) વધ કરવાને અયોગ્ય.	અવાચક (વિ) મુગ્ધ. ખેભાન.
અવનવું (વિ) નવું. અન્યથા જેવું.	અવાચ્ય (વિ) બોલાય નહિ તેવું.
અવનિ (ના) પૃથિવ. ધરા. ભૂમિ.	અવાજ (ના) શબ્દ. ધ્વનિ.
અવચય (ના) અંગ વિભાગ. ભાગ.	અવાજ (ના) બ્રાહ્મર, ધડાકા (તોપના).
અવચવી (વિ) અંગી. જેના ભાગ હોય તે.	અવાજ (વિ) અવાજવાળું.
અવર (વિ) ધીલું, ઇતર. અન્ય.	અવાજો (ના) અવાજ.
અવર (ના) કલાક. અઢીઘડી. હોરા.	અ-વાટ (ના) ઉજડ માર્ગ.
અવરથા (અ) વૃથા. નકામું.	અવારનવાર (અ) વારાફરતી. અકેક.
અવરાઈ (ના) અસરાઈ.	અવાવડ (વિ) ન વપરાવું.
અવરાવું (કિ) ઢંકાવું. રોકાવું. અટપાવું.	અવાસ (ના) આવાસ. જગા. મુકામ. ઘર.
અવરોધ (ના) અટકાવ. નડતર. હરકત. સૂતક.	અવાળુ (ના) દાંતના પીઠિયાં.
અવરોહી (વિ) ઉતરવું. ઉલટું.	અવિગત (વિ) તેજમય.
અવર્ણ (વિ) રંગહીન. નીચ. કુળતિનું.	અવિચળ (વિ) અચળ. સ્થાયી.
અવર્ણ (ના) અ તર્થા આ.	અવિચાર (ના) ઉદ્દતાઈ. અધર્મ.
અવર્ણ (વિ) વર્ણન કરવાને અશક્ય.	અવિચિન્ન (વિ) જુડું ન પાડેલું.
અવર્થ (વિ) અત્રેષ. હલકું. નેરસું.	અવિચિન્ન (અ) અટૂટ. એકદમ.
અવલ (વિ) પહેલું. મુખ્ય. જરૂરનું.	અવિચ્છન્નધારા (ના) અલિપેકપાત્ર.
અવલક્ષણ (ના) અપલક્ષણ.	અવિચ્છન્ન (વિ) મરી ગયલું.
અવલક્ષી (અ) પહેલેથી. અસલ	અવિધા (ના) અજ્ઞાન. માયિક. ભ્રમ.
અવલમ્બ (ના) સ્પર્શાનુભૂતિ.	અવિધાર (અ) નક્કી. ખચીત.
અવલ્મળ (ના) આશ્રય. આધાર.	અવિધારક (કિ) નક્કી માનવું.
અવલસાસ (ના) ખેસવું. વધે. આણું.	અવિનાશ (ના) નાશ-મૃત્યુ નહિ તેવું. અમૃત.
અવલેપ (ન.) લેપ. ચોપડ.	અવિનાશી (વિ) અમર. નિત્ય રહેનાર. શ્રક્ષી.

અવિલાન્ય (વિ) જેના વિલાગ ન થાય તેવું.	અશ્રુત (વિ) ન સાંભળેલું. વેદમાં ન કહેલું.
અવિરલ (વિ) સરળ. વહેતી.	અશ્રુધારા* (ના) આંસુની ધાર.
અવિવક્ષિત (વિ) અણુધાર્યું.	અશ્રુપાત (ના) આંસુ વહેવાં તે.
અવિવાહિત (વિ) કુંવારું.	અસ્લાધ્ય (વિ) તારીફ લાયક નહિ તે.
અવેળ (ના) બદલો. નાણું. નફો.	અસ્લેષા (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
અવેજી (ના) બદલી.	અશ્વ (ના) ઘોડો. હથ.
અવેરણું (કિ) સાચવવું. સાંભળવું.	અશ્વગતિ (ના) ઘોડાની ચાલ.
અવેવ (ના) અવયવ.	અશ્વગંધા (ના) એક વનસ્પતિ.
અવ્યક્ત (વિ) ન સમજાવું.	અશ્વત્થા* (ના) પીપળો. (એક ઝાડ).
અવ્યક્ત (ના) ઈશ્વર. પદ. ધ્વનિ.	અશ્વધાટી (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
અવ્યય (ના) એક પ્રકારના રાખે. એને ન- તિ, વિભક્તિ* જે વચન લાગતાં નથી. વિષય.	અશ્વમંત્ર (ના) ઘોડાને વશ કરવાની વિધા.
અવ્યય (વિ) અવિનાશી. અવિકારી.	અશ્વમેધ (ના) ઘોડાનો યજ્ઞ.
અવ્યવસ્થા (ના) ધાતુમેલ. ગેરબંદોબસ્તી.	અશ્વમેવ (અ) અવસ્યમેવ. નક્કી.
અવ્યવસ્થિત (વિ) અવ્યવસ્થાવાળું. અપ્રાપ્તિ.	અશ્વવિધા (ના) ઘોડા કેળવવાની વિધા.
અવ્યાપ્તિ (ના) સર્વત્ર લાગુ ન પડે તે દોષ.	અશ્વત્તિ (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
અવ્યયીલાવ (ના) એક સમાસ.	અશ્વનિકુમાર (ના) સ્વર્ગવૈદ, એક ઔપધ.
અબ્દેરાટ (ના) બહાવરાપણું. ગભરામણ.	અષ્ટ (વિ) આઠ. ૮. (સંખ્યા).
અબ્દેર (વિ) બહાવરું. ગભરાયલું.	અષ્ટક (ના) આઠનો સમુદાય.
અબ્દે (ના) એક તરેહની આતશબાજી.	અષ્ટકોણ (વિ) આઠ ખૂણવાળું.
અશકત (વિ) નબળું. અસમર્થ.	અષ્ટગંધ (ના) આઠ સુગંધી પદાર્થો.
અશક્ય (વિ) અસંભવિત. અસાધ્ય.	અષ્ટદિક્પાળ (ના) આઠ દિશાના હાથી.
અશન (ના) ભોજન. ખાવાનું.	અષ્ટમ (વિ) આઠ ૮મું.
અશરણ (વિ) નિરાધાર.	અષ્ટમી (ના) આઠમ.
અશરણી (ના) એક તરેહનો સિંકો. મોહોર.	અષ્ટાંગ પ્રભામ (ના) દંડવત્ પ્રભામ.
અશરાફ (વિ) ભલું. સાલસ. પ્રમાણિક.	અષ્ટાદશ (વિ) ૧૮ અરાઠ. (સંખ્યા).
અશરાફી (નર) સર્વજ્ઞતા. ઈમાનદારી.	અષ્ટાવક (ના) એ નામનો ઋષિ.
અશાહ (ના) આશાહ: હિંદુ ૧૨ માસમાંનો ૧.	અષ્ટાવિધાની (વિ) આઠ અવધાન રાખનાર.
અશાતા (ના) અસુખ.	અષ્ટાવું (કિ) ઇજરાવું. ઓશિયાળા થવું.
અશાશ્વત (વિ) ક્ષણભંગુર. અનિશ્ચિત. ફાની.	અષ્ટાસ્ત્રશત (વિ) એકસો ને આઠ (૧૦૮).
અશાસ્ત્ર (વિ) શાસ્ત્રવિરોધ.	અસંસ્કૃત (વિ) સંસ્કાર રહિત. પ્રાકૃત.
અશિક્ષિત (વિ) ન કેળવાયલું.	અસંક્યામત્ (ના) માલમિલકત. ઇસ્તેદ.
અશુચિ (વિ) અપવિત્ર. નાપાક.	અસંખ્ય } (વિ) અનંત. ઘણું. અગણિ-
અશુદ્ધ (વિ) અપવિત્ર. ખોટું. ભૂલભરેલું.	અસંખ્યાત } ત. બે સુમાર.
અશુભ (વિ) ભુંડું. ખાટું.	અસંગત (વિ) અઘટિત. અયોગ્ય.
અશોષ (વિ) સંપૂર્ણ. પૂરેપૂરું.	અસરૂ (વિ) નૂરું. અધર્મી.
અશોક (ના) સુખ. આસોપાલવનું ઝાડ.	અસુતરી (ના) ઇસ્ત્રી. (કપડાને કરેલ તે).
અશૌચ* (ના) આશૌચ. સૂતક.	અસત્ય (ના) ભૂઠાણું. ખોટારું.
અમદા (ના) અનાસ્થા. ભરોસો નહિ તે.	અસતુળ (ના) ખેતરની ચતુર્સીમા.
અમ્ર (ના) આંસુ. આંખમાંથી ઢળતાં નળ ખુદ.	અસંતોષ (ના) લોભ. તૃષ્ણા.
	અસખાખ (ના) સામાન. સામગ્રી.

અવિભાજ્ય (વિ) જેના વિભાગ ન થાય તેવું.
 અવિરલ (વિ) સરળ. વહેતી.
 અવિવક્ષિત (વિ) અણુધાર્યું.
 અવિવાહિત (વિ) કુનાર.
 અવેગ (ના) બદલો. નાણું. નફો.
 અવેજ (ના) બદલી.
 અવેરવું (કિ) સાચવવું. સંભાળવું.
 અવેવ (ના) અવયવ.
 અવ્યક્ત (વિ) ન સમજાવું.
 અવ્યક્ત (ના) ઈશ્વર. પદ. ધ્વનિ.
 અવ્યય (ના) એક પ્રકારના શબ્દો. એને જા-
 તિ, વિભક્તિ કે વચન લાગતાં નથી. વિજ્ઞા.
 અવ્યય (વિ) અવિનાશી. અવિકાશી.
 અવ્યવસ્થા (ના) ધાલમેલ. ગેરબંદોબસ્ત.
 અવ્યવસ્થિત (વિ) અવ્યવસ્થાવાળું. અપ્રાપ્તિ.
 અવ્યાપ્તિ (ના) સર્વત્ર લાગુ ન પડે તે દોષ.
 અવ્યયીલાપ (ના) એક સમાસ.
 અબ્દેરાટ (ના) બહાવરાપણું. ગભરામણ.
 અબ્દેર (વિ) બહાવર. ગભરાયણું.
 અબ્દે (ના) એક તરેહની આતશબાજી.
 અશકત (વિ) નબળું. અસમર્થ.
 અશક્ય (વિ) અસંભવિત. અસાધ્ય.
 અશન (ના) લોભન. ખાવાનું.
 અશરણુ (વિ) નિરાધાર.
 અશરણી (ના) એક તરેહનો સિકંદો. મોહાર.
 અશરાર (વિ) ભણું. સાલસ. પ્રમાણિક.
 અશરારી (ના) સર્થતા. ઈમાનદારી.
 અશાહ (ના) આશાહ. હિંદુ ૧૨ માસમાંનો ૧.
 અશાતા (ના) અસુખ.
 અશાશ્વત (વિ) ક્ષણભંગુર. અનિશ્ચિત. ક્ષાની.
 અશાસ્ત્ર (વિ) શાસ્ત્રવિરુદ્ધ.
 અશિક્ષિત (વિ) ન કેળવાયણું.
 અશુચિ (વિ) અપવિત્ર. નાપાક.
 અશુદ્ધ (વિ) અપવિત્ર. ખોટું. ભૂલભરેણું.
 અશુભ (વિ) ભુંડું. ખાટું.
 અશેષ (વિ) સંપૂર્ણ. પૂરેપૂરું.
 અશોક (ના) સુખ. આસોપાલવનું ઝાડ.
 અશૌચ (ના) આશૌચ. સ્પર્શ.
 અશ્વદા (ના) અનાસ્થા. ભરોસો. નહિ તે.
 અશ્વ (ના) આંસુ. આંખમાંથી ઢળતાં જળ છુટ.

અશ્રુત (વિ) ન જાણેણું. વેદમાં ન કહેણું.
 અશ્રુધારા (ના) આંસુની ધાર.
 અશ્રુપાત (ના) આંસુ વહેવાં તે.
 અસ્લાધ્ય (વિ) તારીફ લાયક નહિ તે.
 અસ્લેષા (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
 અશ્વ (ના) ઘોડો. હથ.
 અશ્વગતિ (ના) ઘોડાની ચાલ.
 અશ્વગંધા (ના) એક વનસ્પતિ.
 અશ્વત્થા (ના) પીપળો. (એક ઝાડ).
 અશ્વધારી (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
 અશ્વમંત્ર (ના) ઘોડાને વશ કરવાની વિધા.
 અશ્વમેધ (ના) ઘોડાનો યજ્ઞ.
 અશ્વમેવ (અ) અવસ્થમેવ. નક્કી.
 અશ્વવિધા (ના) ઘોડા કેળવવાની વિધા.
 અશ્વનિ (ના) રણ નક્ષત્રમાંનું એક નક્ષત્ર.
 અશ્વનિકુમાર (ના) સ્વર્ગવેદ, એક ઔપધ.
 અષ્ટ (વિ) આઠ. ૮. (સંખ્યા).
 અષ્ટક (ના) આઠનો સમુદાય.
 અષ્ટકોણ (વિ) આઠ ખૂણાવાળું.
 અષ્ટગંધ (ના) આઠ સુગંધી પદાર્થો.
 અષ્ટદિશાણ (ના) આઠ દિશાના હાથી.
 અષ્ટમ (વિ) આઠ ટું.
 અષ્ટમી (ના) આઠમ.
 અષ્ટાંગ પ્રણામ (ના) હંડવત્ પ્રણામ.
 અષ્ટાદશ (વિ) ૧૮ ચાર. (સંખ્યા).
 અષ્ટાવક (ના) એ નામનો ઋષિ.
 અષ્ટાવિધાની (વિ) આઠ અવધાન રાખનાર.
 અષ્ટાવું (કિ) ઇજરાવું. ઓશિયાળા થવું.
 અષ્ટોત્તરશત (વિ) એકસો ને આઠ (૧૦૮).
 અસંસ્કૃત (વિ) સંસ્કાર રહિત. પ્રાકૃત.
 અસકથામત્ (ના) માલમિલકત. ઇસ્તેદ.
 અસંખ્ય } (વિ) અનંત. ધણુંજ. અગણિ-
 અસંખ્યાત } ત. બે સુમાર.
 અસંગત (વિ) અવસ્થિત. અવ્યય.
 અસમ્પૂર્ણ (વિ) અધર્મ.
 અસતરી (ના) ઇસ્તી. (કપડાને ફરે છે તે).
 અસત્ય (ના) બૂઠાણું. ખોટાં.
 અસતુળ (ના) ખેતરની ચતુર્સીમા.
 અસતૈષ્ય (ના) લોભ. તૃષ્ણા.
 અસખ્ય (ના) સામાન. સામગ્રી.

અસભ્ય (વિ) તોછડું, હદતા. અવિવેકી.
 અસમર્થ (વિ) અશક્ત. કમબોર.
 અસમાર્થ (વિ) નસમાર્થ તે ન ભળે-મળે તે.
 અસમાન (વિ) ઓછું વધતું. અપૂર્વ. વાકું ચૂકું.
 અસમાન (ના) આકાશ. નલ. ખ.
 અસમાની (વિ) આસમાની. દૈવ કોપનું.
 અસંભવ (ના) વિરોધ. ન થતું તે.
 અસંભવિત (વિ) અશક્ય.
 અસંભાવની (ના) અશક્યતા. અયોગ્યતા.
 અસમંજસ (ના) અઘટિતપણું.
 અસમંજસ (વિ) વગર. વિચારનું.
 અસંભાવિત (વિ) અઘટિત. નીચ.
 અસંભાવ્ય (વિ) અશક્ય.
 અસર (ના) નિશાની. કળ.
 અસલ (વિ) મહેલું. અન્વલ. યુનિયાત.
 અસલ (અ) અગાહ. પુરાતન કાળે.
 અસલી (વિ) જૂનું. પુરાતન.
 અસવાર (ના) ઘોડે બેસનાર.
 અસવારી (ના) વરઘોડો.
 અસહ્ય (વિ) ન સહન થાય-અમાય તેલું.
 અસાધારણ (વિ) વિશેષ. અપૂર્વ.
 અસાધુ (વિ) અધર્મી. પાપી.
 અસાધ્ય (વિ) દુષ્પ્રાપ્ય. ન મટે તેલું.
 અસામાન્ય (વિ) અસાધારણ.
 અસાર (ના) નિરસાર.
 અસાર (વિ) ખોટું. માઠું.
 અસારત (ના) ઈશારત.
 અસારો (ના) દેશમની દોરી.
 અસાવરી (ના) એક રાગણી. (ગાયત્રીમો).
 અસાલ (વિ) સહાય-મદદ વગરનું.
 અસાળિયો (ના) એક ઔષધિ.
 અસિ (ના) ખડ્ગ. તરવાર.
 અસિલતા (ના) તરવાર. ખડ્ગ ફેરવત તે.
 અસીકર્મ (ના) ધાતકી કામ.
 અસીલ (વિ) કુલીન. ભલું. કળ.
 અસીસું (ના) ઓસીકું. તકિયો.
 અસું (વિ) એલું.
 અસુખ (ના) દુઃખ. દર્દ. બેચેની.
 અસુર (ના) દૈત્ય. દાનવ. પાપી જીવ. વિદાંબ.
 અસુરી (વિ) આસુરી.

અસુર (વિ) મોઢું.
 અસૂયા (ના) અદેખાઈ. ચાડી.
 અસેમસે (અ) તેજવીભયી. કળાથી.
 અસો (અ) થાઓ. હો. અસ્ત.
 અસ્ત (ના) નાશ. આથમવું તે.
 અસ્તંગત } (વિ) અસ્ત પામેલું.
 અસ્તંગદ }
 અસ્તમાન (વિ) અસ્તંગત. આથમેલું.
 અસ્તર (ના) અંદરનું પદ.
 અસ્તાઈ (ના) ગીતનો આગલો ભાગ.
 અસ્તાચલ (ના) પશ્ચિમનો પર્વત.
 અસ્તાવ્યસ્તા (વિ) અવ્યવસ્થિત. પથારી.
 અસ્તિ (કિ) છે.
 અસ્તિત્વ (ના) હુવાતી. હોવાપણું.
 અસ્તુ (અ) થાઓ. આમીન.
 અસ્ત્ર (ના) મંત્રપાણ.
 અસ્ત્રો (ના) વાળ સુંડવાનું ઓબર.
 અસ્ત્રિય (ના) હાડ. હાડકું.
 અસ્ત્રિયજન (ના) હાડપીંજર.
 અસ્ત્રિયર (વિ) ચળ. તક્તિ નહિ તે.
 અસ્ત્રિયસચય (ના) બળેલા અસ્ત્રિયના ફૂલ. ફા.
 અસ્નાત (વિ) નાહયાવગરનું. [ટવાની વિધિ
 અહંકાર (ના) હું. પદ. ગર્વ. મગરૂરી.
 અહંતા (ના) હુંપદ. આત્મસ્તુતિ. મિબ્બ.
 અહં (સ) હું.
 અહમેવ (ના) અહંકાર. અભિમાન.
 અહર્નિશ (અ) હંમેશાં. નિત્ય.
 અહહા! (અ) આશ્ચર્ય સૂચક.
 અહિયા (અ) અહીં. અત્ર.
 અહિંસા (ના) હિંસા ન કરવી તે. જીવ દયા.
 અહિ (ના) સાપ.
 અહીકણ (અ) એહીંકને.
 અહીં (અ) આ તરફ. આ લોકે.
 અહીંતહીં (અ) ગમે ત્યાં.
 અહીંથી (અ) આ જગ્યાથી.
 અહુણ (અ) અધુના. હમણાં. આ વખતે.
 અહો (અ) જાન્યાર્ય.
 અહોનિશ } (અ) અહર્નિશ. રાતદહાડો. નિત્ય.
 અહોરાત્ર }
 અળખત (ના) ધન દાસતા.

અળખામણું (વિ) અણગમતું.
 અળગું (ના) અટકાવ. ઝડ. દૂર થેસતું તે.
 અળગું (અ) દૂર. છેડે.
 અળગતો (ના) લાગિયા રંગ.
 અળદાળો (ના) લેંચો. ધાણ.
 અળદાણું. (કિ) પિલાણું.
 અળવી (ના) એક કંદ.
 અળસાતું (કિ) આળસી જવું.
 અળસિયું (ના) એક જંતુ.
 અળસી (ના) એક ધાન્ય, જેતું તેલ નીસરે છે.
 અળાઈ (ના) ગૂંચીની ફેલ્લીઓ.
 અળાથો (ના) અલ્લાથો. [ ].] આણું ચિહ્ન.
 આણ (ના) એક છાંડ (પાત્રી).
 આણખડી (ના) આણની ગાંઠ. કંદ. બટોટા.
 અળાકડાં

અા.

અા (ના) "અ"નું દીર્ઘરૂપ. ખીજે સ્વર.
 અા (ના) પિતામહ.
 અા (ઉ) ઝોણું; વિસ્તાર, હદ દર્શક. પ્રમદા.
 અા (પ્ર) નારી જાતિ સૂચક. જેમ:—પ્રિયા,
 અા (સ) સન્મુખનો—પાસેનો પદાર્થ દર્શક.
 અાંહા (અ) આશ્રય સૂચક.
 અાઈ (ના) મા. છજ. આવડી. માતૃશ્રી.
 અાઈ (પ્ર) પછું. દર્શક. જેમ:—બલાઈ, સચ્ચાઈ.
 અાઈ (પ્ર) મણી—મહેનત અર્થે. જેમ લખાઈ,
 અાઈણું (વિ) તૈયાર. વગર અમતું. [સરાઈ.
 અાઈન (ના) કાચદો. ધારો. રસમ.
 અાઈસ (ના) બરફ. બંધાયેલું પાણી.
 અાઈસબર્ગ (ના) બરફના ટેકરા.
 અાઈલાસ (ના) હાથ વગરના ચરમા.
 અાઈસ (ના) રતલનો ૧૬ મો ભાગ.
 આંક (ના) અંક. નિશાની. લાવ. ધરી.
 આંકચાળણી (ના) ઝીણી ચાળણી. ઝીણા કા-
 આંકડા (ના) અંક. [હિંની કાંસાની ચાળણી.
 આંકડી (ના) સૂળ. નાનો આંકડો. એક રોગ.
 આંકડો (ના) અંક. ગણતરી. હિસાબનો ઉ-
 તારો. છેડે વાળેલો ધાતુનો સળીઓ.
 આંકણી (ના) લીટી દોરવાનું રૂલ. કડકું.
 આંકણું (ના) દોરવાનું એબર. (સૂતારણું).
 આંકણું (કિ) ધીમત કરવી. લીટી દોરવી.

આંકો (ના) લીટી. ઠામ. નિશાની.
 આંકોસિયાં (ના) પાંસળાં.
 આંખ (ના) અક્ષિ. નેત્ર. ચક્ષુ.
 આંખ આવવી (કિ) આંખ સૂઝવી.
 આંખ કહાડવી (કિ) ધમકાવવું.
 આંખ ચોરવી (કિ) છેતરવું.
 આંખ ફરકવી (કિ) આંખ ધુન્ધવી.
 આંખ ફરવી (કિ) ક્રોધ થવો.
 આંખ માંચી (કિ) ઈશારત કરવી. [લો કરવો.
 આંખ ચાલેલો (ના) આંખ આંજવી તથા આ-
 આંખડલી } (ના) આંખ. (કવિતામાં). [દાવ.
 આંખડી }
 આંખનીઆડ (ના) ગિલ્લી દંડાના ખેલનો એક
 આંખચીઆમણું (ના) આંખના ચાળા. ઈશારત.
 આંખલડી (ના) આંખડલી. આંખ. (કવિતામાં).
 આંગ (ના) અંગ. શરીર.
 આંગડ (ના) વિશ્વાસુને સોંપેલી નગદી.
 આંગડિયો (ના) આંગડ લઈ જનાર.
 આંગણ } (ના) ધરના આંગલા ભાગની ખુ-
 આંગણ } લલી જગા.
 આંગળ (ના) આંગળી, અંગુળી. દંડ. તસુ.
 આંગળતોડો (ના) એક જળજંતુ.
 આંગળિયું (ના) આંગલા ધણીનું સંતાન.
 આંગળી (ના) અંગુળી. એક શરીરનો અવયવ.
 આંગળું (ના) આંગળી.
 આંગી (ના) રૂંચીન આકૃતિનો કાગળ. વરને
 મોડાળથી અપાતો કોરો બનેો.
 આંચ (ના) ઝાળ. જેખમ. ભય. ડાઘ.
 આંચણ } (ના) જાનવરના રતન. ચાન.
 આંચણ }
 આંચણી } (ના) અસ્તાઈ, મોરો. ટક. નિરંધક.
 આંચણી } એકમે એક બોલાતો સમુદ.
 આંક (ના) આંખ. ધારી.
 આંજણ (ના) અંજન. કાળજી. સુરમો.
 આંજણી (ના) આંખની કોરે થતી ફેલ્લી.
 આંજણું (કિ) અંજન લગાડવું. છેતરવું.
 આંજિયું (ના) કાળજી. અંગારો. નુકસાની.
 આંટ (ના) આંટી. ગાંઠ. કોનો. વટ.
 આંટણ (ના) ચામડીનું ચાંદું.
 આંટી (ના) લટી. ફાળકો. ગાંઠ.

આંટો (ના) ચક્રર. વળ. ફેરો.

આંડ } (ના) અંડ. વૃષણ. ગોળી.
આંડવો }

આંતરું } (ના) આંતરડી. હેયું. કાળજી.
આંતરડી } અગ્ર. મળની નળી (શરીરમાં).
આંતરડું }

આંતરવું (ક્રિ) પડદો ભરવો. ઘેરવું.

આંતરસીવો (ના) અંદરની સીવણ.

આંતરી (ના) વસ્ત્રના છેડાની ઝુલ.

આંતરે (અ) અંતરે.

આંતરો (ના) અંતર. બુદ્ધિ. પડદો.

આંધળું (વિ) અંધ.

આંધી (ના) વંટોળિયો. વાવાઝરડું.

આંધી (વિ) જખર, લકે.

આંખટ (વિ) ખાટું.

આંખફળ (ના) ફેરી.

આંખવું (ક્રિ) પહોંચવું. અડકવું.

આંખા (ક્રિ) ફેરીઓ. [જન.

આંખાગાળો (ના) ફેરી તથા તેના રસનું ભો-

આંખામોર (ના) એક ભતના ચોખા.

આંખાવાડિયું (ના) આંખાનું ખેતર. ફેરી.

આંખાશાખ (ના) સાખિયાં, પાકવા માંડેલી

આંખાહળદ } (ના) એક ભતની હળદર.

આંખાહળદર }

આંખેલ (ના) આમળ. શ્રાવકનું એક વ્રત.

આંખો (ના) આમ્ર. ફેરીનું ઝાડ.

આંખેઈ (ના) પેચોટી, આંખોઈ.

આંમલી } (ના) એક ઝાડ. 'જેની દીશીએ

આંમળી } ખટાઈમાં વપરાય છે.

આંમળું (ના) એક ફળ.

આંસ (ના) આંક. ધરી.

આંસુ } (ના) અશ્રુ. આંખમાંથી ઢળતાં પા-

આંસુડા } હીના બુંદ.

આંસુઠાળ (વિ) અશ્રુ ઢાળે, એવું.

આંકડીઈ (ના) આંકડાનું ફળ-ફેરી, ચકલી.

આંકડો (ના) એક ઝાડ. જનાં ફલ હરખાનને

આંકમ્પત (વિ) હલાવેલું. હાલવું. [ચહે છે.

આંકર (ના) ખાણ. જથ્થો.

આંકરું (વિ) ઘૂળું ગરમ. કઠણ. અધીરું. મોઘું.

આંકળું (અ) કાન સૂધી.

આંકર્ષ (ના) ખેંચ. તાણ. આકર્ષણ.

આકર્ષક (વિ) ખેંચનારું. મનમોહન.

આકર્ષણ (ના) ખેંચ. મોહકશુણ.

આકર્ષિત (વિ) ખેંચેલું. તાણેલું.

આકલિત (વિ) રૂઢાવેલું. સમાયેલું.

આકલ્પ (અ) એક કલ્પ સૂધી.

આકમ્પાકસ (ના) ગમે તે. જે તે.

આકસ્મિક (વિ) એકાએક. અચાનક.

આકળવિકળ (વિ) આકુલ બાકુલ. ખડાવડું.

આકળું (વિ) અધીરું. તાતા સ્વભાવનું.

આકાંક્ષા (ના) ઇચ્છા. ઉમેદ. સંદેહ.

આકાર (ના) આકૃતિ. દેખાવ. ચિહ્ન.

આકાશ (ના) પોલાણ. અવકાશ. ગગન. ખ.

આકાશકક્ષા (ના) દિગંત લીટી. [લીટી.

આકાશગંગા (ના) ગગનમાં દેખાતી સફેદ

આકાશચલ્લી (ના) મદારીની એક રમત.

આકાશદીપ } (ના) આકાશમાં લટકતો દીવો.

આકાશદીવો }

આકાશમુનિ (ના) ભંટ.

આકાશયાન (ના) વિમાન. બહુન.

આકાશવાશી (વિ) આકાશમાં રહેનાર.

આકાશવૃત્તિ (ના) અનિયમિત વૃત્તિ-પેદાશ.

આકારાવેલ (ના) અમરવેલ. સોમવલ્લી.

આકારી (વિ) આકાશમાં રહેનાર.

આક્રીન (ના) ભરોસો. પતીજ. વિશ્વાસ.

આક્રીનદાર (વિ) પતીજવાળું. વિશ્વાસુ.

આક્રીર્ણ (વિ) ભેગું થયેલું. બામ.

આકુચન (ના) સંકડાસ.

આકુઠિત (વિ) અવાચ. લલિજત.

આકુદિ (ના) ભાંગના ધીનો પાક.

આકુળ (વિ) ગાલડું.

આકુળ આકુળ (વિ) આકુળ વિકળ.

આકૃતિ (ના) આકાર. મૂર્તિ.

આકૃષ્ટ (વિ) ખેંચેલું.

આકેખત (ના) આખેરી. ભાવી. છેડો.

આક્ર (ના) કાયદો. ધોરો.

આક્રિંગ (વિ) અવેળ. કામચલાઉ.

આકંદ (ના) રડારડું. કલ્પાંત. કલ્પણ.

આક્રમેણ (ના) પરાક્રમ. ઉત્કર્ષ.

આકાંત (વિ) પસાર કરેલું. સરસ.

આશિષ (વિ) વાંધાવાળું. તકરારી.

આણેપ (ના) વાંચો. જેપ. અભ્યાસ. ટિકા.	આગળો (ના) પાંચણાનું અટકણ.
આઈસનન (ના) પ્રાણવાયુ. નિર્મળવાયુ.	આગા (ના) મોગલનો સાહેબ-રેહ.
આગરડું (કિ) રખડવું. લમડું. લથડવું.	આગાળાની (ના) એક ભત્તું કાપડ.
આખડી (ના) બાધા.	આગાર (ના) છૂટ. રત્ન. (શ્રીવંશી). ઘર.
આખણ (વિ) કંઠણ. પરચર જેવું.	આગાહી (ના) લોકાકિત. ભવિષ્યવાણી.
આખર (ના) છેડો. અંત. પાર. હદ.	આગિયો (ના) એક ભત્તું, છોડ, મંત્ર.
આખર (અ) છેવટે. સરવાળે.	આગિયો (વિ) અગ્નિ ઉત્પાદક.
આખરવું (કિ) આપકવું.	આગુનો (ના) ભોમિયો. વળાવો.
આખરે (અ) અંતે. છેવટે.	આગે (અ) અગાહ. આગળ.
આખરો (ના) મોથો. સાંઠ. [કરાની પાટલી.	આગેવાન (વિ) આગળ પરનાર. અગ્રસર.
આખગિયો (ના) ક્ષાકળો. રોટલી વણવાની લા.	આગેવાની (ના) સરકારી. પટેલાઈ. પહેલ.
આખાખાહ (કિ) બધું ખાનાર-ઓઢીઓ કર્તી.	આગોતરું (વિ) અગાડવું, પહેલું વાનેતર.
આખાડ (ના) આપાદ, જેઠ, પછીનો મહિનો.	આગોપીછો (ના) અગરખાનો આગલો પાછલો
આખાડભતી (વિ) ધમકાવું. ફોગી.	આગ્નેય (વિ) અગ્નિકોણ સંબંધી. [સાગ.
આખાડા (ના) અખાડા. દીકું આણદીકું.	આગ્રહ (ના) હડ. કાલવાલા. કૃપા.
આખી (ના) માથેથી દાણા ઉતારવા.	આગ્રહી (વિ) આગ્રહ કરનાર.
આખું (ના) તમામ. કુલ બધું.	આઘાત (ના) ફટકો. ઝપાટો. ધા.
આખુંજી (ના) મેહેતાજી. શિક્ષક.	આખું (વિ) ફરવું. છેડું.
આખેટ (ના) શિકાર. મૃગચા.	આખુંપાણું (વિ) દૂર અને દૂર. ગમેતેમ.
આખેર (અ) અંતે. છેવટે. છેડે.	આખણું (વિ) ધૂમવું. ફરવું.
આખ્યા (ના) પ્રસિદ્ધિ. ક્રાંતિ. અટક.	આલે (અ) દૂર. છેડે.
આખ્યાન (ના) કથાનક. વૃત્તાંત.	આચકો (ના) ધડકો. એલક. સંકોચ.
આગ (ના) અગ્નિ. ભટકો. દેવતા.	આચમન (ના) જમણી હથેલીમાં લઈ પીવું તે.
આગગાડી (ના) રેલ્વે. વરાળથી ચાલતી ગાડી.	આચમની (ના) આચમનનું પાત્ર.
આગનાસ્વાગતા (ના) પરાણા ચાકરી. ચુલ્હાર.	આચરકચર (ના) પરચૂરણ. સરસામાન.
આગળોટ (ના) વરાળનું વહાણ. સ્લીમર.	આચરણ (ના) અવહાર. રીતભાત.
આગમ (ના) શાસ્ત્ર. આરભ. ખત.	આચરણું (કિ) ફરવું. પાળવું. ચાળવું.
આગમ (કિ) આગમન. આવવું.	આચાર (ના) વર્તન. આચરણ.
આગમચ { (અ) આગળથી. પ્રથમથી. અ-	આચાર્ય (ના) ગુરુ, મેહેતાજી. ચણ કરાવનાર.
આગમન { વલધી.	આચ્છાદન (ના) ઢાંકણ. લૂગડું. [ધર્મ ચલાવનાર.
આગમન (ના) પધરામણી. આવવું.	આચ્છાદિત (વિ) ઢાંકેલું.
આગમનિર્જમ (ના) દાર્યકારણ. આરંભ અંત.	આછ (ના) ઊસવું પાણી. પરાછ.
આગમાપાથી (વિ) આવવું. જવું.	આછડું { (કિ) પંહારવું, અકાળવું.
આગર (ના) મોંમાં થતો એક રોગ.	આછડવું { (કિ) પંહારવું, અકાળવું.
આગલું (વિ) મુખ્ય. મોખરાનું. અગાડીયું.	આછણું, લૂછણું (ના) ટાપડીપ. લૂછી લીંચેલો
આગમાણું (ના) દાળભાત.	આછરું (વિ) થોડા. ઓછા. [ખારાક.
આગસ્ટ (ના) અગ્રેજી આફ્રો માસ.	આછું (વિ) થોડું, ઓછું. ઝાંખું. સહજ.
આગળ (અ) અગ્રહ. કને, પહેલો.	આજ (મા) અધ. ચાલતો દિવસ.
આગળપાછળ (અ) આગળપાછળ. ચોક્કસ.	આજકાલ (અ) હમણા, અમુના. હાલમાં.
આગળી (ના) આગળો. મલમપૂડી.	આજદિન (ના) આજ. આજનો દહારો.

આજન્મ (અ) હંદગી-હેયાતી સૂધી.
 આજન્મોત્ત (અ) જન્મથી મરણ સૂધી.
 આજપછી (અ) હવેપછી. અતઃપર.
 આજમ (વિ) આજમ. રાજમાન રાજશ્રી.
 આજદ (વિ) છૂંદે. મોકળું.
 આજતુ (અ) ધૂંટણ સૂધી. ઢીચણ લગી.
 આજર (ના) મંદવાડ. રોગ. દરદ.
 આજરી (ના) દરદી. રોગી. માંદો.
 આજી (ના) કાલાવાલા, આજવ. ખુશામત.
 આજીવિદા (ના) ગુજરાન. વૃત્તિ.
 આજીવજીવ (અ) આસપાસ.
 આજે (ના) માનો ખાપ, વડવો, નાનો.
 આજે પડવો (ના) આજ શ્રાદ્ધનો પડવો. ના.
 આજા (ના) હુકમ. ફરમાન. [નિતર.
 આજાકિત (વિ) આજાધારક. તાબેદાર.
 આજાપક (વિ) આજા-હુકમ-આપનાર.
 આજાપત્ર (ના) હુકમ. સનદ.
 આજ્ય (ના) ધી. જૂત.
 આટ (ના) રાંધવાને માંડેલો છાણનો ઢગ.
 આટપણું (કિ) આટપણું. સમેટવું.
 આટલામાં (અ) આટલી જગામાં. અહીં.
 આટલું (વિ) અમુક દેખાડેલું. આ.
 આટવું (કિ) છંદીને એકરસ કરવું.
 આટા (ના) લોટ. ધાણ.
 આટાપણું (કિ) સંકેલવું. પતાવવું.
 આઠ (વિ) અષ્ટ. ૮. (સંખ્યા). વસું.
 આઠઆની (વિ) અડધું. અર્ધ લારે.
 આઠમ (ના) આઠમ. પંખવાડિયાની ૮ મી.
 આઠિયો (ના) લુચ્ચો. ઢગ. [તિવિ.
 આઠી (ના) આઠકુંડા, ખાંચડા.
 આઠેલમ (ના) આઠ પહોર. રાત દહાડો.
 આઠમી (ના) આઠમી તિથિ.
 આઠાઠય (વિ) આપક. ફેલાયલું.
 આઠ (ના) અરચણ. આથ. આંતરો. ૮૪.
 આડકતરાણું (વિ) થોડું વાકું. સીધું નહિ તે.
 આડકતરું }
 આડકથા (ના) અન્ય કથા. ખીલ વાત.
 આડખરચ (ના) પરચૂરણ ખરચ.
 આડખીરો (વિ) એકલું ગીરવી સ્ત્રીનએ ગાળ-
 આડણી (ના) ત્રણ પાયાની ખેસણી. [લું તે.

આડત (ના) કોઈની વતી કામ કરવું તે
 આડતિયો (ના) આડત કરનાર.
 આડતીસ } (વિ) ૩૮. (સંખ્યા).
 આડતીસ }
 આડખર (ના) ઢાંકણ. લપકો. ડોળ.
 આડવું (કિ) આરડવું. બરાડવું.
 આડસર (ના) બાંધ. મોલ.
 આડાઈ (ના) હડ. જદ.
 આડી (ના) હડ. આડી વસ્તુ. એક દાવ.
 આડીતર (ના) હોડીમાં ખેસવું તે.
 આડીવાટ (ના) આડો માર્ગ.
 આડીવાડી (ના) વંશ પરિવાર બચ્ચાં દુઆં
 આડું (ના) આડ. રીસ. મેલું. ભૂતપ્રેત.
 આડું (વિ) વાકું. સીધું નહિ તે. વચ્ચું.
 આડું અવળું (વિ) ભેધું ચતુ. ખરૂં ખોટું
 આડું ફાટવું (કિ) આડે રસ્તે જવું.
 આડે આવવું (કિ) તડવું હરકત કરવી. વચે.
 આડે દહાડે (અ) ટાણા સિવાયને દહાડે. [ડડ
 આડો (ના) હડ. આઘડ.
 આડોઆંક (ના) સીમા. અવધિ. તોખા. હડ
 આડોખોખો (ના) અડધો ખોખો. આડો
 આડોશીપાડોશી (વિ) અડધે પડખે રહેનાર
 આડય (વિ) ભરેલું. (પ્ર) વાન, વાણું, અર
 આણ (ના) સોગન. કસમ. આજા.
 આણ હોરો (ના) અનંત હોરો.
 આણવું (કિ) આનયન. લાલવું.
 આણી (સ) આ.
 આણીકોર }
 આણીગમ } (અ) આ તરફ-ભણી-ખાણ
 આણીમેર } અનંતર.
 આણું (ના) વહુને તેડવી તે. તેડું.
 આતાપ (ના) તડકો. તાપ.
 આતપત્ર (ના) છત્ર.
 આતમ (ના) આત્મા. જગર.
 આતનાર (ના) આદિતવાર. રવિવાર.
 આતશ (ના) અગ્નિ. દેવતા. લાહે.
 આતશખેહોરામ (ના) અગિયારી (પારસી)
 આતશી }
 આતશીઆ } (વિ) ગરમ. તોષું. લાલ.
 આતસ (ના) આતશ. અગ્નિ.

આદિનારાયણ (ના) શેષસૌથી ભગવાન.	આનિયા (ના) કાંઠલીનાં પૂતળિયાં.
આદિમાયા (ના) ઈશ્વરી શક્તિ. 'પ્રકૃતિ.'	આની (ના) ઉપિયાનો ૧૬મો ભાગ.
આદું (ના) આર્દ્રક. લીલીચુંક.	આનો (ના) સોળમો ભાગ. ૦).
આદે (અ) આદિ. ઈત્યાદિ. વગેરે.	આંદોલન (ના) લંગર. હાલવું તે.
આદેશ (ના) હેતુ. આજ્ઞા. ફેરફાર. બદલો.	આપ (સ) તમે. પોતે.
આદ્ય (વિ) આદિ. આરંભનું.	આપ (ના) અપુ, ખાણી. જળ.
આદ્યંત (ના) પહેલેથી છેલ્લે સુધી.	આપ (નિ) પોતીકું. સ્વ. નિજ.
આદ્ય (વિ) અડધું. અર્ધ.	આપઅપત્યાર (વિ) પોતાની સત્તાનું.
આધરણું (ના) અધરણું. અનાજ 'ખાકવાણું'	આપઅપત્યારી (ના) પોતાની સત્તા.
આધાન (ના) ધારણ. ઉત્પન્ન. [પાણી.	આપઅપમાં (અ) માંહેમાંહે.
આધાર (ના) આસરો. ઉભી વિભક્તિનો અર્થ.	આપકર્મી (વિ) પોતાના ઉદ્યોગથી રળના.
આધારી (વિ) આધારવાળું.	આપકુદી (ના) પોતાપણું. આપઅપત્યારી.
આધિ (વિ) માનસિક પીડા. ચિંતા.	આપધાત (ના) આત્મહત્યા.
આધિક (ના) ભૂવો.	આપધાતિયું (વિ) આપધાત થાય તેવું.
આધિક્ય (ના) અધિકતા. ઉમેરણ.	આપણ (સ) આપણું સર્વ. આપ.
આધિદેવિક (વિ) દેવ તરફથી મળેલું.	આપણહાર (વિ) આપનાર.
આધિપાત્ય (ના) પટલાઈ. શેઠાઈ.	આપણે (સ) આપણું સર્વ.
આધિભૌતિક (વિ) પૃથ્વમહાભૂતોથી થએલું.	આપત (ના) આપત્તિ. વિપદ.
આધિયાત્મ (ના) અર્ધમાગે સોંપણ. (ઠોરનું).	આપતકાળ (ના) દુઃખ આક્રમણી વેળા.
આધિઆધિ (ના) ચિંતા અને રોગ.	આપતિ (ના) વિપત્તિ. સંકટ. પ્રાપ્તિ.
આધીન (વિ) વશ. કબજે. નમ્ર.	આપદા (ના) દુઃખ વિપત્તિ. આક્રમ.
આધીનતા (ના) તાબેદારી.	આપદૃષ્ટિ (ના) સ્વાર્થી નજર.
આધુનિક (વિ) નવું. અર્ધાચીન.	આપદર્શ (ના) આપત્તિમાં કરવાનાં કર્મ.
આધેડ (વિ) અધેડ. પુષ્પ.	આપનાર (વિ) જે આપે તે. દેનાર.
આધ્યાત્મિક (વિ) આત્મજ્ઞાન સંબંધી. મા-	આપત્ર (વિ) દુખિયાર.
આધિકણ (ના) અધિકણ. મેળવણ. [નસિક.	આપમત (ના) આત્મમતિ. પોતાની અકલ.
આધિકવું (કિ) મેળવવું. આપરવું.	આપમતલખી (વિ) સ્વાર્થી. શ્રેક્ષણપેદું.
આન (વિ) અન્ય. બીજું.	આપમતિયું (વિ) પોતાને વિચારે ચાલનારું. હ.
આનન (ના) મુખ. વદન. મોં.	આપમુખત્યાર (વિ) સ્વતંત્ર. ધણિયાવું. કીકું.
આનંદ (ના) હરખ. ત્યુશાલી.	આપ લે (ના) ધીરધાર. લેણુદેણ.
આનંદકંદ (ના) આનંદનું મૂળ. બલી.	આપવું (કિ) દેવું.
આનંદકારી (વિ) આનંદ આપનાર.	આપસઆપસમાં (અ) પોત પોતામાં, માંહે-
આનંદભેરવી (ના) એક રાગણી.	આપસમાન (વિ) પોતાના જેવું. [માંહે
આનંદમય (વિ) આનંદથી ભરેલું.	આપાપર (અ) પોતે અને બીજું.
આનંદમયકારા (ના) પંપકોશમાંનો એક.	આપીડ (ના) કલગી. મુગર.
આનંદવૃત્તિ (ના) આનંદ સ્વભાવ.	આપું (ના) આપપણ.
આનંદાશ્રુ (ના) હરખનાં આસુ.	આપો (ના) આપ. (આમ્ય):
આનંદી (વિ) ખુશનિભજ સુખી.	આપોઆપ (અ) પોતાની મેળે. આપરકું
આનન્દોત્તેજ (ના) અનંત દોરો.	આપોઆપ (સ) જીતે. પોતેજ.
આનાકાની (ના) રગઝૂક. હા ના. બહાલું.	આપોપું (ના) આપણ. ટેક. પોત.

આમ (નિ) પોતીકું સગું. વિશ્વાસુ
 આદિણિયે (અ) પોતાની મેળે. આપોઆપ.
 આદિણી (ના) આપત્તિ.
 આદત (ના) વિપત્તિ. પીડા.
 આદતાળ (ના) સૂરજ. તેજ. તડકો.
 આદરકું (અ) અમથું. પોતાની મેળે.
 આદરીજવું (કિ) રોગથી ફૂલવું.
 આદરીનું (ના) વખાણ. સાબાશી.
 આદરીન (અ) ધન્ય! વા:વા! ઠીક કીધું!
 આદરો (ના) પેટ ફૂલવાનો રોગ. મોરચી.
 આદળવું (કિ) અદળાવું. અથડાવું.
 આદા (અ) આંશુમેર. (આચ્ય).
 આદિસ (ના) કચેરી. પેઠી. (અંગ્રેજી).
 આદુસ (ના) એક જાતની કલમી કેરી.
 આદ્રિકા (ના) એક ખંડ. (પૃષ્ઠીનો).
 આળ (ના) પાણી. તુર. માલ. ધાર.
 આળકરી (ના) લીસતીનું કામ. દાડસંબંધી.
 આળદા (ના) આપદા. આપત્તિ.
 આળનૂસ (ના) એક જાતનું કાણુ લાકડું.
 આળર (ના) ઇજત. માન. લાયકી. પ્રસિદ્ધિ.
 આળરદ્વાર (વિ) નામાંકિત. સંભાવત.
 આળરપત્ર (ના) માનપત્ર. સર્ટિફિકેટ.
 આબાદ (વિ) ભરેલું. ફળવંત. સલામત. ખરા.
 આબાદાની (ના) ઉત્કર્ષ. ચડતી. [ખર-કાયમ.
 આબાદી (ના) આબાદાની. સુખાકારી.
 આબાલવૃદ્ધ (અ) નાનાં મોટાં સર્વે.
 આબુવો (ના) અબુવો. એક ઝાડ-સીંગ.
 આબેદુબ (વિ) તાદૃશ્ય. અસલ પ્રમાણે ખરી
 આબેહવા (ના) હવાપાણી. દેશપ્રકૃતિ. [તકલ.
 આલ (ના) અલ્લ. આકાશ. વાદળ.
 આલરછેટ (ના) અડકાંખોળો. અટકાવ.
 આલડવા જવું (કિ) અલડવા જવું.
 આલડવું (કિ) અજાડાવવું.
 આલરણ (ના) આલ્પણ. ધરેલું. અલંકાર.
 આલકું (ના) આલ? વાદળું. આરસી.
 આલા (ના) પ્રભા, કાંતિ. તેજ. પ્રકાશ.
 આલાર (ના) પાડ. ઉપકાર. આશિયાણું.
 આલારી (વિ) ઉપકારવાળું.
 આલાસ (ના) કંલપના. ભ્રમ. ઝાંચું. દેખાવ.
 આલોચો (ના) આ લાઈ.

આલીર (ના) આહીર. ગોવાળિયો.
 આભૂપણું (ના) ધરેલું. શૃંગાર. અલંકાર.
 આલ્ય તર (વિ) અંદરનું. માંહેનું.
 આમ (અ) આ પ્રમાણે. આ રીતે
 આમ (ના) આમળાકાને ઝૂંજી ઝાડો ઉતરે તે
 આમ (વિ) કાચું. જાહેર. ખાસ. દ્રાગ. પ્રત.
 આમજ (અ) નક્કી આ પ્રમાણે.
 આમટો (ના) આમળ. ગાડીના પેડાનો ભાગ.
 આમણસામણ (અ) સામસામાં. પરસ્પર.
 આમણ સારોગંધક (ના) એક ગંધક.
 આમદની } (ના) આવક. પેદાશ.
 આમદાની }
 આમત્રણ (ના) તેહું. ઇજન. નોતરું. આણું.
 આમય (ના) રોગ. દરદ. દુઃખ.
 આમરણ } (અ) મરતાં લગી.
 આમરણાંત }
 આમરસ (ના) આમ્રસ. કેરીનો રસ.
 આમરસિયા (વિ) કેરીના રસ જેવા.
 આમલી (ના) આમ્લિકા. એક ખાકું ફળ.
 આમવાયું (ના) એક રોગ.
 આમસરા (ના) જાહેર જગા. ધર્મસાળા.
 આમળ (ના) આંતરડું. ભાંડું.
 આમળયું (કિ) વાકું વાળવું. વળ દેવો. પી-
 આમળાં (ના) ખાટાં ફળ. [જવું,
 આમળિયું (ના) આમળાવાળું કડું-ધરેલું.
 આમળો (ના) વળ. પીળ. દૂધ. ડંસ.
 આમાત્ર (ના) કાચું અનાજ. સિધું.
 આમાન્યા (ના) મયોદા. સરમ.
 આમિષ (ના) માંસ. ગળ.
 આમીન (અ) થાઓ. અરતુ.
 આમે (વિ) ફોગટ. અર્થ.
 આમેજ (વિ) સામેલ. મેળવેલું.
 આમેણ (ના) આમળ. આંતરડું.
 આમોદ (ના) સુગંધ. હરખ.
 આમ (ના) દેવદા. દોર. લાલ. આવક.
 આમ્યડું (ના) ગોવાળિયો.
 આમતન (ના) ઠંકાણું. જન્મભૂમિ. વતન.
 આમયું (વિ) તૈયાર. મફત.
 આમનો (ના) આરસો. તખતો.
 આયદે (અ) હવેપણી. અત્યંત.

આયદો (ના) લાગદારનું વરસાસન.
 અથપત (ના) આવક, પેદાશ. પ્રાપ્તિ.
 આયા (ના) ધાવ. દાસી.
 આયાત (ના) આવક.
 આયાસ (ના) મેહેનત. શ્રમ. દુઃખ.
 આયાસી (વિ) મેહેનતુ. ઉદ્યોગી.
 આયુ (ના) આવરદા. જીંદગી.
 આયુધ (ના) હથિયાર, શસ્ત્ર.
 આયુષ્ય (ના) આખી જીંદગી નીરોગી.
 આયુષ્ય (ના) આયુષ્ય. જીવતર. જીંદગી.
 આયુષ્માન (વિ) લાંબી જીંદગીનું.
 આયુષ્ય (ના) જીવતર. આવરદા.
 આયુષ્યમયીદા (ના) મોત. જીંદગીની હદ.
 આર (ના) લાકડામાં ખેસાડેલી લોહની ચ-
 લી. પાણીનો વેા. તાણ. ખેળ.
 આરકવ (વિ) લાલ.
 આરગણ (ના) મોચીનું એક ઓલર.
 આરજાન (ના) વાળું. (અંગ્રેજી).
 આરચા (ના) અર્ચા. પૂજ.
 આરન (ના) જૈન વિરક્ત સ્ત્રી.
 આરણ (ના) ઇચ્છા. ચિંતા.
 આરણ્યમંદ (વિ) હમેદવાળું. આતુર.
 આરડહું (કિ) મોટા અવાજ દહાડવો.
 આરણકારણ (ના) બહાનું, મસ. નામ.
 આરણ્યો (ના) ત્રણ પાયાની ખેસણી.
 આરણ્ય (ના) આડણી.
 આરત (વિ) આર્ત. દુઃખી.
 આરત (ના) હોંસ. કોડ.
 આરતિયું (વિ) દુઃખી. આરતી કરવાનું પાત્ર.
 આરતી (ના) દીપદર્શન કરાવવું તે.
 આરપાર (અ) એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી.
 આરણ (ના) અરબરતાનનો. અંદર થઇને.
 આરખી (વિ) આરણ સંબંધી.
 આરખ્ય (વિ) આરખેલું.
 આરખ્ય (ના) પ્રારખ્ય. નસીબ.
 આરભટ્ટી (ના) કાચની એક વૃત્તિ.
 આરંભ (ના) ઉપક્રમ. મૂળ. શીરૂઆત.
 આરંભવું (કિ) શરૂ કરવું.
 આરંભશર (વિ) શીરૂ કરવામાં શરૂવીર.
 આરસપહાણ (ના) સગેમરમર એક પદ્યર.

આરસી (ના) દર્પણ. ખાપ. આદર્શ.
 આરસીગરા (ના) આરસી બનાવનાર.
 આરસો (ના) તખતો. મોટો આથનો.
 આરાધન (ના) સેવા. ભક્તિ. ઉપાસન.
 આરાધના (ના) પૂજ.
 આરાધવું (કિ) પૂજ-સેવા-ઉપાસના કરવી.
 આરાધ્ય (વિ) પૂજ લાયક.
 આરામ (ના) ખાગ. વાડી. વિશ્રામ.
 આરાટ (ના) એક કંદે.
 આરાવારા (ના) છોકરીઓનું વ્રત.
 આરાસ્તગી (ના) તૈયારી. નીમ.
 આરાસ્તે (વિ) ગોઠવેલું. સુધારેલું.
 આરિયાં (ના) સડ કતારવો. ભંગાણ.
 આરિયું (ના) ચીલકું. (એક શાક).
 આરી (ના) કટવણ. (સૂથારનું ઓલર).
 આરદ્રા (ના) આદ્રા. રજ નક્ષત્રમાંનું ૧.
 આરઠ (વિ) અસવારી.
 આરડું (વિ) હરામી.
 આરો (ના) કિનારો. પાળ. છાણનો ઉખાળો.
 આરો (ના) આવારો. હદ. પૈડાંની આડી રેંટનો.
 આરોગ (ના) આરોગ્ય. [દાંડો. છેડો.
 આરોગ્ય (કિ) ખાલું. જમવું.
 આરોગ્ય (ના) તનદુરસ્તી. સુખાકારી.
 આરોગ્ય (વિ) નીરોગી. સાલું. કુશળ.
 આરોગ્યતા (ના) નીરોગી દશા.
 આરોપ (ના) આજ. ઇપકો. જમ.
 આરોપવું (કિ) આજ ચઢાવવું. પહેરાવવું.
 આરોહણ (ના) ચડતો ક્રમ.
 આર્જવ (ના) આગ્રહરૂપી કાલાવાદા.
 આર્ત (વિ) દુઃખી. વ્યંકજન.
 આર્દ્ર (વિ) ભીનું. મૃદુ.
 આર્દ્રક (ના) આદુ. લીલી સૂંઠ.
 આર્દ્રા (ના) રજ નક્ષત્રમાંનું ૧.
 આર્થ (વિ) કુલીન. પ્રતિષ્ઠિત.
 આર્થી (ના) કવિતામાં એક જંદ.
 આર્થાવર્ત (ના) હિંદુસ્થાન. ભરતખંડ.
 આર્થ (વિ) ઋષિદૃત.
 આલ (ના) એક ઝાડ. ટેવ. હેવા.
 આલણ (ના) ડાચુ. ઘેંસ.
 આલપારો (ના) એક દાખર.

આલમ (ના) દુનિયાં. જગત્.
 આલબન (ના) અવલબન. આધાર.
 આલબનું (કિ) પહોંચવું.
 આલય (ના) ઘર. સ્થળ. મકાન.
 આલયું (કિ) આપવું.
 આલસ્ય (ના) આળસ. સુસ્તી. પ્રમાદ.
 આલપ (ના) અલાપ. (ગાયનનો).
 આલામત (ના) નિશાની. ચિહ્ન.
 આલાલીલું (વિ) અડધું બ્રીલું.
 આલિંગન (ના) ભેટ. બાથ.
 આલી (ના) સૂખી. સહી.
 આલીગાર (વિ) અટક્યાળું.
 આલીનહું (વિ) ભવ્ય. ભખ્તદાર.
 આલું (ના) એક કૂખ.
 આલું (વિ) લીલું. લીનું. કુમળું.
 આલે (ગ) ફોગટ. એળે. રદ.
 આલે (ના) ઘર આલય. મકાન.
 આલે (વિ) સાર. તોફે.
 આલેખ્ય (ના) ચિત્ર. તસવીર.
 આલેપ (ના) લેપ. મલમ.
 આલોક (ના) દર્શન. જોવું.
 આ-લોક (ના) જગત્.
 આલોચવું (કિ) વિચારવું.
 આલોપાલો (ના) ઝાટપાનની દવા-વનસ્પતિ.
 આવ (ના) આવ ન. આવક.
 આવક (ના) આયાત. કમાઇ.
 આવકચિટ્ટી (ના) માલપર નાણાં કહારવાનો.
 આવકબલક (ના) આવવું જવું. [ચિખ].
 આવકાર (ના) માન. સત્કાર.
 આવન (ના) આવવું જવું.
 આવડવું (કિ) નિવેડવું. આટપવું. ગુચવાવું.
 આવડ } (ના) કળા. અટકળ.
 આવડત }
 આવડવું (કિ) ઉથોલી જોડવી. જાણવું.
 આવડું (વિ) આટલું.
 આવવું (વિ) આવવાનું. નવું.
 આવધ (ના) ખેડવા આપેલી જમીન.
 આવરફૂટે } (ના) મોત. આચર્યું.
 આવરખૂટે }
 આવરણ (ના) ઢાંકણ. આચ્છાદન.

આવરદા (ના) આચર્ય. હંદગાની.
 આવરવું (કિ) ફેલાવું. ઢાંકવું.
 આવરેજ (ના) સરાસરી. એવરેજ.
 આવરો (ના) નામાનો એક ચોપડો. ભભરો.
 આવર્તન (ના) અભ્યાસ. ગોખવું. આવૃત્તિ.
 આવલિ (ના) હાર. આળ. ટ્રેબી. માળા.
 આવવું (કિ) દાખલ થવું. પહોંચવું. ખેસવું.
 આવસ્ય (ના) જરૂરિયાત. અગત્ય.
 આવસ્યક (વિ) જરૂરનું.
 આવસથ (ના) વિશ્રામ સ્થાન. પ્રતિભેદ.
 આવહું (વિ) લાવનાર. કરનાર.
 આવળ (ના) એક ઝાડ.
 આવાદાની (ના) આવક, પેદાશ, ઉપજ.
 આવાગમન (ના) આગમન. જનમાતર.
 આવાસ (ના) અવાસ. ઘર.
 આવાહન (ના) પધરામણી. આગમન.
 આવિર્ભાવ (ના) દેખાવ. ખેસવું. ભરાવું.
 આવિર્ભૂત (વિ) પ્રગટ. છવું.
 આલું (વિ) આ પ્રકારનું.
 આવૃત્તિ (વિ) ઘેરેલું. ઢાંકેલું.
 આવૃત્તિ (ના) ફરી વળવું. નકલ. ફેરો.
 આવેગ (ના) જોર. (કાવ્યનો એક ભાવ).
 આવેશ (ના) જોસ. જોર. ખુમારી.
 આવેશી (વિ) આવેશવાળું.
 આશંસા (ના) આશંકા.
 આશ (ના) આશા.
 આશ (વિ) મોહિત. પ્રિય.
 આશકમાશુક (ના) પ્રીતમ અને પ્રિયા.
 આશકોર } (વિ) ઉધાડું. જાહેર પ્રસિદ્ધ.
 આશકારો }
 આશકી (ના) આશકપાણું.
 આશંકા (ના) શંક. સંદેહ. ટર.
 આશના (વિ) પ્યારી.
 આશનાઇ (ના) દોસ્તી. ચારી.
 આશ્ય (ના) ધારણા. મંતલબ. સ્થળ.
 આશા (ના) ઇચ્છા. ભરોસા.
 આશાપુરી (ના) એક દેવી.
 આશાડ (ના) અપાઠ. આખાડ.
 આશાળુધ. (વિ) આશવાળું.
 આશાલોગ (વિ) નિરાશ. ઉદાસ.

આશીપ (ના) આશીર્વાદ.	આસુરી (વિ) અસુરનું. રાક્ષસી.
આશીર્વાદ (ના) શુભેચ્છા.	આસૂયા (ના) અસૂયા. અદેખાઇ.
આસો (ના) આશ્વિન માસ.	આસો (ના) આશ્વિન મહિનો.
આશૌચ (ના) અશૌચ. સૂતકં.	આસોપાલવ (ના) એક ઝાડ.
આશ્વર્ય (ના) અચરતી. અંજળ. નવાઇ.	આસ્કંધ (ના) એક કંદ.
આશ્રમ (ના) જગા. છંદગીની મંજળ.	આસ્તરણ (ના) ખીછાતું. સાદડી. અસતર.
આશ્રમી (વિ) આશ્રમવાળું.	આસ્તિક (વિ) શ્રદ્ધાળુ. એકીનવાળો.
આશ્રય (ના) આસરો. મદદ.	આસ્તિક્ય (ના) શ્રદ્ધા. આસ્થા.
આશ્રયી (વિ) આશ્રય લેનાર. આશ્રિત.	આસ્તે (અ) હળવે. ધીમે.
આશ્રિત (વિ) શરણાગત. આધીન.	આસ્થા (ના) શ્રદ્ધા. એકીન. ભાવ.
આશ્વાસ } (ના) શાંતિ. આશ્રય. દિલાસો.	આસ્થિક (વિ) ભાવિક. આત્મશાવાળું.
આશ્વાસન }	આસ્પદ (ના) જગા. ડેકાણુ.
આશ્વિન (ના) આસો મહિનો.	આસ્ફેટલ (ના) ચાળડબું. ઠોકબું.
આપાદ (ના) અસાડ મહિનો.	આસ્થ (ના) સુખ. વહન.
આપાદી (વિ) આપાદ સંબંધી.	આસ્વાદ (ના) ડચિ. ગળકે. રસ.
આસ (ના) આશા. ઉમેદ.	આંહ (અ) અહીંઆ. ના.
આસકા (ના) દૈવ્યર્પિત વસ્તુનો શેષ.	આહા ! (અ) આશ્ચર્ય. દુઃખ. સૂચક.
આસકત (વિ) અનુરકત. પ્રીતિવાળું.	આહાર (ના) ભોજન. ખોરાક.
આસકિત (ના) રનેહ. અનુરાગ.	આહારી (વિ) ખાનારો.
આસંગો (ના) આસકિત. વળગણ.	આહીર (ના) આહીર. ગોપ. ભરવાડ.
આસન (ના) ખેડક. એક ઔપધિ.	આહીરડો (ના) આહીર જાતનાં માણસો.
આસનવિધિ (ના) આસનની રીતિ.	આહુતિ (ના) અગ્નિમાં હોંમવાની ચીજ.
આસનાવાસના (ના) સંભાળ. માવજત.	આહુડી (ના) પારધી. ભીસડી.
આસનિયું (ના) પાયરણું.	આહુનિક (ના) નિતકર્મ. ધર્મક્રિયા.
આસની (ના) નાતું આસન.	આહ્વાહ (ના) આનંદ. કલ્હોલ.
આસંગો } (ના) એક ઝાડ.	આળ (ના) આરોપ. અટક્યાળું.
આસંગ્રા }	આળખંપાળ (વિ) ફેગટ. મિથ્યા.
આસંધ (ના) અશ્વગંધા. એક વનસ્પતિ.	આળય (ના) આલય. સ્થાન. મકાન.
આસન્ન (અ) પાસે. નિકટ. સંનિધિ.	આળવાળ (ના) ક્યારો.
આસપાસ (અ) ચોફેર ચારે પાસે.	આળસ (ના) આલસ્ય સુરતી.
આસમાસ (અ) ખામુખા. જરૂર.	આળસબું } (કિ) અળસબું. થાકી જવું. માં
આસમાન (ના) આકાશ. અસમાન.	આળસી જવું } ડી વાળવું. અટકવું. ટળવું.
આસમાની (વિ) એક રંગ. ઓચિંતું. દૈવી.	આળસુ (વિ) આળસવાળું. સુરત.
આસરે (અ) સુમારે. અટકળો.	આળી (વિ) રૂઝાવા માંડેલી જગા. લીલી.
આસરો (ના) આશ્રય. ટેકો. મદદ.	આળીગંળી (વિ) અટક્યાળું.
આસાએશ (ના) આશ્વાસ. નિવૃત્તિ.	આળુ (પ્ર) વાળુના અર્થમાં. જેમ શ્રદ્ધાળુ.
આસાન (ના) આભાર. પાડ. (વિ) સાદી.	આળું (વિ) વાળું.
આસામી (ના) શેષ. પૈસાદાર.	આળે (ના) આલય. ઘર. (કવિતામાં.)
આસામીવાર (અ) જાણીદં.	આળેખવું (કિ) આંકવું. ચીતરવું.
આસિરંટ (વિ) મદદગાર. (અંગ્રેજી).	આળેવડું (કિ) સૂતા. સૂના ગળડબું.

ધ.

ધ (ના) બીજો હસ્તસ્પર્શ. કામદેવ.
 ધ (અ) કોધ, હયા, હુખ, સૂચક.
 ધ (સ) આ, એ.
 ધ (આ) સંસ્કૃત ઋનો. જેમ:—“શુ ં” નું.
 ધચતુ (કિ) ખાયાંજ કરવું. [“શિંગ.”]
 ધંદુ (ના) અંડ. બેદુ. પખીનો ગર્ભ.
 ધંદોણી (ના) ઉઠેણ.
 ધંધણ (ના) ધન્યન. લાકડાં. બળતણ.
 ધંધણધોરી (વિ) લાકડા નેવા. મૂર્ખ. ઠાઠ.
 ધંધણું (ના) બાળવાનું લોકડું.
 ધએળ (ના) એળ. (એક કાડો).
 ધકબાળ (ના) નસીબ. ભાગ્ય.
 ધકરાર (ના) કબૂલાત. કોલકરાર. એકરાર.
 ધકરારનામું (ના) લેખી કબૂલાત.
 ધકોતેર (વિ) ડા (સંખ્યા).
 ધકુ (ના) સેરડી.
 ધદવાકુ (ના) વેવરવત મનુનો પાટવી કુંવર.
 ધખલાસ (ના) મિત્રતા. પરમરનેહ.
 ધખ્તેસાર (ના) સારાંશ. સક્ષિપ્તકથન.
 ધગન (ના) ચળન, હાલવું તે.
 ધગળા (ના) ધડા (એક નાડી).
 ધગેજ (ના) અંગ્રેજ. ધગ્લાંડવાસી.
 ધગેજ (વિ) અંગ્રેજીની. ધગ્લંડ સંખ્યા.
 ધગિત (ના) ચિહ્ન. નિશાની. સંકેત. સેન.
 ધગ્ગલું (કિ) ચહાલું. આશા રાખવી.
 ધગ્ગા (ના) રમણ મન. ચાહના. આશા.
 ધગ્ગાંક (ના) વૈરાશીનું ત્રીજું પદ.
 ધગ્ગાનિવત (વિ) ધગ્ગાવાળું.
 ધગ્ગિત (વિ) ધગ્ગેલું. ધારેલું. મનગમતું.
 ધગ્ગુ (વિ) ધગ્ગનાર.
 ધગ્ગત (ના) આખર. માન. પ્રતિષ્ઠા.
 ધગ્ગતઆસાર (વિ) રાજેશ્રી આખરદાર.
 ધગ્ગન (ના) નોતર. આમંત્રણ. તેહ.
 ધગ્ગ (ના) હુખ-વેદન.
 ધગ્ગકૃત (ના) હમેરો. વધારો. ઇનામ.
 ધગ્ગર (ના) લેવો. પાયાબમો. તુમાન.
 ધગ્ગરદાર (વિ) ધગ્ગરો રાખનાર. કંટાકર.
 ધગ્ગરે (અ) ધગ્ગર અપાયલો હોય તેમ.
 ધગ્ગરો (ના) મકતો. કંટાક. પટો.

ધગ્ગ્યા (ના) બંધિદાન. ભેટ.
 ધગ્ગારું (કિ) હેયામાં સોસાવું.
 ધગ્ગ (ના) ગેણ જવ પુર માપ. ફૂંમો ૧૨મો.
 ધગ્ગનેર (ના) શિલ્પશાસ્ત્રી. [ભાગ.
 ધગ્ગી (ના) હોસ્તી તોડવી તે. એ બનાવ.
 ધગ્ગોતેર (વિ) ડડ (સંખ્યા).
 ધગ્ગા (ના) એકશ્વાસની નાડી. પૃથ્વી. ખોરાક.
 ધગ્ગિકા (ના) ભૂમિ, પૃથ્વી, ધરા, અચળા.
 ધગ્ગીપીડી (ના) વરને લગ્ન વખતે પોંકવાની
 એક પદાર્થની ગોળીઓ.
 ધત (અ) અહીંયાં. આ તરફ.
 ધત (અ) એલું, થએલું. ઇં અર્થે જેમ લખિત,
 ધતબાર (ના) ભરોસો. વિશ્વાસ. [ધગ્ગિત, ઇં
 ધતબારી (વિ) ખાતરીવાળું. વિશ્વાસ.
 ધતમામ (ના) ખટલો. અસખાબ.
 ધતર (વિ) બીજું, જુદું, અન્ય.
 ધતરાજ (ના) નાજુશી. કોપ. ગેરમેહોરખાની.
 ધતલાખ (વિ) જુદું, છુટું, પૃથક્.
 ધતિ (અ) સમાપ્તિ સૂચક. અંતદર્શક.
 ધતિ કર્તવ્યતા } (ના) કર્મ કરવાની રીતિ.
 ધતિ ક્રિયા }
 ધતિકાક (ના) બનાવ. દેવયોગ.
 ધતિશ્રી (ના) સમાપ્તિ, છોડા, અંત.
 ધતિહાસ (ના) તત્વારીખ. ખ્યાન. વૃત્તાંત.
 ધત: (સ) આ, અત:
 ધતપર (અ) હવેપછી.
 ધત્યાદિ (અ) વગેરે. એ આદિલધને.
 ધત્યાદિક (વિ) એનાં જેવાં બીજાં હોય તે.
 ધદડાં (ના) ઠાકળાં (એક ખાવાની ચીજ).
 ધદર તિદર (અ) અહીં તહીં.
 ધનકાર (ના) નિષેધ. નાં. નકાર.
 ધનશાલ્લાતાલ્લા (ના) ઈશ્વરેચ્છા.
 ધનસાનુ (ના) આદમી. માણસ.
 ધનસાનિયત (ના) માણસાઈ. વિવેક.
 ધનસાક (ના) ન્યાય. ફેસલો.
 ધનામ (ના) ખોરાક. ભેટ. બક્ષિસ.
 ધનામે ધનકૃત (ના) ધનામમાં હમેરો કરવો તે.
 ધનામદાર (વિ) ધનામ મેળવનાર.
 ધનામી (વિ) ધનામ સંખ્યા.
 ધનાયત (ના) બક્ષિસ. અર્પણ.

ઇન્કમટાકસ (ના) કમાઈ પરનો કર.
 ઇન્ડિયા (ના) હિંદુસ્થાન.
 ઇન્તિખાઈ (ના) સાર. તાત્પર્ય.
 ઇન્તિખર } (વિ) આતુર. અધીર. અપેક્ષિત.
 ઇન્તેખર } તલપાપડ.
 ઇન્દિહર (ના) મોટી મધગાખી.
 ઇન્દિરા (ના) લક્ષ્મી. એક વૃત્ત. (કવિતામાં).
 ઇન્દીવર (ના) નીળકમળ.
 ઇન્દુ (ના) ચંદ્ર. ચાંદો. સોમ.
 ઇન્દુમત્તિ (ના) પુનેમ. ભોજની બહેન.
 ઇન્દુવદના (વિ) ચંદ્રસુખી.
 ઇન્દુવાર (ના) સોમવાર.
 ઇન્દુર (ના) ઉદર. મૂષક. કોળ.
 ઇન્દ્ર (ના) દેવતાઓનો રાજ. રાજ.
 ઇન્દ્રકીલ (ના) મંદરાચળ પર્વત.
 ઇન્દ્રગોપ (ના) અળસીયાં. વર્ષાદનાં રાતાં છ.
 ઇન્દ્રયાપ (ના) મેઘ ધનુષ્ય. [વડાં.
 ઇન્દુજવ (ના) એક ઢઠવાં બીજ. (ઓસડ).
 ઇન્દ્રભળ (ના) ભંડુ માયા. છળ. મંત્રતંત્ર.
 ઇન્દ્રભેત (ના) અપોરિયું.
 ઇન્દ્રદાર (ના) દેવદાર (એક ઝાડ).
 ઇન્દ્રધનુષ્ય (ના) મેઘયાપ.
 ઇન્દ્રધ્વજ (ના) ધન. ઘોડી. (ચેત્ર શુદ્ધ ૧ની).
 ઇન્દ્રપ્રસ્થ (ના) દિલ્લી. ખાંડવની રાજધાની.
 ઇન્દ્રનીલ (ના) લીલમ. નીલમણી.
 ઇન્દ્રવજ્રા (ના) એક કવિતાનું વૃત્ત.
 ઇન્દ્રવંશા (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
 ઇન્દ્રવાણુ } (ના) ઇન્દ્રવારુણ. એક શોભિલું
 ઇન્દ્રવાયણું } પણ કડતું કળ. ઇન્દ્રાણું.
 ઇન્દ્રાણી (ના) ઇન્દ્રની સ્ત્રી. રાણી.
 ઇન્દ્રાયુધ (ના) ઇન્દ્રનું ધનુષ્ય.
 ઇન્દ્રાસન (ના) ઇન્દ્રનું સિંહાસન. [અવયવો.
 ઇન્દ્રિય (ના) કર્મ અને જ્ઞાન કર્તા પરીરના
 ઇન્દ્રિયગમ્ય } (વિ) ઇન્દ્રિયથી સ્પર્શન્ય તેડું.
 ઇન્દ્રિયગોચર }
 ઇન્દ્રિયગ્રામ (ના) ઇન્દ્રિયોનો સમૂહ. સર્વ ઇન્દ્રિયો.
 ઇન્દ્રિયજિત (વિ) ઇન્દ્રિયોનો જીત કર્તા મન મા-
 ઇન્દ્રિયદમન } રનાર.
 ઇન્દ્રિયનિષ્ઠ } (ના) ઇન્દ્રિય. મનનું મારણ.
 ઇન્દ્રિયનિર્મમ } ઇન્દ્રિયો મનને તાજે તાખથી.

ઇન્દ્રી (ના) ઇન્દ્રિય. કરણ. ઉપસ્થ.
 ઇન્દ્રીભુલાબ (ના) પીસાબનું ઓસડ.
 ઇન્દુનું (ના) બાળવાનાં લાકડાં.
 ઇન્સ્પેક્ટર (ના) ઉપરી. તપાસનાર.
 ઇન્ડા (અ) આ તરફ. (આમ્ય).
 ઇન્ડાદત (ના) બંદગી. પૂજા. ભક્તિ.
 ઇન્ડારત (ના) ઢળ. રીતિ. ભક્તિ.
 ઇન્ડા (ના) હાથી. ગજ.
 ઇન્ડા (ના) હાથણી.
 ઇન્ડા (અ) એમ. (આમ્ય).
 ઇન્ડાન (ના) આસ્થા. આશીન. પ્રામાણિકતા.
 ઇન્ડાનદાર (વિ) પ્રામાણિક. વિશ્વાસુ.
 ઇન્ડાનદારી (ના) સાચવટ. પ્રમાણિકપણું.
 ઇન્ડાની (વિ) ઇન્ડાનપર રહેનાર. ધર્મચૂરત.
 ઇન્ડામં (ના) કાળ. મુલ્લાં.
 ઇન્ડામન્યંતી (ના) તાબૂત. મોહરમનો તેહે-
 ઇન્ડામદાંગો (વિ) ધર્મદેંગી. [વાર.
 ઇન્ડારત (ના) હવેલી. કિલ્લો. આંધકામ.
 ઇન્ડા (અ) પણું. તા. દર્શક. જેમ કાબેલિયંત,
 ઇન્ડા (ના) એળ. એક છોડો. [મુસ્કેલિયત.
 ઇન્ડા (ના) ઘોરણ. ઠરાવિક હંદ.
 ઇન્ડા (અ) યા. અચવા.
 ઇન્ડા (ના) જંગલ. વન. રાન.
 ઇન્ડા (ના) પૃથ્વી. વાણી. વાકુંદેવી.
 ઇન્ડા (ના) ધારણા. મનસુખો. વિચાર.
 ઇન્ડા (વિ) ઇન્ડાન દેશ સંબંધી.
 ઇન્ડાવત (ના) સમુદ્ર. મહાસાગર. દરિયો.
 ઇન્ડા (ના) આગર. ખારવાળી જમીન.
 ઇન્ડાકાબ (ના) ખેતાબ. યોગ્યતા.
 ઇન્ડા (ના) હુન્નર. કળા. વિદ્યા.
 ઇન્ડાબાજ } (વિ) ઇન્ડાબાજનાર. કાબેલ.
 ઇન્ડામી }
 ઇન્ડા (ના) પૃથ્વી. ગાય. વાણી.
 ઇન્ડાબા (ના) હંદ. દાવો.
 ઇન્ડાબા (ના) એક રેશમી કાપડ.
 ઇન્ડાબા (ના) ઉપાય. ઓસડ.
 ઇન્ડાચી (ના) એલચી. (સુગંધી વસાણું).
 ઇન્ડાકા (ના) પૃથ્વીના નવ ખંડમાંનો એક.
 ઇન્ડાકાકંટકી (ના) તારનો સંદેશો.
 ઇન્ડાકાકંટકી (ના) વાજાળી, વિનુત.

ઇવ (અ) પેઠે. જેમ.
 ઇરા (અ) ધિકાર સૂચક.
 ઇરાક (ના) ઇસ્ક. રતિસંબંધ. મદન.
 ઇશકબાજ (વિ) કામી. રસિક.
 ઇશકબાજના (ના) કામરમણ. વ્યભિચાર.
 ઇશકી (વિ) શોખી. છેલ. રસિકડો.
 ઇશગરત } (ના) સંકેત. સાન.
 ઇશારો }
 ઇશ (વિ) વહાણું. અનુકૂળ. ધારેલું.
 ઇશત્વ (ના) મિત્રતા.
 ઇશદેવ (ના) પોતાનો ઉપાસ્ય દેવ, કુળદેવતા.
 ઇશમિત્ર (ના) વહાલો મિત્ર.
 ઇશરાશિ (ના) ગણિતનો એક પ્રકાર.
 ઇશાનિષ્ઠ (વિ) પ્રિય અને અપ્રિય.
 ઇશાપતિ. (ના) ઇચ્છેલું પ્રાપ્ત થયું તે.
 ઇશાપૂર્તિ (ના) ચક્ષુ ક્રિયા. ધર્મ. સંખ્યાવતનાં
 ઇષ્ટિ (ના) ચક્ષુક્રિયા. [કામો.
 ઇષ્ટિકા (ના) ઈંટ.
 ઇસખગોળ (ના) એક બિયાં.
 ઇસમ (ના) નામ.
 ઇસવી (વિ) ઇસુ સંબંધી.
 ઇસ્ફું (ના) વળ માટે કાપા પાડેલો ખીલો.
 ઇસ્ફી (ના) લોખંડની હાર ભરવાની સગડી.
 ઇસ્પતાલ (ના) ઔષધાલય. મોટું દવાખાનું.
 ઇહ (સ) આ.
 ઇહાં (અ) આહીઆં. આ તરફ.

ઈ.

ઈ (ના) ચોથો મૂળાક્ષર. “ઈ”નું હીર્ણરૂપ. જે
 ઈકારની સંધિ. જેમ પરિવર્તિત=પરીક્ષા.
 ઈ (પ્ર) સંબંધ દર્શક. જેમ માળી, વાણું અ-
 થે જેમ:-ઉદ્યોગી, રોગી ઈં. [(ચીજ).
 ઈ (પ્ર) નારી ભતિ દર્શક. જેમ:-કાળી, ઘોળી
 ઈ (પ્ર) પછું અર્થે. જેમ:-ઉમેદવારી, ફોજદારી.
 ઈ (અ) મસ્કરી સૂચક.

ઈટ (ના) ઈટ.

ઈસલુ (ના) નજર. આંખ. ભેલું તે.

ઈક્ષિત (વિ) ભેલેલું, દીકેલું.

ઈક્ષિસ (વિ) ભેલેલું, દીકેલું.

ઈટ (ના) ઇષ્ટિકા. મટાપાનાં, ભીપ અણવા
 સારૂ બનાવેલાં ચોસલાં.

ઈટકો (ના) રોડું. ઈટનો કટકો.
 ઈટડી (ના) ઈટ.
 ઈટરડી (ના) ઈટ. એક જીવડું.
 ઈટાળો (ના) છારાનું ટેકું. ઈટનો કટકો.
 ઈંડું (ના) દેહેરાનું શિખર.
 ઈંદ (ના) મુસલમાનનો તહેવાર.
 ઈંદુશ (વિ) આણું. ભેલું.
 ઈંનમીન, (વિ) આ અને હું.
 ઈંનમીનસાડેતીન (વિ) ઘણાં જ થોડાં.
 ઈંસિત (વિ) ઇચ્છેલું.
 ઈંધી (ના) મત્સર. અંદેખાઈ.
 ઈંધાણુ (વિ) અંદેખું.
 ઈંલા (ના) તોળા.
 ઈંલાકોં (ના) પ્રાંત. રાજકીય વિભાગ.
 ઈરા (ના) પ્રભુ, રાજ. અધિકારી.
 ઈરાન (ના) ઉત્તર પૂર્વ વચ્ચેનો ખૂલો. વિખલ.
 ઈશિતા (ના) આદ સિદ્ધમાંની એક.
 ઈશ્વર (ના) શિવ. પ્રભુ.
 ઈશ્વરી (વિ) ઈશ્વર સંબંધી.
 ઈશ્વરી (ના) શક્તિ. માતા. સરસ્વતી.
 ઈપણા (ના) ઇચ્છા. અપેક્ષા.
 ઈપત્ત (વિ) સહન, થોડું.
 ઈસ (ના) ખાટલાની આડીઓ.
 ઈસકોતરિયો } (ના) ઘણાં ખાનાંની, નાની
 ઈસકોતરી } પેટી.
 ઈસમ (ના) ભત, કોમ.
 ઈસેસ (ના) સેરી લોખીત (એક ભતનો ચુંદર).
 ઈસ્કામત (ના) માલ મિલકત.

ઉ.

ઉ (ના) ત્રીજો લઘ્વસ્વર. શંકર.
 ઉ (પ્ર) પ્રથમ પુરુષ વર્તમાન કાળનો પ્રત્યય.
 ઉઃ (અ) કંઠાળો દર્શક. [જેમ, ઉઠે, લખું.
 ઉઆં (અ) તરત જન્મેલા બાળકના રૂદનનું
 ઉગમ્ (ના) ગાડાના પેડાનો કીલ. અનુકરણ.
 ઉજણી (ના) જીવવાની રીત.
 ઉજલું (કિ) ચોપડવું. જાપડવું. મંતરવું.
 ઉટકટા (ના) એક છોડ.
 ઉટલી (ના) સોનીનું એક ઓળર.
 ઉટાટિયું (ના) એક રોગ. ઉપલિયું.
 ઉદિયાજીવં (ના) એક ઔષધ.

હડળ (ના) બાથ.
 હડળગુંડળ (ના) ગોટા પિંડાળો.
 હંદણ (ના) હંદણી. હંદાણી.
 હંદણિયાં (ના) સિંગડા ફૂટવાની જગા.
 હંદણી } (ના) હંદણ. લૂગડા કે ઘાસનો ગો-
 હંદાણી } ન વીરળો.
 હંદર (ના) એક પ્રાણી. મૂષક.
 હંદરડી (ના) હંદરની માદા.
 હંદરવાઈ (ના) હંદર પકડવાનું પાંજરું.
 હંદરી (ના) માથાનો એક રોગ.
 હંધાંધળું (વિ) ઝાંધું.
 હંધિયું (ના) હંધડિયું.
 હંધર } (ના) આરશાખની વચમાં જમ્બીનપર
 હંધરો } એસાડેલું પાડિયું. ઉમરો.
 હંધરી (ના) હંધરાની નીચેનું લાકડાનું ટે-
 હંકડો (ના) રાતમ. રોળની ખરીદી. કિલ્.
 હંકરડો (ના) કચરાનો ઢગ. કચરાની જગા.
 હંકરડી (ના) હંકરડાની જગા.
 હંકલવું (કિ) વંચાવું. છૂટું પાડવું.
 હંકળવું (કિ) કામ થવું. ધણું ગરમ થવું.
 હંકળાટ (ના) ધામ. ગરમાટો.
 હંકાર (ના) હ સ્વર. શિવ. તૈયાર કરવું.
 હંકાળવું (કિ) હંકળે તેમ કરવું. લાલ કરવો.
 હંકાળો (ના) બાફ. બોસડનો કાવો.
 હંકલ (ના) હંકલવાની ટવ. ફૂડ્યો.
 હંકલવું (કિ) બાળખવું. વાંચવું. ચુંચકહાડવી.
 હંકત (વિ) કહેલું. બોલેલું. કથિત.
 હંકિત (ના) કથન. વચન.
 હંખડી (ના) હંખળી. ખાંડણી.
 હંખદ (ના) નવાઈ.
 હંખર (ના) માંસ. ખરાબ જમીન.
 હંખળ } (ના) હંખળું. ખાંડણી.
 હંખળી }
 હંખળું (ના) હંખળ. ખાંડણી. સાંખેલું. ખળદું.
 હંખળો (ના) હંખળું. હંચો બાંધો. ચોકિયું.
 હંખાણું (ના) ફૂટાઈ વાક્ય. સમસ્થા.
 હંખળવું (કિ) હંકળવું.
 હંખડું જીરું (ના) એક ઔષધિ.
 હંખરવું (કિ) ખચવું.
 હંખામવું (કિ) ઉપાડવું.

હંગાર (ના) ખચાવ. લાલ.
 હંગારો (ના) હંગાર. નાનાં છાડવાં.
 હંગ (વિ) કરડું. કઠોર. કૂર. ભયંકર.
 હંગતા (ના) હંગ રિયતિ.
 હંગધન્વા (ના) શિવ. ઇંદ્ર.
 હંગસેન (ના) ધર્તરાષ્ટ્ર પુત્ર.
 હંગડવું (કિ) ખુલ્લું થવું. ફેખાવું. ઉદય થવો.
 હંગડું (વિ) ઉધાડું. ખુલ્લું.
 હંગરાણી (ના) તખાદો. લેહેણાની માંગણી.
 હંગરાણું (ના) હંગરાવીને એક કુંડ કરેલું. ડીપ.
 હંગરાત (ના) તેહેસીલ. સરકારી વસૂલાત.
 હંગરાતદાર (ના) પટેલ. તલાટી. તેહેસીલદાર.
 હંગરાવડું (કિ) જુદે જુદે ટુકાણેથી માંગી
 હંગરાળો (ના) જોધરાળો વિહું.
 હંગાડ (ના) પ્રકાશ.
 હંગાડખાંડ (ના) હંગાડી જગા.
 હંગાડવું (કિ) ખુલ્લું કરવું. ખોલવું.
 હંગાડું (વિ) ખુલ્લું. સાફ. નાચું.
 હંગાડેછાક (અ) ખુલ્લી રીતે. છડે ચોક.
 હંગકો (ના) હંગડ પકૂણ. સાફ.
 હંગકો (ના) ડાંડ. ઢગ. ચોર.
 હંગરવું (કિ) હંગ્યારવું. વહવું.
 હંગાટ (ના) શોક. શ્રેકર.
 હંગાપત (ના) છાની રીતે ઉપાડેલું.
 હંગાળો (ના) ધરનો સામાન. રાંચરચીલું.
 હંગિત (વિ) ચોગ્ય. ધરિત.
 હંગીજવું (કિ) હડી જવું.
 હંગેડવું (કિ) હંગેડવું. છાલ ઉતારવી.
 હંગેલવું (કિ) કચરો ગંચકી નાખવો.
 હંગ્ય (વિ) બેચું.
 હંગ્યાટ (ના) હંગ્યાટન. ચિંતા. શોક.
 હંગ્યાટન (ના) હંગ્યાટ કરવો તે.
 હંગ્યાર (ના) અવાજ. સ્વર.
 હંગ્યારણ (ના) કચન. હંગ્યાર કરવો.
 હંગ્યારવું (કિ) ખોલવું. વહવું. ગાજવું.
 હંગ્યંડ (વિ) પ્રચંડ. ભયંકર. ચપળ. કોપ.
 હંગ્યન (વિ) હંગેડેલું નિર્મૂળ કરેલું.
 હંગ્યજ (વિ) એકું. છાડેલું. પારકું.
 હંગ્યેદ (ના) સમૂળ નાશ.
 હંગ્યેદક (વિ) હંગ્યેદ કરનાર.

၆၄၂၂၂၂ - ၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂

၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂ - ၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂

၆၄၂၂ - ၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂

၆၄၂၂၂၂ = ၆၄၂၂၂၂ - ၆၄၂၂၂၂၂၂

၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂

၆၄၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂၂

હુડળ (ના) બાથ.
 હુડળગુડળ (ના) ગોટા પિંડાળો.
 હઠણ (ના) હઠણી. હઠાણી.
 હઠણિયાં (ના) શિંગડા ફૂંટવાની જગા.
 હઠણી } (ના) હઠણ. લૂગડા કે ધાસનો ગો-
 હઠાણી } ણ વીટળો.
 હંદર (ના) એક પ્રાણી. મૂષક.
 હંદરડી (ના) હંદરની માદા.
 હંદરવાઈ (ના) હંદર પકડવાનું પાંજરું.
 હંદરી (ના) માથાનો એક રોગ.
 હંધાંધળું (વિ) ઝાંખું.
 હંધિયું (ના) હમડિયું.
 હંખર } (ના) ખારશાખની વચમાં જમીનપર
 હંખરો } બેસાડેલું પાટિયું. બમરો.
 હંખરી (ના) હંખરાની નીચેનું લાકડાનું ટે-
 લકડો (ના) રાતમ. રોજની ખરીદી. કિલ્લ.
 હંખરડો (ના) કચરાનો ઢગ. કચરાની જગા.
 હંખરડી (ના) હંખરડાની જગા.
 હંકલવું (કિ) વચાવું. છૂંટું પાડવું.
 હંકળવું (કિ) કામ થવું. થણું ગરમ થવું.
 હંકળાટ (ના) ધામ. ગરમાટો.
 હંકાર (ના) હ સ્વર. શિવ. તૈયાર કરવું.
 હંકાળવું (કિ) હંકળે તેમ કરવું. લાલ કરવો.
 હંકાળો (ના) બાફ. ઓસડનો કાવો.
 હંકલ (ના) હંકલવાની ટેવ. ફૂંડવો.
 હંકલવું (કિ) ઓળખવું. વાંચવું. ગુચકહાડવી.
 હંકત (વિ) કહેલું. બોલેલું. કથિત.
 હંકિત (ના) કથન. વચન.
 હંખડી (ના) હંખળી. ખાંડણી.
 હંખદ (ના) નવાઈ.
 હંખર (ના) માંસ. ખરાબ જમીન.
 હંખળ } (ના) હંખળું. ખાંડણી.
 હંખળી }
 હંખળું (ના) હંખળ. ખાંડણી. સાંભેલું. ખળદનું
 હંખળો (ના) હંખળું. હંચો બંધો. ચોકિયું.
 હંખાણું (ના) ફૂંટાઈ વાક્ય. સમસ્યા.
 હંખળવું (કિ) હંકળવું.
 હંગણું જરૂં (ના) એક ઔષધિ.
 હંગરવું (કિ) ખચવું.
 હંગામવું (કિ) ઉપારવું.

હંગાર (ના) ખચાવ. લાભ.
 હંગારો (ના) હંગાર. નાનાં છોડવાં.
 હંગ (વિ) કરડું. કઠોર. કૂર. ભયંકર.
 હંગતા (ના) હંગ રિથતિ.
 હંગધન્વા (ના) શિવ ઇંદ્ર.
 હંગસેન (ના) ધર્તરાષ્ટ્ર પુત્ર.
 હંગડવું (કિ) ખુલ્લું થવું. દેખાવું. ઉદય થવો.
 હંગડું (વિ) હવાડું. ખુલ્લું.
 હંગરાણી (ના) તખાદો. લેહેણની માંગણી.
 હંગરાણું (ના) હંગરાવીને એકંદ્રું કરેલું. ડીપ
 હંગરાત (ના) તેહેસીલ. સરકારી વસૂલાત.
 હંગરાતદાર (ના) પટેલ. તલાટી. તેહેસીલદાર.
 હંકરાવવું (કિ) જુદે જુદે ટુકાણેથી માંગી
 હંગરાણો (ના) જ્યોધરાણો લેવું.
 હંગાડ (ના) પ્રકાર.
 હંગાડખાડું (ના) હંગાડી જગા.
 હંગાડવું (કિ) ખુલ્લું કરવું. ખોલવું.
 હંગાડું (વિ) ખુલ્લું. સાફ. નાચું.
 હંગાડેછાક (અ) ખુલ્લી રીતે. છડે ચોક.
 હંગકો (ના) હંગડ પકૂણું. સાફ.
 હંગકડો (ના) ડાંડ. કંગ. ચોર.
 હંગરવું (કિ) હંગ્યારવું. વદવું.
 હંગાટ (ના) શોક. શ્રીકર.
 હંગાપત (ના) છાની રીતે ઉપાડેલું.
 હંગાળો (ના) ઘરનો સામાન. રાંચરચીકું.
 હંગિત (વિ) યોગ્ય. ધરિત.
 હંગીજવું (કિ) હંગી જવું.
 હંગેડવું (કિ) હંગેડવું. બાલ હંગારવી.
 હંગેલવું (કિ) કચરો ગેયકી નાખવો.
 હંગ્ય (વિ) બેચું.
 હંગ્યાટ (ના) હંગ્યાટન. ચિંતા. શોક.
 હંગ્યાટન (ના) હંગ્યાટ કરવો તે.
 હંગ્યાર (ના) અવાજ. સ્વર.
 હંગ્યારણું (ના) કથન. હંગ્યાર કરવો.
 હંગ્યારવું (કિ) બોલવું. વદવું. ગાનવું.
 હંગ્યંડ (વિ) પ્રચંડ. ભયંકર. ચપળ. કોપી.
 હંગિધન (વિ) હંગેડેલું નિર્મૂળ કરેલું.
 હંગિછપ (વિ) એકું. છાંડેલું. પારડું.
 હંગ્છેદ (ના) સમૂળ નાશ.
 હંગ્છેદક (વિ) હંગ્છેદ કરનાર.

ਬੰਨਾਇਆ - ਬੰਨਾਇਆ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

$$3\alpha_1\alpha_2 = \alpha_1\alpha_2 - 2\alpha_1\alpha_2$$

$\{m_1, m_2, \dots, m_n\}$

১৫৭৭ খ্রিঃ ১৫৭৭ = ১৫৭৭

ઉચ્ચવાસ (ના) જાણી શાસ. આશા. પ્રકરણ.

ઉચ્ચકળ (વિ) ઉચ્ચકળું. અવિવેચી.

ઉચ્ચંગ (ના) ઉત્સંગ. ખોળો. ગોદ.

ઉચ્ચરંગ (ના) ઉમંગ.

ઉચ્ચરવું (કિ) મોટું થવું. ઉગવું. વધવું.

ઉચ્ચવું (કિ) ઊંચું થવું. કુદવું.

ઉચ્ચકળું (વિ) સતપતિયું. ગરબરિયું.

ઉચ્ચાળણી (ના) લીલામ. ઉચ્ચામણી.

ઉચ્ચાળવું (કિ) ઊંચું કરવું.

ઉચ્ચીવું (વિ) વગર ખદલે વાપરવા આ-

ઉચ્ચીવું (વિ) પેકું તે.

ઉચ્ચરવું (કિ) મોટું કરવું. ઉગે તેમ કરવું.

ઉચ્ચડ (વિ) નિર્નન.

ઉચ્ચડનોમ (ના) આશાંદ શુદ્ધ હ.

ઉચ્ચમ (ના) આનંદ.

ઉચ્ચમણી (ના) ઉચ્ચમણી. આનંદનું સોજન.

ઉચ્ચમાળું (વિ) ઉચ્ચમી. ચપળ.

ઉચ્ચરકું (ના) અજવાળું.

ઉચ્ચવવું (કિ) ઉચ્ચવવું.

ઉચ્ચળાઈ (ના) સ્વચ્છતા. સફેદાઈ.

ઉચ્ચળું (વિ) ઉચ્ચલ. સફેદ. સુધડ.

ઉચ્ચગેરી (ના) જાગરણ. જાગ્રત રહેવું.

ઉચ્ચણી (ના) જ્યાંકૃત. ઉચ્ચમણી.

ઉચ્ચસ (ના) પ્રકાશ. તેજ. આલાસ.

ઉચ્ચણી (ના) ઉચ્ચણી.

ઉચ્ચસ (ના) ઉચ્ચસ. પ્રકાશ.

ઉચ્ચલ (વિ) ઉચ્ચળું.

ઉચ્ચરાવું (કિ) છાલાવું. સોહરાવું.

ઉચ્ચરોડો (ના) ઉચ્ચરોડો.

ઉચ્ચવણું (ના) ઉચ્ચવણું તે. [કરવી

ઉચ્ચવવું (કિ) જીર્ણ. ઓડવું. છેલ્લી ક્રિયા.

ઉચ્ચડવું (કિ) ખજવાળવું. છાલ કઢાડવી.

ઉચ્ચડો (ના) નખોરિયું. કાપો.

ઉચ્ચત (ના) તકરાર.

ઉચ્ચકવું (કિ) માંજવું. સાંજવું.

ઉચ્ચણું (ના) ઓઠણું. અભ્યંગ.

ઉચ્ચંગ (ના) ગ્રામ. અટકળ.

ઉચ્ચકવું (કિ) ઉચ્ચકવું. અજવાળવું.

ઉચ્ચણ (ના) ઉચ્ચણ. તારા. નક્ષત્રગણ.

ઉચ્ચણ (વિ) ઉચ્ચે તેવું.

ઉચ્ચાળીસ (વિ) ૪૮. (સંગ્રામ).

ઉચ્ચવું (વિ) ઉચ્ચે તેવું. નિરાધાર.

ઉચ્ચંગ } (વિ) ઢંગ. ધડાવિનાનું. વેવણું.

ઉચ્ચવું (કિ) ઊંચું જવું. હવામાં ફરવું. જતા

ઉચ્ચા (વિ) અયોગ્ય ખર્ચ કરનાર. [રહેવું.

ઉચ્ચાઉડ (ના) હોડાહોડ. ત્વરા.

ઉચ્ચાડવું (કિ) ઉચ્ચાડવું.

ઉચ્ચાન (ના) ઉચ્ચવું તે.

ઉચ્ચાનરીશે (ના) સેત્રનનો એક દાવ.

ઉચ્ચાવવું (કિ) ઉચ્ચે તેમ કરવું.

ઉચ્ચ (ના) તારા. નક્ષત્ર.

ઉચ્ચલ (વિ) અચળવૃત્તિનું. નકાર.

ઉચ્ચાઈ } (ના) ઉચ્ચાપણું. ખોલ.

ઉચ્ચાણું } (ના) ઉચ્ચાપણું. ખોલ.

ઉચ્ચ (વિ) ખોલ. અગાધ.

ઉચ્ચંગ (વિ) ઊંચું.

ઉચ્ચડવું (કિ) ઉચ્ચડવું.

ઉચ્ચચહડ (ના) ચહવું ને ઉચ્ચરવું તે.

ઉચ્ચરડ (ના) ઉપરાચાપરી ગોઠવવું તે.

ઉચ્ચરડવું (કિ) સીવણ તોડવી.

ઉચ્ચરડી નાંખવું (કિ) છાલ કઢાડવી.

ઉચ્ચરણ (ના) ટોલાવ. ઉચ્ચરડ.

ઉચ્ચરતી (વિ) ઓછી. ધસાતી.

ઉચ્ચરતી ભાંજણી (ના) ઉચ્ચરવું રૂપ. (ગણિતમાં).

ઉચ્ચરવું (વિ) હમકું. નાનું.

ઉચ્ચરવું (કિ) નીચે આવવું. ઓછું થવું. ઓ-

ખંગવું. થવું. ફીકું થવું.

ઉચ્ચરાણ (ના) ઉચ્ચરાણ.

ઉચ્ચરાવવું (કિ) લખાવવું. મુંડાવવું.

ઉચ્ચરી જવું (કિ) જગડી જવું. ખસી જવું.

ઉચ્ચાર (ના) ધટ. હાટું. ઉચ્ચારેલી ચીજ ચકલે

ઉચ્ચારવું (કિ) ધડવું. નકલ કરવી. [મુકવી તે.

ઉચ્ચારી પાડવું (કિ) તોડી પાડવું. માન ભંગ

ઉચ્ચાર (ના) મુસાફરી કરનાર. [કરવું.

ઉચ્ચારો (ના) નકલ. મુકામ.

ઉચ્ચાવજા (ના) ત્વરા. ઝડપ. તાકીદ.

ઉચ્ચાવણું (વિ) અધીર. ખાવડ.

ઉચ્ચાવણું (કિ) સીવણ તોડવી તે.

ઉત્કંઠા (ના) આતુરતા. અભિલાષ.
 ઉત્કંઠિતા (ના) એક નાયિકા.
 ઉત્કર્ષ (ના) ચઢતી. ઔષ્ણતા.
 ઉત્કા (ના) ઉત્કંઠિતા નાયિકા.
 ઉત્કૃષ્ટ (વિ) સુંદર. ઉત્તમ. શ્રેષ્ઠ.
 ઉત્ક્રમ (ના) અતિક્રમ. નિયમભંગ.
 ઉત્ક્રેપણ (ના) હરાડવું તે.
 ઉત્તમ (વિ) સાઈ. શ્રેષ્ઠ.
 ઉત્તમગતિ (ના) સારી ગતિ. સ્વર્ગવાસ.
 ઉત્તમ પુરુષ (ના) પ્રથમ પુરુષ સર્વનામ.
 ઉત્તમાંચ (ના) માથું.
 ઉત્તમોત્તમ (વિ) બહુજ સાઈ.
 ઉત્તર (ના) પૂર્વાભિમુખ ભલતાં ડાબી બા-
 ઝુની દિશા. જવાબ. શબ્દ. એ સંખ્યાનું
 અંતર (ગણિતમાં).
 ઉત્તર (વિ) વધારે. પાછલું. બાહ્ય. [ક્ષાંસ.
 ઉત્તર અક્ષાંસ (ના) વિષુવવૃત્તની ઉપરના અ-
 હારકથા (ના) વાતનો છેલ્લો ભાગ.
 ઉત્તરકાળ (ના) ભવિષ્ય. ઘડપણ.
 ઉત્તરક્રિયા (ના) મરણ પછીની ક્રિયા.
 ઉત્તરક્ષુવ (ના) પૃથ્વીની ઉત્તરનો છેડો તથા તારો.
 ઉત્તરપૂલ (ના) વિસર્જન વખતની પૂલ.
 ઉત્તરરાગણી (ના) પાછલી રાતે ગાવાની રાગણી.
 ઉત્તરસાધન (ના) મરણ પછીની ક્રિયા. છેલ્લો
 ઉત્તરાકાશ્યુની (ના) એક નક્ષત્ર. [ઉપાય.
 ઉત્તરાભાદ્રપદા (ના) એક નક્ષત્ર.
 ઉત્તરાયણ (ના) સૂર્યે વર્ગરેતું ઉત્તર તરફ જ-
 ણું તે. તા. ૨૧ ડિસેમ્બરથી ૭ માસ સુ-
 ધીનો સમય.
 ઉત્તરાશ્વિનાર (ના) એક ભતનો અલંકાર.
 ઉત્તરાષાઢો (ના) એક નક્ષત્ર.
 ઉત્તરોત્તર (અ) વધતાં વધતાં. અનુક્રમે.
 ઉત્તાન (વિ) બંધું. ચતું.
 ઉત્તીર્ણ (વિ) પાર કરેલું. આળંગેલું.
 ઉત્તેજક (વિ) ઉત્તેજરનાર.
 ઉત્તેજન (ના) ઉત્તેજરણી. ગ્રેરણા. મદદ.
 ઉત્તેજિત (વિ) ઉત્તેજન પામેલું.
 ઉત્ય (પ્ર) ઉપરેલું, ચયેલું. જેમ-કફોત્ય.
 ઉત્યાન (ન) ભલવું. ઉઠાવ. ઉઘોળા.
 ઉત્યાપન (ના) ભણું કરવું, ભચકર.

ઉત્પત્તિ (ના) જન્મ. મૂળ. ઉદ્ભવ.
 ઉત્પન્ન (ના) પેદાશ. આવક. નફો.
 ઉત્પન્ન (વિ) જન્મેલું. ભગેલું.
 ઉત્પલ (ના) કમળનું ફૂલ.
 ઉત્પાત (ના) અસાધારણ કુદરતી હાનિકારક
 ઉત્પાતિયું (વિ) તોડાખી. [ખતાવ.
 ઉત્પાદક (વિ) પેદા કરનાર.
 ઉત્પ્રેક્ષા (ના) એક અલંકાર. અનુમતન.
 ઉત્સંગ (ના) ખોળો. ગોદ.
 ઉત્સર્ગ (ના) ત્યાગ. મૂકી દેવું.
 ઉત્સવ (ના) આચ્છવ.
 ઉત્સાહ (ના) હોંસ. હર્ષ. સાઈ ટાણું.
 ઉત્સુક (વિ) હોંસીલું.
 ઉચડવું (કિ) અથડાવું. ટોકારવું.
 ઉચલપાથલ (ના) ભાંધું ચતું. ઉલટપાલટ.
 ઉચલાવણું (કિ) ભાંધું કરવું.
 ઉચલો (ના) આવૃત્તિ. સામો જવાબ.
 ઉચલોખાવો (કિ) ફરી માંદા પડવું.
 ઉચાપ (ના) ઉચલો. ઉપાડવું.
 ઉચાપન (ના) ઉચાપન.
 ઉચાપવું (કિ) ઉલટાવવું. નમાનવું.
 ઉદક (ના) પાણી. જળ.
 ઉદધિ (ના) સમુદ્ર.
 ઉદભત્તી (ના) અગરત્તી. ધૂપસળી.
 ઉદય (ના) દેખાવ. પ્રખ્યાતિ.
 ઉદયગિરિ (ના) એ નામનો પૂર્વ દિશાનો
 ઉદયાચળ (ના) પર્વત.
 ઉદર (ના) પેટ. ગર્ભસ્થાન.
 ઉદરણી (ના) ગર્ભવંતી. ખેળવ સોતી.
 ઉદરનિર્વાહ (ના) આજીવિકા. ગુજરાન.
 ઉદરાવો (ના) ઉદ્દેગ. ચિંતા. કાળજી.
 ઉદરરત (વિ) ઉજડ.
 ઉદાત્ત (વિ) પોહોળું. ખુલ્લું. બંચો (સ્વર).
 ઉદાન (ના) શરીર માંડેલો એક ભતનો વાધું.
 ઉદાર (વિ) મોકળા મનનું. સખી. મોઢું.
 ઉદારતા (ના) સખાવત.
 ઉદાલ્ય (ના) નિસ્સાર વેધ.
 ઉદાસ (વિ) ગમગીન. દલગીર. વિરાગી.
 ઉદાસી (ના) શોક. તાહમ્મદી. નાનકપંથી.
 ઉદાસીન (વિ) ઉદાસ. વિરાગી. તદસ્થ.

ઉદાહરણ (ના) દાખલો. પ્રમાણ.
 ઉદિત (વિ) ઊગેલું. જાગેલું.
 ઉદીચી (ના) ઉત્તર દિશા.
 ઉદે (ના) ઉદય.
 ઉદેતી (વિ) સૂર્યોદય સમયની તિથિ.
 ઉદો (ના) ઉદય. જય.
 ઉદ્ગત (વિ) ઊગેલું. ઊંચું.
 ઉદ્ગમે (ના) ઉદય. મૂળ. ઉત્પત્તિ.
 ઉદ્ગાર (ના) મનના વિચાર સૂચક અવાજ.
 ઉદ્ગીત (વિ) ઊંચે સ્વરે ગાયલું.
 ઉદ્ઘાટન (ના) સ્પષ્ટ કરવું.
 ઉદ્દિષ્ટ (વિ) ધારેલું. ઠહેલું.
 ઉદ્દીપન (ના) સળગાવવું. ઉત્તેજન.
 ઉદ્દેસ (ના) મુખ્ય ધારણા. હેતુ.
 ઉદ્દેહ (વિ) સખ. નિયામક.
 ઉદ્દત (વિ) ઉન્મત્ત. અસભ્ય. જંગલી.
 ઉદ્દતાર્થ (ના) ઉદ્દત વર્તણૂક. [પડવું]
 ઉદ્દારવું (કિ) ઉદ્ધાર (મોક્ષ) પામવો. પાર
 ઉદ્ધાર (ના) મુક્તિ, મોક્ષ, ત્રાણ, છૂટકારો.
 ઉદ્ધારવું (કિ) તારવું, ઉદ્ધાર કરવો.
 ઉદ્દાસ (ના) શૂર, શૌર્ય.
 ઉદ્દમ (ના) જન્મ. ઉત્પત્તિ. પ્રકટ થવું.
 ઉદ્દમિત (ના) ઝાડ, ઊગતો પદાર્થ. એક ખાણ
 ઉદ્ધમ (ના) ચતન. મેહેનત. શેષ.
 ઉદ્ધમી (વિ) મેહેનતુ. ઉદ્યોગી.
 ઉદ્ધાન (ના) વાડી, ઉપવન, ખાગ. હેતુ.
 ઉદ્ધાપન (ના) પ્રતસમાપ્તિ.
 ઉદ્ધુક્ત (વિ) ઉદ્યોગમાં લાગેલું.
 ઉદ્ધોગ (ના) શ્રમ, મેહેનત. ધંધો. કામ.
 ઉદ્ધે (ના) ઉદ્ધમી. અવસાથી.
 ઉદ્ધોત (ના) પ્રકાશ, તૈજ, અજવાળું.
 ઉદ્ધેગ (ના) લય, શોક. ચિન્તા. એક ચોધ-
 ઉદ્ધયા (ના) ધૂસરી. નીક. [ડિયું].
 ઉદ્ધડ લેવું. (કિ) ઉચક લેવું. ધમકાવવું.
 ઉદ્ધડું (વિ) ઉચક આપેલું. લીધેલું. એકદમ.
 ઉદ્ધડો (ના) ઉચકો.
 ઉદ્ધરવું (કિ) ઉદ્ધરવું. ખાતે લખાવું.
 ઉદ્ધમાત (ના) તોફાન. ધિંગાણું.
 ઉદ્ધરસ (ના) ઠંસો, જાખલો.
 ઉદ્ધરેલું (વિ) નામે લખાયેલું. ઉદ્ધરેલું.

ઉદ્ધાર્થ (ના) ઠાંગળમાં પાકે છે તે. એક જાતું.
 ઉદ્ધાન (ના) મોટી ભરતી.
 ઉદ્ધાન (વિ) ત્રણ (૩). (વેપારીનો સંકેત).
 ઉદ્ધાનપડી (વિ) તેર (૧૩)
 ઉદ્ધાનપાયા (વિ) સાડા ત્રણ પાયા. અ-
 દક પાંસળી. ત્રિપાદ.
 ઉદ્ધાર (વિ) ઉછીવું. વાયદે આપેલું લીધેલું.
 ઉદ્ધારપાસું (ના) ઉદ્ધાર અપાયેલી રકમો લ-
 ખવાની ખાણ.
 ઉદ્ધારવું (કિ) નામે-ખાતે-લખવું.
 ઉદ્ધારિયો (ના) ઉદ્ધાર, લેનાર.
 ઉદ્ધારો (ના) વાયદો. વાર, વિલંબ. પાડ.
 ઉદ્ધેડવું (કિ) ખાલ-છાલ-ચામડી કાઢવી તે.
 ઉદ્ધેડ (વિ) ધડતરવું.
 ઉદ્ધવા (ના) એક મુત્ર રોગ.
 ઉદ્ધાળદાણા (ના) એક ઔષધિ.
 ઉદ્ધામણો (ના) ઊના પાણીનો ફેગડો-ચક.
 ઉદ્ધનત (વિ) ઊંચું.
 ઉદ્ધમત (વિ) તાતા મિલનનું. છદ્મી. મગરખ.
 ઉદ્ધમતાર્થ (ના) મદ. છદ્મ. મગરખી.
 ઉદ્ધમાદ (ના) તોર. અભિમાન. રસનો એક
 જોરસો. સનેપાત.
 ઉદ્ધમીલન (ના) કૂલવું, ખીલવું, ખૂલવું. છૂટવું.
 ઉદ્ધમુખ (વિ) ઉદ્ધમુખ. ઊંચું જોતું. સન્મુખ.
 પકડનાર, જેમ: યશોન્મુખ. ઈં
 ઉદ્ધમુલન (ના) ઊછેદ. જડ ઉખેડવી.
 ઉદ્ધમેષ (ના) આંખ ઉઘાડવી. જ્ઞાન.
 ઉપ (ઉ) ધાતુની પૂર્વે લગાડયાથી પાસે, સ-
 મીપ, આણું, ઉતરવું, અનિશચ, નાનું મો-
 ઠું વગેરે અર્થમાં તે ધાતુ વપરાય છે.
 ઉપકાર (ના) પાડ, આભાર. કૃપા. કહેવાણું.
 ઉપકારી (વિ) ઉપકાર કરનાર-જાણનાર.
 ઉપકમ (ના) આરંભ. ઉદ્યોગ.
 ઉપચુક (ના) ઉપસિદ્ધક. વડો નિશાળિયો.
 ઉપચીલ (ના) નાનો અડ.
 ઉપચંગ (ના) એક વાદ્ય.
 ઉપચાર (ના) સેવા. ઉપાય. ચોપડ. માન
 ઉપચામણી (ના) વંશાવળી. [અંકરામ
 ઉપદેશ (વિ) ઉપદેશ પામેલું.
 ઉપદેશ (ના) બોધ, શિક્ષા, શીખામણું.

ઉપદેશક (વિ) ઉપદેશ કરનાર.	ઉપલક (વિ) વગર નોંધેલું. ખાકી.
ઉપદ્રવ (ના) ઈર્ષા, દુઃખ.	ઉપલક્રિયા (ના) ઉપર ઉપરથી હડાવનાર.
ઉપદ્વીપ (ના) નાનો બેટ. દ્વીપનો એક ભાગ.	ઉપલક્ષણ (ના) દૂરું લક્ષણ. એક અલંકાર.
ઉપધાતુ (ના) હલકી-મિથિ-ધાતુ.	ઉપલક્ષ્ય (વિ) થોડાથી ઘણું સમન્વય તેલું.
ઉપધાન્ય (ના) હલકું અનાજ.	ઉપલગ (વિ) ઉપલક. વગર નોંધેલું.
ઉપનયન (ના) જનોઈ. યજ્ઞોપવીત.	ઉપલાણ (ના) ઉપરનો ભાગ.
ઉપનામ (ના) અટક, ઓખર. અવટંક.	ઉપલિયું (ના) હઠાટિયું. એક રોગ.
ઉપનિષદ્ (ના) વેદનો એક શિરો ભાગ.	ઉપલી (ના) દાટેલી ખાણી.
ઉપનેત્ર (ના) ચક્ષુ. આઈગ્લાસ.	ઉપલું (વિ) ઉપરનું.
ઉપન્યુ (કિ) ઉપન્યું (કવિતામાં).	ઉપલેટ (ના) એક ઔષધિ.
ઉપપતિ (ના) ચાર. પ્રરુપરુપ.	ઉપવન (ના) ઉદ્યાન. બાગ. આરામ.
ઉપપતિ (ના) દાખલા દઈ પુરવાર કરવું તે.	ઉપવત્ર (ના) અંગવત્ર. પીછેડી.
× ઉપપન્ન (વિ) સિદ્ધ-નક્કી-ચએલું.	ઉપવાસ (ના) અપ્પાસ. વ્રત. ભૂખ્યા રહેવું.
ઉપપાતક (ના) હલકું પાપ.	ઉપવાસી (વિ) ઉપવાસ કરનાર.
ઉપપાદન (ના) સંપાદન, સંગ્રહ. સાખીતી.	ઉપવિધા (ના) વૈદ વિધા શિવાયની વિધા.
ઉપપુરાણ (ના) નાનું પુરાણ. ખાત્રી.	ઉપવીત (ના) જનોઈ.
ઉપભોગ (ના) ઉપયોગ. વાપર. અનુભવ. ભોગ.	ઉપવેદ (ના) નાના વેદ. એ ૪ છે.
ઉપમા (ના) એક અલંકાર (કવિતામાં).	ઉપશમ (ના) શાંતિ. સમતા.
ઉપમાતા (ના) ધાંવ. દાઈ. ધાત્રી.	ઉપશાસ્ત્ર (ના) નાનું શાસ્ત્ર.
ઉપમાન (ના) જેની ઉપમા અપાય છે તે.	ઉપશિક્ષક (ના) બડો નિશાળિયો. મહાશિક્ષક.
ઉપમેય (ના) જેને ઉપમા અપાય તે.	ઉપસંહાર (ના) સમાપ્તિ. [ગુરુ]
ઉપયુક્ત (વિ) ઉપયોગી. યોગ્ય. ઉચિત.	ઉપસર્ગ (ના) ધાતુની પૂર્વે જોડાતા અસુક અ.
ઉપયોગ (ના) કામ. લાભ. ફાયદો.	ઉપસર્ગ (કિ) ઉલટું. ભિન્ન આવડું. [વ્યયો]
ઉપયોગી (વિ) કામનું. લાભકારી.	ઉપસાગર (ના) પહોળું અખાત.
ઉપર (અ) ઉચે. પેલીપાસ. વધારે. ઉત્તર તરફ.	ઉપસ્કર (ના) સાહિત્ય. સામગ્રી.
ઉપરઉપરથી (અ) ઉપલેકના અર્થે.	ઉપસ્ય (ના) શુભેન્દ્રિય. પીસાગની ઇંદ્રી.
ઉપરચોટિયું } (વિ) ઉપરનું ઝાંખું. થોડું.	ઉપસ્યાન (ના) ભલા રડી દોરતુતિ કરવી તે.
ઉપરછલું } સહેજસાજ.	ઉપસ્યિત (વિ) પાઠે-મોઢે-હોય તેલું.
ઉપરપકે (અ) ઉપર ઉપરથી.	ઉપહાસ (ના) મસ્કરી. મનક.
ઉપરણું } (ના) એસ પ્રસાદી વસ્ત્ર. નાનો	ઉપજાં (ના) ખાટલાની આડી. [શ્રાવણી]
ઉપરણું } દુપટ્ટો.	ઉપાકર્મ (ના) જનોઈ બદલવાનો સંસ્કાર.
ઉપરતિ (ના) શાંતિ, વૈરાગ્ય. વિરતિ.	ઉપાખ્યાન (ના) કહાણી. કલ્પિત વાત.
ઉપરવાડી (ના) વચમાં વાડ, વંડી, ભીતવાળી	ઉપાગ્રસર (વિ) પાછલું. અગ્રસર પાસેનું. છે.
ઉપરવાસ (ના) માળપર રહેવું તે. [જગા.	ઉપાંગ (ના) ઉતરનું અંગ. ગોણું અંગ. દરિય.
ઉપરાઉપરી } (અ) એક પછી એક ભાગ.	ઉપાડવું (કિ) ભિન્નકડું.
ઉપરાચાપરી } (અ) લાગટ.	ઉપાડો (ના) ખપ, ભડાવ.
ઉપરાણું (ના) કુમક. પક્ષ.	ઉપાદાન (ના) સમવાચી કારણ. કબજાત.
ઉપરાજનું (કિ) પેદા કરવું.	ઉપાધિ (ના) ઉપદ્રવ. અણુધાણું સંકટ. હેલ.
ઉપરાંત (અ) વળી. ખીચું. વધારે. પછી.	ઉપાધ્યાય (ના) ગોર, ગુરુ. કુબનો કે ગામનો.
ઉપરી (વિ) ઉપરથી જોનાર. સુખી. સુકાંદમ.	ઉપાં (ના) ખાસડાં. પગરખાં. જોડાં.

6. 6. 2 - 10. 10. 1942 - 10. 10. 1942

10. 10. 1942 - 10. 10. 1942

10. 10. 1942

ઉપાન્ત (ના) કોર, હાંસીઓ, માછીન.

ઉપાન્ત (અ) પાસે, સમીપ, નિકટ.

ઉપાન્ત્ય (વિ) અંત્ય-છેલ્લાની પૂર્વેનું.

ઉપાય (ના) યુક્તિ, સાધન. પુરોપાય. ઓસડ.

ઉપાયન (ના) સમીપ જવું તે. દીક્ષા. ભેટ.

ઉપાર્જન (ના) સમ્રહ; કમાઈ, પ્રાપ્તિ.

ઉપાર્જના (ના) કાલાવાલા, ખુશામત, ચાકરી.

ઉપાર્જિત (વિ) મેળવેલું, કમાયલું.

ઉપાર્થ (વિ) શોડી કીમતતું. હલકું.

ઉપાલંભ (ના) નિંદા. ઠપકો. વિલંબ.

ઉપાવર્તન (ના) ખદલો. પ્રત્યુપકાર.

ઉપાશ્રય (ના) અપાસરું. ધર્મશાળા.

ઉપાસક (વિ) ઉપાસના-ભક્તિ-કરનાર.

ઉપાસના (ના) પૂજા. ધ્યાન. વેદનું એક-અંગ.

ઉપાસરું (ના) અપાસરું. (શ્રાવક મંદિર).

ઉપાસવું (કિ) સેવવું, ભજવું.

ઉપાસા (ના) ઉપાસના. ભક્તિ.

ઉપાસિત (વિ) જેની ઉપાસના કરી હોય તે.

ઉપાસ્ય (વિ) આરાધ્ય. પૂજ્ય.

ઉપાહાર (ના) ફરાળ. કાચું કોરું ખાવું તે.

ઉપેક્ષા (ના) બે તમા. નિષ્કાળજી.

ઉપેન્દ્ર (ના) વિષ્ણુ.

ઉપેન્દ્રવળા (ના) એક વૃત્ત (કવિતામાં).

ઉપેર (અ) ઉપર.

ઉપોદ્દાત (ના) ગ્રંથ વિષયના રૂપ-ઉપયોગ-નું

વિવેચન. પૂર્વરંગ, પૂર્વપક્ષ. દૃષ્ટાંત.

ઉપોધણ (ના) ઉપવાસ.

ઉદ્ગુડાઈ (ના) મોટાઈ, ખડાઈ. હલકાઈ.

ઉદ્ગરાકું (વિ) પાસું ફેરવેલું.

ઉદ્ગરો (વિ) ઉલટો.

ઉદ્ગાન (ના) ઉભરો.

ઉબક (ના) ઉછાળો, ઉલાળો, ઉભરો.

ઉબકું (વિ) બંધાયલું.

ઉખાડિયું (ના) બંધિયું.

ઉખાડિયું (ના) શળગતું સરોહું, સળી.

ઉખાળો (ના) છાણું સરોહાંનો ભટકો.

ઉભય (મ) બંને, બેઉ, બે.

ઉભયતઃ (સ) બેઉ બાજુપર.

ઉભયવિધ (વિ) બે રીતનું. બે મોઢાનું.

ઉભયાન્વયી (વિ) બેને બોડનાર. એક અન્ય.

ઉભયાન્વિત (વિ) બે તરફ વળગેલું.

ઉભરાવું (કિ) વધી જવાથી બંધું આવવું.

ઉભળવું (કિ) ફરી થવું. નીકળવું. ઉકળવું.

ઉભેતાં (સ) ઉભય, બંને, બેઉ.

ઉભેળપડવું (કિ) અનાજને ફરી ઓરવું પડે તે.

ઉભેળવું (કિ) છાણું કહાડવાં. ઉકળવું.

ઉભેળો (ના) અડધું ખંડાયલું ભાત.

ઉમંગ (ના) આનંદ, હર્ષ. કોડ, જલડ.

ઉમંગી (વિ) ઉમંગવાળું.

ઉમરતું (કિ) ફળવું, પેદા થવું.

ઉમરિયું (ના) ઉખરિયું, ઉધિયું.

ઉમરડાં (ના) ઉમરડાનાં ફળ.

ઉમરડો (ના) એક ઝાડ. હુન્નર.

ઉમદા (વિ) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ, સરસ.

ઉમરાવ (ના) અમીર. ખડેલોક.

ઉમરાવનદો (ના) અમીર પુત્ર.

ઉમળકો (ના) ગ્રેમનો ઉભરો.

ઉમા (ના) પાર્વતી. જગદંબા. [સળી.

ઉમાડિયું (ના) ઉખાડિયું, બંધિયું. સળગતી

ઉમામાહેશ્વર (ના) મૂળા પાછળ સ્ત્રી પુરુષને

વસાણપણનું અપાવું દાન.

ઉમેદ (ના) આશા. હોંસ. [કરનાર.

ઉમેદવાર (ના) ઉમેદ રાખનાર. આશાએ કામ.

ઉમેરણું } (ના) ઉમેરો. વધારો.

ઉમેરણી } (ના) ઉમેરો. વધારો.

ઉમેરવું (કિ) વધારવું, મેળવવું.

ઉમ્મર (ના) વય. આયુષ્ય.

ઉર (ના) છાતી, હૃદય. લક્ષ.

ઉરગ (ના) સાપ. ક્રીડા.

ઉરગું (કિ) ટંગાવું, ભટકવું.

ઉરસ (ના) ઓરસ, જતરા, મેળો.

ઉરાડવું (કિ) ફેંકવું, ઉપાડીને દુર કરવું. અ-

ઉરોજ (ના) સ્તન, થાન, ધાઈ. [ગાવવું.

ઉર્વી (ના) પૃથ્વી, ધરતી.

ઉલ (ના) ઓલ. ઉલ્લ.

ઉલકું (ના) ઉલકા. અગ્નિનો વર્ધાદ.

ઉલકો (ના) નાળિયેરનો ડાંચો. ચડવો.

ઉલકવું (કિ) ઓળંગવું, ટપવું.

ઉલટ (ના) હોંસ, આતુરતા.

ઉલટ (વિ) ઉલટું. નિરુદ્ધ.

ઉલટપાલટ } (ના) ઉલટપાલટ. બોધુચતુ. અ-
 ઉલટપુલટ } (ના) વળું સવળું. ઉલટ મુલટ.
 ઉલટભેર (અ) ઘણી હોંસથી. ઉમંગે.
 ઉલટવું (કિ) અવળું થવું. મંડી પડવું.
 ઉલટમુલટ (ના) અવળ સવળ.
 ઉલટાવવું (કિ) ફેરવવું. ખદલવું.
 ઉલટી (ના) ઓઠ. વાંતિ. વાંમિટ.
 ઉલટું (વિ) અવળું, બોધું, વિપરીત. સામું. વિ-
 ઉલટ (ના) દોસ્તી. પ્યાર. એખલાસ. [રુદ્ધ.
 ઉલટું (કિ) ઉલટાવું, બોધુ વળવું.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટાવું.
 ઉલટો (ના) આચકો. ખેંચાણ.
 ઉલટો (ના) ગોથીમડું. ગુલાંટ. છલંગ.
 ઉલટો ખાવી (કિ) બોધા વળી ઉછળવું.
 ઉલટો (ના) ગલલાયો. આવી [ ] નિશાની.
 ઉલટો (ના) કડવાનું વલણ.
 ઉલટવું (કિ) બોધું કરવું. ઉછાળવું.
 ઉલટો (ના) આગળો, ઓઠારી.
 ઉલટ (ના) ધ્રુવડ. રાતે દેખવું પંખી.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટવું, ઉલટવું, ઉપાડવું.
 ઉલટાપાટ (ના) અગ્નિનો વર્ધાદ.
 ઉલટાવન (ના) ફેફડો. અમાન્ય. નાકખૂલ.
 ઉલટાણ (ના) ભારથી પાછલા ભાગનું દબાવું તે.
 ઉલટાવું (કિ) ભારથી પાછલો ભાગ નીચો પ-
 ઉલટાસ (ના) હર્ષ. પ્રસન્નતા. કોડ. [કવો.
 ઉલટાપ (ના) ઉલટાણ.
 ઉલટીજવું (કિ) ભારથી બોધું થવું.
 ઉલટ (વિ) મૂર્ખ. ગવાંર. અડખંગ.
 ઉલટો (ના) કથન. વર્ણન. પ્રસંગ. એક
 ઉલટાવડું (કિ) લાડ લડાવડું. [અલંકાર.
 ઉલટાસ (ના) ઉલટાસ, હર્ષ, કોડ.
 ઉલટવું (કિ) ઉલટવું. ખંજળાણવું. ઉપાડવું.
 ઉલટાસ (ના) ઉલટો શ્વાસ. નિશ્વાસ.
 ઉલટાણ (ના) પડોટ પૂર્વેની બે ધડીનો વખત.
 ઉલટ (વિ) બોધું. ચરમ.
 ઉલટાકટિબધ (ના) વિપુલ વૃત્તથી રડા અંશ
 ઉપર અને રડા અંશ નીચેનો પ્રદેશ.
 ઉલટતા (ના) ગરમી. બળતરા. તાપ. [મિટર.
 ઉલટમાન, ચત્ર (ના) ગરમી માપકચત્ર, થર્મો-
 ઉલટરણી (ના) ઉત્તેજન. મદદ. સંત્રણી.

ઉલટરવું (કિ) પ્રેરવું. જગાડવું.
 ઉલટવું } (કિ) ઉલટવું, ઉપાડી નાખવું.
 ઉલટવું }
 ઉલટરવું (કિ) ઓસરવું. ઘટવું.
 ઉલટરવું (કિ) ફેંકવું, ઉપાડવું.
 ઉલટરવું (કિ) ભેગું કરવું. ખાઈ જવું.
 ઉલટવાર (વિ) જોરાવાર. દૈ. અચળ.
 ઉલટવારી (ના) મજબૂતી.
 ઉલટાદ (ના) ગુરુ. શિક્ષક. મહેતાઈ.
 ઉલટાદ (વિ) કાબેલ, નિપુણ. પકડો.
 ઉલટાદી (ના) કાબેલિયત. પકાઈ.
 ઉલટાવું (કિ) ઓળખાવું. જાણીતા થવું.
 ઉલટાવો (ના) ખાંડણિયો.

બો.

બો (ના) ત્રીજો દીર્ઘસ્વર. બ્રહ્મ. લક્ષણ. રક્ષણ.
 બોધ (ના) નિદ્રા. ગુડાકા. અજ્ઞાન.
 બોધણસી (વિ) સૂસ્ત. ધણું બોધનાર.
 બોધવું (કિ) નિદ્રા કરવી. સૂવું.
 બોધાખણું (વિ) બોધણસી. એદી.
 બોધ (વિ) બોધું, ઉપલા વર્ગનું.
 બોધવું (કિ) ઉપાડવું, લેવું.
 બોધનીય (વિ) બોધી ને નીચી ન્યાતવું.
 બોધવડું (કિ) ઉપાડવું, લેવું.
 બોધવરણ (વિ) બોધી જાતિનું.
 બોધાઈ (ના) બોધાપણું.
 બોધાણ (ના) બોધાઈ. ટકડી.
 બોધી (ના) બોધાઈ. આમળો.
 બોધું (વિ) ઉચ્ચ. લાંબું. ચઢિયાવું. એથ.
 બોધુંનીયું કરવું (કિ) ટકાણાસર રાખવું.
 બોધું બેસવું (કિ) દૂર, રહેવું.
 બોધું મૂકવું } (કિ) ટકાણે મૂકવું. સંતાડવું.
 બોધું મેલવું } (કિ) બોધે રાખવું.
 બોધ (ના) ઉછ. બોધી ટોકવું એક પ્રાણી.
 બોધી (ના) બોધની માદા.
 બોધવેદું (ના) વગર આંવડતવું વેદું.
 બોધ (વિ) સાડાતણ ડા (સંખ્યા).
 બોધ (ના) ડા ના આંકના પાડો.
 બોધીવૃત્તણી (વિ) બોધી ક્રીડીતું.
 બોધું (વિ) અવળું, ઉલટું, અંધોમુખ.
 બોધું /ાળવું (કિ) ઉલટું કરવું. બગાડવું.

ભિક્ષુ (ના) આંધી ગરમી. સહાયતા. ક્રમક. ઓય.
 ભિક્ષાયણુ } (વિ) થોડું ગરમ. સહજ ભિત.
 ભિક્ષણુ }
 ભીખી (ના) ધાન્યની ચમરી. કંડી.
 ભીહુ (અ) ના; તહિ; અથે.
 ભખડવું (કિ) છટવું. ખોદાણું. ઉત્ખનન.
 ભખૂડી જવું (કિ) પાંચેમાથ થવું.
 ભખેડવું (કિ) ભખડે તેમ કરવું.
 ભગમં (ના) ઉદ્દગમ. મૂળ. ભગમણ.
 ભગમણ (ના) પૂર્વદિશા. સૂર્ય ભગવાની ખાનુ.
 ભગમણ (વિ) પૂર્વ તરફ.
 ભઠતાં ખસતં (અ) વારે ધડિયે.
 ભઠખેઠ } ભઠવું ને ખેસવું. એક, ક-
 ભઠખેસ } (ના) સરત.
 ભઠમણ (ના) મૂઆના રોઠમાંથી ભઠવું તે.
 ભઠવું (કિ) ઉત્થાન. ભભા થવું. જગવું. પેદા
 થવું. અંધ થવું. ખસવું.
 ભઠવેઠ (ના) ભઠવા ખેસવાની મેહેનત.
 ભઠાડવું (કિ) ભઠ તેમ કરવું.
 ભઠાટરી } (ના) ભઠાડવું તે. બચાળા ભરવા.
 ભઠાટરી }
 ભઠામણ (ના) ભઠમણ.
 ભઠાવ (ના) ઉપાડ. ખપ. ચઢાવ.
 ભઠાવણી (ના) ચઢાઈ. ઉપાડ.
 ભઠાવવું (કિ) ભેચવું. ભઠાની લેવું.
 ભઠા. (વિ) પરણેલી.
 ભણું (વિ) ઓછું. ન્યૂન. કમી. અધુરું, યાકી.
 ભન }
 ભન (ના) ભણું. ઘેટાના વાળ.
 ભનું (વિ) ઉપણું. ગરમ. તાવું.
 ભભરાવું (કિ) ભેચે આવવું, ખહાર પડવું.
 ભભરો (ના) ભેરસો. ભેચુ થવું. [ખળવું.
 ભભળવું (કિ) ફરી થવું. ખહાર આવવું. ઉ-
 ભલાં ભભાં (અ) જલદીથી, દોડતાં દોડતાં.
 ભલા (ના) રાંધેલા ચોખામાં રહેલા કાચાં દાણા.
 ભભાણી } (ના) ભેચાઈ. ભભાણી.
 ભભારણી }
 ભભાર (ના) પંથારો. આટિંગર. ઢગ.
 ભભારિયા (ના) લાખ ભૂચીવગરની ફેંદરી.
 ભભું (વિ) સીધું. ટટાર. તૈયાર. નવું.

ભભું કરવું (કિ) સીધું રાખવું. અટકાવવું.
 ભર (ના) ઓલાણુ. કોશનો ઢળતો ખારો.
 ભણું (ના) તંતુ. જળ. ભન.
 ભણનાભ (ના) કરોળિયા.
 ભર્ધ } (અ) ઉપર. ભેચે.
 ભર્ધ }
 ભર્ધપુડું (ના) ભભું ડીધું. U.
 ભર્ધખાહું (ના) ભેચા હાથ રાખનાર તપસ્વી.
 ભર્ધરેતા (ના) જિતેન્દ્રિય, ખદ્ધવીય.
 ભર્મિ (ના) લેહેર. મોલો. તરંગ. ભેમ્મ.
 ભસ (ના) સેરડી. મીઠા સાંઠો.

ખ.

ખ (ના) ચોથો ત્વરે સ્વર. ગાયત્રી.
 ખંદ (ના) ખગ્વેદ.
 ખક્ષ (ના) રીંછ. તારો. નક્ષત્ર. રાશિ.
 ખગ્વેદ (ના) ચાર વેદમાંનો એક.
 ખગ્વેદી (ના) ખગ્વેદ ભણનારો.
 ખચા (ના) વેદમંત્ર.
 ખણ (ના) કરજ, દેવું. અંધન. ખાદચિહ્ન.—
 ખણાનુઅંધ (ના) લેહેણાદેણી. કરજસંઅંધ.
 ખણી (વિ) કરજદાર. દેણદાર.
 ખતુ (ના) ખે માસ. વિષણુ. રત્નેદર્શન. અટકાવ.
 ખતુમતી (ના) અટકાવવાળી સ્ત્રી. [સમય.
 ખતુરાજ (ના) વસંતઋતુ. કુસુમાક્ષર.
 ખતિવં } (ના) હોમના કામમાટે કરાવી રા-
 ખતિવં } ખેલો બ્રાહ્મણ.
 ખદ્ધ (ના) વિષણું. સૃષ્ટિપાળક.
 ખદ્ધિ (ના) વધારો. ઉત્કર્ષ. ધન. આખાલી.
 ખખભ (ના) ગોધો. ખેલ. ખીલે સૂર. ખીજ.
 ખખિ (ના) મુનિ. તપસ્વી. [રાશિ.
 ખખિપંચમી (ના) ભાદરવા શુદ્ધ (સામાં) પ.

એ.

એ (ના) પહેલો સંધિસ્વર. એ ને ઇ અથવા
 ઈ અળીને યજોક્ષો. નેમઃ—ગળ+ઈદ્ર=ગળેદ્ર
 પ્રરમ+ઈશ્વર=પરમેશ્વર. વિષણુ.
 એ (અ) અરે! એ! ઈં હું અ સૂચક.
 એ (સ) આ. તે. આગળનો પદાર્થ દર્શક.
 એ (અ) પ્રમદી. અશ્વવણુ, સૂચક.
 એચમએચા (ના) ખેચાળેચા. લાણાતાણ.

એચયું (કિ) એચયું. તાણું.	એકદંત (વિ) એક દંતવાળો. ગણપતિ. હાથી.
એચાતાણી (વિ) ટુંકી નળરનો (માણસ).	એકદમ (અ) એકેશ્વાસે. એકીવારે. તરતજ.
એંટ (ના) ટેક, વઢે, આંટ. ધીર. મમત.	એકદળ (વિ) એક પાંખડીનું (ફૂલ).
એંટાળ } (વિ) હડીલું. જીદો. અડિયલ. એંટ- એંટી } વાળું.	એકદાં (અ) કોઈવાર. કદાપિ. એકસમે.
એંસી (વિ) ૮૦ (સંખ્યા).	એકદાણી (વિ) એકસરખા દાણાવાળું.
એઠ } (સ) "એ"નું અનેક વચન.	એકદિલ (ના) એકમત, એકમન.
એઓ } (સ) "એ"નું અનેક વચન.	એકદિલી (ના) સંપ. એકતા. એક્ય.
એક (વિ) '૧ (સંખ્યા). એકાદો પદાર્થ સ-	એકદેશી (વિ) એક ભાગને લાગુ પડતું.
એકએક (વિ) દરેક. પ્રત્યેક [માન. આસરે.	એકનુંએક (વિ) તેનુંતેજ. એકજ.
એકકં એક (ના) આંકનો એક પાડો.	એકંદર (વિ) એકંત્ર, એકકું. કુલ.
એકકાલિક } (વિ) સમકાલીન. એક સમયનું.	એકપત્ની (વિ) એકજ સ્ત્રી. સાથે પરણનારો.
એકકાલી } (વિ) સમકાલીન. એક સમયનું.	એકખારગી (અ) એક રીતે. એક લેખે.
એકકું. (વિ) એક એક હોય તેવું.	એકખાલ (મા) ઇકખાલ, નસીબ, ભાગ્ય.
એકકોરે (અ) એક તરફ. એક બાજુએ.	એકમ (ના) પડવો. પહેલી તિથિ. સંખ્યાનો છે.
એકગાર (વિ) અતિશય (વર્ધાદ).	એકમંત (વિ) એકવિચાર. એકદિલ. [હો અંક.
એક ચકવે } (અ) એક છત્રે. એકલાનીજ સ-	એકમાર્ગી (વિ) એક રીતે ચાલનાર. સૂઝું.
એક ચકે } (અ) તા ચલાવવી તે.	એકમેક (અ) એકબીજાને. પરસ્પર. અરસપરસ.
એકચિત્ત (વિ) એક ધ્યાની. પરવારેલું.	એકમેર (અ) એક બાજુ-તરફ-કોરે.
એકછત્રે (અ) એક ચકવે. એક ચકે.	એકર (ના) જમીનનું એક ચોરસ માપ.
એકજ (વિ) એક નક્કી. બીજું નહિ તે.	એક-રકમ (અ) એકી વખતે.
એકકું (વિ) એકંત્ર. ભેગું.	એકરસ (વિ) એક સરખી.
એકડે એક (ના) વીસ આંકમાંનો એક.	એકરાર (ના) ઇકરાર. કબૂલાત. પ્રતિજ્ઞા.
એકડો (વિ) એક ૧.	એકરાસ (વિ) રૂપણે સમાન, એકકું. મળતું.
એકડો (ના) સહી. સંમતિ. નિશાની.	એકરૂપ (વિ) રૂપમાં સરખું. તફૂપ. [રાશિનું
એકઢાળિયું (વિ) એકજ ઢાળનું (છાપર).	એકલ (વિ) એકલું. સોબતવિનાનું.
એકતંત્ર (અ) એકે જથ્થે. સમગ્ર. અદ્વૈત.	એકલક્ષી (વિ) એક ટેકાણજ ચિત્ત રાખનાર.
એકતરફ (અ) એક બાજુ.	એકલકું (વિ) એકલું. (કવિતામાં). [એકધ્યાની.
એકતરફી (વિ) એક પક્ષી. (ઇનસાફ-પ્રીત).	એકલહોકલ (વિ) એકજ અથવા વૃક્ષ.
એકતાર } (વિ) પહેલેથી છેલ્લે સૂધી સરખું.	એકલપેટું (વિ) આપમતલબી. પોતીકુંજ પેઠ
એકતારી } તલલીન. એકજ હંદમાં ગુલતાન.	એકલમલ (વિ) વિરલ, શૂર. એકડો. [વિરતાડ.
એકતાર } એકતારવાળું વાળું.	એકલવાઈ } (ના) સોનીનું એક ઓઝર.
એકતારી } એકતારવાળું વાળું.	એકલવાયું } (વિ) એકલું. નિસંતાન.
એકતાલ (ના) ગાયનમાં એક જતનો, તાલ.	એકલું (વિ) સાથી રહિત. છડું, જાતે, એકજ.
એકતાણીસ (વિ) ૪૧ (સંખ્યા).	અલગ. એકાંતિક.
એકતીસ (વિ) એકતીસ ૩૭ (સંખ્યા).	એકગણું (વિ) એક વારિયું (જમવાનું).
એકત્ર (વિ) એકકું, ભેગું. સરખું. ભાગમાં.	એકવચું (વિ) એકદમ, સામકું.
એકત્રીસ (વિ) એકતીસ ૩૧ (સંખ્યા).	એકવચની (વિ) બાલ પાળનાર. ટટ્ટી. પ્રમાણિક.
એકત્વ (ના) એકતા. એકપણું.	એકવડ, (વિ) સલંગ પડ ઊગેરેલું.
એકદડો (ના) અંતકાળનો શ્વાસ-દમ.	એકવર્ણીયું (વિ) પાતળું. નબળા ખાંધાનું.
એકદડો (વિ) એક થાંભલાનો (મેહલ).	

એકપદું (વિ) પાતળું. એકપડવાળું.
 એકવણું (વિ) એકજ બળિ.
 એકવણું સમીકરણ (ના) સમીકરણનું એકજ.
 એકવાર (અ) એક વખત. [અવ્યક્ત પદ.
 એકવારિયું (વિ) એક વખતનું.
 એકવિચાર (ના) નિશ્ચય,
 એકવી (વિ) ૨૧ (સંખ્યા).
 એકવીતી (વિ) એકવારિયું. એક ટંકનું.
 એકનીસ (વિ) ૨૧ (સંખ્યા).
 એકવીસા (ના) વડા એકામાનો એક આંક.
 એકસઠ,ક (વિ) એકસેટ ૬૧ (સંખ્યા).
 એકસંપ (ના) એકમત. એકવિચાર.
 એકસર (અ) એકદમ. સામકું, સરખું.
 એકસરખું (વિ) રૂપગુણમાં સમાન. અટૂંટ.
 એકસાન (વિ) એકરૂપ. તરૂપ. [અવિચ્છિન્ન.
 એકસેટ,ક (વિ) એકસેટ ૬૧ (સંખ્યા).
 એકસો (વિ) સો. ૧૦૦ (સંખ્યા) પ્રથમ શતક.
 એકહણું (વિ) એકલે હાથે થયેલું (કામ).
 એકહથિ (અ) એક માણસનાજ હાથમાં.
 એકાંતરે (અ) વચમાં એક છંદનું. ત્રીજું.
 એકાએક (અ) એકાએક. અકસ્માત.
 એકાકાર (ના) નિઃશ્વળ. સંકરત્વ. એકરૂપ.
 એકાકી (વિ) એકલું. એકલવાયું.
 એકાકારી (વિ) એક અક્ષરવાળો (મંત્ર ઈત્ય).
 એકાગ્ર (વિ) એકપર ચોટલું (ચિત્ર ઈત્ય).
 એકાચાર (ના) એક આચાર. એકાકાર.
 એકાણું (વિ) ૯૧ (સંખ્યા).
 એકાદ (વિ) એકાદું. કોઈ એક. એક.
 એકાદશ (વિ) અગિયાર ૧૧ (સંખ્યા).
 એકાદશી (ના) અગિયારસ. ૧૧મી તિથિ.
 એકાદુકું } (વિ) કોઈએક. એકાદ.
 એકાદું }
 એકાંત (ના) નિર્જન સ્થાન. ખાનગી મસલહત.
 એકાંત (અ) છુપી રીતે. અબાણે ઠેકાણે.
 એકાંતરા (ના) એક દહાડોને આંતરે ખાણું તે.
 એકાંતરિયો } (ના) એક દિવસને આંતરે બ-
 એકાંતરો } રતો તાવ.
 એકાન્તવાસ (ના) એકાંતમાં વસવું તે.
 એકાંવન (વિ) ૫૧ (સંખ્યા). [કપ્પી.
 એકાવળુદાર (ના) એક સેરનો પણ કીમતી

એકી (ના) એ એ ભાગતાં એક વધે તેવી
 સંખ્યા. એક આંગળીની નિશાની,
 એકીજવું (કિ) પિશાબ કરવા જવું.
 એકીન (ના) આકીન. શ્રદ્ધા. ભરોસો.
 એકીએકી (ના) સંખ્યા પારખવાની એક રમત.
 એકું (વિ) કોઈએક. એકાદું.
 એકેક (અ) એકપછી એક.
 એકેકું (વિ) પ્રત્યેક, દરેક. એકપછી એક.
 એકેચકે (અ) એક ચકે. એક છત્રે.
 એકો (ના) આંકનો એક પાડો.
 એકોતર (વિ) ૭૧ (સંખ્યા).
 એકોદિષ્ટ (વિ) એકના ઉદ્દેશનું એક ચદ ને
 એક પિંડનું (શ્રાદ્ધ).
 એકોન (વિ) એકજન. એક આછો. આગણ.
 એકાનવિશતિ (વિ) આગણીસ ૧૯ (સંખ્યા).
 એકકો (વિ) શ્રેષ્ઠ. પ્રવીણ. ઉત્તમ.
 એકકો (ના) એક નિશાનીનું પાતું. પો. એક ખે-
 એકકો ખાંધવો (કિ) સંપ કરવો. [લની ગાડી.
 એકયાસી (વિ) ૮૧ (સંખ્યા).
 એખર (ના) કચરો, પૂતળો.
 એખરો (ના) એક આસડિયું. હલકો માલ.
 એખલાસ (ના) ઈખલાસ. પરમરનેહ.
 એજ (અ) નક્કી એ. એવ.
 એજન (અ) ઉપર પ્રમાણે. એજ.
 એજ્યુકેશન (ના) કેળવણી. (અંગ્રેજી).
 એઠલામાં (અ) એ અરસામાં. આ થોડામાં.
 એઠલા માટે } (અ) ઉપર કલા પ્રમાણે હકી-
 એઠલા સાર } કત છે વારતે. સખખ.
 એઠલું (વિ) આઠલું. આ પ્રમાણે.
 એઠલે (અ) અર્થ. બીજી રીતે. એથી એ મા-
 ટ. પછી. ત્યારે. ઈન્ અર્થ દર્શક.
 એઠલેલગી } (અ) તપસુક હૃદયતાવાનર. અ-
 એઠલેસૂધી } દોતક.
 એક }
 એકવચ્ચ } (ના). ઉચ્છિષ્ટ વાત્સલ્યો.
 એકવાડો }
 એકું } (વિ) અજકું. ઉચ્છિષ્ટ.
 એકુંલું }
 એડ (ના) એડી. નાજમાનો કાંટો.
 એડક (ના) એડો. ઘેડો.
 એડવું (કિ) એડવું. એડવડું.

એડિટર (ના) અધિપતિ. મુખ્ય લેખક. સંપાદક.
એડિયું (ના) એરડિયું, દીવેલું. [ન કંતી.]

એડી (ના) પગની પાટલીનો પાછલો ભાગ.

સોની લૂહારનું એક ઓભર.

એડો (ના) ધાડ સંબંધ. અતિસ્નેહ.

એણી (અ) એ. આ.

એણે (સ) "એ" ત્રીજી વિભક્તિમાં.

એતદેશી (વિ) આ દેશ સંબંધી.

એદી (વિ) સુસ્તર આળસુ, બસની.

એદીખાતું (ના) એદીનું પાથરણું-રહેઠાણ.

એધાણું } (ના) નિશાની, ઓળખ, ચિહ્ન.

એધાણી } (ના) દાખલો, દુધાન્ત. [રાણું. વડ.]

એન (ના) એક ભતનું ઝાડ. ખારીક વખત,

એન (વિ) સક્રાંધ, સરસ, અસલ. નક્કી. જ.

મીનનું મુદ્દલ. [નની હપજ.

એનહપજ (ના) સાચેર સિવાયની જમીન.

એનખરચ (ના) મોટા ખરચ. જમીનનો ખરચ.

એનથેન (ના) એક રમત.

એનચોમાસું (ના) ભર વર્ષાદનો વખત.

એનજમીન (ના) સાચેર સિવાયની જમીન.

એનજમે (ના) ખાસ-નક્કી જમે.

એનજુવાની (ના) ભર જુવાની.

એનવાવેતર (ના) ખજુરા સિવાયનું વાવેતર.

એનવેલપ (ના) પંરળીડિયું. કવર (અંગ્રેજી).

એ પ્રમાણે (અ) આ પ્રમાણે, આ મુજબ.

એપ્રિલ (ના) અંગ્રેજી ચોથો મહિનો.

એબ (ના) ખાડ, ખાંભી. છાની ઇંદ્રિય.

એબદાર } (વિ) બંગ. ખોડખાપણવાળું.

એબિયલ } (વિ) બંગ. ખોડખાપણવાળું.

એલક (ના) ધાસ્કો. ચિત્તવૃત્તિનો સંકેત.

એમ (અ) એ રીતે, એ પ્રમાણે.

એમ કરતાં (અ) એમ બીજો તો.

એમનું એમ (અ) જેમ હોય તેમ.

એરગેરિયા જમીન (ના) માટી જમીન.

એરણું (ના) સોની લૂહારનું ઓભર.

એરડ (ના) એરડી-દીવેલીનું વડ.

એરડિયું (ના) દીવેલ.

એરડી } (ના) દીવેલીનું ઝાડ.

એરડો } (ના) દીવેલીનું ઝાડ.

એરવાદસ (ના) એક ઓસડિયું.

એરા (ના) કબજો. હદ. પહોંચ. પકડ. મીન.

એરાફેરા (ના) ચાંદા. આવ ન. [જમીન.

એરુ (ના) સાપ. સર્પ. ભુજંગ.

એરું (અ) આ તરફ. આણીમેર. અહીં.

એરો (ના) આવ ન. પગરવ.

એલચી (ના) રાજવકીલ. દૂત. હલકારો.

એલતેમાસ (ના) અરબ, વિનંતિ. ફરમાસ.

એલફેલ (વિ) વગર વિચારનું. અસુધ્ય.

એલમ (ના) ઇલમ, હુન્નર, કળા.

એલાયચી (ના) એલચી. એક તેલનો, એલા.

એલાયદું (ના) એલાહિદું. હુદું. અલગ.

એવડું (વિ) આવડું, આટુંડું.

એવં (અ) આ રીતે. એ પ્રકારે.

એવાતણું } (ના) સૌભાગ્ય. જીવતા ધણીની

એવાતન } (ના) ધણીઆણી.

એવાન (ના) દિવાનખાતું. આગલો આરો.

એવામાં (અ) એટલામાં, તરતજ, પછી.

એવું (વિ) એ રીતનું. આના જેવું.

એરા } (ના) મોજબહાં, રંગબાજ. મુ-

એરાચારામ } (ના) ખચેન.

એરાક (ના) ઇરાક. રતિસંબંધ.

એરિયા (ના) પૃથ્વીનો એક મોટો ખંડ.

એસણું (ના) સોનીની નાની સગડી.

એસતેકબાલ (ના) સામા જઈ માન આપવું

એસારો (ના) ઇશારો, નિશાની. પળકારો.

એસ્ટમેટ (ના) અડસટ્ટો, આસરો. (અંગ્રેજી)

એહ (સ) એ. (કવિતામાં).

એહમક (વિ) બેવકૂફ. મૂર્ખ. ઠાઠ.

એહવાલ (ના) વૃત્તાંત. અવસ્થા, હાલત.

એહસાન (ના) હપકાર, કૃપા.

એહસાનમંદ (ના) આભારી. આસીંગણ.

એળ (ના) ઇયળ.

એળચી (ના) એલા. ઇલાચચી. એક તેલનો.

એળિયો (ના) એક ઓસડિયું.

એળે (અ) ફોગટ, અર્થ. સહજ. મફતમાં.

એ.

એ (ના) એક સ્વર.

એઆગ (ના) વંખત, ટાકણું, સંધિ.

એકા } (ના) સંખ. એકતા.

એક્યતા } (ના) સંખ. એકતા.

ઐચ્છિક (વિ) ઇચ્છિત, યથાર્થ.
 ઐન્દ્ર (ના) રક્ષા યોગ (પંચાંગમાં).
 ઐન્દ્ર (વિ) ઇન્દ્રનું.
 ઐન્દ્ર (ના) સરસ્વતીનો ખીજનમંત્ર.
 ઐરાવત (ના) ઇન્દ્રનો હાથી.
 ઐશ્વર્ય (ના) ઇશ્વરતા, શ્રીમાનપણું. વૈભવ.
 ઐષ્ટિક (વિ) ઇષ્ટિ સંબંધી.
 ઐહલૌકિક, (વિ) આ લોક સંબંધી.
 ઐદિક (વિ) આ લોકનું.

ઓ.

ઓ (ના) ત્રીજો સંધિસ્વર. અ ને હ મળીને થાય છે. નેમઃ-નરનકતમ=નરોત્તમ.
 ઓ (અ) ઓરે! પણ.
 ઓઠો (અ) આશ્ચર્ય સૂચક. 'થિનો અવાજ.
 ઓઠયાં (અ) પેટ તર થતાં, મુખથી નીકળતો વા-
 ઓઠયાં કરવું (કિ) ખાઈ જવું, પચાવી પડવું.
 ઓઠ (ના) ઓઠારી. ઓઠતાં નીકળતા કફજળ.
 ઓઠવું (કિ) હલદી કરવી, પાણું નાખવું.
 ઓઠળી (ના) કીપણમાં અંગૂઠેથી પડાતી નકશી.
 ઓઠરી (ના) હલદી, ઉળાલો. વામિટ [અથેલ].
 ઓઠાવવું (કિ) ઓઠે તેમ કરવું. કહડાવવું.
 ઓખડ (વા) ઓખર. દવા. [કરવું].
 ઓખણવું (ના) ખાંડવું. છડવું. અધકચર.
 ઓખણવું (કિ) શોક મૂકાવવા પાધડી બંધા-
 ઓખરિયાં (ના) ઓસડિયાં. વસાણાં. [વવી].
 ઓખર (ના) ઉપનામ. અટક. કચરો.
 ઓખરવું (કિ) પશું ઉકરડે ચરવું તે.
 ઓખરાયલું (વિ) નરક ખાધેલું (પશુ). બીખેડેલું.
 ઓખવવું (કિ) છોલવું, બીખેડવું.
 ઓખાણું (ના) ઉખાણું. સમસ્યા.
 ઓગઠ (ના) ઓધાસ. ઠોરને ખાતાં વધેલું.
 ઓગણ (વિ) એક ઓછી (સંખ્યા). [વાસ].
 ઓગણ્યાળીસ (વિ) ૩૬ (સંખ્યા).
 ઓગણતીસ (વિ) ૨૯ (સંખ્યા).
 ઓગણપચાસ (વિ) ૪૯ (સંખ્યા).
 ઓગણપડાણો (ના) ઓમ. પ્રણવ.
 ઓગણસાઠ (વિ) ૫૯ (સંખ્યા).
 ઓગણાં (ના) ડોળવા. વગર કૂટેલી બાણી.
 ઓગણીસ (વિ) ૧૯ (સંખ્યા).

ઓગણ્યાઓંસી (વિ) ૭૬ (સંખ્યા).
 ઓગંનિયાં (ના) કાનનું એક ધરણું.
 ઓગળવું (કિ) ઉદ્ગમન થવું, ઓસરવું, ગળવું.
 ઓગળ (ના) ઓધાસ. યુક્ સાથે નાખેલો કુચો.
 ઓઘ (ના) પાણીનો વેગ. રેલો. ન્થથો.
 ઓઘરાળો (ના) નાના હાથાનો ડોઘો. એઠનો
 ઓઘલો (ના) કાચો પાકો ભાત. [ડાઘ.
 ઓઘવું (કિ) કસણાવાળા પૂજાનો ડગ સી-
 ઓધાસ (ના) ઓગઠ. [ચવો].
 ઓઘો (ના) છોડવાનો ઢગ. ધરખારી. પીછી.
 ઓઘો ખાળવો (કિ) છાની વાત ખુલ્લી કરવી.
 ઓઘોડોઘો (ના) અડધોદડધો. ઠપકો.
 ઓચર (ના) કાગળપત્ર. દસ્તાવેજ.
 ઓચરવું (કિ) ઉચ્ચાર કરવો.
 ઓચરિયાં (ના) દસ્તાવેજ, લેખ.
 ઓચિંતું } (અ) અચાનક, એકાએક.
 ઓચીતું }
 ઓચ્છવ (ના) ઉત્સવ, મોટો હર્ષ. ટીણું.
 ઓછ (ના) ખાટી, કમીના, કસર. હણું.
 ઓછંગ (ના) ઉત્સંગ, ખોળો, મોદ.
 ઓછપ (ના) ઓછાપણું. કસર.
 ઓછાડ (ના) ચાદર. ઓળો.
 ઓછાડવું (કિ) ખીજાનાપર ચાદર પાચરવી.
 ઓછિયું } (વિ) વગર બાને ઉધાર અપવું.
 ઓછિયું }
 ઓછું (વિ) થોડું, નાનું, હલકું, ખાટી.
 ઓછું અણવું (કિ) હલંગીર થવું. રાશમાવું.
 ઓછું પાત્ર (વિ) ઘડાધખોર. ખટકખોલું.
 ઓછપાટલે બેસવું (કિ) રીસાવું. હલકા રાખ્દ
 ઓજ (ના) ચૈતન્ય. તેજા પરાક્રમ. બ્રાહ્મવા.
 ઓજર (ના) હથિયાર.
 ઓઝ (ના) નિદ્રામાં ગળતી લાજ, હોજ.
 ઓઝટ (ના) લપડાક. ઝપટ. પડછાચો.
 ઓઝપવું (કિ) રાશમાવું.
 ઓઝમ (ના) નીના છાડ. છાંયા. ઓઝાડ.
 ઓઝરી (ના) પશુની હોજરી-પેટ.
 ઓઝરું (ના) પેટ. ડોઝરું. (તીરસ્કારમાં).
 ઓઝલ (ના) પડદો, ઢાંકણ. જનાનું.
 ઓઝા (વિ) એ અટકના બ્રાહ્મણો.
 ઓઝાડ (ના) ઓઝમ, નાના વૃક્ષ.

ઓઝો (ના) માથે જીંચકવાનો ભાર, ખોળે.
 ઓટ (ના) પાણી ઉતરી જવું. ઓઠું થવું.
 ઓટકાર (ના) ઓડકાર.
 ઓટલી (ના) નાનો ઓટલો.
 ઓટલે ખેસવું (કિ) લીખારી થવું. ચિારો.
 ઓટલો (ના) આસ્થલ. ધરને લગતો ચોતરો.
 ઓટવું (કિ) ઝીણું સીવવું. ખખચા દેવા.
 ઓટી (ન.) ફેડ, કમ્મર.
 ઓઠ (ના) ઓષ્ઠ. મોં ખીડવાના જે પડ.
 ઓઠવડું (કિ) અડાવવું. ઘાલમેલ કરવી.
 ઓઠીંગણ (ના) અઠીંગણ.
 ઓઠું (ના) ખહાડું. નખૂનો. નામતું.
 ઓઠું (વિ) ભોઠું. [ખતો વાચુ.
 ઓડકાર (ના) ધરાયલે પેટે મુખમાંથી નીક-
 ઓડવું (કિ) ધરવું. રાખવું. લંખાવવું.
 ઓડાડું (કિ) ઇચ્છવું. જવું.
 ઓઢણી (ના) છાકરીને પહેરવાનું લૂગડું.
 ઓઢણું (ના) ઓઢવાનું વસ્ત્ર.
 ઓઢવું (ના) અથાણામાં નાખવાનું ફળ.
 ઓઢવું (કિ) અવલેકન કરવું, ચીરી દાંડવું.
 ઓઢો (ના) દાંડણ. પથુને ઓરાઢવાનું સી-
 વેલું વસ્ત્ર. [ખત (આમ્ય).
 ઓણણી (ના) ઓઢણી. ચાડું. ઓરવાનો વ-
 ઓતણી (ના) ઓતવું તે. ઓતવાની રીત.
 ઓતપ્રોત (ના) વાણી તાણી.
 ઓતમ (વિ) ઉત્તમ. સરસ.
 ઓતલવું (કિ) વિસરવું, ભૂલવું.
 ઓતવું (કિ) ઓઠામાં રસ રેડવો.
 ઓત્તર (ના) ઉત્તર દિશા.
 ઓથા (ના) મદદ, ટેકો. ઓથો. છાયા.
 ઓથાર (ના) નિદ્રામાં છોતીપર હાથનો દાબ.
 ઓથું } (ના) આડ. પડદો. છાયા. સહાય,
 ઓથો } મદદ, ટેકો.
 ઓદન (ના) રાંધેલા ઓખા, ભાત.
 ઓદર (ના) ઉદર, પેટ.
 ઓદારવું (કિ) નાગરવું.
 ઓદીય (વિ) ઓદીય બ્રાહ્મણ. જ્ઞાતરવું.
 ઓધરવું (કિ) ઉદ્ધાર થવો. ઉછરવું.
 ઓધવું (કિ) ગમવું. ગમ પડવી.
 ઓધાન (ના) આધાન, ગર્ભ, ફફાડા.

ઓધાર (ના) ઉદ્ધાર.
 ઓધારવું (કિ) ઉદ્ધાર કરવો.
 ઓધેઉતરવું (કિ) વંશ પરંપરાથી આવડું.
 ઓધેલવું (કિ) ખાંધ દેવી.
 ઓધધાર } (વિ) કામદાર. પદવી, દરજ્જા.
 ઓધેદાર } લાખો માણસ.
 ઓધધો (ના) અખત્યાર. પદવી. ખેડક.
 ઓપ (ના) ચળકાટ, તેજ.
 ઓપણી (ના) ચળકાટ. ઓપવાનું ઓભર.
 ઓપવું (વિ) ચળકવું. તેજદાર.
 ઓપવું (કિ) ધસીને સાફ ચળકવું કરવું.
 ઓમ (ના) પ્રણવ. બ્રહ્મ. અમ-ઉમ-મ.
 ઓય ! (અ) અરે ! હાય ! આશ્ચર્ય-શોકસૂચક.
 ઓટ (વિ) ખીણું, મન્ય. ઉલટું.
 ઓર (ના) ઉદ્બળ. ઓળ. ભંડૂ. બાળું.
 ઓરકાડ (ના) ઓડકાર.
 ઓરગો (ના) કુસ્તીનો એક દાવ.
 ઓરડી (ના) નાનો ઓરડો. [જગા.
 ઓરડો (ના) ધરમાંની ચોમેરથી બંધીયાર
 ઓરણી (ના) ઓરવાનું લાકડાનું ચાડું.
 ઓરત (ના) સ્ત્રી, ભેરી. વહુ, ધણીઆણી.
 ઓરતો (ના) ઓરિયો. લહાવો.
 ઓરમાઈ } (વિ) અપરમાનૃતક. સાવકું.
 ઓરમાન }
 ઓરમું (ના) ત્રણ ધારી લાપસી. કંસાર.
 ઓરવણી (ના) લૂગડાં સૂકવવાની વળગણી.
 ઓરવું (કિ) નાખવું. (ધર્ટી, અધરણ કે ખેત-
 ઓરવો (ના) લંગર કરવાની જગો. [રમો].
 ઓરસ (ના) જત્રા, મેળો. (મુસલમાનનો).
 ઓરસડી (ના) નાનો ઓરસિયો.
 ઓરસિયો (ના) ઘસવાનો ગોળ પથ્થર.
 ઓરાડવું (કિ) ઓરાઢવું. દાંડવું. ઉપર નાખવું.
 ઓરાઢવું (કિ) કોઇને પેરાવવું. દાંડવું.
 ઓરિયો (ના) ઓરતો. લહાવો. નદી કાંઠો.
 ઓરી (ના) નાના સૈયડ, ગોખર. કૂત્રો.
 ઓરો (ના) ઓરનાર. પાસે. આ તરફ.
 ઓલ (ના) ઉલ. છલ્લી. છલપરની. યુક્ત દાવ.
 ઓળી ચીરી. સંભાળ. સાન.
 ઓળી (ના) કરો. કરેલા પાણીનો કાંઠો.
 ઓળા (ના) ચામડું. ખાલ.

આભાદ (ના) કુળ. વંશ. વંશજ.
 આસિયું (રિ) ભોળું, સાદું.
 આહું-હું (સ) પેહું. તે. તે તરફનું.
 આવાણું (ના) ભામણું, દુખડા.
 આવારણું } (કિ) ભામણું લેવાં. વીરવું.
 આવાળણું } (કિ) (સૂતર કાળકા પર).
 આવારો (ના) કિનારો, કાંઠો, પનઘટ, ઘાટ.
 આવી (ના) મરાઠી કવિતાનું એક વૃત્ત.
 આસિયું (કિ) આસિયાળા, પડવું.
 આષ્ટ (ના) અષ્ટ. અધર.
 આસ (ના) ઠાર. ઝાંકળ.
 આસડ (ના) મૌખિક, દવા.
 આસડવું (કિ) હસડવું. બહારવું.
 આસડવેસડ (ના) દવાદોઝ, ઔપધપાણી.
 આસડિયું (ના) દવામાં વપરાતી વનસ્પતિ.
 આસણી (ના) કસણાં ભાડમાં આસવાં તે.
 આસતાદ (ના) હસ્તાદ. શુરુ, શિક્ષક.
 આસરવું (કિ) ધટી જવું. ડરવું. ઉતરવું.
 આસરી (ના) અંદરની આટલી. પરસાળ.
 આસલોફટિયે (કિ) બઢવું દેવી.
 આસવાળ (વિ) આવકની એક જાત.
 આસવું (કિ) ભાડમાં સેકવું.
 આસામણ (ના) આસાવતાં કહાડેલું પાણી.
 આસાર (ના) ઘટ. ભીંતની નડાઈ.
 આસાવવું (કિ) બકાતો વધેલું પાણી કહાડવું તે.
 આસિયાણું (ના) દેણ. પાડ, આભાર.
 આસિયાણું } દેણદાર, આભારી. ઉપ-
 આસિયાણું } (વિ) કાર લેનાર.
 આસીકું (ના) અસીસું. માથા નીચે રાખવા-
 આસીમણું (વિ) અવાવડ. [ના તકિયો.
 આસીસકું (ના) આસીકું. માથાનો તકીઓ.
 આઠો (અ) આશ્ચર્ય સ્વચક.
 આળ (ના) આલિ, પકિત, હાર. ઉલ્લ, આર.
 આળખ (ના) આળખાણ. અટક. ચિહ્ન.
 આળખવું (કિ) પિછાનવું, પારખવું. સમજવું.
 આળખાણ (ના) આળખ. પિછાન.
 આળખાણું (ના) પરખાણું, જાણ થવું.
 આળખીવું (વિ) જાણવું. પરિચિત.
 આળજ, (ના) હવા. આશીર્વાદ.
 આળગવું (કિ) ફેરા ખાવા.

આળંગવું (કિ) કુદવું, ટપવું. ઉલ્લંઘવું.
 આળખો (ના) માપવાને દોરી સાથે ખાધે-
 આળખો લો ધાતુનો કટકો. રાવ.
 આળખવું (કિ) ઉડાવવું. દખાવવું.
 આળવો (ના) આળો, પડછાંચો.
 આળા (ના) લીલા ચણા. સેકેલા ચણા.
 આળામણા (ના) આવારણાં, ભામણા. લાર.
 આળિયાપટ્ટી (ના) દારાને લપેટલી, પટ્ટી.
 આળિયું (ના) ગોળ વીઝળવાનું ટીપણું.
 આળો (ના) છાયા. શરીરનો પડછાંચો. વેંગ-
 ળનું ભરત.

ઓ.

ઓ (ના) એક સ્વર. ઋષા.
 ઓચિત્ય (ના) હક. ઉત્તમતા.
 ઓન્નવલ્ય (ના) ચળકાટ, જીનરા, જીનળારા.
 ઓઠ (વિ) ઝા. (સખ્યા).
 ઓત્તાનપાદ (ના) ઉત્તાનપાદનો પુત્ર, કુવ.
 ઓત્સુક્ય (ના) ઉત્સુકતા, ઉત્સાહ.
 ઓદયિક (વિ) ઉદિયાત, ઉદયકાળની (તિથિ).
 ઓદાર્ય (ના) ઉદારતા, સખાવત, દાનુત્વ.
 ઓદાસીન્ય } (ના) ઉદાસી હાલત. ગમી. શોક.
 ઓદાસ્ય }
 ઓદીચ (ના) ઓદીચ ઉદીચ. (ઉત્તર દિશાના).
 ઓદ્ય (ના) ઉદ્યતાઈ, તોફાન, મસ્તી.
 ઓપસર્ગિક (વિ) ઉપસર્ગ સંબંધી.
 ઓપાધિક (વિ) ઉપાધિવાળું.
 ઓરત (ના) સ્ત્રી, બેરી, નારી. [તાન, દત્તક.
 ઓરસ (વિ) પશ્ચિમત સ્ત્રીપુરુષથી થએલું સં-
 ઓરંગળેખ (ના) દિલ્લીનો એક બાદશાહ.
 ઓર્ધ્વદૈહિક (ના) મુએલાં પાછળ દશાં સંધી
 અપાણું પિંડ ઈંડું દાન.
 ઓલક્ય. (ના) વૈશેષિક સુત્રકાર, કૃષ્ણદ મુનિ.
 ઓપધ (ના) ઓપડ, દવા. વિષય.
 ઓપધપાણી (ના) ઓપડવેસડ, દવાદોઝ.
 ઓપધિ (ના) ચંડેની સ્ત્રી.
 ઓપધી (ના) વનસ્પતિ. જડીબુટ્ટી. વસાણું.
 ઓપધી (વિ) ઓપધ સંબંધી. [રવેસડ.
 ઓપધોપચાર (ના) ઉપાય. દવાદોઝ, ઓસ-
 ઓપધ (ના) ઓપડવેસડ. ગરમીનો અપચાર.

કે.

ક (ના) પહેલો વ્યંજન. બ્રહ્મા.
 ક (પ્ર) સમુદાય અર્થે જેમ પંચક, શતક, અષ્ટક.
 ક (પ્ર) વાળું જેમ:-ખાળક.
 ક (પ્ર) કતો અર્થે જેમ:-લેખક, પાળક.
 ક (અ) કુ, ખરાખ, નકાર. જેમ: કપુત, કન્નત.
 ક (પ્ર) નું, સંબંધ અર્થે. જેમ: નામક, વિષયક.
 કંઈ } (વિ) કિંચિત. થોડુંએક. કોઈએક
 કંઈએક } જરાક, લગાર. કેટલુંક.
 કંઈક (વિ) સહજ, લગારેક, લેશ, રતિ.
 કંઈનહિ (અ) જરાપણું નહિ. ફિકર નહિ. અ-
 કંઈપણુ (અ) જરાક. સહજસાજ. [ગત નથી.
 કંસ (ના) ઉગ્રસેનનો પુત્ર. કૃષ્ણનો મામો.
 કંસારી (ના) એક જવડું. કંસારાની સ્ત્રી.
 કંઈક (વિ) કેટલાંએક, ઘણાંએક.
 કંઠતુ (ના) ક-રત, ક-મોસમ.
 કંકડતું (વિ) ઉકળતું. તંગ. [સંકોચાણું.
 કંકડતું (કિ) ધૂળતાં અવાજ થવો. ગરમ થવું.
 કંકડાટ (ના) એક અવાજનું અનુકરણ.
 કંકડાવતું (કિ) કંકડે તેમ કરવું. ઉકાળવું.
 કંકડી-કંકોર. (વિ) થોડુંક, જરા. કંકડો.
 કંકડીને (અ) ઘણાં જોસમાં. અતિશય.
 કંકડો (ના) કંકડો, દૂકડો, ભાગ.
 કંકડોકોર (વિ) કંકડો અને ભૂકો.
 કંકણ-ટંટો } (ના) કણકણો, કંપ. કંટાળો.
 કંકણ }
 કંકરૂં (વિ) ખરખચડું. આહરૂં.
 કંકલતું (કિ) કંકલાટ કરવો, રીસમાં ખોલવું.
 કંકલાટ (ના) ગોંધાટ, શોર. તળવું તે.
 કંકળાણુ (ના) ખૂમ, ગોંધાટ. ગરખટ.
 કંકુડો (ના) કાકુ, શીકો. છોકરો.
 કંકુત્તય (ના) ઈશ્વાકુનો પુત્ર,
 કંક્ષા (ના) કાખ, ખગલ. ખાનુ, તરડ.
 કંક્ષા (ના) માર્ગ, માર્ગદેશ.
 કંક્ષાપટ (ના) કાંઈ ફટવી તે. [અંશ.
 કંક્ષાંશ (ના) માર્ગદેશ ઉપર અંતરસૂચક
 કંખ (ના) છાતીનો એક રોગ.
 કંખમાકડી (ના) એક ખડ માકડી, જવડું.
 કંખાય (ના) કંપાય, કાઠો. રંગ. લેપ. રસ.
 કંગ (અ) કંઈ, કંઈ પણ.

કગરતું (કિ) કરગરતું, માગવું, આજીજ કરવી.
 કગરરા (ના) કરગસ. ઝીણી ઊલ, કરચ.
 કંક (ના) બગલું (પક્ષી). યુધિષ્ઠિર.
 કંકટક (ના) વર્મ, કંપચ, તતુત જગર. [ધરણું.
 કંકણ (ના) કાંકણું, ચપટી ખંગડી, ફાંગરાવાળું
 કંકતિકા (ના) કાંસકીટ પ્રસાધની ફણી.
 કંકર (ના) કાંકરો. પથ્થરના નાના કટકો.
 કંકાલ (ના) હાડપિંજ, અસ્થિપંજર.
 કંકાસ (ના) અણખનાવ, કળિયો. ઠક
 કંકાસિયું (વિ) કંકાસ કરનાર. નાંજયાખોર.
 કંકુ (ના) કુકુમ. ચાંદલા કરનાનો લાલ ભૂકો.
 કંકુડો (ના) કનકવો, પતંગ.
 કંકોડી (ના) કંકોલાતું મૂળ. કપૂરકાયલી.
 કંકોડું (ના) કંકોડું (એક ફળ).
 કંકોત્રી (ના) કુકુમપત્રિકા. માંગળિક ચીડી.
 કંકોલ } (ના) કંકોલક, કોશફળ, ઘઉંલા. ચી-
 કંકોળ } નિકખાલા. એક વસાણું.
 કંગણ } (ના) કાંગરાવાળું ચોના રૂપાનું હા-
 કંગન } થતું જે ધરણું તે.
 કંગની }
 કંગાલ (વિ) લાચાર. છેલ ગરીબ, મીસકીડું
 કંગાલિયત (ના) કંગાલ હાલત. [તુચ્છ.
 કંગુ (ના) કંગ, પ્રિયગુ. (અનાજ).
 કંગુરા (ના) કાંગરા. મીનારા પરની નકસી.
 કચ (ના) તકરાટ, હક, ખોલખોલ. ખૂટસ્પતિ પુત્ર.
 કચકચ (ના) ટાચણું, માથાફેડ. કળિયો. પં-
 ખીના ઉચ્ચારતું અનુકરણ.
 કચકચલું (કિ) કંકલવું. કચકચ કરવી.
 કચકચાટ (ના) ખટખડાટ, લવારી. શોર.
 કચકચાટ (વિ) સત્ક્રોડ, ખેંચી ખાંધેલું.
 કચકચાવતું (કિ) સીકડીને ખાંધવું. કચકચેતેમ
 કચકચિયું (વિ) માથાફેડિયું. [કંઈ.
 કચકડું (ના) કાચખાની પીઠતું હાટકું.
 કચડકચડ (અ) ભચડભચડ. અવાજનું અનુકરણ.
 કચડવું (કિ) છંદવું. ભચડવું.
 કચડાકચડી (ના) લીડાલીડ.
 કચડાવું (કિ) ભચડાવું. દખાવું.
 કચપચ (ના) કલખલ. ખટપટ.
 કચપડું (ના) કેરીનું ગાળંચું.
 કચરધાણ (ના) કચરાઈને નાશ થઈશો. છંદો.

કટાવણું (કિ) કાટ ચઢે તેમ કરવું.
 કટાણું (કિ) કાટ ચઢેલો. કટાણું થવું.
 કટિ (ના) હમર, કેડ.
 કટિખંધ (ના) હમરપટો, કંદોરો. કટાવ.
 કટિમેખલા (ના) કંદોરો. જોને કમરે ખાં-
 ધવાણું ધરેણું.
 કટિરનાન (ના) પગથી કેડ સૂધી નહાણું તે.
 કંટું } (વિ) કંડવું. તીથું.
 કંટુક }
 કંટુતાઈ (ના) કંડવાસ.
 કંટુલુંબી (ના) કંડવી દૂધી, ઈંદવાકુ.
 કંટોરો (ના) કંટોરો. ગોખ. કોર. ઓઠોંગણ.
 કંટોરી (ના) વાંકી. તારા ટપકી, ટીકી.
 કંટોરો (ના) ખાંલો. પોહોળા મોનો વાંકો.
 કંટું (વિ) ધણુંજ ખારીલું. આકરું.
 કંઠ (ના) સાદડાંની ગુણ. એક ઉપનિષત્. કઠી.
 કંઠણું (વિ) કઠિન. મજબૂત. અઘરું. અરાકથ.
 કંઠણાઈ (ના) કંઠણપણું. સખાઈ. [કપરું.
 કંઠરાઈ (ના) અકળામણ, સુશ્રવણ.
 કંઠલું (કિ) ગરમી પડવી. ઉકળાટ થવો. ડ'ખડું.
 કંઠવો (ના) તેલનું વાસણ.
 કંઠવો (વિ) નડનાર, ડ'ખનાર (જેડો).
 કંઠામ (ના) ક ઠેકાણું. શુભ છદ્વિય.
 કંઠારો. (ના) ઘાસ, ઉકળાટ.
 કંઠિન (વિ) કંઠણ, સખ.
 કંઠિયારો (ના) લાંકડા વહેરનાર-વેચનાર.
 કંઠકાણું (ના) છાની જંગા. છદ્વિ.
 કંટોરો } (ના) કંટોરો, ગોખ. પાળ. ખટારો.
 કંટોરો }
 કંટોડી. (ના) એક અશ્વા વધારે ખાનાંની મ-
 કંટોડું } સાલો અથવા અથાણું રાખવાની પેટી.
 કંટોડો (ના) ગોખ. કંટોરો. વહાણની પછાત.
 કંટોદર (ના) પેટમાંની ગાંઠ.
 કંટોર (વિ) કંઠણ, કંડવું. નિર્દય, કૂર.
 કંટોળ (ના) દ્વિદળ ધાન્ય. જે વાડ શાય તેલું
 કંટું (વિ) કંઠણ. ધણું મજબૂત. [અજ.
 કંડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડ (ના) કેડ. કરડ. નિયમિત વધારો.
 કંડક (વિ) અદકપાંસળી. કાચું. ખાલી.
 કંડક (ના) કરડિયાં. કાનનું એક ધરેણું.

કંડકડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડકડલું (વિ) એવા અવાજવાળું. ઉકળલું.
 કંડકડલું (કિ) એવા અવાજ થવો. ઉકળલું.
 કંડકડાટ (અ) વગર આવકે. સફાઈથી.
 કંડકડાવણું (કિ) ઉકળણું. એવા અવાજ કરવો.
 કંડકડિત (વિ) કંડકં, ઘણીજ સફાઈથી.
 કંડકડીને (અ) ઘણાજ જોરથી. સપાટાખંધ.
 કંડકણું (વિ) કરડકણું, કરડે તેવું.
 કંડકખંભાળી (વિ) જેથી તે ભલકાવાળો.
 કંડકિયાં (ના) મરદને બે કાને પાળે. નાનાં કંડક.
 કંડકી (વિ) જરાક, નાના કંડકા જેટલું.
 કંડકો (ના) કટકો. દૂકડો.
 કંડકો (વિ) નિર્દય.
 કંડકચલી. (ના) કરચલી. ચામડીનાં સળ.
 કંડચ (ના) કરચ.
 કંડચલી (ના) કરચલી.
 કંઠંબી (ના) લાંબા જડેલા હાથાનું રાંધવાનું
 કંઠંબો (ના) મોટી કંઠંબી. [એક હચિયાર.
 કંડડડ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડદો (ના) ઘટારો, કાટલું.
 કંડપ (ના) કરપ, હાક, ત્રાસ.
 કંડપલું (ના) કરાંડીના ઢગલા. ખરેટો.
 કંડખ (ના) સૂકા સાંઠા. કરપ.
 કંડલી (ના) કલ્લી. નાનું કંડું.
 કંડલું (ના) કલ્લું, કંડું. હાથનું એક ધરેણું.
 કંડવાટ (ના) કંડવાસ, કંડતા.
 કંડવાટવું (કિ) કરવું ઓસડ પાવું.
 કંડવાસ (ના) કંડવો સ્વાદ. બે બનાવ.
 કંડવી (ના) એક જાતની વેલ. ખાધી (કાપડ).
 કંડવું (ના) કાન્યનો એક ભાગ.
 કંડવું (વિ) કંડ. અપ્રિય.
 કંડવું (કિ) કરડવું, અચકુંભરવું. ડાકું મારવું.
 કંડસરો (ના) પડભીતિયું, નાની લગતી ભીત.
 કંડા (ના) એક જાતનું ભાત. ઇંદ્રજવ.
 કંડાક } (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કંડાકડ }
 કંડાકડી (ના) કંડાકડી, હોંસાતોંસી, કંટલ. કે
 કંડાકુંડ (ના) માયાકેડા. [કાકો. શત્રુ.
 કંડાકુંડેયું (વિ) માયાકેડાડિયું. કચકચિયું.
 કંડાકો (ના) ઓચિતો અવાજ. લાંબણ.

કઠાળીડ (અ) ધમધોકાર, સપાટાળધ.
 કઠાળીન (ના) નાની ખંદુક.
 કઠિયું (ના) કેડ સૂચીનું અંગરણું.
 કઠિયો (ના) ચણતર કરનાર કારીગર.
 કઠી (ના) આંકડી. તૂક, (આયનની).
 કઠીતોડ (વિ) સાંકળ દોડી નાંખે એવું. ભારે.
 કંઠું (ના) કંઠલું. મોટી કઠી.
 કંઠ (વિ) કંઠ, કંઠવું.
 કંઠ (ના) એક વસાણું.
 કંઠચું (વિ) જરાક કંઠવું. કંઠવાસવાળું.
 કંઠે (અ) પાસે નરક, કેરે.
 કંઠેકંઠે (અ) કંઠાળીડ, સપાટાળધ.
 કંઠાળ (વિ) ખેડાળ, બદસીકલ.
 કંઠંગ (ના) નકારી ચાલ, ખેરાળ. રીત.
 કંઠંગું (વિ) કંઠગવરનું. આહુઅવળું. ખેટખ.
 કંઠણ (ના) પહોરની સીધી કાર. બાલી ટેકરી.
 કંઠવું (કિ) ઉકાળવું. ઉકળવું.
 કંઠાઈ (ના) કટાઈ. પેણો. તળવાનું વાસણ.
 કંઠાણું (વિ) બહુ ઉકળેલું.
 કંઠાપો (ના) બકારો. શોક. કઠી.
 કંઠાચું (ના) મોટી કંઠાઈ.
 કંઠારો (ના) ઉદ્ધર ઈન્દ્રો, કંટાકટ.
 કંઠિયલું (વિ) કંઠાણું, ઉકળેલું. ખાવાની ચીજ.
 કંઠી (ના) કંઠવર. વેસણ ચોળી ઉકાળેલી એક.
 કંઠેલું (ના) માટલાની હેઠેના ભાગ.
 કણ (ના) દાણા. કરચ, રળ.
 કણક (ના) કણેક. ભીજવેલો લોટ. દાણા.
 કણકણ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કણકણા (ના) કંપારી, ધૂનરી. કંટાળો.
 કણકણાટ (અ) કણકણા. એક અવાજનું અનુ-
 કણકણા (ના) ધૂનરો. ટાઢિયો તાવ. કિરણ.
 કણકી (ના) અનાજના ઝીણા કટકા.
 કણકિયું (ના) કણકીના બીનું તેલ.
 કણકી (ના) એક ભતનું ઝાડ.
 કણકિયો (ના) સ્ત્રીઓના હાથનું એક ક્રેડેલું.
 કણકીક (ના) દાણાબળર.
 કણકી (ના) મેડુત. એક શુદ્ધભતિ.
 કણકટ } (ના) દાનમાં મળેલું અનાજ. સા-
 કણકટિયું } ત ધ્યાન્યનો ખીસરો.
 કણકીર (ના) એક ભતના ફેલનું, ઝાડ.

કણવું (કિ) દુઃખલું, બેભાન કરવું (બાળકે).
 કણસ } (ના) કણિયા, કસણું, કુંડું. જીવાર
 કણસલું } બાજરીના સાંકાપરનો દોરો.
 કણસારી (ના) એક જંતુ. કંસારાની સ્ત્રી.
 કણસારો (ના) કંસરકાર. કંસારો. ધાતુના
 વાસણ કરનાર. ફલઈ દેનાર.
 કણસું (ના) કણસ.
 કણાદ (ના) વૈશેષિક ન્યાયશાસ્ત્ર પ્રવર્તક મુનિ.
 કણાયતું (ના) કણેલું. ધર્મદા મળતું ધાન્ય.
 કણિદા (ના) કણ. કટકી.
 કણિયું (ના) ગોદહું.
 કણિયો (ના) દાણા વેચનાર.
 કણી (ના) ઝીણા કણ. કટકી, કરચ. તળેલી
 કણ (ના) કણ, કરચ. [વરતુની કટકીઓ.
 કણેક (ના) ભીજવેલો લોટ, કણેક.
 કણેલું (ના) દરબારમાંથી દર મહિને મળતા
 કણો (ના) બાલસર્પ, સાપોલિયું. દાણા.
 કણોલ (ના) કાંદાના બી.
 કંટક (ના) કાંટો. નડતર.
 કંટક (વિ) કાંટાવાળો (પ્રદેશ), દુઃખદાયક.
 કંટલ (ના) બાવળનું ઝાડ.
 કંટવાડ (ના) કાંટાની વાડ.
 કંટાળવું (કિ) દુઃખી થવું. હારી જવું.
 કંટાળો (ના) દુઃખ. ચીડ. ચિકાર. એક કાંટા-
 નું ઝાડ.
 કંટિયા (વિ) મળે કાંટો પડે એવા (લોહ).
 કંટિયા (ના) કટાકો, સાંધણ. ટકોટક.
 કંટી (ના) લીલા દાણા. તાલ ચોખા.
 કંટીવાળો (ના) રાખોડીનો લેપ.
 કંટું (ના) ખરેકું, વિચાથલા દોરનું ભડું ફૂધ.
 કંટું (વિ) કોમી, મિનજી.
 કંટુંડિયા (ના) સ્થવાની નાની કોરી.
 કંટોલી (ના) કંટોલાની વેલ.
 કંટોલું (ના) એક ભતનું ફળ (શાક).
 કંઠ (ના) ગળું, ડોઝ. ધાંડી, સૂર.
 કંઠમ-લિ, લી (ના) ગળામાં ધાલેલો મણી, હ-
 ડિયો, મણોળ પ્રિય પદાર્થ.
 કંઠમાધુર્ય (ના) અવાજની મીઠાસ.
 કંઠમા-ળ, ળ, (ના) કઠી. એક ગળાનો કે
 કંઠસ્થ (વિ) કંઠમાં રહેલું મોટું ગળું.

૧૩૫ (ના) દુઃખ દેવું, માયું પકાવવું.
 ૧૩૬ (ના) દુઃખ. હરકત, નરતર.
 ૧૩૭ (ના) સ્ત્રીઓના કાનનું એક ધરેલું.
 ૧૩૮ (ના) પંચાત, દરકાર, ખણખોદ.
 ૧૩૯ (ના) કપડાનો પડદો. તંબૂની ક્ષીત.
 ૧૪૦ (ના) કંડિયો, કાખડો. ચાર હજાર.
 ૧૪૧ (વિ) નાનું, ઉતરવું. હલકું, અધમ.
 ૧૪૨ (ના) હલકી રીત. ઉતરતો પક્ષ.
 ૧૪૩ (અ) છેવટે. નિદાને. કમમાં કમ.
 ૧૪૪ (ના) સૈથી નાની ટચલી (આંગળી).
 ૧૪૫ (ના) નાનું બીજી કીકી.
 ૧૪૬ (અ) પાસે, નજીક, સોડે.
 ૧૪૭ (ના) કાંજ. કોર. કિનારી.
 ૧૪૮ (ના) રંગીલો, છેલ્લું. કુખું.
 ૧૪૯ (ના) કાનની લાળીમાં નીચલા ભાગ.
 ૧૫૦ (ના) કાંત, સ્વામી, ઘણી, વર, પતિ.
 ૧૫૧ (ના) આણબનાવ.
 ૧૫૨ (ના) સણવું બહું કપડું.
 ૧૫૩ (કિ) સૂકાણું, પાતણું થવું.
 ૧૫૪ (ના) કાંત, વર, માટી, ખણી, પતિ.
 ૧૫૫ (ના) ફાટીનૂરી ગોદડી, કામળો, અખ્ખો.
 ૧૫૬ (ના) મરી કંથાર. કાંઠાવાળું એક ઝાડ.
 ૧૫૭ (ના) કંથારના ફળ.
 ૧૫૮ (ના) કંથાર. ઢોરની પીઠપર લટકતી.
 ૧૫૯ (ના) મૂળ, બડે, રતાણ, સૂરણ. ગોદડી.
 ૧૬૦ (ના) શુક્ર, ખોદ.
 ૧૬૧ (ના) કામ, મદન, મનમથ. એક મનો-
 ૧૬૨ (ના) કંડિલ, ફાનસ. [વિકાર.
 ૧૬૩ (ના) દડો.
 ૧૬૪ (ના) સુખડિયો, મીઠાઈ કરી વેચનાર.
 ૧૬૫ (ના) કેડે પહેરવાનું એક ધરેલું. કે-
 ૧૬૬ (ના) કંદર્પ, કામ, મદન. [ઉદ્ધોરો!
 ૧૬૭ (ના) ડોક, ગરદન, શ્રીવા. [વાં તે.
 ૧૬૮ (ના) અમુક સરૂતે ઢોર ભાડે રાખ-
 ૧૬૯ (ના) કનકવાના કપડાને કામ ખેંચળ-
 ૧૭૦ (ના) જગા. [વિકી ચિંદરડી.
 ૧૭૧ (ના) કનકવાને સમતોલ રાખવા બાં-
 ૧૭૨ (ના) કનકવાને બાંધેલી ઢોરી.
 ૧૭૩ (ના) બાળકી, કુંવારી છોકરી.
 ૧૭૪ (ના) કુંવારી છોકરી. એક રાશિ.

૧૭૫ (ના) છોકરી કુંવારી રાખવાનો વખત.
 ૧૭૬ (ના) કન્યાનું દાન. છોકરી પર-
 ૧૭૭ (વિ) બાયલો, છીલડો. [શાવની તે.
 ૧૭૮ (ના) કદ. ચક્રમકનો તળખો. ચાલું.
 ૧૭૯ (ના) તાસ, પથ્થરની કરચો.
 ૧૮૦ (ના) હુચ્ચાઈ, લેદ પ્રપંચ, કમાઈ. ડંગો.
 ૧૮૧ (વિ) કપડવાણ, કમ, ખંધું, હુચ્ચું.
 ૧૮૨ (ના) ગોળ લાકડાની ફાટ. ગાંઠનું.
 ૧૮૩ (વિ) લગડાથી ચાળેલું. [અધિયું.
 ૧૮૪ (ના) કપડું, કાપડ, લગડું, વજ.
 ૧૮૫ (ના) બડી છાલ; ગામચું.
 ૧૮૬ (ના) નાંખવો, ટેડેલ, સુકાની, ખ-
 ૧૮૭ (વિ) અવર, કાણ. [સાસીનો ઉપરી.
 ૧૮૮ (ના) ખાડાની અંદરનું ચાકું પોલાણ.
 ૧૮૯ (ના) કોડો. મોટી કોડી.
 ૧૯૦ (ના) કોડી. પૈ. હલકી કીમતનો સિક્કો.
 ૧૯૧ (ના) કમાર. બારણું, ફાર.
 ૧૯૨ (વિ) કુપાત્ર, બેઅદબ, છાકેલ.
 ૧૯૩ (ના) ખોપરી. લલાટ, ભાળ.
 ૧૯૪ (ના) શિવ. ખોપરીની માળા પહેરનાર.
 ૧૯૫ (કિ) છેદાણું. કળ્લો કરવો. [હિત ૩.
 ૧૯૬ (ના) કાપાસ, રતું ઝાડ. કપાસિયા સ-
 ૧૯૭ (ના) કપાસિયા (ના) રતું બી. માંસના લોચા.
 ૧૯૮ (ના) કપ્પી. પગના તળિયાની બડી ચા-
 ૧૯૯ (ના) કપાલ, લલાટ, ભાળ. દેવ. [મકી.
 ૨૦૦ (ના) ગાથાફાડ. એકની એક વાત.
 ૨૦૧ (ના) વાનર. વાંદરો. હુતમાન.
 ૨૦૨ (ના) એક ભતવું પંખી.
 ૨૦૩ (વિ) સેતાન, તોફાની.
 ૨૦૪ (ના) અશુભ.
 ૨૦૫ (વિ) પીળાસ મારવું, કાણું.
 ૨૦૬ (ના) સાંખ્ય શાસ્ત્ર પ્રવર્તક, મુનિ.
 ૨૦૭ (ના) એકરંગી, કાળી. ગાય. લાલ બકેડ.
 ૨૦૮ (ના) કપિલાનું દાનનો દિવસ, ભા-
 ૨૦૯ (ના) કપિલાનું દેવ. [બુકો.
 ૨૧૦ (ના) ખુબલીના બોસડનો લાલ
 ૨૧૧ (ના) કપૂર. દુરાચારી છોકરો.
 ૨૧૨ (ના) કપૂર. એક આરતીનો સુગંધી પદાર્થ.
 ૨૧૩ (ના) એક સુગંધીદાર, મૂળિયું.
 ૨૧૪ (ના) એક, બોધી.

કપૂરિયાં (ના) કાચી કેરીના કંકડા. કેરા ઢોકળાં.
 કપૂરી (જિ) કપૂરવેતી. એક જાતનું પાન.
 કપેચાં (ના) ગાંધીતું એક વસાણું.
 કપોટી (ના) રાટલાની ચોપડી.
 કપોટું (ના) ભાખરાનાં ઓગણાં. ઓઠું.
 કપોત (ના) ઢોકે રંગની છાંટવાળું કપૂતર.
 કપોતપાલિકા (ના) કપૂતરખાનું, વિરક.
 કપોતરૂ (ના) ગાખચું, જડી છાલ.
 કપોલ (ના) ગાલ, ગંડ.
 કપોળ (ના) વાણીઆની એક ન્યાત.
 કપોળકલ્પિત (વિ) ભૂંડું, ખનાવડી.
 કપ્પડ (ના) કાપડ, કપડું, વસ્ત્ર, લૂગડું.
 કપ્પા (ના) સાદાનાં કાચળા. સૂઝાં.
 કપ્પી (ના) નાનો કપો, ધરેડી.
 V કપો (ના) ભાર ઉપાડવાનો નાનો રેંટ.
 કંક (ના) દેહના ત્રિદોષમાંનો એક, મુખથી
 નીકળતો છાતીનો મળ. ગુલ, કપ.
 કંકજ્વર (ના) કંકથી આવતો તાવ.
 કંકન (ના) સુદહાને ચોરાલેલું લૂગડું. શબ ઢાં-
 કંકની (ના) ટૂંકી બાહનું પહેરણ કિવાનું વસ્ત્ર.
 કંકરૂ } (વિ) કપરૂ, કંકિન, મુસ્કેલ.
 કંકોરૂ }
 કંકોડું (ના) કંકોડું.
 કંકોડું (વિ) કપરૂ, કંકણ, અધરૂ. અધટિલ.
 કંખળ (વિ) કંખળમાં રહેલું. બંધાયેલું.
 કંખળન (ના) કંખળે. સત્તા, દાખ.
 કંખળિયત (ના) કંખળ હાલિત.
 કંખળે (ના) કંખાણુ, હવાલો.
 કંખટ (ના) કંખાટ, કંખોઈ [અંગ્રેજી].
 કંખડાલું (કિ) સૂઝાલું લેવાનું. શરીર કથળવું.
 કંખધ (ના) ધર. પગથી કંક સૂધીની કાચા.
 કંખર (ના) દેવડી, સમાધ. (મુસલમાનની).
 કંખરસ્તાન (ના) કંખરો દરવાની જગા.
 કંખરી (ના) કાનફોડી. કેશવેશ, અંગોડો.
 કંખાટ (ના) કંખાટ, કંખટ, કંખોઈ [અંગ્રેજી].
 કંખાડ (ના) ધાસગી ગંજ.
 કંખાટિયું (ના) જડું ને જોરવાળું.
 કંખાટી (ના) કંકિયારો.
 કંખાળ (ના) કંવાળ, બાફેલા બાંસના કંકો.
 કંખાખચીની (ના) ચીનીકાલો. એક વાસાણું.

કંખાલો (ના) લેખી સરત, કરાવ, ખત, લખા.
 કંખિલો (ના) કુટુંબ. પરિવાર. બેરી, સ્ત્રી.
 કંખી (અ) કપૂ, કપ્પી, કંકાપિ, કોઈ દહાડો.
 કંખીર (ના) એ નામનો પંથ પ્રવર્તક સાધુ.
 કંખીરપંથી (વિ) કંખીરનો મત ચાનનાર.
 કંખીલદાર (વિ) કુટુંબો, ગૃહસ્થ, પરણેલું.
 કંખુધિયું } (વિ) કંખુદિ. બીધો વિચાર કરનાર.
 કંખુદિ } કુમતિયું.
 કંખુ (અ) કંખી, દી, કંકાપિ. કંકાચ.
 કંખૂતર (ના) ખખૂતર, એક પંથ.
 કંખૂતરખાનું (ના) કંખોતરૂલેકા, કંખૂતરો
 રહેવાની બાંધેલી જગા.
 કંખૂલ (વિ) મંજૂર, નક્કી માનેલું, સ્વીકારેલું.
 કંખૂલત (ના) કંખૂલાત, કરાર, કરાવ, સ્વીકાર.
 કંખૂલવું (કિ) વચન આપવું, સ્વીકારવું.
 કંખૂલાત (ના) કંખૂલત, વચન, ઉંકારાર.
 કંખૂલાતનામું (ના) લેખી કંખૂલાત.
 કલા } (ના) કીનખાખનો નમો-અંગરૂથ.
 કલાય } એ પરણતી વખતે વરને પહેરાવે છે.
 કમ (વિ) ઓછું, અધરૂ, ઓઠું, બીણું હીણું.
 કમકમતું (કિ) ધૂનવું, કાંપવું, ટાઢ ચઢ.
 કમકમાટ } (ના) કંકાળો, ધિક્કાર, કંપારી,
 કમકમી } ધૂનરો.
 કમખો (ના) કાંચળી, કપડું, ચોળી.
 કમચી (ના) સોટી, ચાખક, તેતી દોરી.
 ક-મજરે (અ) નિરર્થક, બરૂબાદ, ફોંકટ.
 કમ-જાત (વિ) લુચ્ચું, હરામી. વણસંકો.
 કમજાદે (વિ) ઓછું વધતું.
 કમ-જુરત } (વિ) અચકત, નખણું, હીચકાર.
 કમ-જેર } કાચર, બાયણું.
 કમઠ (ના) કચ્છ, કાંચખો. કૂર્મ, કચ્છપ.
 કમંડળ, કમંડળું (ના) જેરી તાળિયેરના અડધિ.
 કમ-તાર (વિ) ધણુંજ થોડું, જૂન. [યાતું પાવ.
 કમતરીન (વિ) પામર, રંક. દાસાવદાસ.
 કમતી (ના) ધર, ખૂર, ખૂટકો.
 કમતી (વિ) ઓછું, ઘટતું, ખૂટતું.
 ક-મૂન (ના) નાખુશી, જુલમ, બજારકાર.
 કમન્ય (વિ) કામી, કામુક, અતુક, વિપયી.
 કમ-નજર (વિ) ટુંકી નજર. ઓછી દ્રષ્ટી.
 કમ-નસીબ (વિ) અભાગિયું. દુર્દેની.

મ-પેશ (વિ) ઓછું વધતું, કાઢતું ધાલતું.
 મ-ખખત (વિ) અભાગિયું, દુર્લભી. હુમ્મું.
 મ-ખખતી (ના) દુર્લભ, વિપત્તિ, પરતી.
 મર (ના) કડ, કેડ, કટિ, કમ્મર.
 મરક (ના) કમરખ, એક કળ.
 મરકસ (ના) કમરમાં. કસ લાવનાર.
 મરખ (ના) કમરક, કમરંગ, એક કળ.
 મરપટો (ના) કેડે બાંધવાનો પટો, કંદો.
 મરખંદ (ના) રો. કટિએખલા. એક ધરેણું.
 મલ (ના) મળ, પંક્ત, એક ફલ.
 મલક (ના) નાનું કમળ.
 મલયોતિ (ના) બ્રહ્મા. વિધિ, પ્રત્યપતિ.
 મલા (ના) કમળમાં રહેનારી. લક્ષ્મી. પદ્મા.
 મલાસન (ના) ધાતા, વિધાતો, બ્રહ્મા. સૃષ્ટી.
 મલિની (ના) પદ્મિની, કમલભાંડ. કમલતુલ્ય.
 મલોદભવ (ના) વિરચિ, વેધા, અખલયોતિ.
 મ-મુક્ત (ના) છુડા વેણુ, મેણું, ગાળ.
 મ-મુખત (ના) અપરાધ.
 મમળ (ના) કમલ. ગર્ભસ્થાન. એ નામના
 ધિવે. યત્ના આકારની બેઠક.
 મમળકડી (ના) કમળનું બી. એક ઔષધી.
 કમળકોશ (ના) કમળનો ફોડો.
 કમળલોચના (વિ) કમળ જેવા નેત્રવાળી. (સ્ત્રી).
 કમળવદના (વિ) કમળચુખી. (સ્ત્રી).
 કમળા (ના) કમલા, લક્ષ્મી, પદ્મા.
 કમળી (ના) કમળ જેવાં એક જાતનાં ફલ.
 આંખનો. એક રોગ.
 કમળો (ના) એક નેત્ર રોગ. એક કળ. ઈર્ષ્યા.
 કમા (ના) ખૂબસૂરતી, સ્નેહાર્થણ.
 કમાઈ (ના) કમચ્છી, પ્રાપ્તિ, પેદાશ, નફો.
 કમાઈ (વિ) કમાઈ કરનાર, રળતું, ઉધમી.
 કમાડ (ના) કપાટ, બારણું, દ્વાર.
 કમાણી (ના) કમાઈ, આવક, પેદાશ. નફો.
 કમાન (ના) ચઢાવેલું તીર, ધનુષ. મેહેરાખ.
 વાંક. ધરી. તાર. (પોલાદનો).
 કમાનદાર (વિ) કમાન-મેહેરાખ-વાળું.
 કમાલ (વિ) ખૂબસૂરત, સુંદર. ઉત્કૃષ્ટ. પૂર્ણ.
 કમાલ (ના) હક. કળીર સાધુનો પુત્ર.
 કમાલિયા (ના) પાવેયાત જોડારો.
 કમાલિસદાર (ના) નામલતદાર.

કમાતું (કિ) રળતું, મળવતું, નફો કાઢવો.
 કમિતા (ના) કામી, કામક, વિપત્તી.
 કમી (વિ) ઓછું, બાકી, બાણું, કમ.
 કમીલસ્તી (ના) ઘટવધ, ઓછુંવધતું.
 કમીન (વિ) કપટી, હુયાંમેલું.
 કમીનો (વિ) પામર, હલકો, કંગાળ.
 ક-મોત (ના) અકાળ. મૃત્યુ. અપધાત.
 કમોદ (ના) ચોખાની એક જાત. હુમ્મું. એક
 કમોદની (ના) કુમહિની. [રાગણી].
 કમોદિયો (ના) સાગડીનું લાકડું. એક કંદ.
 ક-મોસમ (ના) ક-રત. અયોગ્ય વખત.
 કમ્પ } (ના) ધૂલરી. કચકણા, કંટાળો હા-
 કમ્પન } લતું તે. શિશિર ઋતુ.
 કંપની (ના) મંડળી. જથ્થો. પંત્યાણું. સંગત.
 કંપવાયુ (ના) શરીર ધૂન્યા કરે એવો વાયુ.
 કંપાક (ના) વાયુ, પવન.
 કંપાણ (ના) કંપન. તાલવા વગરનો કાંટો. એક
 કંપાણી (વિ) એક જાતનો તોળાટ. [રાગ].
 કંપાયમાન (વિ) કાંપતું, ધૂલતું, હાલતું.
 કંપારી (ના) કંપ, ધૂલરો.
 કંપાસ (ના) એક જાતનો હોઠાયંત્ર (અંગ્રેજી).
 કંપિત (વિ) કંપાયમાન, હાલતું.
 કંપુ (ના) છાવણી. ફોલ. કેમ્પ, [અંગ્રેજી].
 કંપ્ર } (ના) ધૂલરી, ટાઢ ચઢવી, કાંપતું તે.
 કંપ્રી }
 કંપર (વિ) રંગબેરંગી.
 કંબલ (ના) કામળા, ધાળળી. બાણીયુ, મેપકમ્બલ.
 કંબલિકા (ના) નાની ધાલળી. એક મૃગલી.
 કંબલિન (ના) બળદ.
 કંબુ (ના) શંખ.
 કંબુશીલા (ના) શંખના જેવી ગંદકવાળી સ્ત્રી.
 કંબી (ના) કડબી, પળી. ચમચી.
 કંબોજ (ના) કાચું. એક હાથી. એક દેશ.
 કંમર (ના) કમર, ઝડ, કટી.
 કમ્ (વિ) મનોહર, ખૂબસૂરત. [એક ધરેણું].
 કમડો (ના) કંઠવાની બેલી કામડી. કરડો.
 કમી }
 કમી } (સ) કમણ ? શી, શું, શો,
 કમી }

કરમાણી અર્થભો (ના) એક જાતનો અર્થભો.
 કરમાધરમી (અ) નસીબ પ્રમાણે. [ડાહું.
 કરમાણું (કિ) નિરસ-સૂકું-ચણું. સંકેટાણું, ખી-
 કરમાણા (ના) આંગળીના વેઠા ગણી જપ
 કરવો તે, બેરખો, નાની માળા.
 કરમી (વિ) નસીબદાર; ભાગ્યશાળી.
 કરમો (ના) મસાલેદાર ભાતનું નેવેધ.
 કરમોડણું (કિ) ચોકાસ દેવી, મોહનું, ચોગણું.
 કરમોડિયા (ના) દોરનો એક રોગ.
 કરલ (ના) ચીકણું, કઠણું મટાડું.
 કરવડો (ના) કરવે, નાજવાવળો લોટો.
 કરવત (ના) ઝરપત્ર, આરી, એક આભર.
 કરવતી (ના) આરી, સોનીનું એક આભર.
 એક જાતની ગાડી. ધિતીયાંની કાર.
 કરવતીકાર (ના) કરવતના દોતાના આકારની
 કરવતીદાવ (ના) કુસ્તીનો એક પેચ.
 કરવડું વધે (ના) અધીથી પછી આછા પાકનું
 કરવીર (ના) કરેણાનું ફૂલ. [વરસ.
 કરવું (કિ) બનાવવું, બેળવવું, ઉપજવવું. પા-
 કરેણું (ના) કણસું, ખેતી, મોલ. [જણું.
 કરેણી (ના) કણેણ, કૃષી, ખેતી.
 કરસકું (ના) સૂતર રેસમના રેસા. ચીથરાં.
 કરોં (ના) કર. હવાથી થએલું બરફ.
 કરોંજી (કિ) ઝાડો ન ઉતરતો હોય ત્યારે
 કરોંજી (કિ) શાસ બેચો રાખી પેટને દળાવવું તે.
 કરોં-ટી, કી (ના) અનાજનાં સૂકાં ઝાડવાં-ડાળાં.
 કરોઈ (ના) લાકડા વહેરનાર.
 કરોએક (વિ) શોભવું. કળા કરેલું. (પ'ખી).
 કરોડી (ના) જળાશયનાં કિનારાનો ખાડો.
 કરોડો (ના) ભેખડ. આડી. [એક આભર.
 કરોણી (ના) વહાણની દેખરેખ રાખનાર.
 કરામત (ના) યુક્તિ. કળા. જાહેર.
 કરામલક (વિ) હાથનું આમળું. [રામ.
 કરાર (ના) કબૂલાત. ફાવ. આસાએશ. આ-
 કરારદાદ (ના) કબૂલાતનો કાગળ. માંડખાંજનો
 કરાડિયો (ના) કરોળિયો. બીજાનામ. [લિંખ.
 કરાળ (વિ) કરાલ, વિકરાળ, લયંકર.
 કરોળિયો (ના) કરોળિયો. એક જાહેર.
 કરોળી (ના) હાથળી.
 કરોળી (ના) મસાલો, આસડ, વસાણું.

કરોળી (ના) એક કરવું આસડિયું.
 કરી (ના) હાથી, ગજ, કુંજર. પરેશ, પથ્ય.
 કરી, કરીને (અ) થી, વડો, પાંચમી વિભક્તિ
 કરીમ (વિ) મેહેરબાન, સખી, હદાર. [અર્થ.
 કરીમ (ના) દુનિયાનો ધણી. રાન.
 કરીર (ના) કરોનું ઝાડ.
 કરેણા (ના) દયા, કૃપા, મેહેર.
 કરેણાકર (ના) દયાની ખાણ.
 કરેણાપાત્ર (વિ) દયા કરવાને યોગ્ય.
 કરેણારસ (ના) કાળ્યના નવ રસમાંનો એક.
 કરેણાણું (વિ) કરેણાથી બનેલું, દયાળું.
 કરૂપ (વિ) કુરૂપ, ખેડોળ, બંદસૂરત.
 કરૂર (વિ) કરૂ, ધાતકી, પાપી, હિંસક.
 કરેઠી (ના) કળોઠી, કળોઠી, સપેત રેતી.
 કરેઠું (ના) ખરેઠું. વિચાયલા દોરનું દૂધ.
 કરેણું (ના) એક ઝાડ. [સોઇનો હાથો.
 કરેણાં (ના) કરવીર, કરેણાં ફૂલ.
 કરેણી (ના) કરેણાનું ફૂલ અથવા વૃક્ષ.
 કરેણું (ના) કરેણું (એક શાક).
 કરે (ના) પાટિયાં વહેરનાર, કરાઇ.
 કરો (ના) દીવાલ, ભીત.
 કરોચલી (ના) કરચલી.
 કરોઠ (ના) શરીરનું પડખું. કરોઠ.
 કરોઠું (ના) ધારો, પ્રતિનિયમ.
 કરોઠ (ના) બરડાનું હાડકું કરોઠ. સો-
 લાખ, ૧૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
 કરોઠપતિ (વિ) કરોઠ રૂપિયાનો સાક્ષિ-
 કરોઠાધિપતિ (ક. તાલેવન, ધનાઢેચ.
 કરોડો (વિ) ધણાએક કરોડ. અસંખ્યાત.
 કરોધ (ના) ક્રોધ. (એક મનોવિકાર).
 કરોળિયો (ના) બીજાનામ. એક રોગ. કુભાર.
 એક વેલો અને તેના ખી.
 કરી (ના) કરચલો, એક રાશિ. (જ્યોતિષમાં).
 કરીયા (વિ) કઠણ, કઠોર. ચીટિયું.
 કરીયા (વિ) કઠણાખાઈ, કંકાસિયણ.
 કરીક (ના) કરી રાશિનો સૂરજ.
 કરીક (ના) પાતાળનો એક તોગ. [મી ખાણ.
 કરી (ના) કાન. કુતિપુત્ર. કાટખાણાની સા-
 કરીપિરાય (ના) એક જાતનું ભૂત.
 કરી (ના) કાનનું, એક ઘરેલું (સૂતી).

કર્તરીપ્રયોગ (ના) વાક્યમાં કર્તાતા ભલિ ય-
ચન પ્રમાણે ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્તરી (ના) કાનર, કાપવાનું ઓભર.
કર્તર્ય (વિ) કરવાને ધારેલું-અરુત.
કર્તર્ય (ના) કર્ત, કર્તર કરવાનું કાર્ય.
કર્તવ્યતા (ના) કામ, કૃતિ, કર્મ, કર્ત, ધર્મ.
કર્તા (વિ) કરનાર, રચનાર. યોજક. પ્રણેતા.
કર્તા (ના) આલેખક. ક્રિયા પ્રવર્તક. (આકરણમાં).
કર્તાહર્તા (વિ) કરનાર અને હણનાર. કારભારી.
કર્તૃત્વ (ના) કર્તાપણું, ક્રિયા શક્તિ.
કર્તૃવાચ્ય (વિ) કર્તાનું પ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મ (ના) કાદવ, કચરો. બ્રહ્માના પુત્ર. સંક-
ર્પૂર (ના) કપૂર. એક સુગંધી પદાર્થ. [રપણું.
કર્પૂરગૌર (વિ) કપૂર જેવું ગોરું, ચેત.
કર્પૂરગૌર (ના) શિવ. મહાદેવ.
કર્પૂર (વિ) કાબરું, કાળર ચીતરું.
કર્મ (ના) કામ. ક્રિયા. વર્તણૂક. ક્રિયાનો આ-
ધાર (આકરણમાં). ભાગ્ય, નસીબ. શા-
સ્ત્રમાં નિત્ય, નૈમિત્તિક અને કામ્ય એવા
તણ ભેદ કર્મના ગણેલા છે.
કર્મકાંડ (ના) વેદનો કર્મ પ્રતિપાદક ભાગ.
બ્રાહ્મણનાં કર્મ. [વનાર (બ્રાહ્મણ).
કર્મકાંડી (વિ) વૈદિક કર્મ કરનાર તથા કરા-
કર્મણિદ્વિતીયા (ના) કર્મને અર્થે વપરાતી બી-
જ વિભક્તિ. [ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
કર્મણિપ્રયોગ (ના) કર્મનાં ભલિ વચન પ્રમાણે
કર્મણિવાચ્ય (વિ) કર્મપ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
કર્મનિષ્ઠ (વિ) કર્મધર્મમાં શ્રદ્ધાળુ. ધર્મચુસ્ત.
કર્મબંધ (ના) કર્મ કરવાથી થયેલું બંધન.
કર્મબ્રહ્મ (વિ) ધર્મકર્મને તત્ત્વનાર. દુરાચારી.
કર્મમાર્ગ (ના) વૈદિક કર્મ પ્રવર્તક માર્ગ.
કર્મમોટી (ના) ચામુંડા, ચર્ચિકા. (એક દેવી)
કર્મયોગ (ના) કર્મસંહિત યોગ. નસીબસંલેગ.
કર્મસાધી (ના) સૂર્ય. અંતર્યામી.
કર્મભાતીત (વિ) કર્મનું જેને બંધન ન પાસ તેણું.
કર્મભાન્તર (ના) સામ્બાકતવિધિ-ક્રિયા.
કર્મિષ્ઠ (વિ) નિષ્ઠાપૂર્વક નિત્ય કર્મ કરનાર.
કર્મિષ્ઠ્ય (ના) કર્મ કરનાર છદ્મી. સુખ, ગહા-
ય, પગ, ગાંડ, અને ઉપરથ એ પાંચ.
કર્મી (ના) કૃષી, ખેતી, ખેડ.

કલ (ના) ઝીણું ગાયન. ઝોક, વલણ.
કલકલ (ના) કચકચાટ, ગોંધાટ. સોરખકાર.
કલકલણું (કિ) કલકલું, કલકાટ કરવો.
કલકલાટ } (ના) કલકાણુ, બકબકાટ, સોરખ
કલકલાણુ } ખકોર, રફન, ચાકંદ. એક.
કલકી (ના) કલકી, રિપ્પણના ૧૦ અવતારમાંનો.
કલખાપરી (ના) પકાવેલી માટીની એક વસ્તુ.
કલગી (ના) મોરખીછ, તોરો, ફૂલોના ગોટા.
કલગીદાર (વિ) કલગીવાળું. [આદિશક્તિ.
કલગીવાળા (ના) આદિશક્તિના ઉપાસક.
કલગેર (ના) ખાંડ, સ્ત્રીઓનું એક દેસમી વસ્ત્ર.
કલંક (ના) બટ્ટો. આળ. ડાંધ લાંછન.
કલંકી (વિ) કલંકવાળું. (ના) કલકી.
કલંક (વિ) તોફાની. હડીકું. વઢકણું.
કલત્ર (ના) પત્ની, ભાઈ, નારી, વહુ.
કલપ (ના) કાળો રંગ, કલક. કલપ.
કલપણું (કિ) શોક કરવો, રડવું.
કલક (ના) કલપ. કાળો રંગ.
કલખલ (ના) કલકલ, ઓંધાટ.
કલખલાટ (ના) કલકલાણુ, કલકાટ.
કલમ (ના) લેખણુ. અક્ષર. ભાષા. છટા. લે-
ખવિભાગ. ઝાડની કાપેલી ડાળ.
કલમ કરવી (કિ) લેખણુ ધડવી.
કલમ કાપવી (કિ) બરતરફ કરવું, કાઢવું.
કલમતરારા (ના) ચાપુ, ચાકું, છરી.
કલમ-દાન (ના) કલમ રાખવાનું ઘર.
કલમ-બંદી (ના) ટાંચ, જપતી. કલમબંધ.
કલમી (ના) નાનો કૂવો. નાનો સઢ. કણબી.
કલમી (વિ) કલમવાળું વૃક્ષ, આંખો ઈં.
કલમો (ના) કલામ. ફરાનનું વાક્ય.
કલરવ (ના) કુમળો મધુરો સ્વર.
કલચાર (વિ) લાલ. કાચલી (સોપારી).
કલવો (ના) કલેવો. વરને સાસરેથી આવેલી મી-
કલહ (ના) કલિયો, કંદારા, લડાઈ, ટટો. [કાઈ.
કલહાન્તરિતા (ના) એક નાવિકા. (કાવ્યમાં.)
કલોઈ (ના) કલઈ. એક ધાતુ.
કલાક (ના) હોરા. અવર. ૬૦ મિનિટ. સા ધડી.
કલાક (ના) સોની.
કલાપ (ના) સમૂહ, જથ્થો. મોરપુષ્પ ચંદ્ર.
કલાપી (ના) મોર, કાચલ.

કર્તરીપ્રયોગ (ના) વાક્યમાં કર્તાત્વા બલિ વ્યન પ્રમાણે ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
 કર્તરી (ના) કાતર, કાપવાનું ઓળર.
 કર્તવ્ય (વિ) કરવાને ધારેલું-જરૂરનું
 કર્તવ્ય (ના) કરજ, જરૂર કરવાનું કાર્ય.
 કર્તવ્યતા (ના) કામ, કૃતિ, કર્મ, કરજ, ધર્મ.
 કર્તા (વિ) કરનાર, રચનાર. યોજક. પ્રણેતા.
 કર્તા (ના) લઘાલિક. ક્રિયા પ્રવર્તક. (આકરણમાં).
 કર્તાહર્તા (વિ) કરનાર અને હણનાર. કારભારી.
 કર્તૃત્વ (ના) કર્તાપણું, ક્રિયા શક્તિ.
 કર્તૃવાચ્ય (વિ) કર્તાનું પ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
 કર્મ (ના) કાદવ, કચરો. બ્રહ્માના પુત્ર. સંક-
 ર્મપૂર (ના) કપૂર. એક સુગંધી પદાર્થ. (રપણું.
 કપૂરગૌર (વિ) કપૂર જેવું ગોરું, શ્વેત.
 કપૂરગૌર (ના) શિવ. મહાદેવ.
 કર્મૂર (વિ) કાબરું, કાબર ચીતરું.
 કર્મ (ના) કામ. ક્રિયા. વર્તણૂક. ક્રિયાનો આ-
 ધાર (આકરણમાં). ભાગ્ય, નસીબ. શા-
 સ્ત્રમાં નિત્ય, નૈમિત્તિક અને કામ્ય એવા
 તણુ ભેદ કર્મના ગણેલા છે.
 કર્મકાંડ (ના) વેદનો કર્મ પ્રતિષ્ઠાદક ભાગ.
 બ્રાહ્મણનાં કર્મ. [વનાર (બ્રાહ્મણ).
 કર્મકાંડી (વિ) વૈદિક કર્મ કરનાર તથા કરા-
 કર્મણિદ્વિતીયા (ના) કર્મને અર્થે વપરાતી બી-
 જી વિભક્તિ. [ક્રિયાપદનો પ્રયોગ થવો તે.
 કર્મણિપ્રયોગ (ના) કર્મનાં બલિ વચન પ્રમાણે
 કર્મણિવાચ્ય (વિ) કર્મપ્રાધાન્ય દર્શક (વાક્ય).
 કર્મનિષ્ઠ (વિ) કર્મધર્મમાં શ્રદ્ધાળુ. ધર્મચુરત.
 કર્મબંધ (ના) કર્મ કરનાથી થયેલું બંધન.
 કર્મબ્રહ્મ (વિ) ધર્મકર્મયો તજનાર. દુરાચારી.
 કર્મમાર્ગ (ના) વૈદિક કર્મ પ્રવર્તક માર્ગ.
 કર્મમોહી (ના) ચામુંડા, ચર્ચિકા. (એક દેવી)
 કર્મયોગ (ના) કર્મસંહિત યોગ. નસીબસંજોગ.
 કર્મસાક્ષી (ના) સૂર્ય. અતર્થામી.
 કર્મોત્તીત (વિ) કર્મનું જેને બંધન ન પાડે તેવું.
 કર્મોત્તર (ના) શાસ્ત્રોક્તવિધિ-ક્રિયા.
 કર્મિષ્ઠ (વિ) નિષ્ઠાપૂર્વક નિત્ય કર્મ કરનાર.
 કર્મનિદ્રય (ના) કર્મ કરનાર ઇદ્રી. સુખ, ન્હા-
 ય, પગ, ગાંડ, અને હપચત્ત્યે પાંચ.
 કર્મણુ (ના) કૃપી, ખેતી, ખેડ.

કલ (ના) ઝીણું ગાયન. ઝોક, વલણ.
 કલકલ (ના) કચકચાટ, ગોંધાટ. સોરખકોર
 કલકલવું (કિ) કલકલું, કલકાટ કરવો.
 કલકલાટ } (ના) કલકલાણુ, બકબકાટ, સોર
 કલકલાણુ } બકોર, રૂદન, આકંઠ. [એક
 કલકી (ના) કલકી, રિષ્ણુના ૧૦ અવતારમાંને
 કલખાપરી (ના) પકાવેલી માટીની એક વસ્તુ
 કલગી (ના) મોરપીછ, તોરો, કૂંડનો ગોટો
 કલગીદાર (વિ) કલગીવાળું. [આદિશક્તિ
 કલગીવાળા (ના) આદિશક્તિના ઉપાસક.
 કલગેર (ના) બાંટ, સ્ત્રીઓનું એક રેસમી વસ્ત્ર
 કલંક (ના) બટો. આળ. ડાઘ લાંછન.
 કલકી (વિ) કલકવાળું. (ના) કલકી.
 કલંક (વિ) તોડાની. હડીલું. વઢકણું.
 કલત્ર (ના) પત્ની, ભાર્યો, નારી, વહુ.
 કલપ (ના) કાળો રંગ, કલક. કલપ.
 કલપવું (કિ) શોક કરવો, રડવું.
 કલક (ના) કલપ. કાળો રંગ.
 કલબલ (ના) કલકલ, ગોંધાટ.
 કલબલાટ (ના) કલકલાણુ, કલકાટ.
 કલમ (ના) લેખણુ. અક્ષર. ભાષા. છટો. લે-
 ખવિભાગ. ગાંડની કાપેલી ડાળ.
 કલમ કરવી (કિ) લેખણુ ધડવી.
 કલમ કાપવી (કિ) ખરતરડું કરવું, કાઢવું.
 કલમતરાશ (ના) ચાપુ, ચાકુ, છુરી.
 કલમ-કાન (ના) કલમ રાખવાનું ઘર.
 કલમ-બંદી (ના) ટાંચ, જપતી. કલમબંધ.
 કલમી (ના) નાનો કૂવો. નાનો સદ. કણળી.
 કલમી (વિ) કલમવાળું વૃક્ષ, આંખો ઈં.
 કલમો (ના) કલામ. કૂરાનનું વાક્ય.
 કલરવ (ના) કુમળો મધુરો સ્વર.
 કલનાર (વિ) લાલ. કોયલી (સોપારી).
 કલવો (ના) કલેવો. વરને સાસરેથી આવેલી મી-
 કલહ (ના) કલિયો, કંડાસ, લડાઈ, ટંટો. [કાઈ.
 કલહાન્તરિતા (ના) એક નાવિકા. (કાવ્યમાં.)
 કલોઈ (ના) કલઈ. એક ધાતું.
 કલાક (ના) હોરા. અવર. ૬૦ મિનિટ. રાઘડી.
 કલાક (ના) સોની.
 કલાપ (ના) સમૂહ, જથ્થો. મોરપૂચ્છ ચંદ્ર.
 કલાપી (ના) મોર, કોયલ.

કલાપીટ (ના) માથાકૂટ. આકંઠ. રડાપીટ.
 કલાખતૂ (ના) રેસમના દોરાપર વીરલો સો-
 ના રૂપાને તાર. તારકસખ.
 કલાખો (ના) અંગરખા ઈની ખાંચના કાપ.
 કલાલ (ના) દારૂ વેચનાર. પીઠાવાળો.
 કલાલી (ના) કલાલને ધંધો.
 કલિ (ના) કળાનુગ. ૪૩૨૦૦૦ વર્ષ.
 કલિંગડ (ના) કાલિંગડું. તરૂણ્ય.
 કલિત (વિ) બળેલું, સમજેલું.
 કલિમલ (ના) કિલ્મિશ, પાપ, અપરાધ.
 કલિયાર (ના) દુરણો. સુખીમૃગ.
 કલિયુગ (ના) કળાનુગ.
 કલપ (ના) પાપ. (વિ) ગંદું.
 કલેક (ના), કલક, તોફાની. મરતીખોર.
 કલેકટર (ના) મેલેસુલ ઉચ્ચેવનાર અમલદાર.
 કલેન્ડ (ના) કાળજી, હેતુ, દેશ. [અગ્રેજી].
 કલેડી (ના) વગર વીઆયલી ગાય, ભેંસ. ના-
 કલેડું (ના) ઠીકરાની તાવડી. ઠીમ. [ની ઠીમ].
 કલેમ (ના) કલમ, લેખણ, પેન (અગ્રેજી).
 કલેવર (ના) ખોળિયું. ચૈતન્યરહિત દેહ.
 કલે (ના) કલઈ, એક ધાતું.
 કલેકરાવવી (કિ) માથું મૂકાવવું.
 કલેગર (વિ) કલઈ દેનાર-ચેરનાર.
 કલેધડો (ના) કલધના ધાટ ધરનારો.
 કલેસરેતો (ના) એક વસાણું.
 કલેકું (ના) રાડું, બુધાર બાજરીનું સાકું.
 કલેલ (ના) કલેલ, લહેર, મોલ, આનંદ.
 કલેલો (ના) કલેલો. વરને સાસરેથી પક્વાન
 ખવડાવવા આવેલું તે.
 કલેડી (ના) વિષજીમી ૧૦ મે અવતાર. લીલો ઘોડો.
 કલપ (ના) ધ્રુવના અહોરાત્ર. ૪૩૨ કરોડ
 વર્ષ. એક વેદાંગ.
 કલપતરુ (ના) ઇચ્છિત ફળ દેનાર વૃક્ષ. પા-
 કલપકૃમિ રિપદ, મદાર, પારિભતક, સંતાન
 અને હરિયંદન એ પાંચ કલપ વૃક્ષો સ્વ-
 ર્ગમાં છે.
 કલપના (ના) ધારણા, તર્ક, છુટો. સુક્તિ. અટ-
 કળ. શક. પ્રાતિ.
 કલપનસૃષ્ટિ (ના) કલપનથી રચાયેલું તે.
 કલપનીય (વિ) કલપના કરવાને યોગ્ય.

કલપલતા, (ના) ઇચ્છિત વસ્તુ દેનાર વેલી.
 કલ્પયું (કિ) કલપના કરવી, ધારવું,
 કલ્પવૃક્ષ (ના) કલ્પતરુ, ઇચ્છિત ફળદાતા ઝડ.
 કલ્પાન્ત (ના) પ્રલયકાળ. વિનાશ. અસહ્ય દુઃખ.
 કલ્પિત (વિ) ધારેલું, ખોટું, બનાવડી. [કદન].
 કલ્યાણ (ના) શુભ, કુશળ, શ્રેષ્ઠ. એક રાગ.
 કલ્યાણી (ના) કલ્યાણકર્તા દેવી. સોહાસણ સ્ત્રી.
 કલ્લા (ના) લમણાના બાળના ગુચ્છા. થોભિયા.
 કલ્લી (ના) કાંટે પહેરવાનું ધરેલું. છરી ધરી.
 કલ્લું (ના) કાંટે ધાલવાનું ધરેલું. [પલ્લની].
 કલ્લો (ના) બમ, ગોધાટ. નથો. કોળો.
 કલ્લોદેવો (કિ) પ્રસૂતાની ઓળ ચઢી ન બચ
 માટે પેટ દાળી રાખવું તે.
 કલ્લોલ (ના) મોલ, તરંગ, લેહેર. હર્ષ, આ-
 કલ્હાર (ના) એક સુગંધી ફૂલ. [નંદ].
 કલ્વયું } (વિ) વગ વિનાનું, ખેડયું. ક-ક-
 કલ્વયું } કાણાનું.
 કલ્વય (ના) વર્ષ, બખતર. રક્ષણાર્થ સ્તોત્ર (કે-
 કલ્વયાં (ના) એક વસાણું. [વતાનું]. કોવચ.
 કલ્વણ (સ) કોણ, કયું, શું (કવિતામાં).
 કલ્વન (ના) કલ્વ, કવિતા. કથન, પદ.
 કલ્વરું (વિ) કલ્વું, વાંકું, આડું.
 કલ્વર્જી. (ના) કાળ, ગધ, ડ. એ પાંચનો વર્ગ.
 કલ્વું (કિ) કલ્વું, કહેવું, કવિતા કરવી.
 કલ્વળાં (ના) નળિયાં, નળિયાંની હાર.
 કલ્વએત (ના) કલ્વકરી કરત. બુક્તિ. સ્થના.
 કલ્વટ (ના) નરસો મુર્ગ. આડી રીત. કળાટ.
 કલાય (ના) માંસની કચ્ચમરના તળેલા ગોળા.
 કલાલ (ના) ખ્યાલ, ખ્યાલ ગાનાર.
 કલાલી (વિ) ખ્યાલવધુ. ગવેયો.
 કલ્વાસ (ના) ખરાબ રહેકોણ. દુર્ગંધ. ખો.
 કલિ (ના) કાચીકર્તા, શાયર. વિદ્વાન. વિષ્ણુ.
 કલિક (ના) લગામનો આંકડો.
 કલિ જ્યેષ્ઠ (ના) આદિ કવિ, વાલ્મીકિ.
 કલિવ (ના) જનહર, ૩૧ અક્ષરનો એક છંદ.
 કલિતા (ના) રસાત્મક વાણી. કાવ્ય, પદ્ય,
 શાયરી કવિ. [કાવ્ય. કર્તૃત્વ].
 કલિત્વ (ના) કવિતા કરવાની શક્તિ, પ્રતિભા.
 કલિધા (ના) કળાઈ, હુચ્ચાઈ, હેતુમેલ.
 કલિ પુત્ર (ના) શુક, કાણો, હૈયશુક.

- કવિરાજ (ના) ઉત્તમ કવિ. કવિ વર્ગમાં શ્રેષ્ઠ.
 કવી (ના) લગામનો આંકડો.
 કવીન્દ્ર (ના) અત્યુત્તમ કવિ. અલૌકિક કાવ્યકર્તા.
 કવીશ્વર (ના) કવિરાજ, કવિવર, ઉત્તમકવિ.
 ક-વેળા (ના) અયોગ્ય સમય, નકારે વખત.
 કવ્ય (ના) પિતૃ નિમિત્ત થતાં પંડ, તર્પણ વગેરે.
 કવ્યવાહ (ના) અગ્નિ.
 કશ (ના) કોશ, નરાજ, લોહનો ચપટી અણીનો.
 કરાણું (ના) કણસું, હુંડું (અનાજનું). [દંડ.
 કરાલી (ના) નાનો કળશિયો, લોટી.
 કશું (વિ) કોઈ, કંઈ.
 કશ્યપ (ના) મરીચિના પુત્ર. એક ઋષિ.
 કષાય (ના) કાઠ, કાઠો, બિડાળો. કર્મ. મેલ.
 કષાયિત (વિ) રંગિત, પાશવાળું. કઠાયલું.
 કષ્ટ (ના) શ્રમ, મેહેનત. દુઃખ.
 કષ્ટાણું (કિ) કષ્ટ પામવું, પીડાવું.
 કષ્ટિત } (વિ) દુઃખી, પીડિત.
 કષ્ટી }
 કસ (ના) કષ, પરીક્ષા. સત્વ, રસ. બળ. કે.
 કસઈ (ના) કસાઈ, ખાટકી. [સ, બંદ.
 ક-સકન } (ના) અપરાધન, અપરાધ, કડ-
 ક-સગણ } (ના) હું વેણ.
 કસકસાવવું (કિ) ખૂબ તાણવું, કચકચાવવું.
 કસટિયો (ના) સવૈનો ધંધો કરનાર.
 કસડો (ના) કંદોરો, કટિમેખલા.
 કસણું (કિ) કોસણું.
 કસણું (ના) કણસ, હુંડું. (અનાજનું).
 કસદાર (વિ) કસવાળું.
 કસબ (ના) જર. ધંધો. હુતર. કઠાઈ. વેસ્થાપણું.
 કસબચાર (વિ) હુતર. છપાવનાર. ડગો કરનાર. હેતરીને કળા શીખી લેનાર.
 કસબચારી (ના) કસબચારનું જે કામ તે.
 કસબણ } (ના) વેસ્થા, પાતર, રાંડ. ગુલિ-
 કસબાતણ } કા. રામજી. ગાનારી.
 કસળી (વિ) કારીગર. હોશિયાર. જટીનું.
 કસબેણ (ના) વેસ્થા, પાતર. ગુલિકા.
 કસબો (ના) મહાલ, પરગણું કે તાલુકાનું મુ-
 કસમ (ના) સમ, શપથ, સોગત. ખચ ગામ.
 ક-સમજ (ના) ઓછી સમજ. ઉલટી સમજણ.
 ક-સમો (ના) નકારો સમય, અયોગ્ય િન.
- કસમોડા (ના) દુખાવો. કણકણ.
 કસમોડાણું (કિ) પેટમાં દુખવું. તાવ ભરાવો.
 કસમ્બો (ના) કસુંબો, કોસમના ફૂલનો રંગ.
 અફીણનું પાણી. [અસર.
 કસર (ના) ઘટ, ખૂટ. ખોડ. મિતવ્ય. અપચો.
 કસરત (ના) અભ્યાસ, મહાવરો. વ્યાયામ.
 કસરતશાળા (ના) અખાડો, તાલીમખાતું, રંગ-
 કસરિયું (વિ) કસર કરનાર. મિતવ્ય. [ભૂમિ.
 કસલિયું (ના) કોગળિયું મટીને થયેલો આદ્રામ.
 કસલી (ના) કશલી, કળશી, નાની લોટી.
 કસવાળો (ના) લાકડાની લાંબી મેખ.
 કસવું (ના) ખૂબ ખેંચવું. તંપાસવું. ધસવું.
 કસાઈ (ના) ખાટકી, માંસ વિકેતા.
 કસાઈ (વિ) નિર્દય, ક્રૂર, ઘાતકી.
 કસાઈવાડો. (ના) ખાટકીનું રહેઠાણ.
 કસાણું (વિ) કઠાણું, કષાયિત. કંટાળાવાળું.
 કસાર (ના) કંસાર, કણસાર, લાપસી.
 કસારકણ } (ના) બળતણ, સરપણ, કાષ્ટ,
 કસારખાકણ } બાળવાનાં લાકડાં.
 કસારી (ના) એક જવડું.
 કસાણું (કિ) કસાયલું થવું, કરેલ બનવું. -
 કસીદો (ના) ભરત. છાંગળ, કોટા (માટીના
 કસું (વિ) કશું, કોઈ, કંઈ. [રસનો ગઢો).
 કસુંબે (વિ) કસું, કંઈપણ, કોઈપણ.
 કસુંચ (ના) કમસમજ, ખોટી સમજણ.
 કસુતર } (વિ) અધર, મુસ્કેલ, કંકણ. હરામી,
 કસુતર } તોડાની. બગડેલું. 'નાકું, ઉલટું.
 કસુમ્બી (ના) કોસમ્બી. એક ભતનાં ફૂલ.
 કસુમ્બી (વિ) કસુમ્બાના રંગનું, લાલ, રાઈ.
 કસુમ્બું (ના) કસુંબી રંગનું, લૂગડું (સ્ત્રીનું).
 કસુમ્બો (ના) કોસમના ફૂલનો રંગ. અફી-
 ણનું પાણી. સ્ત્રીનું રંગીત વસ્ત્ર. [રકારી.
 કસૂર (ના) ચૂક, ભૂલ. તકસીર, ગુહનો, બેદ-
 ક-સુવાવડ (ના) અધૂરે જવું. ગર્ભ ગળવો.
 સુર્વરોગ. વેતર વડવું તે. [ચથર. પરીક્ષા
 કસોટી (ના) નિકસ. સોનું રૂપ કસવાનો પ-
 કરતર (ના) ક્ષીણ તણખાં, રજકાપ, કચરો
 કરતી (ના) પારસીઓએ કેડે બાંધવાની બ-
 નની દોરી. કિાળીમાં કસ્તુરી પાકે છે તે
 કસ્તુરિયોમૃગ (ના) જે હરણની ફૂંટી પાસેન

કસ્તુરી (ના) તીવ્ર મુગધીદાર મૃગની ફટી-
માંથી મળતો એક પદાર્થ.

કસ્તુરીમૃગ (ના) જેની નાભિ પાસેની કાથ-
ળીમાંથી કસ્તુરી મળે છે તે હરણ.

કહડાવું (કિ) દૂર થવું, જવું. [ચઢે છે

કહવાર (ના) એક ઝાઝ, એનાં ફૂલ શિવને

કહવાર (વિ) શીખામણ માને એવું.

કહારવું (કિ) કાઠવું, દૂર કરવું, નીકાલવું.

કહીં (અ) કિયે ઠેકાણે ? ક્યાં ? કોઇ જગાએ.

કહેણી (ના) કહેવત કથન. બોલ.

કહેવત (ના) લોકાક્રિત, જનવાચકા, કહેણી, કથન.

કહોલ જાણિ (ના) અધાવકના પિતા.

કળ (ના) કળા, ભૂકિત. પેટી વગેરેને તાળા-

ને ઠેકાણે જડવાનો સંચો. ચીકણો કાદવ.
માત્રા. અટકળ, હથેલી, ઝેહેન.

કળકળવું (કિ) કલેશ કરવો. કંકલવું. તલપવું.

કળ ચઢવી (કિ) હાડ કે પેટમાં એકાએક વા-
ગવાથી મુંઝવણ થવી તે.

કળજુગ (ના) કલિયુગ. ચોથો જુગ ૪૩૨૦૦૦

વર્ષનો કાળ. કોધ, કપટ ઈં કુર્ણુ.

કળણ (ના) જ્ઞાન, બાણવાપણું.

કળડિયો (ના) વાંસની સળીનો કંડિયો. શૂદ્ર
સીના હાથનું ધરણું.

કળતર (ના) દુઃખ, ગટકા. અટકાવ.

કળતાણું (ના) સૂકવણામાં ખેડવને મૂકાતી છટ.

કળત્ર (ના) કલત્ર, સ્ત્રી, ધણીઆણી.

કળથી (ના) એક ભતતું અનાજ.

કળપવું (કિ) સંકલ્પ કરવો. કળપીએ ખેતર
સાફ કરવું. ખેતરમાં ચાસની વચ્ચે કળખ
ફેરવવો.

કળપી (ના) ખેડુતનું એક હથિયાર. રાંપી.

કળખ (વિ) મોટી કળપી.

કળખવું (કિ) ખેતરમાં કળખ ફેરવવો.

કળમી (ના) કણબી, ખેડુત, એક શૂદ્ર ભતિ.

કળવકળ (ના) યુકિત, ભુગતી, તદખીર.

કળવકળિયું (ના) તદખીરથી કામ કહાડી લેનાર.

કળવું (કિ) સમજવું, બાણી લેવું. દુઃખવું. અ-

કળવેજવું (કિ) કળ આવવી. [ટકળવું દટાવું.

કળશ (ના) લોટો. દેવાલયનું શિખર.

કળશિયો (ના) લોટો. જળપાત્ર.

કળશિયે જવું } (કિ) ઝાડે જવું, જંગલ જવું,
કળશી જવું } અધવા જવું.

કળસ (ના) કળસ, મોટો લોટો.

કળસી (ના) સોળ (૧૬) મણનું માપ.

કળહીણ (વિ) કળાહીણ, નિરુદ્ધમી.

કળોસી (ના) કળા. આગળો.

કળા (ના) કલા, ક્રીસળ, હુતર. તર્ક. ચંદ્ર-

ખિંબનો ૧૬મો ભાગ. અંશનો ૬૦મો ભાગ
લેશ. કાંતિ. માત્રા.

કળાકૌશલ્ય (ના) કળા-હુતર-માં કુશળતા.

કળાણ (ના) ગારો, કાદવ, ક્રીયડ. પંક.

કળાધર } (ના) ચંદ્ર. શશિ, સોમ, નિશા-

કળાનિધિ } કર, વિદ્યુ, સુધાંશુ, ઇંદુ.

કળાપો (ના) કલ્પાંત, આકાંક્ષ, રૂદન.

કળાવંત (વિ) હુતરી. કાંતિમાન જવેયા.

કળાવંતિણી } (ના) ગાનારી, રામજણી, તા-

કળાવંતી } ચક્રે. શુણ્ઠિકા.

કળાવાન (વિ) કળાવાળું, કળા ભણનાર.

કળાહીણ (વિ) કળા વગરનું. અણકસળી.

કળિંગડું (ના) તરગચ. એક કૂળ.

કળિન (વિ) કલિત, ભણેલું, સમજેલું. દટાયલું.

કળિયો (ના) કૂલની કળી. કળિયો. કુલીન.

કળી (ના) કલિકા, ખીલ્યાવગરનું કૂલ. ખૂંદી.

ત્રિકાણાકાર કાપડનો કંટકો. કમળ.

કળીચુનો (ના) સરસ ચૂનો (પાનમાં ખાવાનો).

કળીજવું (કિ) સૂમજવું. દટાવું. શરદી થતી.

કળેવળે (અ) તદખીરથી. તલવીળથી.

કળો (ના) કલહ, કલેશ.

કળોડી (ના) સેકતાં ઘોળી થતી રેતી. કળોડી.

કળોઠ (ના) દરોઠ, પેટ અને છાતીનું પડખું.

કળોડી (ના) કળોડી. સાથિયાની સફેત રેતી.

કળોકું (ના) કરેખું, ધારો, ચાલ. રિવાજ.

કાં (અ) કેમ ? શા સારુ ઈં પ્રશ્નથી.

કાંઈ } કંઈ, દિવિત, જરાક, લગાર,

કાંઈએક } (વિ) થોડુંએક. એ શબ્દ કોઈવાર

કાંઈક } નિરર્થક પણ વપરાય છે.

કાંકડો (ના) કાકડ. એક કળ.

કાંકડું (ના) કાંકડું. બકાચ તહિ તેવા દાણા.

કાંકણ (ના) કંકણ. અપટી કાંગરીની બંગડી.

કાંકણી (ના) સ્ત્રીનું કાંગરીવાળું ધરણું.

કાંકરી (ના) રેતી. ઝીણું કાંકરો.

કાંકરીદાવ (ના) કાંકરીની એક રમત.
 કાંકરો (ન) કંકર. પથ્થરનો કંકરો. શક. ખટકો.
 કાંકીડો (ના) સરડો, કાચડો. એક જંતુ.
 કાંકે (અ) કારણ કે, એમ છે માટે, કેમકે.
 કાંકેચટાવતું (કિ) ચીડાવતું, ખીજવતું.
 કાંકેલ (ના) એક જાતનો છોડ.
 કાંગ (ના) કંચુ. એક કંકણ અનાજ.
 કાંગડું (ના) કાંકડું. પળવે નહિ તેવા કંકણ
 કાંગરી (ના) નાનો કાંગરો. [દાણા].
 કાંગર (ના) એક ચોપણું જનાવર.
 કાંગરો (ના) કાપો. ભરતની એક તરેહ.
 કાંગસી (ના) કાંસકી, એક છોડ.
 કાંગાઈ (ના) કાંગાપણું, નાનુકાઈ.
 કાંચું } (વિ) નાનુક. દેખીતું ગરીબડું.
 કાંચુંચું } (વિ) સુવાળા સૂકું.
 કાંચું (કિ) છેતરવું. [ચાલતો એક પંથ.
 કાંચળિયાપંથ (ના) નીચવર્ણમાં ધર્મને નામે
 કાંચળી (ના) કંચુકી, કમજો, કાપડું. ચામ-
 ડીની જોલ. (સર્પ વગેરેની.)
 કાંચીડો (ના) કાંકીડો, સરડો. (એક જંતુ).
 કાંજી (ના) કનેરી, રાખડી, પેળ. ખળ, લાહી.
 કાંજે (અ) કાંકે, કારણકે, કેમકે.
 કાંજી (ના) સ્ત્રીની કોટતું એક ધરેણું.
 કાંજો (ના) ગળાનો કાપ. વાણો. કાંડો.
 કાંડાસરિયા } (ના) ગંધ વિનાતું સિંધુરિયા
 કાંડાસળિયા } (ના) રંગતું કાંડાવાળું ઝાડ.
 કાંડી (ના) એક જાતની મજલી.
 કાંટો (ના) કંટક. ઝાડના પેટમાં ફૂટતો અ-
 લીદાર ફળુગો. ત્રાજવું. ધડિયાળની સળી.
 કરોડ. લોખંડના આણીવાળા હથીઆરો.
 સ્ત્રીનું કાનનું ધરેણું. જંતુને ડંખવાનું એક
 હાંકડું. કણકણો. તાળો. ગોખડ. નલ.
 ભેરસો. ખટકો. એક કંકેરો રોચ.
 કાંકડો (ના) કાંકો, કિનારો. [ધરેણું].
 કાંકલી (ના) કાંકલી. કંકમાં ભેરવડું એક
 કાંકલો (ના) ગળાપરનો કાપો. કાંકો. આદરણી,
 કાંકિયો (ના) જાંજર, સંધાસ, શૈચકૂપ.
 કાંકાને ધરેણું ધાલતું તે. હાંસડી.
 કાંકો (ના) કિનારો. મોંઢિયું. લનો. [લાગુ].
 કાંકું (ના) પોચો. હાથના પંજ આરંભનો

કાંભુકોડી (ના) એક રમત.
 કાંભું (ના) નાકું, છિદ્ર, સુરાક, ભોંક. ખાકોડ.
 કાંભું (વિ) ખાકોરાવાળું. હેદવાળું. ખાકું.
 કાંત (ના) રેટિયાની તરાક. આસડિયું. પતિ.
 કાંતલું (કિ) દોરા કરવા તે. આંહું, કરવું.
 કાંતીલોડું (ના) કલઈ ચઢાવેલું લોડું.
 કાંતો (અ) અયવા, અગર, વા.
 કાંતોડિયું (ના) વર્ષાદ મોડો વરસવોતે.
 કાંદડું (ના) તરાક ધાલવાનું ચામડાનું, કે
 જાલના રેસાનું આભર.
 કાંદો (ના) કંદે હુંગળી, પ્યાળ. જડ. લાભ.
 કાંદો કહાડવો (કિ) લાભ કહાડવેલ. ફળ મેળવવું.
 કાંધ (ના) ખાંધ, રકંધ, ખભો.
 કાંપ (ના) કંપ, કંપારી, ધૂનરી. ચણ.
 કાંપ (ના) જાંવણી, કેમ્પ, [અંગ્રેજી].
 કાંપલું (કિ) હાલતું, ધૂનલું. ડરલું.
 કાંબડી (ના) કામડી. વાંસની ચીપ.
 કાંબળી (ના) ધામળી. (ગિનની).
 કાંબળો (ના) કંબલ, ધામળો.
 કાંબી (ના) ખેરાનું એક ધરેણું. કોશનું મોંઢિયું.
 કાંચ (અ) કેમ, શા માટે?
 કાંરે (અ) કેમરે! શાવારતે?
 કાંસ (ના) પાણીના ખાડા. તલાવડી, નેહર.
 કાંસકાં (ના) કાંસિયાં, અંજ. (કાંસાનાં).
 કાંસકી (ના) કાંગસી, એક છોડ. ફળી.
 કાંસાં } (ના) કાંસકાં, અંજ. ક્રીડનિયાને
 કાંસિયાં } (ના) વગાડવાનું એક વાધ.
 કાંસિયો (ના) કાંસાનો મોટો વાડકો, પિત્ત-
 જની કંકળી. [જવણીની હપધાતુ.
 કાંસું (ના) કાંસ. તાંબુ અર્થે કલાઈની મે-
 કાઈજવું (કિ) હારી જવું, ચાકવું. કંટાળવું.
 કાંચેદો (ના) કાચદો, ધારો, રિવાજ.
 કાંચેમ (વિ) કાચમ, રિચર, મંજુર.
 કાંચેર (વિ) કાંચર, નહિમત. કંટાળેલું.
 કાક (ના) કાગડો, વાચસ, કરટ.
 કાકડાસીંગ (ના) એક ઝાડ. એક સીંગ.
 કાકડી (ના) એક શાક. ચીથરાની વાટ.
 કાકડો (ના) મોટી સળગાવવાની કાકડી. ના-
 ની છલ. છલને પાછલો લાગ.
 કાકતાલીય. (વિ) ઓચિતું મળેલું.

કાકપત્ર } કાગડાના પગ જેવી નિશાની.
કાકપત્ર } (ના) લખાણમાં છૂટેલા અક્ષર ઉ-
કાકપદ } ચેરવા માટે વપરાય છે. ८

કાકર (ના) દરવતના દાંતા.

કાકરિયા (ના) તલના લાકું.

કાકરિયા (વિ) ગોળની ચીસણીમાં સેકેલા.

કાકરિયાકુંભાર (ના) એક કાખર પક્ષી.

કાકરિયું (ના) ગોળની ચીસણીમાં સેકેલું.

કાકરિયું (વિ) કાંકરીવાળું. (જાળાવ, ખેતર).

કાકલિયા (ના) કૈયડ, બલિયા, શીતળા.

કાકલી (ના) કાક જાપા. પંખીની બોલી.

કા કા (ના) કમડાના સ્વરતું અનુસ્વરણ

કાકા (ના) બાપના બાઈ. વૃદ્ધતું સંબોધન.

કાકાકૈયા (ના) એક સદૈત કલગીવાળું પંખી.

કાકાજી (ના) સસરાનો ભાઈ. કાકા શબ્દ-
ને માન્યાથે "જી" પ્રત્યય લગાડી બોલે છે.

કાકાટોઆ (ના) કાકાટોઆ.

કાકાપુરી (વિ) ભાણું વૃક્ષ, નળજી.

કાકાબળિયા (ના) કૈયડ, શીતળા.

કાકાખાસી (ના) એક હલકી જાતનું મોતી.

કાકિણી (ના) કોડી. પા માસો. ચોરસ.

કાકિની (ના) કોડી. પા પૈસો.

કાકી (ના) કાકાની બેરી.

કાકીજી (ના) કાકીસાસુ. કાકાજીની વહુ.

કાકીડો (ના) કાંકીડો, સરડો, એક જાત.

કાકીસાસુ (ના) કાકા સસરાની વહુ.

કાકુ (ના) છાંદરો, છીલો, કીકો. ક્ષત્રિ સેદ.

કાકુદ (ના) તાળવું. સ્વાદ.

કાકો (ના) બાપનો ભાઈ. [રનાડ' એક પંખી

કાકો કૈઓ (ના) કાકા કૈઓ. એવો અવાજ ક-

કાકોલ (ના) જંગલી કાગડો. સર્પ. હુકાર. એક

કાકોસસરો (ના) સસરાનો ભાઈ. [નરક'

કાક્ષ (ના) કટાક્ષ, નજર.

કાખ (ના) કક્ષ, બજલ.

કાખબલાઈ } (ના) બજલમાં થયેલો ફેલેલો.

કાખી (ના) કાંચળીનો કાખ આગળનો કાખ.

કાગ (ના) કાક, કાગડો.

કાગજ } (ના) કાગળ, કાગદ, પત્ર, તાવ.

કાગજી } (ના) કાગળ, કાગદ, પત્ર, તાવ.

કાગરાકેરી (ના) કેરીના આકારનું કાળું ફળ.

કાગડો સાણસી (ના) સોનાનું એક ચેરનર.

કાગડી (ના) કાગડાની માદા. ધોરીઆની આણી.

કાગડો (ના) કાક. (વિ) ચકોર, વાચાળ.

કાગદ (ના) કાગળ, કાગળ.

કાગદી (ના) કાગળનો ધંધો કરનાર.

કાગદી (વિ) નાજુક, તકલીફી. પાતળી છાલવાળું.

કાગપત્ર (ના) કાકપદ. એક નિશાની ८

કાગમાળો (ના) હલકો ખાંધો.

કાગવંધ્યા (ના) એકજવાર જળનારી. કેળ.

કાગવાસ (ના) પૂર્વજનિમિત્ત શ્રાદ્ધને દિવસે

કાગડાને ખાવાનું નાખવું તે.

કાગવિધા (ના) કલ્પિતશાસ્ત્ર વિધા, જાદુ.

કાગળ (ના) કાગળ, પત્ર, ચીઠી.

કાગળપત્ર } (ના) વ્યવહારી કાગળ-સંદેશો-

કાગળપત્ર } (ના) ખબર અંતર, સમાચાર.

કાગળિયાં (ના) કામના લખેલાં કાગળ.

કાગારોળ (ના) કલણાણ, કેર, મોટો અનર્થ.

કાંકોળ (ના) કાંટાનું ઝાડ.

કાંકણું (કિ) ઇચ્છવું, અભિલાષા રાખવી.

કાંક્ષા (ના) ઇચ્છા, મરજી.

કાંક્ષિત (વિ) ઇચ્છિત, ધારેલું.

કાચ (ના) રેતીનો પકવેલો ચળકતો પથ્થર.

કાચકી (ના) એક કાંટાવાળું ઝાડ. એક રોગ.

કાચકો (ના) કાચકીનું ફળ. [જગા.

કાચડ (ના) દડણું, ફેલેલાની ચાસપાસની

કાચડો (ના) કાંકોડો, કોરડો. એક જાત.

કાચળી (ના) કાચાની માદા. એક રોગ.

કાચળો (ના) કચ્છ. એક જાલ જાત.

કાચર (ના) કરકી, કચર, કરચ.

કાચરકુચર (ના) આકસખાકસ, ધૂળ પથ્થર.

કાચરિયું (ના) કચરિયું, કુચા, કચુમર.

કાચરી } (ના) સંકુળી, કાચલી (શાક ફ-

કાચલી } જાતી).

કાચલી (ના) નેપળિયેની વાંટી, કટકી.

કાચલું (ના) નાળિયેરનું કાચલું.

કાચી (વિ) અપકવ, અનિશ્ચિત.

કાચીજાપુતી (ના) હુકમનામા અગાઉ મા-

ફ જપત કરવો તે.

કાચી જમાખંધી (ના) મેહેસુવની અજમ

કાચી નોંધ (ના) ખરડો, ટીપણ, ટાંચણ.
 કાચીબુટ્ટી (વિ) મૂર્ખ, ગાફેલ, ભોળું.
 કાચીબુદ્ધિ (ના) નાદાની, ખેસમજ, જાકર મત.
 કાચું (વિ) અપકવ. અપૂર્ણ. અનિશ્ચિત. ન ઠ-
 કાઠ. નહું, તાનુ. પોચું (હેયું).
 કાચુંકોરું (વિ) શેકેલું, તળેલું (ખાવાનું).
 કાછ (ના) કચ્છ, કાછો, કાછડો. [લા] જોડો.
 કાછડી (ના) ઘોતિયાનો પૂઠ ચીપોને ખાસે-
 કાછડી છૂટવી (કિ) નાહિમ્મત થવું, ડરવું.
 કાછડીછૂટો (વિ) છીનાજોવા, લંપટ. કાચર.
 કાછડો (ના) કચ્છ. (ખેરોનો).
 કાછિયેણુ (ના) કાછિયાની સ્ત્રી.
 કાછિયો (ના) શાકભાજી વેચનાર.
 કાછોટો (ના) કચ્છો. વાડો ખળી કરવાનો.
 કાજ (અ) કાજે. ચોથી વિભક્તિ અર્થે.
 કાજ (ના) કાર્ય, કામ, કૃત્ય. નાતરું. પ્રેતક્રિયા.
 કાજખરું } (વિ) બુવાન. ખ્યારું, લાડકું. ના-
 કાજગરું } બુક. કામવાળું.
 કાજળ (ના) કન્નલ, મેસ. એક અંજન.
 કાજળી (ના) જારી, મેસ. ગડિયું. એક મત.
 કાજળરી (વિ) કાજળવાળી, કામની, કાજળરી.
 કાજ (ના) કાઝી, કુરાન પ્રમાણે ન્યાય કરનાર.
 કાજુ (વિ) સારું, રૂઢું, ખાસું, મહેલું.
 કાજુ (ના) એક ઝાડનાં બી.
 કાજુકળિયા (ના) સેકેલા કાજુ.
 કાજે (અ) વાસ્તે, માટે. ચોથી વિભક્તિનો પ્ર.
 કાંચન (ના) સોનું, મુવર્ણ. એક ફૂલનું ઝાડ.
 કાટ (ના) કાષ્ટ, લાડકું. કલે વગરનું ધાતુ
 પાત્ર હવામાં રહેવાથી તેપર થતી રંગીન
 જારી. નડતર. [કરવી.
 કાટ કહાડવો (કિ) કાસલ કાઢવી, નડતર દૂર
 કાટકટ (ના) લાંગોટ્ટો સરસામાન. કાપકપ.
 કાટકો (ના) વીજળીથી થતી ચર્મનાં.
 કાટકોણ (ના) એક ૯૦ અંશનો ખૂણો. ૮
 કાટખૂણું } એક કંડિયા ભૂતારનું મોજાર.
 કાટખૂણાખૂણા (ના) જેના ચાર ખૂણા ૯૦
 અંશના હોય તે.
 કાટખૂણાત્રિકોણ (ના) ત્રણ ખૂણાની આકૃતિ-
 માં એક કાટખૂણું હોય તે.
 કાટખીટિયો (ના) ઇમારતી લાકડાં વેચનારો.

કાટલાં (ના) જોખ, વળન.
 કાટલાંદાસ (વિ) કાટલું-ઓછું-કરનાર.
 કાટલિયો (ના) કાલટિયો. અગિયારમાનો.
 પિંડ મેળવનાર. [ડીનો ખોરાક]
 કાટલું (ના) જોખ, વળન. ઘટાડો. સુવાવ-
 કાટલું કરવું (કિ) તુકસાન કરવું, કાપવું.
 કાટલાં સાંખવાં (કિ) જોખ તપાસી જવાં.
 કાટાકટ (ના) કાપાકાપ. કતલ. અદાવત.
 કાટ્ટી (ના) કાસકું. અગિયારમાની સર્વણી.
 કાઠડી, હુંડો (ના) ઘોડાપરની લાકડાની બે-
 સણી, જન.
 કાઠલો (ના) કન્યાને ઘરેણું માલવું. તે.
 કાઠા (વિ) લાલાસ પડતા (ધજ).
 કાઠાડલી (ના) જનપરની બનની ગોદડી.
 કાઠિન્ય (ના) 'કં'ણાઈ, મળખૂતાઈ, કંઠોરતા.
 કાઠિયાવાડ (ના) સૌરાષ્ટ્ર. ગુજરાતનો એક પ્રાંત.
 કાઠિયાવાડી (વિ) કાઠિયાવાડ સંબંધી.
 કાઠી (ના) લાકડી, દાંડી. લાકડાની ભારી.
 વીધાનો ૪૦૦ મો ભાગ. દેહનો ખાંધો. કૈ-
 ઠિયાવાડી.
 કાઠું (ના) શરીરનો ખાંધો. ખરું. ધર (હંક-
 કાઠું (વિ) કંઠણ. [લા ચારણા વગેરેનું].
 કાઠનાર (વિ) કાઠી મૂકનાર. પ્રકાશક.
 કાઠવું (કિ) ખેંચવું. ખસેડવું. લેખવું. શોધવું.
 રદ કરવું. ફળ મેળવવું. ભોગવવું. લંબાવવું.
 કાઠો (ના) કપાય, બિડાળો, કપાય, કાવો. નીક.
 કાણ (સ) કોણ, કિયું. (પ્રાંચ્ય).
 કાણ (ના) મોઝાણ. રડવું. તે.
 કાણું (વિ) છિદ્રવાળું. એક આંખે દેખવું.
 કાણું (ના) ખાકોરું, છિદ્ર, ભોલક.
 કાણુક (અ) કોઈ, કોઈએક, કોઈવાર.
 કાંડ (ના) સાંધો. ડાળો. બાણ. પ્રકરણ. સાંડો.
 કાલ (ના) પેકું. આય, રામ, દેવત.
 કાલડી (ના) ચામડી. ત્વડું, સ્પર્શ ઇંદ્રી.
 કાલડૂંડી (ના) નળિયાનો પાતળો ગોળ કટકો.
 કાલણી (ના) કાતરણી, કાતર. કાપવાનું એ-
 કાતર (ના) કર્તરી. કાપવાનું એવતર. [વતર-
 કાતરણી (ના) કાતર. કાપવાનો વખત. કપામણી.
 કાતરમૂકવી (કિ) તુકસાન કરવું, દૂર દેવો.
 કાતરવું (કિ) કાપવું. ઓછું કરવું.

કાંતરા (ના) ચીરા, કપા. પાતળા કંડા. એ-
ક આતશખાજ. [એક હથિયાર. મગજ.
કાંતરિયું (ના) છાપરાને લગતો મેડો. કંડું.
કાંતરી (ના) કળની પાતળી કરચી, કાતળી. ચૂ-
કાંતરા (ના) ચીરા. ઝુમખો. એક ધરેણું. [કવણી.
કાંતરી } (ના) કાતરી. સૂકવણી. પાતળી પ-
કાંતળી } (ના) તીકી. ચીરી.
કાતી (ના) એક લોહું. કંગો. કરવત. પાળી.
કાતું (ના) છરી, પાળી, ચાકુ,
કાતેર (ના) કાતર. કાપવાનું હથિયાર.
કાથરોટ (ના) કથરોટ, તાસક, થાળો.
કાથાકબાલા (ના) ચીથરાં. ભાગાંદૂટાં લાકડાં.
કાથા ગોળી (ના) કાથાની મેળવણીની ગોળી.
કાથો (ના) લાકડાની છાલનો અરક નાળિ-
યેરના રેસા.
કાદવ (ના) કદમ, કીચડ, ગારો, પંક.
કાન (ના) કણું, કન, સાંભળવાની ઇદ્રિય.
કાન આમળવા (કિ) કપકો દેવો, શિક્ષા કરવી.
કાન ઉગાડવા (કિ) ચેતવણું, જગાડવું.
કાન (ના) કૃણુ, કંહાન.
કાનકરિયું (ના) કાન ચીમરિયું. એક પંખી.
કાનકોચિયા (ના) કાને ખાંધવાનું કપડું.
કાનખજીરો (ના) ઘણા પગખાળો એક જંતુ.
કાનચીમરિયું (ના) વાગોળના જેવું એક પંખી.
કાનચીમોરી (ના) વાગોળ.
કાનડ (ના) કણાટક. એ નામનો જીલો.
કાનડી (ના) કણાટક દેશ સંબંધી.
કાનડું (ના) કાંદડું. (રેડિયાનું).
કાનડો (ના) કાનરો. એક રાગ (ગાયનનો).
કાનઠાંકણી (વિ) કાન જેથી ઠંકાય એવી
કાનન (ના) વન. [ટાપી).
કાનપટો (ના) કાને ખાંધવાનો પટો. [પંથી.
કાનકટો (ના) કાને કડી થાલતો ભેગી. ગોરખ-
કાનસ (ના) રેતરડી. ધરાવાનું હથિયાર.
કાનસિયા (ના) કાનછેરિયા. લમણાપરને વા-
કાનસિયાળ (ના) એક રાતું જીવડું. [જનો ગુચ્છી.
કાનુડો (ના) કૃણુ.
કાનૂ (ના) એક જાતનું વાળું.
કાનૂત (ના) કાચદો, ધારો રિવાજ.
કામો (ના) આ સ્વરની આવી નિશાની.

કાનોમાત્ર (ના) કાનો અને માત્રા. ૧.
કાંત (ના) વર, પતિ, ધણી, નાય, કંચ.
કાંતા (ના) વહુ, ખેરી, કાંતિવાળી સ્ત્રી.
કાંતિ (ના) તેજ, તુર, ખૂબસૂરતી, સૌંદર્ય.
કાપ (ના) કાપો, ચીરો. એક કાનનું ધરેણું.
કાપકૂપ (ના) કાપનું તે, ઘટાડો.
કાપટચ (ના) કપટ, દગો.
કાપડ (ના) કપડું, લગડું, થાન.
કાપડિયો (ના) કાપડ વેચનાર.
કાપડું (ના) કાંચળી. ચોળી. (ખેરાની).
કાપણી (ના) અનાજ છોડવા સુધાં કાપણું તે.
કાપલી (ના) નાનો કટકો. [કાતર.
કાપલો (ના) મોટી કાપલી. કાફલો.
કાપણું (કિ) ચીરણું, ખંડિત કરણું. ઘટાડણું.
કાપા (ના) લીસોટા, લીટા.
કાપાકાપ } (ના) કતલ, ખુનરેણ. અદાવત.
કાપાકાપી } (ના) મારામારી (હથિયારની).
કાપાકાપા (ના) આડાઅવળા લીટા.
કાપી (ના) નકલ, ઉતારો. પ્રતિ. (અંગ્રેજી).
કાપી કરવી (ના) ભેંસને નકલ ઉતારવી, ધાપ
કાપુસ (ના) કાપોસ, ર. [મારવી.
કાપો (ના) લીટા, છેકો. ચીરો, કાપ.
કાફર (વિ) નારિતક, અધર્મી. ખનડું, હરામખોર.
કાફરી (વિ) એબિસિનિયાનો રહીશ. હુખસી.
કાફલો (ના) સંધ, સમુદાય, જથ્થો. [સિદ્દી.
કાફિયો (ના) કવિતાના અરણનો છેલ્લો શ-
બ્દ. અનુગ્રાસ. [એક રાગણી.
કાફી (ના) ખુંદ, ખૂત. એનો કાવો કરે છે.
કાખર ચીતર } (વિ) કંબુર, કાળા અને સફેદ
કાખર } રંગનું. કાળા રંગની ભેળવાણું.
કાખસ (ના) કાટા, તેલ દીવેળનો તળિયે કરેલો
કાખા (ના) એક જાતના લીલ. [મિલ.
કાખિલ (વિ) કાખેલ, નિપુણ, હોશિયાર.
કાખુલ (ના) અકુધાનીસ્તાનનું એક શહેર.
કાખુલી (વિ) કાખુલ સંબંધી.
કાખૂ (ના) સત્તા, હાક, દોર. વજન, વજ.
કાખેર (ના) એક કાખર ચીતર પંખી.
કાખેલ (વિ) કાખિલ, પ્રવીણ, નિપુણ, હોશિયાર.
કાખેલિયત (ના) નિપુણતા, પ્રવીણતા, હો-
શિયારી.

કામ (ના) કર્મ, કૃતિ, કાર્ય. ધંધો. બાબત.
કારભાર. નર. ઉપયોગ. કામડી. મર્દન.
એક પુરુષાર્થ.

કામકળા(ના) કામની કળા, રતિ, કામદેવની સ્ત્રી.
કામકાળ (ના) કોઈપણ કામ. ધંધો. ખટપટ.
કામગર (વિ) કામવાળું, કામમાં ગુંથાયલું.
કામચલાઉ (વિ) સાધારણ. દ્રેક મુદત કામ
કરનાર એકદીગ.

કામજવર (ના) કામના વિકારથી આવેલો તાવ.
કામઠી (ના) કામડી. ધનુષ્ય. ખપાટિયું.
કામડું (ના) કામઠી. તીરની વાંકી વળેલી કામડી.
કામડકોટિયું (વિ) કામડાનું બનેલું (ધર).
કામડી (ના) વાંસની ચીપ, પાંતળો વાંસ.
કામડું (ના) કામડી અથવા તેનો કડકો.
કામણ (ના) વશીકરણ. મોહનવિધા.
કામણગાર (વિ) મોહક, મુંદર, મનોહર.
કામણદ્રમણ (ના) વશીકરણના દ્રવ્યકા.
કામદાર (ના) સરકારી અધિકારી, દિવાન, વજર.
કામદુધા (ના) કામધેતું. ઇચ્છિક્ષણ દેનાર ગાય.
કામદૃષ્ટિ (ના) કામીનજર. સંલોગ અપેક્ષા.
કામધંધો (ના) કામ તથા ધંધો, વિપાર.
કામધેતું (ના) મનકામના પૂર્ણ કરનાર ગાય.
કામના (ના) ઇચ્છા, મુરદ, વાસના.
કામની (ના) કામિની, સ્ત્રી, પ્રમદા, મુંદરી.
કામરૂપ (વિ) ઇચ્છિત વેશધરનાર. યુશતુમા.
કારલેટ (ના) એક જાતનું બિનનું કાપડ.
કામવાસના (ના) ઇચ્છાની ઇચ્છા.
કામવિકાર (ના) ઇચ્છાથી થતો વિકાર.
કામશાસ્ત્ર (ના) કોકશાસ્ત્ર, અનંગરંગ.
કામસાધુ (ના) આપગતલખી, નિવસ્વાર્થી.
કામસૂત્ર (ના) વાત્સાયન મુનિકૃત કામચિ-
ત્રારના સંક્ષિપ્ત સિદ્ધાંતો. [મર્દ.

કામહીણ (વિ) નપુંસક, હીનરો, અસક્ત, ના-
કામજ (ના) કામણી, ધાળણી, ઘોંધડી.
કામજિયો (ના) કામજો, કોમાસાને એક જાત.
કામજી (ના) હલકા બિનનું કપડું, ધાળણી.
કામજો (ના) કમ્પલ, મોટી કામજી, ચુમ્મા-
કામા (ના) મુંદર સ્ત્રી. ઢંગ. [જો. કામજિયો.
કામાડી (ના) એક શુદ્ધ જાતિ. કડિયા વગે-
રેનો ધંધો કરે છે.

કામાડીપુરા (ના) કામાડી લોકોનું રહેઠાણ.
કામાતુર (વિ) કામી, રતિરસ માટે ટળવળવું
કામાનજ (ના) કામરૂપી જે અગ્નિ તે.
કામારુ (વિ) ઘણા કામવાળું, ઉદ્યોગી.
કામાવેશ (ના) કામનો ભુરસો.
કામિની (ના) કામા, પ્રેમાળ સ્ત્રી.
કામી (વિ) કામ વિકારવાળું.

કામુક (વિ) ઇચ્છનાર, જીજ્ઞાસુ. કામી.
કામુકા (ના) કામિની, સ્ત્રી.
કામેટી (ના) કમિટિ, તપાસનાર મંડળ. પરીક્ષક
કામેદય (ના) કામના ભેદનાનું ઉભરાવું.
કામ્ય (વિ) ગમવું. કામનાથી તકરેલું.
કાય (ના) કાયા, દેહ, વપુ, શરીર.
કાર્યદાસર (વિ) કાયદા પ્રમાણે હોય તે.
કાયદો (ના) નિયમ. શાસ્ત્ર. હુકમ. લગામનો ફક
કાયદળ (ના) એક જાડ તથા તેનાં ફળ.
કાયમ (વિ) સ્થિર, અચળ. મંભુર.
કાયમખરડો (ના) મેહેસૂલ નક્કી કરવામાં
તૈયાર કરેલું પત્રક.

કાયમદાયમ (વિ) હમેશાનું, સ્થિર, નિત્યનું.
કાયર (વિ) કાયલ, નાહિમ્મત. સુસ્ત.
કાયર કરવું (કિ) કંઠાજો આપવો, થકવું.
કાયર (વિ) કાયર. [પિત્રવતું
કાયા (ના) કાય, દેહ, શરીર, તન, જાત.
કાયાકષ (ના) દેહદમન, તપશ્ચર્યા.
કાયાકુટી (ના) એક ઓસડ
કાયિક (વિ) શરીર સંબંધી.

કાર (પ્ર) સ્વરૂપ સૂચક જેમ: અકાર, નકાર
કાર (પ્ર) કર્તા અર્થે. જેમ:—કુંભકાર, શસ્ત્રકાર
કાર (ના) ભોધ, પાલખી જીવકનાર.
કારક (ના) વિલકિત, (આકરણમાં).
કારક (પ્ર) કરનાર અર્થે, જેમ:—પુષ્ટિકારક.
કારકીર્દી (ના) કારભાર સમય. કારભારીપણું
કારકુન (ના) મુનિમ, દંડતરલેખક, મહેતો.
કારકુની (ના) કારકુને કરવાનું કામ તે.
કારખાનું (ના) હુન્નરશાળા. ખાતું. કુટણખાનું
કારચળી } (ના) રેસમી કાપડ ઉપર સોને
કારચાળી } રી રૂપેરી ફસબનું બરત.
કારજ (ના) કાર્ય, કામ. ટાણું, અવસર.
કારજો (ના) કૂવારો.

કારડો (ના) ક્યારડો, નાનો ક્યારો. કરવડો
કારણ (ના) મૂળ, ઉત્પત્તિ. આધાર ધારણા.

ગરબ. પ્રેતપીડા.

કારણ (અ) કેમકે, એટલામાટે કે. [કાળે.

કારણ (પ્ર) ચોથી વિભક્તિનો, માટે, વારતે.

કારણદેહ (ના) પ્રકૃતિભવ્ય, દેહ. ત્રણ દેહમાંનો ૧.

કારણનાદી (વિ) વાદી, ફરિયાદી. પૂર્વપક્ષી.

કારણસર (અ) કામને અર્થે, જરૂરને લીધે.

કારણસહ (અ) સકારણ, હેતુપૂર્વક.

કારણદવ (ના) બતક. એક પક્ષી.

કારતક (ના) કાર્તિક, દીવાળીએ પૂર્ણ થતા

વિક્રમાદિત્ય, સંવત્સરનો પ્રથમ માસ.

કારતકી (વિ) કારતક મહિનાની.

કારતક (ના) કારતક, કાર્તિક (માસ).

કારતુસ (ના) દારૂગોળી રાખવાની પેટી.

કારતેક (ના) કારતક, કાર્તિક.

કારતેકી (ના) કારતક મહિનાની (પૂનેમ).

કારભાર (ના) કારોબાર, મોટું કામ, રાખ્ય

વ્યવસ્થા.

કારોબારી (વિ) કારોબારી, કારભાર કરનાર.

કારમું (વિ) અદ્ભુત, સુંદર. મારકણ.

કાર વહેવાર (ના) કામકામનો વ્યવહાર.

કારવો (ના) કરબો, એક નાચ. એક રાજ.

કારસિયો (ના) હીચકાની સાંકળ ભેરવવાનો
આંકડો.

કારસી (ના) એક ભતનો કાંટો (તોળવાનો).

કારેરતાન (ના) ઘુમ્યાઈનું કામ. મંરતી. ખટપટ.

કારેરતાની (વિ) કારેરતાન કરનાર.

કારાચૂહ (ના) બંદીખાતું, ભેલ [અંગ્રેજી].

કારાપેરા (ના) ચૂંચાચૂંચ. વંકાઈ બોલેલા વેણ.

કારિકા (ના) શ્લોક. વાક્ય.

કારી (વિ) ઠેઠ પેટેહું, ભાંડું. સજ્જડ. જીવાન.

કારી (પ્ર) કરનાર અર્થે જેમ:-શુણકારી.

કારીગર (ના) કારાગીર હુન્નરી.

કારીગરી } (ના) કળા, હુન્નર. ચમુરાઈ.

કારીગરી } (ના) જીવિત.

કારણ્ય (ના) કરણ, કૃપા, દયા.

કારેલી (ના) કારેલાનો વેલો. (એક શાંક).

કારેહું (ના) કારેલીનું ફળ, ફરેહું. મગદળિયું.

કારોબાર (ના) કારભાર. વ્યવસ્થા.

કાર્તિક (ના) કારતક, કારતક (મહિનો).

કાર્પુર્ય (ના) કૃપણતા, બખીલાઈ, કંઈમાઈ.

કાર્મુક (ના) ધનુષ્ય, કામહું, તીર.

કાર્ય (ના) કારણ, કામ, કર્મ, કર્તવ્ય.

કાર્યકારણભાવ (ના) કાર્ય અને કારણનો સંબંધ.

કાર્યપ્રયોજન (ના) રૂઠો અવસર, પગરણ.

કાર્યસિદ્ધિ (ના) ફતેહ, ચથ, કામ પાર પડતું.

કાર્યકારણ (અ) જરૂરને લીધે, કામને માટે.

કાર્યકારણ (વિ) મતલબ જેટલું.

કાલ (ના) કાળ, સમય, વખત, વેળા આ-

ગલો વા પાછો દિવસ.

કાલક્ષેપ (ના) વખત ખોવો તે.

કાલખૂત (ના) બેઠામાં ઠોકવાનું લાકડું. સાં-

ચો, ખીખું. મૂળ. આહું.

કાલવહું (કિ) મેળવવું, મિશ્રણ કરવું.

કાલાં (ના) કપાસનાં ચુકાં ડિંડવાં.

કાલાવાલા (ના) આલજી, પ્રાર્થના, કરગરવું તે.

કાલાષ્ટમી (ના) વદ (કૃષ્ણપક્ષ)ની આઠેમ.

કાલિક } (વિ) વખત સંબંધી, જેમ: સમકા-

કાલિન } લિન, એક કાલિક.

કાલિન્દી (ના) જમના, ચમુના, (નદી).

કાલીશ (ના) કંઠનું એક ઘરેલું.

કાલું (વિ) અણસમજું, ઘેલું. તોતલું, કુમજું.

કાલું (ના) રતું ડિંડવું.

કાલુ (ના) દરિયા કાંઠાના પથ્થર. એક માછલું.

કાલેરા (ના) એક રોગ.

કાલપનિક (વિ) કલ્પિત, તર્કથી શોધેલું.

કાવડ (ના) જે છોડ સીકાં બાંધેલી કામડી.

કાવડિયું (ના) દોરિયું, સવાકો, પૈસો.

કાવડિયો (ના) કાવડ બેચનાર.

કાવતરાંબાર } (ના) કાવતરું કરનાર.

કાવતરાંબાજ } (ના) કાવતરું કરનાર.

કાવતરું (ના) કપડું, દગો, ધણ, કંગાઈ.

કાવરું (વિ) ઘણું બાવરું, બે બાકલું.

કાવલું (વિ) નાનુંક મોલિયું-પણ તરત ટણકી

કાવળ (ના) ફડ, કપડ. [નય તેલું.

કાવળી (ના) કાચની બાંગડી.

કાવળું (ના) નળિયાની જોળ.

કાવળાંબી (ના) કાવો હકાળવાનું પાત્ર, દિટલી.

કાવાદાવા (ના) ફડ કપડ, ખૂરી મૂ

કાવેતર (ના) કાવેતર, દર્ગલખાણ.
કાવો (ના) ઘોડાને ચક્રમાં ફેરવવો તે. ખંધા-
ધ. બેકાળેલી કાઢી.

કાવોદાવો (ના) ફૂંકપટ, ખરખોટું.

કાચ (ના) કવિતા, પદ્ય. રસિક વાક્ય રચના.

કાચચોર (વિ) પારકી કવિતાના વચનો પો-
તાની કૃતિમાં ધૂસાડનાર.

કાચચોરી (ના) પરની કવિતામાંથી ચોરલું તે.

કાશ (ના) એક જાતનું ધાસ.

કાશળ (ના) અટચણ, નડતર, પીડા, હરકત.

કાસ્મીર (ના) એક સંસ્થાન તથા ત્યાં થતું

કાષ્ટ (ના) લાકડું. [જિનનું એક કાપડ.

કાષ્ટધંટા (ના) લાકડાની ધંટડી, ડણું, હેડ.

કાષ્ટાધિ (ના) વનસ્પતિ, જડીબુટ્ટી આડ-
પાનની દવા. [શ્રાદ્ધ.

કાસટું (ના) કાટો, અગિયારમાં દિવસનું

કાસદ (ના) સંદેશવાહક, ભસૂસ, ખેડિયો, ટપાલી.

કાસદિયું } (ના) કાસદનું જો કામ તે. ફૂતલ.
કાસદું }

કાસની (ના) એક વસાણું. [વૃક્ષ.

કાસન્દ્રી (ના) પોહોળો પડધીવાળો લોટો. એક

કાસીદોરિયો (ના) એક સૂતરાઈ કાપડ.

કાહળ (ના) એક જાતનું વાણું.

કાહિલી (વિ) આભરી, રીખાવું. કાચર, સુસ્ત.

કાળ (ના) કાલ, સમય. નાશ, મોત. ચમ-
ફૂત. ફૂંકળ. શિવ.

કાળક (ના) કાળાપણું.

કાળકા (ના) કાલિકા, મહાકાલિ, એક દેવી.

કાળકમણ (ના) વખત ગાળવો તે.

કાળક્ષેપ (ના) નિરર્થક કાળ ગુમાવવો તે.

કાળચક્ર (ના) જંદગીનો ફેરફાર. ચરતીપડતી.

કાળચંદ્ર (ના) અશુભ કળ કાતા ચંદ્ર.

કાળચોરિયું (ના) ગનિત ચોરિયું.

કાળચડું (ના) કાળનું. (કવિતામાં).

કાળજની કોર (વિ) ધણું વહાણું. કાણુપ્રિય.

કાળજનું નરું (વિ) સાવધ, હોશિયાર.

કાળજી (ના) ફિકર, ચિંતા. સંજાળ. ચાનક.

કાળજી (ના) કાલેય, પિત્તાશય, [પિત્ત.

કાળજી ઠરડું } (કિ) સતોષ્વચો, અપ્રા-
કાળજી ઠંડું થતું } રકી ઠરવી. પેટ ભરડું.

કાળજી ઠરડું (કિ) મગજ ખરી નહું, ઘેલું થતું.

કાળજી બળતું (કિ) દલગીર થતું, તદ્દય દુખતું.

કાળનિદ્રા (ના) મરણ, છેલ્લી બેઠ.

કાળપ (ના) કાળાશ, કાળાપણું.

કાળપરત્વે (અ) વખતને લીધે, સુમાપ્રમાણે.

કાળપૂછી (વિ) સાવ કાળા વાળના પૂછડાવાળી.

કાળપ્રસંગ (ના) સમય અને સંજોગ.

કાળભાતિ (ના) વિકાળ સ્વરૂપવાળું પુરુષ.

કાળમાન (ના) વખતનું માપ. ઘડિયાળ, ધ-

કાળમાપક (વિ) વખત માપનાર. [ટિકાચંત્ર.

કાળયાતના (ના) જન્મ (યજ્ઞ)ની. શિક્ષા.

કાળરાત્રિ (ના) જન્માષ્ટમી. કાળિના જન્મની

રાત. અંધારી રાત. [બાવો.

કાળવેલિયો (ના) ભૂરશી નાખનાર, ધૂતારો

કાળાંમરી (ના) એક આડ તથા તેના દાણા

કાળા અક્ષર (ના) લખાણ. લેખવાંચન.

કાળાચૂડ (ના) કારાચૂડ, બંદીખાનું, જેઠ.

કાળાટ (ના) કાળાપણું, કાળાશ. કાળી ભૂમિ.

કાળાતલ (ના) કાળા રંગના તલ. તલ જેવડો

શરીરપરના ડાંધ. [જો. બીજો સમયે,

કાળાન્તરે (અ) કાળ વહી જાય તોપણ, કોઈ

કાળાસ (ના) કાળા રંગનો અંશ. થોડું કા-

કાળિક (વિ) કાલિક, તે કાળનું. [જાપણું.

કાળિંગડું (ના) કળિંગડું, કાચું તડખૂચ. એક

કાળિંગડો (ના) પાછલી રાતે ગવાતો રાગ. [શાક.

કાળિયું (વિ) કાળા રંગનું.

કાળિયું (ના) કાળી ગાંઠી. અફીણ.

કાળિયો (ના) કાળો તમ્બાકુ.

કાળી (ના) કાલિકા, મહાકાલિ, (દેવી).

કાળીકંડી } (ના) બલગરી. ક્ષીની ડોકનું એ-

કાળીગાંઠી } ક ધરેણું.

કાળીચોદસ (ના) આસો વદ ૧૪. નર્દયતુર્દશી.

કાળીજમીન (ના) ધણું, ભુવાર, કપાસ ઈં ના

વાવેતરની ભોંય.

કાળીજરી (ના) એક ઝીણા કડવાં બી.

કાળીટીલી (ના) બદનામી. ઠપકો, કલંક.

કાળીદરાખ (ના) કાળા રંગની દ્રાક્ષ.

કાળીપરજ (ના) દૂધળા વજેરે હલકા લોકો.

કાળી મુસળી (ના) એક ઔષધી.

કાળું (વિ) કાલ, કાળા રંગનું.

કાળું (ના) દલક, ડાઘ. અધાર. પાપ. ગુણનો.
 કાળુમોઠું (ના) ન લેવાલાયક સુખ. લાલ.
 કાળુરોળું (ના) આંધળું ધૂંધળું.
 કાળોપાણી (ના) દેશપાર, દરિયાપાર, હાલપાર.
 કાળોકોપ (ના) મોટો જીલમ. અનર્થ કેર.
 કાળોચોર (ના) અધારેચોરીનું કામ કરનાર.
 કાળોવાળો (ના) વિરણુ. એક ઔષધી.
 કાળોસરસ, (ના) કાળા રંગનો સરસ. એક રસ.
 કાળો સોમલ (ના) એક જાતનો સોમલ.
 કિંવા (અ) અથવા, વા, ચા.
 કિંકિયાડી } (અ) યાસ, તીન્નો જોયો સાદ.
 કિંકિયાણું } (અ) યોગિતા કલ્લાણું કરવું તે.
 કિંકિયારી }
 કિંકર (ના) ચાકર, દાસ, ગુલામ, સેવક.
 કિંકરી (ના) દાસી, ચાકર, ગુલામડી.
 કિંકિણી (ના) ધંટડી. ધુધરમાળ. ચણીઆની
 કસ. કંદોરો.
 કિંગલાણે ચઢવું (કિ) ધણા હરખમાં આવવું.
 કિંગલાણું (કિ) કૂલાણું, ધણું ખુશી થવું.
 કિચકિચ (ના) ચેચે, ખળકાટ. કચપચ. [ખાંધવું.
 કિચકિચાવવું (કિ) લચટાય તેમ કરવું, ખેંચી
 કિચડ } (ના) કાદવ, પંકજ, ગારો. ચી-
 કિચલ } ખલ.
 કિચોડો (ના) આમલીનો કળિયો. ચીચુડો.
 કિંચિત (અ) છાંડક, કંઈક, જરા, લેરા, લવ.
 કિટલી (ના) આંહો ઉકાળવાનું પાત્ર. ચાહેદાની.
 કિટાણું (કિ) કટાણું, કાટ ચઢવો. કટાણું થવું.
 કિટોડો (ના) કીટો, સળ. રસનો ગઢો. ગાંઠો.
 કિતવ (વિ) જીભારી, કળ.
 કિતાબ (ના) ખિતાબ, ચોપડી, ગ્રંથ, પુસ્તક.
 કિતાબખાનું (ના) પુસ્તકાલય. બુકશોપો.
 કિતો (ના) ખરડો. ખેતરનો કંડકો.
 કિ દહાડે (અ) કયે દહાડે, કંઈ વખતે.
 કિનખાપ } (ના) જરીનું વસ્ત્ર. કસળ. જર.
 કિનખાખ }
 કિનરી (ના) એક તરેહની સારંગી.
 કિનાત (ના) કનાત. કપડાનો ખાંધવાનો પડદો.
 કિનાર (ના) બાજુ, કોરણ, છેડો.
 કિનારી (ના) કીર્તી. કોર. (વસ્ત્રની).
 કિનારો (ના) કાંઠો, પાર, બાજુ, તટ, તીર.

કિનર (ના) સ્વર્ગી ગંધર્વ.
 કિનરી (ના) કિનરની. સ્ત્રી. સારંગી.
 કિફા (અ) કેણીગમ, કંઈ તરફ (આમ્ય).
 કિફાયત (ના) લાલ, નફા, ફાયદો. ગુણ.
 કિમિયાગર (ના) કિમિયો કરનાર.
 કિમિયો (ના) હીણી ધાતુને જોયી કરવાની કળા.
 કિમત (ના) મૂલ્ય. કદર, બલ. પરીક્ષા.
 કિમ્મતવાર (અ) મૂલ્ય પ્રમાણે (નાંધ).
 કિયું (વિ) કયું (માણસ પ્રાણી વગેરે).
 કિરકોળ (વિ) પરચૂરણ.
 કિરણ (ના) અંશ, તેજની કળા.
 કિરતાર (ના) કર્તા, પ્રભુ, ઈશ્વર. [ની ચીયો.
 કિરતાલ (ના) કરતાલ, ઝાંઝ. હાથે વગાડવા-
 કિરપા (ના) કૃપા, દયા. મેહેરખાની.
 કિરપાળ (વિ) કૃપાળ, દયાળુ.
 કિરમજ (ના) કૃમિજ, કરમ, એક સીણો કી-
 ડો. એક રંગ.
 કિરમજ (વિ) કિરમજના રંગનું, ગુલખાસી.
 કિરમાણી અન્નમોદ (ના) એક આસડિયું.
 કિરાત (ના) લીલની એક જાત.
 કિરાયાદાર (વિ) ભાડુત, બાડે રહેનાર ભા-
 કિરાયું (ના) ભાડું. [ડવાત.
 કિરિયા (ના) કિયા, વિધિ, પ્રયોગ.
 કિરિયાણું (ના) વસાણું, આસડિયાં.
 કિરીટ (ના) સુકટ, મુગટ, તાલ.
 કિરે (અ) પંખીના એવા અવાજનું અનુકરણ.
 કિલકિલ (અ) ,, વાંછીની વાણી.
 કિલવો (ના) કીલીદાર, તીલેરીની કુંચી રાખનાર.
 કિલિખ } (ના) પાપ, અધ, મળ, દોષ.
 કિલિમખ }
 કિલ્લું (ના) ધનેરું, અનાજનું જીવડું.
 કિલ્લેદાર (ના) કિલ્લો સંભાળનાર.
 કિલ્લો (ના) હુર્મ, ગઢ.
 કિશેર (ના) ૧૫ વર્ષ સુધીનો છાંદ.
 કિસ્ત, (ના) શેઠ, ખેતી. મેહેસુલ.
 કિસ્ત (વિ) હારેલું, કેદમાં પડેલું.
 કિસમત (ના) પખાલની નીચેનું ચામડું.
 કિસમ (ના) જાત. તરેહ.
 કિસમત (ના) નસીબ, ભાગ્ય. દેવ.
 કિસ્ત (ના) મેહેસુલનો હકનો.

કિસ્સો (ના) કલિપત વાત, ગાય, કહાણી.
કી (સ) કપી.
કીડા (ના) કીલી, બાલકી, આંખની પૂતળી.
કીડો (ના) કીલો, કાકુ (માખાપે છોકરાનું)
કીચ (ના) કાદવ. [પાટેલું લાડકું-નામ].
કીજે (કિ) કચિયે (કવિતામાં).
કીટ (ના) કીટો, જંતુ. ગાંઠ.
કીટ (વિ) કામેલ, પ્રવીણ.
કીટિકા (ના) કીટી. એક જંતુ.
કીટી (ના) ર માંહેલો કાળો કચરો. ખા-
લ તળતાં ખરેલો ભૂકો.
કીટું (ના) ધીને તાવતાં કરેલો કચરો.
કીટો (ના) રસનો ગઢો. ગાંઠ.
કીટો (વિ) નકાશ, નિરુપયોગી, નકામું.
કીડ (ના) કીટો, કીટ, એક જવડું.
કીડખડું (વિ) કીડાએ ખાધેલું. કાચર.
કીડામારી (ના) એક કડલું ઓસડ. [દાણો].
કીડિયાડું (ના) ખેડાંની માટીની ખેઠક.
કીટિયું (ના) ખોટું મોતી. કીડી જેવડો કાચનો
કીડી (ના) કીટિકા. એક કીણો જંતુ. મુંગી.
કીડી કંચવા (ના) જવજંતુ. કીણા પ્રાણી.
કીડી મંકોડી (ના) એ નામનાં તથા બીજા ખા-
કીડીઆડું (ના) કીડીનું દર. [રીક જંતુઓ].
કીડીઆં (ના) કાચતા કીડી જેવડા દાણા.
કીધ (કિ) કીધું, કંઈ. (કવિતામાં).
કીધું (કિ) કરવુંનો ભૂતકાળ.
કીનાબોર (વિ) કીનો રાખનાર, ખારીલું.
કીનો (ના) અટંસ, ખાર, મનનો ડાધ.
કીર (ના) પોપટ, શુક.
કીરત (ના) કીર્તિ, આખર.
કીરતન (ના) કીર્તન, ભજન, શુભગાન.
કીરતનિયાં, (ના) ઝાંઝ. કાંસિયાં વગાડનારા.
કીર્ણ (ના) કિરણ (કવિતામાં).
કીર્તન (ના) શુભગાન, ભજન, શુભાનુવાદ.
કીર્તનભક્તિ (ના) નવધા ભક્તિમાંનો એક.
કીર્તિ (ના) આખર, યશ. સ્તુતિ.
કીર્તિમાન (વિ) યશસ્વી, આખરહાર, નામાં-
કીલ (ના) પૈડાનો કાળો મળ. [કિત.
કીલી (ના) કીડી, બાળકી. કુંચી. [ખતાર.
કીલીદાર (ના) સરાફ, ત્રીજેરાની કુંચી રા-

કીલો (ના) કીડો, કાકુ, છોરા, બાળક.
કીમું (વિ) કેલું, કોના જેવું?
કું (અ) ક્યનસ્યક, જેમ:-મેં કું સાંભળોછકે?
કુંકડી (ના) કોકડી, દડી. (દોરાની) કરચલી.
કુંકણી (વિ) કોકણનું. જેમ: કુંકણીકેળાં.
કુંકરી (ના) કાંકરી, નાનો કંકર.
કુંકરીદાવ (ના) કાંકરીની રમત.
કુંકરો (ના) કાંકરો. કીકરી. ખાંગડો. કુકો.
કુંકાપગો (વિ) લેના પગલાંથી સાફ થાય તે.
કુંકાવટી (ના) કંકુ પલાળવાની ચલાણી.
કુંકાવટો (ના) કંકુ ભરવડું લાકડાનું પાત્ર.
કુંકાવરણું (વિ) કંકુ જેવું, લાલ.
કુંકું (ના) કંકુ, ચાંલા કરવાનો રાતો ભૂકો.
કુંકો (ના) ખાંગડો. કુંકાની રમત.
કુંગરો (ના) કંગરિં. આંકો, કાપો.
કુંચડી (ના) કુંચડી, વાળની પીંછી.
કુંચડો (ના) કુંચડો, કુંચો. કુંચ.
કુંચલી (ના) વોંગડી, ધૂમડી. સીવેલી ધાખણી.
કુંચવાલું (કિ) સકાયાલું, આચકો ખાવો.
કુંજડો (ના) દાણિયો, માળી. [ચીડાણું]
કુંજડો (વિ) મોંઢું ચઢેલો, ગુસ્સે થયેલો.
કુંડળી (ના) કુંડલી, નાનું કુંડાળું. ખાર રા-
શિના ખાર ખાનાનું ચિત્ર. અન્ય.
કુંડાળું (ના) ગોળ આકૃતિ. ચક્ર.
કુંડી (ના) પડધીવાળું પોહોળા મોંઢું વાસણ.
દળડી. ટાંકી. ૨૦. (સંખ્યા).
કુંડું (ના) માટીનું પોહોળા મોંઢું પાત્ર. ક-
કુંદલું (ના) ધાસની ગંજ. [ડાયું. કુંડાળું.
કુંપલો (ના) નવો અંકર.
કુંપળ } (ના) ઝાડનું નવું કુમળું પાતર.
કુંપળિયું } નવ પદ્મવ.
કુંભાર (ના) કુમ્ભકાર, માટીના વાસણ કરનાર.
કુંભારિયો (ના) કાકરિયા કુંભાર, એક પંખી.
કુંભું (ના) જમીન ભરવાનું એક માપ.
કુંવર (ના) કુમાર દીકરો, ખેટો.
કુંવર (પ્ર) સ્ત્રીનાં નામને લગાડવાનો. કોર.
જેમ:-ધનકુંવર, રામકુંવર.
કુંવરી (ના) કુમારી, રાજકુમા, દીકરી ખેડી.
કુંવળ (ના) ઘણું ધાસ.
કુંવાડિયો (ના) એક વૃક્ષ. ટાયકળા.

કુંવાર (ના) એક કટવો છાડ. એનાં પાત-
રાનો રસ તે એળિયો.

કુંવારકા (ના) કુંવારી કન્યા.

કુંવાર (વિ) ધન પરણેલું. [ધનકુંવર.

કુંવર (પ્ર) સ્ત્રીવાચક. કુંવર. નેમ:-રામકુંવર,

કું (વિ) હલકું, નીચ, ખરાબ. નેમ:-કુપાત્ર,
કુચાલ, કુપુત્ર.

કું (ના) પુરુષી.

કુંડાગે (ના) નીચે ભાગે. જ્યેષ્ઠે છીરસે.

કુંડ વેલાંકળ (ના) એક ભતનાં કડવાં ફળ.

કુંડમ (ના) અન્યાય, પાપ.

કુંડવા (ના) કુશુર કરવું, આનાકાતી કરવી,
માંગનારને ઠળાવવું તે. [મૂકવી તે. કાણુ.

કુંડવો (ના) પ્રાણપોક, મૂચા, પાંછળપોક

કુંકો (ના) ખાંગડો, પાંચીકુંકો.

કુચ (ના) સતન, થાન, ધાઇ, પયોધર (સ્ત્રીના).

કુચ કરવી (ક્રિ) જળું, મુકામ ગ્રહાવવો.

કુચડી (ના) સ્ત્રીતારાની પીછી, નાનો કુચડો.

કુચડો (ના) કૂચો (રંગવાનો તથા માંજવાનો).

કુંચ (અ) જરા, કંઇ, થોડુંક.

કુંજ (ના) વેલાઓથી છવાયેલી જગા.

કુંજ-ગલી (ના) વૃક્ષની ઘટાની વચલો રસ્તો.

કુંજભિહારી (ના) કુંજમાં વિહાર કરનાર. કૃષ્ણ.

કુંજર (ના) હસ્તી, હાથી.

કુંજરી (વિ) બાડી, વાંકી નજરે ભોનાર.

કુંટમ } (ના) કુંટમ, વંશ, આનંદાન. સ-
કુંટમ } ગાવહાલાં. સ્ત્રી.

કુંટલ (વિ) વાકું. હડીલું, કપડી.

કુંટલપણું (ના) કપટ, કર્ગાઈ.

કુંડી (ના) કોડડી, કુંપડી. સભારથાન.

કુંડમ્બ (ના) પોતાનો કળિલો, એક વંશના
મનુષ્યો. પોતાની સ્ત્રી. [વહવાહ.

કુંડમ્બકલહ (ના) ધરકંડાસ, સગાંવહાલાંની

કુંડમ્બપરિવાર (ના) જરાં ઓડરાં, એક કુંડમ્બીઓ.

કુંડમ્બી (વિ) કુંડમ્બમાંત, પિત્રાઈ. શુદ્ધ.

કુંડન (ના) ખદચાલ, ખરાબ રીત.

કુંડવ (ના) ખદન, કેડ સૂધીતું સ્ત્રીચેલું કપડું.

કુંડવરા (ના) ભીવનો આંતરો.

કુંડવું (ક્રિ) સ્ત્રીહલું, ક્રોધમાં કપકો દેવો.

કુંડાપો (ના) બળાપો. સ્ત્રીવિધાં.

કુંડડી (ના) કુંડડી, માંદીની નાની લોટી.

કુંડલું (ના) કુંડલું, ડબલું, ચોટલીહ.

કુંલુ (સ) કોણ ? (પ્રશ્ન).

કુંલિત (વિ) બંધ થયેલું, ગભરાયેલું.

કુંડ (ના) પગથારવાળો કૂવો. ઝરો. વેદી.

કુંડળ (ના) કુંડલ, કાનનું એક ધરણું.

કુંડળિયો (ના) એક જંદ (કવિતાનો).

કુંડળી (ના) કુંડલી. નાનું કુંડાણું

કુંડાણું (ના) ચક્રરૂં, ગોળ લીટી.

કુંડા (ના) સોટા, વાંસનો દારો.

કુંડરાની ટોપી (ના) ભીનાં લાકડાં પર બે-
ગતા છત્રના આકારના ઘોળા છાડ.

કુંડરી (ના) કુંડરાની માદા.

કુંડરો (ના) કુંડરો અથવા કુંડરી.

કુંડરો (ના) ગ્રામસિંહ, શ્વાન. ઘાસની ચમરી.

કુંડલ } (ના) કુંડલ, વિસ્મય. અજબ.

કુંડો (ના) કુંડરો, શ્વાન.

કુંડિત (વિ) નિહિત, નીચ, મેલું, ખરાબ.

કુંડલી (ના) નકામું ટાયલું. પંચાત.

કુંડલો (ના) કુંડો, ગૂંચ. માથાફાડ.

કુંડો (ના) ગરબડગોટા. કુંડલી.

કુંડરત (ના) ઈશ્વરીશક્તિ. સ્વભાવ. ભેર.

કુંડરતી (વિ) કુંડરતનું. સ્વાભાવિક.

કુંડાળિયાં (ના) બપોરે ભેંચાને જમાડવાં તે.

કુંદ (ના) એક કૂંડનો વેલો.

કુંદન (ના) સરસમાં સરસ સોનું. બંદ ધડી.

કુંદી (ના) કુંદ કૂંડનો વેલો. લગ્નમાંની સદાઇ.

કુંદું (ના) લાકડાનો દંડકો. બંદુનો હાથો.

કુંદો (ના) બંદુકનો હાથો.

કુંપથ (ના) અનીતિનો માર્ગ.

કુંપથ (ના) પડેલજ ન પાળવી તે.

કુંપાત્ર (વિ) નાલાયક, છકેલ, બેઅદબ.

કુંપી (ના) નાનો કુંપો, કુંડલી, કુંડલી.

કુંપો (ના) કુંડલું. (ધ્યામડાડું).

કુંપાન (ના) બોટું આળ. ધાંધળ, તોડાન.

કુંબ (વિ) ખદચરત સ્ત્રી.

કુંબ (ના) કંસની ખૂબસૂરત દાસી.

કુંબું (વિ) કુંબ, વાંસે દેકાવાળું, ખુંડું.

કુંબુદિ (ના) નાંદરી બુદ્ધિ. બધા.

કુખો (ના) એક છોડ. જનાવરનું ઘર, ગુપ્ત.
 કુલા (ના) પૃથ્વીની છાયા. ક્રિાખો, થાપ.
 કુભાણું (ના) તરકટ, તૂત. આળ.
 કુમારજી (ના) કુમાર્યો, નકારી નારી. કંકશા.
 કુમક (ના) મદદ, ટેકો. પક્ષ.
 કુમળાસ (ના) કોમળતા, નરમાસ.
 કુમળું (વિ) કોમલ. નરમ. પોચું.
 કુમાર (ના) પુત્ર, નંદન, દીકરો. કુંવાર.
 કુમારિકા (ના) કુંવારી કન્યા.
 કુમારી (ના) ન પરણેલી કન્યા.
 કુમાવિસદાર (ના) મામલતદાર.
 કુમાસ (ના) પોત. એક રંગ.
 કુમુદ (ના) ચંદ્ર પ્રકાશે ખીલતું ધોળું કમળ.
 કુમુદિની (ના) કુમુદ ફૂલનો વેગો. ઢાંડીવળું કમળ.
 કુમ્મ (ના) ઘરો, કળશ. ગંડરથળ. એક રાશિ.
 કુમ્મલ (ના) પ્રાણાયામનો એક પ્રકાર.
 કુમ્મલ મૂકવો (ના) નવા ધરમાં રહેવા જતાં
 પહેલાં ત્યાં ઘરનું સ્થાપન કરવું તે.
 કુમ્લી (ના) થાંભલાની ખેસણી.
 કુમ્બીપાક (ના) એક નરક.
 કુમ્મક (ના) કુમક, પક્ષ.
 કુરકરિયું (ના) કુરકુરિયું, બોકીકું.
 કુરકુર, (અ) કુરકુરને બોલાવવાનો અવાજ.
 કુરકુરિયું (ના) કુતરાનું બચ્ચું, બોકીકું.
 કુરંગ (ના) હરણ, મૃગ.
 કુરડી (ના) કુલડી. માટીની કંશલી.
 કુરતલી (ના) મચ્છરદાની.
 કુરખાન (અ) બળીદાન. આધીન. ખુશખુશ.
 કુરાન (ના) મુસલમાની ધર્મશાસ્ત્ર.
 કુરિયો (ના) એક જુવારનો ખાવાનો પદાર્થ.
 કુરૂપ (વિ) ખેડાળ, બદસીસલ.
 કુલ (ના) કુળ, વંશ. અસીલ.
 કુલ (વિ) તમામ, બધું, સઘળું, એકંદર.
 કુલકુલા (ના) આપઆત્યાર. મુખ્ય દારદારી.
 કુલદા (ના) બલિચારિણી. છીનાઈ. પાત્ર.
 કુલડી (ના) માટીની લોટી. પહેાળાં મોંનું નાતું.
 કુલમ (ના) કોલમ. એક ઓસડ. એક ઓખા.
 કુલાં (ના) ગાંડના થાપાં. ઢગરાં.
 કુલાખો (ના) ભૂશીર. મુંબઈનો એક કંલો.
 કુલાલ (ના) કુંભાર.

કુલીન (વિ) ખાનદાની. અસરાફ મુઘડ.
 કુલીનતા (ના) કુલીનપણું, અમીરાઈ.
 કુલું (ના) ઢગર, ગાંડની બાજુનું થાપું.
 કુલે (અ) તમામ, એકંદર, જુમલે.
 કુલેર (ના) ધી ખાંડ ચોળેલો કાચો લોટ.
 કુલ્લી (ના) કુલડી.
 કુલ્લું (ના) ડળકુ (ધી તેલનું ચામડાનું).
 કુલ્લે (અ) કુલ, તમામ, એકંદર.
 કુલચ (ના) કોવચ. એક છોડ.
 કુલત (ના) કોવત, શકિત, બળ.
 કુલાથ (ના) કલાથ, કાઢો, જીકાળો.
 કુલાડી (ના) લાકડાં કાપવાનું હાથાવાળું જોભર.
 કુલાડો (ના) મોટી કુલાડી. કડવાં વેણુ.
 કુલેતર (ના) કુલાડું પાણી પાયલી જમીન.
 કુશ (ના) ડાલ, દલ, એક ધાસ.
 કુશળ (વિ) કુશલ, હેમ, સુખી. ચતુર.
 કુશળતા } (ના) સુખાવસ્થા. ચતુરાઈ. કુશળી
 કુશળી } (ના) અગ્રી જેવી તીવ્રમતિ.
 કુશાત્ર (ના) દર્ભની અણી.
 કુષ (ના) કહોડ. એક રોગ.
 કુષમાંડ (ના) કોળું (એક શાક).
 કુસકા (ના) ભાતનાં છાંતાં.
 કુસકી (ના) કરડ ખાંડતાં પરતો લોટ.
 કુસતી (ના) કસતી. (પારસીની).
 કુસંપ (ના) અણબનાવ, ફેટ, તરડ.
 કુસુમ (ના) ફૂલ, પુષ્પ.
 કુરતી (ના) મલ્લ મુલ.
 કુરતીબાજી (ના) કુરતીનો ખેલ.
 કુલાડી (ના) કુલાડી, લાકડાં કાપવાનું જોભર.
 કુલાડો (ના) કુલાડો હાથાવાળું લાકડાં કાપ-
 વાનું જોભર.
 કુલ્હાંચવાં (કિ) ભૂખે મરવું. અત્રિચિના ટટળનું.
 કુળ (ના) કુલ, વંશ.
 કુળકંથણી (ના) તલ્લીડી.
 કુળકંથ (ના) કુળનો નાશ. નિઃસંતાન.
 કુળતારક (વિ) કુળને તારતાર.
 કુળદેવતા } (ના) વંશપરપરાધી કુટુંબમાં મો
 કુળદેવી } નાતી દેવતા
 કુળવંત } (ના) કુલીન, ખાનદાની. ઊંચા કુ-
 કુળવાન } જનું.

કુળાચાર (ના) કુળનો આચાર. ઘરની રીત.
 કુળોચ્છેદ (ના) સત્યાનાશ. નસતાન.
 કુળોદ્ધાર (ના) કુળનો ઉદ્ધાર.
 કુળી (ના) તાણું, કળ ઉધાડવાનો ખીલો. ક-
 ણા. કળલો. મનનું વણલું. બુલાસો.
 કુંડ (ના) કુંડાનો અવાજ.
 કુંડ (ના) કુંડો, કુંડો, મરથો.
 કુંડાં (ના), કુંડો તથા કુંડી એકત્ર.
 કુંડી (ના) કુંડાની માદા, મરથી.
 કુંડેકુંડ (ના) કુંડાના અવાજનું અનુકરણ.
 કુંડો (ના) કુંડો, મરથો.
 કુંખ (ના) કુંદિ, પેટનું પામું. ગર્ભાશય.
 કુંચ (ના) કામફેર. છાતીવાત, રહસ્ય. ભોટવો.
 કુંચો (ના) કુંદેલા છેડનું માંજપાતું લાઘડું.
 કુંચો (ના) કુંચો ચાનીને નિરસ કરવું તે.
 કુંજો (ના) કુંચ, કુંલો, ભોટવો. [આવૃત્તિ. કચરો.
 કુંટ (ના) કડાકુંટ, માથાકુંટ, કોચડો. ઉખાણું. ટોચ.
 કુંટ (વિ) અધરું, મુશ્કેલ. માયાકૃતિયું કુંટો.
 કુંટણ (ના) કુંટિની, કુંટી, ભડવેણું.
 કુંટણી (ના) કુંટણીનું કામ તે.
 કુંટણી (ના) કુંટણું તે, કુંટી વિષા બોલવાના
 કુંટણી (ના) કુંટિની, ભડવેણું, કુંટી. [ખાલ.
 કુંટણું (ના) કુંટવાના પ્રકારો:
 કુંટણું (કિ) કુંદન, છાતી કુંટવી તે. ખાંડણું.
 કુંટાકુંટ (ના) કુંડાકુંડ. ભેરથી છાતી કુંટવી તે.
 કુંટણું (કિ) માર ખાવો. કુંદાણું.
 કુંટલ (વિ) કુંટાયણું, કરેલ, ગુખત.
 કુંડ (ના) મેલ, આંદી, કપટ. વાંધો, વચકો.
 કુંડ (વિ) નકાર, ભુંડ. કપટી, હૈયામેલું.
 કુંટકારો }
 કુંટકો } (ના) કુંડો, ભૂસ્કો, છલંગ, કુંદન.
 કુંદકારો }
 કુંદણું (કિ) કુંદણું, બોળંગણું. કુંપલાવણું.
 કુંદાકુંદ (ના) વલવલાટ.
 કુંપ (ના) પાણીનો કુંવો. ખાડો.
 કુંપ (ના) ભાત, રાંધેલા ચોખા.
 કુંમ (ના) કાચખો, કચ્છ, કચ્છપ.
 કુંવો (ના) કુંપ, વહાણના સંદનો થંભ.
 કુંવ (વિ) કુંદણું રચિત.
 કુંવકૃત્ય (વિ) કામ કરીને પરવારેલું.

કુંમ (વિ) અનુપકારી, નિમકહરામ, નગુણ, નુ-
 કુંમતા (ના) કુંમપણું, નિમકહરામી., [ગર.
 કુંમી (વિ) નિમકહરામ, નગુણ, નુગર.
 કુંમર (વિ) ઉપકાર બહુનાર. નિમકહલાલ.
 કુંમરતા (ના) કુંમરપણું, વકાદારી.
 કુંમરી (વિ) કુંમર, વકાદાર, નિમકહલાલ.
 કુંમયુગ (ના) સત્યયુગ, સત્યયુગ. ૧૭૨૮૦૦૦
 કુંમત (ના) ચમ. કાળ, નાશ. [વર્ષ.
 કુંમત્ય (ના) પાર પડેલું, કુંમકૃત્ય.
 કુંમત્યી (વિ) કુંમકૃત્ય. કરવાનું કરી ગૂંકેલો.
 કુંનિ (ના) રચના, બનાવટ.
 કુંત્ય (ના) કામ, કર્મ. કરેલો સિદ્ધાંત (ભૂમીતિમાં).
 કુંત્યા (ના) માતામેલકી. ડાકેણ. કુંકાસણી.
 નેસપગી.
 કુંનિમ (ના) કપટ. કીનો. કુંગો. નૂકાણું.
 કુંનિમ (વિ) નહું કરેલું. અસત્ય. બનાવટી.
 કુંનિમી (વિ) બનાવટી. કપટી. વેપધારી.
 કુંનત (ના) ધાતુને પ્રત્યય લાગી થતા શબ્દો.
 કુંપણ (વિ) બખીલ, કંબુસ.
 કુંપણતા (ના) બખીલાઈ, કંબુસાઈ.
 કુંપા (ના) મેહેરખાની. પ્રસાદ. દયા.
 કુંપાનિધાન (વિ) દયાસાગર, કુંપાનો ભંડાર.
 કુંપાપાત્ર (વિ) કુંપા કરવા લાયક. આભારી.
 કુંપાવન્ત } (વિ) કુંપા કરનાર મેહેરખાન.
 કુંપાવાન }
 કુંપાસિંધુ (ના) દયાસાગર.
 કુંપાળ } (વિ) કુંપાણું, મેહેરખાન. માયાણું, દ-
 કુંપાણું } યાણું.
 કુંમિ (ના) કરમ. પેટના ધોળા કીણ.
 કુંશાંગ (વિ) નાનુકે શરીરવાળું.
 કુંશાન, કુંશાણ, કુંશાનન (ના) અગ્નિ.
 કુંષિ (ના) ખેતી, ખેડ.
 કુંષણ (વિ) કાણું. સ્વામ. વેર આસંભાની. વદ.
 કુંષણ (ના) વિષણું. વાસુદેવ. દ્વારકાને રામ.
 કુંષણપક્ષ (ના) વદ, વહી. અધારિયું પખવાડિયું.
 કુંષણ (ના) ચમુના. એક ખદી.
 કુંસ (ના) કુંસ, બંધ. (પેશાખના).
 કું (અ) અથવા પ્રસાદ, ભેમ, કહેતા હતા
 કું (ક) કથી, કી. [તિ એ કે કે
 કેકા (ના) મોરણું બોલવું તે.

કેટલાંએક } (વિ) ધાણાંએક. એક તથા બીજાં
કેટલાંએક } થોડાંએક.

કેટલું (વિ) કેવડું ?

કેડ (ના) કટિ, કમ્મર. પૂંઠ.

કેડિયું (ના) બદન, કુડલું, કેડસૂધીનું કપડું.

કેડી (અ) પછી, પાછળથી. (ના) પગરસ્તો.

કેડે (અ) પછવાડે, વાંસે, પૂંઠે.

કેડો (ના) પૂંઠ, ખ્યાલ, છેડો. માર્ગ.

કેણુ (ના) કહેણુ, સંદેશો.

કેણી (ના) કથન, કહેવત. બદનામી.

કેણી (સ) કથી, છી.

કેણીગમ, કેણીતરફ (અ) કથી બાળુએ.

કેત (ના) ધર. સુકામ. ધચ્છા.

કેતક (ના) કેવડો. એક વૃક્ષ.

કેતક કેવડો (ના) કેવડાના આકારનું સ્ત્રીના
માથાનું ધરેલું. [તેનું પાતર.]

કેતકી (ના) કેવડો. એક સુગંધીદાર વૃક્ષ તથા

કેતન (ના) ધર. રહેઠાણુ. તેડું. ધ્વજ.

કેતુ (ના) નવ મહામાના એક. ધન. ધ્રુમકેતુ.

કેથો } (અ) કોઈ કંઠાણુ, કોઈપણ જગાએ.

કેદ (ના) બંધી, અટકાવ. અદબ.

કેદ (વિ) કેદી, બંધીખાને પડેલું.

કેદખાનું (ના) કારાગૃહ, બંધીખાનું, તુરંગ.

કેદાર (ના) બેટ. હિમાલયનું એક શિખર.

કેદારનાથ (ના) શિવ, મહાદેવ.

કેદારે (ના) એક રાતનો રાગ. [જેલ અંગ્રેજી].

કેદી (વિ) બંધીવાન. ગુહનેગાર. અન્યાયી.

કેનું (સ) કોનું, કોણનું. [સ્થાનો.

કેન્દ્ર (ના) મધ્યબિંદુ. મંચ. કુંડલીના ૧,૪,૭,૧૦

કેક (ના) ઘેન, સુસ્તી, મદ, મોહ, નિશો.

કેક્રિયત (ના) લકીકત, ખ્યાન, વર્ણન.

કેક્રી (વિ) કેક્રકર્તા. અમલી. છંદી.

કેખીન (ના) વહાણના તુતક નીચેની એ રડી.

કેમ (અ) કયી રીતે ? શાસાર ? શું ? હું ? પ્રશ્નાર્થ.

કેમ કરતાં } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.

કેમ કરીને } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.

કેમકે } (અ) કારણ કે, સળખ કે.

કેમકે } (અ) કારણ કે, સળખ કે.

કેમરે (અ) શા સાર ? (ધમકાવતાં).

કેમકરતાં (અ) કિમચિ. કોઈપણ રીતે.

કેચુર (ના) અંગદ, બાળુબંધ. (ધરેલું).

કેર (ના) કરીર, કેરાં. આકૃત.

કેરખી (ના) કાંગરી.

કેરડો (ના) કેરાંનું ઝાડ. [ગીત. તથા રાગ.

કેરબો (ના) એક નાચ. તે વખતે ગવાતાં

કેરલ (ના) મલબાર પ્રાંત.

કેરાં (ના) કેર, કરીર (ફળ).

કેરી (ના) આંબકુંળ.

કેરી (પ્ર) “ની” અર્થે } છટ્ટી વિભક્તિનો સં-

કેર (પ્ર) “તુ” અર્થે } બંધ સૂચક અર્થ દે-

કેરી (પ્ર) “નો” અર્થે } ખાડેછે.

કેલ (વિ) એક. (બાપારીનો સંકેત).

કેલ (ના) છાનો દાલ.

કેલક (ના) નાર્યનાર. ખેલાડી.

કેલપડી (ના) અગિયાર, ૧૧.

કેલિ (ના) કીડા, રમત. ખેલ.

કેવટી (ના) ચેવટી. દાળોની મેળવણી.

કેવડિયો (વિ) કેવડામાં રાખી કરેલો (કાચો)

કેવડું (વિ) કેટલું ?

કેવડલ (ના) કેવડાની સુગંધીવાળું તેલ.

કેવડો (ના) કેતકી. એક વૃક્ષ, ફૂલ.

કેવળ (વિ) કેવલ, શુદ્ધ, નથું. માત્ર.

કેવળ (અ) બીલકુલ, છેક, બધી વાતે.

કેવળધામ (ના) સુકિતપદ, બ્રહ્મપદ. [અર્થે.

કેવળ પ્રયોગી (વિ) હર્ષ, શોક, આશ્ચર્યસૂચક (અ-

કેવારે (અ) કયી વખતે, કિયે સમયે ?

કેલું (વિ) કયી જાતનું ?

કેશ (ના) વાળ, નિમાળા.

કેશપાશ (ના) વેણી, અંખોડો.

કેશર (ના) કેસર. (એક ફૂલના રંગ).

કેશવ (ના) વિષ્ણુ. બ્રહ્મામહેશને આનંદ દેનાર

કેશવાળી (ના) ઘોડાની ચાળ.

કેશકર્ષણ (ના) કેશ અથવા તેના જેવી ગ્રી-

ણી નળીમાંથી ખેંચાલું તે.

કેશહા (ના) વિષ્ણુ. કેશ દૈત્યને મારનાર.

કેસ (ના) કેશ, વાળ, કસ, બંધ. મકંદમો

કેસર (ના) કમળફૂલના રંગ. [વિ. ગ્રેજી]

કેસરપર્ણ (ના) દ્રાવિડ લિલુક બ્રાહ્મણ.

કેસરિયાં (વિ) કેસરી રંગનાં. મરણિયાં.

કેટલાંએક } (વિ) ધણાંએક. એક તથા બીજાં.
 કેટલાંક } શ્રોડાંએક.
 કેટલું (વિ) કેવડું ?
 કેડ (ના) કટિ, કમ્મર. પૂંઠ.
 કેરિયું (ના) બદન, કુડું, કેડસૂધીનું કંપડું.
 કેડી (અ) પછી, ચાછળથી. (ના) પગરસ્તી.
 કેડે (અ) પછવાડે, વાંસે, પૂંઠ.
 કેડો (ના) પૂંઠ, ખ્યાલ, છેડો. માર્ગ.
 કેણું (ના) કહેણું, સંદેશો.
 કેણી (ના) કથન, કહેવત. બદનામી.
 કેણી (સ) કથી, કી.
 કેણીગમ, કેણીતરફ (અ) કથી બાબુએ.
 કેત (ના) ધર. સુકામ. ઇચ્છા.
 કેતક (ના) કેવડો. એક વૃક્ષ.
 કેતક કેવડો (ના) કેવડાના આકારનું સ્ત્રીના
 માથાનું ધરેણું. [તેનું પાતર].
 કેતકી (ના) કેવડો. એક સુગંધીદાર વૃક્ષ તથા
 કેતન (ના) ધર. રહેઠાણ. તેડું. ધ્વન.
 કેતુ (ના) તપ ગ્રહમાંનો એક. ધન. ધૂમકેતુ.
 કેથાં } (અ) કોઈ ઠેકાણે, કોઈપણ જગ્યાએ.
 કેથે }
 કેદ (ના) બંધી, અટકાવ. અદબ.
 કેદ (વિ) કેદી, બંધીબાને પડેલું.
 કેદખાનું (ના) કારાગૃહ, બંધીખાનું, તુરંગ.
 કેદાર (ના) ખેટ. હિમાલયનું એક શિખર.
 કેદારનાથ (ના) શિવ, મહાદેવ.
 કેદારો (ના) એક રાતનો રાગ. [લેલ [અંચેલ].
 કેદી (વિ) બંધીવાન. ગુહનેગાર. અન્યાયી.
 કેનું (સ) કોનું, કોણનું. [રિયાનો.
 કેન્દ્ર (ના) મધ્યબિંદુ. મંમ. કુંડલીના ૧, ૪, ૭, ૧૦
 કેફ (ના) ઘેન, સુરતી, મદ, મોહ, નિશો.
 કેફિયત (ના) હકીકત, ખ્યાન, વર્ણન.
 કેફી (વિ) કેફતી. અમલી. છંદી.
 કેળીન (ના) વહાણના તુલક નીચેની એ રડી.
 કેમ (અ) કથી રીતે ? શાસાર ? શું ? ઈં ? પ્રશ્નાર્થ.
 કેમ કરતાં } (અ) શી રીતે ? કોઈપણ રીતે.
 કેમ કરીને }
 કેમકે } (અ) કારણ કે, સગળ કે.
 કેમલે }
 કેમરે (અ) શા સાર ? (ધમકાવતાં).

કેમેકરતાં (અ) કિમપિ. કોઈપણ રીતે.
 કેયુર (ના) અંગદ, બાબુબંધ. (ધરેણું).
 કેર (ના) કરીર, કેરાં. આકૃત.
 કેરખી (ના) કાંગરી.
 કેરડો (ના) કેરાનું ઝાડ. [ગીલ તથા રાગ.
 કેરખો (ના) એક નાચ. તે વખતે ગવાતાં.
 કેરલ (ના) મલબાર પ્રાંત.
 કેરાં (ના) કેર, કરીર (કળ).
 કેરી (ના) આંબકુંળ.
 કેરી (પ્ર) “ની” અર્થે } છઠી વિભક્તિનો સં-
 કેર (પ્ર) “નું” અર્થે } જંધ સૂચક અર્થ દે-
 કેરો (પ્ર) “નો” અર્થે } ખાહેલ.
 કેફ (વિ) એક. (આપારીનો સંકેત).
 કેલ (ના) હોનો દાલ.
 કેલક (ના) નાચનાર. ખેલાડી.
 કેલપડી (ના) આગિયાર, ૧૧.
 કેલિ (ના) કીડા, રમત. ખેલ.
 કેવટી (ના) ચેવટી. દાળોની મેળવણી.
 કેવડિયો (વિ) કેવડામાં રાખી કરેલો (કાચો).
 કેવડું (વિ) કેટલું ?
 કેવડેલ (ના) કેવડાની સુગંધીવાળું તેલ.
 કેવડો (ના) કેતકી. એક વૃક્ષ, ફૂલ.
 કેવળ (વિ) કેવલ, શુદ્ધ, નર્યું. માત્ર.
 કેવળ (અ) ખીલકુલ, છેક, બધી વાતે.
 કેવળધામ (ના) સુકિતપદ, બ્રહ્મપદ. [અર્થો.
 કેવળ પ્રયોગી (વિ) હર્ષ, શોક, આશ્ચર્યસ્પદ (અ-
 કેવારે (અ) કથી વખતે, કિયે સમયે ?
 કેલું (વિ) કથી ભતતું ?
 કેરા (ના) વાળ, નિમાળા.
 કેરાપાશ (ના) વેણી, અંખોડો.
 કેશર (ના) કેસર. (એક ફૂલના રેસા).
 કેશવ (ના) વિષ્ણુ. બ્રહ્મામહેશને આનંદ દેનાર
 કેશવાળી (ના) ઘોડાની ચાળ.
 કેશાકર્ષણ (ના) કેશ અથવા તેના જેવી ગ્રી-
 ણી નળીમાંથી જોવાયું તે.
 કેશિહા (ના) વિષ્ણુ. કેશિ દૈત્યને મારનાર.
 કેસ (ના) કેશ, વાળ, કસ, બંધ. સુકદમો.
 કેસર (ના) કમળફૂલના રેસા. [અંચેલ].
 કેસરપખુ (ના) દ્વાવિઠ બિલુક બ્રાહ્મણ.
 કેસરિયાં (વિ) કેસરી રંગનાં. મરણિયાં.

કેસરિયું (ના) નિડર યુદ્ધ પ્રવૃત્તિ.
 કેસરી (વિ) કેસરના રંગનું.
 કેસરી (ના) સિંહ. મૂઝી, માર.
 કેસવાઈ (ના) કેશવાળી. યાળ.
 કેસુડાં (ના) ખાખરાનાં ફૂલ.
 કેસુડી (ના) કેસુડાંનું ઝાડ, ખાખરો.
 કેલેર (ના) અણધારી આકૃત. કોપ.
 કેળ (ના) કદળી, કેળાનું ઝાડ.
 કેળફલ (ના) કેળદોડો.
 કેળવણી (ના) કેળવવાની રીત. વિદ્યા. શિક્ષા.
 કેળવવું (કિ) જ્ઞાનપ્રકૃતિ વધારવી. મસળવું.
 ગૂદવું. હાંડવું.
 કેળવાવું (કિ) હાંડવાવું. કેળવણી લીધેલા થવું.
 કેળું (ના) કેળનું ફળ.
 કેં (વિ) ક્ષી.
 કેક (વિ) કેટલાએક, ઘણાએક.
 કેલાસ (ના) એક પહાડ. શિવ અને કુબેરની
 કેલાસવાસ (ના) શિવલોકની પ્રાપ્તિ. [નગરી.
 કેવલ્ય (ના) બ્રહ્મસ્વરૂપ. મોક્ષ.
 કેશિકીવૃત્તિ (ના) શૃંગાર, હાસ્ય અને હસ-
 લારસનું સંમિલન.
 કો (સ) કોઈ. કોણ.
 કો (ના) એક રોગ. ગુમડાં.
 કોઈ (સ) કોઈપણ, અનિશ્ચિત નામને બદલે.
 કોઈએક } (વિ) ગમે તે એક. કોઈપણ એક.
 કોઈક }
 કોઈકાળે } (અ) કોઈ વખત. કદી. કદીપણ.
 કોઈસમે }
 કોએલ (ના) કોયલ. કોકિલા.
 કોએલો (ના) કોયલો, કારેલો અંગારો.
 કોક-રવિ કોઈએક. (ના) ઇશક કામ.
 કોકી (ના) કદી. (દોરાની). કરચળી.
 કોકડું (ના) દડો. નાનો વીરો. કરચળી.
 કોકણ (ના) કોકણપટ્ટી. અહારાષ્ટ્રનો દરિયાકાં-
 કોકણી (વિ) કોકણ પ્રાંતનું. [હાનો પ્રદેશ.
 કોકખાણ (ના) કામદેવનું બાણ. ઇશકનું તીર.
 કોકમ (ના) એક ઝાડ તથા તેનાં ખાટાં ફળ.
 કોકરવળું (વિ) બિંદાળું. સહજ બનું.
 કોકરવું (અ) કાનની ત્રણ મોતીની કદી.
 કોકલાલ (ના) લડવો.

કોકલાલી (ના) લડવાઈ.
 કોકશાસ્ત્ર (ના) કામશાસ્ત્ર.
 કોકા (ના) સારાં કીમતી કપડાં.
 કોકિલ (ના) કોયલનો નર.
 કોકિલા (ના) કોયલ. કોકિલની માદા.
 કોકીલું (વિ) કોકરવાળું, બિંદાળું.
 કોકીશાં (ના) ગાળિયાં. કિલ્લાના ધાકાં.
 કોકો (ના) જલકું. નાની અંગરખી.
 કોકળિયું (ના) અથોક, કોકેરા [અંગ્રેજી].
 કોકળો (ના) મોંઢામાં માથ તોટવું જળ.
 કોકળો કરવો (કિ) મોંઢું સાફ કરવું. [ગાડી
 કોચ (ના) સૂતા બેસવાનો ગાદીવાળો ખાંક.
 કોચમીન (ના) ગાડી હાંકનાર. [અંગ્રેજી].
 કોચરાની સાલ (ના) કોઈપણ ભૂત વર્ષ.
 કોચરું (વિ) છિદ્રવાળું.
 કોચરો (ના) ઇંટ. જેમ:-કાણો કુબરો કોચ-
 રો, માકડ બટક બિલાડ; એ સૌ તમ રક્ષક
 રો, ભાંડ દાંડ ભરવાર.
 કોચલું (ના) કોટલું, ફળનું ઢાંકણ.
 કોચલું (કિ) લોકલું. સતાવલું, દુઃખ હેલું.
 કોલગરી (ના) માણેકકારી, આસો શુદ્ધ ૧૫.
 કોટ (ના) કિલ્લાની ભીત; કિલ્લો. ડોક.
 કોટડી (ના) ઓરડી. ખોલી.
 કોટડીમાં પૂરવું (કિ) કેદ કરવું.
 કોટલું (ના) કે.ચલું. ફળ કાઢી લીધેલું ઢાંકણ.
 કોટવાલ (ના) ફાજદાર. પોલિસ કામદાર.
 કોટવાલી (ના) કોટવાલીનું કામ.
 કોટકોટ (વિ) કરોડ કરોડ. અસંખ્ય.
 કોટિ (વિ) કરોડ. ૧૦૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
 કોટિક્ષવજ (ના) કરોડોધિપતિ પુરુષ. મુસાળ.
 કોટિયું (ના) હોડકું. નાનકડી હોડી. બળદનો એક
 કોટિલી (ના) છીપાનું ઠાકવાનું ઓળતર.
 કોટિલો (ના) પીંજાનું તાંતપર ઠાકવાનું ઓ-
 કોટી (ના) ભેટવું તે. તર્ક. શંકા. [નર.
 કોટું (ના) ખેતરિયું કોયડો. આંટી. ગુથ.
 કોટકોટ (અ) કોટની બાજુએ થયેલ.
 કોટવાવણિ (વિ) કરોડે લેખાય એવું.
 કોઈ (ના) એક ભતનો આપ. એક ફળ.
 કોઈના (ના) કોઠાર. લડાવિયું.
 કોઠાર (ના) ભંડાર. (અનાબનો).

કોઠારિયું (ના) ભંડારિયું. નાનો કોઠાર.
 કોઠારી (ના) ભંડારી, કોઠારનો રખેવાળ.
 કોઠારિરામ (ના) જુદી જુદી પ્રકૃતિ.
 કોઠી (ના) ઝીલ. દારૂની કુલડી. વખાર. ચાણું.
 કોઠિમડી (ના) એક ભતનો વેલો.
 કોઠીમડું (ના) કોઠીમડીનું કંબ.
 કોઠું (ના) કોઠ. મોં. પંખીનો માળો.
 કોઠો (ના) જર. પેટ. ખાતું. વખાર. અંગ-
 રખાનો ઉપલો ભાગ.

કોઠ (ના) હોંસ. લહાવો. ગોઠાર.
 કોઠાં (ના) શંખલાં, ખાંગડાં.
 કોઠામણું (વિ) વરણાગિયું, ફૂટકું. કોઠીકું.
 કોઠાર (ના) ગોઠા, કોઠ, ઢોર બાંધવાની જગા.
 કોઠિયું (ના) દીવો કરવાનું પાત્ર. ગોઠો.
 કોઠીકું (વિ) હોંસીકું.
 કોઠી (ના) દરિયાઈ જંતુનું ઘર. હલકી કી-
 ઝોઠો (ના) મોટી કોઠી. ભિતનો સિક્કો.
 કોઠ (ના) કુષ્ટ, એક રોગ.
 કોઠિયું (વિ) કોઠવાળું.
 કોઠિયોલોખાન (ના) સફેત છાંટનો લોખાન.
 કોઠિયો સાપ (ના) એક ભતનો સર્પ.

કોઠીભર (ના) એક ભતની જુવાર.
 કોણ (સ) કિયો, કચી, કચું ઈંદ પ્રશ્નાર્થ.
 કોણ (ના) જાણો.
 કોણી (ના) હાથ અને બાહુની વચ્ચેનો સાંધો.
 કોતક (ના) કોતુક, આશ્ચર્ય.
 કોતર (ના) કોટર, ગુહા. નદીકાંઠાના ખાડા.
 કોતરકું (ના) નાની ખાડી.
 કોતરણી (ના) કોતરવાનું ઓભર. નકશી.
 કોતરકું (કિ) આણું ખોદવું, ઓભરથી કોતરવું.
 કોતાર્થ (ના) તંગી, ખૂટ, કમર.
 કોતુક (ના) કોતુક.

કોથમરી } (ના) ધાણાની ભાજી. એ દાળ, ક-
 કોથમી } ઠી, ચણીમાં વપરાય છે.
 કોથમીર }

કોથળી (ના) થેલી. અંડ. (વિ) હભર.
 કોથળીસાંધ (ના) વતનમાંથી દેશાઈ વગેરેને
 અપાતો ખગાર.

કોથળે ધાતવું (કિ) બંધ કરવું, દાંડી ફેરવું.
 કોથળો (ના) કોથળ, થેલો.

કોદંડ (ના) ધનુષ્ય.
 કોદરા (ના) કોદ્રવ, એક અનાજ.
 કોદરી (ના) કોદરાના કણ.
 કોદાળી (ના) ખોદવાનું ઓભર.
 કોદાળો (ના) મોટી કોદાળી.
 કોદી (અ) કોદ દહાડો.
 કોદી } (ના) ધરડી લેંસ. ડોણું.
 કોદડું }
 કોપ (ના) હાનિકરતા ક્રોધ. ધિાતુ.
 કોપરખરાસ (ના) તાંબાપીતળની મિશ્ર ધાતુ.
 કોપરાપાક (ના) કોપરાની છીરની મીઠાઈ.
 કોપરિયું (ના) કૂર્પર, કોણી.
 કોપર (ના) નાળિયેરનો ગર.
 કોપરેલ (ના) કોપરાનું તેલ.
 કોપરું (કિ) રૂકું, કોધાયમાન થવું.
 કોપાયમાન (વિ) કોધી. ખીજવાયળું.
 કોપીન (ના) કોપીન, સંન્યાસીની લગાડી.
 કોખર (ના) ખીણ, નેળ. ધિામા.
 કોખી } (ના) એક સાક.
 કોખીજ }
 કોખો (ના) છોની જમીન.
 કોમ (ના) ભત. પ્રભ. લોક.
 કોમળ (વિ) કુમળું, પોચું, નરમ.
 કોમળતા (ના) કુમળાસ, નરમાસ.
 કોચ (સ) કોઈ.
 કોચડો (ના) કોરડો. અમલ. કોટું.
 કોચલ (ના) કોડિલા. એક પંખી. એક રમકડું.
 કોચલો (ના) હોલવેલો અંગારો.
 કોર (ના) બાળુ. છેડો. કિનાર. તોઈ. બૂકો.
 કોરટ (ના) અદાલત. કચેરી, દરબાર. કિંવર.
 કોરકું (વિ) કોર, સૂકું.
 કોરડો (ના) લગડા વગેરેનો વળ ચઢાવેલો નેરો.
 કોરણ (ના) કોર, બાળુ પલો. ભટો ચાખડ.
 કોરણિયો (ના) કોર રોસાડવાનું કોરેલું પાણિયું.
 કોરણી (ના) કોરવાની રીત-ઓભર. ધિગારી.
 કોરયું (ના) અનાજનો ભૂકો.
 કોરવું (કિ) કોતરવું. ખૂચવું.
 કોરસણી (ના) કોરવાનું ઓભર.
 કોરાણ (ના) કોરણ, બાળુ, છેડો.
 કોરી (ના) એક સિક્કો.

કોર (વિ) વગર વાપરેલું, નહું, સૂકું, સાફ. વ-
કોરે (અ) ખાલુએ. તરફ, ભણી. [ગર ખાફેલું.
કોસ (ના) વચન. સતમી. કોલું. છોરતીનો.
કોસકાર (ના) કપાલો. લેખી સરત. [ગરો.
કોસમ (ના) કુલમ, (ચોખા). છાપેલ પૃથ્થના.
કોસરો (ના) ખાલુનો કોયલો. [વિભાગ.
કોસાહલ (ના) ગોંધાર, ખરાડા, શોર.
કોલું (વિ) રૂતોસ પડતા ધોળા રંગનું.
કોલું (ના) સેરડી પીલવાનો, સાંચો.
કોલેરા (ના) [અંગ્રેજ]. અધોઃ, કોગળિયું.
કોલો (ના) ભૂરિયો.
કોવાડી (ના) કુહાડી, કાપવાનું ઓભર.
કોવાડો (ના) કુહાડો, કાપવાનું હથિયાર.
કોવિદ (ના) વિદ્વાન, મંડિત, જ્ઞાની.
કોશ (ના) ભંડાર. દેહની એક અસર. સંગ્રહ.
મ્યાન. કૂલનો ગોટા, કળી. કોસ, ગાક. પા-
ણી કહાડવાનો ચામડાનો કોયલો. નરાજ.
કોશટો (ના) કોરોટો. [હળનું લોટું.
કોશીશ (ના) તળવીજ, ખેપ, ચતન.
કોશિટો (ના) ક્રીડાનું ધર. રેસમનો ક્રીડો.
કોષ (ના) કોશ, સંગ્રહ. ગાક.
કોષક (ના) કોઠો. ભાંજણીનું બંધારણ. ધીપ.
કોસ (ના) કોશ, ગાક. નરાજ પાણી ખેંચ-
વાનો ચામડાનો મોટો કોયળો.
કોસકૂવો (ના) કોશવડે પાણી ખેંચવાનો કૂપ.
કોસણ (ના) કૂપ. ખાલુ.
કોસણું (કિ) મેળવણું. ભેળણું.
કોસમ (ના) કુસુંભ, કોસંબીનાં ફૂલ.
કોસંબી (ના) કસુંબાનું ઝાડ, ફૂલ.
કોસંબો (ના) કસુંબો.
કોસિયો (ના) કોશ પાણી કાઢનાર.
કોસર (ના) કસર. મિતલ્લય.
કોસરિયો (ના) કસરિયો.
કોસલ (ના) કાઉન્સીલ, સલાહકાર મંડળ.
કોસલું (ના) હળના ચવડાની લોહાની ન્યાર.
કોસીટો (ના) કોશટો, ક્રીડાનું ધર.
કોસીસ (મા) કોશીશ.
કોસીર (ના) કાંગરા. કોટના-શિખરો.
કોસેટો (ના) કોશટો, ક્રીડાનું ધર.
કોહ (સ) હું કોણ ?

કેહ (ના) કો, ગુમડાં, એક રોગ, સરો.
કોહલું (ના) શિયાળણું.
કોહલું (કિ) સહલું, બગડલું.
કોહાડી (ના) કુહાડી, કાપવાનું ઓભર.
કોહેલું (વિ) સરેલું. બળિયેલ.
કોહોવાણ (ના) પાણીથી સરેલ વનસ્પતિ.
કોહોળી (ના) કોહોળાની વેળ.
કોહોળું (ના) કુખમાંડ, એક સાક.
કોહોળાલું (વિ) કોહેલું બોલનાર.
કોહું (વિ) કટાણું. વાંકું. (વેણું).
કોળ (ના) મોટો હંદર, ધૂસ.
કોળણ (ના) કોળીની બેરી.
કોળવાઈ (ના) હંદર ધરવાનું પાંખડું.
કોળિયો (ના) કવલ, બક, કબ્જો. (વિ) થોડુંક.
કોળો (ના) કલો, ભૂડો.
કોતક (ના) કોતક, આશ્રય, અદ્ભુત.
કોતી (ના) કોવત, શક્તિ, ભેર, બળ.
કોતુક (ના) કોતક, અનબ, નવાઈ, અનયબી.
કોભાણ (ના) તરકટ, તુત, કંગાઈ, કાવતરું.
કોમાર (ના) કુમાર અવસ્થા.
કોમુદી (ના) ચાંદની, ચાંદરણું, ચંદ્રપ્રકાશ.
કોવચ (ના) કાફરો. એક વવળાટ કરાવનાર
કોવત (ના) શક્તિ, બળ, તાકાત. [વેલો.
કોશલ્ય (ના) કુશળતા, પૂર્ણ માહિતગારી.
કોસ્તુભ (ના) ચૌદરત્નમાંનું એક. કૃષ્ણનો મેણી.
કયમ (કેપ) કેમ.
કયામત (ના) મરી ગયેલાના ઈન્સાફનો હિવસ.
કયારડી (ના) નાનો કયારડો. [ધવી તે.
કયારડો (ના) કેદાર, ચોમેર ફરતી પાળ બાં-
કયારી (ના) નાનો કયારો એક ભતનો સેક.
કયારે (અ) કયે વખતે, એક જમીન.
કયારો (ના) કયારડો.
કયાસ (ના) કલ્પના, અટકળ, ધારણા.
કમ (ના) અનુક્રમ. વેદ ભણવાની એક રીત.
કમણ (ના) અગ્રગળ, વધણું તે. [વિષ્ણુ.
કયવિકય (ના) ખરીદી વકરો.
કાંતિવત (મા) સૂર્યને ફરવાનો માર્ગ.
કિયમાણ (ના) ચાલતી ક્રિયા, કરાતાં કર્મ.
કિયો (ના) કર્મ, વિધિ, કંઈપણ કરવું તે.
ક્રિયાપદ (ના) ક્રિયાબોધક શબ્દ.

ખટકરમ (ના) ધડકર્મ. ચર્ચન, ચાર્ચન, અર્ચ-
ચન, અધ્યાપન, દાન અને પ્રતિગ્રહ. નિત્યકર્મ.

ખટકરું (કિ) ખૂચરું, ખખરું (આંખમાં).

ખટકો (ના) ખખડાટ. અડચણ. વહેમ. ખત.

ખટખટ (ના) અથડાતો અવાજ. હરકત.

ખટચક (ના) ધડચક. આધાર, લિંગ, નાભિ,
હૃદય, કંઠ, અને મૂર્ધ્વચક. (યોગમાં).

ખટદર્શન (ના) ધડદર્શન. ખટશાસ્ત્ર. ન્યાય,
વૈશેષિક, મૂર્વમિમાંસા, ઉત્તરમિમાંસા, સાં-
ખ્ય અને યોગ.

ખટપટ (ના) જંજળ, ગૂંચવણ, હલામણ. ક-
પટ. ખગાડ. યુક્તિ પ્રયુક્તિ.

ખટપટવું (કિ) ખટપટ કરવી. વધવું.

ખટપટિયું (વિ) ખટપટવાળું, મેહેનતનું.

ખટપટિયો } (ના) માથાફોડિયો. કાવતરાંખોર.

ખટપટી } રાજકીય કાર્ય કરનાર.

ખટપદ (ના) ધડપદ, ભ્રમર, ભ્રમરો.

ખટમધર } (વિ) સ્વાદમાં ખાટું અને મીઠું
ખટમધુર } લાગે તેવું.

ખટમલ (ના) ખાટલાનો મલ, માકણ. નવલસા-

ખટમાસી (વિ) ખમાસી. છઠ્ઠામહિનાનું. [હીરણ.

ખટમીઠું (વિ) ખટમધુર.

ખટરસ (ના) ધડરસ, છ સ્વાદ. ખાટો, ખા-
રો, કડવો, દટાણો, તીખો અને મીઠો.
ખેખનાવ.

ખટરાગ (ના) ધડરાગ, છ રાગ. ભેરવ, માલ-
કોશ, હિંદોળ, શ્રી, દીપક, અને મેધ. અ-
ણખનાવ. ખટપટ. ઉપાધિ. જંજળ.

ખટરાગી (વિ) સંસારી. જંજળી. ખટપટિયો.

ખટલું } (ના) કુટુંબકબીજો, ચાદરનકકર વ-

ખટલો } ગેર. કુટુંબ. કનિયો (દરખાસી). ગૂંચ.

ખટલું (કિ) ખાટલું, ડમાણું.

ખટશાસ્ત્ર (ના) ખટદર્શન. છ શાસ્ત્ર.

ખટાઈ (ના) ખારોરસ, ખટાશ

ખટાટોપ (ના) ધમપછાડ. ધામધૂમ.

ખટારો (ના) ગાલડું, ખીજગાલડું, મોટું ગાલડું.

ખટાવડું (કિ) રળાવડું, ફાયદો કરવો.

ખટાવું (કિ) ખાટું તવું.

ખટારા, ખટાસ (ના) ખટાપણું.

ખટાશિયો (વિ) શેખીખોર.

ખટુંખટું, ખટુંખરું (વિ) થોડુંક ખાટું.

ખટ (ના) ધાસ. નિદાણ. ખરડ, લેપ.

ખટક (ના) પથ્થરનો જથ્થો, ટકરો. ખરાખો.

ખટકલું (કિ) ઉપરા ઉપર ગોઠવડું, સિંચડું.

ખટકી (ના) નાની ગલી. ડેલી. મોહોલો. ફળિયું.

ખટકું (ના) પથ્થરનો કટકો.

ખટખટ (અ) ખટખડાટ, નક્કર વરસુ આપ.

ખટખટ (ના) નડતર. [ડતાં થતો અવાજ.

ખટખટવું (કિ) ખખટવું. અવાજ થવો.

ખટખટાટ (ના) ખટખટ. એક અવાજ.

ખટખટિયાં (ના) સૂકવીરે તળેલી પૂરીઓ.

ખટખટિયું (ના) ખટખટ કરતી ચીજ. ખ-
ટારો. એક સૂકી તળેલી પૂરી.

ખટખ (ના) ખડગ. સમશોર. ગંડાનું સિંગડું.

ખટખપાત્ર (ના) ગંડાના સિંગડાનું કામ [ખડક.

ખટંગ (અ) એવો અવાજ. ટટાર.

ખટતલ (વિ) ઘડાયલું. હલકું. પાછ. શક.

ખટતાલ (ના) લાત, પાટ.

ખટદાં (ના) ખટખાં, ભડા પોપડાં.

ખટધાન (ના) વગર વાવેલું અનાજ.

ખટધામણી (ના) એક ઝાડ.

ખટધાયલું } (વિ) ચાકાંવાળું. ગંડું.

ખટધાયું }

ખટધાલ (વિ) ખવાયલું, ઘસાયલું.

ખટપલું (કિ) ભોંયપરથી ભીખરડું.

ખટપું (ના) ખેતરમાં નિદાણ કાઢવાનું ઓળર.

ખટપો (ના) સીધો ટકરો. ખરપો.

ખટખચડું (વિ) ખાડા ખખચાવાળું.

ખટખડલું (કિ) ખળભળવું. દુખે પાસું ફેરવડું.

ખટખડાટ (ના) અવાજ. ગોવાટ. તોફાન.

ખટખાં } (ના) ચીકણા પ્રવાહી પ્રદાર્યનાં

ખટખું } રીને બંધાયેલા પોપડા.

ખટખૂચ } (ના) એક ફળ, ફૂટ.

ખટખૂચું }

ખટભડ (ના) એવો અવાજ. ગરખડ. ખોલાચાલી.

ખટભડલું (કિ) ખટખડાટ થવો. કનિયો થવો.

ખટભડાટ (ના) ખટભડ. ખોલાચાલી.

ખટભ્રામી (ના) એક વેલો.

ખટલું (કિ) ચોપડલું. ખગાડલું. આળ ચઢા-

વડું. શરીરના અવયવનું ઉત્તરલું. પડલું.

ખડસલ (ના) ધરનો પાથો. [ઉપરી જવું.

ખડા (ના) પાવડી, પાટુકા. જોડા.

ખડાઉતાર (વિ) દર્શની, તરતની. (હુંડી).

ખડાખડ (વિ) ખરાખર ખડા લીડાતાં પગ ઉપરે એવો. (પગરખો).

ખડાખડ (અ) ખડખડ 'અવાજ' થાય તેમ.

ખડાખડકું (ના) પડાણક. જ્યોતિષનો એક યોગ.

ખડિયાખડખડ (ના) તળિયા ઝાણક. સમૂળ જાણ. આકૃત.

ખડિયું (ના) ચોમાસાના સૂકા દિવસો. દુઃકાળ. ચિંતો. સૂકી જમીન. જીવાન ભેંસ.

ખડિયો (જા) હાત. ઝાળો. ખલતો, વાટવો.

ખડિયોખાર (ના) ટંકલુખાર [વિચાયલી ભેંસ.

ખડી (ના) ખડિંકા. સફેદ મટાડી. ઢાંકરાં. વિના ખડું (વિ) જીભું, ટટાર. ટંકું. [ધોયલું.

ખડેધાટ (વિ) તૈયાર. ધોયલાં વસ્ત્રવાળું.

ખડેચોક (અ) ખુલ્લા મેદાનમાં. સમુદાયમાં.

ખડેજોડે (અ) જોડો કાઢ્યા વગર.

ખડેલું (વિ) ખરેલું, પડેલું. નાની ભેંસ.

ખડો (ના) ખજૂતરખાનું. જોડાની એક પાસે.

ખડુ (ના) તલવાર. ગેડો. [ની ભંચાઈ.

ખડડાડું (કિ) ખરડાડું જાડડું, ડાઘ લાગવો.

ખણ (ના) ફણ. પળ. ખંડ, ખાનું.

ખણકો (ના) ખણ ખણ થતો અવાજ.

ખણખણ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

ખણખણું (કિ) એવો અવાજ થવો.

ખણખણાટ (ના) ખણકો. એવો અવાજ.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખણખણ } (ના) ભૂલ કહાડવી તે. હોપ

ખણખણ } (ના) જોવા. નિંદા કરવી તે.

ખંડું (કિ) કીમત આંકી લેવું.

ખંડીવડું (કિ) કોઈ ખાંડે તેમ કરવું.

ખંડાડું (કિ) ભૂકો થવો, છાલાં જીદાં થવાં.

ખંડિત (વિ) ભાંગેલું, તુટેલું, ખાંડું થયલું.

ખંડિતા (ના) એક નાણિકા.

ખંડિની (ના) પૃથ્વી.

ખંડિયર (ના) ખુલ્લી ભોંય. ભાંગુતુડું ધર.

ખંડિયા (વિ) ખડણી આપનાર. (રાજાઓ).

ખંડી (વિ) રહેવાસી.

ખંડી આપડું (કિ) જ્યાંખંધ માલ એકી કી-મતે આપવો.

ખંડી રાખડું (કિ) સામટો. માલ કોઈ ભાવ

ખંડી લેવું / ડેરવી ખરીદવો. એકી કીમ-

તની ચીજ લેણા પેટ લેવી.

ખંડીવાળડું (કિ) ખંડી આપડું.

ખંડેર (ના) ખંડિયર. [કનાડ.

ખંડેરાવ (ના) ખડગથી શોભનાર. એક ગાય-

ખત (ના) લેખ, દસ્તાવેજ. ખાતર. કાત, ધા.

ખતપતર (ના) ખત અને ખીજાં કાગળિયાં.

ખતમ (ના) આખર, છેડો, હદ. સમાપ્તિ.

ખતરી (ના) કાતી.

ખતરો (ના) વેહેમ, શક. આચકો.

ખતરો મટાડવો (કિ) ઝાડે ફરવા જવું.

ખતવણી (ના) ખતવડું તે. [નાખવી.

ખતવડું (કિ) નોંધ તથા મેળની રકમો ખાતામાં

ખતા (ના) નુંકસાન. ઠાંકર. ભૂલ. પરતાવો.

ખતાખાવી (કિ) નુંકસાન થવું. હલેલો આવવો.

ખદખદ (અ) એવા ધ્વનિનું અનુકરણ.

ખદખદડું (કિ) ઉકળવું, એવો અવાજ થવો.

ખદડડું (કિ) તંગેડડું, હોડાવડું. મેહેનત આપવી.

ખદડડું ખદડડું (અ) થોડાની એક ચાલનો

ખદખદ (અ) ખદખદ. [અવાજ.

ખદખદડું (કિ) કીડા ઉભરાવા.

ખદડું (કિ) ચાલવું, આગળ વધવું.

ખદિર (ના) ખેર. ડાથો (પાનમાં ખાવાનો).

ખદિરા (ના) લાલમણી, નમસ્કારી (એક વૃક્ષ).

ખદેડડું (કિ) ખદડડું, હોડાવડું, નસાડડું.

ખદોત (ના) પતંગિયો, આગિયો. તોરો.

ખનક (ના) ખાણ ખોદનાર. ઉદર.

ખનન (ના) ખાંડો, દાડડું તે.

અનિ } (ના) ખાણુ, આકર.

અનીન (વિ) ખાણુમાંથી નીકળેલું.

અંત (ના) કાળજી, ચાનક. છીટ, ચીડ.

અંતી } (વિ) પછવાડે લાગુ રહેનાર. કાળ-
અંતીલું } (વિ) જી રાખનાર.

અંતે પડવું (કિ) કેડો લેવો. ચાનક રાખવી.

અંધાઈ (ના) છુચ્યાઈ, ઠંઠાઈ. અળતાઈ.

અંધું (વિ) અંધાઈ કરનાર [ર. તંગી. ખેપ.

અપ (ના) માગણી. વાવર. ઊઠાવ. અગત્ય. જ-

અપજેલું (વિ) અપ હોય તેલું.

અપત (ના) અપ, ઊઠાવ, માંગણી.

અપતું (વિ) જોઈતું. મંગાવું. ઉપયોગનું.

અપરેલ (વિ) નળિયાં ગાંઠ્યાં હોય તેલું.

અપવું (કિ) વેચાવું. વવરાવું. ગણાવું ચા-
લવું. જોઈતું. ટળવું.

અપાટ (ના) ફાડ, લાકડાનો ચીરો.

અપાટિયું (ના) વાંસની ચીપ.

અપાડલું } (કિ) ખર્ચે તેમ કરવું.

અપાવવું } (કિ) ખર્ચે તેમ કરવું.

અપીનવું (કિ) અપવું. અચાવું.

અપુવો (ના) એક શસ્ત્ર.

અપેલી (ના) એક છપડું. ગૂંગો.

અપેડો (ના) કામડાની તટ્ટી.

અપેટો (ના) એક જાતની રેતી. લિંગડું.

અપર (ના) જોળનપાત્ર. કમડું. ડંતરાજી.

અપરમાં આવવું (કિ) જોઈ થઈ પડવું.

અપરમાં લેવું (કિ) ખાવું, ચૂસવું.

અફા (વિ) ચીડાયલું, ગુસ્સે થયેલું.

અબડદાર (વિ) ચોક્કસ, સાવધ. હોશિયાર.

અબડદારી (ના) સાવચેતી. સંભાળ. ચોક્કસાઈ.

અબર (ના) સમાચાર, વર્તમાન. સંદેશો. ગપ.

નહોરઅબર. નજર.

અબર (વિ) માલમ, જાણીતું. સિમાધાર.

અબર અન્તર (ના) તનદુરસ્તી વિષે જાણ.

અબર આપવી (કિ) જાણાવવું, સમાચાર કહેવા.

અબર કાઢવી (કિ) પૂછપરછ કરવી.

અબરદાર (ના) અબડદાર, કામેલ, પ્રવીણ.

અબૂતર (ના) કબૂતર, કપોત, એક પક્ષી.

અબૂતરખાનું (ના) અબૂતરને રહેવાનું કે કાણું.

અબો (ના) અબો, રકંઘ, ખાંધ. [ખાડો.

અબોચિયું (ના) અબોચિયું. પાણીનો નાનો

અભળવું (કિ) પાસું મરડવું. ડોહોળાવું. ગભ-

અભળાટ (ના) ગભરામણ, ઉચ્ચપાયલ. [રાડું-

અભો (ના) રકંઘ, ખાંધ, અગલ ઉપરનો ભાગ.

અમ (ના) ભુજ, ખાહું.

અમઅમ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

અમચાવું (કિ) અંચાવું, અચકાવું, લજવાવું.

અમણ (ના) કોઈનાનો ચૂરો (અમણેલો).

અમણ ટોડળો (ના) અમણવાળો વાડીદાળતા

અમણવું (કિ) અમણીથી છીંક, કહાડવી. ટોડળો.

અમણી (ના) અમણવાળું કાંઠરીવાળું જોળર.

અમતી (વિ) જોળે સહન કરનાર.

અમવું (કિ) ક્ષમવું, સાંખવું. સહેવું. વેડવું.

ખામોરાધી જોડું.

અમા (ના) ક્ષમા, ખામોરા. ધીરજ. રક્ષા.

અમાચ } (ના) રાતે ગાવાનો એક રાગ.

અમાથી } (ના) રાતે ગાવાનો એક રાગ.

અમીર (ના) ટેવ, આદત.

અમીર (વિ) સહનશીલ, જેરવનાર અભ્યાસી.

અમ્પાલી } (ના) પંજેટી, ખેડૂતનું એક ઓ-

અમ્પાળી } (ના) નર.

અમ્મ } (ના) સ્તંભ, થાંભલો, ખાંભ.

અમ્મ } (ના) સ્તંભ, થાંભલો, ખાંભ.

અમ્માતી (વિ) અંભાત શેઠેરનો. (તાળો.

અય (ના) ક્ષય, નાશ. [માણસ, ઈં).

અર (ના) ગધેડો. સવણનો એક પ્રધાન.

અરઅડિયાં (ના) અડખડિયાં. એક જાતની

અરઅર (અ) એવા અવાજ. એકદમ. [પૂરી.

અરઅરવું (કિ) અઅરવું. જાણું થવું. ડડળી

અરઅરી (ના) અઅરી ગળી. [જડું.

અરઅરો (ના) અઅરો. દલગીરી. રાંદ.

અરચ (ના) વ્યય. વાપર. સાડું નરસું ટાણું.

અરચખૂટણ (ના) વાવર. વ્યય. સરચવસર.

અરચવું (કિ) અરચ કરવો.

અરચાઈ } (વિ) અરચ કરનાર. યોગ્ય રીતે

અરચાળ } (વિ) પૈસા વાપરનાર.

અરચાણ } (વિ) પૈસા વાપરનાર.

અરચી (ના) વાપરવાની રકમ.

અરચી (વિ) સાધારણ, હલકું.

અરચી ખાવું (કિ) વાપરી નાંખવું. ઉડાવી દેવું.

અરથી ચનો (ના) સાધારણ ધોળવાનો ચનો.

અરથીપાણી (ના) નાણુ ને ભાણુ. હુકવગરની

અરચુજવું (કિ) ઝાડે જવું. [પ્રાપ્તિ]

અરજી (ના) ચામડીનો એક રોગ. ગાયનનો

અરજી (ના) ચામડીનો એક રોગ. [એક સૂર.

અરડ (ના) લેખ. ખેતરનું ધાસ.

અરડવું (કિ) ચોપડવું, લગારડવું. અડવું.

અરડાવું (કિ) બગડવું, ડાઘ લાગવો.

અરડો (ના) કીતો. સુસંદો. અસલ લેખ.

અરડું મૂકવું (કિ) દૂર કરવું. વહી જવા દેવું.

અરધ્વંસી (ના) રૂઝ. અર દૈત્યને મારનાર.

અરપડી (ના) અરથી, એક ચોળર.

અરપવું (કિ) ખણવું. સોહારી કાઢવું.

અરપી (ના) નિદવાનું ચોળર, નાનો અરપો.

અરપો (ના) ચોથીનું એક ચોળર. મોટા તખેચો.

અરબચડું (વિ) અરબચડું. અ સપાટ.

અરવાડ (ના) અરાવાડ. ખળીની જગા.

અરવું (કિ) છૂટે પડવું. દૂર થવું. ગળવું

અરસવું (ના) અરજવું. એક કંદ.

અરસાણી (ના) એક ઝાડ. ધુવરની એક ભત.

અરોટા (ના) વાસણપરના એકા ડાઘ.

અરાંપારખાં (ના) સાચા ભૂકાની તપાસ.

અરાખર (અ) નક્કી, ખચીત, ખામુખા.

અરાખરી (ના) સચ્ચાઇનો ભેરસો. આદત.

અરાઠ (ના) સંધાડિયાનું એક ચોળર.

અરાઠી (ના) સંધાડિયો. લાકડાનાં રમકડાં

અરાપણું (ના) સચ્ચાઇ, વાંજખીપણું ઉતારનાર.

અરાખ (વિ) ભુંડું, નકાદું, નરસું. [કરવો.

અરાખ કરવું (કિ) બગાડવું. ગેરલાભ-નાશ-

અરાખખરતા } (વિ) ધૂણુજ અરાખ. પરતી

અરાખખરતા } (વિ) હાલતવું.

અર ખપોર (ના) મધ્યાહ્ન, માથે ચૂર્ચ આ

વવાનો સમય.

અરાખી (ના) બગાડ. નુકેસાન. જોખમ. દુઃખ.

અરાખીલાલ (વિ) માહી દશ પામેલું.

અરાખો (ના) પાણીથી ઢંકાયેલો ખડક. પ-

અરાવાડ (ના) ખળીની જગા. [ચરની જમીન.

અરી (અ) અરૂંડા. [તળિયાં.

અરી (ના) ગંધેડી. છુર, ચુર, દોરનાં પગનાં

અરી (વિ) વેચાણ ક્રીધેલું.

અરીદદાર (વિ) અરીદ કરનાર. ખૂબી ભ-

અરીદલું (કિ) વેચાણ લેવું. [હિનાર.

અરીદી (ના) સોદો. મૂળક્રીમત. કચ.

અરીક (ના) ચોમાસામાં વવાતાં ધાન્યો.

અર (વિ) સફેત. મૂર્ખ. દૂર.

અર (ના) ઘોડો. દાંત. શિવ.

અર (વિ) સાચુ, સત્ય. ઘણું સેકેલું. પાડે કરેલું.

અર (અ) અરુ, હા, સાચું, ઠીક, વાર ઈ-

અર (ના) પોલાદ. ખળી, ખળું. [અર્થ.

અરે (અ) સાચે, હા.

અરેખર } (અ) સાચે, નક્કી, ખચીત ઇત્યા-

અરેખર } દિ અર્થ.

અરેખાત } (અ) સાચે, નક્કી, ખચીત ઇત્યા-

અરેખાત } દિ અર્થ.

અરેટો (ના) એકના ડાઘા.

અરેટી (ના) ચીરા પડેલી ભોંચ.

અરેટું (ના) તરત વિચાયલી ગાય ભેંસનું દૂધ.

અરેટો (ના) હાથિયો. દોરનું આંગ સાફ

અરેરો } કરવાનું લોહાનું ચોળર.

અરોખર (અ) અરેખર, સાચે, નક્કી.

અરુ (ના) ધંતુરો.

અરુર (ના) રૂપું, રજત, રોપ્ય.

અર્વ (વિ) ૧૦ અબજ, ૧૦૦૦ કરોડ (સંખ્યા).

અર્વ (ના) કુબેરની ૯ નિધિમાંની એક.

અર્વટ (ના) કસબો. પર્વતની તળેટીનું ગામડું

અલ (ના) ખળ. પથ્થરની લાંબી ખાંડણી.

અલ (વિ) દૂર, દુષ્ટ.

અલક (ના) કુનિયા. ચાલમ. માણસ.

અલ કરવું (કિ) અલમાં મૂકીને ધૂંટવું.

અલતિક (ના) પર્વત.

અલતો (ના) વાટવો. ઝાણી,

અલખત (ના) ખૂબી મસલહત.

અલલ (ના) ખલેલ, નર, હરકત-ઈત.

અલવાં (ના) વેંગણનાં ભાજિયાં.

અલવોડ (ના) અરાવાડ. ખળીની જગા,

અલસ (અ) પૂરું. જાડવેલું.

અલાસી (ના) વહાણમાંનો નોકર. ખારવેક.

અલિત (વિ) વીધેપાત થએલું.

અલિતો (ના) અલતો, નુડેવો.

અલી (ના) ખોળ. તેલનો કચો.

અલીક (ના) મહંમદ, પેગમ્બરનો વારસ

ખલુ (અ) નિશ્ચયે, નક્કી.

ખલુરિકા (ના) લશ્કરની કવાયતની જગાં.

ખલેચી (ના) ચમચી. (પાન, સોપારીની).

ખલેડી, ખલેરી (ના) ખીસકોડી. (એક પ્રાણી).

ખલેલ (ના) ખલલ, નડતર, ટુંકસાન.

ખલ્લ (ના) ખળ. ઘટ્ટી. ચાતક.

ખલ્લાટ (વિ) માથે તાળવાળું.

ખવડાવડું (કિ) કોઈ આપ. તેમ કરવું. લાંચ

ખવળવું (કિ) આળોટવું. દિની.

ખવાઈ જવું (કિ) કાટ ચઢવો. ખરવું. ચળવું.

ખવાડવું (કિ) ખવડાવડું. પોષવું. ખાવું.

ખવાળ (ના) રવમ્ર, સપતું, સાણું.

ખવાર (ના) ખુવાર, પાંચેમાલ.

ખવાડું (કિ) ખાઈ શકવું. ઉચાપત કરવું.

ખવાસ (ના) રવભાવ. ધર્મ. હળુરિયો.

ખવીસ } (ના) ભૂત થએલો મુસલમાન. રા-

ખવીસ } કસ.

ખશ (ના). પહાડી મુશક તથા ત્યાંના રહીશો.

ખશિયાણું (વિ) અંખવાયલું, માન ભંગ થયલું.

ખષ્ટ પડવું (કિ) ખશિયાણું પડવું.

ખષ્પ (ના) કોષ. ફરતા.

ખસ (ના) ખરજ, ખૂળળી, ધવડો.

ખસખસ (ના) અક્ષીણનાં છોડ તથા ખી.

ખસખસિયા (વિ) ખસખસ જેવડા.

ખસડું કરવું (કિ) દૂર કરવું.

ખસખો (ના) ખુશખો, સુગંધ.

ખસમ (ના) ધણી, પિયુ, ભરયાર.

ખસર (ના) નિશાનની દોરી. દોરીની નિશાની.

ખસલત (ના) ખાસિયત, દેવ, આદત.

ખસડું (કિ) આથે જવું. ફાંદામાંથી નીકળવું.

ખસિયાણું (વિ) ખશિયાણું, ખાંચું.

ખસી (ના) ખાંસી. અંઠ છેદન.

ખસસ (અ) વિશેષકરીને. જરૂર. નક્કી.

ખસેડવું (કિ) દૂર કરવું, ખૂસડું કરવું.

ખસોડી (ના) ઓડી.

ખસોટ (અ) ખસોડીમાં. કેડે.

ખળ (વિ) ખલ, હોંગો, હરામી.

ખળકું (કિ) ખળકું.

ખળકો (ના) ખળળ ધ્વનિવાળો જળપ્રવાહ.

ખળખળ (અ) એકદમ અટક્યાવિના.

ખળખળવું (કિ) ખળખળવું. છેક ધસાવું.

ખળખળાટ (અ) ખળખળ, અસ્ખલિત.

ખળમળ (ના) ગરબડ. ધાંચી થતો ગભરાટ.

ખળમળવું (કિ) દુઃખથી પાતું મરડવું.

ખળમળાટ (ના) ખળમળ, ગરબડ.

ખળાવાડ (ના) ખરાવાડ. ખળીઓની જગાં.

ખળી } (ના) ખલિની, ખળું. કાણસામાંથી અ-

ખળી } નાજાં જીડવાની જગાં.

ખાં (ના) ખાનડ સરદાર. રસદા.

ખાંખલુ (ના) ચોળવાનું એક ઓસરિયું.

ખાંખત (ના) ખાંખત, ચાનખ. છીટ. ચૂક ખો-

ળવાની દેવ. ખાણખોદ.

ખાંખાંખોળા (ના) ખૂલે ખોતરેની શોધ.

ખાંગડ (ના) ખાંગડો. છટના ખાંચેલા કીટા.

ખાંગડી (ના) નીનો ખાંગડો.

ખાંગડો (ના) જળજંતુનું ઘર. કુકો.

ખાંચું (ના) ખાતું.

ખાંચું (વિ) ભેદ, મળતિકો.

ખાંચ } સાંકડ. ખોટ. ખાંચ. વધ-

ખાંચખૂંચ } (ના) ઘટ. ખોલ, સફાઈ તથા તે.

ખાંચખૂંચિયું (વિ) ગૂંચવણવાળું. જંચુંનીચું.

ખાંચડ (ના) ખીણ. ટેકરીની પડોસની ભોંય.

ખાંચડું (કિ) ખાળવું. પાણું હઠાવડું.

ખાંચાખૂંચી (ના) ખૂણાખોંચીરા, ગલીકુંચી.

ખાંચો (ના) સાંકડો રસ્તો. ખૂણો, અંધી. વાંધો.

ખાંજલુ (ના) જીવાળના પાણીવાળું મેદાન.

ખાંજડું (ના) હાથ ન ફરે એવી જગાં.

ખાંડ (ના) ખાંડ, સેરડીના રસનો ભૂકો. ધા-

રતો ખાંડો. મીઠાશ.

ખાંડણિયું } (ના) ખાંડવાને ભોંયમાં દાટલી

ખાંડણિયો } ખાણણી.

ખાંડણી (ના) ખાણણી. ખાંડવાનું પાત્ર.

ખાંડવું (કિ) દસ્તાથી છુંદવું, ફટવું, ધા મારવા.

ખાંડિયું (ના) ખાંડાં સિંગડાનું દોર.

ખાંડી (ના) એક માપ. ૨૦ મણ.

ખાંડીજંધ (અ) ખાંડીને હિસાબે. એકદમ.

ખાંડું (વિ) ખાંડ પડેલું. ખાંડાવાળું.

ખાંડું (ના) જે ધારવાળી તરવાર.

ખાંણું (ના) મૂએલો સગાનો શોક.

ખાંત (ના) ખાંત. હોંસ.

ખાંધી (ના) સંકેત. ગરદન. સદેહ.
 ખાંધિયો (ના) મુરદું બચકનાર હાલિયો રાથી.
 ખાંધું (ના) હકતો. ખાંધી મહતનો વાયદો.
 ખાંધણું (ના) ખોડ, એળ. કકન.
 ખાંધવું (કિ) થોડું થોડું ખોદવું.
 ખાંધ, ખાંધ (ના) ચાંબલો, સ્તંભ.
 ખાંભી (ના) દાહની જગનો પથરો, ચોરો.
 ખાંભું (ના) કચરાનો ખોડો. કિડેકાળની થીયો.
 ખાંસવું (કિ) ઉધરસ ખાવી.
 ખાંસી (ના) કાશ, ઉધરસ, ડોસો. અંડ છેદન.
 ખાઈ (ના) કોરના પ્રડખાની ખાડી. ખોરાક.
 ખાઈજવું (કિ) ખાઈ. દબાવવું. સપડાવવું.
 ખાઈજેવું (કિ) ખાઈને પરીક્ષા કરવી.
 ખાઈપી લેવું (કિ) ભોગવવું. ખાનખાનની
 મોજ માણવી. [મારખાઈ.
 ખાઈ (પ્ર) ખાનાર અથે. જેમ: લાંચખાઈ,
 ખાઈકડ (વિ) વારે વારે ખાનારો.
 ખાઈધર (વિ) અકરાંતિયો. ખાઈકડ.
 ખાઈપાત્ર (વિ) ખાવા લેવાની દાનતવાળો.
 ખાઈશ (ના) ઇચ્છા, મરજી, ચાહેના.
 ખાઈ (ના) રાખ. ધૂળ. મારેલી ધાતુ.
 ખાઈડી (ના) આંખાના મરવા.
 ખાઈસાર (ના) આજ્ઞાકિત, નમ્ર. નીચું.
 ખાખ (ના) રાખ. માટી. ધૂળ. મારેલી ધાતુ.
 ખાખડી (ના) ખાઈડી, મરવા.
 ખાખર (ના) એક ઝાડ.
 ખાખરી (ના) નાનો ખાખરો. સૂકા પાતરાં.
 ખાખરો (ના) ખાખર. ફરી રોકી ખરી ક-
 રેલી રોટલી.
 ખાખસસ (અ) ખમુખા, ખચીત, જરૂર.
 ખાખચીખી (વિ) હેરાં હેરાંન. અતિ દુઃખી.
 ખાંખી (વિ) જોગી, ખાવો. નિર્ધન.
 ખાંખી બંગાલી (વિ) નિર્ધન છતાં ઇચ્છી. કુકડ.
 ખાખ (ના) ખાધ, ભક્ષ, ખોરાક. એળ.
 ખાખલી (ના) નાચું. ખાંભું.
 ખાંખું (ના) ખાંભું. [પકવાન.
 ખાંખું (ના) ચોખા તથા ઘઉંના છોટાં એક.
 ખાટ (ના) ખાટલો. છપરખાટ. લાભ.
 ખાટકી (વિ) કસાઈ. નિર્દય. હિંસક. કર.
 ખાટકીવાડ (ના) કસાઈ મોહોડલો.

ખાટલો (ના) કાઠડી, દરકડી. ખાટ. માચી.
 ખાટલે પડવું (કિ) માંદા પડવું.
 ખાટલો (ના) ખટવા, ઢોલિયો.
 ખાટલો ભોગવવો (કિ) મંદવાડ આવવો.
 ખાટવું (કિ) કમાવું, લાભ મેળવવો.
 ખાટું (કિ) ખટાશવાળું. કચવાયલું. દલગીર.
 ખાટુંઅચ્ચ } (વિ) ધણું ખાટું. ખાતાં દાંત
 ખાટુંબડસ } (વિ) ખટાઈ બંધ તેવું.
 ખાટુંવડું (ના) વિવાહનો આગલો દિવસ.
 ખાટોડી (ના) એક જાતની ખાટી ભાજી.
 ખાડ (ના) ખાડી, ખાઈ, ખાડો.
 ખાડી (ના) નદીનો ભરતીવાળો ભાગ. પાણી
 જવાનો ખાડો.
 ખાડું (ના) ભેંસનું ટાણું.
 ખાડો (ના) ગર્ત, ખોદાયલી દબાયલી ભોંય. ખાટ.
 ખાણું (ના) ખાતી, આકર. ભોંયર. ખાફેલું
 અત્ર. સ્વેદન, અંડન, ઉદ્ભૂતી ને જરાચુન.
 ખાણિયું (ના) ખાંડણિયું.
 ખાણું (ના) જમણ, ભોળન. ખાંણું.
 ખાંડવ (ના) કુરુક્ષેત્રમાં તક્ષક નાગનું નિવાસ વન.
 ખાંડવિક } (ના) મુખડિયો. મીઠાઈ વેચનાર.
 ખાંડિક }
 ખાણુ (ના) હિંચકે જેરી સામસામા ગાવાનાં
 ખાણુ (ના) ખાંડણી, ખાંડવાનું પાત્ર. ગીત.
 ખાત (ના) ખાડો. ખાડું.
 ખાતમુલ્લી (ના) પાચે ખાદવાનો શુભ સમય.
 ખાતર (ના) કોહેલો કચરો. ભીતમાં પાડેલું
 ખાકોડ. આગતાસ્વાગતા, સરભરા. શર-
 મ. દરકાર. પક્ષ.
 ખાતર (અ) વારતો, કાજો, માટી.
 ખાતરજમા (ના) ખાતરી, પતીજ.
 ખાતરણી (ના) ૧૦૦૦ છાણાંની ગાડી.
 ખાતરદારી (ના) તરફેણ, પક્ષ. શરત. દરકાર.
 ખાતરનીશા (ના) ખાતરજમા. [ચરો.
 ખાતરખૂંજે (ના) ધાસુ, છાણું ને વાસીદાંનો ક-
 ખાતરવું (કિ) ખાતર નાંખવું. ગાળ દેવી.
 ખાતરી (ના), ખાતરજમા, સામેતી. ખતરી.
 ખાતાંખીતાં (અ) ગુજરાન કરતાં છતાં. [પરા.
 ખાતાંખાતાં (ના) હિંસાખંડિતોળ. લેણુંદેણું ચો-
 ખાતાંખંધી (ના) ખેડતનું સરણું ખાતાંવાર.

આતાબાકી (ના) જમે ઉધાર આદ કરતાં.
 આતામાં રહેલી શિલક.
 આતાવડી (ના) આતાનો ચોપડો. હાથવડી.
 આતાવાર (અ) જુદા જુદા આતા પ્રમાણે.
 આબું (ના) લેણદેણની નોંધ. પ્રકરણ. કામ-
 ની વહેંચણું.
 આબુંપીવું (વિ) સારી રીતે ગુજરાન કરનાર.
 આતેદાર (ના) જમાબંદીનો આતાવાળો ખેડુ.
 આદન (ના) દાંત. ખોરાક.
 આદી (ના) કડવી, હલકી દોટી (કાપડ).
 આદુક (વિ) આહધરો. મૂર્ખ.
 આધ (ના) ખોટ. ખોરાક. ખોડ.
 આધી (ના) આદી, ઉતરતી દોટી (કાપડ).
 આન (ના) શાહુબંદો, અમીર. ખોરાક.
 આનગી (વિ) છુપું, ગુપ્ત.
 આનદાન (ના) વંશ, કુળ, એલાદ.
 આનદાન (વિ) કુલિન, સારા ઘરનું.
 આનપાન (ના) ખાવાપીવાની સામગ્રી.
 આનાજગી (ના) માંહોમાંહેની લઠાઈ.
 આનું (ના) જગા, ઘર. ખણ. કોઠો. જમણું.
 આનુંખરાણ (ના) ખાવેપીવે હેરાન-ગતિ.
 આનેઆબાદ (વિ) આવે પીવે સુખી.
 આપ (ના) આરસી, દર્પણ, ચાટકું.
 આપણ (ના) અપણ, દુકન.
 આપરિયું (ના) જસતનું અંજન.
 આપરી (ના) નાકના મળને પોપર, ગુંગો.
 આપરો કોઢિયો (ના) ખીજની શીખવણીથી
 જરૂં કામ કરનાર. લડે વઢે ને એક થાય
 તે. સમોવડિયો.
 આપણું (કિ) થોડું થોડું ખાદ્ય.
 આખડું (ના) નાનું આખોચિયું.
 આખોચિયું (ના) પાણીથી ભરેલો ખાડો.
 આમ (ના) સ્તંભ, થાંભલો. ખભો.
 આમણું (ના) છાછરો કર્ચારો, પાણીઆરાપ-
 રનો છાછરો ખાડો. ઠળતી જામા.
 આમી (ના) ખોડા કસર. કાચીસમજ. તંગી.
 આમું (ના) આમણું.
 આમુખા (અ) નક્કી, ખરેખર, ખચીત.
 આમોશી (ના) ક્ષમી. સહનશીલતા ધીરજ.
 આમોશી (ના) સમુદી.

આયકી (ના) પેદાસ, મળતર. ઉચાપતી.
 આયો (ના) અંડ, વૃષણ. લિંગ.
 આર (ના) ક્ષાર. લૂણ, મીઠું. ખારી જમીન.
 વેર, કીનો. અદેખાઈ. ૧૬ દ્રેણીનું માપ.
 આરપાટ (ના) અગર. મીઠું પાકે એવી જગ
 આરપાટિયું (ના) માતૃસિક અજાપાથી તખ
 આરવાન (ના) આરવું. [પડેલી સં
 આરવું (ના) રાવું હારવાળું નહું કાપડ.
 આરવો (ના) વહુણ ખેડનાર. છાપરાં ચાળદા
 આરવો (વિ) ખારાશવાળો (ગોળ).
 આરાજ (વિ) આરવાળું.
 આરાજ કરવું (કિ) રદ કરવું, ઉપયોગમાં ન લે
 આરાટ }
 આરાસ } (ના) ખારાપાણું.
 આરાશ } [ભૂખે મરવું]
 આરિયાં (ના) મીઠામાં આથી સૂકેલાં (સાક
 આરીકું (વિ) ઝેરીકું, વેર રાખનાર.
 આરું (વિ) ખારાશવાળું. અદેખું. ઝેરીકું.
 આરેક (ના) સૂકું ખનૂર. એક સૂકો મેવો
 આરેકપાક (ના) આરેક વગેરેનો પાક.
 આરેકીખોર (ના) આરેક જેવડાં ખોર.
 આર્ધા (ના) ત્રેતાયુગ. બીજો યુગ.
 આરો (ના) સંચોરો. પાપડખાર. ખાર.
 આલ (ના) ચામડી. છાલ, છોલ.
 આલખો (ના) ચમાર. ચામડાં સાફ દરના
 આલવવું (કિ) ઠાલવવું, ખાલી કરવું.
 આલસા (ના) સરકારી. ખેડવા રાખેલી જમી
 આલી (ના) ઝંઝણી.
 આલી (વિ) ઠાકું. નકામું. માત્ર. નિર્ધન. [થ
 આલી પડવું (કિ) ન વપરાવું. શરીર તખ
 આલીપીલી (ના) અમથું, વ્યર્થ, વગરનારણ
 આલું (ના) ઉપલું ચામડું. ખરનો કંડો. પ
 જનું ઢાંકણ. કપારો.
 આલું (વિ) ઠાકું.
 આલેશી (વિ) સાફ, નિર્મળ, ખુલ્લું.
 આવનદ (ના) આવનદ, ધણી, શેઠ.
 આવરું (વિ) આહધરું, વારંવાર ખાનાર.
 આવાનું (ના) ખાલ. ખોરાક, ખાનપાન.
 આવનદ (ના) આવનદ, હાકેમ. સર, ભત્તાર.
 આવું (ના) ખાલ, ખાવાનું, ખાન.

ખાણું (ના) જમણું. ઉચાપત કરણું. વાપરણું.
 પદખાણું. ખમણું. લેણું. બોલણું. ખીવડા-
 વણું. ધરણું. શ્વાસ ધરવો-છોડવો.
 ખાવાલેણું (કિ) શિરસ્તા કરતાં વધારે લેણું.
 ખાવો (ના) હંડા ગએલા મૂળવાણું શ્વાસ.
 ખાસ (વિ) પોતીકું. અગત્યનું. સાડું.
 ખાસગત } (વિ) ચોતાનુંજ. ખાનગી, જરૂર-
 ખાસગી } નું, વિશેષ.
 ખાસડકુંડો } (વિ) ખાસડો ખાનાર. કપડો
 ખાસડખોરો } લેનાર.
 ખાસડાંખાલ (ના) ખાસડાં ફેંકવાની રમત.
 ખાસડાખોર (ધિ) ખાસડકુંડો.
 ખાસડિયાં કેળાં (ના) એક ભતનાં લાંબાં કેળાં.
 ખાસકું (ના) ભૂતો ભેડો.
 ખાસદાર (ના) સાથે રહેનાર. હજીરિયો.
 ખાસદોરત (ના) ધણોજ વહાલો મિત્ર, સખા.
 ખાસખરદાર (ના) હુચિયાર ભંચકનાર સીપાર્થ.
 ખાસાણું (વિ) ચોખ્ખું (ખીડું વગેરે).
 ખાસિયત (ના) ધર્મ. સ્વભાવ. ટેવ.
 ખાણું (વિ) મહેતું, સાડું, સ્વચ્છ, રૂડું.
 ખાણું (અ) વા: વા: સાડું. સાખાશાં બલે!
 ખાળ (ના) ચોંકડી. (પાણી ઢાળવાની).
 ખાળકુંડી (ના) ખાળમાં પાણી ભરાવાનો ખાડો.
 ખાળકુંવો (ના) સંધાસનો ખાડો, શૌચકૂપ.
 ખાળણું (કિ) અટકાવણું, ફેંકણું, ચોખાવણું.
 ખાળે જણું } (કિ) પીરાળ કરવા જણું. (આ
 ખાળે બેસણું } પ્રયોગ સ્ત્રીઓ વાપરેછે).
 ખાળો (ના) અટકાવ. વિલંબ. ખંદર.
 ખિજડો (ના) સમડો, એક ઝાડ.
 ખિજમત (ના) ચોકરી, સેવા.
 ખિજખરદાર (ના) ચોકર, ખવાસ. શુભામ.
 ખિજમત (ના) ખિજમત, સેવા.
 ખિજ (વિ) કુખિત, ખીડિત.
 ખિજતા (ના) દલબીરી. બેચેહેની.
 ખિમણું (ના) નયના ચાંપાનો હીરા.
 ખિરાપત (ના) ખુરાલીમાં મીઠાક વહેંચવી તે.
 ખિરદિક (ના) ભાતીગળ રેસમી કપડું.
 ખિલત (ના) સરખાવ, ઈતામી પોશાક.
 ખિસમિસ (ના) સૂકી દરામ.
 ખિસર (ના) સંકાંત. સ્વતરાયણ.

ખિસણું (કિ) ખસણું, આધે જણું.
 ખીખી (અ) કાંત કંઠાડીને હસણું.
 ખીચખીચ (અ) ખીચાખીચ, લગોલગ.
 ખીચ ગાલું (ના) મોટું ગાડું, ખટારો.
 ખીચડી (ના) દાળ ચોખાણું ભેળાણું.
 ખીચડો (ના) ઘણાં અનાજની શેળભેળ, ભેળ.
 ખીચાખીચ (અ) લગોલગ, અડોઅડ. સિંચ.
 ખીચી (ના) પાણીએ બાંધી બાફેલો જીવારનો.
 ખીજ (ના) ચીડ, રીસ. મસ્કરીનું નામ. લિટ.
 ખીજગાલું (ના) ખટારો, મોટું ગાડું.
 ખીજવણું (કિ) શુસે કરણું, ચીડવણું. સતાવણું.
 ખીજવાણું (કિ) ચીડણું, કેધે ભરાણું.
 ખીજવું (કિ) ચીડવું, કોપવું. ધમકાવવું.
 ખીટલિયાણું (વિ) આંકડીવાણું.
 ખીટી (ના) કપડાં ભેરવવાનો આંકડો, ખીલો.
 ખીટો (ના) ખૂટો.
 ખીણ (ના) ખીણડ, જે ટુંકરી વચેની સાંકડી વાટ.
 ખીણ (વિ) ક્ષીણ, જરજર થએલું, ઘટેલું.
 ખીણડ (ના) ખીણ. ટુંકરીઓની વચલી ગલી.
 ખીતાબ (ના) અલકાબ, પદ્મી, આધ્વો, ઉપાધિ.
 ખીમો (ના) કચૂમર કરેલું માંસ. ફંદો.
 ખીર (ના) ક્ષીર, દૂધપાક.
 ખીર (ના) મસાલવાળો દીલો લોટ. જડો રગડો.
 ખીલ (ના) મોં પરની ફોલલી. આંખના મેંસા.
 ખીલકોડી (ના) ખીસકોલી. ખલેડી. [ખીલમાડી.
 ખીલડો (ના) ધંડીનો, ખીલો.
 ખીલમાડી (ના) ખીલડો તથા માંડી (ધંડીનો).
 ખીલવણું (કિ) ખીલે તેમ કરણું. ચઢાવણું.
 ખીલવણું. ખીલવું.
 ખીલવું (કિ) ફૂલવું, ઉધડવું. દીપવું. ફાટવું.
 ખીલાડી (વિ) ખેલાડી. ચતુર. કળાકુશળ.
 ખીલાપાટી (ના) પેચ પાડવાનું ઓભર.
 ખીલતવણું (કિ) ખીલવણું.
 ખીલી (ના) નાની મૂંક. ખૂંટી.
 ખીલીમટકો (ના) અડ, નડેતર, હરકત.
 ખીલીદાકી (કિ) ખૂંટી દાકી. [સાંકળાનાં].
 ખીલી પસિયારાં (ના) ખીલી. અને પસિયારાં.
 ખીલો (ના) મેડું, મૂંડીનો અંગૂઠો. કીલ, અ-
 ણી અને માથાવાળી ધાતુની સળી.

ખીલોડી (ના) ખીસકોલી
 ખીલોલું (ના) રમકડું.
 ખીસકોલી (ના) ખીલોડી, ખલેરી.
 ખીસાકાતર (વિ) ગળતું કાપનાર. [નાણું.
 ખીસાખરચ (ના) હાથખરચ. ગળવામાંનું બૂજ
 ખીમું (ના) ગળવું, ગુંચું. પૌકેટ [અંગ્રેજી].
 ખુંખારો (ના) ખંખારો, ખોંખારો (ઘોડાનો).
 ખુંદવું (કિ) પગેથી દાખવું. ગરબા ગાતાં ફેંદવું.
 ખુંદાળવું (કિ) ખાઈ પી મોજ મારવી.
 ખુંપરો (ના) થડને વળગેલા ડાળીનો ટાંક.
 અણીદાર ચીજ લાગ્યાથી પડતો ચીરો
 ખુઆર (ના) ખુવાર, પાયેમાલ.
 ખુજળી } (ના) ખરજ, ખસ. ધવડાટ, ખંજ-
 ખુજળી } વાળ. ચેળ.
 ખુડદો (ના) તાંબાનાણું.
 ખુડદો કરવો (કિ) વેચી નાખવું.
 ખુડી (ના) બાળકને ઉધરસ આવે ત્યારે વાંસે
 હાથે ફેરવતાં બેલાવું વચન.
 ખુણ (ના) નિશાની, ચિહ્ન (મરાઠી).
 ખુદ (સ) જાતે, પોતે.
 ખુદા (ના) ખોદા, દુનિયાનો માલિક.
 ખુદાઈ (વિ) ખુદાતું બનાવેલું. પાક.
 ખુદા પરસ્ત (વિ) એક ખુદાને માનનાર.
 ખુદાવન્દ (ના) મોટાસાહેબ. શેઠ.
 ખુર્પવડું (કિ) ઠરાવડું.
 ખુખ (વિ) સુંદર, સરસ. ઠીક.
 ખુખસૂરત (ના) દેખાઈડું, સુંદર.
 ખુખસૂરતી (ના) સુરૂપ. શોભા. સૌંદર્ય.
 ખુળી (ના) ગુણ. રસ. ચતુરાઈ. લલાઈ.
 ખુખીદાર (વિ) ખુળીવાળું.
 ખુમચો (ના) મોટી થાળી. થાળો.
 ખુમારી (ના) કેકે કે મનોવિકારની લેહેર.
 ખુમાશ (ના) એક રંગ.
 ખુર (ના) છુર, ખરી.
 ખુરચન (ના) ચલેલું. મવાનો દહણેલો ખૂંકો.
 ખુરદો (ના) ખુડદો, તાંબાનાણું.
 ખુરખાન (અ) આધીન, કુરબાન દ્રિદા.
 ખુરશેદ (ના) સૂરજ, આકૃતાખ.
 ખુરસી (ના) બેચી માચી. (બેસવાની).
 ખુરસું (ના) ખોડસું, એરણી ખેડકું (સોનીની).

ખુલવું (વિ) ખહાર પડવું. શોભવું. ઉઘડવું.
 ખુલવું (કિ) શોભવું, દીપવું. ઉઘડવું.
 ખુલાસો (ના) સમજણ. ટીકા. સ્પષ્ટિકરણ.
 નીકાલ. મોકળાસ.
 ખુલ્લું (વિ) ઉઘાડું. જાહેર. સાફ. નાગું.
 ખુવાળ (ના) સ્વપ્ન, સ્પષ્ટ, સાણું.
 ખુવાર (વિ) દુઃખી દુઃખી, બેખર. તોખા.
 ખુશ (વિ) રાજ, આનંદી. હેમ. સારું.
 ખુશકી (ના) જમીનનો રસ્તો. પગલાટ.
 ખુશનુમા (વિ) આનંદજનક. સુંદર.
 ખુશખબતી (ના) ખુશીનોત્પત્ત. ખુશખબરનું
 ખુશબો (ના) સુગંધ. સુવાસ. મિનામ. વધાઈ.
 ખુશબોઈ (ના) સુવાસ. સુગંધી.
 ખુશબોદાર (વિ) ખુશબોવાળું, સુવાસિક.
 ખુશમિજાજ (વિ) રંગીલું, આનંદી. મોજ.
 ખુશહાલ (વિ) સુખી હાલત, તનુદરસ્તી.
 ખુશામત (ના) કાલાવાલા. હાજીહા. ચાપલુસી.
 ખુશામતિયું (વિ) ખુશામત કરનાર.
 ખુશાલ (વિ) ખુશહાલ, આરોગ્ય.
 ખુશાલી (ના) ખુશહાલી. આનંદ તાજગીર.
 ખુશી (ના) મરજ. રચિ. હર્ષ.
 ખુશી (વિ) ખુશ. સુખરૂપ.
 ખુસરો (વિ) મૂંઝવણનો, ખડમૂંઝો.
 ખુસિયો (ના) વપણ, પેચિયો, ખાચો.
 ખૂંચ (ના) ખોંચ, ખાંચો, ગૂંચવણ.
 ખૂંચવું (કિ) ખૂંચ્યા કરવું, ખટકવું.
 ખૂંચાવડું } ખુટાવી લેવું. હરણ કર-
 ખૂંચાવીલેવું } (કિ) વુ. કોઈની ચીજ પોતા-
 ખૂંચીલેવું } ની પાસે તાણી લેવી.
 ખૂંટ (ના) હાક દેખડાવવા દાટેલો પથ્થર-
 ખૂંટ (વિ) પૂરેપૂરું, ધરાખર. [ખીલી.
 ખૂંટડી (ના) પગનું ઠેસણ.
 ખૂંટડો (ના) ખૂંટો, મેખ.
 ખૂંટડું (કિ) બિખેડી કંડાડવું. છોંટડું.
 ખૂંટી (ના) ખીટી. અગરખાની કળી. મેખ.
 વાળ દેખાવી કાઢેલીની નકસી. [ચિટ્ટો.
 ખૂંડે (ના) કાપેલા ઝાડનું જમીનમાં દેખાડું.
 ખૂંટો (ના) દાટેલી ખીલી, મેખ. ઝાડની લાં-
 ગેલી ડાળીનો વળગેલો ટાંક. વહાણનો કર.
 ખૂંટો ધાલવો (કિ) પગ પેસાડવો, દાખલ થવું.

એળ (ના) હાર, ખળ, લાહી.
 એળવું (ના) એલવું, રમવું. [ત્રી.
 એળો (ના) વેશધારી, ભવાયો. ભવાયા જેવી
 એળારવું (કિ) અંખારવું, ઘોડાનું એલવું.
 એળય (ના) ફાડ, છાછરો ખાડો. દસર.
 એળો. ચૂંચવણ.
 એળાવી લેવું } એળી લેવું, ઝુટાવી લેવું,
 એળી લેવું } (કિ) જબરદસ્તીથી લેવું.
 એ (ના) ટેવ, આદત. ખખેલ, ચુકા, કોતર.
 એઈ (ના) ઢોળી. (ખાળકને સૂવાડવાની).
 એખરાટ (ના) એખરો અવાજ.
 એખરું (વિ) જડા અને પોલા અવાજનું.
 એખલી (ના) સિયાળની ધરડી માદા.
 એખલો (ના) ઉધરસ, ખાંસી, કાંસો.
 એખારવું (કિ) અંખારવું, ઘોડાનું એલવું.
 એખું (ના) સીકરાયલી હુંડી. નમૂનો. સૂકું
 મડકું. કાગળની પાધડી. નિરસ પદાર્થ.
 એખીર (ના) ઘોડાની પીઠનું ગાદલું, છન.
 એખ (ના) શોધ, એળ, તપાસ.
 એખવું (કિ) શોધવું, એળવું. [તિમાનો એક
 એખો (ના) હિંદુમાંથી મુસલમાન થએલી ન.
 એખો (વિ) નપુસક, હીજડો, નામદ.
 એટ (ના) ચૂક. ટાટો. અપૂર્ણતા. અછત. દુ-
 એટાઈ (ના) આળસાઈ. [કાળ.
 એટારવો (ના) છાણની રાખનો ગોટો.
 એટારું (ના) જૂઠાણું. ખનાવટ, તરકટ.
 એટી (ના) રાહ. દીલ.
 એટી થવું (કિ) વાટ જેવી. અટકી બેસવું.
 એટું (વિ) અસત્ય, જૂઠું. હીલું. એવફા. આળસુ.
 એડ (ના) ખૂરી ટેવ. દસર. એખ. ડાઘ, કલંક.
 એડ કાઢવી (કિ) ખામી બતાવવી, નિંદા કરવી.
 એડખાંપણ (ના) શરીર સંબંધી ખામી. એખ.
 એડગાવું (કિ) લંગડાણું, એડાણું ચાલવું.
 એડ ભાંગવી (કિ) એડી આદત-દેવ-મૂર્ખાપની.
 એડાણું (કિ) લંગડાણું, અટકવું ચાલવું.
 એડિઆર (ના) છીડું. એડણી.
 એડિયું } (વિ) અપંગ, એડવાળું.
 એડીયું }
 એડું (વિ) અપંગ. લથડાણું.
 એડો (ના) માથાનો એક રંગ.

એણિયું (ના) બળતા લાકડાનો કટકો.
 એતરવું (કિ) ધીમેથી એડવું, ભરાયલું ખહાર
 એતરું (ના) ખહાણું, મસ, મિષ. [મેચવું.
 એટકામ (ના) કોતરકામ. સલાટકામ. એ-
 દવાનું કામ.
 એટણી (ના) નિંદા. ભૂલ-દોષ-કાઠવાં કરવું,
 એટવું (કિ) હચિયારથી એખડવું. કોતરવું. ખ.
 એટા (ના) ખુદા, દુનિયાનો માલિક. દેવ. [શુવું.
 એટાણ (ના) એટાઈ ગએલી જમીન.
 એટાવનદ (ના) ખુદાવનદ, માલિક. શેઠ.
 એટાવણું (કિ) કોઈ એટ લેમ કરવું. ખ.
 એપડું (ના) ઝુપડું. મરૂડી. [ણવું.
 એપરી (ના) માથાનો ઉપરો ભાગ.
 એપરું (ના) કોપરું, નાજિયેરનો ગર.
 એખલો } (ના) પોશ. એ હાથેલી જોડી કરે-
 એખો } લો ખાડો.
 એખ (ના) ક્ષેલ.
 એખણ } (ના) એ, ચુકા, પોલ. એખરાડ.
 એખણ } હુંગરના પડખાનો ખાડો.
 એય (ના) કોતર.
 એયણ (ના) દીવાનું ઉપાડિયું.
 એરડું (ના) નાનું ઘર, ઝુપડું.
 એરવું (કિ) છૂટું પાડવું. હલાવી ખસેડવું. ઉપર
 એરવું (ના) તણપગી ઘોડી. [તળે કરવું.
 એરાક (ના) ખાધ, ખાજ, ખાણાણું, આહાર.
 એરાકી (ના) યુજરાન મટિનો એરાક. ખા-
 ધઅરચ.
 એરાકી પોશાકી (ના) અતવચ્ચ. ખાવાનું ને
 એરાસ (ના) એરાપણું [પહેરવાનું.
 એરું (વિ) એરવાદી. ગંધાણું.
 એલ (ના) ઉપડું ઝુલવું ઢાંકણ. જાંઘણ.
 એલકી (ના) મહિના દોઢ મહિનાની ગધેડી.
 એલવું (કિ) બધાડવું, પડદો ખસેડવો.
 એલી (ના) આંગળી. એરડી.
 એલું (વિ) ઢીલું. બધાડું.
 એણું (ના) ચુમાવવું. એટ થવી. અર્થ જવું.
 એસવું } (કિ) જોરથી અંદર ધકેલવું.
 એસી ધાલવું } પેસાડવું. ધોંચવું.
 એહ (ના) ચુકા, કંદણ.
 એળ (ના) શોધ, તપાસ, પતો. તલનો કૂચો.

ખોળખો (ના) હીલ, વિલંબ.
ખોળહું (કિ) શોધહું, તપાસહું. [કાંકાં.
ખોળાં ખખોળાં (ના) ખૂણે ખોતરે જોહું તે.
ખોળાધર(ના) ભમીન. ખોળખાણ. (વેપારમાં).
ખોળિયું (ના) તળાઈની ખોલ. શરીર. કોથળો.
ખોળો (ના) ઉછંગ. અંગરખાનો ઉપલો ભા-
ગ. સ્ત્રીના પાલવની ખોલ.

ખોળો પાછરવો (કિ) નમહું, કાલાવાલા કરવા.
ખોળો ભરવો (કિ) અધરણીમાં (ધણ)ના
ખોળામાં સીમંત ટાણે ચોખા વગેરે નાખ-
ખોળા (ના) એક જામવર. [વાતે.

ખ્યાત(વિ) પ્રસિદ્ધ, નામીયું, પંકાયલું.
ખ્યાતિ (ના) કીર્તિ, પ્રસિદ્ધિ, નામના. [કિડો.
ખ્યાલ (ના) તર્ક, વિચાર, ક્યાસ, દરિયાફત.
એક ગાયન. લાવણી. [સ્કરી.

ખ્યાલીખુરાલી(ના)નાચરંગ, ગાનતાન, ઠઠામ-
ખિસ્તી (વિ) ઈસુ ખિસ્ત સંબંધી. (શસ્ત્રી.
ખવાબ (ના) ફેવલું, સાણું. [ધર્મ ઈંબ)
ખવાર (વિ) ખુવાર, બેનર, હેરાન, દુઃખી.

ગ.

ગ (ના) ત્રીલે બ્જનન. ગંધાર (ગાયનમાં
ત્રીલે સૂર).

ગ (પ્ર) ગતિદર્શક. જેમકે:—ખગ, ઉરગ.

ગઈ (ના) ભૂતકાળમાં બનેલી. વાત.

ગઈ (વિ) ગયેલું.

ગઈગુલરી (ના) બની ગંએલી વાત.

ગઈકાલ (ના) આજનો પૂર્વ દિવસ.

ગજ (ના) ગૌ, ગાય.

ગગડહું (કિ) ગડગડહું, ગખડતાં અવાજ થવો.

ગગડાટ (ના) ગડગડાટ.

ગગડાવહું (કિ) ગડગડાવહું.

ગગન (ના) આકાશ, આસમાન.

ગગરું (વિ) ભડું ભરડેલું. આહું.

ગગળહું (કિ) નરમ પડહું. ગગળી જહું.

ગગો (ના) છાંદરો, કોકો.

ગંગ (ના) ગંગા (નદી). અકબરનો કવિ.

ગંગાગોળી (ના) ભેટલી લોટી. ખોળાતી પાણી.

ગંગાજળ (ના) ગંગાનદીનું પાણી. [નીંગોળી.

ગંગેરીપાન (ના) એક જાતનાં ખાવાનાં પાન.

ગંગોદક (ના) ગંગા-જળ-પાણી.

ગચકહું } હુખહું. અપચાથી ખામું બ-

ગચકિયું } (ના) હાર પડતાં થતો વાયુનો અ-

ગચરક } ટકાવ.

ગચિયું (ના) છાં મટોડીનો ગઠો.

ગચ્છ (ના) સંખ્યા સમુદાય. વર્ગ, જથ્થો.

ગચ્છન્ટી કરવી (કિ) નાશીજવું, પોખારા ગણના.

ગજ (ના) હાથી. રજ તસુતું માપ. લોહા-

નો સળિયો.

ગજકરણ (ના) હાથીનો કાન. ગણપતિ. દરાજ.

ગજગતિ } (ના) હાથીની પેઠે લેહેકાંતી લે-

ગજગામિની } હેકાંતી ચાલનારી સ્ત્રી.

ગજ્જાયા (ના) હસ્ત નક્ષત્રવાળું મહાલય

ગજદંત (ના) હાથીદંત. ગણપતિ. [શ્રાદ્ધ.

ગજ પીપર (ના) ગજપિપ્પલી, એક, આસડિયું.

ગજબ (ના) કેર. મોટું દુઃખ. આશ્ચર્ય. ગભરાટ.

ગજર (ના) ઘડીનો ટકોરો. સાંજ.

ગજરાજ (ના) મોટો હાથી. ગજેંદ્ર. [ધરેલું.

ગજરું (ના) હાથના કાંડાનું ફૂલનું કે મોતીનું

ગજલ (ના) એક ફારસી ગાયનનો પ્રકાર. રેખતા.

ગજલવું (કિ) જૂમ પાડી કહેવું, ઢંઢેરો પીઠવો.

ગજવું (ના) ખીસું, ગુલું, પાકેટ [અંગ્રેજી].

ગજવેલ (ના) ખરું લોહું, પોલાદ. ચોખાની

ગજથાળા (ના) હાથીખાતું. [એક જાત.

ગજર (ના) જમવા બેસવાનો આરડો.

ગજલવહું (કિ) ગજલવહું, ગોંધાટ કરવો.

ગજિયા (વિ) ગજ પનાતું (લગહું).

ગજિયાણી (ના) ગજ. એક રેશમી વસ્ત્ર.

ગજિયું (વિ) માપમાં ગજનું.

ગજિયો (ના) લોહાનો સળિયો. (ખારણાનો).

ગજ (ના) ગજિયાણી. ગજ પનાતું રેશમી

ગજું (ના) શકિત, ગુલસ, પોચ. [કાપડ.

ગજેંદ્ર (ના) હાથીનો રાજ. સહયો મોટો હસ્તિ.

ગજ્જર (ના) સૂચારનો ઉપરી. -પરોડિયું.

ગજ (ના) ઢગણો. જથ્થો. ચઢઉતરનો સટ.

ગજિયું (ના) ગંજમાંનો એક.

ગજ (ના) ઘાસનો ઢગ.

ગજફરાદ (ના) જેકેટ, એક ગુથેલું વસ્ત્ર.

ગજફો (ના) રમવાનાં પ્રાણ.

ગટ } (અ) ગળી જહું, એકદમ પી લેહું.

ગટક }

ગટપટ (ના) કોઈ નસાંભળે એમ વાત કરવી તે.
 ગટર (ના) મોરી, નીક. (ગંદા પાણીની).
 ગટરપટર (ના) ગટપટ. ઊંધીચત્તી સમજાવી.
 ગટ્ટ (અ) ગટ, ગળી જવું.
 ગટ્ટું (વિ) ગેટકી, હીંગણુ પણ દેખપુષ્ટ.
 ગટ્ટવાલ (ના) ભારતમાર્તંડ. એક પ્રસિદ્ધ પંડિત.
 ગઠ્ઠો (ના) ગાંઠો. સીસું ભરેલી કોડી. ગ-
 ચિયું. વેટો.
 ગડ ગચ્ચો (ના) છીડ, સંકડાંસ. વેરણખેરણ.
 ગડગડ (અ) એવો અવાજ. ગડગડ.
 ગડગડવું (કિ) ગબડતો અવાજ થવો તે.
 ગડગડાટ (ના) ગડગડ થતો અવાજ.
 ગડગડાટ (અ) ધમધોકાર.
 ગડદાગડદી (ના) ભીડાભીડ. મારામારી.
 ગડદાપેચ (વિ) અધમુહ. મારથી નળળું પ-
 ગડદી (ના) ભીડ, ઠંક. [ડિહું.
 ગડદો (ના) મુક્કી, મુક્કીનો માર.
 ગડબડ (ના) ગભરાટ. અવ્યવસ્થા, ધાલમેલ.
 તોફાન. ખટપટ. ક્લબલ.
 ગડબડગોટો (ના) ભેળશેળ. ધાલમેલ.
 ગડબડવું (કિ) ગબડી પડવું.
 ગડબડાટ (ના) ગડબડ.
 ગડબડાયું (ના) લથડિયું.
 ગડબડિયું (વિ) ધાલમેલિયું. ખટપટી.
 ગડબડું (કિ) ડાબીને ખેસાડવું.
 ગડબી નાખવું (કિ) મારીને અધમુહ કરવું.
 ગડમથલ (ના) ધાલમેલ, ફેરફાર. ખટપટ.
 ગડવું (કિ) ગરવું, જવું, પેસવું. ગડગડવું.
 ગડાકુ (ના) ગોળ મેળવેલો તંબાકુ (હુકાનો).
 ગડી (ના) ધરડના ખાંડા. કણી. વહીતરો.
 ગડડવું (કિ) ગડગડવું. [ધારી.
 ગઢ (ના) પહાડપરનો કિલ્લો, કોટ.
 ગઢવી (ના) ચારણ.
 ગઢવું (ના) ધારવો, મારીનો ધડો.
 ગઢાણ (ના) ખીડ. ધાસની જમીન.
 ગઢી (વિ) ગઢમાં રહેનાર.
 ગઢેરો (ના) ધરડો, મોટો, મુખ્ય.
 ગણ (ના) જથ્થો. વર્ગ. દેવદૂત. રથ સ્વ. ધો-
 ડા ૬૧, અને પૈદલ ૧૩૫ તું લક્ષ્મર. તો-
 રાનો હુમખો. કવિતામાં ત્રણ અક્ષર તથા

ચાર માત્રાનું માપ. ગૂઢની જાતિ. સંખ્યા.
 ગણેશ. ગુણ, લાલ.
 ગણકારવું (કિ) માનવું. લેખવું, પતકરવું.
 ગણગણ (અ) માંખીના અવાજનું અનુકરણ.
 ગણગણવું (વિ) આનાકાની ભરેલું. અસ્પષ્ટ.
 ગણગણવું (કિ) માંખી, ભમરાનો અવાજ.
 નાકમાંથી ખોલવું. આનાકાની કરવી.
 ગણગણાટ (ના) ગણગણતો અવાજ, ખબડાર.
 ગણગેરી (ના) એક ગાડ.
 ગણતર } (ના) ગણના, ગણિત, ગણવાની રી-
 ગણતરી } ત. લેખું, તમા. હિસાબ. દરકાર વિ-
 ગણતી } સાત. હિસાબે કહાડેલી સંખ્યા.
 ગણના (ના) ગણતરી. માન્ય પ્રતિષ્ઠા.
 ગણનીય (વિ) ગણના જેવો.
 ગણવું (કિ) મેળવું, સંખ્યા ખોલવી. હિસાબ.
 ગણાવું (કિ) મનાવું, ખપવું. (લોકમાં). [કરવો.
 ગણિકા (ના) ગુણકા, વેસ્થા, કંચની.
 ગણિત (ના) સંખ્યા શાસ્ત્ર. હિસાબ. ગણતર.
 ગણિત પ્રમાણ (ના) ચાર સંખ્યાનું પ્રમાણ.
 ગણિતત્રેદી (ના) સમાન બાદબાકીવાળી બધે
 ગણેશિયો (ના) એક હથિયાર. [સંખ્યાની હાર
 ગણોત (ના) ભાડે આપેલી જમીન. તેનું ભાડું.
 ગણોતનામું (ના) ગણોતનો પટો.
 ગણોતિયો (ના) ગણોતે રાખી ખેડનાર.
 ગણિકો (વિ) ખીસાકાતક. ચોર.
 ગણડો (ના) ૮ ફૂટનું માપ. એક કોટનું ધરેલું.
 ગણડોડો (ના) એક ધરેલું. પીપળીમૂળનો
 ગણડક (વિ) ગાંડું [ગાંડો. એક મીકાઈ.
 ગણડમાળ (ના) કંઠમાળ. એક ગળાનો રોગ.
 ગણડવો (વિ) ગાંડો. લાડવાઈ કરનાર.
 ગણડચળ (ના) હાથીની કાનની ઉપરનો ભાગ.
 ગણિડયો } (વિ) ગાંડો, થેલો.
 ગણડું }
 ગણડેરી (ના) છોલેલી શેરડીના ગોળ કટકા.
 ગણણી (ના) ગરણી. નળી જડેલી વાડકી. એક
 ગણણી (ના) પાણી ગાળવાનું કપડું. [ઝોપધી
 ગત (ના) ગતિ, સ્થિતિ. કળા. બળ. વાધની
 ગત (વિ) ગએલું, થએલું. [ચાલ. વિલાપ.
 ગતયવું (કિ) મરી જવું.
 ગતાગત (વિ) ગયું આવ્યું, ગએલું અને આવેલું.

ગતિ (ના) હાલત. શક્તિ. પેંચ. ચાલ. વેગ.
મૂઆ પછીની સ્થિતિ.

ગતિભંગ (વિ) શક્તિહીણ, ના દેવત.

ગતિમાન (વિ) ગતિવાળું, વેગવાન.

ગતિયું (વિ) ગતે ગએલું. સદ્ગતિ પામેલું.

ગદગદ (અ) ગળામાંથી ખચકાંતા શબ્દ ની-

ગદગદિત (વિ) ગદગદ સ્વરવાળું. [કળવા તે.

ગદગદું (વિ) અંદરથી કાચું ને પોચું.

ગદડડું (કિ) મસળડું. ચોળી, નાંખડું, છંદડું.

ગદબદિયાં (ના) ધણું નાણું ઉછળડું. ગળીપથી.

ગદા (ના) એક આદમ. શીળા. ઉડતો પથ્થર.

ગદિયાણી (ના), એક છોડ.

ગદિયાણો (ના) ૧૬ વાલડું સોડું રૂપું તો-

ળવાનું વજન. અંધો, તોલો.

ગદેલું (ના) નાનું ગાદલું, ગોંદરી, નાની ગાદી.

ગદ્ગદ (અ) ગદગદ.

ગધ (ના) સાડું લખાણ. વાર્તારૂપે લેખ.

ગધપધાત્મક (વિ) ગધ અને પધ બંનેયુક્ત

ગધેરી (ના) ગધેડાની માંદા. [લેખ].

ગધેડું (ના) ગધેડાનું બચ્ચું.

ગધેડો (ના) ગદ્દા, ખર, ગધ્ધો. (વિ) સુસ્ત.

ગધેવાન (ના) ગધેડાં હાંકનાર. કુંભાર. [મૂર્ખ.

ગધ્ધો (ના) ગધેડો.

ગનિમત (ના) ઈશ્વરેચ્છા. હીક. ભલે.

ગનીમ (ના) મોગલ, સુસલમાન.

ગન્ધકી (ના) ગંદકી, બદબો. ઉડરડો.

ગન્દવાડ (ના) ગંદકી. એઠવાટ નાંખવાની ન-

ગન્દું (વિ) ગંદકીવાળું. મેલું, ગોળું. [ગા. કચરો.

ગંધ (ના) વાસ, બો, સોરમ. ચંદન. ચાંદલો.

ગંધક (ના) એક ભીળા રંગની ધાતુ. રસાયન.

ગંધધાતુ (ના) નકારી ગંધનો પસારો.

ગંધપુષ્પ (ના) ચંદન અને ફૂલ.

ગંધરપ (ના) ગંધર્વ. ગવૈયાની એક જાત.

ગંધર્વ (ના) સ્વર્ગનો ગાનૈયો. ગધરપ.

ગંધર્વકોટ (ના) તાંબેર તાલુકાનું એક ગામ.

ગંધર્વનગર (ના) આકાશમાં નગરનું જણાવું

ગતિગિંબ. [પરસ્પરની ઈચ્છાથી પરણવું તે.

ગંધર્વવિષાહ (ના) ગાંધર્વવિષાહ. વરકન્યાએ

ગંધર્વવેદ (ના) એક ઉપવેદ. ગાયનશાસ્ત્ર.

ગંધસાર (ના) ચંદન. સુગંધી લેખ. આરક. અનર.

ગંધાવું } (વિ) કોલો ગએલું. વાસ મારવું.
ગંધાયલું }

ગંધાર (ના) ગાંધાર, ગાયનનો ત્રીજો સર.

ગંધાવું (કિ) નકારી વાસ આવવી. ગાળ દેવી.

ગપ (ના) બૂઠી વાત, ખોટા તડાકા.

ગપગપ (અ) ધીમે ધીમે કાણાંમાં ઘાલતા

થતો વાયુને અવાજ.

ગપસપ (ના) ગપ, બૂઠી સાચી વ્રાત.

ગપાંસ (ના) મોટી ગપ. કહાણીઓ.

ગપાગપ (અ) એક પછી એક, ઉપરાચાપરી.

ગપાગપી (ના) ઉપરાઉપરી સુકીનો માર.

ગપાઇક (ના) બૂઠા તડાકા. ગપ્પાં.

ગપોલિયું (ના) ગપગપ કરવું તે.

ગપ્પાં (ના) ગપાઇક.

ગપ્પાંગોષી (ના) બૂઠી બૂઠી કહાણીઓ.

ગપ્પી } (વિ) બૂઠા તડાકા મારનાર. ગ-

ગપ્પીદાસ }

ગપ્પું (ના) ગપ.

ગફલત (ના) બેપરવાઈ. ભૂલ. સરતચૂક.

ગફલતી (વિ) ગફલત કરનાર.

ગફા (ના) ગુફા, ગુહા.

ગબ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

ગબગબ (ના) કોઇની વાતની વચમાં ખોલવું તે.

ગબડગબડ (વિ) કાચા કાનનું. ગંડું.

ગબડડું (કિ) ગુલાટ ખાતા પડવું. આજોઈલું

ગબડડી (ના) એકદમ દોડ. દોડ. [અમળાવું

ગબરૂ (વિ) દેખાવડું, ભરાહ.

ગબરૂ (ના) ગોરો અને ફૂટરો જીવાન.

ગબલ } (ના) ગુલાબ નામનું અપભ્રંશ. તથા

ગબલું }

ગબાગબ (અ) ગપાગપ.

ગપાગપી (ના) સુકા સુકી.

ગપાર (ના) ખાટો. કપરોડવાળો ખાટો.

ગપી (ના) અગલ, બેદી. નાનો છાછરો ખાટો.

ગપોગબ (અ) ઉપરાઉપરી સુકીનો માર.

ગબબ (અ) જોરથી, ધબધબ લઇને.

ગબબર (વિ) ભરેલું. પૈસેપૂર.

ગલરાટ (ના) અકળામણ. માનસિક દુઃખ.

ગલસાવું (કિ) ગચવાડું, અકળાવું, દુઃખી થવું.

ગલા (ના) બબબા, (ખો રોગના).

ગભાણુ (ના) ઢોરને ખાવા ચાર નાખવળી
 ગભીર (વિ) ગંભીર. [જગા. પાદર.
 ગમ (ના) બાળુ, પામું. ભાન. ખામોશ. શોક.
 ગમ (અ) તરફ, ભણી.
 ગમગીન (વિ) દલગીર, શોકાતુર.
 ગમત (ના) રમુજ, ખેલ.
 ગમતિયાળ } (વિ) રમુજ, આનંદ દેનાર.
 ગમતી }
 ગમતું (વિ) ભાવતું, પસંદ પડતું.
 ગમન (ના) ચાલ, ગતિ. સંયોગ.
 ગમનાગમન (ના) જવું ને આવવું. આવળ.
 ગમવું (કિ) ભાવવું. એહેન પડવું. ગોઠવું.
 ગમાર (વિ) અવિવેકિ. ગામડિયું
 ગમાવવું (કિ) ગુમાવવું, ખોવું, ગાળવું.
 ગમી (ના) દલગીરી, શોક.
 ગમી (અ) તરફ, ભણી.
 ગમેતેમ (અ) કોઈપણ રીતે. મરજી મુજબ.
 ગમ્ભીર (વિ) ગભીર, પ્રૌઢ. ઠરેલ. ધીર.
 ગમ્ભીરતા (ના) ગામ્ભીર્ય, ગમ્ભીરપણું.
 ગમ્ય (વિ) જણાય એવું. પહોંચાય તેવું.
 ગયણુ (ના) ગગન, આકાશ.
 ગયવર (ના) હાથી.
 ગયું (કિ) જવું, જવુંનો ભૂતકાળ.
 ગર (ના) કળની અંદરનો માવો. મર્મ. છા-
 ની વાત. ગલ, ઝેરી અધાર.
 ગર (પ્ર) કર્તા અર્થે, જેમ સોદાગર, કારીગર.
 ગરક (વિ) ડુખેલું, ક્ષીન થયેલું.
 ગરકવું (કિ) ક્રીયડમાં પેસવું. ડુખવું. લીન
 ગરકાવ (વિ) ભરપૂર. મશગૂલ. તલ્લીન. [થવું.
 ગરગડી (ના) ઘરેડી, કંપી.
 ગરચવું (કિ) ખાખા કરવું, ધ્રુચા કરવું.
 ગરજ (ના) જરૂર, આવશ્યકતા. તંગી. સ્વાર્થ.
 ગરજણુ (ના) એક ભતતું પક્ષી.
 ગરજવંત (વિ) ગરબલ, મતલબી.
 ગરજવું (કિ) ગર્જન થવું, ગાંજવું.
 ગરબલ (વિ) સ્વાર્થી, આપમતલબી.
 ગરજ } (વિ) ગરજવંત. જેમ “ગરજ ને દર-
 ગરજી } દી બે બરાબર.”
 ગરડગપ (અ) ટૂંપી જવું, અચાનક ખોવાઈ
 ગરઠ (ના) ગરડ (રસ્તાની): [જવું.

ગરજું (ના) ગણજું, પાણી ગાળવાતું વસ્ત્ર.
 ગરથ (ના) ગર્થ, નાણું, પૈસો.
 ગરઠ (વિ) ખીચાખીચ. મસ્ત થયેલું.
 ગરદન (ના) બોથી, ડોડી.
 ગરદન મારવું (કિ) જીવ લેવો, ડોકું ઠરાડવું
 ગરદી (ના) લીડ, ફઠ, (લોકોની).
 ગરદો (ના) તંબાકુનો સૂકો ભૂકો.
 ગરનાળ (ના) ગોળા ભરવાની ખાણણી જેવ
 ગરનાળું (ના) પાણી જવાનો મોર્મ. ત્રિપ
 ગરબડ (અ) ગડબડ. ગલરાટ, ગોંધાટ.
 ગરબડવું (કિ) ગબડવું, ગુલાંટ ખાઈ પડવું
 ગરબડસરબડ (અ) ભૂંડું ચપું. સેળસેળ.
 ગરબડાટ (ના) ગડબડાટ, ગડબડનો અવાજ
 ગરબી (ના) સ્ત્રીઓની એક ગૂંચરાતી કવિતા
 ગરબો (ના) મોટી ગરબી. દીવાની કાણવાળ
 ગરબો રમવો (કિ) ગરબી ખુંદવી. [માટલી
 ગરલ (ના) ગર્લ. હમેલ, દહાડા. અંદરને
 કુમળો ભાગ. સ્નેહળ. મધ્ય. તિપ
 ગરલછાંટ (ના) એક પોકળ દાડગોળો. ગર
 ગરલ ગળવો (કિ) અધુરેજવું, કસૂવાવડ થત
 ગરલપાત (ના) ઔષધિથી ગર્લ પાડવો
 ગરભરૂતર (વિ) ગર્ભસૂત. તાણામાં રેસ
 અને વાણામાં સૂતર વાપરેલું કપડું.
 ગરમ (વિ) ધર્મ, ભંતું, જીભ. આતુર. છાંડ
 ગરમર (ના) ગરમેલ. એક કંદમૂળ (અથાણું
 ગરમમસાલો (ના) તેલનાની મેળવણીનો સંભાર
 ગરમગરમ (વિ) ભંતુંભંતું. તરતતું. તંપાવેલું
 ગરમાળાનો ગોળ (ના) ગરમાળાની સીંગનો ગ
 ગરમાળો (ના) એક સીંગ. (ઔષધી) પ્રમેહ
 ગરમી (ના) જીભતા. તાપ. ધામ. તોર. ટાંક
 ગરમું (ના) કાંઠા વગરની ધાતુની તરેલી.
 ગરમેલ (ના) ગરમર. એનું અથાણું કરેછે.
 ગરવું (વિ) ગુરું, મોટું. મગરૂળ.
 ગરવું (કિ) ખરવું, પડવું. પેસવું.
 ગરાડ (વિ) મોટું (ના) ગર્ત, ખાડો.
 ગરાડી (વિ) ઘણોજ વ્યસની.
 ગરાડો (ના) ધમારતના પાયાનો ખાડો.
 ગરાસ (ના) ગ્રાસ, ગામરક્ષાનું માટે આપેલી
 જગા કે પગાર.
 ગરાસિયો (ના) ગરાસ આનાર (રજપૂત)

ગરિયો (ના) ભમરડો.
 ગરીબ (વિ) નિર્ધન, કંઝાળ. બાપડું. સાલસ.
 ગરીબ ગરબાં } લીખારીઓ. ગરીબ મા-
 ગરીબ ગરબાં } (ના) ભુસો.
 ગરીબ પરવર (ના) ગરીબને સંબાળનાર.
 ગરીબાઈ (ના) નિર્ધનતા. કંઝાળિયત. લલા-
 ગરીબી } ઈ, સાલસાઈ. લાચારી.
 ગરુ (ના) ગુરુ, ઉપાધ્યાય. મોડું.
 ગરુડ (ના) એક પક્ષી. પંખીનો રાત્ન.
 ગરુડગામી } (ના) વિધા, ગરુડ કપર અ-
 ગરુડવન } ત્રવારી કરનાર.
 ગરુડારુ }
 ગરડો (ના) ઢેરાનો ગોર.
 ગરર (વિ) મગર, અટકારી.
 ગરરી (ના) ગરે, મગરરી. ગુમાન.
 ગરોદર (વિ) સગબો. દહાડાવાળી, બેઠવસોતી.
 ગરોળી (ના) ધણોડી. પક્ષી.
 ગર્ભન } વર્ષાદત્ત ગાવડું તે સિંહ વાઘનું
 ગર્ભના } (ના) તલુકડું તે.
 ગર્ભવિધિ } (ના) ગધેડો, ખર, ગધે, રાસલ.
 ગર્ભ (ના) ગરભ. હમેલ.
 ગર્ભધારણ (ના) ગર્ભ રહેવો તે.
 ગર્ભપાત (ના) ગરભનું પડવું તે.
 ગર્ભયાતના (ના) ગરભ દસામાં થતું દુઃખ.
 ગર્ભવતી (ના) દહાડાવાળી, હમેલવાળી.
 ગર્ભી (ના) હરદરમાં ગર્ભનું રહેવું તે.
 ગર્ભી (ના) ગરભનું ગળવું તે.
 ગર્ભશ્રીમંત (વિ) શ્રીમંતને ત્યાં જન્મેલો.
 ગર્ભસ્થાન (ના) ગર્ભાશય, કમળ. ફળ.
 ગર્ભધારણ (ના) એક સંસ્કાર. સ્ત્રીપુરુષનો સ-
 ગર્ભણી (ના) ગર્ભવતી. દીર સંબંધ.
 ગર્ભિત (વિ) જેમાં ખીલું કંઈ રહ્યું હોય એવું.
 ગર્વ (ના) અભિમાન, ગુમાન આદર. મિલમ.
 ગર્વિષ્ઠ } (વિ) અભિમાની, મગર, પતરાલ-
 ગર્વી } ખોર.
 ગર્વ (ના) નાહલાં પકડવાનો આંકડો, ખી-
 લાડી. ઝિરી અધાર. લાંચ. શુલબાસ. સાર.
 ગલ આપવો (કિ) લાલચ દેખાવવી.
 ગલકો (ના) એક વેલો. (સાકનો).

ગલકું (ના) ગલકીનું ફળ. એના ભલ્યાં કરે છે.
 ગલગોટો (ના) એક ફૂલ તથા તેનો છોડ.
 ગલત (વિ) ના પાયાદાર. ભૂલું. રદ.
 ગલયુધી (ના) ગલકુની, જન્મતાવેત ખાળકને
 ટીપે ટીપે પાનની ગોળ ધી અને પાનની
 ગલપટો (ના) ગમે ખાંધવાનો પટો. મિળવણી.
 ગલખા (ના) ફટકા.
 ગલકુતી (ના) બુઓ કપર ગલયુધી,
 ગલાલ (ના) એક પલખો. રાતો ભડો.
 ગલાસ (ના) ગ્લાસ. ખીલોરી કાચનો ખાલો.
 ગલી (ના) પોળ. સાંકડી શેરી.
 ગલીકુચી (ના) આરાગવળા સાંકડા રરતા.
 ગલીચ (વિ) ગંડુ, મેલું ગંધાત.
 ગલીચા (ના) ગાલીચો.
 ગલેકું (ના) ખોલ. કપડાનું ઢાંકણ.
 ગલેકી (ના) એક જતનાં ભાગ્યાં.
 ગલેલી (ના) તારનાં ફળની અંદરનો ગર.
 ગલેકું (ના) ગલની અંદરનો ભાગ
 ગલેલ } (ના) તીરકામકાની દેવાની ગોળી.
 ગલેલી }
 ગલ્લ (ના) ગાલ, ક્યોલ.
 ગલ્લોલ્લો (ના) ગાગાતલ્લો, બહાનાં.
 ગલ્લો (ના) પેસા નાંખવાની પેટી. ખતનો.
 ગલન (ના, ગમન. સ્ત્રીઓનું એક જતનું વસ્ત્ર.
 ગલનર (ના) સૂળો. રાતરકનો હાકેમ.
 ગલનર જનરલ (ના) મુખ્ય સૂળો. વડો હાકેમ.
 ગવારડું (કિ) કોઈ ગાય, તેમ કરવું.
 ગવાનિક (ના) જન્મતાં પહેલાં ગાય માટે કા-
 ગવાનેક } (ના) દેવું ભાગન.
 ગવાર (ના) એક છોડ, છુવાર. (દાક).
 ગવારું (કિ) ચરચાવું, ફેલેત થવું. ગાન થવું.
 ગવાળો (ના) શેળલેળ થયેલો સામાન, ઝામણો.
 ગવેયો (ના) ગાનારો, ગાયનકાર.
 ગલન (વિ) ભૂલું. અચા. ફૂલું.
 ગલું (ના) ઘઉં, મોઘમ (એક અનાજ).
 ગલુંલો (ના) ઘઉંલો, એક ઘઉંના આકારનો
 સુગંધી ખદાવ.
 ગલ્લુર (ના) પહોડની ખખાલ, ગુદા.
 ગળ (ના) ગળ (બુઓ).
 ગળકો (ના) રવાંદ, રૂચિ, લાવ.

ગળગળવું (કિ) ગળળી ન્હવું.
 ગળગળું (વિ) નીગળવું. નરમ. રડવું.
 ગળગોટડો } (વિ) ગોળ, ગોળાકાર.
 ગળગોટિયો }
 ગળચકું (ના) ગચકડું, ડૂબકું.
 ગળચટું (વિ) જરાક ગળ્યું. સહજ મીઠું.
 ગળચવો (ના) દોરો. એક ગળાનું ધરેલું.
 ગળચિયું (ના) ડૂબકું. ડૂબતાં થવું જળપાન.
 ગળચી (ના) ડોહી, ગરદન, ખોચી.
 ગળણી (ના) ગણણી, ગરણી.
 ગળતકોટ (ના) ગલકુણ, એક મહારોગ.
 ગળતી (ના) જળાધારી. ભૂલ.
 ગળથુથી (ના) ગલહુતી. ગલથુથી.
 ગળધાઈ (ના) ગદ્ધાઈ. ગળાની બળતરા.
 ગળપટો (ના) ગળે ખાંધવાનો પટો.
 ગળપણ (ના) ગળ્યો સ્વાદ. મીઠાસા,
 ગળફો (ના) બળખો.
 ગળમાણું } (ના) ખાંડ નાખેલા દૂધ કે પા-
 ગળવાણું }ણીમાં સેકેલો ઘઉંનો લોટ નાંખી
 ખનાવેલું ખાવાનું.
 ગળવું (કિ) ચૂવું. પાકવું. ઓગળવું. એકરસ
 થવું. શુદ્ધ થવું. ખરવું. ગળેથી ઉતારવું. ગાં-
 ગળહુતી (ના) ગલથુથી. [બળું.
 ગળાવું (કિ) પીગળવું. સૂકાવું. છણાવું.
 ગળિયારો (ના) ગળીથી કપડાં રંગનાર.
 ગળિયેર (વિ) ગળીવાળું. નીકું.
 ગળિયો (ના) કાંટાને બળથો. કાદવનો ગોળો.
 ગળિયો (વિ) હડીલો. અડિયલ.
 ગળી (ના) એક છોડ, તેના પાંદડાંને રસ. ગળું.
 ગળીખાવી (કિ) સદામાં તેજ મંદીપર સરત કરવી.
 ગળીજવું (કિ) ગળે ઉતારી દેવું. આમોસ ખાની.
 ગળું (ના) ગલ. કંકે, કોટ.
 ગળું પડવું (કિ) ગળાનો કાકડો ખસવો.
 ગળેપડું (વિ) આળ ચઢાવનાર. ઘથાવી પડનાર.
 ગળો (ના) એક ઔષધિ.
 ગળ્યું (વિ) મિષ્ટ, મીઠું.
 ગાંગડી (ના) નાનો ગાંગડો.
 ગાંગડું (ના) કાંગડું. બકાચ નહિ એવો દોણો.
 ગાંગડો (ના) ગોળ નાનો કંકડો કાંતરો.
 ગાંગાંતડાં (ના) આનાકાની, બહાનાં.

ગાંગો (ના) તેલ દીવેલની ફેરી કરનાર.
 ગાંજવું (કિ) છેતરવું, કંચવું. હરાવવું.
 ગાંજખોર (ના) ગાંજે ફેંકનાર.
 ગાંજો (ના) એક કેરી છોડ તથા તેની છ
 ગાંડ (ના) ગ્રંથી. ગાંડને ડાળી ફૂટવાનું
 કાણું. આંટી. ગઢેલ સંપ.
 ગાંડી (ના) ગાંસડી, ખોચકો.
 ગાંડણ (ના) જે તારનું ગંઠાવું તે.
 ગાંડવું (કિ) ગાંડજળી સાંધવું, ચુંથવું, લેખ:
 ગાંડિયો (ના) હળદનો કંકડો. એક ખાવ
 ગાંઠો (ના) ગાંઠ.
 ગાંડ (ના) ગુદા, અપદ્ધાર, ચપટું તળિયું,
 ગાંડ ગમચાં (ના) મરડાટ, આનાકાની ચીડા
 ગાંડ આંગળી કરવી, (કિ) છેડવું, અડક્યા ક
 ગાંડ ચાલવી (કિ) ગાંડો લાગવો વાર
 ખરચુ જવું.
 ગાંડપર હાથ મૂકવો (કિ) ખેદરનાર રહે
 ગાંડમાં ભરાવું (કિ) ખુશામત કરવી, પ
 ગાંડાધ (ના) ગાંડાપણું, ઘેલછા. [ભર
 ગાંડિયું (વિ) ગાંડુઘેલું.
 ગાંડું (વિ) ઘેલું, ચળેલું. મૂર્ખાઈભરેલું.
 ગાંડું (વિ) ઘેલો, ખેવકું.
 ગાંદરૂ } (ના) ગામનો ઝાંપો. તેની પાં
 ગાંદરો } દોરને ભેલાં રહેવાની જગા. [ચ
 ગાંધી (ના) કરિયાણું, વસાણું, ઓસડિય
 ગાંધીવટું (ના) ગાંધીનો ધંધો. બધા વિ
 થોડું થોડું જ્ઞાન.
 ગાંચળો (ના) હળમ, વાળદ. રોમશાનું.
 ગાંસડી (ના) પોટથી, મોટું બંડળ. વ
 ગાંસડો (ના) મોટી ગાંસડી. સરસામા
 ગાહ (ના) કોસ. એક ભૂમિનું માપ. [પો
 ગાગર } (ના) ગર્ગરી, સાંકડા મોનું
 ગાગર } ભરવાનું વાસણ.
 ગાગરડી (ના) નાની ગાગર.
 ગાળ (ના) ઝીણું સૂતરાઉ કાપડ.
 ગાળર (ના) એક છોડ તથા તેનો કંદ.
 ગાળરિયો (ના) મોટું દીલું.
 ગાળવીજ (ના) ગગડાટ અતે વીજળી.
 ગાળવું (કિ) ગળવા કરવી. તડુંકવું. નામ
 ગાજમરદ (ના) પેહેલવાન, લડવૈયો. [કરવું.

ગાઠું (વિ) ધસાયલું. હારેલું.
 ગાઠી (ના) કિલ્લાનો રખેવાળ.
 ગાઠર (ના) ઘેટાં, મેંદાં.
 ગાઠરિયો પ્રવાહ (ના) એકની પેઠે બીજાએ
 ગાઠરું (ના) ઘેટું, મેંદું. [કરવાની રીતિ.
 ગાઠવું (કિ) દાઢવું.
 ગાઠવો } (ના) ઘાડવો, ઘડો.
 ગાઠવો }
 ગાઠિયું (ના) તોપ જેવવાળી નાની ગાડી.
 ગાડી (ના) એક વાહન. એકથી બીજે સ્થળે
 જવાનું કે કંઈ મધ જવાનું સાધન.
 ગાડીવાન (ના) ગાડી હાંકનાર.
 ગાઠું (ના) ખટારો, મોટી ગાડી.
 ગાઠ (વિ) ભર, ભારી, અત્યંત. ઘોર.
 ગાણું (ના) ગાયન. ગીત. ગાન.
 ગાન (ના) શરીરનાં સાધા.
 ગાથા (ના) કહાણી. એક જાતની કવિતા.
 ગાદહું (ના) ગાદહું. બિછાનું.
 ગાદી (ના) જોતી એક. તખ્ત. દળદારબિછાનું.
 ગાન } (ના) ગાયન, ગાણું, ગીત.
 ગાનું }
 ગાફેલ (વિ) અસાવધ, બેખબર. [ડાટો.
 ગાખડી (ના) બાકું. ગપતાલી. તે પૂરવાનો
 ગાખડીદાર (વિ) પતરું જાખડેલો. (રૂપિયો).
 ગાખડી મારવી (કિ) એકાએક ગેરહાજર થવું.
 ગાખડું (ના) ગાખડી. ખોટ.
 ગાભ (ના) ગરભ, ગર્ભ.
 ગાભણી (ના) ગરભવાળી (પશુની માદા).
 ગાભરું (વિ) અસ્વસ્થ, અકળાયલું, ગભરા-
 ગાભરું પડવું (કિ) બહાવરા ખનવું. ટિવાણું.
 ગાભરું (ના) વાદળ, ખીલેલા રૂનો ગોટો.
 ગાભાચૂંથા (ના) ફાટાંતૂટાં કપડાં કાગળ વગેરે.
 ગાભો (ના) ખોતાનું. ચોલા દાગીનામાં ન-
 ખાતી સળી. ગર. જૂખાથી નાનું રહેઠાણ.
 ગામ (ના) ગ્રામ. ગામડાથી મોટું અને કસ-
 ગામઠી (વિ) ગામનું, દેશી.
 ગામડિયું (વિ) ગામડાનું, જંગલી.
 ગામડિયો (ના) ગામડાનો રહેવાસી.
 ગામડું (ના) નાનું ગામ.
 ગામવળો (ના) દેશ ત્યાગ, ગામ છોડવું તે.

ગામોટ (ના) ગામડાનો ગોર.
 ગામોટું (ના) ગામોટનો ધંધો.
 ગામોતર (ના) બહારવટિયો.
 ગામણીયું (ના) ગંભીરતા. મૌનપણું.
 ગાય (ના) ગો, ગૌ. સાલસ. ગરીબ.
 ગાયક (ના) ગાનારો. (પુરુષ).
 ગાયકા (ના) ગાનારી. (સ્ત્રી).
 ગાયત્રી (ના) ૨૪ અક્ષરનો વૈદિક મંત્ર.
 ગાયન (ના) ગાવાની વિધા. ગીત.
 ગાર (ના) છાણમાડીનો ગારો.
 ગાર (વિ) ધણુજ ઠંડું. [મતગાર.
 ગાર (પ્ર) કરનાર અર્થે. જેમ મદદગાર, ખિદ-
 ગારદી (ના) ગાડદી, હાલુરિયો. પેદલ.
 ગારિયું (ના) ગાર. ગારનું ઠાંકણ.
 ગારેડી (ના) ગારેડિક, ખાજગર.
 ગારો (ના) ગાર. ડોલ. ચીકલ.
 ગાલ (ના) ગલ્લ, કપોલ.
 ગાલી (ના) ખીણ, જે ડુંગર વચ્ચેની જગા.
 ગાલીચો (ના) જાનનું બિછાનું.
 ગાલ્લી (ના) ગાડી. ૩૦ મણનું માપ.
 ગાલ્લું (ના) મોટું ગાડું, ખિન્નગાલ્લું.
 ગાલ્લો (ના) છોકરાને રમવાની ગાડી.
 ગાવડી (ના) ગાય.
 ગાવડી (વિ) મૂર્ખ. ગોલ્લું, ફૂંચડ. [ખતાવવું.
 ગાવું (કિ) અલાપવું, રાગ કાઢવો. ખાલી
 ગાળ (ના) ગાંઠિ, અપશબ્દ, કુવેણ. કચરો.
 ગાળવું (કિ) કચરો કાઢવો. રસ કરવો. છ-
 લવું. ગુન્નરવું.
 ગાળિયું (ના) ગાળણ. ગાળડી. દોરડાનો ગાળો.
 ગાળું (ના) વચ્ચે વંખત.
 ગાળો (ના) એક જોરાનું વસ્ત્ર. ખીલેલું રૂ.
 ભાવકેર. ભાગ. અંતર. મોસમ, રત. ફાંસો.
 ગિગળાવું (કિ) ગમ્મરાવું, ગગળી જવું.
 ગિદ્દ (વિ) ન્યાણસુ, સુસ્ત, ગીદડ.
 ગિદ્દો (ના) ધા. હડસેલો, ધક્કો.
 ગિફળો (ના) મુક્કીનો માર.
 ગિરદી (ના) ગરદી, કઠ.
 ગિરનાર (ના) એક પર્વત. (કોઈઆવાડનો).
 ગિરનાર (ના) ગિરનારની તળેટીમાં વસનાર.
 ગિરા (ના) વીણી, સરવતી. લાખા.

ગિરિ (ના) પહાડ, હુગર, પર્વત. એક સંન્યાસી.
 ગિલ્લી (ના) ગીલી. વેળ.
 ગિલ્લો (ના) આળ, તોહમત. ગીમત.
 ગીચ (વિ) ભીડવાળું. અડોઅડનું.
 ગીચોગીચ (વિ) સંકડાયેલું. ભીડાયેલું. દિશી.
 ગીત (ના) પદસમૂહ. ગરબી. લગ્નમાં ગવાતી.
 ગીતા (ના) જ્ઞાનબોધક કવિતાબદ્ધ સંવાદ.
 ગીતિ (ના) આર્યો છંદનો એક ભેદ.
 ગીદ (ના) ગીધ પક્ષી.
 ગીદડ (વિ) આળસુ, સુસ્ત.
 ગીધ (ના) ગૃધ્ર, એક ફાડી ખાનાર પક્ષી.
 ગીની (ના) ઇચ્છાંડનો એક ચલણી સીકો.
 ગીમત (ના) આળ, નિંદા. ચાડી.
 ગીમલું (કિ) મુકીથી મારતું, ધીમોવતું.
 ગીમો (ના) ગિમ્મો, મુકીનો માર.
 ગીમોગીમ (અ) હપરાહપરી મુકી પડવી.
 ગીર (પ્ર) ગિરિ અર્થે જેમ આનંદગિરિ, આનંદગીર.
 ગીર (પ્ર) લેનાર, રાખનાર, જોનાર, સંકેત અર્થે. જેમ, દસ્તગીર. તમાસગીર દિલગીર.
 ગીરદ (ના) ધૂળ, રત્ન.
 ગીરદો (ના) તળે રહેલો કચરો.
 ગીરફતાર (વિ) સપડાયેલું, રૂળેલું, મચેલું.
 ગીરફતારી (ના) ગીરફતાર હાલત.
 ગીરવી (વિ) ધરેલે આપેલું.
 ગીરેબાજ (ના) હલાંટ ખાતું કમૂતર.
 ગીરેબાજ (ના) પોશાકનો ડોકને ઢાંકતો ભાગ.
 ગીરો (વિ) ગીરવી.
 ગીરોખત (ના) ધરેલે મૂક્યાનું લખત.
 ગીરેતું (વિ) ચોતાનું, ગાંઠનું.
 ગીરેણુ (વિ) દેવતાઈ. ઈશ્વરી. સંસ્કૃત.
 ગીલતાનુ (ના) મોલનો ટેકો.
 ગીલી (ના) ગળીપચી. તાકડીનો કઢકો.
 ગીલી } (ના) ગળીપચી
 ગીલીપચી }
 ગીલોડા (ના) શીડારાં, ગોળાં.
 ગુંગલું (વિ) નાકમાંથી મોલતું.
 ગુંગળાણું (કિ) શ્વાસ રવાનો. અકબાણું.
 ગુંગું (ના) ગુંગો. (નાકનો મેથ).
 ગુંગું (વિ) ગુંગલું. મૂથ.

ગુંગો (ના) ગુંગું, નાકના મેલનો પોપડો.
 ગુંગવણુ (ના) ગૂંગવણુ. આંટી, પેચ.
 ગુંછળી (ના) દોરીની આડીચળી આંટી.
 ગુંછળું (ના) ગોળ કુંડાળું વળેલું.
 ગુંતાણું (કિ) રોડાણું.
 ગુંથણું (કિ) ગ્રંથન કરતું, ગાંઠણું.
 ગુંથણું (કિ) ગંઠણું. રોડાણું.
 ગુંદર (ના) ઝાડનો ચીકણો રસ.
 ગુંદરપાક (ના) એક મીઠાઈ. એક પાક.
 ગુંદણું (કિ) કેળવણું. ઢોકણું. નરમથેસ કરતું.
 ગુંદી (ના) ગુંદાનું ઝાડ.
 ગુંદું (ના) ગુંદીના ઝાડનું ફળ.
 ગું (ના) ધુ, વિષા, નરક.
 ગુંખાડી (ના) તરફનો ખાડો. ગંદી જગા.
 ગુંગળી (ના) બ્રહ્મણની એક ભત. બખીલ.
 ગુંગ (વિ) ગુંગણું.
 ગુંચ, ગુંચક (ના) ગુંચો, તોરો, કલગી.
 ગુંચેદાર (વિ) ગુંચાવાળું, કૂમતાંવાળું.
 ગુંચો (ના) ગુંચ. જચો. કલગી.
 ગુંજરણું (કિ) જણું. કાય થવો. જીવ જવો.
 ગુંજરાન (ના) નિર્વાહ. આજીવિકા. બિનજીવ
 ગુંજરી (ના) એક ધરેણું. બળર. એક ગરબી.
 ગુંજરી જણું (કિ) મરણ થતું, ગુંજરણું.
 ગુંજરણું (કિ) દેખાડણું. ગાળણું.
 ગુંજરો (ના) ગુંજરાન, આજીવિકા. નિર્વાહ.
 ગુંજર (ના) એક ગુંદર. એક આવળ.
 ગુંજર (વિ) ગુંજરાતી એક ન્યાત.
 ગુંજ (ના) ગુંજ. છાની વાત.
 ગુંજ (અ) લમરાનો અવાજ.
 ગુંજણું (કિ) ગુંજ ગુંજ બવાજ કરવો.
 ગુંજ (ના) ચણેલી.
 ગુંજર (અ) ગુંજતો અવાજ.
 ગુંજણ, ગુંજસ (ના) ગળું, રેશકિત.
 ગુંડકો (ના) નાનું આંધેલું પુસ્તક.
 ગુંડિયા (ના) નાની ગોળી. (ઔષધ વગેરેની).
 ગુંડી (ના) નાની સુરવાળ.
 ગુંડણું (કિ) કાપણું, વહાડણું.
 ગુંડો (ના) કાણું, મોંકાણું.
 ગુંણ (ના) ધર્મ. લક્ષણ. આચરણ. લાસ. સત્ય.
 ગુંજ અને તમ. દોરી. દોંસનીજયા. કાથળો.

ગુલામગીરી (ના) ગુલામની હાલત. દાસત્વ.
 ગુલામડો (વિ) અધમ, નીચ.
 ગુલામી (ના) ગુલામગીરી.
 ગુલાલ (ના) ગલાલ, એક રાતો પૂલપાનો.
 ગુલાલા (ના) ગુલાલા; એક ફૂલ. [ભૂકો.
 ગુલી (ના) જીવડાનું ઘર. સ્ત્રીનું નામ.
 ગુલીગાય (ના) ગુલીમાં રહેલું જીવડું.
 ગુલાલા (ના) એક નાનુક શોભિલું ફૂલ.
 ગુલમ (ના) સ્તંભ. સાપારહિત વૃક્ષ.
 ગુવાર (ના) ગવાર, એક સીંગ, શાક.
 ગુરસો (ના) ક્રોધ; રીસ. આવેશ.
 ગુહા (ના) ગુફા. ઝાડ, પહાડની ખખોલ.
 ગુલ (વિ) છપું. ગુમ.
 ગુલ (ના) છપી ઇંદ્રી. મર્મ. રહસ્ય.
 ગૂગળ (ના) ગુગલ, એક મુગંધી ગુંદર.
 ગૂચપુચ (ના) છાની વાત.
 ગૂચપુચ (અ) છાનાંમાનાં, છપી રીતે.
 ગૂચવણ (ના) ભેળસેળ. આંટી. ગરખડ.
 ગૂચવાડો (ના) ગૂંચ, ગૂચવણ.
 ગૂચવાણું (કિ) ગૂંચાણું. સપડાણું. ગભરાણું.
 ગુછળું (ના) ગુછળું. કુંડાળું વળેલું.
 ગૂજરાત (ના) ગુર્જર દેશ.
 ગૂજરાતી (વિ) ગૂજરાતનું.
 ગૂઢ (વિ) છપું. અધરું, ઉંડું.
 ગૂઢ (ના) ઘર, મકાન. [ન લેનાર બ્રાહ્મણ.
 ગૂઢસ્થ (ના) પરણેલો પુરુષ. પ્રતિષ્ઠિતજન. દાન.
 ગૂઢસ્થાઈ (ના) ગૂઢસ્થપણું, મુઘડ રીતલાત.
 ગૂઢસ્થાશ્રમ (ના) ચાર આશ્રમમાંનો ખીલો.
 ગૂઢસ્થી (ત્રિ) સંસારી, બચસ્વાળ. [સંસાર.
 ગૂઢિણી (ના) ગૂઢસ્થની સ્ત્રી. ઘરખુ સ્ત્રી.
 ગેડો (ના) એક જનાવર.
 ગેણા } (ના) નાના વાછરડો.
 ગેણિયા }
 ગેંદ (ના) દડી, દડો. દલાકડી.
 ગેડી (ના) વાળેલાં છંડાની લાકડી. દડો કેંકનાની.
 ગેડીદડો (ના) દડાદાવની એક રમત.
 ગેણી (ના) ગીની, સોનાનો ચિકડો.
 ગેણડો (ના) ગેંડો, એક જનાવર.
 ગેદળ (ના) ગન્દળ, હાથીનું ટાણું.
 ગેળ (વિ) ગુમ, અણબધું.

ગેળ થવું (કિ) લોપ થવું, ન દેખાવું.
 ગેળી (વિ) છપું.
 ગેલર (ના) ધૂતવર, એક પક્ષાવન.
 ગેર (ઉ) નહિ, નિષેધ, અભાવ અર્થે. જે.
 ગેરવાળળી, ગેરહાજર.
 ગેરઆખર (ના) આપમાન.
 ગેરત (ના) કાળજી. સરમ, લાજ.
 ગેરકાયદો (ના) ખોટ. ખગાડ.
 ગેરખંદોખસ્ત (ના) અધેર, કાલમેલ.
 ગેરમરજી (ના) નાખુશી. ઇતરાજી.
 ગેરમેહરખાની (ના) ઝૂવકૃપા. ઇતરાજી.
 ગેરરસ્તે (અ) એકાધદે, અધટિત રીતે.
 ગેરવલે (અ) અચોક્કસ.
 ગેરવલે જવું (કિ) ખોવાણું.
 ગેરવાળળી (વિ) અધટિત, અચોગ્ય.
 ગેરવાટે (અ) આડે રસ્તે. અનીતિ માંગે.
 ગેરવો (ના) ઘઉંના ખેતરમાં થતો એક રોગ.
 ગેરહાજર (વિ) હાજર નહિ તે. અસાધ્ય.
 ગેરિયત (ના) ગેરત, કાળજી. લાજ.
 ગેર (ના) ગેરવો, ધલોને લગતો એક રોગ.
 ગેર (ના) ગૈરિક, એક લાલ મટોડી.
 ગેલ (ના) લાડ. ગમત. ખેલ.
 ગેહ (ના) ઘર, મકાન.
 ગૈરિક (ના) ગેર, એક લાલ મટોડી.
 ગોંઠું (વિ) ગંડું, ચૂંચાયલું.
 ગોંલે (ના) હલમ. ફૂંએડ. ગંડું કરનાર.
 ગોંદર (ના) ગોંદર. ગામણું પાદર.
 ગોંદરો (ના) ગોચરણની જમીન. પાદર.
 ગોંદો (ના) જમવાના પદાર્થની રોળભેળ.
 ગોંદો ધાલવો (કિ) છગલું કરવું.
 ગોંધણું (કિ) રૂંધણું; કેદ કરવું. રેંધણું.
 ગોંચળે (ના) ગોંચળે, હલમ, નાની.
 ગો (ના) ગો, ગાય. ઇંદ્રિય. જમીન.
 ગોકળું (ના) ગાયના કાન જેવાં ફૂલ.
 ગોકળગાય (ના) એક જીવડું, પરમેશ્વરની ગાય,
 ગોકુર (ના) ગોખર. એક ઓસડિયું.
 ગોખ (ના) ઝરખો. કહેરો. ગોખલો.
 ગોખર (ના) માંચમાં હજારેલો ગવેડો.
 ગોખર (ના) ગોકુર, એક કાંઠાવાળું ઓસડિયું.
 ગોખલી (ના) નાનો ગોખલો. [એક શ્રીત.

ગાખલો (ના) નાનું તાકું. લીતમાં રાખેલી ચોરસ પોલાણ.

ગાખડું (કિ) ઘોષ કરવો, મોઢે કરવું.

ગાખો (ના) પંખીનો માળો. ગોઠો.

ગાખાસ (ના) ગવાનેક, ગાયને માટે કહાયેલું.

ગાચર (વિ) ઇંદ્રીથી પહોંચાય તેવું. ભિન્નન.

ગાંચર (ના) ગાયચરણ. ગાય ચરામણી.

ગાનરૂં (ના) ગાનું કરેલું તે.

ગાનું (વિ) ગાનું, ગંડું.

ગાઝારૂં (વિ) ઘોઝારૂં, અવાવરૂં.

ગાઝારો (ના) ગોઢત્યારો.

ગોટ (ના) ઘુટડો. ગોટો (ધૂમાડોનો). લિવું.

ગોટપીટ કરવું (કિ) અંગ્રેજ લાયુટનન્ટ ગો.

ગોટપોટ (અ) ટુંદિયાં વાળીને (પડવું).

ગોટલી (ના) મોટાં ફળવું છાજવાળું બી.

ગોટલો (ના) મોટી ગોટલી. માસનો લોચો.

ગોટવું (કિ) ચૂસવું, ચુંછળાં વળવાં. ચુંગવાવું.

ગોટિયું (ના) ગોતાવું, ગાલો.

ગોટિલો (ના) પીંતરાવું એક ઓતર. ગોળો.

ગોટી (ના) કસળનો ગોટો. ગાંક.

ગોટિગોટ (અ) ઉપરાઉપર ધૂમાડા નીકળવા તે.

ગોટો (ના) તોરો, કલગી. ગલગોટો. ગોટ. દડો.

ગોટોપોટો (ના) ગોળો પિંડાળો. ભૂલ. ચુંચ.

ગોટો વાળવો (વિ) બધું ચણું કરી નાંખવું.

ગોઠ (ના) ગોઠી. ઓઠવ. ઉત્તમણી.

ગોઠડી (ના) ગોઠ, છૂપી વાત.

ગોઠણી (ના) બેઠક. ગોઠવણ. લાંબગડ.

ગોઠવું (વિ) ગમવું, અનુકૂળ.

ગોઠવણ } (ના) રચના, યોજના. તત્ત્વની.

ગોઠવણી } તાલમેલ, બંધોળસ્ત.

ગોઠવડું (વિ) રચવું. ટેકો આપવો. સુક્તિ શોધવી.

ગોઠવું (કિ) ગમવું, કળવળવી. માફક આવવું.

ગોઠિંમડું (ના) ગુલાંટ.

ગોઠિયેણ (ના) સહીયણી, બોહેનપણી.

ગોઠિયો (ના) દોસ્ત, સાથી, મિત્ર.

ગોઠી (ના) જીનના દેહેરનો પૂતરી.

ગોઠો (ના) ગોઠ, કોઠ. જાં. માળો.

ગોડ (ના) ગુમડું. ફોલો.

ગોડચુમડ (ના) ગોડ અને ચુમડાં.

ગોડવું (કિ) ચોથી પાડવા જમીન ગોઠવી.

ગોઝારંગ (ના) સારંગ રાગનો એક ભેદ.

ગોડાકન (ના) વખાર. (અંગ્રેજી).

ગોડી (ના) પાછલ પહોરનો એક રાગ. મીઠાસ.

ગોડે (અ) પેટે, માફક, તેમ, મિસાલે.

ગોણણી (ના) સેવાસણ બ્રાહ્મણી. એવાતી.

ગોણણી વાળવી (કિ) સેવાસણને જમારવી.

ગોત (ના) ગોત્ર, કુળ. વિલાં છાલાં. છોડાં.

ગોતર (ના) કંઠોળની પાંદડી. દાણા ફાટી લી.

ગોતરજ (ના) ગોતરજ, કુળદેવતા.

ગોતરી (વિ) ગોત્રનું. કુટુંબી.

ગોતરજ (ના) કુળદેવી. રત્નાદેવ.

ગોતરું (કિ) ગોળવું, શોધવું, ટુંદવું.

ગોવું (ના) કોહોવાણ. ઠોર માટે બાદેલું અ.

ગોત્ર (ના) મૂળ પુરુષ. વંશ. [નાજ.

ગોત્રજ (વિ) ગોતરી. એક ગોત્રનું.

ગોત્રજધુ (ના) એક ગોત્રમાં જન્મેલો.

ગોત્રી (વિ) ગોત્રજ.

ગોય (ના) કનકવાની શુલાંટ. બિંધું માથું.

ગોય (વિ) ૪ ચાર. (વેપારીનો સકેત).

ગોયપડી (વિ) ૧૪ ચૈદ („)

ગોયાં ખાવાં (કિ) ફાંફાં મારવાં. છેતરાવું.

ગોથું (ના) શુલાંટ. ભૂલ.

ગોદ (ના) ખોળો, ઉછંગ.

ગોદડિયું (ના) એક જાતના કૈયડ.

ગોદડી (ના) નાનું ને પાતળું ગોદડું.

ગોદડું (ના) ગોદડું. રબઈ. [જગા.

ગોઠી (ના) બાંધેલી ખાજો, વહાણ સમારવાની

ગોઠો (ના) જોરથી મારેલો મુકો. ઘોંકો.

ગોધણ (ના) ગાયનું ટાણું. ધુવાર. ભિંકણ.

ગોધમ (ના) ગોધુમ, ઘઉં.

ગોધલી } (ના) ગોધુલ લગન. સમીસાં.

ગોધા લગન } (ના) જતાં ધડિયાં લગન.

ગોધું (ના) નાનો બળદિયો, વાજરડો.

ગોધુલગન (ના) ગોધલી. ધડિયાં લગન.

ગોધૂમ (ના) ઘઉં.

ગોધૂજ (ના) ગોરજ, સાંભળું લગન.

ગોધે આવવું (કિ) ગાયે સવાણે આવવું.

ગોધો (ના) સાંઠ, આખલો.

ગોધો (વિ) ન્દકરો, હોરામંખાઉ (જન).

ગોપ (ના) ગોવાળિયો. એક ધરેલું, દોરો.

ગોપદ (ના) ગાયનું ષગડું.
 ગોપન (ના) સંરક્ષણ. ગુપ્ત રાખવું તે.
 ગોપહાર (ના) સ્ત્રીની કોટનું ધરણું. [રાત્રી.
 ગોપાલ (ના) ગાય પાલક. ગોવાળિયો. કૃષ્ણ.
 ગોપીચંદન (ના) ગોમતી નદીની મટાડી.
 ગોપ્ય (વિ) ગુપ્ત રાખવા લાયક. [ફિંકવાની].
 ગોદણ (ના) ગૃથેલી દોરી (કાદવનો ગોળો.
 ગોદણિયાદાડું (ના) નાના નાના ગંબડતા લાડું.
 ગોદણી (ના) સ્ત્રીના અંધોડાનું ધરણું.
 ગોબર (ના) છાણનો ભૂકો.
 ગોબરુ (ના) ઝીણા ખીચોખીચ ભરાયલા
 ગોબરું (વિ) ગંદું. [સિયડ.
 ગોબરો (ના) હળની ખીલી.
 ગોબાણું (કિ) ગોલો પડવો.
 ગોબો } (ના) ધાતુની ચીજ અથડાતાં પડેલો
 ગોલો } (ના) આછો ખાડો.
 ગોમય (ના) ગાયનું છાણ.
 ગોમુખ (ના) ગાયનું મુખ. એક વાધ. એક
 ગોમુત્ર (ના) ગાયનું મૂતર. [આસન.
 ગોમુત્રિકા (ના) એક ચિત્ર કાવ્ય.
 ગોમેદ (ના) પોખરાળ. ખોળો હોરો.
 ગોમેધ (ના) ગાય સંબંધી યજ્ઞ.
 ગોર (ના) ગુરુ, ઉપાધ્યાય. ગોરજ. છોડરીઓનું
 ગોરખ (ના) ગોરક્ષ. એક યોગી. [એક પ્રત.
 ગોરખ આમલી (ના) એક ઝાડ તથા ફળ.
 ગોરખપુર (ના) ગોરખનું વસાવેલું શહેર.
 ગોરખ (વિ) ગોપૂળ. ક્ષેત્રમાં સાંભળવું (લગન).
 ગોરજ (ના) નૈન (શ્રાવક) ધર્મોપદેશક.
 ગોરખડું (ના) ગોરનું લે કામ તે.
 ગોરમટ્ટી (ના) ખોળી મટાડી.
 ગોરમ્ભાણું (કિ) સાંકડમાં આવેલું. ધૂમરાણું.
 ગોરભો (ના) ચૂંથાડો.
 ગોરવ (ના) ભનેવા જમાડવા તે.
 ગોરસ (ના) દૂધ દહીં.
 ગોરસિયું (ના) દહીં દૂધનું ખાટણું.
 ગોરાટ (વિ) ખીળાસ પડતી (જમીન).
 ગોરાડું (વિ) ખીળાસવાળી (જમીન).
 ગોરાણી (ના) ગોરની સ્ત્રી.
 ગોરાસું (ના) ગોરાપણું, સપેતાઈ.
 ગોરી (ના) સ્ત્રી, ત્રિયા, યેરી.

ગોરું (વિ) ગોર, ઘોણું, સફેત. સ્વચ્છ. મુંદર.
 ગોરુંચંદન (ના) ગોરોચના, એક સુગંધી પદાર્થ.
 ગોલ (ના) ગોળો. જેમ:-ભૂગોળ, ખગોળ.
 ગોલક (ના) ગોલો. વિધવાની પ્રત્ન. ગડલો.
 ગોલનંદાળ (ના) તોપ સળગાવનાર.
 ગોલાં (ના) જનાનખાતાનાં માણસો. ટીકોરાં.
 ગોલાર્ધ (ના) અડધો ગોળ.
 ગોણું (ના) ટોંકોડું, ધીસોડું.
 ગોલો (ના) જનાનખાતાનો ચાકર. અનાજ
 ગોવધ (ના) ગાયની કતલ. [સાફ કરનાર.
 ગોવાંદરું (ના) ગોંદરું, પાદર.
 ગોવારું (ના) ગાય દોરનું ટાણું.
 ગોવાળ } (ના) ગોપાલ, ગાયને ચારનાર.
 ગોવાળિયો }
 ગોરા (ના) ગોસ્ત, માંસ.
 ગોપ (ના) ગોપ, ભરવાડવાડો.
 ગોપી (ના) ગોઠ, વાતચીત. વાર્તા.
 ગોસ (ના) ગોરા, માંસ.
 ગોસ (અ) જમણી તરફ (સૂકાન વાળવું).
 ગોસાંઈ (ના) ગોરવામી, ભેળી. શ્રીવલ્લભાચાર્ય
 ગોઠ (ના) ગુઠા, ગુફા. [થેલના મુત્ર
 ગોઠાણું (કિ) મુંઝાણું, ગુંગળાણું.
 ગોઠોર (ના) બેઠો વિચાર, દરિયાકૂત.
 ગોળ (ના) ગુઠ, ઉઠાણી ઘાટો કરેલો શેર-
 નો રસ. ગોલ. મધ્યખિંદુથી પરીક્ષ સૂધી
 સરખા અંતરની આકૃતિ. ૦
 ગોળ (વિ) ચકાકાર, વર્તુળાકાર.
 ગોળકેરી (ના) ગોળ અને કેરીનું ગળમાણું.
 ગોળગોળ (વિ) ગડબડિયું. પીગળેલું.
 ગોળપાપડી (ના) એક મીઠાઈ.
 ગોળાકાર (ના) ગોળ આકૃતિ.
 ગોળાકાર (વિ) ગોળ આકારનું.
 ગોળાર્ધ (ના) અડધો ગોળ.
 ગોળિયાકેરી (ના) ગોળમાં કેરીનું અથાણું.
 ગોળિયો (ના) ગોળ રાખવાનું માટણું.
 ગોળી (ના) ગુટિડા. પાણીનું માટણું. અંદ.
 ગોળી બેસવી (કિ) નુકસાન થવું, બંધ બેસવી.
 ગોળો (ના) જોડી. ગોળી. પેટમાં પવનનો
 કૂગો. ગપ.
 ગોળોપિંડણો (ના) બંધું ચપું કરેલું તે.

દાડી (ના) ધટિકા, ૬૦ પળ. ઝાલર. તરતી.
 રોખતાં ૨૪ મિનિટમાં ભરાય એવો કાણો.
 વાડકો. ઘાટ. ઉપરાચાપરી પડની ગોઠવણી.
 ધડીએક } (અ) આસરે ૨૪ મિનિટ સૂધી.
 ધડીક }
 ધડીધડી (અ) વારેવારે, વારંવાર.
 ધડીબંધ (વિ) ધડીવાળું. અકબંધ.
 ધડીભર (અ) એક ધડી સૂધી.
 ધડુ (ના) ધડુલો, નાનો ધડો.
 ધડુડાટ (અ) ધડો પાણીએ ભરાતાં થતો અ-
 ધડુલી (ના) નાની માટલી. વાળ.
 ધડુલો (ના) નાનો ધડો.
 ધડો (ના) ધટ, કુંભ. એક જળપાત્ર.
 ધડોકૂટવો (કિ) બહેર થવું.
 ધડુંકું (વિ) ધરડું, વૃક્ષ.
 ધણ (ના) ધન, મોટા હથોડો.
 ધણધણ } (અ) એવા અવાજનું અતુકરણ.
 ધણધણ }
 ધણાવાનાં (ના) ધણી ધણી રીતની સમજ.
 ધણાધણી (ના) ધણો રનેહ.
 ધણિયું (ના) કોટનું એક ધરેલું.
 ધણું (વિ) બહુ, વિશેષ.
 ધણુંક (વિ) ધણા કરતાં સહજ ઓછું.
 ધણુંકરીને (અ) ખસૂસ, જરૂર, વિશેષ કરીને.
 સાધારણ રીતે.
 ધણુંખરૂં (અ) ધણીવાર. મોટા ભાગે.
 ધણુંજ (વિ) અતિશય, બહુજ, ઝાઝું.
 ધણેરૂં (વિ) ધણું, બહુ. (કવિતામાં).
 ધણટ (ના) ટકોરા કરવાનું ચંત્ર. અવાજ.
 ધણટી (ના) નાનકડો ધંટ, ધંટા.
 ધણરવાળ (ના) એક શિકારી વાળું.
 ધણટા (ના) ધંટી. ફાંકા. ડેયાં.
 ધણિયો (ના) નાની ધંટી. (દાણાં ભડવાની).
 ધણી (ના) લોટ દળવાનું એક ચંત્ર. ચક્ર.
 ધન (ના) મેઘ. એકની એક સંખ્યાને બેવાર
 ગુણતાં થએલો ગુણકાર. (૩×૩=૯×૩=૨૭
 ધન). ધટકોણુકૃતિ. વાદળ. મોટા હથોડો.
 ધન (વિ) ભરેલું, નક્કર, બહુ.
 ધનધાર (વિ) અધરાયલું. (વાદળ).
 ધનકલ } (ના) લંપાર, પોહોળાઈ અને ગોળા-
 ધનકળ } ઈ કે બીડાઈનો ગુણકાર.

ધનમૂળ (ના) ધનનું મૂળ. કોઈ સરખી સંખ્યા.
 ના બેવડા ગુણકારની મૂળ સંખ્યા.
 ધનસ્થામ (ના) કૃષ્ણ, સામળિયો.
 ધનસ્થામ (વિ) પાણી ભર્યાં વાદળ જેવું.
 ધમ (ના) ધઈ, ગોધૂમ.
 ધમધમ (અ) એવા અવાજનું અતુકરણ.
 ધમધાર (વિ) ધનધાર, અધકારવાળું.
 ધમડી ચક્રડી (ના) કૂંદડી, એક દેશી રમત.
 ધમરધમર ફરચું (કિ) ફેર ખાવા, કૂંદડી ફરવી.
 ધમસાણુ (ના) ઘોંટાળો. ધૂળધાણી. કતલ.
 બહુ. ઘોંવાટ.
 ધમાધમ (અ) ગબોગમ, ઉપરાહપરી.
 ધર (ના) ગૃહ, મકાન, આલય, સ્થાન. કુટું-
 બ. કુળ. માનસિક સ્થિતિ. મૂળ. બળ. બ-
 ધરખટલો (ના) સંસાર ભાર. આય. ચોડું.
 ધરખરચ (ના) ધરનો ખરચ.
 ધરગતુ (વિ) ધરધરાઈ, ઘેરથી લીધેલું.
 ધરગોડી } (ના) અબોટિયું. જમતી વખત પ-
 ધરઘોડી } હેરવાનું રેશમી વસ્ત્ર. મુગ્ધ.
 ધરચોળું (ના) સ્ત્રીઓનું એક રેશમી કપડું.
 ધરજમાઈ (ના) સાસરે રહેનારો જમાઈ.
 ધરડ (ના) ગરડ, ચીલો, માગો.
 ધરડ પડવી (કિ) નવો રસ્તો થવો.
 ધરડમાં પડલું (કિ) હાર પડલું, શરૂ થવું.
 ધરડું (વિ) વૃક્ષ. બહુ. દાયા પડવી તે.
 ધરણ (ના) શ્રદ્ધા. સૂર્ય ચંદ્રગિર્ધર પૃથ્વીની
 ધરધણી (ના) ધરનો માલિક, ધર ચલાવનાર.
 ધરધંધો (ના) ધરનું કામકાજ, ખેરાનું કામ.
 ધરખાર (ના) ધર ને આંગણું. માલમત્તા. કુળ.
 ધરખારી (ના) સંસારી. ગૃહસ્થ. મહાનન.
 ધરમેળે (અ) મોહોમોહો. પોતીકું ભણી-
 ને. ખાનગી.
 ધર વખરો (ના) ધર વાખરો, રાયરચીલું.
 ધરવટ (ના) કુટુંબી જેવો વહેવાર. રનેહલાવ.
 ધર વાખરો (ના) રાયરચીલું.
 ધરસંસાર (ના) સંસાર વહેવાર.
 ધરસંસારી (ના) ગૃહસ્થાશ્રમી. ગૃહસ્થ.
 ધરસૂત્ર (ના) ગૃહસૂત્ર. ધરસંસાર.
 ધરાક (ના) ગ્રીહક. લેનાર. ગુણજ્ઞ.
 ધરાડી (ના) ધરાનું કામ.

ਪੰਨਾ 1

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ਪੰਨਾ 1 ਨੰਬਰ 101 ਪੰਨਾ 102

ધરાણિયા (વિ) ધરેણુ મૂકેલું.
 ધરે (ના) ગ્રહ (ન્યોતિધર્મા).
 ધરેડ (ના) ધરડ, ઓલો.
 ધરેડી (ના) કપ્પી.
 ધરેડો (ના) ધરડ ધરડ બોલતો શ્વાસ. અંત-
 ધરેણુહનત (ના) ગીરોહનત. [કાળનો.
 ધરેણું (ના) દાગીના, અલંકાર. શોભા.
 ધરેણુ (વિ) ગીરવી.
 ધરોબો (ના) ધરવટ.
 ધરોળી (ના) ધીયોડી. પટ્ટી.
 ધર્મ (ના) ધામ, બાઈ, ગરમી.
 ધર્મણુ (ના) ધર્મારો, ધાસ.
 ધર્માઈજલું } (કિ) દેસાણું. નાણાંની નુકસાની-
 ધર્માણું } માં આવડું. છુડડું.
 ધર્મોહું (ના) ધીલોહું, ટીંટોર, ગોલ.
 ધવડડું (કિ) ખણવું, ઉઝડડું.
 ધસડડું (કિ) ભોંયપર ખેંચડું. લઈ જવું.
 ધસરડો (ના) ઉઝરડો. કાપો. ધસારો.
 ધસડું (કિ) ધર્મણુ કરડું. ઓસડ. તોટા.
 ધસારો (ના) ધર્મણુની નિશાની. ધસીને પાવાનું.
 ધસાણું (કિ) ધસાયથી હાલતમાં આવડું.
 ધસિયો (ના) દૂધે કરમોડી સેકેલો લોટ.
 ધસોટિયો (વિ) સેકેલ લોટનો (લાહ).
 ધાંચ (ના) ખાંચ.
 ધાંચણુ (ના) ધાંચણ, ધાંચીની બેરી.
 ધાંચી (ના) તેલી. ધાણી રાખનાર.
 ધાંચણુ (ના) તેલીની સ્ત્રી.
 ધાંચો (ના) વાંસફોડો. ખરડો.
 ધાંડી (ના) હાડડી. ગળાની ધૂંટી.
 ધાંડીફૂટી (કિ) જીવાની આવવી.
 ધાંટા (ના) સાદ, અવાજ, ખરાડો.
 ધાંટા બેસવો (કિ) અવાજ બોખરો થવો.
 ધા (ના) પ્રહાર. જખમ. દસ્તો. કાત.
 ધાએલ (વિ) ધાયલ, ધવાયલો.
 ધાધરી (ના) નાનો ચણીઓ.
 ધાધરો (ના) ચણીઓ.
 ધાઈ (ના) ગાળો, કલનેર. આકૃતિ. સીનો.
 ધાવરો. પહાડ. સહાદ્રિની પૂર્વનો દેશ.
 ધુકિત. [કુરુવ. મારી નાંખવું.
 ધાટધડવો (કિ) આકૃતિ આણવી. તળવીજ

ધાટી (ના) ઝુંદડી.
 ધાટખોત (ના) એક દેશમી કાપડ.
 ધાટી (વિ) ધાટવું. ગડી. ગામડી.
 ધાટીલું (વિ) દેખાવડું, રૂપાણું.
 ધાડડું (ના) માટલું.
 ધાડવો (ના) ધડો. ધટ, કુંભ.
 ધાડાસ (ના) ધાડાપણું.
 ધાડું (વિ) લચકા પડવું. બહું.
 ધાણુ (ના) વિભાગ. ધૂળધાણી. સંધરવથર. સંહાર.
 ધાણી (ના) તેલ કાઢવાનું ચંચ્ર. [દાડુ. ધન.
 ધાત (ના) હાલ્યા. ખૂન. પ્રાણસંકટ. ધા. એ-
 કન સંખ્યાનો ગુણાકાર.
 ધાતક } (વિ) ધાત કરનાર, ખૂની. નિર્દય,
 ધાતકી } હુધ.
 ધાતચંદ્ર (ના) હાનિકારક રાશિમો ચંદ્ર.
 ધાતવું (કિ) ધાલવું.
 ધામ (ના) ધર્મ, પરસેવો. ઉખારો. તરફે.
 ધામચ } (ના) તરમાંથી વહાણમાં પાણી
 ધામજ } ભરાવું તે.
 ધામટ }
 ધાય (ના) ધાવ, જખમ.
 ધાયડમલ (વિ) બહાદુર, શર, પહેલવાન.
 ધાયલ (વિ) જખમી. કુખી. દરકી. [ફેલાં.
 ધાય્યાં ખૂડ્યાં (વિ) રાત્રીથી ધાએલ થએલાં કે
 ધાયો (ના) ધા, દસ્તો (૨૪ કાળનો). સૂ-
 ધારણુ (ના) ધારનિદ્રા. [કિતિક લેખ.
 ધારી (ના) એક પકવાન. વાળનો ઘેર. ચક્ર.
 ધાલ (ના) પંગત, હાર.
 ધાલણુદુસ (ના) દેવાળિયો. પેસા ધાલનાર.
 ધાલમેલ (ના) ગરબડસરબડ. ખટપટ.
 ધાલમેલિયો (ના) ગરબડિયો. ઉતાવળો.
 ધાલવું (કિ) પેસાડવું. પહેરવું. માથું મારવું.
 ધાવ(ના) ધા. આધાત, કાત, જખમ. [ખાઈ જવું.
 ધાશિયો (ના) ધોડામર નાંખવાનું બિનનું કાપડ.
 ધાસ (ના) બડ, તૂણ. ચાર. ધસારો.
 ધિમેલ (ના) એક રાતો ધોડો.
 ધિયજ (વિ) જેના દૂધમાંથી ધણું ધી નીકળે
 ધિરસો (ના) ધીસોટો, કાપો. [તેવું. (ટાર).
 ધી (ના) ધૂત, આન્ય, તપ.
 ધીયો (ના) ધીનો ધધો કરનાર.

ધીલોડી (ના) પક્ષી, ધરેળી. ટીડોડોનો વેલો.
 ધીલોડું (ના) ટીડોડું. ગોલું. (એક શાક).
 ધીસ (ના) રોન. હોળીનો વરવોડો.
 ધીસલું (ના) બળદ પળોડવાનું હથિયાર.
 ધીસલું (કિ) ઠોંડલું, મારલું.
 ધુંગટ (ના) ધુમટો, લાળ.
 ધુંગરી (ના) માથે ઓઢવાની સીવેલી કામળી.
 ધુંધટ (ના) ધુમટો, લાળ.
 ધુંધટી (ના) માથે ઓઢવાની કામળી.
 ધુંબલું (કિ) ધું ધું અવાજ કરવો.
 ધુંટડો (ના) ગોઠ, એકે આસે પીવાય તેટલું.
 ધુંટણ (ના) ઢીંચણ.
 ધુંટણિયાં (ના) રીંગના.
 ધુંટણિયાં ભરવાં (કિ) રીંગલું, ધુંટણથી ચાલવું.
 ધુંટલું (કિ) બલ કરવું ધસવું. ફરી ફરી લખવું.
 ધુંટી (ના) પગની પાની અને નળાના સાં-
 ધાની બાહુની હાડકી.
 ધુંટો (ના) ધુંટવાનું ઓળર.
 ધુએડ (ના) ધૂવડ પક્ષી. ઉલ્ક. [રમલું તે.
 ધુધરમાળ (ના) ધુધરાની માળા. તે આંધીને
 ધુધરી (ના) ધાતુની પોલી નાકાંવાળી ગોળી.
 એક ઝીનું ધરેલું. બાફેલું અનાજ.
 ધુધરો (ના) એક રમકડું. મોટી ધુધરી. એક
 ખાવાનું. મરડિયા. પલાળેલા ચણા.
 ધુધવાટ (ના) જોરમાં વહેતાં પાણીનો અવાજ.
 ધુધુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ધુધુચાલું (કિ) જોરથી ફૂંકી વળડલું.
 ધુમળ } (ના) ધુમળ. અધિગોળ શિખરવાળું.
 ધુમટ } (ના) ઠોંડણ. (દેહેરાનું).
 ધુમટી (ના) પાત્રાં કે વાંસની સૂપડા જેવી
 ધુમણી (ના) હિંચકા. [છતરી.
 ધુમરડી (ના) ફેર, ચક્કર.
 ધુમરાલું (કિ) મોંદું ચઢવું. અંધરાલું.
 ધુરલું (કિ) ડોળા કાઢવા. ફાંતીઆં કરવાં.
 ધુરલિયાં (ના) ડોળા.
 ધુસલું (ના) પેસલું. દાખલ થવું.
 ધુસો (ના) ધુસો, કોધ. મુકડો.
 ધૂંટ (ના) ધૂંટડો. ધાંટો.
 ધૂડ (ના) ધૂવડ, ઉલ્ક.
 ધૂમ (અ) ખેસાન. ગરક.

ધૂમલું (કિ) ચોમેર અવાજ કરવો. મચલું. મ-
 ધૂસ (ના) કોળ, મોટા જંદર. [હાલવું.
 ધૂસિયું (ના) કોળવાઈ. ધૂસ પકડવાનું પાંખડું.
 ધૂત (ના) ધી, તપ, આનંદ, તાવેલું માખણ.
 ઘંધટ (વિ) ઘેરાયલું.
 ઘંધટ (ના) ઘાડ છાંયા. અંધકાર.
 ઘંસ (ના) દાસમાં ઉકાળેલા લોટનો ખોરાક.
 ઘંડું (ના) મેંદું, ગાડડું.
 ઘેન (ના) ખુમારી, તંદ્રા.
 ઘેબર (ના) ગેબર, ધૂતવર. (પકવાન).
 ઘેબરિયો (ના) ઘેબર જેવો મીઠો.
 ઘેર (ના) ઘેરાવો. હટ. મારીધૂ. ધારી ઘેરિ-
 યાનું ટાળું. ધરે.
 ગેરદાર (વિ) ફરૂતા ઘેરવાળું (કપડું).
 ગેરમેકાં (અ) આયેલું. બહાર ગયાવિના.
 ગેરમેસલું (કિ) રેન્ન મળવી. બરતરફ થવું.
 ગેરલું (કિ) કબજે કરવું. કેદ કરવું. રોકવું.
 ગેરાવ (ના) પરીધ. ઘેર. ઘેરાવો.
 ગેરાલું (કિ) સંકડાલું. અંધરાલું.
 ગેરાવો (ના) ઘેર. પરીધ.
 ગેરિયો (ના) ઘેર રમનારો.
 ગેડું (વિ) પાડું. ચક્રચૂર. ખુમારીવાળું.
 ગેરેઘેર (અ) બધાને ઘેર. દરેક ધરમાં.
 ગેરો (ના) ગેરાવ.
 ગેરો ધાલવો (કિ) ચોમેરથી રોકવું.
 ગેલચું (ના) ગેલીના પેટનું છાંકડું.
 ગેલછા (ના) શોડુંક ગેલાપણું.
 ગેલડી (ના) ગેલી. (કવિતામાં).
 ગેલસકડું (વિ) ઢંગવગરનું.
 ગેલાં કાઢવાં (કિ) લાડમાં ગેલાઈ કરવી.
 ગેલાઈ (ના) ગેલછા. ગાંડપણ.
 ગેલું (વિ) ગાંડું. અદંકપાંસલી.
 ગેસુ (ના) રજ, ધૂળ.
 ગોંડલું (કિ) કોણી મારવી, મુકી મારવી.
 ગોડો (ના) મુકડો, ગોઠો. કોણીનો ધા.
 ગોંગાટ } (ના) કંઠાણ, બૂસ, સોર. ભેડ
 ગોધાટ } (ના) અગેલો અવાજ.
 ગોંચલું (કિ) ભોંડલું. બંધાડલું.
 ગોંટલું (કિ) ગોંડ બંધવું. સૂવું.
 ગો (ના) એક કાણી. અંદનવો. પાંટલાવો.

ઘોડકું (કિ) ઘોંડકું, મુકી મારવી.
 ઘોડો (ના) ઘોંડો, ગોદો.
 ઘોગર (ના) બાહુક, બાવો.
 ઘોગરરાણો (ના) ઘોગરનો રાત્ન. એક પૂતળું.
 ઘોધા (ના) કાઠીઆવાડકું એક બંદર.
 ઘોધારી (નિ) ઘોધા બંદરનું.
 ઘોધો (ના) ઘોળો. મૂર્ખ.
 ઘોધોરાણો (ના) ઘોધરાણો.
 ઘોચકું (કિ) ઘોંચકું, પેસાડકું.
 ઘોટ (ના) ધૂંટ, ઘોટ, ધૂંટડો.
 ઘોડગાંઠ (ના) ખેવડી ગાંઠ.
 ઘોડહોઠ (ના) ઘોડાની સરતકું સ્થાન.
 ઘોડમહાન (ના) ઘોડીથી બાદશાહને ઘેરવો તે. (સેંત્રનમાં).
 ઘોડમુખું (ના) ઘોડાના જેવા મુખવાળું.
 ઘોડલી (ના) ઘોડી (લાડમાં).
 ઘોડવેલ (ના) ઘોડાગાડી, ચારઠ. [જમાં].
 ઘોડગાંઠ (ના) ઘોડગાંઠ. ગાડીનું જોર (સેંત્ર-
 ઘોડાગાડી (ના) ઘોડાની ગડી. ચારઠ.
 ઘોડાર (ના) તખેલો. અશ્વશાળા.
 ઘોડાવજ, ઘોડાવજ (ના) એક સુગંધી મૂળિયું.
 ઘોડાવાળો (ના) ચરવાદાર. રાવત.
 ઘોરિયું (ના) ચોપળી બાળકની ઝાળી બાંધ-
 વાની ઘોડી. લિહેર. ટેકો. એક મોહર.
 ઘોડી (ના) ઘોડાની સાદક. ખીટી. ખેસણી.
 ઘોડું (ના) દુર્બલ ઘોડો. ઘોડેસવાર.
 ઘોડેસવાર (ના) અસવાર.
 ઘોડો (ના) ઘોટક, અથ, હુચ.
 ઘોટલ્યો (ના) બળદિયો. સાંઠ.
 ઘોણ (ના) ઘેન, મોટો હુથોડો.
 ઘોણિયું (ના) ઠંકો.
 ઘોળો (ના) ઘોળો, વાસાંભાં પડેલો ખાડો.
 ઘોર (ના) ઊંધતા નીકળતો અવાજ. કબર-
 નો ખાડો. ખરજ. કથોમ.
 ઘોર (વિ) ભયંકર. અધમ.
 ઘોરખંધારી (વિ) બિહામણી કાળી (રાત).
 ઘોરખાંડું (કિ) અંધરાડું.
 ઘોરકું (કિ) ઊંધતાં અવાજ. ઘાઠવો.
 ઘોડલો (ના), વગર તોડે આવેલો. એક પંખી.
 ખાંસી કરેલો વાહોડો.

ઘોષ (ના) ઘોષણું તે. અમુક સ્વર. ભરવાડનું
 હુપડું. તખેલો.
 ઘોળ (ના) ગભરાટ. મુંઝવણ. વાદવિવાદ. અંધેર.
 ઘોળકું (કિ) ઘોળીને નરમ કરવું. વિચારવું.
 ઘોળવું (ના) ભાંગેલું દહિ.
 ઘોળાઘોળ (ના) સંકટપવિકટપ. સંદેહાવસ્થા.
 ઘોળાયાં કરકું (કિ) વખત ગાળવો. ખોડી થવું.
 ઘોળાવું (કિ) ઘોળાઈને નરમ થવું.
 ઘોળયું (અ) હશે! જાને! આણું!
 ધ (પ્ર) નારાક અર્થ. જેમ કૃતધ, દકધ.
 ધાણ (ના) નાક. ગંધ.
 ધાણે દ્રિય (ના) નાસિકા, નાક.

હ,

હ (ના) પાંચમો અંગ્રન. આથી, આરંભાતા
 શબ્દો નથી. (તેથી ત્રેસમાં બીજાં નથી)
 શબ્દની વચમાં ક, ખ, ગ, ઘ એ ચાર અંગ્ર-
 નોની પૂર્વે એ (હ) આવેછે. ત્યાં જોને બ-
 દલે અનુસ્વાર મૂકાયછે. જેમ:-અહ્ક=અંક;
 શહ્ખ=શંખ; ગહ્ગ=ગંગ; સહ્ધ=સંધ.

ચ.

ચ (ના) છઠ્ઠો અંગ્રન.
 ચ (અ) અને પુત:
 ચ (આ) “ત્ય”નો. જેમ સત્ય, સાચ; તત્ય,
 ચઈતર (ના) ચૈત્ર. (મહિનો). [નાચ.
 ચહું (ના) ચૌકું, નાનું બજાર.
 ચહલ (વિ) ચૌલ, ૧૪ (સંખ્યા).
 ચક (ના) કીણી સળીનો પડદો. (જનાનાનો).
 ચક (અ) છક. ચકિત.
 ચકચક (અ) ચળકાટ ઝંક.
 ચકચકું (વિ) ચળકવું, ઝંકવું.
 ચકચકું (કિ) પ્રકાશવું, ચળકવું. ઝળકવું.
 ચકચકાટ (ના) ચળકાટ, તેજ, પ્રકાશ.
 ચકચકિત (વિ) ચકચકવું. સાફ. સ્વચ્છ.
 ચકચાર (ના) ખેત, તપાસ, પૂછપરછ.
 ચકચંધ (ના) પાંચખૂંચ, માયાકૂટ, ચામેદી.
 ચકચૂર (વિ) ગરક થયેલું. તક્લીન. નિમગ્ન.
 ચકરોણ (ના) ઉપર નીચે ચક્રમાં ફરતા હિ-
 ચકડી (ના) ચકરડી, ધીરડી. ચિકા. ચક. ફેર.
 ચકડું (ના) ચકરડું, ચક.

$\left. \begin{array}{l} \text{यक्षु} \\ \text{यज} \end{array} \right\} \text{(ना) आंष, नेन, नेत्र, नयन, अक्षि.}$

यथाऽतुं (किं) यायवा यायतुं.

ચગદહું (કિ) છંદહું, ચાંપહું, ચકદહું.

ચગતુ (કિ) ઉડતું. (કનકવાનું).

ચગળપુ (કિ) ચાવી ચાવીને ખાણું.

ચગાંવણું (કિ) હવામાં ઉરાડણું. (પતંગ).

ચગી જવું (કિ) ત્ત કેતમાં સમજવું.
ચગાં (ચિ) ચાંચાં, ચાંચાં

यगु (वि) यंयण, यासाह. यङ्कार.
यगुं (ता) डेलने। यगुं डेलने।

यंग (वि) स्वयं शत गा. जंगी

ચંગ (અ) હૈયાં, ધંડા, કંઈ નહિ આજે મનમાં

ચંગા (વિ) ચંગ, સ્વચ્છ.

ચંગારી (ના) ચણુચારી, તણખો. ૨૪.

ચંગોટી (ના) સોડ. મોંઢું લૂગડે ઢાંકું તે.

ययलुवं } (किं) यल्यलुवं, यलुवं, योऽलुवं
ययलुवं }

સચ્ચાર (ના) ચાક ચાકમે. ભો...

અચ્ચામરમો (તા) મા કાલેનની ગામ

यंय (ना) यांय, यंयू. (प'प्पीनी).

यञ् (वि) यञ्, कृत्तुं, ढणत्तुं. आसाङ्. यञ्

યંચળા (નદ) વીજળી. લક્ષ્મી. એકું વૃત્ત.

અચળાઈ (ના) અપજતા. હોશિયારી.

ਪੰਥੂ (ਨਾ) ਧਾਂਸ਼.

૧૮ (ના) શ્રાદ્ધમાં પ્રાદક્ષિણને ઠેકાણે મૂકાતી

દસના ગુથલી સળિયે. ખંત. ૬૬.

૯૩ (ગા) એક પંખી

૮૩ (ના) એક પંખી, ચલેલો.

८३ (वि) दीपपुं. वासुदेव.
८३ (वि) दीपपुं. वासुदेव.

૨૨૩ (ક) ડાખરુ. દીપરુ. છરુરુ.
૨૨૪ (ગ) ચપરી. રાંધ

२४। (ना) यपटी. ३०५.
२५। (ना) दंश. ३०५.

251 (ना) दंश, उंष. रीस. यांल्लो.

શ્રી (ના) વાદીને, કરેલું અથાણું. ચાંદણ.

(ના) કાળજી, ખંત. તાલાવેલી. અ-
કળામણ. અંતર

॥ (ना) सादृशी, धामनं, गायत्री ॥

સાદી (ના) સાદી, ધાસનું પાશર
સાદી (અ) સાદી, ધાસનું પાશર

૧૫૭ (કિ) રૂ. ૧૫૦૦૦૦

ਪ੍ਰ. (੬) ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ?

परी (ना) नेटपट, संताप.

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

ચટિયો (વિ) છદ્વી, મમતી, હઠીલો.
 ચડચડ (અ) ઝટ. ભેતભેતામાં.
 ચડતર (ના) વધધટ. ચઢવું ને ઉતરવું.
 ચણ (ના) ચઢણ, ઊંચે ચઢવાનો માર્ગ.
 ચડતી (ના) ચઢતી, આખાદાની, ઉત્કર્ષ. ક્રતેહ.
 ચડતી (વિ) ઊંચી. વધતી.
 ચડવું (વિ) ચઢવું. વધવું. શ્રેષ્ઠ.
 ચડતા દહાડા (ના) આખાદીનો વખત.
 ચડતી ભાંજણી (ના) હલકી કીમતની રકમ-
 ને ભારે કીમતમાં આણવી તે.
 ચડપ ચડપ (અ) નક્કીથી.
 ચડપવું (કિ) ઝડપવું, ઝુટી લેવું.
 ચડભડવું (કિ) ઝુરસે થવું. લડવું.
 ચડભડાટ (ના) ખોલાચાલ, નકાર.
 ચડવું (કિ) ઉપર જવું. વાંકું વળવું. ઊંચું
 થવું. વધવું. ઉત્કર્ષ થવો. ભેસ વધવો.
 છકવું. આવવું. વળવું. ધરાવું. તૈયાર
 ચડવો (ના) ડોહિયો. [થવું. ફેલવું. ગળવું.
 ચડસ (ના) ચરસ. એક કેફ. લલુતા.
 ચડસાચડસી (ના) ચરસાચરસી. સ્પર્ધા.
 ચડાઈ (ના) ચઢાઈ, હુમલો. તૈયારી.
 ચડાઈ (વિ) ફેલણ.
 ચડાચડી (ના) સરસાઈ, હોંસાતોંસી.
 ચડાવ (ના) ચડાણ. સ્વારી. ઉપાડ.
 ચડાવવું (કિ) ચડે તેમ કરવું. ઉપર મૂકવું.
 ખાવું. ઉરકેરવું. છટ આપવી. કબજવું.
 ચડાવો (ના) ચડાવ, ચડાણ. [અર્થવું.
 ચડિયાવું (વિ) વધારે સરસ. ચઢવું.
 ચડેલ (વિ) ચડાઈ. ઉરકેરાવું.
 ચઢવું (કિ) ચડવું.*
 ચણી (ના) ચાંચારી, વણખો, વિસ્ફુલિંગ.
 ચણચણ (અ) અવાજનું ઝાનકરણ.
 ચણચણવું (કિ) ચણવું.

* આ પ્રમાણે ધણાખેરા ચડ ધાતુના સ-
 ખેમાં ચઢ (એટલે ૨ ને ઠેકાણે ઢ) લખાય
 છે. યા બોલાય છે. પોદળ રૂઢી અને શિષ્યપ્ર-
 દાય ભેદો અને પ્રયોગો ગ્રંથો. માત્ર વિ-
 સ્તાર ન થવા માટે અને ખપા સખેને બે-
 વડાચા નથી.

ચણચણટ (ના) ચણચણનો અવાજ.
 ચણતર (ના) ચણવાની રીત. બનાવટ.
 ચણવું (કિ) ચણતર કરવું. ઊઠાવવું.
 ચણા (ના) ચણક, એક કઠોળ.
 ચણાપણી (ના) ચણનો છાંડ, તેની જુડી.
 ચણાપાપડી (ના) એક મીઠાઈ.
 ચણિચાર (ના) ખારણું ફરવાનો ખાડો.
 ચણિયો (ના) ધાધરો.
 ચણીટી } (ના) ગુંળ. ના વાલ. રા ગ્રેન.
 ચણીટી }
 ચણ (વિ) કોધાયમાન. હુંદ મીનજ.
 ચણાલ } (ના) શ્વપાક. બ્રાહ્મણને પેટ શુદ્ધ-
 ચણાળ } થી થએલી પ્રજા. ઘેરો.
 ચણાળ (વિ) નિર્દય, ધાતકી, દુષ્ટ.
 ચણાળ ચોંડી (ના) હુચ્ચાની ટાળી.
 ચણાળણી (ના) ચંડાળની સ્ત્રી. પાપણી.
 ચણકલ (ના) અગ્નિજ્વલો રસ. એક કેફ.
 ચણકલ, ચણાળ (ના) એક પાંખી.
 ચતરંગ (ના) એક વાજી. એક ગીત.
 ચતરાઈ (ના) ચતુરાઈ, હોશિયારી. દક્ષતા.
 ચતું (વિ) પીઠપર પડેલું. સવળું.
 ચતુંપાટ (વિ) પાટલા જેવું ચતું.
 ચતુર (વિ) ચાર, ૪ (સંખ્યા). ભેમ ચતુર્ભુજ.
 ચતુર (વિ) હોશિયાર, દક્ષ. રસિક. પકડું.
 ચતુરંગ } (વિ) ચાર ભતવું (સૈન્ય). હાથીના
 ચતુરંગી } સ્વાર, ઘોડેસ્વાર, રથો અને પેદલ.
 ચતુરસીમા (ના) ચતુરસીમા. ચારે બાજુની હદ.
 ચતુર સુભન (વિ) દૈદ્ય અને સુજ. ભણેલું ગ-
 ચતુરા (ના) ચતુર સ્ત્રી. [ભણેલું.
 ચતુરાઈ (ના) ચાતુર્ય, કાબેલિયત. પકાઈ.
 ચતુરાનન (ના) ચાર સુખવાળો સ્વરૂપ.
 ચતુર્ધાત (ના) એકની એક સંખ્યાનો ત્રેવડો ગુ-
 ચતુર્થ (વિ) ચોથો. [ભાંકાર.
 ચતુર્થાંશ (ના) ચોથો ભાગ. ૦૧ (પા).
 ચતુર્થી (ના) ચોથ. પંચમવરિયાનો ૪થો દિન.
 ચતુર્દેશ (વિ) ચાર પાંખડીવાળું.
 ચતુર્દેશ (વિ) ચૌદ, ૧૪ (સંખ્યા). ૪+૧૦
 ચતુર્દેશી (ના) ચૌદસ.
 ચતુર્ધા (અ) ચાર પ્રકારે,
 ચતુર્ભુજ (વિ) ચાર ભુજયુક્ત. ૪ હાથવાળું.

ચતુર્ભુજ (ના) વિષ્ણુ. સંસ્કૃતવતી.
 ચંતુર્ધ્રિધ (ના) ચાર પ્રકારનું.
 ચતુષ્કાણુ (ના) ચોખ્ખણ.
 ચતુષ્થય (ના) ચારનો સમુદાય.
 ચતુષ્પદ (ના) ચોપગાં પશુ. એક કરણ.
 ચતુ (વિ) ચતું. હંધું નહિ તે.
 ચતુભુજ (વિ) ચતુર્ભુજ. ચાર હાથનું.
 ચન્ત (ના) ચિન્ત્ય. સ્વામી.
 ચંતા (ના) ચિંતા, ક્ષીર. કાળજ.
 ચંદ (ના) ચંદ્ર. ચાંદલો.
 ચંદ (પ્ર) શ્વાસના નામને લાગેલ. જેમ પ્રે.
 ચંદ (વિ) ચોડું, જુન. [મચંદ.
 ચંદન (ના) ચૂંડ. ટીકું, એક સુગંધી કાષ્ટ.
 ચંદનધો (ના) એક નતની ઘો. (પંખી).
 ચંદનચૂડી (લા) આગળ પહેરવાની ચૂડી.
 ચંદનહાર (ના) એક ગળાનું ધરણું. [રવો.
 ચંદની (ના) ચાંદની, ચંદ્રપ્રભા. સફેત ચંદ.
 ચંદરવો (ના) માંડવાની ઉપર બાંધવાનું કપડું.
 ચંદરસ (ના) ચંદ્રસ.
 ચંદા (ના) ચંદ્ર જેવી ઠાંતિવાળી સ્ત્રી. ચંદની.
 ચંદાણું (કિ) બકાધને ચાકું પડવું.
 ચંદી (ના) ઢોરને આપવાનું અનાજ.
 ચંદેરી (ના) એક ગામ, તથા ત્યાંની ચીજો
 ચંદ્ર (ના) એક ગ્રહ, સોમ. ચાંદલો. એક.
 ચંદ્રક (ના) ચાંદલો, ચાંદલો. [ત્રીકું લગડું
 ચંદ્રકળા (ના) ચંદ્રબિંબનો ૧૬મો ભાગ. એક
 ચંદ્રકાંત (ના) એક ચળકતો ઝરતો ઠંડો પથ્થર.
 ચંદ્રગ્રહણ (ના) પૂનેમનું ગ્રહણ. ચંદ્ર સૂર્ય-
 ની વચે પૃથ્વીનું આવવું
 ચંદ્રજ્યોતિ (ના) ચાંદની. બપોરિયું.
 ચંદ્રમણી (ના) ચંદ્રકાંત. [તારાઓ.
 ચંદ્રમંડળ (ના) ચંદ્ર તથા તેની આસપાસના
 ચંદ્રમા (ના) ચંદ્રમસ, ચંદ્ર, ચાંદ. સારિ.
 ચંદ્રમુખી (વિ) ચંદ્ર જેવા મુખવાળી (સ્ત્રી).
 ચંદ્રમૌલિ (ના) શિવ. (જટામાં ચંદ્ર રાખનાર).
 ચંદ્રવદના (વિ) ચંદ્રમુખી.
 ચંદ્રશેખર (ના) શિવ, ચંદ્રમૌલિ.
 ચંદ્રાવળા (ના) એક નતની ચૂજરાની કવિતા.
 ચંદ્રાવળી (ના) એક ગીત.
 ચંદ્રિણ (ના) ચાંદરણું, ચાંદની.

ચંદ્રસ (ના) એક ચંદ્ર.
 ચંદ્રાદય (ના) ચંદ્રનું હૃદય તે.
 ચંપ (અ) બોલવું અટકાવાની સંજ્ઞા.
 ચપકાવડું (કિ) ગરમ ચીજને ચાંપવી. ડામણું
 ચપકો (ના) હલકો ડામ.
 ચપચપ (અ) ઝડપથી. અવાજનું અનુકરણ.
 ચપચપડું (કિ) ચાંપી જોતાં તાર નીકળે એ વુ
 ચપચપું (વિ) ચીકણું અને લીનું. [પવું.
 ચપટ (અ) ચપ્પટ. પલાંડીએ બેસવું.
 ચપટાણું (કિ) દબાવું. નુકસાનમાં આવવું.
 ચપટી (ના) અંગુઠા સ્પર્શે તરૂંની જે મધ્ય-
 માનું જોડાણ. જરાક. પળક.
 ચપટું (વિ) ચંપાયલું, દબાયલું. ચીપું.
 ચર્ચડવુ (કિ) ટીપીને ચપટું કરવું.
 ચપડાવડું (કિ) ચપચપ ખાઈ જવું. ચોરડું.
 ચપડે તેમ કરવું.
 ચપડિયો (ના) બાલકું ચપડનાર.
 ચપણું (ના) ખટરું, સકોરું, રામપાતર.
 ચપરાસ (ના) પતરાન. નામની ધાતુની તખતી.
 ચપરાસી (ના) બરાંધ. પટાવાળો. દૂત.
 ચપલ } (વિ) ચાલાક, ચંચળ, હલોળી.
 ચપળ }
 ચપળતા (ના) ચાલાકી.
 ચપળાં (ના) આંખ મીચામણાં.
 ચપળા (ના) ચપલા, લીજળી, દામિની ચપળ
 ચપળાઈ (ના) ચપળતા, ચંચળાઈ. [સી.
 ચપાચપ (અ) ઝડપથી. ટપોટપ. ચુપચાપ.
 ચપાટવું } (કિ) સપાટાખંધ ખાઈ જવું.
 ચપાટી જવું }
 ચપેટ } (ના) ઝપાટો. પંતે. ફાંસો. ધક્કો.
 ચપેટી } નુકસાન. પ્રેતપીડા.
 ચપ્પ (અ) ચપ. મુંગા રહેવાની સૂચના.
 ચપ્પટ (અ) પલાંડી વાળીને બેસવું તે.
 ચપ્પુ (ના) ચાકું. કંડમતરાશ.
 ચબરાક (વિ) ચપળ, ચાલાક.
 ચબૂતરા (ના) ચાવડી, ચોકી, ગેટ. [અચેલ
 ચબોલા (ના) સામસામા પ્રશ્નોત્તર.
 ચલડવું (કિ) ચીડવું. કાઠમાં બોલવું.
 ચલડાટ (ના) [કાસ. બોલ્યાલ. [આકર્ષણ.
 ચમક (ના) ચળકાટ, ચમકારો. એક રાગ.

અમકપથર (ના) લોહચુંબક.
 અમકલું (કિ) ચોંટલું, ઝબકલું. ઓથિયું પ્ર-
 અમકળી (ના) અંપાકળી, એક ધરેણું. કિરાણું.
 અમકારો (ના) ઝબકારો. અમચમ થતો અ-
 અમકારો વાળ. દેખાઇને લોપ થતો પ્રકાશ.
 અમકાવડું (કિ) બીવડાવડું, શિક્ષા કરવી.
 અમચમ (અ) એવો અવાજ. બળતરા.
 અમચમડું (કિ) બળતરા થવી.
 અમચી (ના) ખલેચી. નાનો ચુમચો. [પાત્ર.
 અમચો (ના) લાંબા છાછરા ચારાડું દાંડીવાળું.
 અમડી (ના) ચપડી. યોમડીનું દબાવું.
 અમટો (ના) અંગુઠો અને તર્જનથી ચામડી
 અમખાવવી તે. લાંબો ચીપીઓ. ઉભમડું
 અમડી (ના) ચામડી. [એક ઓળટી.
 અમત્કાર (ના) આશ્ચર્ય. અદ્ભુત બતાવ.
 અમત્કારિક (કિ) આશ્ચર્યજનક. નવાઇનું. આ-
 અમત્કારી (વિ) નદદાયક.
 અમન (ના) બાગ. મઝો. આનંદ.
 અમરી (ના) અનાજની કૂમતી. અમ્મર.
 અમર (ના) ખાલપો. ચામડાં સાફ કરનાર.
 અમેલી (ના) ચંપેલી, એક ફૂલ.
 અમ્પક (ના) ચંપો, એક ફૂલ તથા તેનો છાંટ.
 અમ્પત થયું (કિ) નાશી જડું.
 અમ્પલ (ના) એક ભતનો ભેટો.
 અમ્પાવરણું (વિ) ચંપાના ફૂલના રંગનું.
 અમ્પાવડું (કિ) દબાવડું. અમ્પી કરાવવી.
 અમ્પી (ના) શરીર દબાવડું તે. પગઅમ્પી.
 અમ્પૂ (ના) અંધની એક ભત. ભેમરૂકિમણીચંપૂ.
 અમ્પેલી (ના) એક ભતનો ઘોળો ફૂલ.
 અમ્પો (ના) અમ્પડું, એક પીણું ફૂલ.
 અમ્પુ (ના) સીંદોઈ.
 અમ્પુડી (ના) છેક નાનો અમ્પ.
 અમ્પેલી (ના) ચંપેલી.
 અમ્મર (ના) ચામર, મોટી પીછી.
 અર (ના) ખાઈ. ચામ્પોત્તરનું અંતર. ચરનાડું
 અરથળ. મેપ, કંક, તુલા, મકર રાશિ. સ્વા-
 અરિત, અવલુ, ધનિષ્ઠા, શતતારકા. નક્ષત્રો.
 અર (વિ) જડું. ચરનાર.
 અરકલો (ના) ચલેલો.
 અરકલું (કિ) ખાલકલું અથડું.

અરખ, અરખો (ના) કપાસિયા જે રૂંદા
 ખાડવાનો સાંચો. ખરાદ.
 અરખી (ના) નાનો ચરખો. પવનચક્કી.
 અરચા (ના) ચર્ચા. લોકવાયકા. વાદ. સંભાષણ.
 અરચાવડું (વિ) ચરચા ચલાવવી.
 અરચાડું (કિ) ગવાડું.
 અરણ (ના) પગ. કવિતાનું પાદ. તુક.
 અરણામૃત (ના) પુન્યના પગધોળાનું પાણી.
 અરણારવિંદ (ના) ચરણકેપી કમળ.
 અરણો (ના) ધાધરો, ચલિયો.
 અરણોદક (ના) ચરણામૃત.
 અરનુંડું (ના) ચોપણું પશુ.
 અરખી (ના) ચર્મિકા, ચામડીની અંદર ઠરે-
 લો ચીકણો પદાર્થ. ચામોદી.
 અરખીદાર (ના) ચરખીવાળું.
 અરરર (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 અરવાદાર (ના) ઘોડાવાળો. રાવત.
 અરચી (ના) નાનો ચર.
 અરડું (કિ) પશુનું ખાડું. કૂરતાં ખોરાક મે-
 અરસ (ના) એક કેદ. લલુતા. [જાવો.
 અરસાચરસી (ના) ચરસાચડસી, સરસાઈ, હોંપ
 અરાઈ (ના) દોર ચરાવવાની મજૂરી. સાતોંસી.
 અરાગ (ના) દીવો; બતી.
 અરાચર (વિ) જગમ રથાવર.
 અરામણી (ના) ચરાઈ.
 અરાવડું (કિ) ઠોરને ચરતાં મૂકવાં.
 અરિત (ના) ગુણ તથા આચરણ વર્ણન. બ-
 અરિત્ર (અ) ખાખંડ. ચેચ. કમ્મ.
 અર (ના) દેગ. હોમદ્રવ્ય.
 અરકરણું (ના) મોં ધોડું.
 અરડો (ના) ચડવો (માટીનો).
 અરોતર (ના) ચાકતર, ગજરાતનો એક પ્રાંત.
 અરોતર (વિ) ચરોતરનું.
 અર્ચા (ના) લેખવાર્તા. ચરચા. ખબર.
 અર્ચાપત્ર (ના) ખેખરપત્ર.
 અર્ચાપત્રી (ના) ખબર લખનાર.
 અર્ચિત (વિ) ચોપડેલું, ચવાયડું.
 અર્ચું (ના) ચામડી, છાલ. ચામડું.
 અર્ચપત્ર (ના) ચામડાનો કાગળ.
 અર્ચો (ના) ચાલચેલણ. શિકલ. દેખા

ચલચલ (અ) નન. દૂર થા. ઝટકર.
 ચલણુ (ના) ચલન. વગ. સત્તા. વળન. વારા.
 ચલણી (ના) ચાલતા વખતનું (નાણું).
 ચલમ (ના) તંબાકુ, ગાંજી પીવાનું કામ.
 ચલાહ (વિ) કામચલાહ, સાધારણ. ટકાહ.
 ચલાણી (ના) ખાલી. પરધીવાળી વાડકી.
 ચલાણું (ના) પરધીવાળું ખાણું.
 ચલાવવું (કિ) ચાલે તેમ કરવું. શરૂ કરવું.
 ચમક કરવો. ગતિમાન કરવું. ફેડવું.
 ચલિત (વિ) ચાલેલું, ખસેલું.
 ચલિત કુંડળી (ના) ગ્રહનું ચલન દર્શક કુંડળી.
 ચલિયું (ના) ચલું (પંખી).
 ચલો (અ) ચાલો. ઝટકરો.
 ચલ્લી (ના) ચક્રી, ચક્રી.
 ચલું (ના) ચલ્લીનું બચ્ચું. ચાંગળું.
 ચલ્લુ (વિ) ચાલુ. જરીતું.
 ચલ્લો (ના) ચલ્લો. [ટંગ.
 ચવ (ના) ચેતીયું એક તોલ. રામ. સાન.
 ચવડ (વિ) તાણું દ્રોટ નહિ તેવું.
 ચવડાવવું (કિ) ચાવે તેમ કરવું.
 ચવડું (વિ) ઝટ કંકડો ન થાય તેવું.
 ચવવું (કિ) ખાલવું.
 ચવળવું (કિ) વલવલ કરવું. આતુર થવું.
 ચવળાટ (ના) વલવલાટ. આતુરતા.
 ચવાવું (કિ) ચાવી શકવું. ગવાવું, નિંદાવું.
 ચવેણું (ના) ચર્ચણ. કાચું કોરૂ ખાવાનું.
 ચવેયા (ના) ચાળા.
 ચંચો (ના) પગના તળિયાનો ફેલ્લો.
 ચંચડ (વિ) ચવડ, ચવડું.
 ચશ્મ (ના) આંખ, નેન, નયન, લેશન, નેત્ર.
 ચશ્મા (ના) ઉપનેત્ર.
 ચશ્માં આવવાં (કિ) થોડું દેખાવું.
 ચશ્મે સુલાખ (વિ) કાણું, આંખમાં ખોડવાળું.
 ચસક (ના) સૂળ.
 ચસકવું (કિ) ખસવું. ચસકું.
 ચસકાવું (કિ) મોંચાવું. ખોડાવું.
 ચસકો (ના) ગટકો. ઠણકો. ચાળો. ખરો.
 ચસચસાટ (અ) ખૂણ મક્રમ. [ચરસ.
 ચસયું (ના) ચશ્મા. આધવાસ.
 ચસવું (કિ) દખાઈ ખેસવું. ધખી જવું. ફળવું.

ચળ (ના) ચેળ. ખુળળી.
 ચળક (ના) ચપટેલા તારનો ચળકાટ. ટપકી
 ચળક ચળક (અ) ઉપરા ઉપરી ચળકવું તે
 ચળકવું (વિ) ઝળકવું, તેજવાળું.
 ચળકવું (કિ) પ્રકાર આપવો. દીપવું.
 ચળકાટ (ના) ઝળકાટ, રોશની.
 ચળકરો (ના) તેજ. પ્રકાર.
 ચળકીબંધ (વિ) ચળકાટવાળો, તેજદાર.
 ચળણુ (ના) ચલણ.
 ચળવણી (ના) ચાળવણી, ઉચલપાથલ.
 ચળવળ (ના) ચટપટી. ખેચેલેની.
 ચળવળવું (કિ) ટળવળવું. તલપપડ થવું.
 ચળવળાટ (ના) ચળવળ, વલવલાટ.
 ચળવું (કિ) ખસવું. ખગડવું. વણકવું.
 ચળાચળ (વિ) ચરાચર, જંગમ સ્થાવર.
 ચળામણી (ના) ચાળવાની મજૂરી.
 ચળાવવું (કિ) ચાળે તેમ કરવું. ફેરવવું.
 ચળું કરવું (કિ) મોં ધોવું. ખંખાળવું.
 ચળેલ (વિ) અસ્થિર. ઉડેલ. વંટેલ. ખસે
 ચળેલું (અ) ચાડે રસ્તે ગએલું.
 ચાઈ (ના) નાનો ચાંદલો.
 ચાઈ કરવું (કિ) ખસિયાણું પાડવું.
 ચાંગળું (ના) ચર્ચખાખો. હાથના પંખનો ખાડે
 ચાંચ (ના) ચંચૂ. પંખીના મુખની ટોંક. જ
 છીદાર ભાગ. [જા.
 ચાંચડ, ચાંચણુ (ના) એક ઝીણો ઉડતો
 ચાંચત્રો (ના) એક ખોદવાનું ચોનર.
 ચાંચિયો (ના) દરિયાઈ ચોર.
 ચાંચૂ (ના) કાંઈપણ અક્ષર-ખાલ.
 ચાંદ (ના) ચંદ્ર, ચાંદો.
 ચાંદણું (ના) ચાંદરું, ચંદની.
 ચાંદની (ના) ચંદ્રપ્રભા. અજવાળી રાત.
 ચાંદળીજ (ના) શુદ્ધ ખીજ, ચાંદરાત.
 ચાંદરડો (ના) તારા, નક્ષત્રો.
 ચાંદરણું (ના) ચાંદની, ચંદ્રપ્રકાશ.
 ચાંદરાત (ના) ચાંદળીજ.
 ચાંદલિયો (ના) ચાંદો, ચંદ્ર.
 ચાંદલો (ના) ચાંદલો, શુભકારની ભેટ.
 ચાંદી (ના) શુદ્ધ રૂપ. ખાખ. ચાંદું, ગરમી
 ચાંદું (ના) ચામડીનું ચાંદું. [રાં

ચાંદો (ના) ચંદ્ર, ચાંદ. ચંદ્રાકાર લાંછન.
 ચાંપ (ના) કળ. ક્ષમાન. દાખ. ચેતવણી. વાગ.
 ચાંપણ, ચાંપણી (ના) દખાણ. ઉશ્કેરણી.
 ચાંપેલી (વિ) આકરી, સખત.
 ચાંપવું (ક્રિ) દાખવું. લાંચ દેવી. તપાસવું.
 ચાંપું (ના) ફણસનો ગોઠલીવાળો ગર. ચંપો.
 નયની વચમાં ફરતા મોતી સાથેનો હીરો.
 માથાતુ એક ધરેણું.
 ચાંચા વહેવાર (ના) ચાંચેલી કરીને જમવા-
 ચાંચેલી (ના) ચાંચેલી, [નો અંધાર.
 ચા (ના) ચાહ. ઇચ્છા. હેત. [કનો મુખી.
 ચાહસ (ના) સીંચાઈનો જમાદાર. લશ્કરી હમા.
 ચાક (ના) સપેતો. ચક્ર. પેડું. એક ધરેણું. જી-
 ચાકટ, ચાકણ (ના) ચાકળ, એક સર્પ, યતિ.
 ચાકર (ના) સેવક. શુક્રામ. વહીતરો.
 ચાકરી (ના) દાસી. વહીતરી.
 ચાકરિયું (ના) ચાકરી પેટ આપેલું ખેતર ઈં.
 ચાકરી (ના) સેવા. દાસપણું. પગાર. ફરજ.
 ચાકો (ના) કાંચળીપર ભરેલી એક તરેહ.
 ચાકળ, ચાકળેણ (ના) બે મોંડાંની સાપણ.
 ચાળી (ના) નાની ધડુલી. અચ્છણ.
 ચાકળો (ના) આખળિયો. મોટી ધરેડી. ગાદી.
 ચાકા (ના) ગાળ ચપટો કંડો. સિંચેલો ઢગ.
 ચાકું (ના) ચક્ર. ખજૂરનું વાદિયું. ઢેકું.
 ચાકુ (ના) ચખ્ખુ, છરી, ક્ષમતરાસ.
 ચાખડી (ના) પાંચડી. [ખાલું.
 ચાખડું (ક્રિ) સ્વાદ લેવો. લેહેજત લેવી જરા
 ચાખળિયો, ચાખળો (ના) ચાકળો.
 ચાચર (ના) ચત્વર, ચોક, ચક્રો.
 ચાચરિયાં (ના) ચાંચલાની દેવીના ગણ.
 ચાચા, ચાચો (ના) કાકી.
 ચાટણ, ચાટણું (ના) ખાલકને ચટાડવાની ચીજ.
 ચાટડું (ના) ચારસી, દર્પણ, ખાપ.
 ચાટલો (ના) રૂપિયો. [કંઈ જાહેર સ લેવો.
 ચાટવું (ક્રિ) આંગળીએ વળગાડી જાણપર મૂ-
 ચાટવો (ના) લાડકાનો કાઠો. વાટવો.
 ચાટી (ના) બહુ ખોલી ચોપાસિયેલું. (ચી).
 ચાટો (ના) દોઢ યલો, ચોપારીઓ. ચોખા-
 ચાકું (ના) ચામડીપરનો કાચ, ચાંડું. [વલો.
 ચાડ (ના) ખંત, ચાનક, ચીવટ.

ચાંડિયેણ (ના) સુગલીખેર સ્ત્રી.
 ચાંડિયો (ના) સુગલીખેર. ખેતરનું પૂતણું.
 ખીહામણો પુરુષ.
 ચાડી (ના) સુગલી નિંદા. ચાકું.
 ચાડીખેર (ના) સુગલી કરનાર, ચાકું.
 ચાકું (ના) ચાકણની ચાડી. કોટિયું મૂકવા-
 તું કામ. કંદરું મોંડું.
 ચાણક્ય (ના) ચંદ્રગુપ્તનો પ્રધાન ચતુર.
 ચાણક (ના) ચંડાળ, શંપાક પાખી.
 ચાણી (ના) ચારણી.
 ચાણો (ના) મોટી ચારણી. ચારણો.
 ચાતક (ના) એક પંખી. અપયો.
 ચાતરવું (ક્રિ) ફેરવવું, ખસેડવું.
 ચાતરી (ના) તરાગ, તરાક (રેડિમાની).
 ચાતુર (વિ) ચતુર, કાળજ, વિચક્ષણ.
 ચાતુરી (ના) ચતુરાઈ, ચાતુર્ય.
 ચાતુર્ય (ના) ચાતુરી, હોશિયારી.
 ચાદર (ના) ઓછાડ. કફન. સ્થિરજળ.
 ચાદરપાટ (ના) ચાદર કરવા લાયક પનાતું કાપક.
 ચાનક (ના) કાળજ, શિક્ષા, ખંત.
 ચાનકી (ના) લાખરી, નાની રોટલી.
 ચાનકું (ના) લાખરી, નાની રોટલી.
 ચાંદ્રાયણ (ના) એક વ્રત. એક પ્રાયશ્ચિત્ત.
 ચાપ (ના) ધનુષ્ય, કામડું.
 ચાપડો, ચાપણું (ના) ચાણક.
 ચાપચીપ (ના) ટાપડીપ. માથાકોટ. [પિયો.
 ચાપચીપિયું (વિ) દ્વિશ્લેષારીખેર. ટાપડી-
 ચાપડો (ના) આધાર માટે જોડેલી ચીપ. ખે-
 ચાપણસી (ના) જુસામત, તાળેદારી. [વડો હુઓ.
 ચાપુ (ના) ચાક, ચખ્ખુ. ચાંગળું. [તિજન.
 ચાખક, ચાખખ (ના) ચાણક. કારડો. કૂકો. ઉ-
 ચાખખો (ના) ચાનક આપે એવી કચિત્ક. ચાણક.
 ચાણક (ના) લાડકી માથે ચૂંચેલી લાંબી દોરી.
 ચાણકરવાર (ના) દોરાને શીખવનાર.
 ચામ (ના) ચર્મ, ચામડી, ચામડું.
 ચામચીમરિયું (ના) રાતે દેખવું કાણું પંખી.
 ચામલૂ (ના) ચામડી જેઠે ચોટી રહેતી જી.
 ચામડું (ના) ચામડીપરની નિશાની.
 ચામડી (ના) ત્વચા, ખાલ. છાલ.
 ચામડું (ના) ચર્મ.

આમર (ના) ચમર. એક વ્રત.
 આમાચેણુ (ના) ચેણુ, છણુંદર.
 આમોદી (ના) વાત લંગાવવાની દેવ. બરાઈ.
 આચણી (ના) ચારણી. [આળા.
 આચના (ના) ચીન દેરા.
 આચનીસ (વિ) ચીન દેરાનું.
 ચાર (વિ) ચર. ૪ થોડું. ખેતીવિશેષ. સેના,
 મુખ (અધિકારી), અત્ત, આયુધ, બુદ્ધિ, મા-
 સ, આભ્યંતર પ્રયત્ન, અવસ્થા, આશ્રમ,
 ખાણું, મુક્તિ, ચંડ, પુરુષભક્તિ, સ્ત્રીભક્તિ,
 દિશા, હેઠ, નાયક, નાયિકા, પુરુષાર્થ, પ્ર-
 લય, ગદાયુદ્ધ, વંશ, પ્રીતિ, પાપ, અભવેતા,
 ભૂમિકા, અભુજધ, ગાયનમત, માર્ગ, મુદ્રા,
 યુગ, વર્ણ, વાણી, વાધ, વેદ, દસ્યપપત્ની,
 એ સર્વે ચાર ગણાય છે.

ચાર (ના) ભસ્મ, દૂત. કાસકે. લીલું ધાસ.
 ચારખાની (ના) ચોખાની, (એક કાપડ).
 ચારભામે (ના) ઘોડાની ગાતીને ઓઢાડ.
 ચારઠ, ચારઠ (ના) ચાર પૈડાની ગાડી.
 ચારદી (ના) રથળ કમલિની. અતિચરા.
 ચારણ (ના) એક શદ્દ ભતિ.
 ચારણી (ના) ચાલણી. ચરામણી.
 ચારણી (વિ) ચારણની (ભાષા, કવિતા).
 ચારણા (ના) ચોદી ચાણી.
 ચારણું (કિ) ચરાવણું.
 ચારસો (ના) ચારસ, ચાંદની. (કપડાની).
 ચાર (વિ) મુંદર, રણિયામણું.
 ચારેક (વિ) આસરે ચાર.
 ચારેગમ (અ) ચોમેર, ચોતરફ.
 ચારો (પ્ર) રીત દર્શક. જેમ ભાષ્યાચો.
 ચારો (ના) ચાર, ધાસ. જ્ઞાતવરનો ખોરાક.
 ચારોળી (ના) એક ખી. એક મસાલો. [ઉપાય.
 ચાલ (ના) રીત, આચરણ. સિરસ્તો. દેવ.
 ધારો. ચાલી. [ભાત.
 ચાલચલગત, ચાલચલણ (ના) વર્તણૂક, રીત-
 ચાલણગાડી (ના) ખાંગળા ગાડી. બાળકને ચા-
 લતા શીખવાની, ચાડી.
 ચાલતાં લગી (અ) ચાલવાી શકાય ત્યાં સુધી.
 ચાલણું (વિ) ભરી થયેલું. આધુનિક.

ચાલણું (કિ) હિંડણું. થયાં કરણું. નિભણું.
 હાલણું. ઉપડણું. વીતણું. વપરાણું. નતિ
 થવી. સત્તા હોવી, વરતણું, ખાણું.
 ચાલાક (વિ) ચંચળ, ચપળ, હેશિયાસ.
 ચાલાકી (ના) ચપળતા, ચંચળાઈ.
 ચાલી (ના) ચાલ. ગેલરીવાળો માળો. પડસાલ.
 ચાણ (વિ) ચાલણું, હમણાણું.
 ચાલ્યું (અ) હશે. (બેદરકારીદર્શક).
 ચાવડી (ના) ચોટી, ચણતરો, ચાણું.
 ચાવણિયા (ના) દાઢ, જડખાં.
 ચાવરો (ના) માકણ, માકડ.
 ચાવલ (ના) ચોખા, તાંદુલ.
 ચાવણું (કિ) ચર્ચણું કરવું.
 ચાવી ખાણું (કિ) ગિંદા કરી હલકું પાડવું.
 ચાષ (ના) એક પંખી.
 ચાસ (ના) ખેતરના કાપા. ચાપ. ઊડ.
 ચાસણી (ના) ખેતી. ઉડાણેલું ગળું, પાણી.
 ચાસણું (કિ) વાળા પહેલાં ખેતર ખેડવું. [કિ.
 ચાહ (ના) એક પાનાં. રનેહ. ઈચ્છા.
 ચાહણું (કિ) પ્રેમ રાખવો, ઈચ્છવું.
 ચાહેના (ના) પ્રીતિ. હેત. ઈચ્છા.
 ચાળ (ના) અંગરખાનો હેઠલો ભાગ.
 ચાળણ (ના) થુલું, કરતર.
 ચાળણી (ના) ચારણી, ચાણી.
 ચાળવણી (ના) ચાળવવાનું કામ.
 ચાળવણું (કિ) અવારનવાર કરવું.
 ચાળણું (કિ) ચાણીથી સાફ કરવું. નળિયા
 ચાળા (ના) નકલ. નખરાં. ઢોંગ. ગ્રાહવર્ત.
 ચાળા કરવા (કિ) લાંડણું. ચેલ કરવા.
 ચાળા ચસકા (ના) નખરાં. લટકોમટકો.
 ચાળી (ના) બકરી, અળ.
 ચાળી ૧ (વિ) ૪૦ (સંખ્યા). શરીરની ધમની,
 ચાળીસ ૧ પિત્તરોગ એ ૪૦ લેખાયછે.
 ચાળીસમું(ના) સૂવાવડના ૪૦મા દિવસનું રનાન.
 ચાળો (ના) ઈસારો. લટકો. ડાળ. ચાળનોડો.
 ચિચવાવણું (કિ) ટટળાવણું. દેખાડોને ન અ
 ચિચવાણું (કિ) ચિચવાણું થવું. ટટળાણું. [પણ
 ચિંધડી, ચિંધરડી (ના) ચીથરાનો નાનો ચીરો
 ચિંધણું (કિ) હેડણું. સોંપણું. કરમાવણું.
 ચિહ્ન (ના) એક ભતણું ભરતકામ.

ચિકનકાકડી (ના) એક જાતની કાકડી.
 ચિકસા (ના) ચિકિત્સા. ખોડખાંપણની શોધ.
 ચિકિત્સનીય (વિ) ચિકિત્સાલાયક. પરીક્ષણીય.
 ચિકિત્સા (ના) પરીક્ષા. અનુમાન. દોષદર્શન.
 ચિખ્ખણ (ના) ચીખણ, કીચડ, કાદવ, પંક.
 ચિંગટ (વિ) ચીકણું. મિણ્ટું. લોલી.
 ચિંગા સૂવું (કિ) જગતા છતા બેઘતા દેખડાવવું.
 ચિંગું (વિ) ચિંગટ, મિણ્ટું. કૃપણ. [હણ.
 ચિંગોટી (ના) ચંગોટી, સોડ, માથે મોઢે ઓ-
 ચિટણીસ (ના) અવધુ કારકુન, શિરરતેદાર.
 હેડકલધક. ચિણલ. તેડું હુકમ. પત્ર.
 ચિટ્ટી (ના) નામો કાગળ. દસ્તાવેજ. ટીકીટ.
 ચિટ્ટીચપાટી (ના) ચિટ્ટી પતરી. કાગળપત્ર.
 ચિડડી (ના) બેરાતું રંગીન કપડું.
 ચિણુગારી (ના) ચિનગારી, તણખો, વિસ્ફુલિંગ.
 ચિણુવું (કિ) ચીપવું. ચણવું. સરખી કરચ-
 લી ફરવી.
 ચિત્ (ના) સમજ, જ્ઞાન. જ્ઞાનમય ઈશ્વર.
 ચિત્ (પ્ર) હરકંઈ અંદર. જેમ કહાચિત્, ક-
 ચિતા (ના) ચેહ. [સ્થચિત્.
 ચિત્ત (ના) મન.
 ચિત્તચોર (ના) મન હરનારો. દિલ ખેંચનારો.
 ચિત્તભ્રમ (ના) મનનું ભ્રમણ. સંકલ્પવિકલ્પ.
 ચિત્તવૃત્તિ (વા) મનની હાલત. મન.
 ચિત્તો (ના) ચીતરો. (એક વાધ),
 ચિત્ર (ના) છબી. પૂતળું. (વિ) વિચિત્ર આ-
 ચિત્રકાર (ના) ચીતારો. ફોટોગ્રાફર. [અર્થજનક.
 ચિત્રકાવ્ય (ના) ચિત્રમાં વંચાતી કવિતા.
 ચિત્રવિચિત્ર (વિ) ચુંદર. તરેહવાર.
 ચિત્રા (ના) એક નક્ષત્ર (૨૭ માંનું).
 ચિત્રામણ (ના) ગમે તેવું ચિત્ર.
 ચિત્રિણી (ના) એક જાતની સ્ત્રી.
 ચિત્રો (ના) ચીતરો, ચિત્તો. (વાધ).
 ચિદ્ધન (વિ) જ્ઞાનથી ભરેલું. (ના) બ્રહ્મ.
 ચિદાનંદ (વિ) જ્ઞાનાનંદરૂપ (ના) બ્રહ્મ.
 ચિત્તગારી (ના) ચણુગારી, તણખો.
 ચિન્તન (ના) ધ્યાન. મનન. વિચાર.
 ચિન્તનીય (વિ) વિચારવા લોગ.
 ચિન્તા (ના) માનસિક ગભરાટ. ધાર્તી. જરૂર.
 ચિન્તાતુર (વિ) ફિકરમંદ. બેચેહેનીવાળું.

ચિન્તામણી (ના) સંવર્જનો ઇચ્છિત વસ્તુ જે-
 નાર મણી.
 ચિન્તિત (વિ) ધારેલું, વિચારેલું, મનન કરેલું.
 ચિન્મય, ચિન્માત્ર (વિ) શુદ્ધ. જ્ઞાનમય.
 ચિપટી (ના) ચપટી.
 ચિણુક (ના) હડપચીની વચણેર ખાડો.
 ચિમટી (ના) ચમટી.
 ચિમટો (ના) ચમટો. ચીપીઓ.
 ચિમેદ (ના) એક વસાણું.
 ચિમ્મડ (વિ) ચીવડ. કંજીસ. નઠોર.
 ચિર (અ) ચિરં, હમેશ.
 ચિરજીવ, ચિરંજીવી (ના) પુત્ર, ખેટો. પ્રજા.
 ચિરજીવ (વિ) ધણુ જીવનાર. દીર્ઘાયુ.
 ચિરાગ (ના) ચરાગ. ખતી.
 ચિરાયુ (વિ) લાંબી આવરદાનું. દીર્ઘાયુ.
 ચિલખત (ના) બખતર, કવચ, વર્મ.
 ચિન્વડ (વિ) ચિમ્મડ. કંજીસ.
 ચિષ્ટાં (ના) રેસા, તાતણાં.
 ચિષ્ટું (વિ) સૂકાધને ચીવડ થએલું.
 ચિહ્ન (ના) નિશાની. લક્ષણ. ડાઘ.
 ચિહ્નિત (વિ) અદિત, નિશાનીવાળું.
 ચીક (ના) સીતાફળનો કળિયો.
 ચીચીં (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ચીક (ના) વૃક્ષમાંથી નીકળતો ચીકણો રસ.
 ચીકટ (ના) ચીકણાસ ચોંટવાનો ગુણ.
 ચીકટાવું (કિ) ચીકણું થવું.
 ચીકટો (ના) સણુનો જુગટો.
 ચીકણાઈ } (ના) ચીકણાપણું. બખીસાઈ, કં-
 ચીકણાસ } નુસાઈ.
 ચીકણીસોપારી (ના) દૂધમાં ઉકાળી સૂકવેલી
 સોપારી. [બખીસ. ટકાહ.
 ચીકણું (વિ) ચિકણુ. ચીકટવાળું. ચામચીપિયું.
 ચીકાર (અ) છલાછલ, ભરપૂર.
 ચીકસ (ના) ચીકણાસ.
 ચીખલ (ના) ચીકણો ગારો, કાદવ, પંક.
 ચીચરુવટી (ના) લાંબા સાંકડો જમીનનો ક-
 કડો. રોરડો. ખીક. આવેશ.
 ચીચરવટો (ના) ખીતિનો જીરસો. જમણડો.
 ચીચવાડો (ના) ખૂમાડો, હોકારો, ચીસ.
 ચીચવાવડું (કિ) ચીચવાવડું. ચીસ પડાવવી.

ચીચનો (ના) રમવાનું નાનું ચગડોળ.
 ચીચાડી (ના) બૂમ. કિડિયારી.
 ચીચુડો, ચીચોડો (ના) આમલીનો ઠળિયો.
 ચીચો (ના) કંઠુણ અને કાળો પથ્થર.
 ચીજ (ના) વસ્તુ. પદાર્થ. રસિક ગાયન.
 ચીજવસ્ત (ના) સામાનસુમાન.
 ચીડ (ના) ગુસ્સો. સહજ બળતરાં. કંઠાળો.
 ચીડતું (કિ) ગુસ્સે કરતું. ખીજવું પળવવું.
 ચીડવું (કિ) ગુસ્સે થવું, રીસ કરવી.
 ચીઢિયું (ના) કીડિયું. (વિ) રીસાળ.
 ચીઠ (ના) ચીડ. (ડ ને બદલે ઠ પણ વપરાયછે).
 ચીઠાણી (ના) ચીકણાસ. (વિ) ચીકટવાળું.
 ચીણુ (ના) એક કોટનું ઘરેણું. એક ગૂંથણ.
 ચીણુ (ના), એક અનાજ.
 ચીત (વિ) ચતું. (ના) ચિત.
 ચીતડું (ના) મન, ચિત. [કરડવું.
 ચીતરવું (કિ) ચિત કરવું. આલેખવું. લખવું.
 ચીતરાવું (કિ) ચિત્રેલું થવું. વિચિત્ર થવું.
 ચીતરો (ના) ચિત્રક. એક ભતનો વાધ, ચિતો.
 ચીતવવું (કિ) વંદવું. પીરસવું.
 ચીતવું (કિ) ધારવું, કલપવું.
 ચીતળી (ના) કંપારી. ત્રાસ, કંઠાળો.
 ચીતાર (ના) ચિત્ર. તસવીર.
 ચીતારો (ના) ચિત્રકાર. ચીતરનાર.
 ચીથડું (ના) ચીથર.
 ચીથરિયો (વિ) ચીથરેહાલ.
 ચીથરી (ના) ચીથરાની કંડી.
 ચીથરું (ના) ચીથડું. હલકું કાપડ.
 ચીથરાં વણવા (કિ) ભીખ માંગવી.
 ચીથરેહાલ (વિ) ચીથરીઓ, કંગાલ.
 ચીનીકબાલા (ના) એક ચીપથી.
 ચીનવું (કિ) ઓળખવું.
 ચીનાઈ (વિ) ચીન દેશનું.
 ચીનીકામ (ના) ચીનાઈ કાચનાં પદાર્થો.
 ચીનીખાનું (ના) ફાચનો સામાન.
 ચીનીખોર (ના) ચણીઆંખોર. જીણું ભોર.
 ચીપ (ના) પટી. લાંબો સાંકડો પટો.
 ચીપડો, ચીપડું (ના) આંખનો મળ.
 ચીપડું (કિ) કંડી કે પાટલી કરવી. ઓઠવવું.
 ચીપાસિયું (વિ) વાત લખાવનાર. ચાવટ.

ચીપાસુતું (ના) કંચન, ભંચું સોતું.
 ચીપિયો (ના) પટીની પડડ. પંત. [નાકવાળી.
 ચીખડી (ના) એક પખી. (વિ) ચીખી. ખેડવા.
 ચીખાવલું (વિ) દોઢરાણું. હલકું. ખરાબ.
 ચીખું (વિ) ચપરા નાકવાળું.
 ચીલડી (ના) ચીલડોનો વેલો.
 ચીલડું (ના) ચીલડીનું ફળ.
 ચીમડાવું (કિ) ચીમળાવું. ભૂખ મારવી.
 ચીમડી (ના) ખેરમાં રહેલા કુંભળા છોડ.
 ચીમળાવું (કિ) કરમાવું. શરમાવું.
 ચીમાવું (કિ) મનમાં બળવું.
 ચીમોટી (ના) ગળચી, ખરદન, ખોચી.
 ચીમોટી (ના) એક ભતનાં ખીયાં.
 ચીર (ના) વસ્ત્ર. ચીરી. ફાડ. ચીરો.
 ચીરડો (ના) ગાસિયાએ વેચેલી ભૂમિના ક.
 ચીરવું (કિ) ફાડવું. કાપવું. [ટકા.
 ચીરાઈ (ના) ચીરવાની મજૂરી.
 ચીરાડો (ના) ચીરો, ફાડ.
 ચીરિયું (ના) ચીરી. કંકડો. ફાડ.
 ચીરી (ના) કંકડો. ફાડ. [પાર.
 ચીરો (ના) ભૂમિનો કંકડો. ફાડ. પટકો. ધૂણ.
 ચીલ (ના) એક છોડ.
 ચીલો (ના) ઘરડ. નવો માર્ગ.
 ચીવટ (ના) કાળજી, ખંત, ચાનક.
 ચીવર (ના) ચીર, વસ્ત્ર.
 ચીસ (ના) મોટી બૂમ. [કંજુસ.
 ચીસું (વિ) ચોળી ચોળીને ચીકણું કરનાર.
 ચુખડું } (વિ) ચુચાળું. જીણી ભંડી આંખ-
 ચુખળું } વાળું.
 ચુચિયાં (ના) ચાન. સ્તર્નની ડીટી.
 ચુટવું (કિ) તોડવું. સમારવું. નસ ઉતારવી.
 ચુટીખાવું (કિ) કરડવું. ટુંપી નાખવું.
 ચુથવું (કિ) ફેંદવું. પૂડે પડવું. ધાલમેલ.
 ચુથાચુંથ (ના) ધાલમેલ. [કરવી.
 ચુથાંડો (ના) ચુચનાડો. દુઃખ.
 ચુથાણ (ના) ચુથાડો, અમળાટ.
 ચુથાવું (કિ) દુઃખવું. ચુથે તેવા થવું. અકળાવું.
 ચુથો (ના) ગાલો ફાટાંતુટાં કંકડો.
 ચુદડી (ના) ઘાટી. ટપકીદાર લગડ.
 ચુધળું (વિ) ચુખળું, જીણી આંખનું.

ચુધી (ના) ખણખોદ, ચાપાચીપ.
 ચુકો (ના) એક લાઠ.
 ચુકાદી (ના) ચપટી. પગફલ. છવીટિયાં.
 ચુકાદાખોર (ના) ચાડિયો.
 ચુકાદી (ના) ચાડી. રાવ.
 ચુકવું (કિ) ચાંચથી ખાવું.
 ચુગી (ના) કુખિયું. લાંબી ચલમ.
 ચુચુની (ના) એક ભતની ચીનાઈ સાકર.
 ચુટકી (ના) ચપટી. ચેકુંક, કાવ.
 ચુટકો (ના) હુંક ભાપણ. દુચકો. લેહેલો.
 ચુલવું (કિ) ચલવું.
 ચુણી (ના) ખાંચના મરચણી.
 ચુનચુની (ના) ચુચુની, એક ભતની સાકર.
 ચુની (ના) હીરાકણી.
 ચુપવું (કિ) ઘોંચવું, ખોસવું.
 ચુમ્મક (ના) ચક્રમક પથ્થર. (વિ) કંભુસ.
 ચુમ્મન (ના) ખોજા, ખચ્ચી, ચૂમી.
 ચુમ્માળી (ના) ચરમા.
 ચુમ્માળી, ચુમ્માળીશ (વિ) ૪૪ (સંખ્યા).
 ચુમ્માળી, ચુમાળો (ના) ૪૪ શેરના મણતું માપ.
 ચુમ્માળો (ના) ધાનખો. મોટો બડો કામખો.
 ચુમ્મી (ના) ચૂમી, ખોજા, ખચ્ચી.
 ચુમ્મોતેર (વિ) ચૂમોતેર, ૭૪ (સંખ્યા).
 ચુસ્ત (વિ) આગ્રહથી વળગેલું. [ચૂચળું.
 ચૂં, ચૂંચૂં (ના) એવા અવાજનું અનુકરણ. (વિ)
 ચૂક (ના) મેખ. ખીલી. સૂળ. નાકનો કાંટો.
 ચૂચળું (વિ) જાંડી આંખવાળું.
 ચૂંચી (ના) થાન. તેની દીડી. (વિ) ચૂચળી.
 ચૂક (ના) ભૂલ. ખોટ. ગફલત. [ચૂંચી.
 ચૂકતેહિસાબે (અ) બંધેધાર સરભર કરીને.
 ચૂકર (ના) હલકો ચાકર. ચાકરનો ચાકર.
 ચૂકવવું (કિ) ભૂલવવું. લેણલેણ પતાવવું,
 ફેસલો કરવો.
 ચૂકું (કિ) ભૂલવું. પૂરું થવું. ન્યાય થવો.
 ચૂકાદો (ના) નીકાલ. ફેસલો. [ખોલું.
 ચૂકાવવું (કિ) ચૂકવવું.
 ચૂડી (ના) ચૂડા જેવું ધરેલું. મોટી ચૂડી. આં-
 ચૂડગર (ના) ચૂડા ચૂડી ઉતારનાર. [ડી. મુકુંડ.
 ચૂડો (ના) ચૂડો. (કવિતામાં).
 ચૂડાઉતાર (વિ) ચડઈ ઉતરવું.

ચૂડાકર્મ (ના) મુંડણ. એક સંસ્કાર.
 ચૂડામણિ (ના) મુગટમણિ. ઉત્તમ હીરા.
 ચૂડી (ના) છાકરીઓનો ચૂડો.
 ચૂડીકરમ (ના) ચૂડા ભાંગવો તે.
 ચૂડો (ના) મોટી ચૂડીઓનો જથ્થો. બહેયાં.
 ચૂનાળવો (ના) ચૂનાની દાળડી.
 ચૂનાળો (વિ) ચૂનો દીધેલાં.
 ચૂની (ના) અનાજની કણકી, હાવાં વગેરે.
 ચૂનો (ના) પકવેલા મરચિયા. છો.
 ચૂપ (વિ) શાંત. (અ) મૌનસૂચક.
 ચૂપકી (ના) મૌન.
 ચૂપચાપ (અ) છાનામાનાં.
 ચૂપાચૂપ (અ) રિયર. શાંત.
 ચૂમવું (કિ) ચૂમી લેવી. ખચ્ચી કરવી.
 ચૂમીને (અ) હારીને. ગરબલ થયીને.
 ચૂમી } (ના) ખોજા, ખચ્ચી, ચુમ્મન.
 ચૂમો }
 ચૂમોતેર (વિ) ચૂમ્મોતેર, ૭૪ (સંખ્યા).
 ચૂરણ (ના) ચૂર્ણ, ભૂકો, ધૂળ.
 ચૂરમું (ના) છટો લાડું.
 ચૂરવું (કિ) ભચરડી નાંખવું, ભૂકો કરવો.
 ચૂરાડો (ના) ચૂરો, ભૂકો, કકડિયો.
 ચૂરો (ના) ભૂકો, છૂંદો.
 ચૂર્ણ (ના) ભૂકો. ચૂનો.
 ચૂર્ણિકા (ના) કાચના સારવું દુકું ગંધ.
 ચૂલ (ના) ચૂલો.
 ચૂલડી (ના) નાની ચૂલ.
 ચૂલાસગડી (ના) ચૂલાના આકારની સગડી.
 ચૂલો (ના) ચુલ્લી. નાની ભઠ્ઠી.
 ચૂવું (કિ) ટપકવું, ગળવું, ઝરપવું.
 ચૂવો (ના) એક મુગધી. રહેલો. ઉંદર.
 ચૂસવું (કિ) કરડીને રસ પીવો. તાવું નાંખવું.
 ચુંગટ (ના) ધીમું. ચીકણું. કંભુસ.
 ચુંચી (ના) પતરાળ, ફૂલાસ, અભિમાન.
 ચુંચો (ના) બકબક, લવારી. મીનસ.
 ચુંડ (ના) રમવાનો દડો. મંજો.
 ચુંડલ (ના) ચણકલ. એક પંખી, ચડોલ.
 ચુંક (ના) નાણા ચીડી. જેંકની હુંડી. (અંગ્રેજી).
 ચુંક (ના) ભૂલ, વળગીડ. અંરે, ચાનક.
 ચુંકવવું (ના) ખાકવું. ચક્રે તેમ કરવું.

ચેડાં (ના) ગાંડાઈ, ઘેલાઈ. છાંડરવાંડી.
 ચેડા (ના) અગમચેતી.
 ચેણુ (ના) છણુંદર. એક પ્રાણી.
 ચેતન (ના) પ્રાણુ, જીવ. (વિ) ચેતનાવાળું.
 ચેતના (ના) પ્રાણુ, સમજરાકિત. લાગણી.
 ચેતરડ (વિ) દાધારંગું, છરાયું, ઘેલું.
 ચેતવણી (ના) ઈસારો, ખબર. ઉશ્કેરણી.
 ચેતવણું (ફિ) ચેતે તેમ કરવું. જણાવવું.
 ચેતવું (કિ) ચૂત થવું, સળગવું. સમજવું.
 ચેતાવણું (કિ) ચેતવણું. પેટવણું.
 ચેપ (ના) પડ. ડાઘ. પીડા.
 ચેપ દાઢવો (કિ) નીકાલ દાઢવો. પતાવણું.
 ચેપણું (કિ) દાખવું. નીચાવણું. ખોસવું.
 ચેપી (વિ) ચેપ લાગે તેવો (રાગ).
 ચેરીમેરી (ના) પાનસોપારી, લાંચ.
 ચેશી (ના) શિખ્યા, દીક્ષા લેનારી સ્ત્રી.
 ચેલો (ના) શિખ્યા, દીક્ષા લેનાર પુરુષ.
 ચેવટ (ના) ચીવટ, ખંત, ચાનક.
 ચેવલ (ના) કેંડણુંનું એક ગામ.
 ચેવલી (ના) ચેવલનું (પાન સોપારી ઈં).
 ચેવણું (કિ) ચપકા દેવા. (મીણના).
 ચેષક (વિ) ચેષ્ટા કરનાર, મશ્કરો.
 ચેષ્ટા (ના) મશ્કરી, મજાક.
 ચેષ્ટાખોર (વિ) ચેષ્ટક, મશ્કરી કરનાર.
 ચેષ્ટાળી (ના) વડાઈ. પંચાત. મજાક.
 ચેહ (ના) ચિતા.
 ચેહેન (ના) નિરાંત. કળ. સુખ. ચિહ્ન.
 ચેહેનકાં (ના) ચાળા, બહાનાં. ચિહ્નો.
 ચેહેનખાજ (ના) રંગ રાગ, મોજસોખ.
 ચેહેરણું (કિ) રદ કરવું. છેડવું. [સારો.
 ચેહેરો (ના) દેખાવ, શિકલ. છળી. ધાટ. પ.
 ચેહેરો દાઢવો (કિ) કપાળ આગળની સહેજ
 હલમત કરાવવી.
 ચેળ (ના) કડું, ખંજવાળ.
 ચેતન (ના) ચેતન, પ્રાણ.
 ચેતન્ય (ના) ચેતનશક્તિ. જ્ઞાન. જીવ. બ્રહ્મ.
 ચેતર, ચેત્ર (ના) ચર્ધતર (મહિનો).
 ચેત્રી (ના) ચેત્ર મહિનાનું.
 ચોં (અ) કયાં? કયો દરફ (આગય).
 ચોંદ (ના) ઝખક. ચોંચિની કંપારી.

ચોંકવું } (કિ) ઝખકવું. એકાએક નેશમાં
 ચોંકીભડકવું } ભડકવું. આચકો ખાવો. ભડકવું.
 ચોંચણું (કિ) છાંડણું, તોફાની. ચુંખણું. [ખીડી.
 ચોંટ (ના) ચીકણા પદાર્થનું વળગણ.
 ચોંટ રહેવી (કિ) કાચો ચીકણો પદાર્થનું અ.
 ચોંટણું (કિ) વળગણ, નેડાવું. [પચન થવું.
 ચોંટાડવું (કિ) ચોંટ તેમ કરવું. વળગાડવું.
 ચોંટિયાં (ના) ચોંટીઆ. ચોંટિયો લાહું.
 ચોંટિયોલાહું (ના) મૂઠીઆનો લાહું. પરથી
 ચોંટી (ના) ચોંટળી, ચીમટી. [પાડેલા લાહું.
 ચોંપ (ના) ખંત, ચાનક. ઉતાવળ. ઢોલની
 ચો (ના) રામ, હોંસ, ચર. [સળી.
 ચો (વિ) ચાર. જેમ ચોપણું, ચોપાઈ.
 ચોક (ના) સાચિયા. ચોરસ છાખધ જગા.
 ચુનરી. લાવણીનો એક લાગ. વાડો. ટેક.
 ચોક (વિ) ચોગણું. જેમ ત્રણચોક બાર.
 ચોકડું (ના) ચોકી, ખારી, તકતીનું ઘર.
 ચોકડું બેસાડવું (કિ) જીકિતથી કામ પારપાડવું.
 ચોકડી (ના) પાળવાળો ખાળ. નાનો ચોક.
 ચારનો સમુદાય. ચાર ખૂણાની નિશાની,
 (x +). એક તરેહ. [નર. ચારનો જથો.
 ચોકડું (ના) એક ઘરેણું. ઘોડાના મુખનું એક ચો.
 ચોકડું (કિ) ચોંકડું. લંબાઈ પહોળાઈ માપવી.
 ચોક્સ (ના) નક્કી, ખાતરીનું. સાવધ. અમુક.
 ચોક્સાઈ } (ના) ખારીક તપાસ. સંભાળ.
 ચોક્સી } હોશિયારી. ખબરદારી.
 ચોક્સી (ના) સોનારપાની ટચ-કસ-કાઢનાર
 તથા તે વેચનાર.
 ચોકિયાન (ના) ચોકડું દાણ. મકતો.
 ચોકિયું (ના) ચોકડું, ચોરસ લાકડાની ચોકી.
 ચોકી (ના) સંભાળ. પહેરો. અણુતરો. દાણ.
 ચોકીદાર (ના) પહેરંગીર.
 ચોકીખધી (વિ) ચોકીના આકારવાળી.
 ચોકો (ના) અભોટ. રાંધવા, જમવા તથા
 મરનાની જગા. [ખાટ દેવો.
 ચોકો કરવો (કિ) મરનારને સૂવાડવા માટે અ.
 ચોકો વાળવો (કિ) ગમે તે બહાને 'કામ ખંધ'
 ચોખ (ના) ચોખખાઈ, સ્વચ્છતા. [પાડવું.
 ચોખ (વિ) ચોખખું, સ્વચ્છ. સાચું.
 ચોખણડ (ના) ચોરસ આકાર. (વિ) ચોરસ.

ચોખ્ખડું (વિ) ચાર ખૂણવાળું—સમચોરસ.
 ચોખા (ના) તંદુલ, અક્ષત. ભાતની દાણા.
 ચોખાની (ના) એક ભતનું કપડું.
 ચોખાપુર (વિ) રંગ, ચોખા જેટલું.
 ચોખૂંટ (ના) ચારે બાજુ.
 ચોખૂણું (વિ) ચાર ખૂણવાળું.
 ચોખખાઈ (ના) સ્વચ્છતા, સુધડતા. સાચવટ.
 ચોખખું (વિ) સ્વચ્છ. શુદ્ધ. પવિત્ર.
 ચોખડો (ના) ઠ. ચારનો અંક.
 ચોગણું (ના) ચારે ગુણતાં આવેલું.
 ચોગમ (અ) ચારે બાજુએ, ચોતરફ.
 ચોગર્દમ (અ) ચારે તરફથી ફરવું.
 ચોગાન (ના) મોઢું મેદાન. ખુલ્લી જગા.
 ચોધરિયું (ના) ચાર ધડીને ભજવત. ટકારખાનું.
 ચોભલો (ના) ગરમ મસાલો.
 ચોટ (ના) લપટ. પેચ. મૂક. નિશાન. તુક-
 સાન. ધ્રુવ. રીત. [ચુચ્છો. જટા.
 ચોટલી (ના) પુરુષના માયાના લાંબા વાળનો
 ચોટો (ના) સ્ત્રીના માયાના લાંબા વાળનો ચુચ્છો.
 ચોટા (ના) ઘેરાં (ચોટલો રાખનારાં મઠિ).
 ચોટવું (કિ) તાકીને નિશાન મારવું.
 ચોટાવું (કિ) તુકસાનમાં આવવું.
 ચોટી (ના) નિશાન મારનાર. ચોટલી.
 ચોટાઈ (ના) ચોટાપાણું. ચોરનું કામ.
 ચોટું (વિ) ચોર. કમ. સોડું. દગલબાજ.
 ચોડ (ના) ચોડો, હપરાચાપરી દગ.
 ચોડવડું (કિ) સેડવું, પકવડું.
 ચોડવું (કિ) ચોટાડવું. મારવું. જડવું.
 ચોડાણું (ના) પોહોલાઈ.
 ચોડી (વિ) ચોવડી. પોહોળી.
 ચોડું (વિ) ચોવડું, પોહોળું.
 ચોડો (ના) ચોડ, યડી. યાપી.
 ચોણો (ના) ચોરણો. લેધો.
 ચોતરફ (અ) ચારે બાજુએ.
 ચોતરી, ચોતરીસ (વિ) ૩૪ (સંખ્યા).
 ચોતરી (ના) ચોવડી, ચણતરો. ચોરો.
 ચોતારા (વિ) ચાર તારવાળું.
 ચોતારી (ના) એક ભતનું કપડ.
 ચોતાલ, ચોતાળ (વિ) ૪ તરફનું (ગાયન)
 ચોતાલું, ચોતાળું } મુવપદવાળું ગાયન.

ચોમ (ના) ચતુર્થી. ૪ થી તિથિ. ચોયાઈ, ૬
 દસાનો કડકો.
 ચોયાઈ (ના) ચોથો દિવસો. પા ભાગ.
 ચોચિયું (ના) ચોથ. મરણનો ચોથો દિવસ.
 ચોચિયો (વિ) ચોથે દહાડે આવનાર (તાવ).
 ચોચું (વિ) ચતુર્થ.
 ચોદની (ના) રોદની, ધમાસો. (એક ઔષધી).
 ચોધરી (ના) ચતુર્ધર ચારઠ હાંકનાર. પસા-
 ચું ખાનાર. એક શુદ્ધભતિ.
 ચોધરો (ના) પટેલ, ચોક્કસપટેલ.
 ચોધાર (વિ) ચાર ધારવાળું. ધણુંજ (રૂદન).
 ચોપ (ના) ચોંપ. દંડ. સળી.
 ચોપચું (ના) ચાર પગવાળું પશુ.
 ચોપચીની (ના) એક વસાણું.
 ચોપટ (ના) સોડાંબાજ. (વિ) ચોગણું.
 ચોપડવું (કિ) લગાડવું. ગાળદેવી.
 ચોપડાં (ના) ચારપડની વણેલી રોટલી.
 ચોપડી (ના) બાંધેલું પુસ્તક. (વિ) ચારપડવાળી.
 ચોપડું (વિ) ચાર પડવાળું.
 ચોપડો (ના) લાંબી મોડી ચોપડી. ચોડણો યર.
 ચોપદાર (ના) ચોખદાર, છડીદાર.
 ચોપન (વિ) પ૪ (સંખ્યા).
 ચોપણું (કિ) ઘોંચવું, ખોસવું. રોપવું. ધીખવું.
 ચોપાઈ (ના) કવિતાનું એક વૃત.
 ચોપાનિયું (ના) ચોર કે તેથી વધારે પાનાં-
 ની નાની ચોપડી.
 ચોપાયા (ના) કવિતાનું એક વૃત.
 ચોપાસ (અ) ચારે પાસે.
 ચોપાળી (ના) એક ભતની પરનાળ.
 ચોપાળો (ના) ચોક્કાળો, હિંચકો.
 ચોક્કાળ (ના) ચાર કાળની ભડી પીઠાડી.
 ચોખ (ના) લાકડી, સેડા. તંબુનો વાંસ.
 ચોખદાર (ના) ચોખદાર, છડીદાર. કંચુકી.
 ચોખો (ના) ઢોલકનો સળીચો. શિજવાસી.
 ચોખાસું (ના), ચોતુર્માસ. વર્ષાકાળ. [આદ્ય.
 ચોખેર, (અ) ચારે તરફ.
 ચોર (ના) ચોરી કરનાર, તજકર.
 ચોર (વિ) ગુપ્ત, છુપું.
 ચોર આમલી (ના) એક ઝાડ તથા તેનાં ફળ.

ચોરખંડ } (ના) છપુખાનું. સંતાઈ રહેવા-
 ચોરખાનું } નું ઠંકાણું.
 ચોરકું (વિ) ચોટકું. ચોર. [લિંગી.
 ચોરણો (ના) પગે ખસતો ને જાંબી પોહોળો.
 ચોરણું (કિ) છપી રીતે લઈ લેવું. હરણું.
 ચોરસ (ના) ચતુરસ, ચાર કાટખૂણાનો આકાર.
 ચોરસ (વિ) ચોખંડું. લંબાઈ પોહોળાઈનો
 ગુણકાર. [કટકો.
 ચોરસું (ના) ચાકું, ચોસકું, ચોરસ ઈંટનો
 ચોરાણું (વિ) હા (સંખ્યા). [આપણું.
 ચોરાણું (કિ) ચોર તેમ કરવું, ચોરને ઉત્તેજન
 ચોરાવું (કિ) ચોરીમાં જવું. છતરાવું.
 ચોરિયા (ના) એક ગળાનું દરદ.
 ચોરિયો (ના) દરિયાઈ ચોર, ચાંચિયો.
 ચોરી (ના) ચોરી, છપી રીતે પારખી ચીજ
 લેવી તે. લગ્નમંડપ, માંહેર.
 ચોરીચપાટી (ના) ચોરવું તથા લટવું. તે.
 ચોરો (ના) મોટો ચોરલો. ચણુતરો.
 ચોર્યાસી (વિ) ૮૪ સંખ્યા. આસન. સિદ્ધ.
 ચોર્યાસી (ના) ૮૪ જાતના બ્રાહ્મણ.
 ચોર્યાસીલક્ષ ચોની (ના) ૨૧ અંડજ, ૨૧
 જનજ, ૨૧ સ્વેદજ અને ૨૧ લક્ષ ઉદ્ભવિજ.
 ચોક્કાઈ (ના) તાંબળાની લાજ.
 ચોવટ (ના) પંચાત, કુશળી.
 ચોવડું (વિ) ચાર પડવાળું.
 ચોવાટ (અ) ખુલ્લા મેદાનમાં.
 ચોવીસ (વિ) ૨૪ સંખ્યા. અવતાર, અગીઆ-
 રસ, ગુણ, ગુરુ, તરવ, ધમની, રક્ષ, મુદ્રા,
 મૂર્તિ, રંગ, અને જૈન સિદ્ધ એ દરેક ૨૪ ગ-
 ચોવીસ અક્ષરી (ના) ગાયત્રી મંત્ર. [આયજ.
 ચોવું (કિ) ધોંચવું.
 ચોસટ, પોસટ (વિ) ૬૪ (સંખ્યા).
 ચોસર (ના) ચોસેર, ચાર સેરનો હાર.
 ચોસલું (ના) ચાંડું, ચોરસ ઠંકું.
 ચોસેટ, ચોસેટ (વિ) ૬૪ (સંખ્યા).
 ચોસેર (ના) ચાર સેર. ચાર સેરનો હાર.
 ચોળ (વિ) ધણુંજ. જેમ: લાલચોળ.
 ચોળવચોળ (ના) સંકલ્પચિન્દપ.
 ચોળવું (કિ) મસળવું. ધસવું. ચૂંથવું.
 ચોળા (ના) એક કઠોળ. ચોળીના દાણા.

ચોળાચોળ (ના) ફરી ફરીને ચોળવું તે.
 ચોળાફળી (ના) ચોળી, ચોળાની સીંગ.
 ચોળી (ના) ચોળાફળી. પીઠવાળી સ્ત્રીની અંગી.
 ચોળીખંડ (ના) ચોળીનો ફેજો. [કાંચળો.
 ચોળો (ના) જોળો (અંગરખાનો).
 ચૌ (વિ) ચાર.
 ચૌકું(ના)ખજર. નાની લાગોળ. માફટ. [અચેજી.
 ચૌદ (વિ) ચઉદ, ૧૪ (સંખ્યા). મનુ, અનંત,
 કલ્પ, કાળ, કુલમાતૃકા, ગીતાં, ગોત્ર, દેવ,
 ચક્ર, ચોકડી, કામિની (ચોગીની), દાન, દોષ,
 પુષ્પ, બ્રહ્મ, લક્ષણ, મન્વંતર, યમ, શુક્ર,
 રત્ન, રાજદોષ, લોક, વિદ્યા, આરતી-ચૌ,
 ચૌદ ચૌદ લેખાયછે.
 ચૌદસ (ના) ચતુર્દશી. ૧૪ મી તિથિ.
 ચૌદેક (વિ) આસરે ચઉદ.
 ચ્યુત (વિ) પડેલું, બ્રષ્ઠ થયેલું, નારી પામેલું

છ.

છ (ના) સાતમો જાંજન.
 છ (આ) “ષ,” “સ્ત”નો. જેમ ધણ=છડ;
 સિત-છિ-છ; સ્તોત્ર=છોક-રો,
 છ (વિ) પદ, ૬ (સંખ્યા). શાસ્ત્ર, દર્શ-
 નાગ, ધર્મ, કર્મ, ચક્ર, લવણ, શકકાર, ૧
 પશાસ્ત્ર, ઉર્મી, જાતુ, ગુણ, નકાર, રસ(રજા)
 રિપુ, વિકાર, વેદાંગ-એ છ છ લેખાયછે.
 છ (કિ) છે. જેમ: શું કરછ? અર્થાત શું
 છક (અ) ચક્ર, ચક્તિ. તટસ્થ. રિછે
 છક (ના) છાક, ગરૂરી, મદ.
 છકંછુંદું (વિ) છગડું, લેળસેળ કરી ચૂથેલું
 છકડી } (ના) છનો જથ્થો, પા.ધારો (કામળ
 છકડું }
 છકડું (કિ) ફાટી જવું, ખેલેટી જવું, વહી જર
 છકેલ (વિ) છટેલ.
 છકડ (ના) ધોલ, લપડાક. માર. તુલસી
 છકલ (ના) સોકટાંખાજની એક રમત.
 છકો (ના) સરખાં છ ચિહ્નોનો જથ્થો.
 છકોપજો (ના) દગોફટકો, છળસેદ.
 છગડો (ના). છનો અંક, ૬.
 છગડું (વિ) છકંછુંદું.
 છચોક (અ) બંધાડું, ખુલ્લી રીતે.

છચોર (વિ) છુપ્પો, છગ, સોહો.
 છબુદર (ના) ચેણુ. એક આતશચાળ.
 છબું (ના) નાનું છપ્પર.
 છબું (કિ) ચીરવું, બખડયા કરવું.
 છબું (કિ) ચટકચાણું કરવું. છેડવું. તુચકા-
 છ (અ) તુચકાર, નામંજીરી દર્શક. રિવું.
 છકકું (કિ) નીકળવું, ચટકવું. ચરવું. ચૂકવું.
 છકકાવવું (કિ) ખસેડવું. ચૂકાવવું. નસારવું.
 છકા (ના) ચપસતા. સફાઈ. ખૂખી. ઢપ. તરેહ.
 છટલ (વિ) છાકેલ, ફાટેલ, મનસ્વી.
 છડ (ના) પછી, જખખાડયાનો છટો દિવસ.
 છટી (ના) જખખો છટો દિવસ. વિધાત્રી.
 છટું (વિ) કમચી ગણનાં છ ના રચાનવું.
 છડ (ના) ફાંટો, બરછી. ખૂંચો રોપ.
 છડવું (કિ) છાંટવું (પાણી).
 છડવું (કિ) છાતરા છરાલી ખાંડવું.
 છડાણુ (ના) છડનો કચરો, કુસડી.
 છડિયાત (વિ) છડું, એકવું.
 છડી (ના) સોદી. શુષ્કછડી. લાકડી.
 છડી, છડીછાંટ, (વિ) એકલી-છાંટાં વગરની-ચી.
 છડીદાર (ના) ચોપદાર, છડી રાખનાર કંચુડી.
 છડીસ્વારી (ના) રસાળા વગરની મુસાફરી.
 છડું (વિ) એકવું, કમીસા વગરનું. પટોપટ.
 છટો (ના) મોતીનો દાર. એક ધરેણું. આછો
 છટકાવ. (વિ) વાંટો. (પ્રક્રમ).
 છણુંછણુંક (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 છણુંકવું (કિ) છણુંકો કરવો, તરછાડવું. ચૂપરેથી
 ચોળી કહાડવું. સાડું માંદું છટું પાડવું.
 છણુંકો (ના) છણુ એવો અવાજ. તેાર. મીનસ.
 છણુછણુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 છણુછણું (વિ) ખોલવું, પ્રમ. તિરસ્કાર કરવું.
 છણુછણાટ (ના) છણુછણુનો અવાજ. ખડખડાટ.
 છણુનું (ના) અવાજનું અનુકરણ.
 છણું (કિ) ગાળવું. સત્વ કરવું. ન્યાય કરવો.
 છણકાવ (ના) છાંટા. છાંટવાની ક્રિયા.
 છણકારવું (કિ) છાંટવું. છીપવું.
 છણાવ (ના) છણકાવ. પાણીનું છીપવું.
 છણાવું (કિ) છણાવવું થવું. ઘોરનું વિથાવું.
 છણવું (કિ) છાંડવું, તળવું. [વિધવું.
 છણકાવું (કિ) ચૂકાવું, ત્યાગ થવો. છણાવું. ખાતાં

છત (ના) યોસ્તિત્વ. વધારો. મુકળ. જાન.
 છતરી (ના) છત્રી. ઢાંકણ. ૩૬ (સંખ્યા).
 છતરીસ (વિ) છત્રીસ, ૩૬ (સંખ્યા).
 છતાં (અ) છે. તોપણુ. જેમ "ખસે પેસા છ-
 તાં દળદરી." [ધખો].
 છતી (અ) છે તોપણુ. જેમ: "છતી આંખે આં-
 છતું (અ) છે તોપણુ. જેમ: "છતું ધરેણું ને પ-
 છતું (વિ) છુટવું, બહેર. [હિરણ્ય નહિ].
 છતે (અ) છે તોપણુ. જેમ: "છતે દુને બીખારી."
 છત્તર (ના) છત્ર, છતરી. ટોપી. મુરખી.
 છત્ર (ના) છત્રી. મુરખી. ચોથ.
 છત્રખંધ (ના) છત્ર ચીતરી તેમાં રમેલી કવિતા.
 છત્રપતિ (ના) મેટો રાજ. ગાંડલિક રાજ.
 છત્રી (ના) છતરી, કાત્રી.
 છત્રી, છત્રીસ (વિ) ૩૬ (સંખ્યા). કૃષ્ણપતિ, ૧
 છણુ (ન્યોતિપના વસા), તરવ. પાખંડ,
 ચક્ષિણી, યુગ, રાગણી, વાન, અંજન, એ
 સર્વ છત્રીસ ગણાયછે.
 છંદ (ના) અક્ષર અને માત્રાના નિયમની ક-
 વિતા. શ્લોક. પદ્ય લત. દુર્લ્લક્ષ. દ્વાયતું ધ-
 છંદશાસ્ત્ર (ના) એક વેદાંગ. કાવ્યશાસ્ત્ર. [રિણુ
 છંદી (વિ) વસની. નાદી. સોળી.
 છન્તું (વિ) ૯૬. (સંખ્યા). રાજકુળ, ચક્ષુષ્ય,
 સંખ્યા પરિમાણ, શ્રાદ્ધ. એ ૯૬ લેખાયછે.
 છપચું (વિ) છ પગલાણું, પદપદી. (પ્રાણી).
 છપતરું (ના) છેડ પાતણું છીણું-ટાંકણી.
 છપતરું (વિ) છાતરું (વાસણું).
 છપાઈ (ના) છાપ. છાપણી. છપામણી.
 છપામણી (ના) છાપવાની મહેનત. મલુરી.
 છપાવવું (કિ) કોઈ છાપે તેમ કરવું.
 છપવન (વિ) પદ. અગણિત. કોટી, હિંમુદરા,
 ચાંદવ, કોટી, ભાષા, ભોગ, એ પદ લેખાયછે.
 છપચ (ના) છપો. છ ચરણનું એક પદ.
 છપર (ના) છામર.
 છપરખાટ (ના) છપર-છાંટવાળો ખાટલો.
 છપરપલંગ (ના) છત્રીવાળો પલંગ.
 છપરખંધ (ના) છાપરું સહેનારો.
 છપો (ના) છપચ. (છંદ).
 છખ (ના) છખી. તસવીર. ચેહેરો. [વાન
 છખછખ, છખકછખક (અ) પ્રાણીનો એવો અ-

છપ્પતરું (વિ) છાતરું. જંદુ. છગદું.
 છંખરકી (ના) કોરા કાગળનો એક ચોરો.
 છખરું (કિ) ઠરવું. પહેાંચવું. અડવું.
 છખી (ના) છવિ. ચિત્ર. તસવીર.
 છખીદાર (વિ) સુંદર, ખુબસૂરત.
 છખીહું (વિ) ફૂટફું, રૂપાળું.
 છમ, છમકછમક (અ) એવો અવાજ.
 છમકહું (ના) અટકયાળું. નાનો ભડકો.
 છમકારવું (કિ) વધારવું. તપાવીને બાળવું.
 છમકારો (ના) છમછમનો અવાજ.
 છમછમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 છમછમવું (વિ) છમછમ કરવું.
 છમાસી (ના) છઠ્ઠા મહિનાની ક્રિયા.
 છર (ના) તાન. ઘેલછા. લલુતા. એક અવાજ.
 છરવું (વિ) આડકતરું. [છડ.
 છરા (ના) નાની સીસાની ગાળીઓ. (ખંદુકની).
 છરાયહું, છરાયું (વિ) છરવાળું. સાડાત્રણ પાં-
 છરી (ના) પાળી, કાતી. કીનો. હેર. [સળી.
 છરેલ (વિ) છરાયહું.
 છરો (ના) ચોટી પાળી. નમૈયો.
 છલ (ના) છળ, ઠગાઇ.
 છલકાવું (કિ) ઉછળી પડવું, ઉમરાવું. ફૂલાવું.
 છલંગ (ના) ઠેકડો, ફૂદકો. ફલંગ.
 છલર (ના) કો, કુર્ચી, દરોઈ.
 છલ્લાછલ (વિ) ભરપૂર. માયાસૂધી ભરેલું.
 છલ્લો (ના) ધુધરીવાળી વીટી.
 છવાવું (કિ) ઉપરથી ફંકાવું.
 છવીટયું (ના) સ્ત્રીની પગની આંગળીની ધુધરી-
 છળીસ (વિ) ૨૬ (સંખ્યા). [વાળી વીટી.
 છળ (ના) છલ. કપટ. ખઢાવું.
 છળકો (ના) પાણીની ડોળ. છાલક.
 છળવું (કિ) ઠગવું, છેતરવું.
 છળો (ના) રગડો.
 છાં (કિ) છે. (આમ્ય).
 છાંછળમાછળ (અ) ઉપલડિયા, છાલકું.
 છાં છું (ના) ધંતરમંતર.
 છાંટ (ના) ઝીણા છાંટા. ભાત. 'ઝડપ' ગપ.
 છાંટ નાંખવી (કિ) છાંટીને શુદ્ધ કરવું. [શુણ.
 છાંટણું (ના) છાંટાં. [વું. હાંકવું.
 છાંટવું (કિ) રેડવું. ભભરાવવું. ઉરાડવું. છાંટ-

છાંટી (ના) છાંટ.
 છાંટું (વિ) ચપ્પી.
 છાટો (ના) ટીપું, બિંદુ, ખુંદ. ટાવ. મુસાન.
 છાટોપાણી (ના) રંગપાણી, મધપાન.
 છાંડણું (ના) છાંડવાની રીત. છાંડેલી ચીજ.
 છાંડવું (કિ) છાંડવું, ખાતાં પડવું મૂકવું.
 છાંડેલું, છાંડયું (વિ) ખાતાં વધેલું. તળેલું.
 છાંડયું (ના) છાંડણું. છાંડેલી ચીજ.
 છાંદવું (કિ) ચોરવું, ભડું લીપવું.
 છાંદો (ના) ગારો. લીપણ.
 છાંય, છાંયડી (ના) ઓળો, છાયા.
 છાએલ (ના) છાયલ, જોલું એક વસ્ત્ર.
 છાક (ના) કેફની વાસ, છાકોટા, પતરાજ.
 છાંકટ, છાંકટું (વિ) પીધેલ. મરત.
 છાંકવું, છાંકીજવું (કિ) છાંકીજવું. બેઠેકીજવું.
 છાકોટા (ના) છાક, છાકટપણું.
 છાગળ (ના) નાની મરાક.
 છાગળિયાં, છાગળિયું (ના) છાગળ. ઉડાઉપણું.
 છાછર, છાછરું (વિ) આહું. ચપટું અને પોહોણું
 છાજ (ના) છજું. સીલીંગ. સુયાડિયા, ચ
 પાતું છાપરું. એક ઘાસ. [ધાર
 છાજલી (ના) નાતું છજું. ગોખ. અરમાળી.
 છાજવું (કિ) છવાઈ રહેવું. ઢાંકવું. ધટવું.
 શોભાવું. ટકવું.
 છાજિયું (ના) ફૂટતાં છાતી પરપડતો હાથ.
 છાજું (ના) વણીવું છાપરું. [ક્ષીનો પા.
 છાણું (ના) ગાય ભેંસનો મળ. હોંસ. શાયે.
 છાણવું (કિ) છણવું. ગાળવું.
 છાણું (ના) છાણના થાપીને સૂકવેલા શેઠલા.
 છાણું થાપવા (કિ) ફુંખા દેવું.
 છાણિયું (ના) ગારિયું. છાણ કચરાનો ટોપલો.
 છાતરક (ના) ઘોડાની દોડ. ફાળ.
 છાતરાં (ના) છાતરાં, ફેાતરાં. [હિમત.
 છાતી (ના) પેટની ઉપરનો ભાગ. દેહ. પેઠું.
 છાતીફાટવી (કિ) ઓંચિતા ધમરાટમાં પડવું.
 છાતી ભરાવી (કિ) કીચો ચઢી આવવો. [રૂ.
 છાનાંછપનાં (ના) મર્મવાતી, ગુંન્ની વાત.
 છાનાછાની (અ) છપી રીતે. છાનીછપની.
 છાનામાંનાં (અ) ગુપચૂપ. સંતાઇને.
 છાતું (વિ) ગુપ. ઢાંકવું. ચૂપ.

છાપ (ના) ચિહ્ન. નસિકો, મોહોર. તસવીર.
 અભોમ. નામ. દબાણ. ડામ. મારકો.
 છાપખાતું (ના) છાપવાતું કારખાતું. પ્રેસ.
 છાપખાર (ના) છાપનાર.
 છાપણી (ના) છાપવાની વિધિ, રીત, સફાઈ.
 છાપત (ના) છાપ, બદનામ.
 છાપનાર (ના) છાપવાતું કામ કરનાર,
 છાપરી (ના) નાતું; છાપરું.
 છાપરું (ના) ધરતું ઢાંકણ. આગ્રહન. ધર.
 છાપવું (કિ) છાપ મારવી. પ્રગટ કરવું. ફેલ-
 તી કરવી. [ચિહ્ન].
 છાપું (ના) છપાવણી યીજ. ન્યુસપેપર. આગા-
 છાપો (ના) છાપ. હુમલો. લાગો, વેરો. વર્ત-
 છાખ (ના) છાછરી ટોપણી, તોસક. [માનપત્ર.
 છાખડી (ના) છાખ. (વાંસની).
 છાખડી કળપવી (કિ) દરો આઠમે ટોપણી-
 માં અનેક ચીજે મૂકી બ્રાહ્મણને આપવી.
 છાખડું (ના) છાખડી.
 છાખેલ (ના) છાખેલ, સાલેલો, સાલેલો.
 છાપા (ના) આળો, પડછાપો. નુર. આશ્રય.
 છાપાનટ (ના) એક રાગણી. [વલણ].
 છાપાપુરુષ (ના) આકાશમાં પોતાની દેખાતી
 છાર (ના) ફૂગ, છારી. ધૂળ. [છાપાં].
 છારી (ના) છાર. આખતું પડ. શાકની રવાંડી.
 છારું (ના) ઇંટ સૂનાની બીંતના મૂકો. મટોડું.
 છાલ (ના) પડ. છાલ. [ખકરું].
 છાલક (ના) છાળ. પાણી ઢરાડવું તે.
 છાલકું (વિ) છાછરું. હલકું. પાછ. હલકાવું.
 છાલકું (ના) ગધેડાની પીઠનો કોથળો.
 છાલો (ના) છોતરાં; ફોતરાં. (અનાજનાં).
 છાલિયાં (ના) પીતળની છડી. છાછરાવાટકા.
 છાલી (ના) ચૂરી.
 છાલું (ના) છોતરું. છાલું. (ધંટી બહારવાતું).
 છાવણ (ના) છાવાની ચીજ. (વાડછાં વગેરે).
 છાવણી (ના) કેમ્પ, મુકામ. લશ્કરી ખડાવ.
 છાવરું (કિ) વાંક ઢાંકવો. કુમક કરવી.
 છાવું (કિ) છાપરાને ઢાંકણ કરવું; ચાળવું.
 છાચો, છાસ (ના) તંક, તાંક. દહીયું વલોણું.
 છાસટ (વિ) ૬૬, છાસેટ (સંખ્યા).
 છાસટિયો (ના) પાણી પાઈ ઉગાવેલી છુવાર.

છોરી (વિ) છવાણી, ૮૬ (સંખ્યા).
 છાસેટ (વિ) છાસટ, ૬૬.
 છાળ (ના) છોળ, હોડો. છાલક.
 છાંકણી (ના) તપખીર.
 છાંકવું (કિ) છીક ખાતી.
 છીડી (ના) નાતું છીડું. નેવાં પડવાનો ભાગ.
 છિ: (અ) ચટ, ધિકારાર્થે. છીડનો અવાજ.
 છિણવું (કિ) છણવું ગાળવું.
 છિદ્ર (ના) કાણું, નાકું, સુરાખ. ખોડ.
 છિન (વિ) છેદેલું, ભૂંડું પાડેલું.
 છિપકળી (ના) એક સર્પ.
 છિપર (ના) પથ્થરની પાટ.
 છિપરું (વિ) ગંદું, ગોળું, ચુંધાયલું.
 છિપરું (કિ) સિંપરું, છાંટવું. ચૂંચનતું રૂપ.
 છિયે (કિ) "હો"વું વર્તમાન પ્રથમ પુરુષ બહુવ-
 છી (ના) ગંધાતી ચીજ, ચૂ, નરક.
 છીક (ના) નાકમાંથી અવાજ સાથે વાયુનું ની-
 છીકણી (ના) તપખીર. [કળવું તે.
 છીકારડું (ના) એક જેરી પ્રાણી. નાતું હરણ.
 છીકલું (વિ) તોછડું, બેઠાંછળું.
 છીછી (ના) છી, ચૂ, નરક. (અ) છટ.
 છીટ (અ) છટ, તિરસ્કાર અર્થે.
 છીટ (ના) રંગીન તરેહદાર સૂતરાઈ કાપડ.
 છીટ કોરવું (કિ) છાંટવું, સીંપવું. (પાણી).
 છીટી (ના) છેડી, આખી છાપેલી પોતડી.
 છીટી (ના) છિંટી. પાછલા બારણાની ખુલ્લી
 છીડું (ના) નાની છીડી. છિદ્ર, દોષ. [જગા.
 છીણી (વા) છીની, છર કરવાનું ઓળર.
 છીંત (ના) છીટ, હક. વૃહમ.
 છીતરી (ના) બે ધરની વચ્ચેની ગલી,
 છીતવું (કિ) લાધવું, છીપી જવું (વહાણું).
 છીદડી (ના) રાઉં છાચલ.
 છીદવું (કિ) છેદવું, કાણું પાડવું.
 છીનવવું (કિ) ખુટવી લેવું, ખૂંચી લેવું.
 છીનવું (કિ) છીર કરવી, સમારવું.
 છીનાળ (વિ) અભિચારિણી કુલટા.
 છીનાળી, છીનાળું, (ના) અભિચાર. નરકર્મ.
 છીની (ના) છીર કરવાનું ઓળર.
 છીપ (ના) દોરિયાઈ જતુંના ધરની ફાડ.
 છીપણું (ના) રામપાતર, મોટું ફેડિયું.

છીયો (ના) કપડાં છાપનાર.
 છીયું (ના) ઢાંકણું.
 છીસડું (ના) હોડું, હોતરું. ચામડી.
 છીસર (ના) તુટેલું તળાવ.
 છીસડું (કિ) છાલડું.
 છું (કિ) “હો” ધાતુનું વર્તમાન પ્રથમ પુરુષ.
 છુંદણી (ના) છુંદવાનું કામ. [એક વચનનું રૂપ.
 છુંદણું (કિ) તાલુકું. છુંદેલા પાંત્રોના રસનું
 ટપકું કરી ટાચેથી પાડેલા ડાઘ.
 છુંદડું (કિ) કચરડું, દાખડું. લોચો કરવો.
 છુંદો (ના) કચૂમર, ખીમો.
 છુઃ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 છુછુંદર (ના) છુછુંદર, ચેણ. એક આતશખાજ.
 છમછમ (અ) છમછમ, રમરમ. (અવાજ).
 છમંતર (ના) નદુમંતર. આ તે “છુ” બોલવા-
 છુર (ના) ઢાંકણું. [નો મંત્ર.
 છુરિકા (ના) ચપ્પુ, છરી.
 છુરિત (વિ) છવાયલું, ઢંકાયલું.
 છુરિકાબંધન (ના) ક્ષત્રિયોનો એક સંસ્કાર.
 છુરી (ના) છરી, પાળી, કાતી. [મોઢળાશ.
 છૂંટ (ના) સ્વતંત્ર. સત્તા, હક. રત્ન. ઘટાડો.
 છૂંટક (અ) કંકડે કંકડે, પરચુરણ અકંકડું.
 છૂંટક (વિ) જુડું જુડું. રકુટ.
 છૂંટકારો (ના) છૂંટકો, છૂંટકારો. નીકાલ.
 છૂંટકારો (ના) છૂંટકો.
 છૂંટકો (ના) મુક્તિ. તોડ.
 છૂંડવું (કિ) બંધમુક્ત થવું. જુડું પડવું. જ-
 રપવું. ખલિત થવું. નીસરવું. ફૂંટવું.
 છૂંડાછેડા (ના) પ્રસવ. તલાક. ફારજતી.
 છૂંડાપણું (ના) છૂંટ, સ્વતંત્રતા.
 છૂંટી (ના) રત્ન. નવરાસ. પરવાર.
 છૂંટું (વિ) વિભક્ત, જુડું. મોઢળું. સખી.
 છૂંડવું (કિ) સંતાવું, ગુસ્સે રહેવું.
 છૂંડાવવું (કિ) સંતાડવું, છાનું રાખવું.
 છૂંડું (વિ) ગુસ્સે, છાનું. [થવું.
 છૂંડાવું છૂંડાવું જવું (કિ) અભડાવું, અપવિત્ર
 છૂંડવું (કિ) છોડવું, અભડાવવું, અપવિત્ર કરવું.
 છ (કિ) અસ્તિ, છા “હો”નું વર્તમાનરૂપ.
 છક (અ) છેડાસૂધી. તમામ. હલખહાર
 છેડણી (ના) છેડવાનું ઓળદર.

છેડવું (કિ) છેડો મારવો, ચેહેરવું. રદ કરવું.
 છેડો (ના) ચિહ્ન. લીટો. ડાઘ. કાપો.
 છેડી (ના) છીડી, છાપેલી નાની પોપડી.
 છેડું (ના) અંતર, ટપો. ગાળો.
 છેટે (અ) દૂર, અળગું.
 છેડ, છેડણી (ના) ખીજ, અટકચાણું.
 છેડતી (ના) છીડાં. દોષ. છિદ્ર.
 છેડવું (કિ) અડકવું. ખીજવું.
 છેડાછેડી (ના) વાવણના વચ્ચેના છેડાની ગાંઠ.
 છેડો (ના) સમાપ્તિ. અંત. હદ. ટાચ. ની-
 કાલ. પાલવ. [તોડવો.
 છેડોફાડવો (કિ) તલાક આપવો. લગ્નસંબંધ
 છેણી (ના) ફરસી, વિધલું, છીણી.
 છેતરવું (કિ) છળવું. ઠગવું. ફસાવવું.
 છેતરામણ (કિ) ઠગાઈ. ટોટો.
 છેતરાવું (કિ) ઠગાવું. ભૂલાવો આતો.
 છેતાલીસ, છેતાલીસ (વિ) ૪૬ (સંખ્યા).
 છેદ (ના) કાણું. કાપ. ધા. ભાજક. અપૂર્ણ.
 લખતાં લીટીની નીચેનો આંકડો.
 છેદક (વિ) છેદનાર, કાપનાર. ભાજક.
 છેદન (ના) છેદવાની ક્રિયા. [છેદ તે જગા
 છેદનખંડુ (ના) ન્યાં જે લીટીઓ એકમેકને
 છેદવું (કિ) કાપવું. ચીરવું. નાશ કરવો. ભ-
 છેખાં (ના) છિદ્ર, બાકોરાં [ખેડવું.
 છેર (ના) નરમ ઝાડો. પાતળી અધાર.
 છેરટો (ના) અધામણ.
 છેરવું (કિ) પાતળો ઝાડો. જવેલ. ચરકવું.
 છેરાટો (ના) છેરટો, અધામણ.
 છેલ (વિ) વરણાગિયો. કોડિલો, ફૂંકડો.
 છેલક (ના) બકરો.
 છેલકડી (ના) કોકરવું, લીખવાંળી.
 છેલછળીલું (વિ) દેખાવડું, ફૂંટડું.
 છેલડો (વિ) છેલ (કવિતામાં).
 છેલપડી (ના) સોળ (૧૬)નો સંકેત.
 છેલખીલ (ના) ફૂંકડો. કમ. શાખી. જવેલ.
 છેલાઈ (ના) છેલપણું, વરણાગી.
 છેલાણી, છેલાની (વિ) છેલ.
 છેલ્યું (વિ) છેડાનું, અંત્ય.
 છેલ્લે સરવાળે (અ) આખરે, રીવંટ. છેલ્લીવારે.
 છેવટ (ના) આખર, છેડો, અંત.

ઝવાડું, ઝવાડું (વિ) ઝેલું.
 ઝવાડું (કિ) ઝેલું આવડું, ઝખવાડું.
 ઝેડ (ના) દરો, વિશ્વાસઘાત. અંત.
 ઝેડો (ના) સંતાન, બચ્ચાં, ઝેડરો.
 ઝેડો (કિ) ઝિયે. "હો" ધાતુ વર્તમાન પ્રથમ.
 ઝેડો (ના) ઝેડરો. પુરુષ બહુવચનનું રૂપ.
 ઝેડિક (ના) નેતર, છડી.
 ઝેડાં (ના) ઝેડાં, ઝેડરો, સંતાન.
 ઝેડો (કિ) ઝેડો, ઝિયે.
 ઝેડો (ના) ઝેડો, ઝેડરો.
 ઝો (કિ) "હો" ધાતુ વર્તમાન બીજા પુરુષ.
 ઝો (ના) ચૂનો. [બહુવચનનું રૂપ.
 ઝો (અ) છોને, મર, મરને (બેદરકારી અર્થે).
 ઝાઇ (ના) પતરાવળી, દરવાખી સળી. ઝા.
 ઝાંડરમત (ના) બાળકશુદ્ધિ. નાદાની.
 ઝાંડવાંદ (વિ) નાદાન. અવિવેકી.
 ઝાંડવાંદ (ના) બાળક જેવું આચરણ. તોછડાઇ.
 ઝાંડરી (ના) બાળકી, કન્યા, બાળા.
 ઝાંડર (ના) પ્રભ, સંતાન.
 ઝાંડરો (ના) સ્તોક, બાળક.
 ઝાંડો (ના) શુદ્ધ. તોરો.
 ઝાંડાળો (વિ) ઝાંડા રાખનાર, ઝેલ.
 ઝાંડું (ના) શુદ્ધ. લટકતો ઝેડો.
 ઝાઇ (ના) ચંકા, વહેમ. સંકેત.
 ઝાઇત (ના) ઝાઇ. બાળપ્રાદ.
 ઝાઇ (વિ) આઇ. આઇ.
 ઝાજ (ના) ઝાઇ.
 ઝાઝિકા (ના) ચૂટકી, ચપટી.
 ઝાટું (વિ) નાટું.
 ઝાડ (ના) નાટું. જાડ. ગર્ભનું સૂકાવું.
 ઝાડબાંધ (ના) ઝાડવા બાંધવાનું કામ.
 ઝાડવડું (કિ) છૂટે તેમ કરવું.
 ઝાડવડું (કિ) છૂટે કરવું. મૂકવું. ફેડવું.
 ઝાડવો (ના) ઝાડ.
 ઝાડાવડું (કિ) ઝાડવડું, મૂકાવડું.
 ઝાડિયાં (ના) ઝાડાં. પાતળી ઝાલ.
 ઝાડિયાં, ફાડવાં (કિ) દોષ દર્શાવવા.
 ઝાલ (ના) ઝાડરી.
 ઝાડું (ના) ઝાલનો કંડરો. ઝાલ.
 ઝાત (ના) ઝાઇ. આસડાં.

ઝાતડું (ના) ઝાડું. ફેડાતડું.
 ઝાતર, ઝાતર (વિ) ૭૬ (સંખ્યા).
 ઝાંબ (ના) ઝાની. બાંધણી.
 ઝારણ (ના) ત્યાગ. છૂટકા.
 ઝાર (ના) બચ્ચું, બાળક. ઝાંડર.
 ઝાલ (ના) ઝાલ. ચામડી.
 ઝાલવું (કિ) ઝાલ કાઢવી. ફેલવું.
 ઝાલાં (ના) ઝાલાં. ફેડારાં. [ઝખડી.
 ઝાલાવું (કિ) સોરાવું, ઝાલેલું થવું. ચામડી.
 ઝાલાણું (ના) ઝાલાવો. ઝાલગાડી ધસેલું કામ.
 ઝાવરાવડું (કિ) ઝા દેવડાવવી. ઝાલાણું કર-
 વું. અભડાવડું. ઝા લગાડવી.
 ઝાવાવું (કિ) અપવિત્ર થવું, અભડાવું.
 ઝાવું (કિ) અભડાવડું.
 ઝાળ (ના) ઝાલક. હોરો. તુરંગ. ઝાલ. ✓
 ઝોં (કિ) છૂટે, છું "હો" ધાતુ વર્તમાન પ્ર-
 થમ પુરુષ એક વચનનું રૂપ.

જ.

જ (ના) આઠમો અંજન.
 જ (પ્ર) જન્મસૂચક, જેમ: વંશજ, અંજન.
 જ (આ) "ય," "ધ" નો. જેમ: યમુના=જમુ-
 ના; અધ=આજ.
 જ (અ) એવ, નિશ્ચયાર્થ. જેમ તમે આવતો-
 જ. કવિતામાં પાદપૂર્તિ કરવામાં પણ વપ-
 જક (ના) જલ્લ હલ્લ. તંત્રાર. [રાય છે.
 જકડવું, જકડી લેવું (કિ) દસીને બાંધવું.
 જકાત (ના) દાણ, મેહેસુલ, વેરો.
 જકાતદાર (ના) જકાત હથરાવનાર.
 જકિયો (વિ) જકી, મહીલો. તંત્રારી.
 જક્ષ (ના) ચક્ષ, કુખર. પ્રચંડ પુરુષ.
 જક્ષણી (ના) જક્ષની સ્ત્રી, ભયંકર સ્ત્રી.
 જખ (ના) અપ, મત્સ્ય, માછલું. જક.
 જખમ (ના) ધાવ, ચીરો. બેઠો. હાનિ.
 જખમાયલું (વિ) ધાયલ, જખમી થયેલું.
 જખમી (વિ) ધાયલ, જખમ પામેલું.
 જખમડ (વિ) જડસો, અગે લઈ અને અક્ષ-
 નને (ના) જગત, દુનિયા. [યે કમ.
 જચકતો (ના) જગજીવન, પરમેશ્વર.
 જગજીવન (ના) જગજીવન, ઉશ્વર.

જગણ (ના) પહેલા અને છેલ્લો અક્ષર લઘુ
અને વચમાં શુદ્ધ અક્ષરવાળો કાચનો એક
ગણ. જેમ: જગાત, જવાળ. એ જગણ.

જગત (ના) જગ, વિશ્વ, બ્રહ્માંડ. સંસાર.

જગતજનેતા (ના) જગદંબા, ઈશ્વરીશક્તિ.

જગત્રય (ના) ત્રિભુવન, ત્રિલોક. સ્વર્ગ, પૃ
થ્વી ને પાતાળ.

જગદંબા (ના) જગન્માતા, ઈશ્વરીશક્તિ.

જગદીશ, જગદીશ્વર (ના) જગતનો પ્રભુ. પર-

જગદ્ગુરુ(ના)જગતનું કલ્યાણ કરનારો. મિશ્વર.

જગદાત્મા (ના) જગતનો હવ. ઈશ્વર.

જગદુદ્ધાર (ના) જગતનો ઉદ્ધાર. મુક્તિ. તારણ.

જગદ્વંધ (વિ) સહુએ પૂજવા યોગ્ય.

જગન (ના) યજ્ઞ, હોમ.

જગન્નાથ (ના) જગતનો નાથ. બુદ્ધાવતાર.

જગન્નાથજી (ના) ચાર ધામમાંનું પૂર્વનું એક.

આરીસા પ્રાંતમાં જગતનું મોટું સ્થળ.

જગન્નાથી (ના) એક સૂતરાઈ કાપડ.

જગન્નિંધ (વિ) સહુએ નિંદવા યોગ્ય.

જગન્નિવાસ (ના)જગતમાં સદૈવ રહેનાર, ઈશ્વર.

જગન્નિયંતા (ના) જગતના નિયામક. ઈશ્વર

જગન્મિત્ર (ના) સહુનો મિત્ર.

જગતપતિ (ના) જગત્પતિ, પરમેશ્વર.

જગળી (ના) ખીડ. ધાસનું ખેતર.

જગા (ના) જગ્યા, સ્થળ, ઠામ. પદવી. ર-
સેતો. આશ્રય.

જગાડવું (કિ) જાગ્રત કરવું, ઊઠાડવું. ચેતવવું.

જગાત (ના) જકાત, દાણ, વેરો.

જગાવવું (કિ) જાગ્રત કરવું. ગળવવું.

જગો (ના) જગા, જગ્યા, ઠેકાણું.

જગત (ના) જગત (કવિતામાં).

જઘાત (ના)ભાદરવા શુદ્ધ ૧૩, ખાલકોનાં આદ્ય.

જઘાતિયો (ના) કુંવારો મૂવેલો માણસ.

જખના (ના) ઝાંખ. આભાસ. સ્વપ્ન. ક-
લ્પના. ધ્યાન. ખંત.

જખવાઈ જવું } (કિ) ઝાંખું પડવું, લજવાવું,

જખવાવું } (કિ) શરમાવું, રીકું પડવું.

જખવું (કિ) જખના રાખવી.

જંગ (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, તલુસંગ્રામ. સિંપાઈ.

જંગડિયો (ના) ત્રિજોરી લળળી લધ જનાર

જંગમ (વિ) ચર, ખસેડાય એવો, (ના) એક

જગલ (ના) વન, વેરાન, રાન, વગડો. જોગી.

જંગલજવું (કિ) ઝાડે જવું, દિશાએ જવું.

જંગલી (વિ) જંગલ સંબધી. ખેસમન.

જંગલીજીટ (ના) જડસો, રોચો, ગાવદી.

જંગલો (ના) એક રાગ. (ગાયનમાં).

જંગાલ (ના) તાંબાનો કાઠ.

જંગી (વિ) ખજૂર. મોટું. (ના) નાની ખારી.

જંધ, જંધા (ના) જાંધ, સાયળ. [આશ્રયદાતા]

જજમાન (ના)યજમાન, યજમાનનું કળ લેનાર.

જજમાનવરતી (ના) ગોરપદું, યજમાન વડે

ચાલતી આજીવિકા.

જજમાનિયા (ના) જજમાનવાળો ગોર.

જજિયો (ના) માયા ફીક કર.

જંજર (ના) ખાણીના આકારની નાની તોપ.

જંજળ (ના) ઉંધાંધિ, ખટપટ, લફડ.

જંજળી (વિ) જંજળવાળો માણસ. સંસારી.

જંજર (ના) સાંકળ, અંકુશિયાં, ખેડી. કેમાન.

જંજરો (ના) ખાણીમાંનો કિલ્લો. ટાપુ. જંજુરો

જટ, જટલ, (વિ) હડીકું, અનાડી. [હતુમાનમંત્ર

જટા (ના) લાંબો ચોટલો. વડના ગુલતા મૂ-

ળીયાં. વેદ પાઠનો એક પ્રકાર.

જટાપાટી (ના) પદ, કમ અને જટા સૂધી વેદનો

જટાભૂટ (ના) જટાનો મુગટ. [પાંડ કરનાર.

જટાધર, જટાધારી (ના) જટાવાળો. શિવ. વડ.

જટામાંસી, જટામાસી (ના) એક ઔષધિ.

જટિયાં (ના) લટિયાં, છટા ખર છટવાળ.

જટિલ (વિ) જટાધારી.

જઠર (ના) હોજરી, પેટ.

જઠરાગ્નિ (ના) જઠરનો અગ્નિ, પાચનશક્તિ

જડ (વિ) ભારે, નફર. અચેતન. સુરેત. ઠોઠ

જડ (ના) મૂળ. ખીલી. સંગ્રહ.

જડજ (ના) ન્યાયાધીશ. (અંગ્રેજી).

જડતર (ના) મળતર. જડવાની રીત.

જડતા (ના) અજ્ઞાનતા, ઠોઠપણું.

જડત્વ (ના) જડતા, જડ્ય. પદાર્થનો એક ધર્મ

જડત્વાકર્ષણ (ના) શુરેત્વાકર્ષણ.

જડણું (ના) ડાચું, દાઢ તથા દાંતાનું ધર.

જડખેસુલખ (અ) સજ્જત, મક્કમ.

જડભરત (ના) એક યોગી, એક વૃત્તિવાળો.

જડમૂળ (ના) રોપાનું મૂળિયું.
 જડમૂળ (અ) બધુંજ, તળિયાં બાટક.
 જડવું (કિ) જોડવું, ખેસારવું. મળવું.
 જડાત (વિ) હીરામાણે જડિત (ધરેણી).
 જડાવ (ના) સ્ત્રીના નામની સંજ્ઞા.
 જડિત (વિ) જડેલું.
 જડિયાં (ના) કુમળાં મૂળિયાં.
 જડિયો (ના) જડનાર, પચ્ચીગર.
 જડી (ના) છોડ વગેરેનું મૂળ ઔષધિ.
 જડીબુટ્ટી (ના) વનસ્પતિની ઔષધિ.
 જણ (ના) જન, માણસ.
 જણનાર (ના) જોતર. જણવાની રીત. ખચ્ચું.
 જણતો (ના) જનની, મા.
 જણુદીક (અ) દરેક માણસનું.
 જણુનારી (ના) પ્રસુતા, સગબી.
 જણુવું (કિ) જણાવવું. ખબર કરવી.
 જણવું (કિ) પ્રસવવું. પેદા કરવું.
 જણસ (ના) જનસ, ચીજ. શિલક. દાગીનો.
 જણાવવું (કિ) જણ કરવી. સેડેલથી જણે તેમ
 જણાવું (કિ) ખબર થવી. બાસવું. [કરવું.
 જણુડો (ના) બુણુડો, ધન
 જતે (અ) ચત્, જે. (કારણ સંબંધદર્શક).
 જતડું, (ના) જતરડું, એક સોનીનું ઓળર.
 જતન (ના) ચતન, સંભાળ, સાચવણી.
 જતરડું (ના) તાર પાતળો કરવાનું છિડવાળું.
 જતી (ના) ચતી, યોગી. જોરજ. વિરામ. ઓળર.
 જયરપથર (અ) ગમે તેમ. કહીનું કહી.
 જયા (અ) યથા, જેમ, જે રીતે, જેવું.
 જયારથ (વિ) યથાર્થ, વાજણી, ખરાબર.
 જઘ્યામંથ (અ) જોકવાર, સામકું, એકદમ.
 જઘો (ના) ઢગ, થોક. સડ. ટાળું, મંડળ.
 જઘપી (અ) યજ્ઞપિ, જોડે.
 જન (ના) જણ, માણસ. લોક. દુનિયા.
 જનક (વિ) ઉપજવનાર, દાયક.
 જનક (ના) પિતા, બાપ. મિથિલાનો જાળ.
 જનકયા (ના) દંત કયા, લોક વાતો.
 જનકપુર (ના) મિથિલા નગરી, જનકની રા.
 જનન (ના) જન્મ. જન્મસંબંધી. જન્મની.
 જનની (ના) જનેતા, મા, જણની.
 જનપદ (ના) દેશ. જનપદ્યમ (ના) દેશનાર.

જનમ (ના) જન્મ. ઉત્પત્તિ. જંદગી. હૃદય.
 જનમત (ના) લોકવિચાર. પ્રજનો અભિપ્રાય.
 જનમવું (કિ) અવતરવું. પ્રગટ થવું.
 જનમારો (ના) જંદગી, ભવ, જીવતર.
 જનમોતરી (ના) જન્મપત્રિકા. ભવિષ્ય વાણી.
 જનરીત (ના) લોક રિવાજ.
 જનલોક (ના) સમ લોકમાંનો એક.
 જનવાર્તા (ના) લોકકથા. ચર્ચા.
 જનસ (ના) જણસ. ચીજ. ધરેણું. શિલક.
 જનસપડી (ના) રહનો સડેન (વેપારીમાં).
 જનસાહ, જનસુ (વિ) જણસ રાખીને આપેલું.
 જનાકારી (ના) નરકર્મ, બલિયાર.
 જનાજો (ના) પ્રેત લઈ જવાની પેડી.
 જનાનખાતું (ના) અંતઃપુર, જૈરાંને ખેસવાની
 જનાની (વિ) જૈરાંની. કાયર. [જગ્યા.
 જનાનો (ના) જનાનખાતું. જૈરાં.
 જનાળ (ના) સેવા, હજીર.
 જનાવર (ના) જનવર, માણસ સિવાયનું પ્રાણી.
 જનિત (વિ) જન્મેલું. ઉપજવનાર, દાયક.
 જનુન (ના) માંડો જુરસો. હુંક.
 જનુની (વિ) જનુનવાળું.
 જનુની, જનેતા (ના) જનની, મા.
 જનોઈ (ના) ઉપવિત, યજ્ઞોપવિત, શ્રાવણી,
 જનોઈદીક (અ) જનોઈ પેહેરેલી જોડને તે
 પ્રમાણે. (દક્ષણ વગેરે).
 જન્ત (ના) જન્તું, જીવડું. કમી. [આકૃતિ.
 જન્તર (ના) યંત્ર, કોરું મંત્રથી પૂજવાના
 જન્તરડું (ના) જતરડું, સોનીનું એક ઓળર.
 જન્તુ (ના) જંત, કુદરત.
 જન્મ (ના) ઉત્પત્તિ, હૃદય. જંદગી. પેદાશ. અ-
 જન્મગાંઠ (ના) વર્ધ્યથી, સાલગીરી. જિવતાર.
 જન્મકુંડળી (ના) જન્મલગ્નનું રાશિચક્ર.
 જન્મચરિત્ર (ના) જંદગીનો હેવાલ.
 જન્મનોમ (ના) જન્મનક્ષત્રપુરથી રાખેલું નામ.
 જન્મપત્રિકા, જન્મપત્રી (ના) જન્મોતરી.
 જન્મભાષા (ના) માની ભાષા.
 જન્મધૂમિ (ના) સ્વદેશ.
 જન્મસ્વભાવ (ના) જાતિસ્વભાવ, પ્રકૃતિ.
 જન્માશુર (ના) જન્મકુંડળી.
 જન્મોન્તર (ના) પૂર્વ કે પુનર્જન્મ.

જન્મોધ (વિ) જન્મથી આંધળું.
 જન્મોષ્ઠમી (ના) શ્રાવણ વદ ૮, શ્રીકૃષ્ણ જન્માંતી.
 જન્મોજન્મ (અ) ભવોભવ, અનેકજન્મ.
 જપ (ના) વારંવાર માનસિક ઉચ્ચારણ.
 જપત (વિ) જપ, તાપે લીધેલું.
 જપતી (ના) ટાંચ, કબજે.
 જપમાળા (ના) જપ કરવાની માળા.
 જપતું (કિ) વારંવાર સ્મરણ કરવું. વાટ લેવી.
 જપ્ત (ના) જીલ્લમ, જખરદસ્તી.
 જખર (ના) જખ્ખર; જોરાવર. મોટું. મુસ્કેલ.
 જખરદસ્ત (વિ) ખળવાન, જોરાવર. જીલ્લમગાર.
 જખરદસ્તી (ના) જોર. જીલ્લમ. જોરસ્થ.
 જખરી (ના) જખરદસ્તી. જીલ્લમાત.
 જખરું (વિ), જખ્ખર.
 જખાં, જખાન (ના) જીલ્લ. જોલી. લાવા.
 જખાની (ના) જીખાની, ઈસ્કાર. સોગનપર ક.
 જખાપ, જખાખ (ના) જવાખ, ઉત્તર. હિલું.
 જખે, જખેહ કરવું (કિ) ઠાર મારવું.
 જખ્ખર (વિ) જખર, જોરાવર, ખળિષ.
 જખકલું, જખક્રી લકલું (કિ) અખકલું, ચોંકલું.
 જખકોળવું (કિ) અખકોળવું, જોળવું. [શાક.
 જખ્ખો (ના) દરખારી લાંબો જીવતો રેસમી પો.
 જમ (ના) યમ. ધર્મરાજ. મોત. નિર્દય પુરુષ.
 જમ (અ) જમ. (કવિતામાં).
 જમડો (ના) જમ. જમદત. મોત.
 જમણ (ના) જમન, જોજન. દહાડા.
 જમણવાર (ના) ન્યાય, વરો. (જમણનો).
 જમણું (વિ) દક્ષિણ. પૂર્વ મુખે ઉભાં દક્ષિ-
 ણ તરફનું. [માણસ.
 જમણું હાથ (ના) ખાંવાનો હાથ. માનીતો
 જમડખડો, જમડખી (ના) જમડખી, જમડખનું
 જમડખ (ના) જમડખ, પેર. [ઝાડ.
 જમલો (ના) જીમલ્લો, સરવાળો. ખેરીજ.
 જમલું (કિ) રાંધેલું ખાણું, જોળન કરવું. ક-
 માણું. લાંચ લેવી.
 જમા (ના) ઉત્પન્ન, આવક. નફો. ખર્ચનો.
 આવેલી રકમ, તથા તે ચોપડામાં લખ-
 વાની ખાત્રી. સૂરવાળો.
 જમાઈ (ના) જમાતા, દીકરીનો વર.
 જમાખરય (ના) આવક અને ખર્ચ. નાણું.

જમારવું (કિ) ખવડાવવું; જમે તેમ કરવું. રજા.
 જમાત (ના) જથ્થો, સમુદાય. ન્યાત. વિવું.
 જમાદાર (ના) સીપાઈનો ઉપરી. સરદાર.
 જમાદારી (ના) જમાદારનું કામ.
 જમાન (ના) જમીન.
 જમાનો (ના) જીમ, લાંબો કાળ.
 જમાખંદી, જમાખંધી (ના) મેહેસુલ. મેહે-
 સુલના હિસાબની તપાસ.
 જમાલગોટા (ના) નેપાળો, એક રેથક ફળ.
 જમાવ (ના) લીડ, ટાણું. સંગ્રહ. મેલાવણ.
 જમાવસુલ (ના) ઉપજમાંથી સરકારમાં બ-
 રાતી રકમ.
 જમાવવું (કિ) ભેગું કરવું. અધરકલું. વધારવું.
 જમાવો (ના) જમાવ. લીડ. સમુદાય.
 જમિયો (ના) જમૈયો, વાંકો છરો. [આવવું.
 જમીજવું (કિ) ખાણું. બંધાઈ જવું અનુકૂળ
 જમીદાર (ના) જમીનદાર, જમીનનો માલિક.
 જમીન (ના) જોંય. પૃથ્વી. વતન.
 જમીન કરવી (કિ) મિલકતમાં જમીન રાખવી
 જમીનદાર (ના) જમીનનો માલિક. મોટા ખેડૂત
 જમીનદારી (ના) જમીનદારની રિયતિ.
 જમીનદારત (વિ) ફનાફાતિયાં કરેલું. મૂળમાં
 જમે (ના) જમા. આવક. [ધી જખેડેલું.
 જમેઉધાર (ના) આવક અને ખર્ચ. જ—
 જમેખંદી (ના) જમાખંધી. મેહેસુલ.
 જમૈયો (ના) જમિયો, વાંકો છરો.
 જમ્પ (ના) અંપ, તીરાંત, આરામ.
 જમ્પલાવવું (કિ) અંપલાવવું, ફેરી પડવું.
 જમ્પાખાત (ના) અંપાખાત, ફેરફાર, ભૂસકો.
 જમ્પા જવું (કિ) જમવાં જવું.
 જમ્પુરો (ના) નાની તોપ. નાનો ખાજમર.
 જમ્પુક (ના) શિયાળ, કોહાણું. [એક ઓળર.
 જમ્પૂર (ના) જંપુરો. એક ઓળર.
 જય (ના) જીત, ફતેહ. જે.
 જયજયકાર (ના) જીતનો પોકાર. જે.
 જયન્તિ (ના) જયનો દિવસ. પૂજાકા.
 જયાનંદ (ના) જયથી થએલો આનંદ.
 જયી (વિ) ફતેહમંદ, જીતનાર.
 જયથ (વિ) જિતાય તેવું.
 જર (ના) ડસળ. પદર. તોશ. પેસો.

જરકસી (વિ) કસળી કીનખાખતું.
 જરકોસ (ના) જોટો કસળ. પિત્તળપાનાં.
 જરજર (વિ) છલું, ખખળી ગયલું. કાકાપુરી.
 જરજરિયાન (ના) રોકડ ધન અને ઘરેણું.
 જરજેખમ (ના) જર અને ખીચું જોખમ.
 જરતોસ્ત (ના) પારસીનો પ્રેમખર(ધર્મસ્થાપક).
 જરતોસ્તી (વિ) જરતોસ્ત ધર્મના. પારસી.
 જરહ (વિ) પીણું. જરદી (ના) પીળાસ.
 જરહો (ના) પીળો ખાકનો ભાગ.
 જરહોજ (ના) રહેતી તારથી ભરત ભરનાર.
 જરખ (ના) કરપ. ભય, ધાક. દાળ.
 જરહું (કિ) પચું, હેનમ થવું.
 જરા (ના) ઘડપણ, દુઝાવરયા. સંપત્તી કો-
 જરા (અ) થોડું. થોડીત્રાર, લગાર. [ચળી.
 જરાક (અ) જરાએક, લગરિક.
 જરાયુ (ના) ઓર, ઉલખ, ઓળ.
 જરાયુજ (વિ) ઓર. ફાડી નીકળેલું.
 જરાયેત (ના) કૌરાટ, આકાશિયા (જમીન).
 જરિયાન (ના) ઘરેણું.
 જરી (ના) જર, કસળ. (અ) જરા.
 જરીપટકો (ના) જરીનો વાવટો. કસળી કમર-
 જરીપુસનાં (ના) જૂનાં કસળી કપડાં. [પટો.
 જરીફ (ના) જમીનની માપણી.
 જરખો (ના) અરખો, જોખ, કંઠેરો.
 જરજર (ના) ગરજ. (અ) ખચીત, નક્કી.
 જરજરિયાત (ના) જરજરું કામ. ગરજ.
 જર્જર (ના) જરજર, છલું, જૂનું.
 જલ (ના) જળ, પાણી. વાંદો.
 જલજ (ના) કમળ. શંખ. મેધ.
 જલજ (ના) લક્ષ્મી? કમળા.
 જલક (વિ) ઉતાવળું. ચાલાક. તીચું.
 જલદી (ના) ઉતાવળ, ઝડપ, તાકીદ.
 જલધી (ના) સમુદ્ર, સાગર.
 જલેખી (ના) એક પક્ષાન.
 જવ (ના) ચવ, એક ધાન્ય. ઇચનો. [ત્રીલો.
 જવ (અ) જ્યારે (ફિતામાં). [લાય.
 જવઈ (ના) જવે, એક ખરેનો છોડ.
 જવખાર (ના) ઇંદ્રજવનો ખાર.
 જવન (ના) ચવન, મુસલમાન. અનાઈ.
 જવર ચવર (ના) જ આવ. ગમનાત્રમન.

જમલે, જવલે (અ) કદાચ, કવચિત્.
 જવલો, જવલો (વિ) વીરલો, કોઈએક.
 જવલું (કિ) ખીલવું, ફલવું (વક્ત્રું), પેદા થવું.
 જવાંમદ, જવામદ (ના) જુવાન મરદ. ખડા-
 જવાંમદી (ના) ખડાદુરી, પરાક્રમ. [દુર.
 જવાન (વિ) જુવાન, યુવાન, તરુણ.
 જવાન પહો (ના) કદાવર પુરુષ.
 જવાની (ના) જુવાની, તારુણ્ય.
 જવાળ (ના) ઉત્તર. નાણાંચીડી.
 જવાળદાર (વિ) જવાળ દેનાર જોખમદાર.
 જવાળદારી. (ના) જુમ્મો, જોખમ.
 જવાળી (વિ) જવાળ લખ્યો હોય તેવી (હુંડી).
 જવાળ દેનાર.
 જવાર અવાર (ના) જવર અવર. ના આવ.
 જવારા (ના) જુવારા, અનાજના તોળ છોડવા.
 જવાસા, જવાસો (ના) રેતીના કાંટાવાળા છોડ.
 જવાહીર, જવાહેર (ના) જડાવ દાળીના. અવેરાત.
 જવાળી (ના) જવ જેવા દાણાની માળા.
 જવું (કિ) ગમન કરવું. ખોવાવું. ગુજરવું સ-
 માવું. હદ ભલાંધવી. થવું. બાદ થવું. તરવું.
 જવેર (ના) જવાહીર, અવેર, રતન.
 જવેરાત (ના) જવાહીર, જડાવ દાળીના.
 જવેરી (ના) અવેરી. મોતી માણેકનો વેપારી.
 જવે (ના) જવઈ, એક છોડ (ખરેનો).
 જરા (ના) ચરા, કીર્તિ. વખાણ.
 જસત (ના) એકે મિશ્ર ધાતુ.
 જસતા (ના) રાધા.
 જસાં, જસું (વિ) જેવાં, જેવું.
 જહાં (અ) જ્યાં, જે ઠેકાણે.
 જહાંપહતા (વિ) જગતેસક. (ના) રાજ.
 જહાન (ના) દુનિયાં, પૃથ્વી.
 જહાત્રમ (ના) હોજખ, નરક.
 જહી (અ) જ્યાં, જહાં, જે ઠેકાણે.
 જળ (ના) જલ, પાણી, નીર. [કીટ.
 જળકીડો (ના) જળથી થઈ જળમાં રહેનાર
 જળકુંડું (ના) સૂર્ય ચંદ્ર ગિળની આસપાસનું
 જળકુંડી (ના) એક જળચર પંખી. [કુંડાણું.
 જળકીડા (ના) પાણીની રમત.
 જળચક્રી (ના) પાણીની ચાલતી ઘંટી.
 જળચર (ના) જલચર, પાણીમાંનું પ્રાણી.

જળજંતુ (ના) જળના જીવડાં.
 જળજંતુવે (ના) નદી કાંઠાનો એક જીવ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ. સમીક્ષા.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, મેળો. એક વાનિત્ય.
 જળજંતુ (ના) પ્રેતને જળમાં પધરાવવું તે.
 જળજંતુ (ના) જળોદર, એક રાગ.
 જળજંતુ (વિ) સર્વત્ર જળથી વીટાયેલું.
 જળજંતુ (ના) વેંતિયું માણસ.
 જળજંતુ (ના) પાણીનો રસ્તો.
 જળજંતુ (ના) જળાસો.
 જળજંતુ (કિ) જળિત થવું. જળવું.
 જળજંતુ (વિ) જળમાં ડૂબાડેલું. (ના) સેવાળ.
 જળજંતુ (ના) શિવલિંગની ખેઠક.
 જળજંતુ (ના) જળાપો, દુઃખ, અદેખાઈ.
 જળજંતુ (ના) મૃગતૃણા જલ.
 જળજંતુ (ના) જળાશય, નવાણ.
 જળજંતુ (ના) જલુકા. લોહી ચૂસનાર જીવડો. એક
 જળજંતુ (ના) ચાકું. ખપાડિયું. વિવ્ર.
 જળજંતુ (ના) જળ, જળ. સાંધળ.
 જળજંતુ (વિ) ચોક્કસ મુદત પછી નક્કી થયાણ
 . સહી થવાની સરતે આવેલું કે લીધેલું.
 જળજંતુ (ના) ગોરી ચામડીવાળો, ટોપીવાળો.
 જળજંતુ (ના) મોટું ઢાલ.
 જળજંતુ (ના) જળ, સાથલ, જળ.
 જળજંતુ (ના) તંજિયો.
 જળજંતુ (ના) જળ, એક કળ, તેના જેવો રંગ.
 જળજંતુ (ના) ધાવણી. જળજંતુ ગાર.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) ગમન આગમનની ક્રિયા.
 જળજંતુ (ના) જળી, એક કલ.
 જળજંતુ (ના) યાગ, યજ્ઞ, માતા, રન્યાદેવ.
 જળજંતુ (વિ) જળત. સાવધ. હજુરાહજુર.
 જળજંતુ (વિ) તરત પારખું બતાવે તેવું.
 જળજંતુ (વિ) જળત. સાવધ, હેશિયાર.
 જળજંતુ (ના) જળવાનું કર્મ. જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) જળત. સાવધ.
 જળજંતુ (ના) જળતિ, સાવધપણું.
 જળજંતુ (કિ) વિનિર્દેશ રહેલું, બેઠું. તત્પર થ-
 વું. તાજું થવું. [કામને બદલે].
 જળજંતુ (ના) સરકારી વર્ણસન, ઇનામ, (કંઈપણ)

જળજંતુ (ના) જેણે જળીર મેળવી હોય તે
 જળજંતુ (વિ) જળજંત, જળત.
 જળજંતુ (વિ) યાચક, માંગણ, લિધુક.
 જળજંતુ (ના) યાચના, લિક્ષા, લિક્ષુકી.
 જળજંતુ (કિ) માંગવું, લીખવું.
 જળજંતુ (ના) લીખારીપણું.
 જળજંતુ (વિ) જળક. લીખારી. [કામના]
 જળજંતુ (વિ) કોડો ધરનાર, કાંઈકો આપીને કા-
 જળજંતુ (ના) કાપડનું રંગીત બિંદાવું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, જળજંતુ, પ્રતાપ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, પામર.
 જળજંતુ (ના) સંધાસ, તાજખાનું.
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, પ્રાદ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળજંતુ (વિ) કૂલેલું. દળદાર, ઘટ. જળજંતુ. જ
 જળજંતુ (ના) જ્ઞાન. ખબર. જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ. (કવિતામાં).
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ છતાં જળજંતુ રાખના
 જળજંતુ (કિ) જ્ઞાન પામવું. સંભારવું. જ
 નવું. પિંછાનવું. [જ્યાં છા-
 જળજંતુ (અ) ખાતરી થયા છતાં, સ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ. કાપેલ, હેશિયો
 જળજંતુ (અ) જળજંતુ દર્શક. જેમ :
 જળજંતુ છાંદસ. જળજંતુ.
 જળજંતુ (ના) જળિ. દેશ, ધર્મ, ગુણ, કર્મ, વ
 પરથી જળજંતુ વર્ગ. સ્વભાવ. તુલ
 ખીજ. દેહ. [ત=કમ]
 જળજંતુ (વિ) પેદા થયેલું, જનિત. જેમ, જળ
 જળજંતુ (ના) એક સંસ્કાર. (જનમતાં કરવાને
 જળજંતુ (ના) નાતીલો, તેજ વર્ણનો પુત્ર
 જળજંતુ (ના) જળજંતુ, યાત્રા. મેળો. તીર્થાટણ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ, જળિત. જળજંતુ
 જળજંતુ (વિ) જળજંતુ વર્ણન. કુલીન. સરસ. જળ
 જળિત (ના) વર્ણ, વર્ણ, જ્ઞાતિ. વંશ.
 જળિત (ના) જળિતે લીધે માનેલો અર્થ
 જળિત (વિ) જળિત આજ્ઞાથી બ્રૂથ થયેલું.
 જળિત (ના) જળજંતુ, જળજંતુ, જળજંતુ.
 જળિત (વિ) જળજંતુ.
 જળિત (ના) જળજંતુ. વર્ણનો અવહાર.
 જળિત (વિ) જળજંતુ આંધળું.

નત્યાસિમાન (ના) પોતાના વર્ણનું અસિમાન.

નત્રા (ના) ચાત્રા, તીથોટણ. મેળો. હત્સવ.

નત્રાણુ (વિ) નત્રા કરનાર.

નત્રુક (અ) હમેશા. નિરંતર.

નત્રુણી, નત્રુણી (ના) નનમાં ગયલી સ્ત્રી.

નત્રા (અ) વધારે.

નત્રી (ના) હીકરી, ખેડી. શાહનદી.

નત્રુ (ના) મંત્રતંત્ર. ઇંદ્રનળ. ગાસ્ત્રીવિદ્યા.

નત્રુગોર, નત્રુગર (ના) નત્રુ, નત્રુનાર.

નત્રુગિરી (ના) નત્રુગરનું કામ.

નત્રુટોણાં (ના) નત્રુના દ્વયદા.

નત્રુમંત્ર (ના) નત્રુમંત્રધી મંત્ર.

નત્રે (અ) વધારે.

નત્રો (ના) હીકરો, ખેડો, શાહનદો.

નત્રન (ના) છવ, પ્રાણ. નુકસાન. પરણવા

જતા વરનો સાથ.

નત્રમાલ (ના) છવ તથા પદાર્થો.

નત્રવર (ના) જનાવર, મનુષ્ય સિવાયનાં પ્રાણી.

નત્રનાં (ના) માથુક, પ્રિયા, પ્યારી.

નત્રની (વિ) પ્યાર, વહાલું. છવલગ.

નત્રુ (ના) ધુંટણ, દીયણ.

નત્રેયો (ના) વરની નત્રમાં જનારો.

નત્ર (ના) જપ.

નત્રતો (ના) સાવચેતી. નીધા. સજ્જ દાખ.

નત્રરમાની (ત્રિ) કેસરી રંગનું.

નત્રરાન (ના) કેસર.

નત્રરાખાદ (ના) કાઠીઆવાડનું એક શહેર.

નત્રરાખાદી (વિ) નત્રરાખાદનું (ધી વગેરે).

નત્રાટ (ના) ખેદરકારી.

નત્ર (ના) ચામ, પોહોર, ત્રણ કલાક. પ્યાલું.

નત્રગરી, નત્રગીરી (ના) દોરીનો પાતળો કંકડો.

નત્રણ (ના) બાંધણ. મેળવણ, અમ્મણ.

નત્રદાની (ના) વણેલી ભાતનું સૂતરાકુંડ પડું.

નત્રદાર (ના) કીત્રીદાર ત્રીજેરીનો ફરોગો.

નત્રદારખાનું (ના) તોપાખાનું, ત્રીજેરી. રા-

જકાંડાર.

નત્રમની (ના) ચામિની, રજની, રાત્ર, રાત.

નત્રમ્ણ (ના) જમરખ, પેર. (એક ડુંગ).

નત્રમ્ણ (કિ) એકુંથુ થવું. ફેલાવું. કરવું.

નત્રમિની (ના) ચામિની, જમની, રાત.

નમીન (ના) જમાન, ચોક્સ સરતે ખાત્રી આપનાર.

નમીનગીરી (ના) ખાત્રી. નમીનનું કામ.

નમો (ના) મોટા ઘેરવાળો. નીચો અંગરખો.

નમ્ણુક (ના) એક ભત.

[રીંછ.

નમ્ણુવાન (ના) રામના લક્ષ્મીનો એક મોટો

નમ્ણુત્રી (ના) નતીપત્ર, નવન્તરી, નમ્ણુળ-

નમ્ણુળ (ના) એક તેજનો. [ની છાલ.

નમ્ણુ (ના) સ્ત્રી, વહુ, ઘણીઆણી.

નમ્ણુ (ના) હીકરી, ખેડી. પુત્રી.

નમ્ણુ (ના) હીકરો, ખેડો, પુત્ર.

નમ્ણુ (ના) જુવાર. ચાર, આશક, ઉપપતિ.

નમ્ણુર્મ (ના) અભિચાર, છીનાણું.

નમ્ણુ (ના) એક મંત્રપ્રયોગ. વૃક્ષીકરણ.

નમ્ણુણી (ના) અભિચારિણી.

નમ્ણુ (ના) નર, અભિચાર.

નમ્ણુ (અ) શરૂ, ચાલવું. (ગતિદર્શક).

નમ્ણુ (ના) છીનાણું, નરકર્મ.

નમ્ણુ (અ) નરી, શરૂ.

નમ્ણુ (ના) નળ. ગુચવણ.

નમ્ણુમ, નમ્ણુમી, (વિ) જુલમગાર. અસહ.

નમ્ણુ આવ (ના) પગરવ. ગમનાગમન.

નમ્ણુક (વિ) ખહાર જવું.

નમ્ણુક (ના) ગમન. ખરચ. નિકાશ.

નમ્ણુકનોંધ, નમ્ણુકખારનીશી (ના) જતા પત્રની

નમ્ણુત (અ) ચીવત, ત્યાંસુધી. નિંધ.

નમ્ણુન્તરી, નમ્ણુન્ત્રી (ના) નમ્ણુપત્રી. તેજનો.

નમ્ણુ (કિ) જવું, ગરન કરવું.

નમ્ણુદાન (અ) નિરંતર, સદૈય, હમેશા.

નમ્ણુદાની (ના) સર્વકાળ. અનાધન્ત.

નમ્ણુવેણુ, નમ્ણુન્દ (ના) નમ્ણુવન્દ, એક ફૂલ.

નમ્ણુદો, નમ્ણુસી (ના) નમ્ણુસનું કામ. દૂતવ.

નમ્ણુસ (ના) કાસદ, ખેપિયો. દૂત.

નમ્ણુરત, નમ્ણુતી (વિ) વધારે. (ના) જુલમ.

નમ્ણુવન્દ (ના) એક ફૂલ.

નમ્ણુર (વિ) પ્રસિદ્ધ. છવ. ખુદ્દ.

નમ્ણુરખાત્રી (ના) પ્રસિદ્ધિપત્ર, નોદીસ. (અ) મેલ.

નમ્ણુરનામું (ના) સરકારી ખખર.

નમ્ણુરત (અ) છચોમ, ખુલ્લી રીતે.

નમ્ણુલ (વિ) યાકળું, કોધી, ઉચ.

જાહોજસાક્ષી (ના) દબદબો, તેજ.
 જાફ (ના) જાલ. જાળી. જથ્થો. ગુંથ.
 જાળવણી (ના) સંભાળ સાચવણી.
 જાળવવું (કિ) સંભાળવું, સાચવવું.
 જાળવણિયું (ના) જાળિયું. જાળીવાળું કાપડ.
 જાળિયું (ના) બાકું. ધુમાડિયું. છાડવો.
 જાળિયો (ના) કોનું એક ધરેણું.
 જાળી (ના) બારી જાળ જેવી ગુંથણ. જણ.
 જાળીદાર (વિ) જાળીવાળું. [કિંસો.
 જાળું (ના) કંઈકિયાની જાળ. છારી. ઘટા.
 જાગડું (ના) એક હંવડું. નાનું માછડું.
 જાગડું (ના) ડિંડડું. ખીયાંવાળું કળ.
 જાગર (ના) જાગર, હઠ. ભાંગવડ. વાદ.
 જાગર (ના) કંઈકેણું, કાળજી. હેયું.
 જાગ્રાસા (ના) જાણવાની ઇચ્છા. પૂછપાછ.
 જાગ્રાસુ (વિ) જાણવા ઇચ્છનાર, શોધક, પૂછક.
 જાત (વિ) જાતેલું.
 જાત (પ્ર) જાતાયલો.
 જાત (ના) જય, કૃતેહ.
 જાતવું (કિ) જય મેળવવો. કમાવું. હરાવવું. કા-
 જાતે દ્રિય (વિ) ઇન્દ્રિયોને જાતનાર. [વડું.
 જાદી (વિ) જાદ કરનાર, તકરારી, હઠીલું.
 જાનસ (ના) જનસ.
 જાનગાની, જાનગી (ના) આયુષ્ય. મનખો.
 જામ (અ) જયમ, જેમ, જે રીતે.
 જાયાકૃત (ના) ઉત્પત્તિ, મેળખાની.
 જાયાયત (ના) જરાયેત આકાશિયા (ભાંય).
 જાલો (ના) પ્રાંત. દેશનો રાજકીય પ્રભાગ.
 જાહાં (અ) જ્યાં, જે ઠેકાણે.
 જાહવા. (ના) જમ, રસના.
 જાહવાયે (અ) મુખરથ, પાઠે. મોઢે.
 જા (ના) મા, જનેતા.
 (અ) હા અથે.
 (પ્ર) માન્યાથે. જેમ શેઠજી, સાહેબજી.
 જા (પ્ર) સાસરાની સગાઈદર્શક. જેમ કાકીજી.
 જાઓ (અ) જવો. સાબાસ, વાહવાહ.
 જક (ના) જક, તકરાક, માથાકૂટ. કંસખ.
 જકર (ના) જિકર, ઝક. રકંજક. જવ.
 જજ (ના) જ, મા, માતા, માતૃશ્રી.
 જજમા (ના) નહુંદ, વરની ખેંદન.

જજમા (ના) વડિયાઈ, દાદી.
 જજે (ના) દાદો.
 જડડું (ના) સાથે જન્મેલા છાકરાંમાંનું એક.
 જણ (ના) કેરીની ગોટલી ઉપરનું બહું પડ.
 જત (ના) જિત, જય, કૃતેહ.
 જદ (ના) જક, હઠ, તકરાર. [જાહું કાપડ.
 જન (ના) થોડાની પીઠની બેઠક. ભૂત. એક
 જમ, જમડી, જમલડી, (ના) જિહ્વા, રસના.
 જણી (ના) આગળો નાનો સડ.
 જલ્યા (ના) જમ, રસના.
 જ્યાવર (ના) વરરાત.
 જર (ના) જરૂં, એક જાતનાં પ્રિયાં.
 જરણ (વિ) જણું, જાનું.
 જરવડું (કિ) જેરવડું, પચવડું.
 જરાસાળ (ના) એક જાતના ચોખા.
 જરીઆ (વિ) જરા જેવા વાસવાળી.
 જરૂં (ના) જર, એક મસાલો.
 જણું (વિ) જાનું, ઘસાયલું.
 જલ, જલું (ના) પાણી ખેંચવાની સૂપડી. કોડી.
 જંવ (ના) આત્મા, પ્રાણ, ચૈતન્ય. માલ. ક-
 મ. લક્ષ. પુંજ. મન.
 જવ આપવો (કિ) આગ તોડીને કામ કરવું.
 જવજંત, જવજંતુ (ના) જવડું, કીટો.
 જવડું (ના) જંતુ, કુદપ્રાણી. નાનો જવ.
 જવડો (ના) જવ. જવડું.
 જવત (ના) જવતર, જદંગી, ભવ, જન્મારો.
 જવતદાન (ના) પ્રાણ રક્ષણ.
 જવતર (ના) જવિત, જદંગી, ભવ.
 જવડું (વિ) જવવાળું. કુમળું. [પવન.
 જવન (ના) જવવાનો આધાર. ગુજમન. પાણી.
 જવનગાળો (ના) ગુજમન માટેનો સંગ્રહ.
 જવન્ત (વિ) જવડું, જવવાળું.
 જવન્મુક્ત (વિ) જવતાં ત્રિવિધ તાપથી છૂટેલો.
 જવલગ (વિ) ઘણુંજ વહાણ. પ્રાણપ્રિય.
 જવડું (કિ) હયાત રહેલું, ટકલું, બચડું.
 જવસટોસટ (વિ) જવ જોખમાય તેડું.
 જવહત્યા (ના) પ્રાણનાશ. હિંસા.
 જવાઈ (ના) જવનગાળો. પગાર. આકરી.
 જવાઈડું (કિ) જવાઈડું, બચાવડું. સજવન ક-
 જવાત (ના) નાનો જવડો. [રિડું.

જીવાત્મા (ના) જીવ.

જીવારી (ના) તળાણું.

જીવાળ (વિ) જીવવું. તેજવાળું.

જીવિકા (ના) જીવન, આજીવિકા, સુજીવન.

જીવિત (વિ) જીવવું કરેલું, (ના) મનખો.

જીવી (વિ) જીવનાર.

જીવેનન (વિ) જીવલગ, પ્રાણપ્રિય.

જીઆખાનું (ના) જીવાખાનું, જીગાર રમવા-

જીઆર (ના) જીવાર. એક અગ્રાજ. [ની જગા.

જીઆળ (ના) ભરતી, મોલો.

જીધ (ના) યુતિકા. એક છોડ તથા તેના ફલ.

જીઓ (ના) જીવાર, જીગાર, ધૂત.

જીકિત (ના) યુક્તિ, કળા, ક્રામત. ઉપાય.

જીગ (ના) યુગ. ફળ, ત્રેતા, દ્વાપર અને કલિ. જોર.

જીગજી (અ) યુગાનુયુગ, ધૂણા જીગ સૂધી.

જીગત, (વિ) યુક્ત, જોડાયેલું. અનુકૂળ.

જીગદમ્બા (ના) જગદમ્બા.

જીગદીશ (ના) જગદીશ. પરમેશ્વર.

જીગમ (ના) યુગમ, જોડ, જોડી.

જીગલ (ના) યુગલ, જોડું.

જીગાર (ના) ધૂત, જીગડું, જીડું. સટ્ટા.

જીગારી (વિ) જીગાર રમનાર.

જીગોજીગ (અ) જીગજીગમાં, ભવોભવ.

જીગિત (ના) જીકિત, યુક્તિ. કળા.

જીગમ (ના) જીગમ, યુગમ.

જીગાઈ (ના) જીગાપણું. ચાલાકી.

જીગું (વિ) જગમ, લડ. ચાલાક.

જીગવી (વિ) જીગ, થોડું.

જીગવું (વિ) જીગું, મોજું, ન્યાડું, પૃથક.

જીગવું (ક્રિ) જીગવું, લડવું, જીગ કરવું.

જીગણ (વિ) જાંડણું, જાંડણું, જોડણું, ખાતાં વ.

જીડી (ના) પણી. (લાજ વગેરેની). [ધિડું.

જીડ (વિ) યુત, જોડાયેલું.

જીડી (ના) જોડા. પેલર, પગરજી.

જીડીખોર (વિ) ખાસડાંખાંડ.

જીડું (ના) યુથ, ટોળું, સમુદાય.

જીડું (વિ) પૃથક, અલગ, મોજું, વેગળું.

જીડું (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, મુઝામ. વઢવાટ.

જીડ (ના) અગ્રેજ છટ્ટો મહિના.

જીડાં, જીડાન (ના) જાડાં, અમ. લાપા.

જીડાની (ના) જાડાની, એકરાર.

જીમણું (ના) જીમણું, ટોળું, સમુદાય.

જીમલો, જીમલો (અ) કુલ, એકંદર.

જીમલો. જીમલો (ના) સર્વોખો, ખેરીજ, મેળ.

જીમ્મો (ના) જોખમ, જવાબદારી. [વણી.

જીરત. જીરિયત (ના) છાતી. જોર. રામ. ગજી.

જીલમ (ના) જામરદસ્તી, બળાત્કાર. અધર્મ.

જીલમગાર (વિ) જીલમ કરનાર, જીલમી.

જીલમાત (ના) જીલમગારપણું.

જીલમી (વિ) જીલમ કરનાર. જીલમમાણું.

જીલાબ (ના) રેશ, ઝાડા.

જીલાબ આપવો (ક્રિ) ગમરાવવું.

જીલ્દ, જીલ્દાં (ના) લમણપરની લટ. કાનછે-

જીવડું (ના) જીગડું, જીગાર, ધુત, [રિયાં.

જીવતી, જીવતી (ના) યુવતિ, તરણી.

જીવા (ના) એક જાતનાં જીવડાં.

જીવાખાનું (ના) જીગાર રમવાની જગા.

જીવાખોર (વિ) જીગારી.

જીવાન (વિ) યુવા, જવાન, તરણ.

જીવાની (ના) યૌવન, જોખન, તરણાવરણ.

જીવાબ (ના) જવાબ, ઉત્તર.

જીવાર (ના) જોર, એક ધાન્ય.

જીવારા (ના) જવારા, ધાન્યના તાલ છોડવાં.

જીવું (ના) જીગાર, ધૂત.

જીસતિસ (ના) જરિસ [અગ્રેજ] ઈનસાફ,

જીસરી (ના) જોસરી, ધૂસરી. [ન્યાય.

જીસરો (ના) મનનો કિલરો, લાગણી.

જીહાર (ના) નમરોર, સલામ. (શાવકની).

જીહાર પટાળાં (ના) ખેસતે વધે સારાં કપડાં

પેહેરી, મળવા ભેટવા તથા જમવાની રીત.

જી (ના) ચૂકા, એક માયાના વાળમાં પાકતી

જી (વિ) થોડું, જરા, સહેજ. હલકું. [જીવાત.

જીડું, જીડાણું (ના) અસત્યતા, કંગાઈ. ખોટારું.

જીડું (વિ) અસત્ય, ખોટું.

જીડું (વિ) જીલું. અસલી ખાખ.

જીડુંપાનું, જીડુંપુરાણું (વિ) જીડું. કાંટાડું.

જીડોપાપી (વિ) જીડી વાત જણાનારો.

જીડ (ના) જીમ, જોમ. (ફેડની).

જેસલો, (ના) ધીસડું, બળદ પગોટવાનું લા-

કડું. સળકું.

જે (સ) આરંભનો સંબંધદર્શક. જેમ: જે ખો
જે (અ) ઉભયાન્વયી, કે. [દિં તે પડે.
જે (ના) નય.
જેગાપાળ(ના) નમસ્કાર, સલામ. (વેપ્પુવનાં).
જેજેકાર (ના) નયન્યકાર.
જેજેવંતી (ના) એક રાગણી. .
જેટલું (વિ) સંબંધ અર્થે. જેમ: જેટલો ગોળ
ધાતો તેટલું ગળ્યું થાય.
જેટલે (અ) ન્યાંસૂધી. જેવારે.
જેઠ (ના) ન્યેષ્ટ. પતિનો મોટો ભાઈ.
જેઠાણી (ના) જેઠની સ્ત્રી.
જેઠી (વિ) જેઠ મહિનાની.
જેઠીપુત્ર (ના) વડો દીકરો. [૮. (ઓસડ).
જેઠીમધ (ના) મધુચંદ્રિકા, એક ગળ્યથડું છે.
જેઠીમધનો સીરો (ના) એક ઓસડિયું.
જેઠીમલ (ના) મોટો મલ, પંજાબી મલ.
જેઠાણું (ના) નાનો ગોરવ.
જેણીગમ (અ) જે તરફ.
જે તે (અ) ગમે તે, હરકંઈ.
જે પ્રમાણે (અ) જે રીતે, જે પ્રકારે, જેમ.
જેમ (અ) જે પ્રમાણે, જેમકે.
જેમકે (અ) આ રીતે. દાખલો કે.
જેમતેમ (અ) ગમે તે રીતે.
જેમનુતેમ (અ) હવે તેમજ. જેવું ને તેવું.
જેર (વિ) વરા થએલું. નળણું.
જેરંડી (ના) તાબે રાખવાની કડી (ચોડાની).
જેરંદરત (વિ) કમજોર, નળણું. [પટો. ચાખક.
જેરણદ (ના) ગળું અને આગલા પગ વચ્ચેનો
જેરવડું (કિ) પચાવડું, ચાહન કરવું, વેડવું.
જેલ (ના) દેફખાનું, કારાગૃહ, બંદીખાનું, તુરંગ.
જેલડું (વિ) જેટલું. માપનો સંબંધદર્શક.
જેવર (ના) ઝવેરાત.
જેવારે, જે વેળાએ (અ) જે વખતે, ન્યારે.
જેવં (વિ) સંબંધદર્શક.
જેવું (અ) જેમ, જેમકે.
જેવુંતેવું (અ) ગમે તે રીત, જાત કે રૂપ.
જેણિકા (ના) ચણિકા, લાકડી. કાંઠી.
જેષ્ટ (ના) ન્યેષ્ટ-જે મહિનો.
જેથા (ના) ન્યેથા નક્ષત્ર.
જેસડી (ના) ખેતર ચાસવાનું એવર.

જેહ (સ) જે (કવિતામાં).
જેહવું (વિ) જેવું.
જેહવે (અ) જે સમયે, યદા, ન્યારે.
જે (ના) પૈસો. દોરિયું.
જેન (ના) શ્રાવક. ખુદ્ધર્મનો એક ભેદ.
જે (અ) ઉભયાન્વયી. આરંભનો સંબંધદર્શક.
જેઘવું (વિ) જરૂર હોય તેટલું. લાયક. [દા.
જેઘવું કરવું (વિ) જે જેઘએ તે. [દિવો.
જેઘયે (કિ) જરૂર. પૂછતી. જેઘ લેવું. અગત્ય.
જેખ (ના) કાટલાં, વજન, તોલ. (ના) મ-
ખા. જેખમ.
જેખમ (ના) જુમ્મો. નુકસાન. ક્ષીમતી માલ
જેખમદાર (વિ) જવાબદાર. નુકસાની ભરનાર.
જેખમાવું (કિ) નુકસાનમાં આવવું.
જેખવું (ના) તોળવું. ઠાકવું.
જેગ (ના) યોગ. સંજોગ. સંગત. બનાવ. ઢા-
ર, સાધન. સંન્યાસ. મેળ.
જેગ (વિ) યોગ્ય, ધરિત. [શિર્ક જેગ.
જેગ (અ) પ્રતિ, પ્રત્યે, નામે. જેમ નામ જેગ.
જેગડી(ના)જેગણ. ખીહામણી સ્ત્રી. (તુરકકારમાં).
જેગટો (ના) જેગી, ખીહામણી પુરુષ. (")
જેગણ (ના) વેરાગણ. વિરક્ત સ્ત્રી.
જેગણી (ના) દેવી, માતા. એ ૬૪ ગણાયણે
જેગનિદ્રા (ના) યોગનિદ્રા. સુષિતા પ્રલય
અને હૃત્પતિ વચ્ચેનો કાળ.
જેગવટો(ના)જેગીપણું. વિરક્તસ્થિતિ, સંન્યાસ
જેગવડું (કિ) મેળવડું, ગોઠવો દેવું.
જેગવાધ (ના) સંધિ, અવસર, તક, ઠાંકણું.
જેગણ (ના) ચંદી. (દોરને ખવડાવવાની).
જેગાભ્યાસ (ના) યોગાભ્યાસ. ચિત્તવૃત્તિ કે
જેગિયો (ના) એક રાગણી. [દવાનો મહાવરો
જેગી (ના) યોગી. તપસ્વી. વેરાગી. એક રા-
જેશું (વિ) લાયક, સરખું, જેવું. [ગણી
જેગેણ (ના) જેગણું. (આમ્ય).
જેજન (ના) યોજન, ચારગાઉ.
જેટલાં, જેટલાં (ના) વેઠ, છવીટિયાં.
જેટો (ના) જોડ. દંડ.
જેડ (ના) સમાનતા. સરખી બે ચીજ, મેળાપ
જેડઅક્ષર (ના) સંયુક્તાક્ષર. જેમ, બધા, ન્યારા
જોડકાં (ના) નિયમવગર જોડલાં ગીત.

જોડકું (ના) જોડી, દંડ, જોડી ચીજ.
 જોડણી (ના) જોડવાની રીત.
 જોડવું (કિ) મેળવવું. ગોઠવવું. સાંધવું. ભેડવું.
 જોડવું. વળગારવું. બનાવટ કરવી.
 જોડા (ના) પગરખા, પેલર, પાયત્રાણ.
 જોડાક્ષર (ના) યુક્તાક્ષર, જોડ અક્ષર. જેમ ક્ષ, જ્ઞ.
 જોડાજોડ (અ) સાથેસાથે, પાસેપાસે, લગોલગ.
 જોડિયો (ના) સાથી. બરોબરિયો.
 જોડી (ના) જોડ. નાનો જોડો.
 જોડું (ના) જોડ. જોડણ પદાર્થ. નરમાદા.
 જોડે (અ) જોડીને. સાથે. પાસે.
 જોડો (ના) પગરખું, જુતી, પાયત્રાણ. જોડો.
 જોડાડવા (કિ) ફેંકટ ફેરવવા.
 જોડું (ના) જોવાનું તે.
 જોત (ના) જ્યોતિ. બળની વપ્ત. પ્રકાશ. તેજ.
 જોતર (ના) યોત્ર, જુસરી સાથે ગળે બાંધવાનો પટો.
 જોતરવું (કિ) જોડવું. જંજાળમાં નાંખવું.
 જોતરણું (કિ) જોતરેલી હાલતમાં આવવું.
 જોતરું (ના) જોતર, યોત્ર. [લખાણતામાં.
 જોતાં જોતામાં (અ) પસકમાં. સહેજમાં. જો.
 જોતિય (ના) જ્યોતિય. ખગોળવિદ્યા.
 જોતી (ના) જોત. અગ્નિશિખા.
 જોવું (વિ) જોઈવું. જરૂર જોવું.
 જોધ, જોધો (ના) યોધો, રણશૂર, લડવૈયો.
 જોની (ના) યોનિ. જાત. અવતાર.
 જોબન (ના) યૌવન, જુવાની, તારુણ્ય.
 જોબનવંતી, જોબના, (ના) જુવાન સ્ત્રી, તરુણી.
 જોબનિયું (ના) જોબન, જુવાની.
 જોભાડું, જોભાઈ જોડું (કિ) જોભો આવવો.
 જોભો (ના) એકદમ છૂટો પરસેવો.
 જોમ (ના) જોરસો. જોર. આવેશ.
 જોમી (વિ) જોમવાળું. દિહ. જુલમ. વગ.
 જોર (ના) બળ, દૈવત. શક્તિ. દંડ. ભાર.
 જોરકસ (વિ) દંડ મગદળની કસરતવાળું.
 જોરજોરી (ના) જોરજોરથી, બળાત્કાર.
 જોરભેર (અ) જોરથી.
 જોરાવાન (વિ) જોરાવર. જળવાન. શક્ત.
 જોરાવર (વિ) શક્તિમાન. પ્રતાપી. જુલમગાર.
 જોરાવરી, (ના) જુલમ. સખતી. બળાત્કાર.

જોર (ના) સ્ત્રી, પત્ની, ઝેરી.
 જોરો (ના) સત્તા. ચક્ષુ. જુલમ.
 જોવડાવડું (કિ) દેખડાવડું. જુએ તેમ કરવું.
 જોવા જેવું (વિ) નવાઈવું, દર્શનીય.
 જોડું (કિ) દેખવું, ઘેખવું. વિચારવું. શોધવું. અ-
 જોરા (ના) ઊભરો. જોરસો. ભવિષ્ય. [નુભવવું.
 જોષી (ના) જ્યોતિષશાસ્ત્ર બહુનાર.
 જોસ (ના) જોય. ભવિષ્ય.
 જોસતાન, જોસદાન (ના) લેખ સામગ્રી રાખવાની કોથળી, દફતર.
 જોરસો (ના) જોમ. મનોવિદ્યાર. આવેશ.
 જોહાર (ના) જુહાર, નમરકાર. (શાવકના).
 જોળ (ના) સાથે જન્મેલાં બાળકની જોડ.
 જ્યો (ના) ધનુષની ચીપ. પશુછા, મધ્યરેખા.
 જ્યોદે (વિ) જોદે, વધારે.
 જ્યેષ્ઠ (ના) જોડ મહિનો.
 જ્યેષ્ઠા (ના) ૨૭ માંનું એક નક્ષત્ર.
 જ્યોતિ (ના) જોત, પ્રકાશ. તેજ.
 જ્યોતિષ (ના) ખગોળ. ગ્રહનક્ષત્ર સંબંધી વિદ્યા.
 જ્યોતિષી (ના) જોષી. દેવજ્ઞ.
 જ્યોતિષમાન (વિ) ઝગઝગવું, કાંતિમય.
 જ્યોત્સના (ના) ચાંદરણ, ચાંદની.
 જવર (ના) તાવ, તાપ (એક રોગ).
 જવરાંશ (ના) તાવની ઝળકી. તાવના ચિહ્ન.
 જવરાંકુશ (ના), તાવનું ઓસડ.
 જવલન (ના) દાહ. ઝાળ. ઉષ્મા.
 જવલિત (વિ) બળવું. રળજેલું.
 જવાલાગીરી (વિ) જવદી સળગે તેવું.
 જવાળા (ના) જવાડા, લડકો. અતિક્રોધ.
 જવાળામુખી (વિ) બળતો (પર્વત). ;

જો.

જો (ના) જ ને ૩-૧ ની સંધિ. આ જોડાક્ષરને
 જૂનરાતીમાં ૩૬મો અંજન ગણે છે, પરંતુ
 એમાં મૂળ “જ” હોવાથી અમે “નર્મકાણ”ને
 ઝનિયમે અત્રેજ રહેવા દીધો છે.
 જો (વિ) બહુનાર. જેમ, શાસ્ત્રજ્ઞ. દેવજ્ઞ.
 જોષિ (ના) જુદી. સમજશક્તિ.
 જોત (વિ) જોણવું, સમેજેવું.
 જોત (ના) જોતિ, જ્યાનિ, જાતિ,

લેડકું (ના) લેડી, દેંદ્ર, બેવડી ચીજ.
 લેડણી (ના) લેડવાની રીત.
 લેડવું (કિ) મેળવવું. ગોઠવવું. સાંધવું. લેણું
 કરવું. વળગાડવું. બનાવટ કરવી.
 લેડા (ના) પગરખા, પેલર, પાયત્રાણ.
 લેડાક્ષર (ના) યુક્તાક્ષર, લેડ અક્ષર. જેમ ક્ષ, જ.
 લેડાલેડ (અ) સાથેસાથે, પાસેપાસે, લગોલગ.
 લેડિયો (ના) સાથી. બરોબરિયો.
 લેડી (ના) લેડ. નાનો લેડો.
 લેડું (ના) લેડ. બેવડા પદાર્થ. નરમાદા.
 લેડે (અ) લેડીને. સાથે. પાસે.
 લેડો (ના) પગરખું, જીતી, પાયત્રાણ. લેટો.
 લેડદાડવા (કિ) ફેંકટ ફેરાખવા.
 લેણું (ના) લેવાનું તે.
 લેત (ના) જ્યોતિ. બળતી વપ્ત. પ્રકાશ. તેજ.
 લેતર (ના) યોત્ર, જીસરી સાથે ગળે બાંધ-
 વાનું પેટા.
 લેતરવું (કિ) લેડવું. જાંજાળમાં નાંખવું.
 લેતરાવું (કિ) લેતરેલી હાલતમાં આવવું.
 લેતર (ના) લેતર, યોત્ર. [લખોલતામાં.
 લેતાં લેતામાં (અ) પલકમાં, સહેજમાં. બો-
 લેતિષ (ના) જ્યોતિષ. ખગોળવિદ્યા.
 લેતી (ના) લેત. અગ્નિશિખા.
 લેવું (વિ) લેઈવું. જરૂર લેણું.
 લેધ, લેધો (ના) ચોધો, રણશર, લડવૈયો.
 લેની (ના) યોનિ. જાત. અવતાર.
 લેખન (ના) યોવન, જીવાની, તારુણ્ય.
 લેખનવંતી, લેખના, (ના) જીવાન સ્ત્રી, તરુણી.
 લેખનિયું (ના) લેખન, જીવાની.
 લેખાહું, લેખાઈ બેવું (કિ) લેખો આવવો.
 લેખો (ના) એકદમ ધૂંટતો પરસેવો.
 લેખ (ના) લેસસો. લેર. આવેશ.
 લેખી (વિ) લેખવાળું. [દાડ. જીલમ. વગ.
 લેર (ના) બળ, કૌવત. શક્તિ. દંડ. ભાર.
 લેરકસ (વિ) દંડ મગદળની કસરતવાળું.
 લેરખરી, (ના) જાંજરદસ્તી, બળાત્કાર.
 લેરલેર (અ) લેરથી.
 લેરવાન (વિ) લેરાવર. જળવાન. શક્ત.
 લેરાવર (વિ) શક્તિમાન. પ્રતાપી. જીલમગાર.
 લેરાવરી, (ના) જીલમ. સખતી. બળાત્કાર.

લેર (ના) સ્ત્રી, પત્ની, બેરી.
 લેશિ (ના) સત્તા. ચલણ. જીલમ.
 લેવડાવવું (કિ) દેખડાવવું. જીએ તેમ કરવું.
 લેવા જેવું (વિ) નવાઈનું, દર્શનીય.
 લેવું (કિ) દેખવું, પેખવું. વિચારવું. શોધવું. અ-
 લેશ (ના) ભ્રમરો. લેસસો. ભવિષ્ય. [નુભવવું.
 લેખી (ના) જ્યોતિષશાસ્ત્ર જાણનાર.
 લેસ (ના) લેશ. ભવિષ્ય.
 લેસતાન, લેસદાન (ના) લેખ સામગ્રી રા-
 ખવાની કોથળી, દફતર.
 લેસસો (ના) લેમ. મનોવિકાર. આવેશ.
 લેહાર (ના) જીહાર, નમસ્કાર. (આવકતા).
 લેળ (ના) સાથે જન્મેલાં બાળકની જોડ.
 જ્યો (ના) ધનુષની સીપ. પણુજી, મધ્યરેખા.
 જ્યોદે (વિ) જાહે, વધારે.
 જ્યેષ્ઠ (ના) જેઠ મહિનો.
 જ્યેષ્ઠા (ના) ૨૭ માંનું એક નક્ષત્ર.
 જ્યોતિ (ના) જોત, પ્રકાશ. તેજ.
 જ્યોતિષ (ના) ખગોળ ગ્રહનક્ષત્ર સંબંધી વિદ્યા.
 જ્યોતિષી (ના) જોષી. દૈવજ્ઞ.
 જ્યોતિષમાન (વિ) યગયગવુ, કાંતિમય.
 જ્યોત્સના (ના) ચાંદરણુ, ચાંદની.
 જ્વર (ના) તાવ, તાપ (એક રોગ).
 જ્વરાંશ (ના) તાવની ઝળકા. તાવના ચિહ્ન.
 જ્વરાંકુશ (ના), તાવનું એસડ.
 જ્વલન (ના) દાહ. ઝાળ. હપ્પા.
 જ્વલિત (વિ) બળવું. રળગેણું.
 જ્વાલાધોલી (વિ) જ્વાલી સળગે તેવું.
 જ્વાળા (ના) જ્વાલા, લડદો. અતિક્રોધ.
 જ્વાળામુખી (વિ) બળતો (પર્વત). ;

જી.

જી (ના) જ તે ની સંધિ. આ લેડાક્ષરને
 ગૂંચરાતીમાં ઉદમે બંધન ગણેછે, પરંતુ
 એમાં મૂળ "જ" હોવાથી અમે "નમકોપ"ને
 નિયમે અત્રેજ રહેવા દીધેછે.
 જી (વિ) જાણનાર. જેમ, શાસ્ત્રજ્ઞ. દૈવજ્ઞ.
 જીમિ (ના) ખુદ્ધિ. સમજાડકિત.
 જીત (વિ) જાણેલું, સમેજેલું.
 જીત (ના) જીતિ, ન્યાતિ, જાતિ,

જ્ઞાતવ્ય (વિ) જાણવાજોગ. સમજાય તેવું.
 જ્ઞોતા (વિ) જાણનાર. બુદ્ધિમાન.
 જ્ઞાતિ (ના) ન્યાત. જાત.
 જ્ઞાન (ના) જાણ. સમજ. વિચાર. મનપરની અ-
 જ્ઞાનકળા (ના) બુદ્ધિપ્રકાશ. [સર.
 જ્ઞાનકાંડ (ના) વેદનો એક મોટો વિભાગ.
 જ્ઞાનધન (વિ) જ્ઞાનથી ભરેલું.
 જ્ઞાનચક્ષુ (વિ) જ્ઞાનથી ઉઘડેલી આંખચણું.
 જ્ઞાનચક્ષુ (ના) વિચારરૂપી નેત્ર.
 જ્ઞાનચંતુ (ના) મગજ સાથે સંબંધ રાખનારી
 જ્ઞાનદર્પણ (ના) જ્ઞાન એજ આરસી. [રગો.
 જ્ઞાનદીપ, જ્ઞાનદીપક (ના) જ્ઞાનરૂપી દીવો.
 જ્ઞાનદ્રુષ્ટિ (ના) વિચારી નજર. જ્ઞાનચક્ષુ.
 જ્ઞાનપરંપરા (ના) એકના જ્ઞાનથી બીજાનું
 જ્ઞાન, બીજાના જ્ઞાનથી ત્રીજાનું જ્ઞાન એમ
 અનુક્રમે થતું જ્ઞાન. જ્ઞાનની સાંકળ.
 જ્ઞાનપ્રસારક (વિ) જ્ઞાનનો ફેલાવો કરનાર.
 જ્ઞાનમાર્ગ (ના) જ્ઞાનથીજ મોક્ષ એવો સિદ્ધાંત.
 જ્ઞાનમાલા (ના) અનેક વિષયોના જ્ઞાનનો સંગ્રહ.
 જ્ઞાનવલ્લી (ના) સમજશક્તિવર્ધક વેલ. સાંગ.
 જ્ઞાનવિજ્ઞાન (ના) સમજ, તથા અનુભવ.
 જ્ઞાની (વિ) જ્ઞાનવાન. વિવેચી. જાણનાર.
 જ્ઞાનીશ્વર (ના) જ્ઞાનીઓમાં શ્રેષ્ઠ.
 જ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) જેથી જ્ઞાન થાય તે ઇન્દ્રિય.
 જ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) જ્ઞાનનો ઉદય. જ્ઞાનપ્રકાશ.
 જ્ઞાનોપદેશ (ના) જ્ઞાનનો ઉપદેશ.
 જ્ઞાનોપાસના (ના) જ્ઞાન મેળવવાનો યત્ન.
 જ્ઞાપક (વિ) જાણ કરનાર. ભોધક.
 જ્ઞાપન (ના) શિક્ષા, શિક્ષણ, જ્ઞાન.
 જ્ઞેય (વિ) જાણવાજોગ. (ના) જાણવાની ચીજ.

અ.

અ (ના) નવમો અંગ્રજી, જ નો મહાપ્રાણ.
 અ (આ) "અ"નો. જેમ સંધ્યા=સાંજ; વં-
 અકોલું (ના) અળકોલું, અળકું. ધિયા=વાંઝ.
 અખ (ના) અપ, મચ્છ, માછલું.
 અગગ (અ) તેજ, પ્રકાશ, ચળકાટદર્શક.
 અગગગ (વિ) પ્રકાશ આપવું, તેજદાર,
 અગગગ (કિ) અગગગ થવું, ચળકવું.
 અગગગાટ (ના) અગગગતો પ્રકાશ.

અગમગ (અ) અગગગ.
 અગર (વિ) બિગડ, વેરાન.
 અગરણુ (ના) અગડો. ટંટો.
 અઘડું (કિ) લટવું, ખાઝવું.
 અઘડો (ના) કળિયો, ટંટો. રોળ. ખેખેડો.
 અઘારે જવું (કિ) અગગગ થવું,
 અખ (ના) અખના, મનન.
 અખના (ના) જખના. ધ્યાન. ફરીફરી સ્મરણ.
 અખવાણું (વિ) ખશિયાણું, ઓશિયાણું, ભેફું.
 અખવાણું (કિ) શરમાણું, આંખું પડવું.
 અખવું (કિ) અખના કરવી.
 અઝણાટ (ના) અણુઅણુટ. રણુકો.
 અઝણી (ના) ખાલી. નેમ, આંજ.
 અઝમણું, અઝમાણું (કિ) લટકવું. તલખ્યાં કરવું.
 અઝણી (ના) ખાલી, અઝણી.
 અંજેટો (ના) અપામાર્ગ, અધારો (એક છોડો).
 અંજેડું (કિ) તરછોડવું. ધિકારણું.
 અટ (અ) અટિતિ; જલદીથી. તરત.
 અટક (ના) આટકો. કુરતીનો એક દાવ.
 અટકું (કિ) અપટથી ઉરાડવું.
 અટકો (ના) ધા. જખમ.
 અટઅટ, અટપટ (અ) તાકીદે. ઉતાવળે.
 અટાઅટ (અ) ઘણીજ અડપથી.
 અટાપટી (ના) કળિયો, ખોલચાલ. તકર
 અડ (ના) છેકાનુપ્રાસ, એક શબ્દાલંકાર.
 અડકો (ના) કપડાનો ચીરો. લિહ.
 અડકોભરવો (કિ) સાંધવું, ખે ભાગ મેળવ
 અડઅમક (ના) છેક અને થમક (શબ્દા
 રં કાવ્યના). [અડકટ.
 અડપ (ના) ઉતાવળ, તાકીદ. દોડ. આ
 અડપણું (કિ) ત્રીસી રોવું. અડપથી ઉઠાવી
 અડપાઅડપી (ના) ઘણા જાણીની અડપ.
 અડકો (ના) તકરાર. સપાટો. વાગ્યાણ.
 અડી (ના) વધાઈના ઉપરાઉપરી આપટાં.
 અડડી નાંખવું (કિ) અડી નાંખવું. ઉં-
 અણકાર, અણકારો (ના) રણુકો.
 અણુઅણુ (અ) અવાજનું અનુકરણ. એક ર
 અણુઅણુ (કિ) અણુઅણુ થવું. અણુ આ
 અણુઅણુ (ના) મોટો અણુકાર. અમઝમા
 અણુઅણુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.

અણકો (ના) અણકો, નિશાન, વાવટો.
 અનુત (ના) જનુત, જોમ, જોરસો.
 અન્ન (ના) એક પ્રાચીન ભાષા.
 અન્ન (અ) એકાએક, અપઅપ, તરતર.
 અપટ (ના) ઉતાવળ. ચાલાકી. દોડ. અડફટ.
 અપટાલું (કિ) અપટમાં ચાવલું. પકડાલું. મેણું.
 અપાત્રી (ના) કાપાકાપી, કતલ. [સાંભળવાં.
 અપાટલું (કિ) ચપાટલું. માર મારવો.
 અપાટો, અપેટ (ના) સપાટો. ફટકો.
 અપેટલું (કિ) અપાટલું. ધૂણું ખાવું.
 અપેટો (ના) અપાટો. સપાટો. ફટકો.
 અપ (અ) અપ, અટકે, એકદમ.
 અમકલું (કિ) ચોકલું. એકદમ જાણવું.
 અમકારો (ના) એકાએક ચળકાટ (પ્રકાશનો).
 અમકાળલું (કિ) અમકાળલું. બોળલું.
 અમકાળાં (ના) પાણીમાં બોળલું ને કાઢવું તે.
 અમકાળલું (કિ) બોળ્યા કરવું. ફાટાડ્યાં કરવું.
 અમકાળિયું (ના). પ્રવાહીમાં બોળવાની ક્રિયા.
 અમકલું (ના) નાતું પહેરણ. (બાળકનું).
 અમકો (ના) જમકો. રાજકીય જૂથનો દીલો.
 અમકરણો.
 અમક (ના) ચમક, એક શબ્દાલંકાર (કવિતાનો).
 અમકાર, અમકારો (ના) અમકમનો અવાજ.
 અમકમ (અ) અવાજનું અનુકરણ. ગરમીની
 અસર. ચણચણ.
 અમકમાટ (અ) અમકમનો અવાજ. તમતમાટ.
 અમાકમી (ના) સામસામાં મેણુંઓમાં.
 અમ્પ, અમ્પક (ના) ગાયનનો એક તાલ. જપ.
 અમ્પલાલું (કિ) મંડી પડવું, એકદમ ફટવું.
 અમ્પાપાત (ના) ફટકો.
 અરખ (ના) એક પથ્થર.
 અરકો (ના) અરકો, જોમો ચીરો. ઉતરકો.
 અરકી નાખવું (કિ) ધવરવું, ઉછેરવું.
 અરણ (ના) અરો. [ચિહ્ન.
 અરખલું (કિ) ધીમે ધીમે અરવું. અરીને એકલું.
 અરખર (અ) ઝીણું છાંટે ચતા વર્ષાદનો અવાજ.
 અરખરિયું (ના) ગાળ. બારીક રેસમી કપડું.
 અરલું (કિ) પીગળીને નીકળવું. ઘસાવું.
 અરોળલું (કિ) અરલું. ઘસાવેને ઝીણું થવું.
 અરખો (ના) ગોળ. અઠારી. માળતી-બારી.

અરો (ના) અરણ. નદીનું મૂળ. એક જવડો.
 અર (ના) વાંદો. (એક જવડું).
 અરો (ના) પ્રકાશ, રોશની, તેજ.
 અરોલું (કિ) પકડાવવું, ઝાલે તેમ કરવું.
 અરો (ના) ચળકાટ, તેજ, અરો.
 અરોહકાર (વિ) ચળકવું, ચોપવું, તેજસ્વી.
 અરોહલું (કિ) દાઝવું, ચોડું બળવું. પરણ-
 અરો (ના) જવાહીર. [લું (ફેલાયમાં).
 અરોખાનું (ના) અરોહ રાખવાની જગા.
 અરોહ (ના) હીરા, માણેક, મોતી વગેરે દાગીના.
 અરો (ના) અરોનો આપારી.
 અરક (ના) ચળક. એક કસબની દોરી.
 અરકલું (કિ) પ્રકાશવું, તેજ મારવું. ચળકવું.
 અરકી (ના) ચોડી ચોડી અસર. અંશ.
 અરકાળ (અ) ચંચળાટ. તેજસ્વી.
 અરકાળાટ (ના) ચળકાટ. અગ્રગાટ.
 અરકાળિયાં (ના) આરું, અશુ.
 અરકાળિયું અરકાળું (ના) આધળું ધૂંધળું.
 અરકાળાં (અ) તેજતેજ. ધણ અજવાળું.
 અંખ (ના) દૃષ્ટિ. નજર. છારી.
 અંખકું (ના) વર્ષાદનો અંધારાટ.
 અંખક (ના) ઝાડનું કાંટાવાળું ડાળું. સ્ત્રી.
 અંખલું (કિ) તાકી તાકીને જોવું.
 અંખી (ના) દર્શન.
 અંખું (વિ) આરું. વીલું, અંખલું.
 અંખ, અંખ (ના) એક વાંધ, કાંસિયાં. શરસો.
 અંખર, અંખર (ના) પગનું ધુધરીવાળું ધરેલું.
 અંખરિયાં (ના) અંખર. બેડી, જંજીર.
 અંખરી (ના) અંખર, એક ધરેલું. કડીવાળી લા-
 અંખવાં (ના) મૃગલ. અંધારા. [કડી.
 અંટ (ના) તુચ્છકાર. સપ્પો.
 અંટાં (ના) રાખ, ચુલેદ્રિયતા વાળ.
 અંનમ (ના) જહાનમ, તરક, દોળખે.
 અંપ (ના) અંખ. કાંકલાવાળી નળ.
 અંપકો (ના) ભંગિયો.
 અંપલી (ના) વાડનું ખારેલું.
 અંપકો (ના) અંપો, પાદર. ગામનું નાકું.
 અંપી (ના) વાંસ નેતરનો દાળડો.
 અંપો (ના) ગામ કે ખેતરનો દરવાજો. અંપલી.
 અંય (ના) પ્રતિબંધ, પડખો. [પાદર.

આંસણું (કિ) કંઠાળાથી આપણું. નાંખી લેવું.
 આંસાચીઠી (ના) બારવટિયાના દમની ચીઠી.
 આંસો (ના) તરછાડ, ગુસ્સાથી ત્યાગે. ત્રાણું.
 આંકજમાળ (વિ) સાફ, ચકચકવું ચળકવું.
 આંકમજાળ (ના) મહાલં મહાલ. આનંદ.
 આંકરિયો (ના) માટીનું પોહોળા મોનું કામ.
 આંકળ (ના) કાર, એસ.
 આંકળી (ના) આંકળ સંખંધી. (વા)
 આંજ, આંજ (ના) વહાણ, ખતેલો, ફતેહમારી.
 આંજ, આંજ (વિ) આંજું, વધારે.
 આંજું આંજું (વિ) પુષ્કળ, ધણું, વિરોધ.
 આંજેર, આંજેર (વિ) ધણું, બહુ, અતિ.
 આંકકણું (કિ) આંકકણું, સૂપડાથી સાફ કરવું.
 ખંખેરણું. સપડાવણું. [માનસિક અસર.
 આંકડો (ના) આંકકવાનું કામ. ફટકો. દુઃખની
 આંક (ના) વૃક્ષ. દીવાનું ઝુમર. એક આતશ-
 ખાણ. વંશવૃક્ષ. [વાનું કામ.
 આંકક ઝુલક (ના) આંકકી વીણીને સાફ કર-
 આંકકણ (ના) આંકકતાં નીકળેલો કચરો.
 આંકકણું (કિ) આંકકણું, સૂપડાથી સાફ કરવું.
 આંકડો (ના) આંકડો. આંકકવાનું કામ.
 આંકડુડ (ના) આંકડવતી સાફ કરવાનું કામ.
 આંકડાંડિયો (ના) એક દેશી રમત.
 આંકપાન (ના) વનસ્પતિ. વૃક્ષવેલ. હૃદયિન.
 આંકપાલો (ના) આંક અને પાલો (પાંતરાં).
 આંકપીપળી (ના) એક દેશી રમત. [વગેરે.
 આંકણું (ના) નાનું આંક. છાંડ.
 આંકણું (કિ) વાસીદું વાંળણું. આપણું. ખંખે-
 રણું. ઊંચણું. ઠપકો દેવો.
 આંકીર (ના) આંકની ઘટા. આંક તથા વેલાની
 આંકું (ના) સાવરણી. ખુઆરી. [શુચ.
 આંકુંખાંડું (કિ) નાહમેદ થવું, અંબણું. હારણું.
 આંકો (ના) ગૂ. અધામણ. રેચ. ખંતથી તપાસ.
 આંકોપીપળી (ના) દરદી ઉપર મંત્ર બાણી, પીણું
 ફેરવણું તે.
 આંકકાર (વિ) ચકચકિત, અળખાટવાળું.
 આપટ (ના) ફટકો. (લગાડાનો). નજર લાગવી તે.
 આપટણું (કિ) ખંખેરણું. કોરડો તારવો. સંપ-
 આપટિયો (ના) આપટ મારનારો નોકર/ડાવણું.

આપટું (ના) એકદમ વરસી તરત બંધ પડ.
 તે વર્ષાદ.
 આમરજોલ (વિ) ડામાડોલ. ગડચલાં ખાણું
 આમરજોળ (ના) ખોટું ડોળ.
 આમરી (ના) હાથેલીમાં થતો રોગ.
 આમણું (કિ) અરપણું. તપાવીને પાણીમાં
 આચલ (વિ) તામસી, ચીડિયું. [જ
 આરણું (કિ) લીને પાણીએ સેકવું-ધોવું. ત
 ડાળાં કાપણું. ઊંચણું.
 આરી (ના) પડધી અને નાળચાવાણી વાં
 મોંની લોટી. ચપટો ગોળ ચાડાનો ભ
 આરું (ના) મોટું આંખરું. ધાફું. [દાર તમે
 આરો (ના) મોટી આરી (તળવાની, સેવ
 ઝાલ (ના) ઝોઝોના કાનનું એક ધરણું.
 ઝાલર (કિ) ઝુલ. દિનારી. વાલ. ગોલ ચ
 ઝાલણું (કિ) પડકણું. ધરણું.
 ઝાવલી (ના) નાળિયેરી તારનાં પાં
 તારણાં.
 ઝાલી (વિ) હિતેચ્છુ, હેતેસરી.
 ઝાળ (ના) નચાળા. ગરમીની આંચ.
 ઝાળઉડવી (કિ) ભડકો થવો.
 ઝાળણ (ના) રેણ. ઝાળવાનું કામ.
 ઝાળણું (કિ) રેણથી ધાતુનાં પતરાં સાંધ
 ઝિંકણું (કિ) અદાળણું. નીચે નાંખણું. પછાડ
 ઝિંટણું (કિ) વળગાડણું. પેહેરણું. (દોષમ
 ઝિંઝાટી (ના) એક રાગણી, ઝીંઝાટી.
 ઝિંટી (ના) એક વનસ્પતિ. કોરાંટી. [સ્પ
 ઝિરીકા (ના) ઝિલ્કી, મુરફટ, ચિલટ. (૧
 ઝીંક (ના) ઘોતાં ઠપકાંના પછાડા. કંઠાઈ
 ઝીંકો (ના) છટ રોડાનો ભૂકો.
 ઝીંટ, ઝીંટું (ના) લફડું. વળણ, પીડા.
 ઝી (ના) ધી. (આમ્ય).
 ઝીક (ના) ઝીંક. છક (ભરતની).
 ઝીકાળવો (ના) ઝીંકો, છટનો ભૂકો.
 ઝીંકણું (ના) એક ઘાસ.
 ઝીંકાટી (ના) એક રાગણી.
 ઝીણ (ના) છણ, નળી (ગોટલીની).
 ઝીણાસ (ના) બારીકી, ઝીણાપણું.
 ઝીણું (વિ) બારીક. પાતળું. નાનું.
 ઝીપણું (કિ) ઝીંકી લેવું, ધરણું.

ઝીવ (ના) એક રોપ. એક ઓનર. તંત્રુરા-
નો તાર. મોટી ખરણી. કરાડી. [ડી લેવું.
ઝીવવું (કિ) અધર લેવું. ઝાલવું. ફરી ઝાલવું, ઉપા-
ઝીવો (ના) મોટી ઝીવ. મોટા ઠીકરાનો ગોળો.
ઝૂંકવું (કિ) ઝૂંકી રહેવું, નમવું, વાકું વળવું.
ઝુંટવું, ઝુંટીલેવું (કિ) ખૂંચી લેવું ભેરથી ખેંચવું.
ઝુંપડી (ના) મરડી, કામડાકાટિયું ઘર, છાપરી.
ઝુંપડું (ના) ઝુંપડી, પર્ણફંદી.
ઝુંફ, ઝુંફુ (ના) ઝાંઝાં, ડોલ્લો.
ઝુંફવું (કિ) સુસ્તિથી આંખો મીચી ઝાંઝાં ખાવાં.
ઝુંમર (ના) ઝુંમર, હીવાનું ઝાડ.
ઝુંસરી (ના) ધૂસરી, ઝોંસરી. ધર. (ગાડીની).
ઝુંસરું (ના) મોટી ઝુંસરી.
ઝુલુડ (ના) નિશાન, વિજયપતાકા.
ઝુલુડ ઉરાડવો (કિ) જસ મેળવવો.
ઝુલુઝુલુ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
ઝમખડાં (ના) તુરિયાનાં બેવાં નાનાં ફળ. એક
ખમખડું (ના) ટોળું, જથ્થો, સમૂહ. [શાક
ઝમખો (ના) ટોળું, સમુદાય.
ઝમખું (ના) એક કાનનું ધરેલું.
ઝમ્મર (ના) હીવાનો ઝમખો. ઝૂંલવું ઝાડ.
ઝરવું (કિ) બળાપો કરવો, રડવું. સોસાવું.
ઝરાપો (ના) બળાપો, શોક. નાહમેદી.
ઝલ્લાખાવા (કિ) હિંચકા ખાવા. આથડવું.
ઝસ્તી (ના) લડાઈ, ટણટા. સાચી તકરાર.
ઝલ્લડા (ના) ઝાંઝડા. ખૂબ ચપાટવું તે.
ઝલ્લવું (કિ) વાકું વળવું, નમવું. ઝૂંમવું.
ઝલાવડા (ના) ઝાંઝાવડા, ઓચિંતો. ધસારો.
ઝૂંલવું, ઝૂંચવું (કિ) લટવું, ઝુલ્લું કરવું, મંડવું.
ઝૂંઝાર (ના) ભેંધો, લડવૈયો.
ઝૂંઝાવવું (કિ) હંફાવવું, થકવવું.
ઝૂંટવું (કિ) ઝુંટવું, ખૂંચાવવું, ખેંચવું.
ઝૂંટવું (કિ) મારવું, ઝાપટવું, ટીપવું.
ઝૂંટિયો (ના) ઝૂંટાનો હાંટિયો.
ઝૂંડા (ના) અંખોડાનું નાહું.
ઝૂંપડી (ના) ઝાંઝું, ઝાંઝું.
ઝૂંપડી (ના) ઝુંપડી, પર્ણફંદી. મરડી.
ઝૂંમ (ના) ઝેમ. ભેરસો.
ઝૂંમર (ના) ઝૂંમર, હીવાનું ઝૂંલવું ઝાડ.
ઝૂંમવું, ઝૂંમી રહેવું (કિ) ટાંપી રહેવું. ટિંગાવું.

ઝૂંમ (ના) લટકણ. લટકતો ભાગ. અંતરો, વળણ.
ઝૂંઝડી (ના) બાળકને પહેરવાનું ઝલકું.
ઝૂંઝણું (ના) હિંચકા. પારણું. હિંટોળો.
ઝૂંઝણુ, ઝૂંઝના (ના) એક માત્રાવૃત્ત. (કવિતા).
ઝૂંઝવું (કિ) લટકવું. રખડવું.
ઝૂંલવું (કિ) લટકવું, હીચવું. ડોલવું.
ઝૂંલાવવું (કિ) ઝૂંલે તેમ કરવું. હિંચોળવું.
ઝૂંલો (ના) હિંચકો. ડોલી. ખાધ.
ઝૂંસરી (ના) ઝુંસરી, ધૂસરી.
ઝૂંણ (ના) હડતી રત્નકણ.
ઝેર (ના) વિષ. કાળ. ઈર્ષ્યા.
ઝેરઝુરો, ઝેરઝોચલા (ના) એક ઓસડિયું.
ઝેરણી (ના) હાથરવે. નાની રવઈ (વલોવવાની).
ઝેરી (કિ) ઝેરવાળું.
ઝેરું (ના) આપકું.
ઝેંટવું, ઝેંટીલેવું (કિ) ખૂંચાવી લેવું.
ઝેંસવું (કિ) ઝાંસવું, કંઠાળાથી આપવું.
ઝેક (ના) આંખમાં લાગવું તે. વાંક. વેઠાં-
નો વારો. ખાધ.
ઝેકણ (ના) જમવાપર મંડવું તે. મોજમજા.
ઝેકવું (કિ) ફેંકવું. ધસવું. ઝેલ્લાં ખાવાં.
ઝેકાવડા (ના) ઓચિંતો ધસારો.
ઝેકાવડું (કિ) ઝંપલાવવું, સાહસ કરવું.
ઝેકું (ના) ભેંધની ઝેંક. ડોલ્લું.
ઝેકો (ના) ઝેક, ઝેલો. ઝેકું.
ઝેટડી (ના) પહેલવેતરી ભેંસ.
ઝેટિંગ (ના) ભમતો જીવ. ડાંડ.
ઝેટી લેવું (કિ) ઝેંટવું, ખૂંચી લેવું.
ઝેડ (ના) મેલું. કંઠાળો આપનાર માણસ.
ઝેણી (ના) ઝેખૂણી પોહોળા પેટની ફોંધળી.
ઝેણી (ના) મોટી ઝેણી.
ઝેળો, ઝેલો (ના) ભેલો. ઘણો ધામ-પરસેવો.
ઝેરણી (ના) ઝેણી.
ઝેલું (ના) ઝૂંઝ. ટોળું. ઝેકું. શિલવું તે.
ઝેલો, ઝેલો (ના) હિંચકાની આવત. ફાફી.
ઝેસવું (કિ) ઝાંસવું, કંઠાળાથી દેવું.
ઝેળ (ના) ભૂત. આરણકારણ.
ઝેળવું (કિ) હાથ પકડી હલાવવું. ધોખવું.
ઝેળાવો (ના) ટોલાવ. લિતરતી ભોંય.
ઝેળી (ના) ચારે છેડા ખાંધી કરેલી.

ઝાળીપોળી (ના) છાંતરોને નામ પાડેલી વખ-
તે ઘોડીઆની ઝાળીમાં સૂવાડી હિંચાવવું તે.
ઝાળો (ના) ઝાળીની પેઠે ઝૂલવું તે મોટી
ઝાળી. ઝાંક.

ઝઞ

ઝા (ના) દશમેા અંજન. ગાયન. એથી આરંભા-
તા રાખ્હો નથી. રાખ્હોની વચમાં ચ, છ, જ,
ઝ એ ચાર અંજનોની પૂર્વે એ (ઝા) આ-
વેછે. ત્યાં એને બદલે પૂર્વ અંજનને માથે
અનુસ્વાર મૂકાયછે. જેમ:—સઞચ=સચ;
છઞછેડ=છેડ; મઞજન=મંજન; ઝઞઞ-
ણી=ઞંઞણી.

ટ

ટ (ના) ૧૧મો અંજન. પૃથ્વી.
ટક (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
ટકટક (અ) એવો અવાજ. બબડાટ. લવારી. તા-
ટકટકિયું (વિ) ટકટક કરનાર. બકબકિયું. [ફીને.
ટકડું (કિ) વધારેવાર ચાલવું. નીલવું. થોભવું.
ટકાઉ (વિ) નીભે તેવું. ચીડણું. મળખૂત.
ટકાવ (ના) નીભાવ.
ટકો (ના) તણુ પૈસા. એક રૂપિયો. (વિ) હલકું.
ટકોટક (અ) ટકેટક. છોડાલગી. ભરપુર.
ટકોરખાતું (ના) ઢોલીને ખેસવાની જગા. ઢોલી.
ટકોરી (ના) નાનો ટકોરો.
ટકોરો (ના) અવાજ. (લડીઆળ વગેરેનો).
ટકોળ (ના) ટોળ, મસ્કરી (વિ) ખટકખેલું.
ટકોળિયું (વિ) ટકોળવાળું. મસ્કરો.
ટક્કર (ના) માથેમાથું અડળાવું તે.
ટક્કર લેવી (કિ) તકરારમાં સપડાવવું.
ટગટગ, ટગમગ (અ) એકી નજરે જોવું. ડગમગ.
ટગડોડી (ના) ઝાડપીપળી, એક રમત.
ટગરટગર, ટગરમગર (અ) ટગટગ. એકી નજરે.
ટચમચ (અ) ભાંગી તુટી હાલતમાં.
ટંક (ના) ટાંક. એક ચોકસ વખત. (અ) એકવાર.
ટંકણખાર (ના) એક ભતનો ખાર.
ટંકશાળ (ના) ધાતુના સિકા પાડવાનું સરડારી
ટંકાર (ના) ટકોરો (ધ્રુવ્યનો). [કારખાતું.
ટંકેટંક } (અ) અમુક રખતથી અમુક વખત
ટંકેટંક } સૂધી. છલાછલ. ભરપુર, ટોચલગી.

ટંગડી (ના) ટાંગ, તળો (પગનો).
ટંગાતું (કિ) લટકવું. ઝૂલવું. આગ્રિ ન થઈ રહેવું.
ટચ (ના) આંક. કસ. નંબર. ડીગરી.
ટચલછને (અ) ચપડીમાં, જરાવારમાં.
ટચકડી, ટચકેરી (ના) ટુચકી, ચપડી.
ટચકું (ના) નાતું ટાણું. જેમ: ટાણુંટચકું.
ટચકી (ના) ટચી. કનિષ્ઠકા. (આંગળી).
ટચીંક (વિ) દોઢડાલો. ખાસી લપડે કરનાર.
ટચાકડી, ટચાકરી (ના) ટુચકી.
ટચી (ના) ટચલી (આંગળી).
ટટવાણી (ના) નાની ઘોડી.
ટટવું (ના) ખચચર. 'નિ વળખાં મારવાં.
ટટળવું (કિ) રખાશથી જોવું. રીખાતું ખાવા-
ટટળાટ (ના) ટટળવાનો અવાજ. [સાવડું.
ટટળાવવું (કિ) દુઃખ દેવું. અકળાવવું, તર-
ટટાર (વિ) સીધું. અકડ કોવતવાળું.
ટટી, ટટું (ના) કામડાંની લીત.
ટટું (ના) ઘોડું. ખટ. ઉપાય. ચલાણું. 'ધ'ધે
ટટુંઘોડી (ના) એક દેશી રમત.
ટણક (વિ) ઠાંક. કઠણ. ભટકવું.
ટણચ (ના) એક સાપ.
ટણો (ના) લીલવો, મદનજન.
ટણટાખોર (વિ) ટટો કરનાર, કનિયાણું.
ટણટો (ના) કનિયો, અણખતાવ, લડાઈ.
ટણડું (ના) ઠાંડું, પોઠ (વણજરાની).
ટણડેલ (ના) સૂકાનકી, સરંગ, કપતાન. [પીપ.
ટપ (ના) પાતળા પાટિયાતું પોહોણું કામ.
ટપ (અ) ઝટ લઈને. એવો અવાજ. ઝટ.
ટપકંટપક (અ) ટપકાં પડે તેમ.
ટપકવું (કિ) ડીપા રૂપે ધીમે ધીમે પડવું. ગળવું.
ટપકાવવું (કિ) ડીપાં પાડવાં. સળગાવવું. નોં-
ટાકી (ના) ઝીણા ચાંદલો. [ધવં.
ટપકું (ના) ઝીણા ચાંદલો. ડીપું, છાંટો.
ટપકો (ના) જન્મપત્રિકા, જન્મોતરી.
ટપટપ (અ) ડીપાં પડતાં થતો અવાજ. ટ
પટપીનો અવાજ.
ટપટપિયું } (ના) અસા ઘસવાનો આમડાનો
ટપટપી } કફડો. હલમત.
ટપટપા (ના) ઝેડીદડા, એક રમત.
ટપલાટાપ (ના) જમાનીઆ દાવ, એક રમત.

ટપલી (ના) નાનો ટપલો. હાથની ઝપટ.
 ટપલું (ના) કુબારતું એક ઓળર. ખાસડું.
 ટપલો (ના) ધપો. તોહોમત. કહેણી.
 ટપલું, ટપીજલું (કિ) હવેળાં મારતી, કહેવું.
 ટપસટપસ (અ) ઘસાયલાં ભેડાનો અવાજ.
 ટપસિયાં (ના) ઘસાયલાં ખાસડાં.
 ટપાટપ (અ) ઝટઝટ. ઉપરાઉપરી ટપકે તેમ.
 ટપાટપી (ના) બોલચાલ, લઠાલટી.
 ટપાલ (નો) ડાગ. પોસ્ટ. [પ્રિવેજ].
 ટપેરલું (કિ) ઢાંકલું, મારલું.
 ટપોટપ (અ) ઝટઝટ, ટપટપ, એક પછી એક.
 ટપ્પ (અ) ટપ.
 ટપો (ના) મજલ. એક ગાયન. ગૂંથોનો સપાટો.
 ટપકલું (કિ) ટપકલું, ટીપાં પડવાં.
 ટપકું (ના) ટપકું. ટીપું, છાંટા.
 ટપ્પકડિયું (ના) ધીમાં કાલવેલો પકવાનનો ભૂકો.
 ટપ્પકડી, ટપ્પકડી (ના) નાની કશલી-લોટી.
 ટમટમલું (કિ) તલપલું. ટળળું. આશાભેર ભેડું.
 ટળળલું, ટળળલું (કિ) ટળળું.
 ટસંત (ના) સમીસાંજ, સંધ્યાકાળ, સાયંકાળ.
 ટટકો (ના) ટોકો. કેકા. સાદ. ટાપરી.
 ટળળલું (કિ) ટળળું. તરફરડું.
 ટળળળાટ (ના) ટળળળાનો અવાજ. તરફરડા.
 ટળળું (કિ) મટલું. ફર થલું. જલું રહેવું. ખસવું.
 ટાંક (ના) ટંક, રોરનો છરમો ભાગ. કલમ-
 ની આણી. કત. વખત. [ઓળર.
 ટાંકણી (ના) ટાંચણી. ટાંકણી. એક સુથારતું.
 ટાંકણું (ના) ટાંકવાનું ઓળર. તક. ટાણું.
 ટાંક્લી (ના) ટાંકણી, ટાંચણી. [સંધિ.
 ટાંકલું (ના) નાનું ટાંકું.
 ટાંકલું (કિ) ટાંકણી આછા. ખાડા પાડવા.
 ટાંકાથી ભેડવું. નેંધવું. ઉતારો કરવો.
 ટાંકી (ના) નાનું ટાંકું. ટાંકી. ગરમીનો રોગ.
 ટાંકું (ના) પાણીનું ભોંયર. પાણીનું ચોરસ
 મોઢું પીપ. તાકું. પાણીથી ઢાંચેલું ધી.
 ટાંકો (ના) ટેલો. સીવણ સાંધો.
 ટાંચ (ના) ટાંચી, નળો. (પગનો).
 ટાંચણ (ના) ટાંચી, ટાંચણ. સાણસ.
 ટાંચલું (કિ) લટકાવલું, ઝૂલવું બાંધવું.
 ટાંચાણી (ના) ઝોલી પેટે ઉપાડી જવું તે.

ઝંચ (ના) જપતી, કલમખંધી. કત ધટ.
 ઝાંચણી, ઝાંચલી (ના) ઝાંચણી, પીન [અથેજ].
 ઝાંચલું (કિ) કત મારતી. સાય ધોંચતી. ધટાડવું.
 ઝાંચિયો (ના) પગનો નળો. પગ. કપટ.
 ઝાંચિયો કટાવવો (કિ) ઘરમાં આવતું અટકા-
 ઝાંડર (ના) તકરાર. ધૂનરી. [વલું.
 ઝાંડું (ના) પોડ, ટાળું. (વણનરાતું).
 ઝાંણું (ના) તહેવાર. અવસર. તક. ચોક્કસ વ-
 ઝાંપ (ના) ચિરામ ચિહ્ન. [ખત.
 ઝાંપલું (કિ) તાકલું. તકપી રહેવું.
 ઝાંકલું (ના) ટાણું, સંધિ. વખત.
 ઝાંચકો (ના) શરીરનાં સાંધા ડાખતાં થતો
 અવાજ. ધોડીઆ પારણા ઉપર લટકતાં
 રમકડાંનો ઝુમઝો. વૃષણ.
 ઝાયમ (ના) ધટ, ખટકો.
 ઝાટ (ના) ગુણપાટ. થાળો.
 ઝાટપટી (ના) ઝાટ, સૂતળીનું કપડું.
 ઝાટલું (ના) વાસણ (જમવાનું).
 ઝાટલું કરવું (કિ) એકાં વાસણ માંજવાં.
 ઝાટિયાં (ના) નાની ટટ્ટી (ગાડીની).
 ઝાટી (ના) ટટ્ટી (કામડાની).
 ઝાટ્ટે (ના) બ્રાહ્મણની સાથરી માંડવાની ટટ્ટી.
 ઝાઢે (ના) થંડી. શીતળ હવા.
 ઝાઢક (ના) શીતળતા ઠંડક. નીરાંત.
 ઝાઢો (ના) વાગળાણ. ડામ.
 ઝાઢિયો (ના) ઝાઢથી આવતો તાવ.
 ઝાઢી (ના) રાખ, રાખાડી, ભરમ.
 ઝાઢીશિયળ, ઝાઢીશિળી (ના) આવણીની સા-
 તેમ. ટાકું ખાવાનો દિવસ.
 ઝાઢું (વિ) શીતળ, ઠંડક કરનાર. ધીસું. આ-
 ઝાઢક (ના) ઝાઢક, શીતળતા. [ધિ. સાંત.
 ઝાઢકિયું (ના) ઝાઢું. ચાપ તેવી ચીજ.
 ઝાણું (ના) ટાંણું, વખત, સમય.
 ઝાપટીપ (ના) સાપચીપ, ડાળ. ગોઠવણ.
 ઝાપરી (ના) ટોકો. સાહેલી.
 ઝાફ (ના) ખેટ.
 ઝાપુઆ (ના) રોટલા.
 ઝાચડી (ના) નાની ઘેડી.
 ઝાચલું (ના) ફેંચલી, માથાકોટ. ટકરક. ગપ્પ

રાવ (ના) ન ખેડાતી નમીન. માથાપર વાળ
 ટાળણ (ના) કચરો. [વગરનો ભાગ.
 ટાળવું (કિ) દૂર કરવું. મૂકવું. મટાડવું. ઠણકવું.
 ટાળો (ના) વાચદો. ખેલ, તમાસો. ચમત્કાર.
 ટિંગાટાળી (ના) ટાંગટાળી.
 ટિંગાવું (કિ) લટકવું, ઝૂલવું.
 ટિંટાં (અ) એવો અવાજ.
 ટિંચવું (કિ) ઠોકવું. મારવું. ટાંચવું.
 ટિંબરવાં (ના) ટીમરવાં, એક ફળ.
 ટિકટ, ટિકિટ, ટિકેટ (ના) કાગળની કંકડી.
 ટીકી. નામની છાપ. લેખક [અગ્રેજ].
 ટિક્કડ (ના) નડા રોટલા.
 ટિક્કી (ના) લાગ. વગ. દાવ. ટેકાણું. ગુણ.
 ટિંગાવું (કિ) લટકવું, ઝૂલવું.
 ટિચકું (વિ) નાનું, ઠીંગણું.
 ટિટિયાણુ (ના) બુમાબુમ, હોકારો. કંકલાણ.
 ટિટોડી, ટિટોડો (ના) એક પંખી.
 ટિપ્પણ (ના) દુક નોંધ. સ્મરણલેખ.
 ટિમ્મ (ના) ગિંદુ. ચિહ્ન. અનુસ્વાર. ટેકરો.
 ટિલક (ના). તિલક, ટિંકું.
 ટિલાયત (વિ) તિલકનો અધિકારી, પાટવી.
 ટીખા (ના) ટેકરા.
 ટીકા (ના) ખુલાસો. સ્પષ્ટિકરણ. વિવેચન.
 ટીકાકાર (વિ) ટીકા કરનાર. વિવેચક.
 ટીકાયત (ના) ટીકેત.
 ટીકી (ના) ટપકી. ઝીણો ચાંદલો. વગ.
 ટીકેત (ના) ટીકાયત, તિલક પામેલા સુખી.
 ટીકો (ના) ટીલો, ઊણું તિલક. ચાંદલો.
 ટીખલ (ના) મદકરી. ઢોંગ.
 ટીખલી, ટીખળી (વિ) બટકખોળું, ઠકાખાન.
 ટીપ (ના) ચાદી. ખરડો. ટીપણુ. સળનો હુ-
 કમ. તંગી. થાખડી.
 ટીપણી (ના) તંગી. (પાણીની). દુકો ખુલા.
 ટીપણું (ના) પંચાંગ. [સિ. ટીપણ.
 ટીપરી (ના) એક સ્થાપ. ટીપવાનું હથિયાર.
 ટીપવું (કિ) હપરથી ઠોકવું. ઘડવું. નોંધવું.
 ટીપું (ના) ટપકું. છોટો. [મીરવું.
 ટીમણ (ના) ભાથું. જમણ. (કાચુકોર).
 ટીલી (ના) નંગ જડેલો આડો ચાંદલો. આ.
 ટીલું (ના) તિલક. [ડ. આળ.

ટીલું ચાટવું (કિ) છેતરવું. કૃપણતા કરવી.
 ટીલો (ના) ઊણું ટીલું. ટિલક. વિાસ આપવો.
 ટીશી, ટીસી (ના) ટાંચ. કળી. શેખી. ગરરી.
 ટીસીખોર (વિ) શેખીખોર, પતરાળિયો.
 ટુંક (ના) ટાંચ.
 ટુંકારો (ના) કંડવું વપન. ઝોંસરું. સહેજ કપકો.
 ટુંકીનજર (ના) લઘુદૃષ્ટિ. અનુદારવૃત્તિ. કંઠુસાઈ.
 ટુંકું (વિ) નાનું, ઓછું, થોડું, લઘુ. ઠીંગણું.
 ટુંટમુંટ (વિ) ભાંગુતુંટું.
 ટુંટણું (વિ) હાથે ખેલવાળું.
 ટુંટિયાં (ના) વાળી રાખેલા ટાંટિયા.
 ટુંટિયું (ના) ટુંટિયાનું એક વધન. એક રોજ.
 ટુંપ રહીજવું (કિ) શરીરના સાંધા રહી જવા.
 ટુંપવું (કિ) હાથમાં મસલીને તોડવું. પીખી
 નાંખવું. સારવું. ટાંચવું. [છું. ચીમટો.
 ટુંપિયો (ના) ગળચવો, ગોપ (ગળાનું ધો.
 ટુંપો (ના) હડિયો. આડકાડી.
 ટુંપો (ના) મેણું.
 ટુંડમીનજ (વિ) ડાળવાળું, તોરી.
 ટુંચકી (ના) ચપટીનો અવાજ. ચુટકી. કણ.
 ટુંડું (વિ) વળી ગયેલા હાથવાળું.
 ટુંમણ (ના) દુચકો (ધંતરમંતરનો).
 ટુંવાલ (ના) અંગુષ્ઠો.
 ટુંકડાખાઉ (વિ) કંકડો કંકડો રોટલો માંખી.
 ટુંકડી (ના) ટોળી, જથ્થો, વર્ગ. [ખાનાર. લાચાર.
 ટુંકડો (ના) કંકડો, કટકો. [દુતા].
 ટુંચકા (ના) નાના વાક્યો. નાના પ્રયોગ (જ.
 ટુંચકો (ના) નાનું વાક્ય. અલપપ્રયોગ (અમલ-
 દેટક (વિ) છૂટુંછૂટું. અનુસંધાનરહિત. [રિક].
 દેટકાટ (ના) કુસંધ, કૂટ, વિગ્રહ. ચાણુખતાવ.
 દેટવું (કિ) દેકડા થવાં. પડવું.
 દેટીચાર (વિ) ત્રણ અને એક મળીને ચાર.
 દેટીચાર (ના) કમજોર નરમ. થંડું. [દેટકાટ.
 દેપવું (કિ) દેપવું.
 દેટ (ના) વિગ્રહ, અણુખતાવ, કૂટ.
 દેટું (ના) પતરાળ. [ઈ. દુખેખ.
 દેક (ના) વંટ, પણ. ગાયત્રમાં મોરો, અસ્ત.
 દેકણ (ના) દેકો. (દેકવાનો) આધાર.
 દેકરી (ના) બેચી જગા. દગલો. હુંગરી.
 દેકરો (ના) મોટી દેકરી.

૧) અહીંગણું. ચોખણું.

કે) ઢેકા આપવો. નિભાવણું.

૧) ટેકવાણું.

ટેકણું. અહીંગણું. આધાર. સંમતિ.

૨) શકરટેટી, એક કૂળ.

૧) વરણું કૂળ. કૂટાકો.

વાંકું. ટેકરાવાણું.

સન્ન, ટીપ. ટેવ. કૂટની કીત.

૧) મેજ. ચોપળી ભાષી લખવા જમ-

ભો (ના) ટાંકે. [વાની.

(કિ) ઉચલાવણું, ફેરવણું.

ના) અપભ્રાંશ, અણી, છેડો, ટાંચ.

૧) પરદો. ટેટો.

૧) ચાલ. લત. જ્યસન. રીતિ. [રવો.

(કિ) બેચાં કરવું. ધારૂવું. સહવાસ ક-

ના) ટેહેલસટ. ટેહેલ કરનાર માંગણું

દોચ (ના) ચાણી, અગ્ર, છેડો. નિશાણું.

૧) (ના) ટોચવાણું ઓળર. [દેવો.

૧) (કિ) વારંવાર કહેવું. ટોચ ભોંકવી. કપડો

(ના) શિખર. મથાણું. ઉપરનો છેડો.

૧) ટોચકું (ના) નાણું ગોળ મથાણું.

(કિ) ટોચવું. ભોંકવું. [ળીની ખોલી.

(ના) બંદુકનો ફાટકો. કાનનું ઘરેણું. ન-

ના) ખોટ. હડિયાવાળો ભાગ. એક

૧) (ના) માંલર. [આતશખાણ.

૧) ડાડરમલ (ના) અકબરનો એક સરદાર.

૧) ડાગરાસ (ના) ગરાસિયાનું નિયમિત વતન.

૧) (ના) એક રાગણી.

૧) ડા (ના) આકાશિયાં, કલ્લાં. બંદુકની બ-

મગરી, કોથળી. ટોલ્લો. ટોડાગરાસ.

૧) ડાણું (ના) બંદુકના દેશકા.

૧) (ના) ધાતુની ટોપી. તપેલું. મુકુટ.

૧) (વિ) તુચ્છ, કોડીનું. ગખી.

૧) (ના) કોપર. નળિયેરનો ગર.

૧) (વિ) નાનો ટોપલો, સુંદલી. [ટો ટોપ.

૧) (ના) સુંદલો, વાંસ-નેનરની ચોપનો મો-

ખી (ના) મોંઘાનો એક પોશાક. ટોપી પ-

હેરનારનો સમૂહ. દોષાશીપણ.

૧) (ના) પહોળા મોની, કશલી.

૧) (ના) ખેતરમાં પળી ઉરાડનાર.

૧) ૧૫

ટોલ્લો (ના) બારશાખના બહાર નીકળતા
છેડા. ટકોરો.

ટોલ્લે મૂકવું (કિ) દરકાર ન કરવી. મૂકી છાંડવું.

ટાવું (કિ) પંખી ઉરાડવાં. ટીપાં પાડવાં.

ટાળ (ના) મસ્કરી. છેડ. નકલ. ટાળું.

ટાળકિયા (ના) એક ભતના બ્રાહ્મણ.

ટાળકી (ના) ટાળી, જથ્થો.

ટાળિયેણું (વિ) બટકખોલી (સ્ત્રી).

ટાળિયો (વિ) મસ્કરો. બટકખોલો.

ટાળી (ના) નાણું ટાળું. (દુર્ગુણી જનોની).

ટાળી (વિ) ટાળ કરનાર, મસ્કરો.

ટાળું (ના) જથ્થો, સમુદાય.

ટાળેટાળાં (ના) ઘણાં ટાળાં.

ટોકો (ના) મોર-કોચલ-નો સહ, ટાપસી.

૦૦

૦ (ના) બારમો બ્યંજન.

કંસાણું (કિ) છેક દળાણું. ગળે ઉતરવું.

કંકેક (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.

કંકરાઈ (ના) કાકોરપણું, શેઠાઈ, મોટાઈ.

કંકરાણો (ના) કાકોર.

કંકર (વિ) ભાટિયા લૂવાણાની જ્ઞાતિનું.

કગ (વિ) ધૂત, દગલખાજ, છળ કરનાર.

કગખાજ (ના) કગાઈ. છેતરવાનો કારભાર.

કગણું (કિ) છેતરવું, ધૂતવું. હરી લેવું.

કગવેડા (ના) કગપણું, કગના ચાળા.

કગાઈ (ના) કગની જુલ્ટી.

કગાડું (વિ) કગનાર. કપટી.

કગાણું (કિ) છેતરાણું, ધૂતાણું. ફસાણું.

કક (ના) જમાવ. ભીડ. જથ્થો.

કકણવું (કિ) કણકણવું, રહી રહીને રડવું.

કકળવું (કિ) ન બકાતાં ઉડવું. ખમખીબળું.

કકારણું (કિ) દેખાજડો બનવું.

કકારો (ના) કાંકમાઠ. રાણનાર.

કકાખોર (વિ) મસ્કરો, મકલી.

કકો (ના) મુલક, મસ્કરી.

કણકું (ના) કણકો. ધરેણાનો અવાજ.

કણકારણું (કિ) પગનાં ધરેણાનો અવાજ કરવો.

કણકો (ના) ધરેણાનો અવાજ. ટાંકની અ-

કણકણ (અ) ખાલી વાસણનો અવાજ

કલ્પકવું (કિ) યાળીને ક્યારે કહાડવો.
 કલ્પકલ્પવું (કિ) રહી રહીને રડવું, કલ્પકલ્પવું.
 કલ્પકલ્પાટ (ના) રહી રહીને રડના, કલ્પકલ્પ. ક-
 કલ્પક (ના) ટાઢ, શીતળતા. ટાઢક. [લુકો.
 કલ્પકી (ના) ટાઢ. શરદી.
 કલ્પકું (વિ) ટાઢું. ધીમું. મોણું.
 કપ (અ) કપકતાં થતો અવાજ.
 કપકવું, કપકાવું (કિ) કોકાવું, અકળાવું.
 કપકો (ના) ધમકી. ઓરસું. કલંક.
 કપકલું, કપકાલું (કિ) કપકવું, (મૂકતાં).
 કમક (ના) પગના ધુધરા ધાગે તેવી ચાલ.
 કમકલું (કિ) કમક કમક કરતાં ચાલવું.
 કમકો (અ) પગનાં ધરેણીનો અવાજ.
 કમકમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 કમકમાટ (ના) એવો અવાજ. ભપકો. પતરાજ.
 કરકામ, કરકેકાણું (ના) સુકર જગા. રહેકાણું.
 કરવું (કિ) સખૂરી રાખવી. ટકવું. નિશ્ચય થ-
 વો. ઘટ થઈ તળાએ ખેસવું. કોકકું વળવું.
 ક્રીમત થવી. પ્રસન્ન થવું ગોઠવણ થવી.
 કરાવ (ના) નિશ્ચય. ખંદોળસ્ત. કરાર. સિદ્ધાંત.
 કરાવવું (કિ) નિશ્ચય કરવો. જમાવવું.
 કરીકામ, (અ) અસલ ઠેકાણું. શાંતિમાં.
 કરેલ (વિ) વિચારવાનું પુખ્ત. અડગ. ગંભીર.
 કલવાવું (કિ) ખાતી થવું. [કરાવેલું.
 કસ (અ) સંકટાસથી. ડબ, જડો.
 કસવું (કિ) ધ્યાનમાં આવવું. ચોટવું.
 કસ્સો (ના) પ્રમદાનો લલટકો.
 કળિયો (ના) ખી, કળિયો.
 કાંકું (ના) ખીટી, ખૂંટો.
 કાંસ (ના) કાંસવાનું કામ.
 કાંસવું (કિ) યાળીને ભરવું. ખંધ દરવું. પીવું.
 કાંસી (ના) ઉધરસ. [ઉધરસ ખાવી.
 કાંસો (ના) ઉધરસ. વણતાં ઠેકવાનું એક આ-
 કાંર (ના) કાંરોર, રજપૂત. [નર.
 કાંદરિયા (ના) એક જાતનો વીજી.
 કાંકોર (ના) કંકુર. નાનો રાજ. દેવમૂર્તિ.
 કાંઠ (ના) દબદબો. કાંરો. લલકો.
 કાંઠી (ના) ખાટલી, કરકટી. (પ્રેતની).
 કાંઠમાંઠ (ના) કાંઠ, કમક. ચોલા.
 કાઠી, કાઠીલું (વિ) કાઠવાળું. લલકાદાર.

કાકું (ના) કસ્મર-છાતીનાં હાડકાં. હીજળ
 નૂની ઢાલ. તાંદળા.
 કાણ (ના) તળેલામાં ઘોડો ખાંધવાની જગા.
 કાલ (વિ) નાણીલું. ઠેકાણાસરવું. [કળ.
 કામ (ના) વાંસણ. ઠેકાણું. ઘર.
 કાર (ના) ઓસ, આજી. કામ.
 કાર (અ) જીવથી. નિર્મૂળ. સાવ.
 કારવું (કિ) ઘટ થાય તેવું કરવું ટાઢું પાઠ.
 કાલવવું (કિ) ખ લી કરવું. [વું. સંતોષવું,
 કાલું (વિ) અમથું, ફેગર. ખાતી.
 કાવકાઈ (ના) કાવકાંપણું, વિવેક, રહાપણ.
 કાવકું (વિ) વિવેકી, ડાણું. મરોદિત.
 કિંગણું (વિ) ગિયાર્માં દૂકું. વામનજ.
 કિંકું (ના) કાકું. વપરાઈ. નૂનું કચેલું.
 કીક (અ) સારું. વાર.
 કીકકાક (અ) ખરાખર. ગોંધીને.
 કીકરી (ના) નાનું કીકરું, નળીઆનો કટકો.
 કીકરું (ના) માટીના કામ, કંકડો. નંશી.
 કીગકું (ના) કપડાનો ટાંકેલો સાંધો.
 કીગણું (વિ) ભયાંખમાં દૂકું, કિંગણું.
 કીળ (ના) મોટું કીકરું. લાગાં હાલનાં તળિયં
 કીસિયારી (ના) મસ્કરી, મલક.
 કુંગણું (ના) કુંગો, કાણું કોરું ખાવાનું.
 કુંગવું (કિ) કુંગના અંમલ ઉપર ખાવું.
 કુંગો (ના) કુંગણું.
 કુંકવાવું (કિ) ટાઢથી સંકાડાવું. ધુજવું.
 કુંકું (વિ) કપાયલા આંગળાંનું. ડાળા કાપેલું
 કુમરી (ના) એક જાતનું ગાયન. [જા.
 કુસકી (ના) પાદ. વાયુઆવનો અવાજ.
 કુંકવાવું (કિ) કુંકવાવું, ટાંકેલી સંકાડાવું.
 કુકી (ના) મસ્કરી, મલક.
 કુકડો (ના) છલંગ. મુસકો. [સેલવું.
 કુકવું (કિ) કુકો મારવો. કુંકવું. કુંકવું. કુંક-
 કુકાણું (ના) કામ, મુકામ. ધ્યાન. મૂળ. આધાર.
 કુકાણું (અ) બદલે, કામે. જ્યાંનું ત્યાં.
 કુકાણે કરવું (કિ) દાટવું, સંતોષવું. મસ્કરી.
 કુકાણે પડવું (કિ) મુકામે પહોંચવું. ધંધે લાગવું.
 કુકાણે રહેવું (કિ) વિવેકથી રહેવું, કાંટીન જડું.
 કુકો (ના) તાલમાટે આંગળાંની કાક.
 કુક (અ) છડાંલગી. આરપાર. સીધું.

કેપાકું (ના) એક તરેહનું નહું કપકું. ધોતિયું.
 કેળો, કેભો (ના) કેળો, ટાંકો.
 કેરવણું (કિ) કેરાવણું, નક્કી કરવું. વાળવું.
 કેરાવ (ના) કેરાવ, નિશ્ચય. કરાર. ટિવડું.
 કેલમઠેલા (ના) કેલવાનું કામ. હડસેલા.
 કેલવું (કિ) હડસેલવું, ધકેલવું.
 કેલાડેલ (ના) કેલમઠેલા ઉપરાઉપરી ધક્કા.
 કેસ (ના) કાકર. ખતા. છક્કડ.
 કેા (અ) અટકાવ.
 કેાંસવું (કિ) ઉસરસ ગાવી. કાંસવું.
 કેાંસો (ના) ઉધરસ. થકો. સુકો.
 કેાક (ના) અદ્વાળાકે. ઠપકો. મેણાં.
 કેાકાક (ના) લાંગડોડ.
 કેાકર (ના) કેસ. ખોટ. ખતા.
 કેાકરાવું (કિ) કેાકર ખાવી. પગમાં લાગવું.
 કેાકરું (કિ) નિમનિત અદ્વાળવું. મારવું. વ-
 ગાલવું. અપ હડાવવી. ચાપડવું.
 કેાકાકાક (ના) ઉપરાઉપરી કેાકવાનું કર્મ.
 કેાકો (ના) કેાકવાથી થતો અવાજ.
 કેાક (વિ) જડ, મૂર્ખ. કમઅક્ષલ.
 કેાકિયું (વિ) નમાણું. ચામડાના કુંડાનો કકડો.
 કેાખરું, કેાખલું (ના) લાંગીટ્ટી ખેડોલ અંજી.
 કેાખરી (ના) મૂર્ખ, કેાક. ભિાં. (તિરસ્કારમાં).
 કેાર (ના) કેાણું. એક પક્વાન.
 કેાર (ના) કાર, જીવથી મારવું તે.
 કેાલિયું (વિ) મરફરું. ખેઠવું. (ના) કાનેનું ઘ-
 હાલિયો (ના) મરફરો. ડાંડગો. રિણું.
 કેાવાવું (કિ) અટકવું, રોડાકું.
 કેાવું (કિ) શેકવું. અટકાવવું.
 કેાસો (નપ) કેાંસો. ધકકો. સુકો.
 કેાળિયાં (ના) લોળિયાં, કાનેનું ધરેણું.

૬.

ક (ના) તેરમો અંજન.
 ક (આ) "ક"નો. જેમ ઘડિ-ધડી.
 કંશ, કંસ (ના) કંશ, કંખ, કાંટો. મર્મ. કાનો.
 કંશવું, કંસવું (કિ) જેરી જાનવરનું કરડવું.
 કંઈયાં (ના) કંઈ. કંઈ નહિની નિશાની.
 કકકો (ના) કુરળો, ખંદરનો પુરતો.
 કખું (ના) નડી દાળ.

કગ (ના) કગલું, પંગલું, કદમ.
 કગકગ (અ) હાલવાને અર્થ. ઢચુપચુ.
 કગકગવું (કિ) હાલવું રહેવું. ઢચુપચુ હોઈ.
 કગકગો (ના) મનનો ખતરો. સંશય.
 કગમગ (અ) કગકગ. ઢચુપચુ.
 કગમગવું (કિ) ડોલવું. હાલવું.
 કગર (ના) વાટ, રાહ, ધરડ.
 કગરું (ના) કગળું, લાકડાનો કટકો.
 કગલી (ના) અંગરખી. નહું ખદન.
 કગલું (ના) પગલું, કદમ.
 કગલો (ના) અસ્તરવાળો અંગરખો. કોટ.
 કગલું (કિ) હાલવું, ધૂલવું. ખસવું. હકવું. તાબે
 કગળવું (કિ) ચગળવું, ચાલ્યા કરવું. [પલું.
 કગળું (ના) કગરું, લાકડાનું ટેકણું.
 કગમગ (અ) લાંગીતુટી હાલતદર્શક. ડગમગ.
 કકો (ના) જયધોષ. ઉમકો, નગારું. ઢોલ.
 કંખ (ના) કંશ, કાંટો. વેર.
 કંગ (અ) કિંગ. તટસ્થ. વિરિમત.
 કંગારું, કંગારો (ના) નાની કંગ. ધોકો.
 કચ (અ) નકારદર્શક અવાજનું અનુકરણ.
 કચકારવું (કિ) કચકારીથી ચલાવવું.
 કચકારી (ના) કચકચનો અવાજ (મોંનો).
 કચકિયું, કચકું (ના) પાણીમાં ફૂખતાં થતો.
 શબ્દ. ઉસકું.
 કચકો (ના) કચકો કચકો અને થોડો પોચો પદાર્થ.
 કચો (ના) કંઈ, કંચો.
 કનન (વિ) ખાટ. (અન્યેજ).
 કંટો (ખા) કાંટો. કંચો.
 કંકડ (ના) કંકડ, લાકડી. સળ. ખાકું. એક કસરત.
 કંકડો (ના), લીટીવાળું એક જાતનું કંકડ.
 કંકડકો (ના) સોટો, લઠ.
 કંકડો (ના) કાંટો, કુમસી લાકડી.
 કંકડ (ના) તેમજાની ગાયને ગળે બાધવાનું લાકડું.
 કંપકાણું, કંપકામણું (ના) કંપકામણ. ભય. ડર.
 કંપકી, કંપકું (ના) કંપકી, કંપકી. [નું મંજડ.
 કંપકો (ના) કાંટો, કાંચો. કાળ. એકલા લોટ-
 કંપકું, કંપકી બેસવું (કિ) કુચ્યાધથી લેવું.
 સંતાડવું.
 કંપોટા, કંપોટા (ના) સાકરખાંડનું પીપ.
 કંક (ના) એક વાધ. કંકડું.

ઉદ્ગાથવૃં (કિ) હંકારવૃં.
 ઉદ્ગાથ, ઉદ્ગાથ (ના) ઉદ્ગા.
 ઉદ્ગાથવૃં (કિ) દાટવૃં.
 ઉદ્ગાથ (ના) જાણી ગય ખોટા તડાકા.
 ઉદ્ગાથ (વિ) જડસો. બેવફ્ર. ઘણુભરી.
 ઉદ્ગાથ. (વિ) વાથી ફૂલેલું. નફરતો (ભમરડો).
 ઉખકાણું, ઉખકામણું (ના) ઉર, ભય. દખા-
 ઉખકી, ઉખડું (ના) દૂષકી. [મણ].
 ઉખકો (ના) ઉખકો, પ્રવાહી પદાર્થનો છાંટો.
 ઉખડખ (અ) ઝટઝટ. ઝપોઝપ.
 ઉખડી (ના) ઘણું નાનું ઉખડું.
 ઉખડું (ના) સાંકડા મોનું ચામડાનું ઠામ.
 ઉખડો (ના) ઉખડા જેવો પુરુષ.
 ઉખડખ (અ) એકપછી એક. ઉખડખ.
 ઉખી (ના) દાખડી. નાનો દાખડો.
 ઉખાવૃં (કિ) ખોળવું, ઝખકોળવું.
 ઉખખી (ના) દાખડી, એક ઠાંકણાવાળું ઠામ.
 ઉખખો (ના) દાખડો. એક કાનસ. કોળિયો. દી-
 ઉમકો (ના) નાનું ઢોલ. [વાનો ખડિયો]
 ઉમડમ (અ) ઉમકાનો અવાજ. અવાજનું અનુ-
 ઉમડમાક (અ) ઉમડમનો અવાજ. [કરણ].
 ઉમર (ના) એક વાજિત્ર.
 ઉમરો (ના) એક સુગંધી છાંડ.
 ઉમાક (ના) ભપકો. ઠાકમાક.
 ઉમ્ફાણ (ના) નકામું લંબાણ. લાંબી ગય.
 ઉમ્ફાસ (ના) ઉદ્ગાસ. ખોટી પતરાળ.
 ઉમ્ખર (ના) આડંબર, મોટું ડાળ.
 ઉર (ના) ખીક, ભય, ભો.
 ઉરપલું, ઉરલું (કિ) ભય પામવું.
 ઉરામણું (વિ) ભયંકર, ખીહામણું (ના) ખીક.
 ઉરાવલું (કિ) ખીડાવલું.
 ઉર (વિ) લીર. સ્તબ્ધ. તટસ્થ.
 ઉલી (ના) ઘોડાની ખીંટની ગોદડી.
 ઉલ્લો (ના) દલ્લો, થાપણ, પુલું.
 ઉસકલા (ના) ઉસકાં. [થી નીકળતો ચાસ.
 ઉસકું (ના) રડતાં ગળામાં આચકો આવી નાકમાં-
 ઉસલું (કિ) દંશ દેવો, જનાવર કરેલું.
 ઉહાપણ (ના) હાહાપણ.
 ઉહાપણ રોહોળવું (કિ) પતરાળ કરવી.
 ઉળવું (કિ) ખોળું થવું.

ડાંક, ડાંખ (ના) લીલી મોટી માંખી. વીટીના
 નંગ નીચેનું પતર. રેણ.
 ડાંખલી, ડાંખલું (ના) ઝાડની ડાળીની ડાળી.
 ડાંખ (ના) લાંબી બડી લાકડી.
 ડાંખર, ડાંખર (ના) ભાત, છાલસાંકિત ચોખા.
 ડાંડ (ના) છડો. વાંઢો. લુચ્ચો.
 ડાંડચાઈ, ડાંડગી (ના) નફરતી હાલત. કચાઈ.
 ડાંડગો (ના) ડાંડ. [લગડ.
 ડાંડિયું (ના) ફટિત્રો ભાગ કાઢીને ફરી સાંધેલું.
 ડાંડિયો (ના) ફંડુકો. રાંડી વગાડી ચોખી ક-
 રનાર. છડો. કંગ. [કાઠી. એક વાધ.
 ડાંડી (ના) ત્રાજવાં, પંખાની લાકડી. વાવટા-
 ડાંડો (ના) ખાંડવાનો દંડ. દસ્તો.
 ડાંભો (ના) એક ભતની ભાજ. (શાક).
 ડાંસ (ના) ડાંખ. મચ્છર. દંખતાં છવડાં.
 ડાક (ના) ટપાલ. ડાકલું. રેણ.
 ડાકર (ના) વૈધ. પંડિત. ભંદ્ર. (અગ્રેણ)
 ડાકરમાક (ના) મોટો ડાક. ભણકો.
 ડાકણ, ડાકણી (ના) ડાકિની, ભૂત જેવી સ્ત્રી.
 ડાકણું (વિ) ડાકણના જેવું.
 ડાકલું, ડાખલું (ના) એક વાધ.
 ડાકણ (ના) ડાકણ. ખરાબ નજરની સ્ત્રી.
 ડાગ (ના) ડાક, ટપાલ, પોસ્ટ [અગ્રેણ].
 ડાગળી (ના) પાંસળી.
 ડાગળો (ના) વિદૂષક, રંગલો.
 ડાધ (ના) મેલની નિશાની. ક્લંક. વેર.
 ડાધિયું (વિ) ખારીલું, વેરીલું.
 ડાધિયો (ના) ફાડી ખાનાર કૂતરો.
 ડાધી (વિ) ખારીલું, વેરીલું.
 ડાધુ (ના) ખાંધિયા. સ્મરણનામાં જનાર.
 ડાધો (ના) ડાધ.
 ડાધું (ના) કદરૂપું મોં. ચાડું.
 ડાટ (ના) સત્યાનાસ. મોટું નુકસાન.
 ડાટલું (કિ) જમીનમાં દખાવલું. સંતાડવું.
 ડાટો (ના) ડહો, મોટો ખૂચ. દાટો.
 ડાકું (ના) કરવાને ફાડેલું મુખ. બૂચકું.
 ડાખડી (ના) ડખી. દાખલી.
 ડાખડો (ના) ડખડું.
 ડાખરિયું (ના) પોહોલા મુખનું ઠામ.
 ડાખાજમણી (અ) આનુબાનુ. વામદક્ષિણ.

૩૯૯લી, ૩૯૯હું, ૩૯૯લેલો (ના) લીતવાળી છાપરી.
 નાની પોળ, ખડકી, દરવાજો. તળેલો.
 ટેયાં (ના) ડઈયાં, કઈ નહિની નિશાની, ઘંટા.
 ડાંડિયો (ના) ડાંડિયો, ડાંડી 'પીટનાર,
 ડાઈ (ના) લાકડાંના ડાંડાવાળો મોટો વાડકો.
 ડાઈયો (ના) નાળિયેર કોતરી કરેલું કામ.
 ગાળીમાંથી પાણી લેવાનું દાંડીવાળું પાત્ર.
 ડોક (ના) ગણું, કોટ. [ની ખારી.
 ડોકાખારી (ના) દરવાજાના એક ખારણાની ના-
 ડોકાવડું (કિ) ડોકું બહાર કાઢીને લેવું.
 ડોકિયું (ના) ડોકું કાઢી લેવાની ક્રિયા.
 ડોકી (ના) ડોક.
 ડોકી ધૂણાવવી (કિ) હા કે ના કહેવાને માથું.
 ડોકું (ના) માથું. ડોકિયું. [હલાવડું.
 ડોકું કાપવું (કિ) વિચારસાધાત કરવા.
 ડાઘો (વિ) મૂરખો. (ના) મોટી કડછી.
 ડાચકું (ના) ડોકું (તુચ્છદારમાં).
 ડાટી (ના) એક ભતવું કાપડ. આધી.
 ડાડકું (ના) ચીકડાં જેવું ફળ.
 ડાડાવું (કિ) કસણું નીકળવું. [કરેલું.
 ડાટી (ના) આકડાનું ફળ. એક સાક. કોણીનું.
 ડાડો (ના) ફૂલનો જથ્થો. ધાન્યનું કસણું.
 ડાખરું (ના) ભાગેલું ફૂટેલું વાસણ. ડોડું.
 ડાખું (ના) ધરડી ભેંસ. ધુચટ માણસ.
 ડાચો(ના) ડાઈયો. લાકડાની દાંડીનો મોટો પળો.
 ડારણું (ના) ડોરિયું (અંગરખાનું).
 ડોલ (ના) ડોળ. આંકડાવાળું પાણી કહાડવા.
 ડોલચી (ના) નાનો ડોલ. [નું વાસણ. ફૂલો.
 ડોલવું (કિ) હાલવું, ધૂણવું.
 ડોલું (ના) ડોકું.
 ડોલો (ના) પેદાશ. જરૂરનું કામ.
 ડોસી (ના) કાપડિયો. ધુટી. [લાલેલી રીતિ.
 ડોસીશાસ્ત્ર (ના) ધરડી રડાવલી સ્ત્રીઓએ ચ-
 ડોસુંગર (ના) અશક્ત અને ધરડું માણસ.
 ડોસો (ના) ધરડો પુરુષ, ધુટો.
 ડોહ (ના) સંદોહ, પાણીનો છંટો ખાટો, મોહું.
 ડોહવું (કિ) હલાવી રગડો કરવો. [ખાળોચિયું.
 ડોહોળવું (કિ) સારીપેટે હલાવવું. બહુ ચૂંચવું.
 ડોળ (ના) આઝાર. છપી. તરેહ. નિશાની ડ-
 માક. આખા દાણા.

ડોળચારણી (ના) ડોળ ચાળવાની ચાલણી.
 ડોળદાર (વિ) સારી આકૃતિવાળું. સારું.
 ડોળવા (ના) ઓગણા, સેકતાં ન ફૂટેલા દાણા.
 ડોળવું (કિ) નિડોળવું, હલાવીને ગળડાવવું.
 ડોળિયું (ના) બીણું. ડોળીનું તેવ. [અવાજ.
 ડોળી (ના) ઝુલતી માથી. મોઝાણ. મોડાનું ફળ.
 ડોળો (ના) આંખની વચ્ચેનો ભાગ. તાણત
 તાલિયો. નજર.

દ.

દ (ના) દમો અંજન.
 દ (વિ) જડ. મૂર્ખ. એટી.
 દગ (ના) દગ્ગો. (વિ) ધણું.
 દગરું (ના) કુંડું, નિતમ્બ.
 દગલી (ના) નાનો દગલો.
 દગલેદગલા (વિ) પુષ્કળ, અસિદ્ધ.
 દગલો (ના) દગ. ટેકરો. [થવું.
 દંકાવું (કિ) અંધ થવું. સંતાવું. ઢાંકણવાળું.
 દંગ (ના) નિયમવાળી રીતભાત, વિવેક.
 દચુપચુ (અ) ધચુપચુ, સંશયવૃત્તિ.
 દદણાવડું (કિ) દણદણાવડું. હલાવડું.
 દણક (ના) લપલપાટ, વલવલાટ.
 દણકવું (વિ) રચણવું, રખડવું.
 દણદણ (અ) દોલનો અવાજનું અનુકરણ.
 દણદણવું (કિ) ભેરમાં હાલવું.
 દણદણાવડું (કિ) દણદણ તેમ કરવું. ચાલુ કરવું.
 દણદાર (વિ) મેકું, ખાલી અને ભયંકર.
 દણદરો (ના) સરકારી ભહેરનામું. ડાંડી. થાળી.
 દણદેળવું (કિ) પકડીને હલાવવું.
 દણદોળવું, દણદોળી નાખવું (કિ) હલાવવું. દ
 દળ (ના) છટા, તરેહ, રીત. [અમચાવડું.
 દણ, દળ (ના) ભેવડો પૈસો. એક તાંબાને
 દણકડું (કિ) દોલનું વાગવું. [સિક્કો. દ
 દમદમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 દમદોલ (વિ) પોલું દોલ જેવું.
 દરડવું (કિ) ઘસડવું.
 દસલું (વિ) ભોળું, નિષ્પ્રયત્ન, સમું.
 દમું (ના) રેતીના પાણાનો દડ.
 દળકણ, દળવું (વિ) વાકું, દોળવાળું.
 દળકણું (કિ) નખી પડવું.

... ..

$$\begin{aligned} \text{উদাঃ} &= \{ \text{অঙ্ক ৭, ৮, ৯, ০, ১, ২, ৩, ৪, ৫, ৬} \} \\ &= \{ ০, ১, ২, ৩, ৪, ৫, ৬, ৭, ৮, ৯ \} \end{aligned}$$

$$\text{উদাঃ} = \{ \text{অঙ্ক ৭, ৮, ৯, ০, ১, ২, ৩, ৪, ৫, ৬} \}$$

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

$$\text{উদাঃ} = \{ \text{অঙ্ক ৭, ৮, ৯, ০, ১, ২, ৩, ৪, ৫, ৬} \}$$

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

উদাঃ - ১২৩৪৫ ৬৭৮৯ ০ ১ ২ ৩ ৪ ৫ ৬ ৭ ৮ ৯

દેખવું (કિ) દોળાવું. ખરવું. બીજાંથી બનવું.
 લલચાવું. નમવું. મોહિત થવું.
 દેખિયું (ના) દેહું. રોહું. [ગાળ.
 દેખ્યાં (વિ) પડયા ! રાયા ! મુઆ ! સ્ત્રીની
 દોહડું (ના) દોંકણું.
 દોંકણું (ના) દોંકણું. આચ્છાદન. દોષ દાખનાર
 દોંકણી (ના) નાનું દોંકણું.
 દોંકણું (ના) દોંકણું, દોંકવાની ચીજ.
 દોંકણિયો (ના) એક રમત, ખેલેર દોષ દોં-
 કવાની જીતિ.
 દોંકવું (કિ) બંધ કરવું. ઓરાડવું. સંતાડવું.
 દોંકોદુમો (ના) ધરમા બિધાડા રહેલાં પાત્રો
 દોંકવાનું કામ.
 દોંક્યું (ના) દોંકીને મોઝણું લોળન.
 દોંકરું (ના) મોટી બડી દોંકડી.
 દોંડું (ના) મોટા દોરનું ચુરડું.
 દોંદો (ના) ગળિયો બળદ.
 દોદી (ના) મોટા લોકોનાં વખાણનિંદા કરી
 ચેર ભરનાર એક ભત. સરણાઈ વગાડ-
 ના પ્ર. એક માંગણ.
 દોલ (ના) એક હથિયાર. ધાસહન કરનાર. ઓથ.
 દોળ (ના) દોળાવ. આસ દોળી કરેલો પાકનો
 દોળકી (ના) લગડી. [અડસડો.
 દોળકો (ના) મોટી દોળકી.
 દોળણી (ના) કામણી.
 દોળવું (ના) કોળી કણબી વગેરેના ખેરાંને
 સાલકા નીચે પહેરવાનું લૂગડું.
 દોળવું (કિ) કાપણી કરવી. પાડવું. પાથરવું.
 લગડી કરવી. જમાબંદી કરવી.
 દોળિયું (ના) કાતરિયું. (વિ) દોળવાળું.
 દોળિયો (ના) કાપણી કરનાર. દોળ.
 દોગ (અ) પાસે, નિકટ.
 દોંક (ના) દોરનો ધક્કો. દોકો.
 દોંગડી (ના) પૂતળી. એક રમકડું.
 દોંગલું (ના) પૂતળું, બાહુલું.
 દોચણું (ના) પૂંચણું.
 દોચવું (કિ) ધણું પીવું. કાંસવું.
 દોંક, દોકો (ના) દોંક. પીંઠે કાપની થાપડ.
 દોગાર (ના) દગલો, દગ.
 દોચવું (કિ) અતિશય પીવું. (રાસમાં).

દોમણું (ના) દોમડું. ચાપેલી કોઠી.
 દોમડું, દોમણું (ના) વાગ્યા ડંખ્યાથી ઉપ-
 સેચો ભાગ.
 દોમર (ના) ધીવર, માછી, કોળી, ખારવો.
 દોમડું (ના) લોકડાનો ભડો કટકો.
 દોમું (ના) દોમડું.
 દોલ (ના) વિલંબ. ઝોટી. છૂટ.
 દોલું (વિ) નરમ. કમભેર. પોચું.
 દોલીદોરી (ના) રહેમનજર. છૂટ.
 દુંડિયો (ના) આવડનો એક પંચ. મલીન પુરુષ.
 દુંદણું, દુંદણી (ના) એક ભતની રાંચર.
 દુંદવું (કિ) રોધવું, બોળવું.
 દુંદસાં (ના) દાણા વનાનાં કસણાં.
 દુંદું (ના) બાનરીનું કણસું.
 દુંસો, દુંહો (ના) ધલેના ભાખરો.
 દુંકડું (અ) પાસે, નજીક.
 દુંગી (વિ) આળસુ, એટી.
 દુંચલો (ના) એક પંખી.
 દુંકવો (ના) કુવામાંથી પાણી કાઢવાનું ચત્ર.
 દુંકાદેયા (ના) ખારાટિકા.
 દુંકડી (ના) વોહોણ.
 દુંકો (ના) નાનો દુંકરો.
 દુંડ (ના) ચાંડાળ. લગી.
 દુંડકનેતી (ના) ધડીધડી લઢીને એકા થવાની
 દેરિયું (વિ) હલકું. [ટિવ. વગોણું.
 દેરિયો (વિ) કુનેતોખાર. હલકા લોકની ટાળી.
 દેહું (ના) દેડ. એકવાડ ભૂટનાર.
 દેડો (ના) દેડ. ભંગિયો. ભેમચાંદ પુરુષ.
 દેહું (ના) રોહું. પોચો પથરો. બાજેલું મટોડું.
 દેબરું (ના) ભડો રોટલો.
 દેલ (ના) મોરની માદા.
 દેલકાં (ના) લોળિયાં. એક કાનનું ધંદેણું.
 દેસરો, દેસલો (ના) ધેસડો. પોદળો.
 દેયું (ના) મોહું દેહું.
 દેયો (ના) દેકો. નાનો દેરો.
 દોંગ (ના) વેશ. બાનું. દંભ. ચાળા. ખેલ.
 દોંગી (વિ) દોંગ કરનાર.
 દોંચ (વિ) ખખળી ગયેલું, છૂલું.
 દોંડકોડો (ના) પથ્થર ફેંકનાર. મૂર્ખ.
 દોંડો (ના) પથરો. મૂર્ખ. જડસો.

હોડકું (ના) ઘોડકું. પોચી ગાંસડી. કાપી.
 હોડકું (ના) ઇંદકું, એક દરકું ખાવાનું.
 હોડકળિયું વેલણુ (ના) નહું વેલણુ.
 હોડકળિયો (ના) હોડકળાં, ઇંદકાં.
 હોડકળી (ના) દાળ વગેરેમાં બાફેલી નાની ભા-
 હોડકળી (ના) નાનું હોડકું. [ખરી, ખાટી,
 હોડકું (ના) નાનો હોડિયો-ધડો. માથું.
 હોડકણું (ના) ઘોડિયાની દોરી બાંધવાની દાંડી.
 હોર (ના) પથ્થ. સૂર્ય મનુષ્ય.
 હોરદાંક (ના) નાનાં મોટા પથ્થ.
 હોલ (ના) એક વાદ્ય. ટપલો.
 હોલક (ના) એક વાજિત્ર. મૃદંગ.
 હોલકી, હોલકું (ના) નાનું હોલક.
 હોલકી (ના) રંગેલો નાનો ખાટ.
 હોલિયો (ના) ખાટલો, પલંગ.
 હોલી (ના) ચોથડિયાં-હોલપીપી વગાડનાર.
 હોલો (ના) ઘણી. ખેવકું. પુરખ.
 હોમું (ના) કુસું.
 હોસો, હોષો, હોહો (ના) હુંસો.
 હોળ (ના) ગીલીટ. ઓપ. યર. રસ.
 હોળવું (કિ) ઘોળવું, ચૂનો લગાડવો. પ્રવાહી વસ્તુ
 હોળાવ (ના) દાળ. ઉતરતી જમીન. [પાડવી.
 હોળાવું (કિ) રેડાવું, પ્રવાહીનું પડવું.
 હોળી પાડવું (કિ) સૂવાડવું. ઉતારી પાડવું.
 હોળો (ના) હોળાવ. [અશક્ત મનુષ્ય.
 હોઓ (ના) નામરદો. ઝેરીને કાણુમાં રાખવ

ણ.

હુ (ના) પંદરમો અંજન. આથી આરંભાત.
 ગખ્દો નથી. ટ, ઠ, ડ, ઢ એ ચાર અંજ-
 નની પૂર્વે એ હચચાય છે, ત્યાં તેને બ-
 દલે, પૂર્વે અંજનપર અનુસ્વાર મૂકાય છે.
 જોમ કણ્ડક=કંડક; કણ્ડ=કંઠ; બણ્ડ=બંડ;
 મિણ્ડળ=મિંઢળ. (આ) "ન"નો;

ત.

ત (ના) ૧૬મો અંજન.
 તઈયાર (વિ) તત્પર, તૈયાર. હાજર.
 તઈયારી (ના) તૈયારી, તત્પરતા.
 તક (ના) સમો, સંધિ. લેગ. દાધ.
 તકતક (અ) તેજવાળું, દીપ્તવું. પ્રકારાવું.

તકતકવું (વિ) તકતક થતું, ચક્રચક્રિત.
 તકતો (ના) તખતો, પાટિયું. મોટી આરકું.
 તકદીર (ના) નસીબ, સર્જિત.
 તકરાર (ના) વાદવિવાદ. ભાંજગડ. ચર્ચા. હે
 તકરારિયો (વિ) તકરાર કરનારો. [વાધે
 તકરારી (વિ) તકરારવાળું. વાંધાખોર.
 તકલેરી (વિ) નાનુક. કાચું.
 તકશીર, તકસીર (ના) અપરાધ, વાંક, અન્યાર
 તકાલે, તકાદે (ના) ચાંપતી હથેલી. દબાવ
 તકાવવું (કિ) તાકવું, ધારવું. ટમટમી રહેવું
 તકિયો (ના) અઢેલવાનું પહેાણું નહું ઓસીઃ
 પીરનું મકાન. કુકારનો તોતરો.
 તકે (ના) હાસ, તાક.
 તખત (ના) સિંહાસન. રાજગાદી.
 તખતનશીન (ના) ગાદીએ બેઠેલો બાદશાહ
 તખતી (ના) ચોખ્ખું સપાટ ચીજ. છબઃ
 કી. ખીણું.
 તખતો (ના) પાટિયું. આરસો. ચિત્રલો કાચ
 તગડ (ના) રગડ. ઉપરાઉપરી મહેનત.
 તગડવું (કિ) થકવવું, રખડાવવું. દોડાવવું
 તગડો (ના) ૩ ત્રણ સંખ્યાની ખૂણ.
 તગણું (વિ) ત્રણગણું, ત્રમણું.
 તગર (ના) એક વૃક્ષ, ઓપધિ.
 તગાલે, તગાદો (ના) તકાલે, દબાણ.
 તગાર (ના) કડાવગરની પેણી. પેટ. [સાધન
 તગાવી (ના) ખેડતને સરકારે આપેલાં ખેતીન
 તગેડવું (કિ) તગડવું, થકવવું. દોડાવવું.
 તગેડો (ના) થાક. મહેનત.
 તંજ (ના) ઘોડાનો બંધ.
 તંગ (વિ) ખેસવું. તાટ. સીકડેહું.
 તંગાસ (ના) તંગી; અકત. લાચારી.
 તંગિયો (ના) બંધ સૂધીનો લેલો.
 તંગી (ના) તાણ, અકત. કોતાઈ. સંકેચ. લા
 તછોડવું (કિ) તરછોડવું. [ચારી
 તર્જ (ના) દાલચીની, બચકળના ઝાડની છા
 તળવીજ (ના) ખોળ, શોધ. કરામતો.
 તળવું (કિ) છોડવું. [નત. ચોકસો
 તટ (ના) કિનારો, કાંઠો, તીર.
 તટસ્થ (વિ) દંગ. [ગા. પક્ષ
 તડ (ના) ચીર, ફાટ. રણમાં પાણીવાળી જ

કંક (ના) તનખ. ઘટકા.
 કંકરું (કિ) કંકરું. ગભરાણું. ફાટ પરવી.
 કંકું (ના) તડકો સૂર્યનો પ્રકાશ.
 કંકી (ના) તાપ, સૂર્યનો પ્રકાશ.
 કંકિ (અ) અવાજનું અનુકરણ. [ધવું.
 કંકરું (કિ) તંગ હોયું, તન્મતસરું. તડતડ
 કંકરિયું (ના) બળતાં તડતડ અવાજ કરનાર.
 કંકરિયો (ના) તનખો. એક છવડું.
 કંકરને (અ) ઝટ લઘને, તરતખ.
 કંકડરું (કિ) તરકડરું.
 કંકુચ (ના) કંકિગડ. એક ફળ.
 કંકડ (અ) ચડણડ. ઝટ નિકાલ આવે તેમ.
 કંકા (ના) ગપાટો, લાભ.
 કંકાતડ-તડાતડી (ના) ખોલવાલ. હોંસાતોંસી.
 કંકાતડ (અ) ઝટઝટ, એકદમ.
 કંકાતડ (અ) ઘુંબડી જેવું મોટું ને તસતસરું.
 કંકિત (ના) વિધિત, વીલળી, દામિની.
 કંકરું (કિ) કોથમાં અવાજ કહાડવો.
 કંકો (ના) ચીડમાં કહાડવો સાદ.
 કંકાતડ (અ) તડાતડ, ઉપરાઉપરી.
 કંકાતડ (વિ) સમોવડ, સમાન.
 કંકાં (કિ) તરકાં.
 કંકા (વિ) તણ, ૩ (સંખ્યા).
 તણખડું (ના) તણ, ધાસનો કંકડો.
 તણખિયો (ના) એક પગે અચકાતો બળદ.
 તણખો (ના) ચિગારી, વિસ્ફુલિંગ.
 તણખ (ના) એક બનતું લાકડું.
 તણખાં (કિ) વાથુથી પગ ખેંચાવો (હોરનો).
 તણખું (કિ) વહેતા પાણીમાં ધસડાં. ખિ-
 ચાં. શક્તિ ઉપરાંત અર્થ કરવો.
 તણ (મ) છઠ્ઠી વિભક્તિનો, પ્રત્યય. નું.
 તણખું (ના) તરણું, તણ, તણખડું.
 તણખ (અ) તરત, તેજ વખતે. [ફરડું.
 તણખું (કિ) તડતડનો અવાજ થવો. ખેંચાણું.
 તણખવડું (કિ) તનડે તેમ કરવું. ધમકાવડું.
 તણખિયું (ના) તનડિયા ઉડે તેણું લાકડું.
 તણખિયો (ના) તણખો.
 તણખી, તણખું (ના) નાનું ચણિંગડું.
 તણખ (અ) તાબડતાબ, તેજ વખતે.
 તણખ (અ) તેજવળે, તેજ ધરિયે.

તર્વ (નો) તેપણું. મૂળ. સાર. તત્વ.
 તત્પર (અ) તૈયાર, સજ. આતુર.
 તત્પુરુષ (ના) વ્યાકરણમાં એક સમાસ.
 તત્ર (અ) ત્યાં, તે ઠેકાણે.
 તત્રાપિ (અ) તથાપિ, તોપણ, તેમ છતાં.
 તત્વ (ના) તત્વ. પંચભૂત કે પચીસ મૂળ
 પદાર્થમાંનો એકેક.
 તત્વજ્ઞાન (ના) તત્ત્વ સંબંધી જ્ઞાન. ફિલસુફી.
 તત્વજ્ઞાની, તત્વદર્શી (વિ) ફિલસુફ. શાસ્ત્રનું
 તાત્પર્ય બળનાર.
 તત્ત્વમસિ (ના) ચતુર્વેદનું મહાવાક્ય. "તે હું
 તથા (અ) તે પ્રમાણે. અને, ને. [છિ."
 તથા (ના) લંબાણ, વિસ્તાર, પંચાત.
 તથાપિ (અ) તોપણ, તેમ છતાં, તોયે.
 તથાસ્તુ (અ) "તેમ થાઓ" એ અર્થે. ભલે.
 તથી (ના) તિથિ, દિવસ, તારીખ. [આમીન.
 તદ્દત (અ) ખીલકુલ, તમામ.
 તદ્દખીર (ના) યુક્તિ, તલવીજ, ગ્રેવડ.
 તદા (અ) ત્યારે. તે વખતે.
 તદાકાર, તદ્દપ (વિ) તેના જેવું.
 તન (ના) તનુ, શરીર, દેહ, વપુ.
 તનક (વિ) ચોડું, નાનું.
 તનખ (ના) સળકો, ચટકો. હોરની એક ખોડ.
 તનખો (ના) તણખો, ચિગારી.
 તનદુરસ્ત (વિ) નિરોગી, આરોગ્ય.
 તનદુરસ્તી (ના) આરોગ્યતા, સુખાકારી, કાર.
 તનમનિયા (ના) તંખેરો (એક ફૂલ), એક ધરણું.
 તનય (ના) દીકરો, પુત્ર, ખેટો, તનુલ.
 તનયા (ના) દીકરી, પુત્રી, ખેટી, તનુલ.
 તનિયો (ના) વાગો, ઝબડું. અંગરૂખી.
 તનુ (ના) તન, શરીર, દેહ, વપુ.
 તનુલ (ના) તનય, દીકરો, પુત્ર.
 તનુલ (ના) તનયા, દીકરી, પુત્રી.
 તનોડો (ના) સોના કપડું ધરેણું.
 તન્ત (વિ) અતિશય. અંગેમનિગમ.
 તન્તર (ના) તંત્ર, એક વિભાગ. ખટલો.
 તન્તરડું (કિ) છેતરડું.
 તન્તું (ના) હોરો, તાંતરો. નસ. છોરો. [ટલો.
 તન્ત્ર (ના) વિભાગ, અમત્કાર. હોરીનો ખેત્ર. ખ-
 તન્મય (વિ) તદ્દપ, તદ્દલીન, ગરકા થયેલું.

તન્માત્ર (ના) પંચમહાભૂતનું સૂક્ષ્મ રૂપ.
 તન્માત્ર (અ) તેજમાત્ર.
 તપ (ના) તપશ્ચર્યા. દેહકષ્ટ. તાવ.
 તપખીર (નર) છિંકણી, બજર, મુંઘણી. લોટ.
 તપખીરિયા (વિ) તપખીરના રંગનું.
 તપત (ના) તાવ, જ્વર.
 તપતું (કિ) બિનું થવું. ખોટી થવું. ગુસ્સે થવું.
 તપશ્ચર્યા (ના) તપ. દેહક્રમન.
 તપસીલ (ના) વિગત.
 તપસ્વી (વિ) તપ કરનાર. હઠ યોગી.
 તપાવતું (કિ) ગરમ કરવું. ખોટી કરવું.
 તપાસ (ના) ખોળ, પૂછપરછ, ચોક્કસી.
 તપાસણી (કિ) તપાસવાનું કામ, પરીક્ષા.
 તપાસવું (કિ) તપાસ કરવી. ખોળવું.
 તપેલી (ના) નાનું તપેલું, પતેલી.
 તપેલું (ના) પહોળા મોનું વાસણ, કામ.
 તપેસરી, તપેસરી (ના) તપસ્વી.
 તપોધન (ના) એક બ્રાહ્મણ ભતિ.
 તપોબળ (ના) તપથી મેળવેલું સામર્થ્ય.
 તપોવન (ના) તપ કરવાનું ક્ષેત્ર.
 તપ્ત (વિ) તપેલું, બિનું. ક્રોધવાળું.
 તફરું (કિ) તરફડવું, પછાડા ખાવાં.
 તફરકે (અ) ગૂમ. અવ્યવસ્થિત હાલતમાં.
 તફરકે થવું (કિ) ખેમાલમ થવું. ગૂમ થવું.
 તફાવત (ના) અન્તર. ફેર. ભૂલ. ફરક.
 તબક (ના) છરતી કોરની થાળી. થાલ. તાસક.
 તબકડી (ના) નાની તબક.
 તબકાવતું (કિ) ખદખદાવતું.
 તબલચી (ના) તબલાં વગાડનાર.
 તબ્યાં (ના) બાધું અને નરબું. (વાધ).
 તબિયત (ના) તનદુરસ્તી. મૃત્તિ. સ્વભાવ.
 તબિયતી (વિ) અસ્થિર મનનું માણસ. મન.
 તબીબ (ના) વૈદ, હકીમ.
 તબેલો (ના) દોર અને ગાડી રાખવાનું મકાન.
 તમ (સ) તમે. (ના) અંધાર. તમોણુ.
 તમણ (ના) તમેણ, ભોંય ખોદી કરેલો ચૂલો.
 તમણ (વિ) ત્રણગણું.
 તમતમું (વિ) તમતમ થાય તેવું. તીખું.
 તમર, તમરિયાં (ના) એક ભતનાં લોકડાં.
 તમરૂં (ના) રોતે ઝીળે સ્વરે ખોલવું જીવડું.

તમા (ના) દરકાર, પરવા, ગરબ.
 તમાકુ (ના) તંબાકુ એક ભતનાં પાંતરાં.
 તમાચો (ના) ગાલપરની લપડાક.
 તમામ (અ) પૂરું, અરોધ, આખું.
 તમાલ (ના) એક ઝાડ, (એની છાલ તે તળ).
 તમાલપત્ર (ના) તમાલ વૃક્ષનાં પાંદડાં.
 તમાશગીર (વિ) તમાશો જોનાર તથા ખતાવનાર.
 તમાશો, તમાસો (ના) ખેલ, રમત.
 તમેણ (ના) તમણ, ભોંયમાંનો ચૂલો.
 તમોણુ (ના) માય. નો ત્રીજો ગુણ. અંધકા.
 તમ્બાકુ (ના) તમાકુ. એક છોડ. [કોષ]
 તમ્બુ (ના) ડેરો. દોટીનું ઘર.
 તમ્બુરી (ના) નાનો તમ્બુરો, એકતારી.
 તમ્બુરો (ના) એક વાદ્ય. [મિસાદ.
 તમ્બોળ (ના) તમ્બૂલ, પાન. એક રોગ.
 તમ્બોળિયો સાંપ (ના) પાનની વચલી નસ.
 પર રહેતો ઝેરી કીડો.
 તમ્બોળી (ના) પાનસોપારી વેચનાર.
 તમ્મર (ના) તિમિર, અંધારાં. ચક્ર. ફેર.
 તયાર (અ) તૈયાર, હાજર, સજ.
 તર (ના) પોહોળી હોડી. નાની ખાડી. તરતી.
 તર (વિ) ભીનાસવાળું. ધરાયલું. સરસ. તીવ્ર.
 તરકટ (ના) દગો, કાવતરું, હુચ્ચાઈ, કપટ.
 તરકટિયો, તરકટી (વિ) તરકટ કરનાર.
 તરકટિયો (ના) વેશધારી, મસ્કરો, વિદુષક.
 તરકડું, તરકડો (ના) મુસલમાન સીપાઈ.
 તરકડું (કિ) તરફ કરવો, અડકળું.
 તરકસ (ના) તીરનું ભાથું.
 તરકારી (ના) શાકભાજી.
 તરકીબ (ના) બુદ્ધિ, જાંઠવણ, જ્વરથા.
 તરખલું (ના) તણખું, તરણું, તૂણ.
 તરંગ (ના) ઊંચ, મોને. ઘોડો. ખાલ.
 તરંગિણી (ના) નદી, સરિતા.
 તરંગારડું (કિ) જોરથી ખસેડવું. તુચ્છકારવું.
 તરખુંમે (ના) ભાષાંતર, ઉપદો.
 તરડ (ના) તડ, ફાટ, ચીરાડો.
 તરડાવું (કિ) તડ આવવી. ગુસ્સામાં ખોલવું.
 તરણ (વિ) ત્રણ, તણ, ડ. (સંખ્યા).
 તરણ (ના) તરવાનું સાધન.
 તરણિ (ના) ચૂરજ, સૂર્ય.

તરણું (ના) તૃણ. તણખણું.
 તરત (અ) તેજ વખત, જલદીથી.
 તરતવ (ના) તારતમ્ય, સાર, મુખ્ય અર્થ.
 તરતીખ (વિ) સરસ. વ્યવસ્થિત.
 તરતીખ (ના) ગોઠવણ. ચાતુરી. વિવેક.
 તરતું (વિ) સારી હાલતનું. આખાદ.
 તરપત (વિ) તૃપ્ત. ધરાયણું.
 તરપણું (વિ) દૂબળું, પાતળું.
 તરફ (ના) ખાલું, પક્ષ.
 તરફ (અ) ખાલુંએ, લગ્ની, મેર.
 તરફડું (કિ) આમતેમ ગોથાં ખાવાં. ફાંદાં.
 તરફણ (ના) વાવણીનું એક ઓળર. [મારવાં.
 તરફદાર (વિ) તરફ ખેંચનાર.
 તરફદારી (ના) પક્ષ. પરતું, રાખરખાવટ.
 તરફાળ (ના) ત્રણ ફાળની ખીછાડી.
 તરફી (વિ) તરફ ખેંચનાર. પક્ષવાળું.
 તરફેણ, તરફેન (ના) ખાલું, પક્ષ.
 તરખિયત (વિ) કેળવેલું.
 તરખુચ, તરખુજ (ના) તડખુચ, કલિંગડ.
 તરખાણી (ના) નાનું તરણાણું.
 તરખાણું (ના) તર્પણ કરવાની યાળી.
 તરમતરા (અ) છલાછલ. પાણીથી ભરપૂર.
 તરવર (ના) તરવર, મોઢું ઝાડ.
 તરવરતું (કિ) ભિભરાતું. એકડું હોતું.
 તરવાડો (ના) તાડ છેદનાર. તાડી કાઢનાર.
 તરવાયો (ના) ત્રિપાઈઓ. ત્રણ પાયાની ઘોડી.
 તરવાર (ના) શમસોર, કટાર.
 તરવારની ધારપર રહેલું (કિ) બહુ સંભાળથી
 તરવારિયો (ના) તરવારથી લઢનારો. દરહેલું.
 તરવાતું (કિ) તરવે જતું, પથનો ગર્ભ પડવો.
 તરતું (કિ) પાણીપર ગતિઠરતી. ચળકતું. મુક્તિ
 મળવી. સારી હાલતમાં આવતું. ઓળંગતું.
 તરસ (ના) તરફ, એક ધાતકી પથ. તૃપા, ધ-
 ખ. આતુરતા. [ધરેણું.
 તરસતિયું (ના) ઘેણ-અધરણી રાત-નું એક
 તરસતું (કિ) આતુર રહેલું. ટાંપી બેસતું.
 તરસાડ (ના) તાડનાં પાતરાં, ઝાવલી. એવું.
 તરસતું (વિ) આતુર. પાણીની તરસ લાગેલી
 તરાંક, તરાક (ના) રેડિયાની અણીદાર હોહની
 તરાક થકી (કિ) તરાંક વાંકી વળવી. [સળી.

તરખણું (ના) ત્રાખણું, કોટા.
 તરાડડું (કિ) ખરાડડું, ત્રાડ પાડની.
 તરાપ (ના) ઝડપ, તલપ.
 તરાપો (ના) વાંસ કે લાકડાનો તરે એવો પટ.
 તરામાણું (વિ) તરતું પડે તેટલું. ઠુંકડું, થોડું.
 તરાવડું (કિ) તરે તેમ કરવું. તરતા શીખવડું.
 તરિયાં (ના) બહિરયા.
 તરિયા (વિ) ત્રણ પ્રકારનાં (તોરણ). નદી-
 તરિયો (વિ) એકંતરિયો તાવ. [તીરનાં.
 તરી (ના) તર. જળમાર્ગ. હોડી.
 તરે (ના) વૃક્ષ, ઝાડ. છોડવા.
 તરણ (ના) ભુવાન.
 તરણી (ના) જોળનવંતી સ્ત્રી.
 તરેલાં તાણવાં (કિ) વહીતર કરવું.
 તરેલું (ના) બેવડી ઘોંસરી.
 તરેહ (ના) ભાત. રીત. પ્રકાર.
 તરેહવાર (વિ) વિચિત્ર. ભાતભાતનું. વિલક્ષણ.
 તરોઈ જવું (કિ) તરવાતું. દોરની કસવાવર થવી.
 તરોવડ (ના) ત્રેવડ. ખુલાસો. સમોવડ.
 તરું (ના) ધારણા. વિચાર. કલ્પના. લક્ષણ. અ-
 તરુંબાજ (વિ) તાર્કિક. કલ્પક, અટકળિયો. [ટકળ,
 તરુંશાસ્ત્ર (ના) એક સિદ્ધ વાત પરથી ખીછતું
 અનુમાન કરવાની વિદ્યા. વૈરોપિક શાસ્ત્ર.
 તરું (વિ) તરુંબાજ.
 તરુંની (ના) અંગૂઠાની જોડેની આંગળી.
 તરું (અ) તરત. જલદીથી.
 તર્પણ (ના) પિતૃ સંતોષાર્થ પાણીનું દર્ભ.
 તર્પણું (કિ) સંતોષણું.
 તર્પિત (વિ) સંતોષિત, પ્રસન્ન થયેલું.
 તલ (ના) તિલ. એક ધાન્ય. ચાહું. તળિયું. સ-
 તલક (અ) સૂધી, લગી, તક. [પાટી. રથળ.
 તલપ (ના) ઝડપ. ફલંગ.
 તલપલું (કિ) ટમટમવું. ટાંપવું.
 તલપાપડ (વિ) આકળું-તેજમાં તળાતા પાપડ
 તલપુર (વિ) તલ બેટકે જરા. [જિં.
 તલક, તલખ (ના) ઈચ્છા. રચિ.
 તલવટ (ના) તલનો એક ખોરાક.
 તલવાર (ના) તરવાર, કટાર, શમસોર.
 તલસરું (ના) તલ ખંભેરી લીધેલાં છોડવા.
 તલાક (ના) લગ્ન સંબંધની તફ. છૂટાછેડા.

તક્ષાકનામું (ના) છૂટાછેડાનો દસ્તાવેજ.
 તક્ષાતલ (ના) સાત પાતાળમાંનું એક.
 તલાશ, તલાસ (ના) તપાસ, તળવીજ. શોધ.
 તલક (વિ) સખ, તીખો. (તંબાકુ).
 તલલીન (વિ) ગરક, મશગુલ, ગુલતાન.
 તલ (સ) તાર. (અ) ત્યારે. (કવિતામાં)
 તલંગર (વિ) ધનવાન, તાલેવન. શ્રીમંત.
 તલરહું (કિ) અનાજમાં છવાત પડવી.
 તલાઈ (ના) ધાડ, લીડ. આફત.
 તલાઈ જહું (કિ) સૂકાવું. તાપથી તેજહીણ
 તલાદિખ (ના) ઈતિહાસ. કારકીર્દિ. [થવું.
 તલાવું (કિ) સૂકેજવું. રીખાવું. તપાવું.
 તલી (ના) નાનો તવો, લોઢી.
 તલેથો (ના) તમેથો. એક રસોઈનું હથિયાર.
 તલો (ના) મોટી લોઢી; તાલી. ચલમની ઠીકરી.
 તલકો (ના) તિરસ્કાર, કપકો.
 તલતલસવું (વિ) ભચડાવું, તંગ, ટાઈટ.
 તલતલસવું (કિ) ભચડાવું. ફાટફાટ થવું.
 તલર (ના) છાંટ, રેખ.
 તલવીર (ના) છખી, ચિત્ર.
 તમું (અ) તેવું. (કવિતામાં).
 તમુ (ના) જે આગળ, ગળનો રહમો ભાગ.
 તસ્કર (ના) ચોર.
 તસ્કરહું (કિ) ચોરહું, ચોરી કરતી.
 તસ્માત્ (અ) તેટલામાટે, તે કારણથી.
 તહ (ના) સલાહનો કોલકાર, સંધિ.
 તહફ્ફ (અ) મુલતવી.
 તહરે (ના) તરેહ, ભાત. ભત.
 તળગટ (ના) પાયા તળેનું લાકડું.
 તળખડું (વિ) મૂળ દેશનું. દેશી.
 તળતું (કિ) કંડકતા તેલમાં પકાવવું તે.
 તળાઈ (ના) પયારી. ખીજાનું.
 તળાટી (ના) મહેસૂલનો હિસાબ રાખનાર કા.
 તળાટું (ના) તળાટીનું કામ. [રકન.
 તળાવ (ના) તડાગ, સરોવર. પાણીનો મોટો.
 તળાવડી (ના) નાનું તળાવ. [ખાડો.
 તળાવા (ના) પૈડાં ભેરવવાના આડીના ખીલા.
 તળાસવું (કિ) ચાંપવું. ધીમેથી દાખવું.
 તળિયાડું, તળિયું (ના) તળેનો ભાગ.
 તળી (ના) સુખતળી. પગ. ભેડાનું તળિયું.

તળે (અ) નીચે, તળિયે.
 તળેટી (ના) ડુંગરના તળિયાની જગા.
 તાં (અ) ત્યાં, તે ડેકાણે, તત્ર.
 તાંત (ના) આમડાની દોરી.
 તાંતણો (ના) સૂતર વગેરેનો તાર, દોરો.
 તાંદળને (ના) ચોલાઈની ભાજ.
 તાંદળા (ના) છોડાં ઉરાડેલાં કણ. ભરડેલા મ
 તાંબડી (ના) પોળા પેટાનું વાસણ. [રીના કંકડા
 તાંબડો (ના) મોટી તાંબડી.
 તાંબાકુંડી (ના) કંકડાણું તાંબાનું મોટું કુંડું
 તાંબાનાણું (ના) તાંબાના પૈસા, સિક્કા.
 તાંબાવાડકો (ના) તાંબાનો નાડકો. બિલા.
 તાંબિયો (ના) પૈસો, દોરિયું.
 તાણું (ના) તામ્ર, એક ધાતુ.
 તાંસણું, તાંસિયું (ના) નાનો તાંસિયો.
 તાંસિયો (ના) કાંસાનો મોટો વાડકો.
 તાંહાં (ના) તિહાં, તાં, ત્યાં, તે જગ્યાએ.
 તા (પ્ર) પણ અર્થે. જેમ ચોગ્યતા, મિથતા
 તા (ના) તાવ, તાસ. છખરકી.
 તાઈ (ના) પિંભરો. ૩ પિંબનાર.
 તાહ (વિ) ગરમ-આકળા સ્વભાવનું.
 તાહસ (ના) મોરના આકારનું એક વાનું.
 તાક (ના) તાકડો, તક. સૂતરનો દોરો.
 તાકવું (કિ) એકી નજરે ભેવું. નિશાન બાંધવું.
 તાકડી (ના) તરાંક. પરવીટો: ફરકું.
 તાકડો (ના) ટાણું, ટાંકણું. તાંતણો, દોરો.
 તાકત, તાકાત (ના) શક્તિ. મગદૂર. [કખાટ.
 તાકાખારી (ના) લીતમાં ખારીને કામે કરેહું
 તાકીઈ (ના) ત્વરા, જલદી, ઉતાવળનો હુકમ.
 તાકું (ના) મોટો ગોખલા.
 તાકો (ના) થાન. લાંબો કાપડનો કંકડો.
 તાણું (ના) ઉધરાણી મારે લાંબણુ. તોફાન,
 તાજ (ના) યંક્તા પડેલી કાંકરી. [ટોંગ.
 તાજખાનું (ના) સંધાસ, ભજર. શૌચક્રમ.
 તાનું (ના) મુગટ. ત્યાગ.
 તાનખાનું (ના) તાજખાનું, ભજર.
 તાનખી (ના) તન્દુરસ્તી. આરોગ્યતા. સુખ
 તાનહું (ના) ત્રાસવું. છુંદણું. [શાતી.
 તાનકલમ (ના) લેખ બંધ કર્યા પછીનો ઉ-
 તાજમ (ના) માન, વિવેક, અદબ, [મેરો.

તાળું (વિ) નહું, તરતનું. લીલું. તર.
 તાળુખ (ના) અચરતી, નવાઈ. નવલ.
 તાળેલમ (ના) તાલ કલમ. પૌરુષરિકષ્ટમ.
 તાળેતર (વિ) હાલનું, નહું, તાળું. [[અંગ્રેજી].
 તા (ના) સણનું કાઠ. (વિ) તંગ.
 તાટી (ના) તટી. કામડાની લીંત.
 તાટું (ના) સાથરી. નદીકાંઠાના બ્રાહ્મણોનું કા.
 તાડ (ના) તાલ. એક વૃક્ષ. [મડાનું આસન.
 તારન (ના) શિક્ષા. માર.
 તાડપત્ર (ના) તાડનાં પાંતરાં.
 તાડવું (કિ) મારવું, શાસન કરવું.
 તાડી (ના) તાડ, ખેતુરીની ડાળીનો ગરતો.
 તાઢ (ના) ટાઢ, ઠંડી. શીત. , [રસ
 તાઢી (ના) રાખોડી.
 તાણુ (ના) ખેંચ. આગ્રહ. અછત. પાણીનું
 તાણું (કિ) ખેંચવું. તરફેણ કરવી. [નિર.
 તાણાતાણુ (ના) ખેંચાખેંચ.
 તાણિયા (ના) તાર તૈયાર કરવાનો ધંધો કર્તા.
 તાણું (વિ) ત્રાણું, 'હડ (સંખ્યા).
 તાણો (ના) સાળપરના લાંબા દોરા. મેલું.
 તાણડવ (ના) શિવનું નૃત્ય. તંદુ મુનિકૃત નાચ.
 તાત (ના) બાપ, પિતા, જનક.
 તાતા (ના) શેઠડી. એક તાલ.
 તાવું (વિ) ગરમ, જીનું. આકળું.
 તાતકાળ (અ) તત્કાળ, તેજ વખતે.
 તાતકાળિક (વિ) તાળું. તરતનું. હાજર.
 તાત્પર્ય (ના) લાવાર્ય, સાર. સંક્ષેપ.
 તાન (ના) ગાવાની એક રીત. લેહ, ધૂન.
 તાનો (ના) તામસ, ક્રોધ. [મસ્તી.
 તાન્દુળ (ના) તપ્તુલ, ચોખા, અક્ષત, ચાવલ.
 તાપ (ના) ગરમી. પ્રદાશ. અગ્નિ. તાવ. ઉ-
 ક્ષ્ણાટ. દોર.
 તાપડિયા (ના) ગરમીથી થતા ગુમડાં. [કિળો].
 તાપડિયાં (વિ) ખાસડિયાં, જડા, ચોધારાં
 તાપણી (ના) તાપવા માટે કરેલું બરડું. સગડી.
 તાપણું (ના) તાપણી. સળગતી સગડી.
 તાપવું (કિ) તાપવેલો, શરીર સેકવું.
 તાપસ (ના) તપસ્વી. રૌગી.
 તાપોટા (ના) ઘણા તાપ. ગરમીનો ફોલો.
 તાપોડિયા (ના) તાપડિયાં. ગરમીનાં ફોડ.

તાપડલેખ (અ) તરતજ. જલદીથી.
 તાપ્ત (ના) તાલિયાં. મોહરમનો તેહેવાર.
 તાપ્ત માણસ.
 તાપે (અ) વથ, સર. સ્વાર્ધાન.
 તાપેદાર (વિ) તાપે રહેનાર, આજ્ઞાકિત, દબેલ.
 તાપેદારી (ના) સેવા. તાપેદારનું કર્મ.
 તાપો (ના) કબજે, હવાલો, ઈલાખો.
 તાપોટા (ના) તાપોટા, તાળીના પ્રવાજ.
 તામડી (ના) તાંબડી, મોહોળા પેટનું કામ.
 તામડો (ના) તાંબડો, મોડી તામડી.
 તામસ (ના) ક્રોધ, ગુસ્સો. ગરમ સ્વભાવ.
 તામસી (વિ) તમોગુણી ક્રોધી. તાહ.
 તામ્બૂલ (ના) તંબાળ. પાન.
 તામ (ના) તાંબું.
 તામ્બપટ (ના) તાંબાના પત્રાપર કોતરેલો લેખ.
 તાયફો (ના) ગાનાઈ મંડળ. રામજીની જોડ.
 તાર (ના) ધાતુના વાળા. તાંતણે, દોરા. ખુ-
 મારી. પ્રવાહી ડામર. ટલીચાફ.
 તારક (વિ) રક્ષક. મુક્તિ આપનાર.
 તારણ (ના) રક્ષણ. મોક્ષ. ખોટ નફાને પેટ
 મૂકેલી રકમ.
 તારતમ્ય (ના) ફેર, તફાવત. ભાવાર્ય, મુદો.
 તારવણી (ના) તેરીજ, તારવેલો આંકડો.
 તારવવું (કિ) તારવી કાઢવું. વીણી કાઢવું, તા-
 રીજ કરવી.
 તારવું (કિ) મુક્તિ કરવું. ઉદ્ધારવું. સંકટ દૂર કરવું.
 તારા (ના) નક્ષત્રો, હુડગણ. માણસનું નામ.
 તારાજ (વિ) ખરાબે હાલ, પાચેમાલ.
 તારાટપકી (ના) તારા જેવી ટપકી. (સોનાઈ-
 તારાપુર (ના) ગામનું નામ. [પાની).
 તારીખ (ના) અંગ્રેજ તથા મુસલમાની તિથિ.
 તારીજ (ના) તારવણી. હિસાબનો સાર.
 તારીફ (ના) વખાણ, સતુતિ. સાબાશી.
 તારુણી (ના) તરુણી સ્ત્રી, જુવાન બેરી.
 તારુણ્ય (ના) જોગંધ, જુવાની. [નારો.
 તારો (ના) નક્ષત્ર. ગ્રહ. કીકી. તરનારો. તરાવ-
 તાડ (ના) સ્વરનું જોર. રસ. તાવ. જલવાટ.
 તાલમેલ. કાંચિયાં.
 તાલક (ના) તાળું. ફંચીનું ચંત્ર.
 તાલકી (ના) બાળકની ટોપી.

તાલકું (ના) તાળકું. ટાપીનો ઉપલો ભાગ.
 તાલમેલ (ના) ખોટો ડાક. બહાનું, નિમિત્ત.
 તાલવદ્ય (વિ) તાણુ, તાળવા સંબંધી.
 તાલવેલી (ના) ચંદ્રપટ્ટી. ગણરાઠ. ઉદ્દેગ.
 તાલુ (ના) જાલની ઉપરનો મુખનો ભાગ.
 તાલુકદાર (ના) વહીવટદાર. નાનો રાજ.
 તાલુકો (ના) પ્રાંતના વિભાગ. જલ્લો. સંબંધ.
 તાલે (ના) નસીબ, ચારબધ.
 તાલેમ (ના) તાલીમ. કસરત. અખાડો. શિ-
 તાલેમખાજ (વિ) કસરતી. જખરો. ક્ષણ.
 તાલેવન્ત (વિ) પૈસાદાર. નસીબદાર.
 તાલેવર, તાલેવાન (વિ) તાલેવંત. ધનિક.
 તાવ (ના) જવર. તાપ. જખરખી. આંકડો.
 તાવડી (ના) લોઢી. લોઢાનું ચપટું વાસણ.
 તાવડો (ના) મોટી તાવડી. છાછર પેણુ.
 તાવણી (ના) માખણુ ધીને ગરમ કરવાનું કામ.
 તાવરખું (વિ) તામરી. આકળા સ્વભાવનું.
 તાવરખું (ના) ખેડાણનું પ્રથમ વર્ષ.
 તાવરું (કિ) તપાવરું, તાપ દેવો.
 તાવી (ના) લોઢી, તાવડી.
 તાવીજ (ના) માદળિયું.
 તાસ (ના) કલાક. લેપ. ધર. તાસતો. ખૂમચો.
 તાસ (સ) તેને. (કવિતામાં).
 તાસક, તાસકી (ના) નાની છાછરી ચાળી. ત-
 તાસતો (ના) એક જતનું કાપડ. બકડી.
 તાસીર (ના) છાપ. સિક્કલ. તંદબીર.
 તાસું (ના) એક વાજિત. નગાર.
 તાળ (ના) તાલ. ધાણ.
 તાળકું (ના) તાલુ. ખાપરી.
 તાળી (ના) હાથો. લેહ.
 તાળી પડવી (કિ) ફેલેલી થવી.
 તાળું (ના) તાલક, કુટુપ, નકૂયામાં ભેરવી
 બંધ કરવાનું કળનું ચંત્ર.
 તાણુ (ના) તાલુ, તાળકું.
 તાળો (ના) મેળ. દાખલો.
 તાળોરા (ના) મોટી તાળી. તાખોરા.
 તિકડ (ના) ભાખરો, બડો રોટલો.
 તિકત (વિ) તીખું. (ના) તીખાસ.
 તિતાવિયું (વિ) ઉછાંછળું. છાકરવાદિયું.
 તિતિક્ષા (ના) ધીરજ, સહુરી.

તિત્તિર (ના) તીતર, એક પંખી.
 તિથિ (ના) રોજ, સૂર્યોદય સમયની ચંદ્રની
 તિમિંગળ (ના) મગર. [કળક.
 તિમિર (ના) અંધાર.
 તિરકસ (વિ) વાંકું, વક. આડું.
 તિરકસ, તિરકસિયું (ના) નાનું જળિયું. જન-
 ણીનો પડદો. વાક.
 તિરપાઈ (ના) ત્રણ પાયાની ખેસણી.
 તિરસ્કાર (ના) ધિક્કાર, તુચ્છકાર.
 તિરાહિત (ના) ત્રાહિત. (વિ) બહારનું.
 તિલ (ના) તલ.
 તિલક (ના) કપાળ ઉપરનું ધર્મચિહ્ન, કીલું.
 તિલાણો (ના) ત,લ,ન,મ,દ,ર એવા અક્ષરોનું
 તી (સ) તે. જેમ તી, દહાડે. ગાયન.
 તીકમ (ના) ત્રિવિક્રમ, બે તરફની કોદાળી.
 તીક્ષ્ણ (વિ) તીખું. તરત લાગે તેવું. ચપળ.
 તીખટ (ના) તીખી ચીજ. (વિ) તીખું.
 તીખલ (ના) ધાંધલ. ગરબડ. મનક. ઢોંગ.
 તીખલી, (ના) મસ્કરો. ધાંધલિયો.
 તીખાં (ના) મરી. એક મસાલો.
 તીખાસ (ના) તિક્કતાંશ, તીખાપણું.
 તીજ (ના) તૃતીયા, ત્રીજ તિથિ.
 તીજું (વિ) ત્રીજું, ત્રીજ ક્રમનું.
 તીજેર (ના) કીલીદાર, જમદાર, ભંડારી.
 તીજેરી (ના) ભંડાર. જમદારખાનુ.
 તીડ (ના) એક જંતુ (ખેતરમાં દાણા ખા-
 તીણું (વિ) અણીદાર. ત્રીણું. [નારો].
 તીવર (ના) તિત્તિર, એક પંખી.
 તીલાલ (ના) ત્રિતાલ. ગાયનનો એક તાલ.
 તીર (ના) તટ, કાંઠો. ખાણ.
 તીરછું (વિ) વાંકું, આડું, કંટારાડું.
 તીરંદાજ (ના) તીર મારવામાં કુશળ.
 તીરો (ના) તીર પહોંચે તેટલું અંતર.
 તીર્યં (ના) પવિત્ર જળ. ચરણામૃત.
 તીર્યંકર (ના) જૈન મતના મોટા આચાર્ય.
 તીર્યંયાત્રા (ના) તીર્યં નિમિત્તે દેશાટણ.
 તીર્યંરૂપ (ના) પિતા.
 તીર્યંસ્વરૂપ (વિ) વાંડલ, મુરખી.
 તીમ (વિ) ગરમ. તેજ. તીક્ષ્ણ.
 તીસ (વિ). ત્રીસ, ૩૦ (સંખ્યા).

તીસમારખાં (વિ) બહારીજોર. બહેલ.
 હું (સ) ત્વમ્ બીજો પુરુષ એક વચન.
 હુંકાર, હુંકારો (ના) અપમાનાયે "હું"નો પ્ર-
 કાર. (અ) હુંકારો, હુંકાર. [યાગ.
 હુંબડી (ના) હુંમ્બડા. એક વેલો નાનું હુંબડું.
 ચોર આમળાનું ફળ.
 હુંબડું (ના) હુંબડીના વેલાનું ફળ.
 હુંઈ (ના) તોઈ, કિનારી.
 હુંબેર (ના) હુંબેર. (એક ફીદા અનાજ).
 હુંકડી (ના) ટાળી. લક્ષ્મીનો નાનો ભાગ.
 હુંકડો (ના) રોટલાનો કંકડો.
 હુંકમ (ના) વીર્મ, બીજ, વંશ, ફળ.
 હુંકમરિયાં (ના) એક જાતનાં બીયાં.
 હુંકો (ના) દંડી ગપ. તડાકો. છુંડું તીર.
 હુંગ (વિ) બંધું.
 હુંચ (વિ) હલકું. ધિક્કારપાત્ર. છુલ્લક.
 હુંચકાર (ના) તિરસ્કાર, હુંકારો.
 હુંચકારહું (કિ) ધિક્કારહું, હલકું ગણવું.
 હુંજ (વિ) તાર.
 હુંક (વિ) ફટક, ફટકું.
 હુંકાટ (ના) બગાડ, કુસંપ. વેરણબેરણ.
 હુંકું (કિ) ફરી પડવું. કલહ થવો. પડવું.
 હુંડીચાર (ના) ફટકાટ. ત્રણ ને એકનો દાવ.
 હુંણું (કિ) વણાટની પેઠે આંધવું.
 હુંણ (ના) સુખ, વદન, મોં.
 હુંતક (ના) વહાણમાં ઉતારીની બેઠક.
 હુંમડી (ના) હુંમડી.
 હુંમાન (ના) લેલો. ઈનર. પાચનમો.
 હુંમાર (ના) પરસ્પર ચાલતા પત્રચલદારનો.
 હુંરંગ (ના) તરંગ. ઝેલ, કેદખાનું. થોડો. લિખ.
 હુંરત (અ) તરત, ત્વરથી.
 હુંરાઈ (ના) એક વાધ. એક સાળવીનું જોનાર.
 હુંરાસ (ના) હુંરો સ્વાદ, દયાણો સ્વાદ.
 હુંરિયું (ના) ધીસોડું. એક શાક.
 હુંરી (ના) સાળવીનો કાંટલો. એવડી અણી-
 નો ખીલો. થોડો.
 હુંરીયા (ના) હુંરો, નિદ્રાની ચોથી અવસ્થા.
 હુંરું (વિ) હુંરાશવાળું, કલણું.
 હુંરું (વિ) હુંરેતાનું.
 હુંરું (અ), તરતજ. તાબડતોળ.

હુંસનાં (ના) સરખાપણું. બરોબરી. ૭૫મા.
 હુંલા, (ના) ત્રાજવું. એક રાશિ.
 હુંલ્ય (વિ) સરખું, બરોબર. સમાન.
 હુંવર, હુંવેર (ના) એક અનાજ.
 હુંથ (ના) ભાતનાં છાંલો.
 હુંપાર (ના) હિમ, કરો. ઓસ, ઝાકળ.
 હુંપીપાટિયાં (ના) હુંળસીપાટિયાં, એક ધરણું.
 હુંપ (વિ) સંતુષ્ટ. પ્રસન્ન. ધરાયણું.
 હુંળસી (ના) એક જોડ.
 હુંળસીપાટિયાં (ના) સ્ત્રીની કોટનું ધરણું.
 હુંળા (ના) હુંલા, ત્રાજવું. એક રાશિ.
 હુંક (ના) પદ, ચરણ, કડી.
 હુંટ (ના) ફૂટ, કુસ પ. વિમ્મહ, વિરોધ.
 હુંત (ના) બૂઠાણું, બનાવટ. ઢોંગ.
 હુંતી (ના) એક રાતા રંગનું ખંખી.
 હુંર (ના) આકાશનું રૂ. તુરાઈ. એક વાધ.
 હુંણ (ના) ઘાસ, ખડ. તંખણું.
 હુંતીય (વિ) ત્રીજું. તીજ કમનું.
 હુંતીયાંરા (ના) ત્રીજો ભાગ.
 હુંમ (વિ) સંતુષ્ટ. ધરાયણું.
 હુંસિ (ના) સંતોષ.
 હુંપા (ના) તરસ, ધખ.
 હુંથળા (ના) લોભ. આશા.
 તેંગળ (ના) એક કડીનો વાળો. એક ધરણું.
 તેંગું (અ) ગર્વોક્તિ દર્શક.
 તે (સ) ત્રીજો પુરુષ દર્શક. અસુક.
 તેખળાં (ના) ત્રીજો રંગ ધી સાટાપાટાનું વે-
 તેજ (ના) પ્રકાશ. અગ્નિ. ગરમી. [શિવાળ.
 તેજ (વિ) તીક્ષ્ણ, તીખું. સપળ.
 તેજસ્વી (વિ) તેજવાળું, ચળકવું. દરમ્પદાર.
 તેજનો (ના) સ્વાદિષ્ટ અને પૌષ્ટિક વસ્તુ.
 તેજળ (ના) એસીડ. ગરમ રસ.
 તેજળ (વિ) તેજવાળું. પ્રકાશવું.
 તેજ (ના) ચળકાટ. ચડતો ભાવ.
 તેજમય (વિ) તેજરૂપ, તેજથી ભરપૂર.
 તેજલામાં (અ) તે વખતમાં. દરમ્યાન.
 તેજડું (વિ) તેના પ્રમાણનું.
 તેજલે (અ) તેજલામાં, તે સમયે.
 તેડ (ના) તીર, તટ, કિનારો, કાંઠો.
 તેડવું (કિ) જોલાવડું. બેચકું.

તેહું (ના) નોતરું, આમંત્રણ.
 તેહું (વિ) વાંકું, આહું.
 તેણીગમ, તેણીમેર (અ) તે તરફ.
 તેત્રીસ (વિ) ૩૩ (સંખ્યા). દેવની જાતિ.
 તેતાળીસ (વિ) ૪૩ (સંખ્યા). ભૂમિનાં નામો.
 (અચલા, અનંતા, અવનિ, ઇલા, ઉર્વી, કા-
 સ્યમી, કુ, ક્ષમા, ક્ષમા, ક્ષિતિ, ક્ષાણી,
 ગંધમાત્રી, ગોત્રા, ગૌ, જગતી, જ્યા, ધ-
 રણી, ધરિત્રી, ધરા, ધાત્રી, પર્વતાધરા, પૃ-
 થ્વી, પૃથિવી, ખીજસૂ, ભૂ, ભૂમિ, ભૂત-
 ધાત્રી, મહી, મેદિની, રત્નગર્ભી, રત્નસૂ,
 રસા, વસુધા, વસુંધરા, વિપુલા, વિશ્વા, વિ-
 શ્વંભરા, વસુમતી, સર્વસહા, સ્થિરા, સા-
 ગરનેમિ, સાગરમેખલા, સાગરાંબરા.
 તેપન (વિ) ૫૩ (સંખ્યા).
 તેમ (અ) તે રીતે, તે પ્રમાણે.
 તેર (વિ) ૧૩, ત્રયોદશ. (સંખ્યા). દક્ષકન્યા,
 પરમ ભગવદ્ભક્ત, યોગ, કસ્યપપત્ની, વ-
 સુદેવની સ્ત્રી, ગુણ, એ તેર ગુણાયજી.
 તેરમું (ના) મૃત્યુનો ૧૩મો દહાડો.
 તેરસ (ના) ત્રયોદશી, તેરમી તિથિ.
 તેરીખ (ના) વ્યાખનો દર. તારીખ.
 તેરીજ (ના) તારીજ. હિસાબનો સારદર્શ-
 ક આંકડો.
 તેલ (ના) તેલ. ચીકણો પ્રવાહી. ચીકણો ધામ.
 તેલ કાઢવું (કિ) ધણીજ મહેનત કરાવવી.
 તેલણ (ના) તેલીની ખેરી, ધાંચણ.
 તેનાં (ના) નોતરનાં ત્રણ અપવાસનું વ્રત.
 તેત્રિયું (વિ) તેલવાળું. તેલ જેવું.
 તેલિયોરાજ (ના) તેલથી નહાનારો માંગણ.
 તેલી (ના) તેલ દીવેલ વેચનાર. ધાંચી.
 તેવડ (ના) ત્રેવડ, ગોંઠવણ.
 તેવડવું (કિ) ત્રણ પડ યાચ તેમ કરવું.
 તેવડું (વિ) તેટલું, ત્રણ પડવાળું. ત્રણગુણું.
 તેવામાં (અ) તેટલામાં.
 તેવારે (અ) ત્યારે, તે વખતે.
 તેવીસ (વિ) ત્રેવીસ, ૨૩ (સંખ્યા), દેવતા,
 સિદ્ધિ, સ્વર્ગ એ પણ ૨૩ લેખાયજી.
 તેહું (વિ) તાવત, તે પ્રકારનું;
 તેવે, તેવો (અ) તરત, તેજ વખતે.

તેહ (સ) તે (કવિતામાં).
 તેહનારા (ના) તાખેદારી. હુકમ. તાખો.
 તેહેવાર (ના) ટાણું. પર્વ. ઉત્સવ.
 તેહેસીલ (ના) જમીનનું મેહેસૂલ.
 તેહેસીલદાર (ના) મહેસૂલ ઉધરાવનાર.
 તેયે (અ) ત્યારે, તે વખતે.
 તેજસ (વિ) તેજસ્વી, પ્રકાશનું.
 તેડ (ના) તડ, તડ, ફાટ.
 તેયાર (વિ) હાજર. તત્પર. સજ. પૂર્ણ.
 તેયારી (ના) તત્પરતા સંપૂર્ણતા. પ્રવાહી.
 તેલ (ના) તેલ. ખીજમાંથી કઢાડેલો ચીકણો.
 તેા (અ) ત્યારે. ઉત્તરાયે. સરખામણી સૂચક.
 લાડ, મજક, વહાલ તથા નિશ્ચયદર્શક.
 તોઈ (ના) કિનારી, કોર. (કસખી).
 તોફે (અ) તો, ત્યારે.
 તોખાર (ના) ઘોડો, અશ્વ, તરંગ, તેજ, હય.
 તોછડાઈ (ના) અવિવેક, હલકાઈ.
 તોછડું (વિ) અસભ્ય. અમર્યાદ. હલકું.
 તોટાઈું (કિ) જમણ ખૂટવાથી ભૂખ્યા બેઠવું.
 તોટો (ના) ટોટો, ખોટ. ગરદન.
 તોડ (ના) નીકાલ, ફેસલો. સમાધાન.
 તોડવું (કિ) તુટિત કરવું. ભાગવું. ફેરવવું.
 તોડી (ના) એક પ્રભાતની રાગણી.
 તોડી (ના) તોરડી.
 તોતડું (વિ) ખેંચાયેલી જમણું.
 તોતણું, તોતણું (વિ) કાણું (વચન).
 તોતો (ના) ચોપટ, શૂક.
 તોપ (ના) મોટી પૈડાંવાળી ખંદુક. ગપ.
 તોપખાધું (ના) તોપ ગોળા રાખવાની જગા.
 તોપણ (અ) તેમ છતાં, તથાપિ. ખિનાવો.
 તોડાન (ના) હુલ્લડ, દંગો. મસ્તી. વાયુથી થતા
 તોડાની (વિ) મસ્તીખોર. હુલ્લડી. કનિયાખોર.
 તોડા, તોફે, તોફો (વિ) સરસ. અસાધારણ.
 તોખરો (ના) ઘોડાને ચણા ખવડાવવાની કોથળી.
 તોખરો ચઢાવવો (કિ) રીસમાં મોં ચઢાવવું.
 તોખા (ના) હદ. તાહિ, જીલમ, માત્રી, પુ-
 રતાવોદર્શક વચન.
 તોય (ના) પાણી, જળ, ઉદક, નીર. (અ) તો-
 તોયજ (ના) કમળ, પદ્મ, મુંડરિક. [પણ.
 તોયપણ (અ) તોપણ, તથાપિ.

તોર (ના) મીનસ, કાંઠ. અહંકાર. હિંદવી.

તોરડી (ના) પ્રેત સાથે અગ્નિ લઈ જવોની

તોરણ (ના) શુભસૂચક હાર. ચોરી, મંડપ.

તોરી (વિ) તોરવાળું. પતરાજીથું.

તોરો (ના) કલગી, ગોટો. ગુચ્છો. છોગું. સુ-

ખી. શિવમહિમાની લાવણી.

તોરાવાળો (ના) તોરાની લાવણી ગાનાર.

તોલ (ના) વજન. કીમત. પરીક્ષા. તુલ્ય, સ-

તોલે (અ) સરખું, બરાબર. માન.

તોલો (ના) ૧૨ માસા, ૬૨ વાલ, ૨ ગદિયા-

ણાનું વજન. રૂપિયા, ભાર.

તોશાખાનું (ના) ત્રીજેરી. બંડાર.

તોસદાન (ના) દાડગોળી રાખવાની થેલી.

તોહામત (ના) અપરાધ. આળ, બટ્ટો.

તોળહું (કિ) લોખંડું, વજન કરવું.

તોળા (ના) તુલા. એક રાશિ. વજન.

તોળાટ (ના) તોળનારો. [રહું તે.

તોળાદાન (ના) દેહ બરાબર તોળીને દાન કર-

વાળું (અ) તે ઠેકાણે, તત્ત, તિહાં.

ત્યાગ (ના) છૂટકો. વિરાગ.

ત્યાગહું (કિ) તજવું, છોડવું, વર્ગ કરવું.

ત્યાગી (વિ) વિરાગી. દાન કરી દેનાર.

ત્યારહું (અ) તે વખતનું.

ત્યારે (અ) તે વખતે.

ત્યારી (વિ) ટકે (સંખ્યા).

ત્ર (પ્ર) તારણ, રક્ષણ અર્થે. જેમ, પુત્ર, ક્ષાત્ર.

ત્રગણું (વિ) ત્રણગણું, તેવડું.

ત્રણ (વિ) ત્રીણું, તણ, ૩ (સંખ્યા) રામ,

અગ્નિ, અવસ્થા, ગયા, ગ્રામ, નાડી, પાપ,

દાડ, પુરુષ, વિવાહ, વિધ, ગાયનના સ્થા-

ન તથા પ્રકાર, કાળ, કાંડ, ફટ, શુભ, તા-

પ, શુવન, શુભ, મધુર, મૂર્તિ, લિંગ, લોહ,

લેહ, સક્ષણ, એ ત્રણ ગણાય છે.

ત્રમણું (વિ) ત્રગણું, તેવડું, ત્રિપટ.

ત્રયોદશા (ના) તેરસું, મરણની ૧૩મી તિથિ.

ત્રયોદશી (ના) તેરસ, ૧૩ મી તિથિ.

ત્રાણું (ના) તોણું, બળાત્કાર સખત હથરાણી.

ત્રાળવું (ના) તાળવું, કાંટો.

ત્રાળું (ના) કાંટું.

ત્રાતા (ના) રક્ષણ કરનાર.

ત્રાપો (ના) તરાપો,

ત્રાસ (ના) ચીડ. ભુલમ. ડર. ધાક.

ત્રાસું (વિ) તરડાયલું, વાંકું.

ત્રાહિ (અ) "રક્ષણ કરો" એ અર્થે.

ત્રાહિત (વિ) તટસ્થ. પંચ. અભણું.

ત્રિ, (વિ) તણ, તણ, ૩ (સંખ્યા).

ત્રિકમ (ના) ત્રિવિક્રમ, વિષ્ણુ. ક્રિશ્ન વગેરે.

ત્રિકાંડ (ના) ત્રણ પ્રકારનો ગ્રંથ. વેદ, અમર-

ત્રિકાળ (ના) ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય. સ-

વાર, અષોર, સાંભ.

ત્રિકૂટ (વિ) ત્રણ ટોચવાળો (પર્વત).

ત્રિકોણ (ના) ત્રણ ખૂણાની આકૃતિ. A

ત્રિશુભ (ના) સત્વ, રજ અને તમ (માયાના).

ત્રિચરણ (ના) અગ્નિ.

ત્રિજ્યા (ના) મધ્યબિંદુથી પરીધ સુધીની લીટી.

ત્રિતાપ (ના) ત્રણ દુઃખ; આધિદેવિક, આ-

ધિલૌકિક, અધ્યાત્મિક. આધિ, આધિ

અને ઉપાધિ.

ત્રિદણ્ડી (ના) ત્રણ દંડ ધરનાર સંન્યાસી.

ત્રિનેત્ર (ના) સદાશિવ, મહાદેવ, શંભુ.

ત્રિપક્ષી (ના) તરપખી, ત્રીજ પખવાડીઆનું શ્રાદ્ધ.

ત્રિપથગા (ના) ભાગીરથી, ગંગા. (નદી).

ત્રિપદ (ના) અગ્નિ.

ત્રિપદી (ના) હાથીની સાંકળ.

ત્રિપાદ (વિ) અદ્વકપાંસળી, વૈકલ, વાયલ.

ત્રિપુટી (ના) ત્રણ વાના. જેમ કર્ત્તા, કર્મ. અ-

ત્રિપુટું (ના) શિવમાર્ગનું તિલક. નિ ક્રિયા.

ત્રિકળા (ના) હરદાં. બેરાં ને આમળાં.

ત્રિલંગી (વિ) ત્રણ ઠેકાણેથી વળેલો.

ત્રિલંગી (ના) ત્રણ ચતિવાળું કષિતાનું પત્ત.

ત્રિભુવન (ના) ત્રિલોક, સ્વર્ગ, મૃત્યુ ને, પાતાળ.

ત્રિયા (ના) સ્ત્રી, ધૈરી, નારી.

ત્રિરાશી (ના) ત્રેરાશિક. ગણિતની એક રીત.

ત્રિવળી (ના) પેટપરની ત્રણ વારા.

ત્રિવિક્રમ (ના) વિષ્ણુ, ત્રીકમ.

ત્રિવિધ (વિ) ત્રણ પ્રકારનાં. (તાપ વગેરે).

ત્રિવેણી (ના) ત્રણ નદી (ગંગા, યમુના, સ-

સ્વતી); નાડી (ઈંટા, પિંગળા, ને સુપુન્ના).

ત્રિશલ (ના) એક આયુધ.

ત્રીજ (ના) તીજ, તૃતીયા. ત્રીજું તિથિ.

ત્રીઠ (ના) પીઠા.
ત્રીસ (વિ) તીસ, (સંખ્યા).
ત્રુકું (કિ) રીઝું, પ્રસન્ન થવું.
ત્રેતા (ના) ખીલે યુગ. ૧૨૬૯૦૦૦ વર્ષ.
ત્રેપન (વિ) તેપન, પડ (સંખ્યા).
ત્રેવડી (વિ) ત્રણ જાતની ભેગી (દાળ).
ત્રેવડ (ત્રી) તળવીજ. ખુલાસો.
ત્રેવડું (વિ) ત્રણ પડવાળું. ત્રણગાળું.
ત્રેલોક્ય (ના) ત્રિભુવન; સ્વર્ગ, મૃત્યુ, પાતાળ.
ત્રવ (પ્ર) પાણું અર્થે. જેમ દાસત્વ, તરવ.
ત્રવિન્દ્રિય (ના) ચામડી, સ્પર્શની છદ્મી.
ત્રવ્યા (ના) ચામડી. સ્પર્શદ્રિય.
ત્રવરા (ના) ઉતાવળ, ઝડપ, તાઢીદ.

થ.

થ (ના) ૧૭ મો અંગન. [સ્થ=થાંભ.
થ (આ) "સ્થ"નો. જેમ હસ્ત=હાથ; સ્ત-
થઈ ચૂકું (કિ) પૂરું થવું, ખપી જવું.
થકવું, થકાવું (કિ) થાકે તેમ કરવું.
થકી (પ્ર) પાંચમી વિભક્તિનો. થી. લીધે.
થક્ર (અ) ચક્રિત, આશ્ચર્યચક્ર.
થડ (ના) ઝાડનો જમીનથી તે ડાળી સુધી-
નો ભાગ. આરંભ. પાસેની જગા.
થડકું (કિ) અચકાવું. ચમકવું. અસ્પષ્ટ
થડકાવું (કિ) ઉચ્ચાર થવો.
થડકો (ના) ખેલવાનો સપાટો. ઉચ્ચારણનું દ-
થડથડું (કિ) થડથડનો અવાજ થવો. [ખાણ.
થડું (કિ) સૂતરને ધળ દેવો.
થડાથડ (અ) એવો અવાજ.
થડું, થડિયું (ના) થડનું મૂળ. મૂળિયાની ગાંઠ.
થડાવું (કિ). થરડાવું, તરાકવું વાંકું થવું.
થંડ (ના) હીંજળ, શરદી. ટાઢ.
થંડક (ના) ટાઢેક, શીતળતા.
થંડગાર (વિ) ધણુંજ શંકું.
થંડાઈ (ના) ધીમપાણી આળસ. ભાંગ.
થંડી (ના) થંડ. ટાઢ.
થંડું (વિ) ટાઢું. શાંત. સુસ્ત.
થથડાવું (કિ) ધમકાવવું. ઠપકો દેવો.
થનકથનક (અ) ઉતાવળી, દ્રુતી ચાલના ધ્વ-
થનથન (નિવું) અકુરરણ.
થપટ, થપડાક (ના) હાથની થાપટ.

થમણી (ના) થાપણ. દોલત.
થમ્મ (ના) સ્તંભ, થાંભલો. આધાર.
થમ્મલું (કિ) અટકવું ભેમા રહેવું.
થયું (કિ) થવું નો ભૂતકાળ. (અ) ખસ.
થર (ના) ચણતરવું પડ. કમ. ચૂડો. હાર
થરકું (કિ) ખીલીવું, ડરવું. ભયથી ખંચા.
થરડાવું (કિ) તરાક-ઢોલિયાવું વાંકું થવું.
થરથર (અ) કંપનનું અનુકરણ.
થરથરવું (ના) કંપવું, ધ્રુજવું.
થરથરી (ના) ધ્રુજરી. ખખટારની એક જાત
થરવું (કિ) આસપાસ થર દેવો.
થરી (ના) થરની નિશાનીના કાપા.
થવું (કિ) ખમવું. ક્રિયા ચાલવી. ભેગવું. ન
પજવું. ગુજરવું.
થળ (ના) સ્થળ, ઠામ, ખાસ જગા.
થળી (ના) એક ઓલર. (સોની કંસારાણું
થાંથું (વિ) થાપાચીપિયું. સુસ્ત.
થાંભલો, થાંભલો, થમ્મ (ના) ટેકો. સ્તંભ.
થાક (ના) ગાત્રની અશક્તિ. વિરામ. આ
મ, આસાએસ. [હારવું. કંટાળ.
થાકવું (કિ) મહેનતથી શરીર અશક્ત થ
થાગ (ના) સ્થાગ, તળિયું, છેડો.
થાટ (ના) ઠાક, દમાક.
થાણદાર (ના) થાણનો હપરી.
થાણું (ના) મામલતદાર કચેરી. ચોકી.
થાણદાર (ના) થાણદાર. થાણું સાચવનાર,
થાન (ના) તાકો. સ્તન. દાગીનામાંનો હીરો
થાનક (ના) સ્થાન. જગા, આસન.
થાપ (ના) થાપટ. માટીની ભોંચ. ભૂલ.
થાપદેવી (કિ) ગારો પાંચરવો. ભૂલવવું.
થાપટ (ના) થખડાક, થપટ લપડાક. ડાઠ
થાપડી (ના) ટીપવાનું ઓલર. ચપટા હાથ
થાપડો (ના) દ્વા સદ વગરની હોડી. અ
વાનું પાટિયું. ચણાની જડી પુરી. કંટાળ
થોરના ઝાડનો પંતો.
થાપણ (ના) પુછ. મૂડી. થાપ.
થાપન (ના) સ્થપન. પ્રતિષ્ઠા. સિદ્ધાંત.
થાપના (ના) પ્રતિષ્ઠા. ટેકો. પુષ્ટી.
થાપવું (કિ) થાપ દેવી. મહત્તા આપવી. મા
નવું. લાદવથી ચોટારવું.

થાપી (ના) થાપડી.
 થાપેડું (ના) એક બાંકું કાપડ.
 થાપો (ના) બાંધ. મોટા નળિયાં. હાથો, પંજો.
 થાપણું (કિ) ચપટો હાથ ભેરથી દાખવો.
 થાપણી (ના) થાપડી. કઠીઆનું એકાંતર. છટો લાડ.
 થામતો (ના) થમ્મ. થાંભલો, સ્તંભ.
 થાંવર (વિ) રથાવર, રિથર, અચળ (મિલકત).
 થાંવું (કિ) થવું, ખનવું, હોણું.
 થાળ (ના) થોડી થાળી. નેવેધ. [વાસણ.
 થાળી (ના) ધાતુનું ગોળ ચપટું, ચઢતી ડોરનું
 થાળું (ના) ધંડીની એકક. ખલવાની જગા.
 મથાળું. થડનો આરંભ.
 થાળો (ના) મોટી થાળી, તાસ.
 થિગણ. (ના) કાદવનું થિગડું.
 થિગડી (ના) વાતું થિગડું.
 થિગડું (ના) ફાટલી જગાપર બેઠેલો કઠડો.
 થિરતા (ના) રિથરતા, થીરપણું, ધીરજ.
 થીર (વિ) રિથર, અચળ એક વૃત્તિનું.
 થીસે થુમડું (ના) કણસાંનો જથો.
 થીક (ના) છલપર છટું પાણી. [ધિક્કારવું.
 થીકવું (કિ) થીક બહાર કાઢવું. મોંમાંથી કાઢવું.
 થીકે ભરાડવું (કિ) ગાળ દેવી. અસભ્ય બોલવું.
 થુએરિયો (ના) થુવર, થુવેર. એક ગ્રાડ.
 થુથુ (અ) થુંકતાં થતો અવાજ.
 થુમડું (ના) કણસાંનો જથો.
 થુવર, થુવેર, થુવેરિયો (ના) એક કાંટાનું ગ્રાડ.
 થુથો (ના) ફૂથો.
 થૂલી (ના) મોળો કંસાર.
 થૂલું (ના) ચાળણ. છાલાંની કરચો.
 થેપલી (ના) ગોસડું, થાખડી.
 થેપલું (કિ) બહું લીપલું.
 થેપાડું (ના) બહું કાપડ.
 થેભિયા (ના) થોભિયા. ગાલપર વધારેલા, વાળ.
 થેભો (ના) ટેકો. થોભિયો.
 થેલી (ના) કાચળી (નાણાંની).
 થેલી (ના) ફાથળો, ગુણ.
 થેલી (ના) નાચ આચની પુશાલીનો અવાજ.
 થેક (ના) જથો. જુરો. ટાળું. કટકો.
 થેકડો (ના) થેલી, કાચળી.
 થેકું (વિ) જરા, લગાર.

થોડુંક (વિ) જરાક, લગરીક.
 થોથડી (ના) થેપલી, થાડી.
 થોથર (ના) એક મોનો રોગ.
 થોથું (ના) નમાડું લખાણ. સરેલો દાણો.
 થોથો (ના) કેળનો થાંભલો.
 થોળ (ના) પાર, છેરો, અંત.
 થોમલું (કિ) આટકલું. દમ ખાવો. પકટલું.
 થોભા, થોભિયા (ના) થેભિયા.
 થોર, થોરિયો, (ના) થુવર.
 થોલો (ના) સરીરનો માંસાળ લટકતો ભાગ.
 ઢ,
 ઢ (ના) ૧૮ મો. અંત.
 ઢ (પ્ર) કાચક, દેનાર અથ. જેમ, સુખડું, ડુંખડ.
 ઢંચ (ના) ડંખ. મર્મ. સાર. ક્રીનો, વેર.
 ઢંચિત (વિ) કરેલું, ડંખેલું.
 ઢકાળ (ના) ફકાળ, ફુકાળ.
 ઢકાળિયું (વિ) મોડું. ખાલધર.
 ઢકા (વિ) ચતુર, કસળી. આવરતવાળું.
 ઢસણ (ના) ઢસિણ, પૂર્વ મુખે બેસતાં જમ-
 ણું. મહારાષ્ટ્ર.
 ઢસણા (ના) ઢસિણા, રોકડ નાણાંનું દાન.
 ઢસણી (વિ) મહારાષ્ટ્ર દેશનું.
 ઢસતા (ના) ચતુરાઈ. ચપળતા.
 ઢસિણ (ના) પૂર્વાભિમુખ બેસતાં જમણી બાજુ.
 ઢસિણ (વિ) જમણું (અંગ). ઢસણ.
 ઢસિણાચન (ના) સૂચેલું ઢસિણ તરફ ક્તરાવું.
 ઢકથી જન રાત્રિનાં સૂચેને રહેવાનો કાળ.
 ઢખ (ના) કુખ, કટ, હેરાનગતિ.
 ઢખણા (ના) ઢસણા. દાનપરની રોકડ બેટ.
 ઢખણી (ના) ઢસિણી. મહારાષ્ટ્ર દેશનું.
 ઢખણિણ (ના) ઢસણીની સ્ત્રી.
 ઢખણું (ના) પારસીઓનું મસાણ.
 ઢખણુ (ના) ઢસિણ દિશા. મહારાષ્ટ્ર દેશ.
 ઢગડ (ના) પથથરો, પટાણો.
 ઢગડું (ના) ખાંભી. થાંભલો ખેસાડ કાંડ.
 ઢગડો (ના) પથથરો. મોટું ઢેડું. કિ પથથર.
 ઢગડગો (ના) શક, વેહેમ. આનામાંની.
 ઢગલખાણ (વિ) કળ, કળકર્તી. વિચાર.
 ઢગલખાણ (ના) કળલેદ, કળાઈ, વિચાર.

દગાબોર, દગાબાળ (વિ) ડગ. કપ્પી.
 દગાબાળ (ના) દગલબાળ, કપટ.
 દગો (ના) કપટ, છળ, ફેટો. વિશ્વાસપાત.
 દગ્ય (વિ) બળેલું, દાંધ્યું.
 દંગ (વિ) દિંગમૂઠ, ચકિત, વિરિમત.
 દંગરી (ના) ઘાસ વેચવાની વખાર.
 દંગો (ના) બંડ, તોફાન, હુલ્લડ, ફીસાદ.
 દગલ (ના) અગ્રેજ ૧૨ નંગ.
 દગાડવું (કિ) દાંડે તેમ કરવું.
 દગોડિયું (વિ) અડધું બળેલું.
 દગાવવું (કિ) દાંડે તેમ કરવું.
 દગાવું (કિ) ભોંયમાં દબાવું. ઢંઢાવું.
 દડ (ના) પોચી જમીન. (રેતીની, કદવની).
 દડકો (ના) લયકો. પોદળા.
 દડધો (ના) બહુ વાસણ.
 દડદડ, દડદડાટ (અ) ઉપરાઉપરી (આંસુ).
 દડદડી (વિ) ઘણી નરમ નહિ અને ઘણી ઘાડી
 દડબ (ના) ઢેકું. ગુમડાની ગાંઠ. [નહિ તેવી.
 દડબું (ના) ઢેકું. ગુમડાની ગાંઠ.
 દડવું (કિ) બળી સાફ કરવી.
 દડાવું (કિ) બળીતું સાફ સરખું થવું.
 દડિયો (ના) દ્રોણ, પડિયો.
 દડી (ના) નાનો દડો. નાનો વીરલો (હોરાનો).
 દડક (અ) દૂકાદૂકા પગલાંની હોડ.
 દડહી (ના) નાનો દડિયો. લાડબૂલનું ઓળર.
 દડહો (ના) ધાણી હલાવવાનું ઓળર.
 દડો (ના) ચીથરાં, આમડા, કે ફૂલનો ગોળ વીટો.
 દડું (ના) તોફાની ટોરને બળે બાંધવાનું લાકડું.
 દડેડ (ના) હાથ. લાકડી. સળ. ચાર હાથનું
 માપ. ભેર. એક કસરત. પ્રણામ.
 દડુલવત (ના) લાકડી પેટે લાંબા થઈ કરેલા
 દડુડું (કિ) સળ કરવી. નાણું કઠાવવું.
 દણિડત (વિ) દંડ પામેલો, ડામીલ.
 દણિડયો (ના) ચિરી, એક લૂગડું.
 દણિડી (ના) સંન્યાસી.
 દણુકો (ના) હાથ બેહાથ લાંબો બડો લઠ.
 દણડો (ના) દાંડો. કદાવર પુરુષ.
 દણુ (ના) દળવા આપવાનું અનાજ.
 દત્ત (પ્ર) આપેલું. ભેમ ઈશ્વરદત્ત.
 દત્તક (ના) વિધિપૂર્વક બાળે લીધેલું પુત્ર.

દત્તવું (કિ) આપવું, દેવું.
 દદામું (ના) દિણ્દમ, દલામું, મોટો ડમકો.
 દદુડી (ના) નાનો દદુડો, ધોધ.
 દદુડો (ના) પડતી પાણીની ધાર.
 દધિ (ના) દહીં.
 દધિલ (ના) લક્ષ્મી, સાગરપુત્રી.
 દન (ના) દિન, દિવસ, દહાડા.
 દનુજ (ના) દાનવ, દેવ, અસુર.
 દનેયું (ના) રોજીતું કાચું નામું.
 દન્ત (ના) દાંત. દાંતા.
 દન્તકથા (ના) ચાલતી કહાણી.
 દન્તી (વિ) દાંતવાળું (હાથી, ફાસડી વગેરે).
 દન્તુડી (ના) નાનો દાંત.
 દન્તુરા, દન્તશલ (ના) મોટા દાંત.
 દંત્ય (વિ) દાંત સંબંધી (અક્ષરો).
 દપકામણ (ના) દબકામણ, ધમકી, દમ.
 દપટ (વિ) દુપટ, બેવડું. પુષ્કળ.
 દપટવું, દપટાવવું (કિ) દબાવવું. સંતાડવું.
 દપોટા (ના) ભાંગે લૂગડાંની ગાંસડી.
 દફલાવવું (કિ) હોડી ચલાવવી. લગાવવું.
 દફતર (ના) સરકારી કાગળિયાં. ચોપડા. ભેરતાન.
 દફતરખાતું (ના) દફતર રાખવાની જગા. પ્રિ
 તાબખાતું.
 દફતરદાર (ના) દફતર રાખનાર. હિસાબી કાર.
 દફતરી (ના) દફતર સાચવનાર. [ભારી.
 દફન (ના) દાટવાનું કબ્ર.
 દફનાવવું (કિ) દાટવું, ગાડવું.
 દફે, દફેરફે (વિ) માંડી વાળેલું. પતાવેલું.
 દફેદાર (ના) ઘોડેસ્વારોનો અમલદાર. ઉ-
 પરી સીપાઈ. ખાતું.
 દબકાવવું (કિ) ધમકાવવું. હલકારવું. દાખીને
 દબદબો (ના) કાઠમાઠ, ધામધૂમ. દમામ.
 દબવું (કિ) દબાવું, નરમ પડવું.
 દબાણું (ના) દાબ. શરમ. આકોશ.
 દબાફણું (ના) ધમકી, ધારતી. દાબ. [ઉચ્ચ.
 દબાવવું (કિ) ધમકાવવું. દબાય તેમ કરવું.
 દબેલ (ના) ડરેલું. ભીત. તાબેદાર. આશિચા.
 દમ (ના) શાસન. પ્રાણવાયું. હવ. એ.
 રોગ. ગુણ, સત્વ. ભેર. અભિમાન. ધીરન.
 ચાક. શકિત. બીક.

દમભારવો (કિ) ધૂમ્રરો ખેચવો. દખાવવું.

શ્વાસ રૂધવો.

દેમડી (ના) બદામ, હલકામાં હલકો સિક્કો, પે.

દેમરો (ના) છવ પેસો.

દમણ (ના) દમન. તાળો. વસ. છત. એક ગ્રામ.

દમણી (ના) બળદની નાની ગાડી. (વિ) દમ-

દમણ (ના) મોટું ગાલું. [ણું.

દમદમાટ (ના) દમદખો, ઠાકમાક, ભપકો.

દમન (ના) દમણ. વસ. તાળો. જય. નિગ્રહ.

દમપરદમ (અ) વારેવાડે, ઉપરાઉપરી.

દમવું (કિ) સતાવવું, દુઃખ દેવું. જીલમ કરવો.

દમાક, દમામ (ના) દમદખો, ભપકો. ટાપટીપ.

દમિયલ (વિ) દમના રોગવાળું.

દમોદમ (અ) સરસાર્થથી, ચરસાચરસીથી.

દમ્પતિ (ના) સ્ત્રી અને પુરુષ, સજોડું.

દમ્લ (ના) ખોટું રોળ, પ્રપચ. ઢોંગ. પાખંડ.

દમ્ભી (વિ) ઢોંગી, પાખંડી. કપટી. ખાયા.

દયા (ના) કૃપા. દુખીને ભેતાં થતી મનોવૃત્તિ.

દયામણ (વિ) ભેતાં દયા ઉપજે તેવું. ગરીબડું.

દયાવન્ત, દયાવાન, દયાળ, દયાળુ (વિ) કૃપા-

ળું, દયા કરનાર.

દર (ના) ભાવ. ખારો પાકવાની જગા. પ્રતિ.

દર, દરએક (વિ) એક. એકેકું, પ્રત્યેક.

દરકાર (ના) ગરજ, તમા. કાળજી. રિઝુનામું.

દરખાસ, દરખાસ્ત (ના) અરજ. હુકમનામું.

દરગા (ના) પીરતું સ્થાન. દરગાઠ. આંગણું.

દરગુજર (ના) ક્ષમા. માફી. અખાડા.

દરજણુ (ના) દરજની ઘેરી.

દરજી (ના) સૂઈ. કપડા સીવનાર.

દરજો, દરજો (ના) અધિકાર, પદવી. આધેધો.

દરડ (ના) દડ, પોચી, જમીન.

દરણું (ના) દણણું, દળવાની ચીજ.

દરદ (ના) દુઃખ. રોગ. અલસાટ. મર્ગ. રસ.

દરદાવો (ના) કોઈપણ ભતનો હક. ઘલાકો.

દરસી (વિ) દુઃખી. રોગી. રસિક.

દરખાર (ના) રાજસભા. કચેરી. રાજ. અદાલત.

દરખારી (વિ) દરખાર સંબંધી. રાજકીય.

દરમાથો (ના) મહિનો. અસિક પગાર.

દરમિયાન (અ) વચમાં. અસ્તમામાં.

દરવાજો (ના) કોટનું ખાણું. રસ્તો.

દરવાન (ના) દરવાજો ખેંસનાર સીપાઈ.

દરવેશ (ના) ફરતો ફરીર.

દરસણિયું (ના) સ્ત્રીઓના કાંરાતું એક ધરણું.

દરસણું (કિ) દેખાણું. નજરે પડવું.

દરાખ (ના) દ્રાક્ષ. ખીસખીસ.

દરાજ (ના) દરુ, ગજકરણ. એક રોગ.

દરાજિયું (વિ) દરાજવાળું. દરાજણું.

દરિદ્ર (ના) દારિદ્ર, કંગાલિયત, ગરીબાઈ.

દરિદ્રી (વિ) ગરીબ, કંગાળ દળદર રાખનાર.

દરિયાઈ (વિ) દરીયા સંબંધી. એક રેસમી કાપડ.

દરિયાફ, દરિયાફત (ના) વિચાર. તર્ક. ધારણા.

દરિયાવ (ના) દરિયા, સાગર.

દરિયો (ના) સમુદ્ર, ખાડી, ખારા પાણીનું જગ.

દરી (ના) ગુફા, ગુહા. [ખાશય.

દરેક (વિ) દરએક. પ્રત્યેક.

દરો (ના) દૂધા, દરોઈ. એક ધાસ. ખાડો.

દરોગો (ના) મુખી. વડો.

દરોડો (ના) ધાડ. લૂટ.

દરોખરત (વિ) બરાખર, અખંડ.

દરુંદર (ના) દેડકો, દાંદુર.

દર્પ (ના) ગર્વ. મગરૂખી, અહંકાર.

દર્પણ (ના) આરસો, આયનો, ખાપ.

દર્ભ (ના) એક પવિત્ર મનાવું ધાસ.

દર્શક (ના) દેખાડનાર.

દર્શન (ના) નજર, દૃષ્ટિ. પ્રેક્ષણ. શાસ્ત્ર. ઝાંખી.

દર્શાવવું (કિ) દેખાડવું, બતાવવું.

દર્શી (વિ) ભેનાર. જેમ તરવર્શી, દૂરદર્શી.

દલ (ના) દિલ, મન.

દલગીર (વિ) ઉદાસ, શોકાતુર.

દલગીરી (ના) શોક, ઉદાસી, બેચેહેન.

દલન (ના) દણણું. દળામણી.

દલામું (ના) ડિઝિમ. મોટો ડમકો.

દલાલ (ના) સાહે કરાવનાર. મધ્યસ્થ.

દલાલી, દલાલું (ના) દલાલતું કામ. તે કામની

દલાલ (ના) તકરાર, સખળ બહાલું. [હકીસાઈ.

દલ્લો (ના) યાપણ, થેલી, પુલ.

દવ (ના) દોવાખિન, દોવાનળ. વનની આગ.

દવાઈ, દવાઈ (ના) આસડ, ઔષધ. ઉપાય.

દવાખાણું (ના) ઔષધખાણ. દવા આપવાની

દવાડ (ના) દવે, દોવાનળ. [જગા.

દશ (વિ) ૧૦, આંગળ (સંખ્યા). (અવતાર, આંક, દિશા, સંવત્સરા મુખ્ય એ ૧૦ ગણાયછે. દશાંશ (ના) વેદના અંગ. સંહિતા, બ્રાહ્મણ, અરણ્ય, શિક્ષા, કલ્પ, વ્યાકરણ, નિર્વેદ, નિ-અકત, છંદ અને જ્યોતિષ.

દશદિશા (ના) પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, અગ્નિ, નૈરત્ય, વાયવ્ય, ઈશાન, આકાશ અ-દશમું (વિ) દશમા ક્રમનું. દશમ. [નિ ધરતી. દશમૂળ (ના) દશ ઔષધિનાં મૂળિયરો. દશાંશ (ના) દશમા ભાગ. દશ દશના ભાગ-ની ગણિતની એક રીત.

દશા (ના) હાલત. ગ્રહની આવ. ગાત્રીની આંતરી. દશા (વિ) વાણિયાની જ્ઞાતિના તરુની સંજ્ઞા. દશાહ (ના) મરણનો દશમો દહાડો.

દશાહરા (ના) જે સુદ ૧૦ (ગંગાજન્મ).

દશૈયાં (ના) વિવાહ પછી થોડા દહાડા વર, વધુ પોતપોતાને સાસરે જમવા બેસે છે તે.

દશશેરી (ના) દશ શેર વળનનું કાટણું.

દશશેરા (ના) દશ શેર માથ તેણું કામ. દશ

દસ (ના) દશ, ૧૦ (સંખ્યા). [શિસ્તું વળન.

દસકત (ના) દસપાત, હરફ. સહી.

દસકો (ના) દશ વર્ષ. દશનો જ્યો.

દસમ (ના) દસેમ, દશમી તિથિ.

દસરા (ના) દસેરા, વિજયાદશમી, આશો શુ-

દસી (ના) દશ વર્ષનો કાળ. [દ ૧૦.

દસેરા (ના) વિજયાદશમી. આશો સુદ ૧૦.

દસ્ત (ના) હાથ. સત્તા ઝાડો, જીવાળ.

દસ્તાન (ના) રજદર્શન, અટકાવ.

દસ્તાબેજ (ના) લખત. ખત. એગ્રીમેન્ટ.

દસ્તુર (ના) રીત. ધારો. શિરસ્તો. પારસીનો

દસ્તુરી (ના) હક્કસાર, સુખડી. ધારો. ગિર.

દસ્તો (ના) ખાણીનો દાંડો. હાથો. ધાયો.

દસેમ (ના) દસમ, દશમી તિથિ.

દહન (ના) બળવાત્તી ક્રિયા, દેણું.

દહણું (કિ) બાળણું, સળગાવણું.

દહીં (ના) દહીં. અધકાયણું દૂધ.

દહીતરૂં, દહીંથરૂં (ના) ઘણા મોણની ધીમાં

તળેલી પરંશુદીની બી પુરી.

દહીવડું (ના) દહીંમાં ત્રાયેણું વડું. [પત્ર.

દળ(ના)ધસોર, એક ખોરાક. સેન. પડ. બેડાઈ.

દળણું (ના) દણણું, દળવાનેક પદાર્થ.

દળદર (ના) દારિદ્ર. કંગાળિયત.

દળદાર (વિ) બહું, વધ.

દળવાદળ (ના) તોડાની વાદળી. સેન.

દળણું (ના) લોટ કરવો.

દળામણ (ના) દળવાત્તી મજુરી. દળવાણું કા

દળામણી (નક) દળવાત્તી મજુરી.

દળાવણું (કિ) દળે તેમ કરવું.

દળાણું (કિ) દળી રાણું.

દાંડી (ના) ડાંડી, લાકડી. મિનારો.

દાંડો (ના) દણ્ડ. દસ્તો, પરાઈ. હાથો.

દાંત (ના) દન્ત. ધીનો.

દાંતરૂં, દાંતણું (વિ) બહાર દેખાતા દાંતવાળ

દાંતો (ના) કાંસકીના દાંત.

દાંતિયાં (ના) ચિહ્નયાં. કુંકરા. [હાલ

દાંતિયું (વિ) ચિહ્નયું. (ના) રીસમાં દાંત

દાંતી (ના) કાંસકી, દણી. દાંતિયું ટેકણું. દાં

કૂંટતા છોકરાને કોટે આંધવાણું માદિગર

વાધનખ વગેરે. તડ.

દાંતો (ના) દાંત જેવી અણીદાર ચીજ. દાં

જેવો આકાર.

દાંભો (ના) લાંબ દાંડીની બાજનો છાંડ. રાજ

દાઈ (ના) સોયાણી, હળમડી. બાળકનું દુગ્ધ

દાઈ (પ્ર) દાયક, કાચી, દેનાર અથ જેમ મુખ

દાઈએણ (ના) દાઈ, સોયાણી, હળમડી. દાઈ

દાઉડી (ના) એક છાંડ, ગુલદાવરી.

દાખલ (ના) પ્રવેશ. પસાર. હાજર. નોંધ.

દાખલો (ના) દુધાંત, ઉદાહરણ. અનુલવ. ન

ણ. પુરાવો. હિસાબ. નિરાણી.

દાખવણું, દાખણું (કિ) દેખાડણું, બતાવણું.

દાગળી (ના) કાણામાં બેસેલો ડાટો, બુદ્ધિ.

દાગીનો (ના) ધરણું. નંગ.

દાઝ (ના) બીજનું દુગ્ધ દેખી થતો બળાપો

દાઝણું (ના) લોચનું તપણું તે. [દયા

દાઝણું (કિ) બીજું લાગણું. બળણું, ચચણું.

દાડમ (ના) ડાડિમ, અનાર. (એક ફળ).

દાડમી (ના) દાડમી, દાડમનું ઝાડ.

દાઢ (ના) દાઢા, બેઠામાંના બેવડા દાંત.

દાઢઆવધી (કિ) દાઢને લગતી ચામડી સૂચવી.

દાઢમાં રાખણું (કિ) ધીનો રાખવો.

દાદિયો (ના) મળુનું, રોજે રાખેલો માણસ.
દાદી (ના) દાદિકા, હરપચીપરના વાજ. હ-
રપચી. રોજ.

દાદું (ના) દાદીપર વધારેલા વાળ. હળમત.

દાદો (ના) દહાડો.

દાદો વટવો (કિ) અટકાવ ચઢવો.

દાણુ (ના) જગાત.

દાણુલીલા (ના) કૃષ્ણની દાણુ સંબંધી કીડા.

દાણા (ના) દાણોદુણી, ધાન્યના કણ.

દાણાદાર (વિ) દાણાવાળું, દાણાપડવું.

દાણિયું (ના) કાળીગાંડી, કાળા કીડીઆની સેર.

દાણી (ના) દાણુ સેનારો. (વિ) દાણાદાર.

દાણો (ના) કણ. ધાન્ય, અનાજ.

દાણોદુણી (ના) અનાજ વગેરે.

દાણોપાણી (ના) અન્નજળ, અંજળ, ખાન-
પાન. નરીખ. [ઓનર.

દાતરી, દાતરડું (ના) દાતરડી, દાતરડું (એક

દાતણુ (ના) દંતકાષ, દાંત સાફ કરવાનું કાડું.

દાણુપાણી (ના) દંતધાવન, દાંત સાફ કરી મુખ

દાંતણિયો (ના) દાંતણુ વેચનારો. [ધાવું તે.

દાંતરડી (ના) નાતું દાંતરડું.

દાંતરડું (ના) ઘાસ કાપવાનું એક વાડું ઓનર.

દાતા, દાતાર, દાતારી (વિ) આપનાર. હદાર.

દાથરી (ના) કીકરાની કથરોટ. [સખી.

દાથરિયું (ના) કીકરાનું વાસણ. [ચાફું.

દાથરો (ના) બકના પદાર્થ નીચે રાખેલું ઘાસ. મોં.

દાદ (ના) ફરિયાદ. અરજ. સંભાળ, ખગર.

દાદર (ના) પાટીઆની સીડી. ચેલી.

દાદરખારી (ના) દાદરનું ખારણું, દાદરાનું ઢાંકણ.

દાદરો (ના) દાદર. આયનનો એક પ્રકાર.

દાદી (ના) આપની મા, પિતામહી. માની મા,
માતામહી, નાની.

દાદી (વિ) પ્રતિવાદી. જવાબ દેનાર.

દાદુર (ના) દહુર, દેડકો. [માતામહ, નાનો.

દાદો (ના) આપનો આપ, પિતામહ. માનો આપ,

દાધર (ના) દહુ, દરાજ, અજકરણ.

દાધિયું (કિ) બળવું, દાહવું.

દાધાબળ્યું (ના) અર્ધદગ્ધ. ચીડિયું. રહતી સૂ-

દાધા રંગું (વિ) ધીણિયેલ, દાધાબળ્યું. રિત.

દાધેલ (વિ) બળેલું.

દાન (ના) અર્પણ. ભેટ. લીખ. [પાનદાન.

દાન (પ્ર) રાખનાર, ધરનાર અર્થે જેમ કલમદાન,

દાન (પ્ર) જાણનાર અર્થે. જેમ, હંદરદાન, નાદાન.

દાનત (ના) દિલ. અંતઃકરણ, હૃદય.

દાનતદારી (ના) ન્યાયબુદ્ધિ. પ્રમાણિકતા.

દાનપાત્ર (વિ) દાન આપવાને યોગ્ય.

દાનેવ (ના) દૈત્ય, રાક્ષસ, અસુર.

દાનાઈ (ના) ડહાપણ. વિવેક. ભગ્નમનસાઈ.

દાનાવ, દાનો. (વિ) ડાહ્યું. વિવેકી. સમજી.

દાપુ (ના) કર. લાગો. હકની માંગણી.

દાખ (ના) અકેશ. દખાણ.

દાખડી (ના) રબખી, નાનો દાખડો. [ખરી.

દાખડો (ના) ઢાંકણવાળું કામ, રબખો. થોડાની

દાખણુ (ના) દાખવાનું ઓનર. આકેશ. સખી.

દાખવું (કિ) ચાપવું, છુંદવું, લોર દેવો.

દાણ (ના) દર્ભ, કુશ, એક જાતનું ધાસ.

દાણડી (ના) દર્ભની એક જાત, દુધી.

દામ (ના) પૈસો, ગરય. કંઠી. વીજળી.

દામણુ (ના) પશુને પગે બાંધવાનું દોરડું. ડામણ.

દામણી (ના) વીજળી. માથાનું એક ઘરણું.

દામણું (ના) ગરીબડું, દયામણું. રેડિયાની,

દામની (ના) વીજળી, દામિની. [દારી.

દાયક (પ્ર) આપનાર અર્થે. જેમ સુખદાયક.

દાયકો (ના) દરાનો જથ્થો.

દાયણુ (ના) રોયાણી, દાઈ, દાયાણી.

દાયરો (ના) સમુદાય, ટોળું.

દાયાણી (ના) દાયણુ, સુદયાણી.

દાયી (મા) દાયક, આપનાર.

દાર (ના) દારા, સ્ત્રી. ઘણી, પુરુષ.

દાર (પ્ર) વાળું અર્થે. જેમ. ચોક્કીદાર, અણીદાર.

દારા (ના) સ્ત્રી, પત્ની.

દારિદ્ર્ય (ના) દરિદ્ર, દળદર. ઘણું ગરીબી.

દાર (ના) લાકડું, કાષ. મધ, સુરા.

દારડિયો (વિ) દારુબાજી મધપી.

દારણુ (વિ) વિક્રોણ, લયંકર.

દારુબાજ (વિ) દારુડિયો, મધપી.

દારુહુલદ (ના) એક ઔષધિ.

દાર (ના) સુરોપાર, ગંધક અને દોષલાની

તરત સંજોગી ભેટ જેવી મેળવણી.

દારખાડું (ના) આતશખાજ.

દારોગો (ના) દરોગો, મુખી, ઉપરી.	દિન (ના) દિવસ, દહાડો.
દાલચીની (ના) તલ, એક તેલનો.	દિનકર (ના) દિવાનર, સૂર્ય.
દાવ (ના) વારો. રમતનું સ્થાન. હાગ.	દિનમાન (ના) દિવસનું માપ.
દાવદી (ના) દાઉદી, એક ફૂલ.	દિનાંત (ના) દિવસનો અંત, સાંજ.
દાવાદળ (ના) તોફાની વાદળું, વાવાઝોડું.	દિખાચો (ના) પ્રસ્તાવના, પૂર્વપીઠિકા.
દાવાનળ (ના) દવ, જંગલની આગ.	દિમામ- (ના) દમામ, કાંઠ, લપડો.
દાવો (ના) હુક, માલિકી. સ્વામિત્વ.	દિમેટી (ના) દુમેટી, એક જાતનું કાપડ.
દાસ (ના) સેવક, ચાકર. શુલામ.	દિયર (ના) દિયર, દેવર.
દાસત્વ (ના) દાસપણું, ચાકરી. શુલામગીરી.	દિલ (ના) દલોળું. મન. પ્યાર. ઈશ્કા.
દાસી (ના) ચાકરડી. શુલામડી. લોંડી.	દિલગીર (વિ) શોકાતુર. ઉદાસ.
દાસ્તાન (ના) દૃષ્ટાંત. ફિરસો, આખ્યાન.	દિલગીરી (ના) શોક, લડાઈ. બેચેહેની.
દાસ્ત (ના) દાસત્વ, દાસપણું, ચાકરી.	દિલદાર (વિ) દિલનો ધણી. હવનન. પ્રાણ.
દાહ (ના) આગ. લાહે. ક્રુધા.	દિલદારી (જા) ખરી મોહોભત. ચારી. પ્રિય.
દાહ (વિ) સળગી ઊઠે તેવું. [પોપડા.	દિલસર (વિ) આરાક. માથુક.
દાળ (ના) દલ, કઠોળની ફાડ. ઇડાનો માવો.	દિલાવર (વિ) બહાદૂર, હિમ્મતવાન. સખી.
દાળિયા (ના) સેકેલા કઠોળની દાળ. બૂજે- લા દાણા.	દિલાવરી (ના) બહાદૂરી. સખાવત, ઉદારતા.
દાળિયા (વિ) દાળ વેચનાર, દાળના વેપારી.	દિલાસો (ના) ધીરજ. મનનું સમાધાન.
દિયેર (ના) દેવર, સ્ત્રીના વરનો નાનો ભાઈ.	દિલીપ (ના) ભગીરથનો પિતા.
દિફ્ (ના) દિશા, બાળુ.	દિલોનન (વિ) પ્રાણપ્રિય, હવ જેવું વહાણું.
દિફ્પાલ (ના) દિશાના દેવ, દિગ્ગજ.	દિવસ (ના) દિન, દહાડો. અહોરાત્ર.
દિફ્ત (ના) આનાકાની, શક, હરકત.	દિવરપતિ (ના) સૂર્ય, સૂરજ, અંશુમાન.
દિકામાક્ષી (ના) એક દહલું આસડ.	દિવાકર (ના) સૂરજ, દિનકર, દિનમણી.
દિગન્ત (ના) દિશાનો છેડો.	દિવાકાર્તિ (ના) હનુમ, નાવી, નાપિત, ધાંચલો.
દિગન્તરેષા (ના) દૃષ્ટિમર્યાદા. ક્ષિતિજ, આકાશ	દિવાન (ના) પ્રધાન, વજીર, દારબારી. ગ્રંથ.
દિગપાળ (ના) દિફ્પાલ, દિશાના દેવતા. [ક્ષા.	દિવાનું (ના) ઓરડો. [ગળાનું એક ધરણું.
દિગમૂઠ (વિ) દિગમૂઠ, આંધળું ભીત.	દિવાનખાનું (ના) રવેશ. મુલાકાતનો ઓરડો.
દિગમ્બર (ના) શિવ. (વિ) નાગું, નર્મન.	દિવાનગીરી (ના) વજીરની પદવી. પ્રધાનનું કામ.
દિગર (અ) ખીજું, વિશેષ, વળી.	દિવાનાપણું (ના) વેલાઈ, ગાંડપણ.
દિગ્ગજ (ના) દિશાના હાથી. (ઔરાવત, પુંડ- રીક, વામન, કસુદ, અંજન, યુધ્ધંત, સા- વલોમન અને સુપ્રતીક). પ્રચંડ પુરુષ. ખે- તરમાળ.	દિવાની (વિ) લેણદેણ સંબંધી. (અદાલત ઈ)
દિગ્ધ (ના) ઝેરી ખાણ. લિપ્ત, રેલછેલ.	દિવાનું (વિ) ગાંડું, વેલું. મજબૂતું નાએલું.
દિગ્વિજય (ના) સર્વત્ર મેળવેલો જય. મોટી કૃત્તિ.	દિવાંધિકા (ના) છછુંદરી.
દિગ્વિજયી (વિ) દિગ્વિજય કર્તા.	દિવાલ (ના) ઘોરો, કરો, લીત. કીમતી ઘોરો
દિત (વિ) ઇત્તન, ખંડિત.	દિવાલગીરી (ના) લીતમાં જડેલી દીવાની બે
દિતિ (ના) દસ્યપત્ની, દૈત્યની મા.	દિવેટી (ના) દિમેટી, દુમેટી (કાપડ). કિં
દિતિમુત (ના) અસુર, દાનવ, દૈત્ય.	દિવ્ય (ના) દેવતાઈ. સુંદર, ભલકાદાર.
દિધિયુ (વિ) પુનર્જી, ઊંડેલી કન્યા કરણનાર.	દિવ્યજ (ના) ધીજ, અસાધારણ પ્રતિજ્ઞા.
	દિશ (ના) દિશા. બાળુ.
	દિશા (ના) બાળુ. માર્ગ. ઝાડેજંગલ.
	દી (ના) દિવસ, દહાડો. (આન્ય).
	દીકરી (ના) છાંડરી. બેટી. પુત્રી.

દીકરો (ના) ઠોકરો. પુત્ર, બેટા.
 દીક્ષા (ના) મંત્રોપદેશ. ધર્મોપદેશ. યજ્ઞક્રિયા.
 દીક્ષિત (વિ) દીક્ષા પામેલું. યજ્ઞ કરનાર બ્રાહ્મણ.
 દીક (અ) ઝડેક, દરેક, પ્રત્યેક.
 દીકું (કિ) બેળું, "દેખવું"નું ભૂતકાળનું રૂપ.
 દીદાર (ના) ચહેરો, મોહું. ઠંગ. (તામાં).
 દીધ, દીધું (કિ) આપ્યું, દેવુંનું ભૂતરૂપ (કવિ-
 દીન (વિ) ગરીબ. રોક. લાચર.
 દીન (ના) મુસ્લમાની ધર્મની સ્ફુટાળ. તોદાન.
 દીનદયાળ (વિ) ગરીબ પવ્તર. [નયદોષ].
 દીનદાર (વિ) દીનના કુરમાન મુજબ ચાલનાર.
 દીનબંધુ (વિ) ગુરીબનો મિત્ર.
 દીનાનાથ (ના) દીનનો નાથ. ગરીબનો બેલી.
 દીનાર (ના) એક સોનાનો સિક્કો.
 દીપ, દીપક (ના) દીવો, બત્તી. એક રાગ.
 દીપકું, દીપકો (ના) એક જાતનો વાદ્ય.
 દિસક પથ.
 દીપમાળ (ના) દીવા મૂકવાનો થાંભલો.
 દીપવું (કિ) ચળકવું. પ્રકાશવું. તેજ મારવું.
 દીપાવડું (વિ) મુંદર, શોભિલું. ફૂટકું.
 દીપાવળી (ના) દીવાળી. દીવા કરવાનો આજીવ.
 દીપિકા (ના) દીવી. દીવાની બેઠક.
 દીપોચ્છવ, દીપોત્સવ (ના) દીવાળી.
 દીપ્ત (વિ) પ્રકાશિત, તેજસ્વી.
 દીપ્તિ (ના) પ્રકાશ, રોશની. લાઈટ.
 દીપો (ના) દૂધો. છાતીનું રૂધન.
 દીર્ઘ (વિ) લાંબુ, ચિર.
 દીર્ઘલ (ના) કુંભકર્ણની સ્ત્રી. બલિની નાની પુત્રી.
 દીર્ઘતમા (ના) એક કામાંધ ઋષિ.
 દીર્ઘપૃષ્ઠ (ના) સર્પ, સાપ, પનનગ, હરગ.
 દીર્ઘસૂત્રતા (ના) ચિરક્રિયા, લાસરિયાપણું.
 દીર્ઘસ્વર (ના) લાંબા સ્વર, આ, ઈ, ઊ. પ્રમાદ.
 દીર્ઘણુ (વિ) ચિરજીવ. લાંબા આયુષ્યનું.
 દીર્ઘિકા (ના) વાપિ, વાવ.
 દીવટ (ના) વાટ, બત્તી.
 દીવડું (ના) જરા ખાડાવાળી પુત્રી.
 દીવડો (ના) દીપક, દીવો.
 દીવાદાંડી (ના) કંડિલિયો, લાંબટહાટસ [અગ્રેજી].
 દીવાબત્તી (ના) દીવો.
 દીવાવખન (ના) સમીસાંજ. સંધ્યામળ.

દીવાસળી (ના) કાંડી. દીવો કરવાની સળી.
 દીવાસો (ના) દીપવાસ. અષાઢ વદ ૦)નું પર્વ.
 દીવાળી (ના) દીપાવળી, દીવાની હાર. આશો.
 દીવાળું (ના) દેવાળું, નાદારી. [વદ ૦)] દીપો-
 દીવી (ના) દીપિકા. દીવાની બેઠક. [શ્રવ.
 દીવેટ (ના) વાટ, બત્તી.
 દીવેલ (ના) દીપતેલ, એરડિયું.
 દીવેલી (ના) દીવેલની મીજ. એરડી.
 દીવેલો (ના) એરડો. દીવેલીનું ઝાટ.
 દીવો (ના) દીપ, દીપક. (વિ) ગુણી, વિદ્વાન.
 દીસ (ના) દિવસ.
 દીસવું (વિ) દેખાવું. (ધિકારમાં).
 દીસવું (કિ) દેખાવું, જણાવું. કલપાવું.
 દુંદી (સ્ત્રી) નાભિ, પેટનું મધ્યભિંદુ.
 દુંટા (ના) ઉપસી નીકળેલી દુંટી. ડાટો.
 દુઆ (ના) દુવા, આશીર્વાદ.
 દુઓ (ના) બે ટપકાવાળું પાતું.
 દુઃખ (ના) અસુખ. પીડા. અડચણ. સંકટ.
 દુઃખિત (વિ) દુઃખ પામેલું, પીડિત.
 દુકાન (ના) હાટ, શોપ [અગ્રેજી].
 દુકાનદાર (ના) દુકાન ચલાવનારો વેપારી.
 દુકાની (ના) બે પૈ. જોડાની. (ટાપી).
 દુક્કળ (ના) રેશમી મુંદર વસ્ત્ર.
 દુખડું (ના) દુઃખ. મરણ વિકલ્પ ક્રિયા.
 દુખણા (ના) મીઠકાં, આવારણાં.
 દુખણું (ના) દુખાવો.
 દુખક, દુખદાઈ (વિ) દુઃખ કરનાર.
 દુખવું (કિ) દુઃખ થવું.
 દુખાવ (ના) દુખાવો, શરીરમાં થવું દુઃખ.
 દુખાવવું (કિ) દુઃખ કરવું. માહું લાગે તેમ કરવું.
 દુખાવું (કિ) દુઃખ થવું, માહું લાગવું.
 દુખાવો (ના) દુખાવ. દુઃખ, કળતર.
 દુખિયાર, દુખિયું, દુઃખી (વિ) દુઃખવાળું.
 દુગદુગી (ના) સ્ત્રીનાં કનમું, એક ધરેલું.
 દુગન (વિ) બેવડું (તાન વગેરે).
 દુઘ (ના) દૂધ, પય.
 દુઘા, (ના) સંતાપ, અડચણ, નડ.
 દુઘું (વિ) બીજું.
 દુઘણુ (સ્ત્રી) દૂધ દેતાં પ્રથુ.
 દુઘ્યાં, દુઘણી (વિ) દુઝતી (ગાય, બેસો).

દુઝાણું (વિ) દુઝાણું, દુઝે તેણું.
 દુઝાણું (કિ) દુધ દેણું. રસ ઝરવો. કમાણી કરવી.
 દુઝાણું (ના) દુઝાણું ઢોરો.
 દુઝાણું (કિ) બળણું, દાઝણું. ચોટણું.
 દુઝો (ના) દુઝાવાનો વાસ.
 દુઝડ (ના) મોઢું ફૂલેણું પેટ.
 દુઝડાળો (વિ) મોટા પેટવાળો (ગણપતિ).
 દુઝડો (ના) પાનાનો જથ્થો, ફારમ લાવણી-
 વાળાનું એક તડ.
 દુઝડા (ના) નાના લેડા, પગરખી, લેડી.
 દુધિયું, દુધી (ના) એક બેલો, શાક.
 દુધીપાક (ના) દુધીનો હલવો.
 દુનિયા (ના) જગત, આલમ.
 દુનિયાદારી (ના) સંસાર પહેવાર. લોકરીત.
 દુન્દુભિ (ના) ઢોલ, નોખત. [નનનીતિ.
 દુપટ (વિ) ખેવડું, ખેગણું.
 દુપટ્ટો (ના) ખેસ, હપરણો.
 દુખર (વિ) દુપટ, ખેવડું.
 દુભણુ (ના) પસ્તાવો. દુભાવવાનું કામ.
 દુભણું, દુભાવણું. (કિ) જીવ બાળવો. સતાવણું.
 દુભાવો (ના) દુભણુ. દુખાવો.
 દુભાધિયો (ના) ખે ભાષા બાળનાર. તર્જુમો.
 દુમ (ના) પૂછડી. [કરનાર.
 દુમચી (ના) જીન તંગ રાખવાનું ચામડું.
 ચામડાની થેલી.
 દુમાસ (ના) એક ભત્રીયું. કાપડ.
 દુરસ્ત (વિ) લાયક, ખરું ઠીક.
 દુરસ્ત કરવું (કિ) સુધારવું, ઠીકઠાક કરવું.
 દુરાચરણુ (ના) ખરાબ ચાલ. ખદચાલ.
 દુરાચરણી, દુરાચારી (વિ) દુરાચરણુવાળું. દુષ્ટ.
 દુર્લભ (વિ) દુર્લભ, દુર્વર્તનવાળો.
 દુર (ઉ) ઉતરવું, ખરાબ, સુસ્કેલ ઈત્યાદિ આ-
 ઈમાં કિયાને દોરનાર.
 દુર્મ (ના) કિલ્લો, કોઠું, ગઢું. કપરીવાટ.
 દુર્ગન્ધ, દુર્ગન્ધી (ના) ખરાબ વાસ, ખદબો.
 દુર્ગા (ના) ગાંધી, ભવાની, ચંડી (માતા).
 દુર્ગાયલી (ના) રાત્રી ગાંડની કાળી ચલ્લી.
 દુર્ગામી (ના) શુદ્ધી આડેમ. દેવી ભક્તોમુ-
 દુર્ગુણુ (ના) કંટેવ, ખરાબ. ભત. [મિત.
 દુર્ગુણી (વિ) દુર્ગુણુવાળું.

દુર્વિટ (ના) મુશીબતે પાડું પડે તેણું. [ખ
 દુર્લભ (વિ) અનીતિમાન. (ના) દુષ્ટ માણસ.
 દુર્લભતા (ના) દુર્લભપણું. દુષ્ટતા, ખળતા.
 દુર્ભર (વિ) દુઃખે પચે તેણું.
 દુર્દશા (ના) પરતી હાલત.
 દુર્બળ (વિ) કમલેર. ગરીબ.
 દુર્ભર (ના) પેટ.
 દુર્ભિક્ષ (ના) ભીખ પાણુ ન મળે તેવો દા-
 દુર્લભ (વિ) ચત્રે મળે તેણું. વીરલ. અધર. ક
 દુર્બ્યસન (ના) કુછંદક કંટેવ. [મ
 દુલણું (કિ) વ્યાજમાં ફાપવું.
 દુલારી (ના) છોકરી. પુત્રી. દીકરી, બેટી.
 દુલારો (ના) છોકરો. દીકરો, બેટો.
 દુલો (વિ) થોતાળ, સખી. નિષ્કપટી.
 દુલલ (વિ) દુર્લભ.
 દુવા (ના) આશીર્વાદ, આશીર્વાદ, દુઆ.
 દુવાઈ (ના) આણુ. સમ. મર્યાદા.
 દુવાત (ના) દોત, સાહીનો ખડિયો.
 દુશાલો (ના) શાલજોટો.
 દુશ્મન (ના) રાત્ર, હરીફ, વેરી. સામાનાર
 દુશ્મનાઈ (ના) અદાવત, હરીફાઈ, વેર.
 દુષ્કર્મ (ના) મોકાડું કામ.
 દુષ્ટ (વિ) દોષવાળો, ખળ, કપટી. પાપી.
 દુસ્તર (વિ) મુશીબતે પાર પડે તેણું.
 દુલણું (કિ) દુભણું, દુઃખ દેણું.
 દુહિતા (ના) દીકરી, બેટી, પુત્રી.
 દુહો (ના) દોહરો, કવિતાનું એક વૃત્ત.
 દુકાળ (ના) દુઃકાળ, કાળ, દકાળ.
 દુત (ના) કાસદ. ભરસ. મધ્યસ્થ. છુપો
 સીપાઈ. જુગાર. [રૂબી.
 દુતિ (ના) આશક માણસને મેળવનાર સ્ત્રી, ક
 દુધ (ના) દુધ, પય. ઝરતો સફેત રસ.
 દુધપાક (ના) ખીર. દુધ, ચોખાં ને ખાંડનો
 એક ખોરાક. [દુધ જેવું કરવું તે.
 દુધપાણી (ના) તેલમાં સંચોરો ને પાણી નાખી
 દુધભાઈ (ના) એક સ્ત્રીને ધાવનારા દરેક ભ-
 દુધમલ (ના) દુધ ખાઈને થએલો મલ, પ
 દુધવાળો (ના) દુધ વેચનારો. [માણસ.
 દુધાળ (વિ) દુધથી ભરેણું. દુધ દેનાર.
 દુધિયા (ના) કુમળાં, ધાવતા બાળકના (દાંતો).

દેવેલી (ના) એક ખેરાક. એક વેલો.
 દેવેલ (વિ) દુહતી (ગાય લેસ).
 દેવળી (ના) દેવળાની સ્ત્રી.
 દેવળું (વિ) દુર્બલ, કમજોર.
 દેવળો (ના) નડડો, વણીતર કરનાર મજૂર.
 દેવમ (વિ) બીજા નામ.
 દેર (અ) આવે, છટ, વેગળે. [વિચાર
 દેરનદેશો (ના) અગમચેતી. સાવધાની. લાંબો.
 દેરબીન (ના) દેરદરોંક ચંદ્ર, દેલિરકોપ [અંગ્રેજી].
 દેવો (ના) એક કુમળું ધાસ.
 દેલ (ના) કાનડું લકડું ધરેલું. એરીંગ.
 દેલક (વિ) દોષ કાઢનાર, છિદ્રશોધક.
 દેલણ (ના) દોષ, ખોટ. બૂલ. ઠપ્પો.
 દેલું (ના) દૃષ્ટ, નજર. આંખ.
 દેલ (વિ) કંઠણ. પાકું. ઠરેલ. સિદ્ધ થએલું.
 દેલબાળક (ના) લાગ નાળય તેવો લાબક. (ગ-
 દેલસંનિ(વિ) ઘટ સાંધાવું, મળખત. [છિતમાં].
 દેલ્ય (વિ) ગુથેલું, ગાંઠ લીધેલું.
 દેલી (ના) દૃષ્ટી, નજર.
 દેલ્યમાન (વિ) લેખા લેવું. લીસવું.
 દેલ્ય (ના) પાપાણ, પચ્ચર, શિક્ષા.
 દેલ (ના) દૃષ્ટિ. ચોર વગેરેની ધારતી.
 દેલરજ (ના) મધ્યમા, અડકાતી નારી.
 દેલંત (ના) દાંખલો. હાહારણ.
 દેલંતિક (વિ) દાંખલો દેવા લાયક.
 દેલિ (ના) નજર. ધ્યાન, લક્ષ.
 દેલિગાયર (વિ) નજરે પડે તેવું.
 દેલું (ના) પાણીમાં રહેનારો નાનો, સાપ.
 દે (ધા) આપ, નાંખ, બંધકર એ અર્થે.
 દેયાણુ (જિ) આપનાર, દેનાર.
 દેખત (અ) જોતજોતામાં. તરતજ. નજર આ-
 દેખવું (કિ) જોવું, નજર કરવી. [ગળ.
 દેખા (ના) દર્શન.
 દેખારવું (કિ) દેખે તેગ કરવું, જતાવલે.
 દેખાદેખી (ના) અનુકરણ. સરસાઈ.
 દેખાવ (ના) દેખીતો આદર.
 દેખાવડું (વિ) શોધિલું, સુધર, ફરડું.
 દેખાવું (કિ) જણાવું. નજરે પડવું. સમજમાં
 દેય (ના) દેગડો, ચર. [આવવું.
 દેગડી (ના) નાનો દેગ.

દેગડો (ના) પાણી ગરમ કરવાનું મોટું વાઝણ.
 દેડકે (ના) મંદક, દંદુર, ભેક, શાલુર.
 દેડકી (ના) શિલી, ગંડુપટી, ભેકી, દેડકાની માદા.
 દેણ (ના) દેવું, કરજ, ઝણ. ઠર. આગ.
 દેણદાર (વિ) દેવાદાર, ઝણી, કરજદાર.
 દેણું (ના) દેવું, દેણ.
 દેદાર (ના) દિદાર, ચેહેરો, ઢંગ.
 દેર (ના) ખોટી, વિલંબ. દિયર.
 દેરાણી (ના) દિયેરની વહુ.
 દેરાસર (ના) મંદિર, દેહર, દેવાલય.
 દેવ (ના) પરમેશ, દેવતા, અમર. રાજ.
 દેવઝણ (ના) દેવાને બલિપૂજનથી દેણ આપ-
 દેવચલ્લી (ના) દુર્ગાચલ્લી. [દું તે.
 દેવડ (ના) આપવાનો વહીવટ. દેણું. [વહું.
 દેવડાવવું (કિ) અપાવવું. મરાવવું. બંધ કરા-
 દેવડી (ના) છાપરી. ચાવડી, ચોકી. સમાધ.
 દેવતરસયો (ના) જપેયો, ચાતક.
 દેવતા (ના) દેવ. અર્ચન.
 દેવતાઈ (વિ) દિવ્ય, દેવના સરખું. અદ્ભુત.
 દેવદાર, દેવદાર (ના) એક ઝાડ તથા તેનું લા-
 દેવદીવાળી (ના) કાર્તિક સુદ ૧૨ પ્રયોધિની. [દું.
 દેવનગરી (વિ) નાગરી, જાળખોધ (કિષ્કિં).
 દેવલાં (ના) દેવની મૂર્તિયો. (સ્કંધાખ્યા).
 દેવલોક (ના) સ્વર્ગ.
 દેવલોક પામવું. (કિ) મરણ થવું.
 દેવસ્થળ, દેવસ્થાન, દેવળ (ના) મંદિર, દેગડું.
 દેવાંશી (વિ) દેવતાઈ અંશવાળો. કાંતિયાન.
 દેવાંગના (ના) સ્વર્ગની અપ્સરા.
 દેવાડવું (કિ) દેવરાવવું, દેવરાવવું, અપાવવું.
 દેવાદાર (વિ) દેણદાર, ઝણી.
 દેવાધિદેવ (ના) દેવતાઓનો ઉપરી.
 દેવાલય (ના) દેવળ, મંદિર, દેહર.
 દેવાળિયો (ના) નામર. દેવું ન અપરનાર.
 દેવાળું (ના) નાદારી.
 દેવાળું કહાડવું (કિ) પારકી રફમ આવી જવું.
 દેવી (ના) માતા. દેવની સ્ત્રી. માતા.
 દેવું (કિ) આપવું, બંધ કરવું, જાવવું.
 દેવું (ના) કરજ, દેણ, ઝણ.
 દેશ (ના) ખંડો ભાગ, પ્રાંત. નામ દેવ.
 દેશનીકાલ, દેશવટ્ટા (ના) હથપર.

દેશાઈ (ના) વતનદાર, જમીનદાર, બગીચા-
દાર. રબારી.

દેશાઈગીરી (ના) દેશાઈની પદવી. ગરાસ,

દેશાચાર (ના) દેશનો આચાર-રીત. તિાડો.

દેશાટણ (ના) યાત્રા પ્રવાસ, મુસાફરી.

દેશાણુ (વિ) દેશી. (ના) દેશાઈની સ્ત્રી.

દેશાન્તર, દેશાવર (ના) પરદેશ, બહારગામ.

દેશી (વિ) દેશ સંબંધી. પ્રાંતિક.

દેશી (ના) એક ગરબી, ઢાળ.

દેશેદેશ, દેશેદેશ (ના) ઘણા દેશોમાં.

દેહ (ના) શરીર, તન, બદન.

દેહદંડ (ના) દેહકંથ. ફાંસી.

દેહાંતદંડ (ના) ફાંસીની શિક્ષા.

દેહાંતર (ના) અવતાર. જન્મ.

દેહી (ના) જીવ, દેહમાં રહેનાર.

દેહેરું (ના) દેવાલય, મંદિર, દેવળ.

દેહેલી (ના) છાપરી. નાનો ડેહેલો.

દેહેશત (ના) ડર, ધાંક, ખીક.

દૈત, દૈત્ય (ના) અસુર, દાનવ, દિતિપુત્ર.

દૈન્ય (ના) દીનતા, ગરીબાઈ, લાચારી.

દૈવ (ના) નસીબ, કબ્લ. ભાગ્ય. આનંદ, પ્રારબ્ધ.

દૈવજોગ (ના) નસીબ સંજોગ, ઈશ્વરજોગ.

દૈવજ્ઞ (ના) જોશી. જ્યોતિર્વિદ.

દૈવત (ના) દેવપણું, સિદ્ધાઈ. ફળ, જીવ.

દૈવતીવેક (ના) મોટું દુઃખ-કંડાલો આપનાર

દૈવવાન (ના) ભાગ્યશાળી, નસીબદાર. [જન.

દૈવલીન (વિ) કમનસીબ, દુર્ભાગી.

દૈવિક (ના) દૈવી, દેવ સંબંધી, દિવ્ય.

દૈહિક (વિ) દેહ સંબંધી. [સિદ્ધે.

દોઢાડો (ના) રૂપિયોનો સોમો ભાગ. એક

દોંગાઈ (ના) લુચ્ચાઈ, ઠગાઈ. બેચદબી.

દોંગું (વિ) બહુ. લુચ્ચું, ઠગ. ઉદ્ધત.

દોજ (ના) દુઝાણું.

દોજખૂ (ના) નરક.

દોટ (ના) ગળદી, દોડ.

દોટી (ના) એક કાપડ, ખાધી, ડરવી.

દોડ (ના) ગળદી. દોડવાની ઝડપ.

દોડકાં (ના) દોડકાંનાં ફળ. મોંઘાં.

દોડકી (ના) તુરિયા જેવી એક વેલ.

દોડવું (કિ) રંગદી મૂકવી. ભાગવું.

દોડાંદોડ, દોડાંદોડી (ના) આમતેમ દોડવું તે
દોડાંદું (કિ) દોડાં આવવાં દોડી શકાવું.

દોડી (ના) આકાંદોડી, આકાંડાવું ફળ.

દોડો (ના) દાણાવાંજો સાંઠો. કેળકૂસ.

દોડી (ના) દોરી, દોરડી.

દોડું (ના) દોર, દોરડું.

દોડડો (ના) દોરડો, દોરો, તાર.

દોઢ (વિ) દોહોડ, ૧૫ (સંખ્યા).

દોઢડાણું (વિ) અધિક પ્રસંગી, વધારે ડહાપણ.

દોઢસો (વિ) ૧૫૦ (સંખ્યા). [બતાવનાર.

દોઢિયું (ના) પૈસો, સપાડો. પા આનો.

દોહું (વિ) દોહગણું (સંખ્યા).

દોણી (ના) દોહણી, જાસની માટલી.

દોત (ના) દુવાત, ખડિયો.

દોદરું (વિ) ઘસાયલું, જીર્ણ થયેલું.

દોપિસ્તાં (ના) બહુ કાગળના ખરડા. કીતા.

દોખડું (ના) એક વાનું.

દોય (વિ) બે, ૨. બને.

દોયમ (વિ) બીજી પ્રતિનું.

દોર (ના) દોરી, દોરડું.

દોરડી (ના) દોરી, દોહો.

દોરડું (ના) દોર, રાંઠવું, રાશ, વરેડું.

દોરડો (ના) દોરો. દોડો (અનાજનો).

દોરવડું (કિ) દોરો ભરવો, સીવડું.

દોરવું (કિ) દોરીને લઈ જવું. મારી દેખાડવો.

દોરાવું (કિ) દોરે તેમ ચાલવું. [સીવડું.

દોરિયો (ના) એક વાસણ. એક કાપડ.

દોરી (ના) દોરડી.

દોરીજવું (કિ) રસ્તે લઈ જવું. દોરવું.

દોરો (ના) તાર. કેટલું તથા કેટલું ધરેલું.

દોલત (ના) પુણ્ય, ધન, સંપત્તિ. [કદોરો.

દોલતબંદા (ના) "દોલત વધો" એવો આશીર્વાદ.

દોલતમંદ, દોલતવાન (વિ) ધનાઢય, શ્રીમંત.

દોલાખૂ, દોલાલ (ના) ભંડારિયું, તાડું.

દોલો (વિ) ઉદાર, સખી ભોજો.

દોષ (ના) ભૂલ, ગૂંચ. વાંક. પાપ.

દોષી (ના) દોષવાળું. પાપી. ગુણગેહાર.

દોસ્ત, દોસ્તદાર (ના) સાથી, રનેહી, મિત્ર.

દોસ્તદારી, દોસ્તી (ના) સ્નેહ, મૈત્રી, મિત્રતા.

દોહણી (ના) દોહવાનું પાત્ર. ગોરસિયું.

દોહલું (ના) ગોરસિયું. ગોરસ.
 દોહન (ના) દોહવાનું કામ. સાર.
 દોહરો (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત.
 દોહરું (કિ) દુધ ખેંચવું. સાર કાઢવો.
 દોહિતર (ના) દોહિત્ર, દુહિતાનો દીકરો.
 દોહલું (વિ) અધરું, મુશ્કેલ,
 દોત (ના). દોત, ખડિયો.
 દોહિત્ર (ના) દીકરાનો દીકરો.
 દોત (ના) જુગાર, જુગડું.
 દોત (ના) જ્યોતિ, તેજ.
 દ્રવ (ના) રસ, ઝરણ.
 દ્રવલું (કિ) ઝરવું, પીગળવું.
 દ્રવ્ય (ના) ધન, દોલત, એક પદાર્થ (ન્યાયમ્).
 દ્રોણ (ના) દરાખ, એક વેલ, તેનાં ફળ.
 દુ (ના) ધુવ.
 દુમ (ના) વૃક્ષ, ઝાડ, તરુ.
 દ્રોણ (ના) દરિયો. દ્રોણાચાર્ય.
 દ્રોહ (ના) વૈરપુલ્લિથી અપકાર. દરો.
 દ્રોહી (ના) કપડી, વૈરભાવવાળો.
 દુન્દુ (ના) જુગલ, જોડ. એક સમાસ.
 દુન્દુયુદ્ધ (ના) સરખે સરખા બે જણાની કુસ્તી.
 દ્વાદશ (વિ) બાર, ૧૨ (સંખ્યા). રાશિ તથા
 સંક્રાંતિ, અષ્ટમી, આચાર્ય, આદિત્ય, અર-
 બ્ય, સૂર્યની કળા, જ્યોતિર્વિગ્ન, તિલકલા-
 પાં, પુત્રો, બ્રાહ્મણના ગુણ, વર્ષના મહિના,
 અમાસ, વગેરે બાર ગણાય છે.
 દ્વાદશી (ના) બારસ, બારમી તિથિ.
 દ્વાપર (ના) ત્રીજો યુગ. ૮૬૪૦૦૦ વર્ષ,
 દ્વાર (ના) બારણું, કમાડ, દરવાજો.
 દ્વારપાળ (ના) પોળિયો, દરવાજા.
 દ્વિજ (ના) ત્રૈવર્ણિક. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય.
 દ્વિતીયા (ના) બીજા. બીજો વિભક્તિ (આકરણમાં).
 દ્વિલ (ના) દળ, કંઠાળ.
 દ્વિધા (ના) બે પ્રકારે.
 દ્વીપ (ના) ખેટ, ટાપુ. ખંડ.
 દ્વીપકલ્પ (ના) તણ બાજુ બાણીવાળો જમી-
 નું (વિ) બે, ૨ (સંખ્યા). [નનો પ્રદેશ.
 દ્વેષ (ના) વેર, ખાર, કીનો.
 દ્વેષી (ના) ખારીલું, કીનાખાર.
 દ્વેત (વિ) બે.

દ્વૈતમત (ના) જગત્ અને ઈશ્વર બે ભૂતાં, જે
 અસ્ત્યા જીવ અને ઈશ્વર ભૂદા છે એવો
 સિદ્ધાંત. [દાથી.
 દ્વૈતવાદી (વિ) દ્વૈત મત માનનાર મધ્વ સંપ્ર-
 ધ.
 ધ (ના) ૧૯ મો વ્યંજન.
 ધકધકલું (વિ) સળગવું, બળવું.
 ધકધકલું (કિ) ઝડપથી કામ ચલાવવું.
 ધકેલવું (કિ) ધકડો મારી ખસેડવું, હડસેલવું.
 ધક્કાધક્કી (ના) એકમેકને ધક્કા મારવા તે.
 ધકકો (ના) હડસેલો, ઠાંસો. તોટો. ફેરો. આંટો.
 ધખ (ના) સોસ, તરસ (પાણીની).
 ધખવું (કિ) ખીનવું, લકડું, ચીઠાણું.
 ધગડું (ના) કુહું, ઢગરું. હલકો સીપાઈ.
 ધગધગવું (વિ) બળવું, સળગવું, ધણું તપેલું.
 ધગધગવું (કિ) ધણું ગરમ થવું, ઠાંડવું, બળવું.
 ધગા, ધગારી, (ના) ધગી તાવની ધીંડી.
 ધચુપચુ (અ) ઢચુપચુ, આનાકાની, સંશયી
 ધજ (વિ) નેરદાર. મોટું, શ્રીકાર. [સ્થિતિ.
 ધજ (ના) ધવજ, વાવટો, નિશાણ, પ્રખ્યાતિ.
 ધડ (ના) કમંધ, ડોકરહિત શરીર.
 ધડ (અ) એકદમ, સ્પેષ રીતે ન અચકાતાં.
 ધડકણ (વિ) કાપર. [અનુકરણ.
 ધડક ધડક (અ) શ્વાસના ઝીણા અવાજનું.
 ધડકલું (કિ) નેરમાં શ્વાસોશ્વાસ ચાલવો. બીલું.
 ધડધડ (અ) ધડક ધડક એકદમ.
 ધડધડાટ (ના) ગર્જના. (અ) એકદમ.
 ધડાકો (ના) મોટો અવાજ.
 ધડાધડ (ના) ટપોટપ. ધડધડ અવાજ થાય તેમ.
 ધડાધડી (ના) મારામારી. અવાજ થવા. ને-
 રમાં ચાલવું. ધમાલ.
 ધડી (ના) નિયમિત જોખ.
 ધડો (ના) તાજવાની ખાંધ. નિષમ. પાઠ. નિશ્ચય.
 ધણધણ (અ) જોશમાં બળતાં થતો અવાજ.
 ધણધણવું (કિ) જોશમાં બળવું. ખંડીલું.
 ધણધણાવવું (કિ) ધણધણે તેમ કરવું. ધમકાવવું-
 ધણિયાણી (ના) પરણેલી સ્ત્રી, વહુ. માનિ
 ધણિયાણ (વિ) આલિસંવાળું.
 ધણી (વિ) વર, પતિ. માલિક. મુ

ધત. (અ) તુચ્છકાર અર્થે.
 ધતિંગ (ના) તોફાન. ઢોંગ, પાખંડ.
 ધતરો (ના) ધતૂર, ધનુરો. એક ફૂલ.
 ધધડાવણું (કિ) જોશમાં કામ ચલાવણું. ધમકાવણું.
 ધધડાવરાવણું (કિ) કોઈની મારફત ધધડાવણું.
 ધધણાવણું (વિ) ધણધણાવણું.
 ધન (ના) દ્રવ્ય, દોલત, નાણું, પૈસા શ્રી. એક
 ધન (અ) ધન્ય ! સાબાશ ! વાહવા ! [સશિ.
 ધનક (વિ) ટપકાવાળું પીણું. (કાપડ).
 ધનગર (ના) ભરવાડ.
 ધનન્ય (ના) અર્જુન (શત્રુના ધનને જીતનાર).
 ધનતેરસ (ના) આશો વદ ૧૩, ધનત્રયોદશી.
 ધનદ (ના) કુખેર, ધનાધિપ.
 ધનધન (અ) ધન્ય અવાજનું અનુકરણ.
 ધનરેખા (ના) ધનસૂચક હાથેલીના કાપા.
 ધનવત્તર (વિ) ધનેતર. સરસ.
 ધનવંત, ધનવાન, ધનાઢય (વિ) શ્રીમંત, પૈ-
 ધનહરી (ના) કરમાણી અજમે. [સાહાર.
 ધનાધિપ (ના) કુખેર. ભંડારી.
 ધનાસરી (ના) ધન્યાશ્રી, ત્રીજ પહોરની એક
 ધનિષ્ઠા (ના) એક નક્ષત્ર. [રાગણી.
 ધની (વિ) ધનવાન. (ના) ધણી.
 ધનુઃપટ (ના) ચારોલી.
 ધનુ, ધનુષ (ના) ધનુષ્ય, કમાન, કામઠું.
 ધનુર (ના) એક સનેપાત.
 ધનુર્ધર (ના) ધન્વી, ધનુર્ધારી, ધનુષ્માન.
 ધનુર્માસ (ના) ધનસંક્રાંતિનો મહિનો.
 ધનુર્વિધા (ના) બાણ મારવાની કળા.
 ધનુષ્ય (ના) કામઠું. મેઘ ધનુષ્ય.
 ધનેતર (વિ) ભણથી સાડ. ધનવાન.
 ધનતર (ના) બટ્ટોણું. હાથચાલાકી.
 ધનુરો (ના) ધતરો. એ શિવને ચઢેછ.
 ધન્ધ (ના) ધમસાણ. હસાધિ, ધધો.
 ધન્ધાફાર (વિ) કારીગર. (ના) વેપારી.
 ધન્ધો (ના) વેપાર, હધમ. નિત્યનો અભ્યાસ.
 ધન્ય (વિ) કૃતાર્થ, ભાગ્યશાળી. રાડ.
 ધન્ય ! (અ) સાબાશ ! વાહવા ! ભલે ! ઠીક મળું !
 ધન્વન્તરી (ના) દેવતાઓનો વૈદ સર્વ રાગ
 મટાડનાર વૈદ.
 ધપકારો (ના) ધબકારો, ધબધબ અવાજ થ-

ધપાખાજ (ના) ધબખાનો રમત. ધોલધબખા
 ધપો (ના) ધબખો, જોશમાં મારેલો ટપલો
 ધબ (અ) અવાજનું અનુકરણ. રતબધ.
 ધબકારો (ના) ધબધબનો અવાજ.
 ધબધબો (ના) ધોધ, ઉત્સ, પ્રસવણ.
 ધબડું (કિ) પડડું, દેવાળું કાઢડું. જીવ જવો
 ધબકારો (ના) ધબકારો.
 ધબાધબી (ના) મારામારી.
 ધબકાડું (કિ) ધીકા મારવા. ટીપડું.
 ધબખાખાજ (ના) ધપાખાજ, ધોલધબખા.
 ધબખો (ના) ધોલ, ધપોડ.
 ધમ, (અ) અવાજનું અનુકરણ. જોશમાં.
 ધમક (ના) જોશ. શૌર્ય. (વિ) તેજદાર.
 ધમકાવણું (કિ) બીવડાવણું, ઠપકો દેવો. ચલા
 ધમકી (ના) બીક, ધારતી ઠપકો. [વડું
 ધમણ (ના) ધમની, નળીવાળી ચામડાની થે-
 લી. ગાડીનો કમાનદાર પડદો. નાની તમેણ
 ધમણડું (કિ) ધમણથી અગ્નિ વધારવો.
 ધમધમ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ધમધમડું (કિ) ગરમીનું જોર વધવું.
 ધમધમાવણું (કિ) અગ્નિ વધારવો. ધમા
 ચલાવવી. ધમકાવણું.
 ધમધમાવરાવણું (કિ) બીજની મારફત ધમધ
 ધમધોકારો (ના) જોશથી અને ઝડપથી. [માવડું
 ધમન, ધમની (ના) નાકી, નસં. ધમણ.
 ધમડું (કિ) ધમણ ચાંપવી. વીંજડું.
 ધમાચકડી (ના) ટટોટટ સાદ મારામારી.
 ધમાધમી (ના) મારામારી, લડાલડ.
 ધમાર (ના) ગાયનનો એક તાલ.
 ધમારડું (કિ) પથુને નવડાવણું.
 ધમાસો (ના) એક ઔપ્રધિ.
 ધર (પ્ર) ધરનાર, રાખનાર અર્થે. જેમ મણિધર
 ધર (ના) બાંધપરનો ધરીનો ભાગ. જેને
 સંકેત. જોડાતા બળદના વર્ધ. ધોરણ. પર્ણ
 ધર (અ) ધડ. મૂળધી.
 ધરણ (ના) ઢાળ, ચાલ, ઠપ (ગાવાની).
 ધરણી (ના) ભોંય. (જુઓ સેતાળીસ; પૃષ્ઠ ૧૬૦
 ધરણું (ના) ત્રાણું, જળરદરતી.
 ધરતી (ના) ધરિત્રી, ધરણી, જમીન.
 ધરતીકંપ (ના) બૂકંપ, પૃથ્વીનું ઠેલણું તે.

ધરપત્ર, ધરપત્ર (ના) ખોટી ધારતી, પતર.	ધર્મદા, ધર્મદાય (વિ) ધર્મ નિમિત્તે આપેલું.
ધરમ (ના) ધર્મ.	ધર્માન્ધ (વિ) આંધળાની પેઠે ધર્મ માર્ગમાં દો-
ધરમખાતું (ના) પરેષકાર માટે કાઢેલા ટબ્બતું.	ધર્માર્થ (વિ) ધર્મદા. પુણ્યાર્થ. [રાતો.
ધરમધકો (ના) કોઈક ફેરો. [ખાતું.	ધર્મિષ્ઠ, ધર્મી (વિ) ધર્મ પાળનાર. દાતારી.
ધરવું (કિ) પકડવું, ઝાલવું. ધારણ કરવું.	ધર્મોપદેશક (ના) ધર્મબોધ, ધર્મ સંબંધી ઉપ-
નિવેદન કરવું.	ધવ (ના) પુષ્ટિ, તેજ. ધણી. લક્ષ્મી. દિશ.
ધરા (ના) ભૂમિ. (૪૩ નામો જુઓ પૃષ્ઠ ૧૬૦).	ધવડાવવું (કિ) ધવાડવું, ધાવે તેમ કરવું.
ધરાઈ (ના) આણ, દુવાઈ. ધરામણી.	ધવડાવરાવવું (કિ) ત્રીજી પાસે ધવડાવવું.
ધરાધર (ના) પૃથ્વી ધરનાર, રોપનાગ.	ધવલ (વિ) ઘોળું, સફેત, સ્વેત.
ધરાર (અ) અલખત, ખેરક.	ધવળ (ના) ઘોળ, માંગળિક ગીત.
ધરાર (ના) ગાદીમાં અગાડી વધતો ભાર.	ધવાડવું (કિ) સ્તન પાન દરાવવું.
ધરાવલું (કિ) દરકાર, રાખવી, ઝલાવવું પાસે મૂકવું.	ધવિત્ર (ના) હરણના ચામડાનો પંખો.
ધરાવરાવવું (કિ) કોઈની મારફત ધરાવવું.	ધસવું (કિ) બેરસાથી ચાલવું. આગળ વધ-
ધરાવું (કિ) તૃપ્ત થવું, સંતોષાવું.	વું. ખસીને પડવું.
ધરી (ના) પેડાં ભરવવાની દાંડી. ધોરિયાને ઝૂસરી ન્યાં ખંધાયછે તે જગા. આધાર.	ધસારો (ના) હલ્લો. તુટ. વધરિ.
ધરો (ના) ગાડીના આંકમાં જડેલો લોહનો દાંડો. કરાડો.	ધસાવડો (ના) ધસારો. પેસારો.
ધર્મ (ના) ઈશ્વરી આજ્ઞા, સુખનું સાધન. આવશ્યક કર્તવ્ય. ઈશ્વરી જ્ઞાન મેળવવાનો માર્ગ. ધર્મમાર્ગદર્શક સંપ્રદાય. શુભ, સ્વભાવ. દાન. ન્યાય. યમ. યુધિષ્ઠિર. જૈનનો એક તીર્થંકર. પુણ્ય.	ધાંધલ (ના) ગડખડ, તોફાન.
ધર્મચિંતા (ના) ઉપાધિ.	ધાંધલિયું (વિ) ધાંધલ કરનાર.
ધર્મદાન (ના) પુણ્ય અને દાન.	ધાઇ (ના) સ્તન, પાન, પયોધર.
ધર્મધુરન્ધર (વિ) દાનશીલ, ધર્મની ધૂસરી	ધાક (ના) બીક, ડર, ધારતી. કરપ.
ધર્મધ્વજ (ના) ધર્મદોગી. [ધરનાર.	ધાગલું (કિ) ધાકમાં રહેલું.
ધર્મપત્તન (ના) મરી, એક મસાલો. ધરમપુર.	ધાગો (ના) દોરો, દોરડો.
ધર્મપત્રિકા (ના) માન દેવા સંબંધી લેખ.	ધાટી (ના) લઢણ, ચાલ, તરેહ.
ધર્મપુત્ર (ના) ધર્મ થયે, એમ માની પાળેલો છાંદરો.	ધાડ (ના) ભૂરાની ટાળી. તોફાની ટાળું.
ધર્મપુરતક (ના) ઈશ્વરી આજ્ઞાનો ગ્રંથ. હિંદુનો વેદ, પારસીની અવસ્તા, મુસલમાનનું કુરાન, ખ્રિસ્તીનું બાઇબલ.	ધાડાધાડ (ના) વણીજ ઉતાવળ.
ધર્મયુદ્ધ (ના) ધર્મને માટે યુદ્ધ. નિઃકંપ યુદ્ધ.	ધાડું (ના) ટાળું, જથ્થો.
ધર્મરાજ (ના) ભુદ્ધ, સુગત, જિન.	ધાણા (ના) એક મસાલો.
ધર્મશાસ્ત્ર (ના) ધર્મપુરતક. ધર્મ સંબંધી શિક્ષા.	ધાણાની ભાજી (ના) કોથમીર.
ધર્મસંહિતા (ના) દમ્ભિત, ધર્મશાસ્ત્ર.	ધાણિયાં ઘઉં (ના) એક ભતના ઘઉં.
ધર્માત્મા (વિ) ધર્મ કરતાં દાનશીલ.	ધાણિયોશુંદર (ના) એક ભતનો શુંદર.
	ધાણી (ના) સેકયાથી ફૂટેલું ધાન્ય.
	ધાત (ના) વીર્ય. યાદી.
	ધાતકી (ના) ધાતુપુષ્પિકા, એક ઔષધિ.
	ધાતલું (કિ) ચીનકું આપવું, ફાવવું. ઝાનવું.
	ધાલો (ના) અઘા, કમલાસન.
	ધાતુ (ના) ધાત, ખનિજ પદાર્થોનું ક્રિયાપદનું મૂ-
	ધાતુક્ષય (ના) વીર્યનો ઘટારો. [જપ.
	ધાતુપુષ્પિકા (ના) ધાતકી, ધાયડી, એક ઔષધિ.
	ધાતુ (ના) ધાત, અઘા.
	ધાત્રી (ના) ભૂમિ (જુઓ પૃષ્ઠ ૧૬૦ તે.

ધાન (ના) ધાન્ય, રાંધેલું અનાજ.
 ધાનચુલો (વિ) ધાન માટે ટળવળવું.
 ધાન્ય (ના) અનાજ, અન્ન, દાણા.
 ધાપ (ના) છકડ. ઉતાવળી ચૂક.
 ધામરધિયું (વિ) લઠ્ઠ, પુષ્ટ (શરીરે).
 ધામરડું (કિ) પહેરાવવું, છેતરવું.
 ધામલી (ના) ધાણું, નાની અગારી.
 ધામળી (ના) નાનો ધામળો, કામળી.
 ધામળો (ના) કામળો. યુવસ, બનસ.
 ધાણું, ધાણું (ના) અગારીની ઉપરની અ-
 ગારી. લાવરી પકડવાનો ફાંદો.
 ધામ (ના) સ્થળ, ઘર, મંદિર.
 ધામણ (ના) એક જાતનો સર્પ.
 ધામણી (ના) શરીરે ભરાઈ બેસ.
 ધામધૂમ (ના) ગરબડ. ધમપછાડ.
 ધામા (ના) ખડાવ. અડે દારકા.
 ધાયડી (ના) ધાતકી. ધાતુપુષ્પિકા, એક ઔષધિ.
 ધાર (ના) ધારા. કોર, વાઢ. કોરણ.
 ધારક (પ્ર) ધરનાર. જેમ આજ્ઞાધારક.
 ધારણ (ના) ધરવાની ક્રિયા. ધડી. બિલો ચાંબલો.
 ધારણ (વિ) નિશ્ચળ, દૃઢ. જળર.
 ધારણા (ના) સ્મરણશક્તિ, અવધાન તર્ક.
 ધારણિયો (ના) ધારણ, ધરનો બિલો ચંભ.
 ધારવું (કિ) વિચારવું. કલ્પવું. અટકળવું.
 ધારા (ના) ધાર. કાયદો.
 ધારિયું (ના) એક દાતરડા જેવું હથિયાર.
 ધારિષ્ઠ (ના) સહનશીલતા. ઠરેલવૃત્તિ, ધૃષ્ટતા.
 ધારી (પ્ર) ધરનાર અથ. જેમ, વેશધારી. જટા-
 ધારી (ના) નિયમ. વહીવટ. કાયદો. ધારી.
 ધાવ (ના) આપા. ધગડાવવાને રાખેલી સ્ત્રી.
 ધાવણ (ના) ધાનમાંનું દૂધ.
 ધાવણું (વિ) ધાવણું હોય તેવું (બાળક).
 ધાવરી (ના) એક વસાણું.
 ધાવરું (ના) રણકિંચું. એક રોગ.
 ધાવડું (કિ) સ્તનપાન કરવું.
 ધાવું (કિ) ફેંડવું, ઉતાવળે ચાલવું.
 ધારકો (ના) ઔચિંતી બીક. ફાળ.
 ધારતી (ના) બીક, દેહેરાત. કાળજી.
 ધિંગાણું (ના) ધાડું, ચૂક. તોફાન. કૂદાકૂદ.
 ધિરું (અ) ધિક્કાર અથ.

ધિક્કાર (ના) તુચ્છકાર, તિરસ્કાર.
 ધિક્કારવું (કિ) ધિક્કાર કરવો. તુચ્છ માનવું.
 ધિક્કૃત (વિ) ધિક્કારેલું.
 ધિંચું (ના) જળરદસ્ત, સમર્થ.
 ધિપણ (ના) શુક, બૃહસ્પતિ, સુનાચાર્ય. --
 ધિપણા (ના) ધી, બુદ્ધિ, મનીષા, પ્રજ્ઞા, શીશુધી
 ધિપ્ત્ય (ના) સ્થાન, શુદ્ધ, ધર.
 ધી (ના) બુદ્ધિ, અજ્ઞા, મતિ. દીકરી.
 ધીકું (કિ) ગર્મમટો થવો. બિનું, રહેવું.
 ધીકો (ના) વાસાપર મારવાનો હાથનો ધા
 ધીજ (ના) અસાધારણ પ્રતિજ્ઞા. અપૂર્વ શિક્ષા
 ધીટ (વિ) કઠણ છાતીકું, અડગ. હિમ્મતવાન
 ધીબવું (કિ) ધખોડવું, ધીકા મારવા.
 ધીખાધીખ (અ) એવા અવાજનું અનુકરણ.
 ધીમંત (વિ) ધીમાન, બુદ્ધિમંત, અક્ષલમંદ
 ધીમર (ના) ધીધર, માછી.
 ધીમું (વિ) વિલમ્બ કરનાર. ચાંત. ધીર.
 ધીમેધીમે (અ) આરતે આસ્તે, હળવે હળવે
 ધીર (ના) પતીજ. ધીરજ, ધૃતિ, ધૈર્ય.
 ધીર (ના) ધૈર્યવાન. અડગ.
 ધીરજ (ના) સખૂરી, ઠરેલ વૃત્તિ, ધૈર્ય.
 ધીરવું (કિ) ઉધાર આપવું. ભરોસે સોંપવું
 ધીરું (વિ) ધીમું. ધીરના જેવું.
 ધુધળકું, ધુધળું (ના) સમીસાંજનો અંખે
 ધુવર (ના) ધુમ્મર. [પ્રકાશ
 ધુવો (ના) ધુમ્મ, ધુમાડો, ધુણી.
 ધુશળ, ધુસરી, ધુસરું (ના) ઝૂસરી, ધૂરી.
 ધુજવું (કિ) કંપવું, ધુજવું, કાંપવું.
 ધુજરી, ધુજરો (ના) કંપારી. એક રોગ.
 ધુજવવું (કિ) ધુજે તેમ કરવું. ગભરાવવું.
 ધુણવું (કિ) હાલ્યા કરવું. હલાવડું.
 ધુણાવવું (કિ) ધુણે તેમ કરવું. નાણું કઠાવવું
 ધુણી (ના) ધુમ્મ, ધુમાડો.
 ધુત (અ) ધિક્કાર અથ. જેમ હડેધુત.
 ધુતકાપવું (કિ) તરછોડવું. તિરસ્કારવું.
 ધુધુ (અ) એવા અવાજની નકલ.
 ધુન, ધુન્દ (ના) લગન, નિમગ્નતા, લેહ.
 ધુન્ધવાવું (કિ) ધુમાડો થવો.
 ધુન્દી (ના) ધુનવાળો, લેહેરી.
 ધુમ (અ) અડગ અને ભેશમાં.

ધુમધામ (ના) ધામધુમ, ગડબડ. કાઠ.
 ધુમધોષ્ટાર (અ) ધુમ, ઝડપ અને નેશમાં.
 ધૂમાર (ના) ધમાર. એક ગાયન તથા તેનો
 ધુરંધર (વિ) મુખી, અગ્રેસર. ભવ્ય. [તાલ.
 ધુરંધર (ના) ધરંધર, ખોટો દમ.
 ધુરીણ (ના) ધુરા ધરનાર, બળદ.
 ધુસકો (ના) લેંકડો, ઓંચિતા રૂદનનો નાદ.
 ધૂડ (ના) ધૂળ, રજકણ.
 ધૂલ, ધૂતારા (વિ) ધૂત, ઠગ, રૂપડી.
 ધૂતાણું (કિ) ઠગાણું, છેતપાટું.
 ધૂધણું (ના) ધુધણું, સાંજ સવારનો આંખો પ્ર-
 ધૂન (ના) અવજનો ધાર. ધુન્દ. [કાર.
 ધૂપ (ના) સુગંધી ધૂમારો. તદાકો.
 ધૂપડું, ધૂપતેલ, (ના) ધૂપેલ.
 ધૂપડું (કિ) ધૂપ દેવા. [તિલ.
 ધૂપેલ (ના) સ્ત્રીના માથામાં નાખવાનું સુગંધી
 ધૂપેલિયાં (ના) ધૂપેલ કરનાર તથા વેચનાર.
 ધૂમ (ના) ધૂમ, ધૂમારો.
 ધૂમકંટુ (ના) પૂહડિયો તારો.
 ધૂમર (ના) ધૂમારો જેવી હવા.
 ધૂમારિયું (ના) ધૂમારો બવાનું ખાકોરું, ચીમની.
 ધૂમારો (ના) ધુમ, ધૂર.
 ધૂમાણું (વિ) બળિયેલ, ધૂમારો કરવું.
 ધૂત (વિ) ઠગ. ચતુર, વિચક્ષણ.
 ધૂલિ (ના) ધૂળ, રજ.
 ધૂલિવંદન (ના) ધૂળ ઉરાટવી તે.
 ધૂળ (ના) રજ. બૂકો.
 ધૂળકોટ (ના) ચોમેર ધાણી ધૂળ ઉડી રહેવી તે.
 ધૂળધાણી (અ) ફરે મૂકામ, ફના ફાંતિયાં,
 ખરાબ ખસ્તા. [ઝિમ ગણવું.
 ધૂળ નાંખવી (કિ) બળવું, હશે, દીસણું રણું,
 ધૂળધોણું (વિ) ધૂળવાણું.
 ધૂળ પડવી (કિ) ઝાંખ વળવી, અર્થ જવું.
 ધૂળપડવો (ના) હોળીનો પડવો, ફાગણ તદ ૧.
 ધૂળવળવું (કિ) બગડવું, ખરાબ થવું.
 ધૂળિ (ના) ધારણ. ધીરજ, ધેયે.
 ધૂલિ (ના) એક નીચી શદ્દ ન્તિ.
 ધેડ (વિ) હલકું, નીચું.
 ધેડગુરૂ (વિ) અંશુદ, ભ્રષ્ટ (બોલી) થવું તે.
 ધેડકનેલી (ના) ગાળો લાંડી ધરીને પાછા એક

ધેડવારો (ના) હલકા લોકોની વસતી.
 ધેડિયું (ના) ધેડ સરખું, નીચ. હલકું.
 ધેડો (ના) ધેડ ન્તિનો પુરુષ.
 ધેડી (ના) ધેડની સ્ત્રી.
 ધેણ (ના) અધરણી રાત, સ્ત્રીમાંતિણી.
 ધેન, ધેનુ (ના) ગાય, ઝા.
 ધેનુકા (ના) હાથણી, ફરિણી, વશા.
 ધેરવાણું (કિ) ધોડાને પાણી પાડું.
 ધેર્ય (ના) ધીરજ, સખૂરી.
 ધેવત (ના) ગાયનના ૭ સ્વરમાંનો છઠ્ઠો.
 ધોડો (ના) પથ્થર, અસ્તમ, પહાણો.
 ધોસો (ના) ગાયનની એક તરેહ. ઝાંસો. એક
 ધો (ના) ધોવાની ઝીક. (ધા) ધોણું. [કાપડ.
 ધોકડું, ધોકડો (ના) રૂની ગાંસડી, દેહ.
 ધોકારાબંધ (અ) ઝડપથી ને નેશમાં.
 ધોકો (ના) સોટો, લઠ. નુકસાન. દુઃખ.
 ધોખો (ના) દુઃખ. નુકસાન, ધકડો. ધાસ્કો.
 ધોણ (ના) ધોવણ, ધોવાં નીકળેણું પાણી.
 ધોતર (ના) ધોતિયું. થેપાકું.
 ધોતલી (ના) બચકાની, બાળકનું ધોતિયું.
 ધોતાળ (વિ) ઉદાર. ઉડાઉ.
 ધોતિયું (ના) ધોત, ધોતર, થેપાકું.
 ધોધવો (ના) દડુડો, મોટી ધાર. (પાણીની);
 ધોધો (અ) પાણીના અવાજની નકલ.
 ધોનારડું (કિ) મારડું.
 ધોપડી (ના) હાલમની કોથલી.
 ધોબણ (ના) ધોબીની સ્ત્રી.
 ધોબાં (મા) ઇંટ.
 ધોબી (ના) પરિટ, કપડાં ધોનાર. મૂર્ખ.
 ધોબીગૂડો (ના) કપડાં ધોવાનો ધાટ.
 ધોણું (ના) મૂર્ખ. એવકકું.
 ધોખો (ના) ખોખો, પોરા. (વિ) ઢાક.
 ધોરણ (ના) નિયમ. બંધારણ. નિશ્ચય. ઇચતા.
 ધેરિતક (ના) ટુંકા ધોર (ધોરાની).
 ધોરિયો (ના) નીક. ગાડીનો પુલ.
 ધોરી (વિ) સરિયામ, સીધું. જોડું, મુખ્ય.
 ધોરા (ના) ધોરા જાતી ભીત. ઓટલાનો મોટો
 ધોલ (ના) ટપલો. યાપટ. [ગાખલો.
 ધોવડાપુલું (કિ) ધોવ તોમ કરવું.
 ધોવણ (ના) ધોણ. ધોવાની સફાઈ.

ધોણું (કિ) ધાવન કરું, મેલ કાઢવો.
 ધોળ (ના) ધવલ, મંગળ ગીત.
 ધોળણું (ના) રંગરો. મરો.
 ધોળણું (કિ) ધોળું કરું. ચૂનો લગાડવો. ઉઠાળણું.
 ધોળાવણું (કિ) ચૂનો લગાડાવવો.
 ધોળાસ (ના) જરાક ધોળાપણું.
 ધોળિયો (ના) ધોળો પુરુષ, બળદ વગેરે.
 ધોળીસુસણી (ના) એક ઓસરિયું.
 ધોળું (વિ) ધવલ, બીજું ફીકું.
 ધોળેદીસે (આ) ક્ષેત્રના દેખતાં દિવસે.
 ધોત્ર (ના) ધોતર, ધોતિયું, થેપાડું.
 ધોમ્યજાપિ (ના) ખાંડવના કુળ ગોર.
 ધોરેય (ના) ધુરી ધરનાર, બળદ, વૃષભ, બેલ.
 ધ્યાતા (ના) ધ્યાન ધરનાર. [પસંદગી.
 ધ્યાન (ના) ઊંડો વિચાર. ચિત્ત. ખંત. સ્મરણ.
 ધ્યાની (વિ) ધ્યાતા. વિચારમાં નિમગ્ન.
 ધ્યામ (વિ) મેલું, ગંદું. એક ધાસ.
 ધ્યાસ (ના) અધ્યાસ, એક સરખો વિચાર.
 ધ્યેય (વિ) વિચાર કરવા યોગ્ય. (ના) વિ-
 ચારવાની વસ્તુ. [કંડો.
 ધ્રાગણું (ના) કમાડને જડેલો આડો લાકડાનો.
 ધ્રાણું (કિ) અધરકાણું. અખરાવણું. ધરાણું.
 ધ્રુપદ (ના) એક મોટું ગાયન.
 ધ્રુજણું (ના) કાંપણું, થરથરણું.
 ધ્રુવ (ના) પૃથ્વીનો ઉત્તર દક્ષિણ છેડો. ઉત્ત-
 રનો તારો. ઉત્તાનપાદ રાજનો પુત્ર. એક
 ધ્રુવક (ના) ધ્રુપદ, ટેક. [હિનચોગ.
 ધ્રુવપદ (ના) અચળપદ. ગાયનમાં ટેક, મોરો.
 ધ્રુવવૃત્ત (ના) ધ્રુવથી રજા અક્ષાંશમાંનો પ્ર-
 કેશ. તે દરીક નક્ષત્રોની રેખા.
 દ્રોણિયું (ના) ઊસનું મોટું દોહણું.
 દ્યંશ (ના) નાશ.
 દ્યવ (ના) ધન, નિશાન, વાવટો.
 દ્યવપ્રહરણ (ના) પવન, વાયરો.
 દ્યવિ (ના) સ્વર. અવાજ. રહસ્ય. રસચૂરક
 દ્યવિચલ (ના) કાન, શ્રુતિ, અવણ. [વાક્યાર્થ.
 દ્યવત (ના) ભ્રષ્ટ, મ્યુત, ગલિત.
 દ્યાંશ (ના) દાગરો, બહિષ્કૃષ્ટ, કાક, વાયસ.
 દ્યાન (ના) નાદ, રવ, ધોષ, અવાજ, સાદ.
 દ્યાનત (ના) અધકાર.

ન.

ન (ના) વીરાઓ અંજન.
 ન (અ) નિષેધ અર્થે. જેમ નકાસું, નનાસું.
 નકટું (વિ) નાક વગરનું. ટેક વિનાનું.
 નકરું (વિ) નરું, માત્ર. દર વગરનું. સ્વતંત્ર.
 નક્લ (ના) કોપી (અંગે), અતુકરણ. હે-
 કાયત. પ્રતિ. મસ્કરી.
 નક્લી (વિ) નક્ક કરનાર. મસ્કરો.
 નક્શી (ના) ચિત્રેલી તરેહ, કોતરેલી ભાત.
 નક્શીદાર (વિ) નક્શીવાળું.
 નક્શો (ના) રૂપરેખા, આકૃતિ. મેપ, રવાન,
 નકાસું (વિ) નિરર્થક કોટક, અર્થ. [(અંગે).
 નકાર (ના) ન. ના. (અર્થનું કથન).
 નકારણું (કિ) ના કહેવી.
 નકારું (વિ) નરસું, ખરાબ, નકાર.
 નકશો (ના) નક્શો.
 નકાસ (ના) ખાટકીનો બળદ. ફાંસીની જગ.
 નક્કી, નક્કીબ (ના) નેક્કી, ચોપદારનો જથ્થો.
 નક્કીર (ના) લીટી, ઓળ, રેખા.
 નક્લ (ના) નોળણો, એક પ્રાણી.
 નક્લેષા (ના) રાસના, નાકલી, એક ઔષધિ.
 નક્ચો, નક્ચો (ના) રાંછળ ભરવાનો આંકડો.
 નકોડું (વિ) લાંબણ, કડાકો, અપવાસ.
 નક્કર (વિ) જડ. ભરેલું.
 નક્કી (અ) નિશ્ચય અર્થે. ખરેખર, ચોકસ, જરૂર.
 નક્ત (ના) રાત, દોપા.
 નક્તક (ના) કપેટ, લગડાનો કટકો.
 નક્તમાલ (ના) કરંજ, એક ઔષધિ.
 નક (ના) ગાંડુલ, અળસિયો. એક જંતુ.
 નક્ષત્ર (ના) તારો, તારામંડળ, ઉડ્ડણ.
 નક્ષત્રી (વિ) ક્ષત્રી વિનાની.
 નખ (ના) નખર, કરકહ, પુનર્જવ, પુનર્નવ.
 નખતેલ (ના) નક્ત, નખલાનું તેલ.
 નખરા, નખરાં (ના) લેહેકા, શૃંગાર ચેષ્ટા.
 ચાળાચસકાં, ચાવલાવ.
 નખરાખાન (ના) નખરાં કરવામાં કાળેલ,
 નખલો (ના) જડાવ આંદલો. ચેહેરો. એક સુગંધી.
 નખશિખ (અ) પગથી મીઠા લગી, નખથી
 શિખા પર્થિત.

નખિયું } (ના) નખમા આકાર. નખેથી નસ
નખિયાં } ઉતારી ફાડેલી સીંગ.
ખી (વિ) મોઢા નખવાળું (જનાવર).
ખી (ના) મહેલો નખ. (ખાળકની કેટે ખાં-
સખેતર (ના) નક્ષત્ર, તારા [ધવાનો).
નખોદ (ના) નસંતાન, ઉચ્છેદ, સત્યાનાશ.
નખોદિયું (વિ) નખોદ વાળનાર.
નખોરિયું (ના) નખનો ફરરડો-કાપો.
નગ (ના) પર્વત, પહાડ, હાટ્ટર.
નગદ (વિ) રોકડ. કીમતી, મૂલ્યવાન.
નગદી (ના) સિકાની ધાતુ. કીમતી માલ.
નગર (ના) પુર, શહેર, કસબો.
નગરચર્ચા (ના) લોકજીત, ગામગપાટા.
નગરપડો (ના) ગામમાં હાંડી પીટાવવી ત્રી.
નગરશેઠ (ના) મહાજનનો-ગામનો-મુખી, પ-
નગરી (ના) નગર, પુર, શહેર. [રિઠ.
નગર (વિ) નધરાજ, બેશુરમ. કૃત્ત.
નગરખાનું (ના) ટોરખાનું, ચોધડિયું.
નગારચી (ના) નગારાં વગાડનાર. [આકાર.
નગાર (ના) એક વાદ્ય. ડમકો. નગારા જોવો
નગિના, નગિનો (ના) જડાવ દાગીનો. હીરો.
નગિનો (વિ) દેખાવડો. ચતુર, હોશિયાર.
નગણું (વિ) આપકારી, ગુણપાડ ન માનનાર.
નગોડ. (ના) એક ભતનું ઝાંડ.
નગોડ (ના) પંખી, પક્ષી, ખગ, વિહંગ, ચક્રત.
નગત (વિ) નાચું, ફિગંખર.
નધરાજ (વિ) બેટીકર, નકુકર.
નખાવું (કિ) અઢેલવું. ઢગલો થઈ પડવું. ઉ-
લટી થવી. [નમૂનો.
નંગ (ના) વીડીમાંથી હીરો. દાગીનો. અપૂર્વ
નચાવવું (કિ) નાચે તેમ કરવું, ફૂંદાવવું. નૃત્ય.
નચિંત (અ) નિશ્ચિંત. નિરાંત. [કરાવવું.
નચુકો (ના) નકુચો, આંકરો.
નચોવવું (કિ) નીચોવવું, પીળવું.
નજદી (અ) પાસે, પડોસમાં.
નજર (ના) દૃષ્ટિ. ધ્યાન. જુઠા. ભેટ. ખસિસ.
નજરકેદ (વિ) ઠેરવેલી ફૂંદ પહાર ન જવાય એવું.
નજરચૂક (ના) દૃષ્ટિદોષ, અભણતાં થએલી ભૂલ.
નજરચોર (ના) ચાંખ ચોરાવનાર. [કિ.
નજરખંધી (ના) આંખને ભૂલ ખવડાવવાની યુ-

નજરખાનું (વિ) સાવધ. દીર્ઘદૃષ્ટિ.
નજરાણું (ના) નજર આગળ મૂકેલી ભેટ, ખસિસ.
નજરાનજર (અ) આંખેઆંખ. સામસામા.
નજળો (ના) ધડપણનો એક રાગ.
નજક (અ) નજદીક, પાસે.
નજલું (વિ) નિહાવ, નકામું, નિરસાર.
નજસ (વિ) ખરાબ, ગંદું, નકાર.
નજુમ (ના) જ્યોતિષ, જોશ, ભવિષ્યદ્વળ.
નજુમી (વિ) જ્યોતિર્વિદ, જોશી, દૈવજ્ઞ.
નટ (ના) નૃત્ય કરનાર. ખટ્ટરપી. એક રાગ,
નટવર (ના) નટમાં શ્રેષ્ઠ. શ્રીકૃષ્ણ. [ખિલ.
નટવાઈ (ના) આકાશચલ્લીની રમત.
નટવી (ના) નટની સ્ત્રી. નટનું કામ કરનાર સ્ત્રી.
નટવો, નટવો (ના) નટનું કામ કરનાર પુરુષ.
નકાર (વિ) ખરાબ, નરમું.
નકોર (વિ) નરક, નિર્લજ.
નડ (ના) આડ, હરકત. નડો, દૂખળો.
નડતર (ના) નડ, અડચણ, વિધ.
નડવું (કિ) હરકત કરવી. દુઃખ દેવું.
નડો (ના) દૂખળો. એક નીચ શબ્દ ભતિ.
નણદી (ના) વરની બેહેન, નણુંદ.
નણહોઈ (ના) નણુંદનો વર,
નણુંદ (ના) નણદી, વરની બેહેન.
નતવાળિયો (ના) મૂચા પાછળ નિત્ય જમ-
નથ (ના) વેસર, વાળી. [નારો આંહણ.
નથ (કિ) નથી. (આચ્ચ).
નથડી, નથણી (ના) નન્દવેસર, વાળી, વીટલી..
નથી (કિ) છે નહિ.
નદ (ના) મોટી નદી, જેમ સિંધુ નદ:
નદારત, નદારદ (અ) નકરકા અર્થે.
નદાવા (અ) માગતાં પણ નહિ મળે એ અર્થે.
નદી [ના] સરિતા, તરંગિણી. [કારગતી.
નદિણિયું (વિ) ધણી વગરનું.
નતાયું (વિ) નામજનાયું, વગર સહીયું.
નંદિયા (ના) નકાર, ના, ન.
નંદન (ના) દીકરો, પુત્ર, બેટા, જનય.
નંદનવન (ના) છત્રનો ખાગ.
નંદવું (કિ) ખડિત કરવું, કંકડો કરવો.
નંદવાવું (કિ), ખડિત થવું, કંકડા થવા.
નંદિની (ના) દીકરી, પુત્રી, બેટી, તમચા.

નંદી (ના) શિવનો પોલીઓ. બર્ણદ.
 નન્નો (ના) નકાર, ના, ના.
 નપુંસક (વિ) હીનડો, ખોલો. નાન્યતર કાયર.
 નફેરી (ના) એક વાળિય.
 નફો (ના) કમાણી, ફાયદો, લાભ.
 નફેટ (વિ) ખેસરમ, નિર્લજ, ખેમદખ.
 નફેર (ના) લોડો, શુભામ, ચૂકર.
 નખળાઈ (ના) નખળી હાલત, અસકિત.
 નખળું (વિ) નિર્બળ, અસકત.
 નખાખ (ના) નવાખ, સખો.
 નલ (આ) આકાર, બ્યોમ, આસમાન.
 નલવું (કિ) નિલવું, ટકવું, ચાલવું.
 નલાવ (ના) નિલાવ, ટકાવ.
 નમણું (ના) દેવને નહવડાવ્યાનું પાણી.
 નમવું (વિ) નમેલું, ઉતરવું, પાછું.
 નમન (ના) નમસ્કાર, વંદન. મંગળાચરણ.
 નમનતાઈ (ના) નમ્રતા, વિનય. ગરીબાઈ.
 નમણું (વિ) નમેલું, વળેલું.
 નમવું (કિ) નીચું વળવું. તાબે થવું. ઢળી.
 નમસ્કાર (ના) નમન. હાથલેડ. [પડવું.
 નમાઈ (વિ) મા વિનાની.
 નમાજ (ના) નિમાજ, ખદગી. (મુસલમાનની).
 નમાયું (વિ) મા વગરનું.
 નમાર (ના) વગર ખેરેલા ડાંગરના ચોખા.
 નમાવવું (કિ) નીચું વાળવું, હંફાવવું. સાંત કરવું.
 નમૂનો (ના) માસલો, નકલ; આકાર. તરેહ.
 નમેશ (વિ) મેહેરવિનાનું નિદેય.
 નમ્બર (ના) સંખ્યા, આંક, ક્રમ. વર્ડ.
 નમ્ર (વિ) નમી પડેલું. વિનયી. સાલસ. તા.
 નમ્રતા (ના) તાબેદારી, વિનય. [ખેદાર.
 નયન (ના) નેણ, નેત્ર, આંખ, લોચન.
 નર (ના) પુરુષ, મરદ. વીર.
 નરક (ના) દોળખ. વિધ્યા. અસહ્ય દુઃખ.
 નરકકુંડ (ના) નરકો ખારો.
 નરકવાસ (ના) પાપી પ્રાણીને પામવાની ગતિ.
 નરખ (ના) નિરખ, કસ, તપાસ, નિરીક્ષા.
 નરખું (ના) એક વાધ (એને સાંધી લગાડેલી
 નરડો (ના) નડો દુખખો. [હોય છે.)
 નરવું (વિ) નહાઈ, ખાઈ, ખરાખ. તા-કાળિક.
 નરદમ (આ) નચું. શુદ્ધ. તરવ. તમામ.

નરપત, નરપતિ (ના) રાજા, હાકેમ, ભૂપા.
 નરપતું (વિ) પાતળું, દુખળું.
 નરસે (વિ) નિર્ભય, ખેડીકર. [લો
 નરમ (વિ) સૂવાળું. પોચું. ધીર. સાંક કમ
 નરમાદા (ના) સ્ત્રીપુરુષ. ખારણું ફરવાનો ખા-
 લો ને ચાપડો.
 નરમાસ (ના) સાલસાઈ, નમ્રતા. કુમળાસ.
 નરમો (ના) એક યતનો કપાસ.
 નરસ, નરસું (રિ) નહાઈ, ખરાખ. નિરસ.
 નરાજ (ના) ખોદવાનું હથિયાર, કોરા.
 નરાણી (ના) નરેણી, નખ ઉતારવાનું ચોલદ.
 નર (વિ) નચું, એકલું, શુદ્ધ. અસલ.
 નરડાટ (વિ) ઉત્તરડ, વેરાન.
 નરેણી (ના) નરાણી, નખ લેવાનું; ચોલદ.
 નરેન્દ્ર (ના) રાજા, નૃપતિ, ભૂપતિ.
 નર્તન (ના) નૃત્ય, નાચ.
 નસદ (ના) કાળા વાળાનું મૂળ, શર, એ.
 નલિન (ના) કમળફૂલ, પદ્મ. — [એપા.
 નલિની (ના) કમલિની. કમળની દાંડી.
 નવ (વિ) નવું, નુતન. ૯ (સંખ્યા).
 નવ (આ) નહિ. [ત્રો ભા.
 નવટાંક (વિ) શેરના છર ટાંકને હિસાબે. શેરનો
 નવટાંકી (ના) નવટાંક વળનવું કાટલું.
 નવડો (ના) નવ, ૯ સંખ્યાનું ચિહ્ન.
 નવતર (વિ) નવું. નવાઈ જેવું.
 નવનવું (વિ) નવુંનવું.
 નવનીત (ના) માખણ, લોણી, મસડો.
 નવનિમા (ના) ૯ પ્રકારની નિધિ. (કમ્બ
 નવનિધિ) કુંદ, ખર્વ, નીલ, પદ્મ, મકર, મ-
 હાપદ્મ, ચુકુંદ અને રાખ).
 નવમી (ના) નોમ, નવમો દિવસ.
 નવચૌવન (ના) તાણ, બુવાની. તરણ નર.
 નવચૌવના (ના) તરણી, નવા જોખનવતી.
 નવરંગી (વિ) નવા રંગનું. ધણા રંગવાળું.
 નવરત્ન (ના) ગોરેદ, નીલમ, પરવાળું, પા-
 પોખરાળ, માણિક, મોતી, લગણિયો
 ને હીરો.
 નવરસ (ના) અદ્ભુત, કંકણ, ખીલતસ, લ-
 યાનક, શેદ, ઘેર, સાંત, શુગાર અને હારય.

નવરાત, નવરાત્રિ (ના) નેરાતાં, આશો
 ૬ ૧ થી ૬ સૂધીની રાતો.
 નવરાસ (ના) અવકાશ; પરવાર, કુરસદ.
 નવર (વિ) કામધંધા વિનાતું.
 નવલ (વિ) નવું. નવીન, નવતર.
 નવલ (ના) નવાઈ, આશ્ચર્ય.
 નવલકથા (ના) દાદબરી, કલ્પિતવાર્તા, નોવેલ.
 નવલખી (વિ) નવ લાખખી પુણ્યાળો.
 નવલશાહીજી (વિ) શેઠાઈતું ડાલ ધાલનાર.
 નવસાગર, નવસાર (ના) એકે જતનો ખાર.
 નવસો (ના) વર, વરરાત્ર, જીવાવર.
 નવરત્ન (વિ) જાણ, જ્ઞાન, હજાર.
 નવાઈ (ના) નવલ, અચરતી. નવી ચીજ.
 નવાજમુ (ના) કૃપા, મેહેરખાની, દાન.
 નવાજવું (કિ) દઈ દેવું, દાન આપવું.
 નવાણુ (ના) જળાશય, નહાવાની જગા.
 નવાણું (ના) નવાણું, દદ (સંખ્યા).
 નવાખ (ના) નખાખ, ખાદશાહ તરફનો સૂળો.
 નજારમું (વિ) નધણિયાવું. વારસવિનાતું.
 નવિ (અ) નહિ.
 નવીનની (વિ) ન જાણેલી એવી (ખબર).
 નવીન (વિ) નવું તાજું.
 નવીસંદો (ના) કલ્પક, નવી ઈમારત ઉપજનાર. કારકુન. લેખક. [મંદાર.]
 નવું (વિ) નવ, નવું, નવીન. હાલતું. તાજું.
 નવુંજીવું (વિ) જાણવા જેવું. હળીમળી રહેવું.
 નવુંસવું (અ) નવુંજ, તરતનું હોય તેમ.
 નવેણુ (ના) રસોડું. અખોટ.
 નવેણિયો (ના) રાંધણિયો, ભટ, ખીરતનાર.
 નવેનામે (અ) ખીલે નામે. નવેસર.
 નવેસર, નવેસરથી (અ) ફરીથી. નવું મંદારણુ.
 નવોઢા (ના) તરતની પરણેલી સ્ત્રી. કિરીને.
 નવોણું (વિ) નવાણું, દદ (સંખ્યા).
 નવા (ના) નેસ.
 નવ (વિ) નાશ પામેલું. નીચું. ભાંગેલું.
 નવ (ના) રંગ, શિરા. નેસ.
 નવકોરી (ના) નાકમાંહેલું ચામડાનું પડ.
 નવકોર (ના) નાકમાં જે કાણુંમાંનું અકેદ.
 નવસંતાન (ના) નિરસંતાન, નિકંદન, નખાદ.
 નવસલ (ના) મૂળ, જડ. વંશ.

નસાણું (ના) નાશી જાય તેમ કરવું.
 નસિયત, નસિહત (ના) કપકો, સભ. રીક્ષા.
 નસીબ (ના) દેવ, ભાગ્ય, દરમ, ચાનસ.
 નસીબદાર (વિ) ભાગ્યશાળી, દેવવાન.
 નરતર (ના) જે ધારવાણું અણીદાર હથિયાર.
 નહર (ના) નેહેર. નળ. મોટી નીક.
 નહવડાવણું (કિ) સનાન કરાવણું હુખારણું. છે-
 નહાણુ (ના) અટકાવ, રોકેદર્શન. [તરણું.
 નહાણું (ના) વરને નહવડાવવાની રીતિ.
 નહાતીધોતી (વિ) અડકતી (સ્ત્રી).
 નહાણું (વિ) નાણું, લખુવથનું સાંકડું.
 નહાણુંસુણું (વિ) જેણુંતેણું.
 નહાલ (વિ) નિહાલ. પૂણું. કૃતાર્થ.
 નહાવણુ (ના) સનાન.
 નહાણું (કિ) પાણીથી સરીર ધોણું, સનાન કરવું.
 નહાસણું (કિ) ભાગણું, દોડણું. [ખાણું.
 નહિયા (ના) એક ચોલર.
 નહિ (અ) નકાર અર્થે. ના.
 નહિતર. નહિતો (અ) અભાવ, બદલો સૂચક.
 નહિયું (ના) નેયું. સૂઝી દૂધી.
 નહી (ના) દૂધી.
 નહીં (અ) નહિ. નકાર અર્થે.
 નળ (ના) પાણીની મોટી નળી, જળનો માર્ગ.
 નળવાઈજવું (કિ) અશક્ત થવું.
 નળિકા (ના) નળી.
 નળિયું (ના) નળના આધારનો ઠીકરાનો ધાટ.
 નળી (ના) નલિકા. [અડધો નળ.
 નળીદાર (ના) નળીવાળું. નાળચાણું.
 નળો (ના) પગનો ધુટણથી પાટલી લગીનો
 ભાગ. મોટી નળી.
 નળોડી (ના) સાંકડી વાટ, નેળ, નાળ, ગંદી.
 ના (અ) નકાર, અભાવ, સુકાબલે, અપ્રસ-
 નતા, અશક્તિ દર્શક.
 ના (અ) ફારસી શબ્દો પૂર્વે અભાવ અર્થે
 લાગેછે. જેમ, નાદાર, નાદાન, નાપાક ઈં
 માંગણું (ના) નાડી કે ચોરીઅજોરવવાનું નાકું.
 નાંદિયો (ના) નંદી, મહાદેવનો પોટીઆ.
 નાઈ (ના) નાચિક, નાવી, હળમ, વાળદ.
 નાઈક (ના) નાચેક, ટૂંકીપાઈઓનો સુખી.
 નાઈબ (ના) નાચબ, ખીલ દરજાનો, કે.

નાઈલાજ (અ) નિરૂપાય, ન છૂટકે.
 નાઈમેદ (વિ) નિરાશ, આશાભંગ.
 નાએક (ના) નાયક, મુખી.
 નાક (ના) નાસિકા, પ્રાણેન્દ્રિય. ટેક. શોભા.
 નાક ભંચું રહેલું (કિ) ટેક રહેલો. [રવળ. આકાશ.
 નાક કંદું (વિ) નકંદું, કપાયલા નાકવાળું. નિ-
 નાક કપાલું (કિ) આખરૂં જવી. [લેબ.
 નાક કાપું (કિ) શોભા, આખરૂં લેવી.
 નાક ધસું (કિ) પરતાવો કરવો. માફ માગવી.
 નાકની દાંડી (ના) નાકનો ઉપલો દાંડી જેવો
 નાકબૂલ (અ) અસંમતિ દર્શક. [અવયવ.
 નાકમાં બોલલું (કિ) ગુણુ બોલલું.
 નાકલીટી, નાક લં.સોટી (ના) નાક ભોંય પર
 ધસલું તે. માફી.
 નાકું (ના) દંરવાળો. છેડો. કાણું. નાંગળું. થાણું.
 નાકેદાર (ના) થાણેદાર, જગત ઉધરાવનાર.
 નાકેબંદી (ના) નાક બંધ કરવાનું કામ.
 નાકેસ (વિ) અધુરું, અપૂર્ણ.
 નાકોઅત, નાકોવત (વિ) અશક્ત, નિર્બળ.
 નાકોતી (ના) અશક્તિ, નબળાઈ.
 નાખ (ધા) ફેંકલું, તળું છંદ અથે. [ગાળલું.
 નાખલું (કિ) ફેંકલું. પાચરલું. ઓડલું. સોંપલું.
 નાખુદા (ના) નખોદા, ટંડેલ, નાખવો. સરંગ.
 નાખુશ (વિ) દલગીર. હદાસ. અપ્રસન્ન.
 નાખુશી (ના) અપ્રસન્નતા, ગેરમરજ.
 નાગ (ના) એક જાતનો મોટો સાપ. એક
 દેવ. હાથી. લવંગ. [પરમ સુંદર સ્ત્રી.
 નાગકન્યા (ના) નાગ નામના દેવની કન્યા.
 નાગકેસર (ના) એક ઔષધિ.
 નાગકું (વિ) નાલુકું નિર્બળ. એકવહું.
 નાગણી (ના) નાગણ, નાગની સ્ત્રી.
 નાગણલું (ના) દોરના ગળાનું દોરકું.
 નાગપાંચિમ (ના) આવણીની પાંચિમ.
 નાગપાશ (ના) નાગનું શું હળું, ચૂડ. એક બંધ.
 નાગર (વિ) નગરનો રહીશ. ચતુર.
 નાગર (ના) આઠાણ તથા વાણિયાનો એક
 વર્ગ. સૂઠ. [વેલો.
 નાગરવેલ, નાગરવેલી (ના) ખાવાના પાનમાં
 નાગરી (વિ) નગરનું. નાગર સંબંધી. દેવનગરી.
 નાગરી (ના) ચતુરા. નાગરની સ્ત્રી. નાગરેણ.

નાગરીગોઠ (ના) ચતુરાઈની છેતરપીંડી.
 નાગણાં (ના) નાના સાપ. નાગનાં ચિત્ર.
 નાગલી (ના) બાવટા કોદરા જેવું એક હલકું
 નાગલું (ના) નાગકું, નાકું. [અના
 નાણું (વિ) નચ્ન. દેવાળિયું. નિર્લજ. ખુલ્લું, ર
 નાગોવધોદ (ના) તરકો છતે પડતો વધોદ. [હંદી.
 નાધોરી (વિ) દોર પાળનારા.
 નાચ (ના) નૃત્ય. મેંકક, મિજલસ.
 નાચકો (ના) ળકો.
 નાચણ (ના) નાચકારી સ્ત્રી, વેશ્યા, રાંડ.
 નાચનવેડા (ના) વેશ્યાના ચાળા.
 નાચલું (કિ) નૃત્ય કરલું. ફરફ.
 નાચાર (ના) લાચાર, નિરાશિત, મોઢાર.
 નાચારી (ના) ગરીબાઈ, નાચાર હાલત.
 નાચેણ (ના) નાચણ, નાચનારી.
 નાજર (ના) અંદાલતનો એક અમલદાર. હી-
 જડાની એક જાતિ.
 નાલુકું (વિ) કુમળું. પાતળું. નરમ. [કિ.
 નાલુકું (વિ) રીંક. તંકલદી. અશક્ત. થોડું.
 નાલુકાઈ, નાલુકી (ના) નાલુક હાલત.
 નાટ (ના) નૃત્ય. (અ) નેટ, નક્કી.
 નાટક (ના) એક દ્રશ્ય કાવ્ય. ખેલ. વેશ.
 નાટકશાળા (ના) નાટક દેખાડવાની જગા.
 નાટકી (વિ) નાટક સંબંધી. નાટક કરનાર.
 નાટારંગ (ના) નાટક, નાચ વગેરેના રંગ.
 નાડ (ના) નાડી, શિરા. દોરી. કુચી. ચામ-
 નાટણ (ના) ચામડાનું દોરકું. [ડાનું દોર.
 નાડલું (ના) નાટણથી જકડલું.
 નાડાછડી (ના) નાડું, જે કે વધારે રંગનું ન-
 નાડી (ના) નાડ. કસ. દોરી. [તર.
 નાડું (ના) રંગિત દોરો. ખાડી, કસ.
 નાણકું (ના) નાણું, પૈસા.
 નાણલું (કિ) માપલું, તપાસલું. ન આણલું.
 નાણાવટ (ના) નાણાખતર, રાહકારપેક.
 નાણાવટી (ના) નાણાનો વેપારી, સરકારી.
 નાણું (ના) નાણકું સિક્કા. ધન. મૂલ્ય. [હંદી.
 નાત (ના) જ્ઞાતિ. એક વર્ગ.
 નાતળહાર (વિ) નાત વ્યવહાર બંધાયેલ.
 નાતરિયા (વિ) નાતરાં કરનાર.
 નાતરિયું (વિ) નાતરામાં આણેલું, આંગળિયું.

નાતર (ના) સ્ત્રીનું પુનર્લેખન. નાતું, સંમંધ.
 નાતવરે (ના) ક્ષાતિબોજન, જમણવાર.
 નાવાન (વિ) અશક્ત, નોંધાવત. નિરાશ્રિત.
 નાવાલ (ના) પ્રિયતમસ. તાનરખમી રીસેખર,
 નાતીલું (વિ) નાતતું. [અથેલની દીવાળી.
 નાતું, નાતો (ના) સંબંધ, વ્યવહાર.
 નાથ (ના) ધણી, પતિ. એક જાતના વેરાળી.
 હોરના નાકમાંની દોરી.
 નાથતું (કિ) હોરતું નસકોડે કાચતું તે.
 નાદ (ના) સ્વર, અવાજ. હંદ, ટેવ. ગર્વ, તોર.
 નાદર (વિ) દુર્લભ, અમૂલ્ય, સરસ.
 નાદાન (વિ) અશ્વસમન્ત, અજ્ઞાન, મૂર્ખ.
 નાદાળી (ના) અજ્ઞાન, ખેવડુદી.
 નાદાર (ના) દેવાળિયો. ગરીબ.
 નાદારી (ના) નાદારપણું ગરીબાઈ.
 નાદી (વિ) તોરી, છંદી, અભિમાની.
 નાધકું (વિ) નાતું. (ગ્રામ્ય).
 નાના (ના) સુસલમાનની મોટી રોટી રોટલો.
 નાનકું (ના) એકપંથી સાધુ.
 નાનકું (વિ) નાતું, છોટું.
 નાનકું (વિ) વિધવિધ, તરેહતરેહના.
 નાના (વિ) વિધવિધ, તરેહતરેહના.
 નાની (ના) માની મા, માતામહી, આજ.
 નાતું (વિ) છોટું, થોડું, હેઠું, ઝાણું, લઘુ.
 નાતુંસતું (વિ) નાતું સરખું. જેવું તેવું.
 નાનેતર (ના) આજ પડજાતું શ્રાદ્ધ.
 નાનેર (વિ) નાતું, લઘુત્વદર્શક.
 નાનો (ના) માનો ખાપ, માતામહ, આલો.
 નાન્દી (ના) નાટકનું મંગળાચરણ.
 નાન્દીશ્રાદ્ધ (ના) વૃદ્ધિશ્રાદ્ધ.
 નાન્યતર (વિ) નર કે નારી નહિ તેવું. નપુંસક.
 નાપસંદ (વિ) અપ્રસન્ન. અલુગમતું.
 નાપાક (વિ) અપવિત્ર. પાપી. દોષી.
 નાપાકી (ના) નાપાક હાલત.
 નાપાકી (કિ) ના કહેવી, નકાર કરવો.
 નાપાક, નાપિત, (ના) નાવી હજમ, વાળંદ,
 નાપમાન (ના) જાણવા રંગનું. [ગાંધ્યજી.
 નાપરમાન (વિ) જાણવા રંગ. અવજ્ઞા.
 નાપુદ (વિ) સમૂળ નાશ, ઉચ્છેદ, નસતાન.
 નાબ (ના) નાવ, હોડી. નાલિ.

નાભિ (ના) દુડી. પેટાનું મધ્ય.
 નાભિસ્પર્શ (ના) દુડીરૂપી પદ્મ.
 નામ (ના) અભિધાન. સંજ્ઞા. સંબંધનો એક
 વર્ગ, પ્રાતિપદિક. કીર્તિ, પ્રસિદ્ધ.
 નામકરણ (ના) નામ પાડવાનો સંસ્કાર.
 નામજનું (વિ) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ, નામાંકિત.
 નામજોગ (વિ) નામવાળું. નામ હપરતું.
 નામજુર (વિ) નાકજુલ, રદ. ખાતજી.
 નામદાર (વિ) નામવર, મરાહર, પ્રખ્યાત
 નામદારી (ના) પ્રસિદ્ધિ, ખ્યાતિ, પ્રખ્યાતિ.
 નામના (ના) કીર્તિ, આખર.
 નામનિશાન (ના) સંજ્ઞા તથા નિશાની, અ-
 ભિધાન અને એધાણ.
 નામનું (વિ) જોડું. નામમાત્ર, દેખાડવાનું.
 નામરાશિયા, નામરાશી (વિ) એક રાશિના
 નામવાળા, નામેરી.
 નામદ (વિ) નપુંસક. હીજરો. કાયર.
 નામદાઈ, નામદી (ના) નાકોતી. કાયરતા.
 નામવર (વિ) નામદાર. નામાંકિત.
 નામતું (કિ) રેડતું. ધાર પાટવી.
 નામાંકિત (વિ) પ્રખ્યાત, નામીયું. નામવર.
 નામાવળી (ના) નામમાળા, નામેનો હાર,
 નામી, નામીયું (વિ) પ્રખ્યાત, નામાંકિત.
 નામું (ના) લેણદેણનો લેખી હિસાબ. હક.
 વાર્તા. બખર, વૃત્તાંત. નામ.
 નામુંકામું (ના) ઠેકાણુસહિત નામું.
 નામુંકર (વિ) નાકજુલ.
 નામુનાસિય (વિ) અધરિત, નાલાયક.
 નામુરાદ (વિ) આશાભંગ, નિરાશ, નાહમેદ.
 નામેરી (વિ) નામરાશી.
 નામેશી (ના) બેઆખર. હીણપત. બટ્ટો.
 નાયક (ના) ઉપરી, મુખી. શુભી પુરુષ. આ-
 શક. વડો સીપાઈ,
 નાયકા (ના) નાયિકા, શુભવાન સ્ત્રી. પ્રિયા. મા-
 નાયકી (વિ) નાઇબ, ખીલ દરગજતું. [શુક.
 નાર (ના) નારી, સ્ત્રી, ખાયડી, વહ.
 નાર (પ્ર) કર્પુત્વદર્શક જેમ, જેનાર, ખાનાર.
 નારકી, નારકીય, (વિ) નરક સંબંધી.
 નારણું (ના) ગામના નામની ભુંગળી.
 નારંગ, નારંગી (ના) સંતું, એકાદ્ય.

નારદ (ના) એ નામના ઋષિ.
 નારદવિદ્યા (તા) જે જાણને લડાવવાની કળા.
 નારાજ, નારાજ (વિ) અપ્રસન્ન. કોપાયમાન.
 નારાયણ (ના) શેષશાયી વિષ્ણુ. સંન્યાસી.
 નારાયણખલિ (ના) પિતૃના ઉદ્ધાર માટે એક નારિકેળ, નારિયળ(ના)નાળિયેર, શ્રીફળ. [આદ્ય.
 નારી (ના) નાર, સ્ત્રી, બેરી.
 નાર (ના) ગામની પેદાશમાંથી ઘેાલી, હળ-
 મ વગેરે ધ ધાદારીને અપાતી હુંકસાઈ.
 નાલ (ના) નાળ, દાંડી.
 નાલકી (સ્ત્રી) એક ખુરસી ધાટી પાલખી.
 નાલાયક (વિ) અધટિત, ગેરવાળખી. અયોગ્ય.
 નાલાસ, નાલેસી (ના) નિદા, બદગોઠ. ગીબત.
 નાવ (ના) નૌ, નૌકા, હોડી, વહાણ.
 નાવડી, નાવડું (ના) હોડકું, નાની હોડી.
 નાવલો (ના) ધણી, સ્વામી, વર, પીયુ.
 નાવાકેડું (વિ) અણબણ.
 નાવરસું (વિ) ન ધણિયાતું. વારસ વિનાતું.
 નાવિક (ના) નાવ ચલાવનાર, ચૂકાની, ટંબેલ.
 નાવિક (વિ) નૌકા સંબંધી.
 નાવી (ના) નાવિક, હળમ, વાળંદ, શેમશત્રુ.
 નાશ (ના) સંહાર. અવ્યવસ્થા. હાનિ.
 નાશક (અ) નાશ કરનાર અર્થે. જેમ કદનાશક.
 નાશકારક (વિ) નાશ કરે તેવું.
 નાશવંત (વિ) નાશ પામે તેવું, અસ્થિર.
 નાશી (વિ) નાશ કરનાર.
 નાશેહ (ના) રાત્રને શેહમાંથી ખસેડવો તે.
 નાસતો (ના) શિરામણ, સવારમાં કાચું કોરૂ
 નાસરડું, નાસરણું (ના) નાશી જવું તે. [ખાણું તે.
 નાસરો (ના) જમડી, એક પ્રાચીન ચલણી સિક્કો.
 નાસવું (કિ) ભાગવું, ઠરથી ઉતાવળા હોડવું.
 નાસા (ના) નાસિકા, નાક, ધાણેદ્રિય.
 નાસાનાસ (ના) નાસભાગ, દોડાદોડ.
 નાસિકા (ના) નાક, સુંઘવાની છદ્રિ.
 નાસીપાચેસ, નાસીપાસ (વિ) નિરાસ, નાહમેદ.
 નાસુર (ના) એક છિદ્રે રોગ (નાદ, ગળામાંનો).
 નારિતક (વિ) ઈશ્વરનું અસ્તિત્વ ન માનનાર.
 નાહ (ના) ધગધગતો અંગારો.
 નાટક (અ) વગર હોં, ગેરવાળખી. નાટકમું.
 નાહર (ના) વાધ.

નહીં (અ) નહિ, નહીં (કવિતામાં).
 નાળ (ના) નાળ, ગર્ભની કુંડીની નળી. દાં
 પગે અથવા પગરખાને જડવાનું લોહનું
 ભડું પતરું. ગલી. પરનાળ.
 નાળકું, નાળચું (ના) નાળકું, નાની નળી.
 નાળખંદ, નાળખંધ (ના) નાળ જડનારો.
 નાળવું (ના) આરી, આખોરાને જડેલી નાટ
 નાળા (ના) એક ગમતું નામ. [નળી.
 નાળિયેર (ના) નારિકેળ, શ્રીફળ.
 નાળિયેરપાક (ના) કાપરપાક, એક મીઠાઈ.
 નાળિયેરી (ના) નાળિયેરનું ઝાડ.
 નાળું (ના) ગરનાળું, પાણી જવ. નો નાનો મારું.
 નિ (ઉ) નિશ્ચય, અભાવ, અતિશય, નિરંતર
 ઈત્યાદિ અર્થે.
 નિંગળવું (કિ) નીતરવું, નીગળવું.
 નિંદવું (કિ) નીંદવું, દાતરડીએ ખેતૂર સાડું
 નિ: (ઉ) "નિ"ના અર્થમાં. [કરવું.
 નિ:શક (અ) બેધડક, શંકાવગર.
 નિ:શેષ (અ) અશેષ, તમામ, ખીલકુલ.
 નિંકટ (અ) નજીક, પાસે, હુંકડે.
 નિકન્દન (અ) નિર્મળ. સમૂળચું એથી નાં
 નિકર (ના) આકર, જ્યો, ટાળું. બંડાર. [વિ
 નિકર (અ) નહિતો, નહિતર.
 નિકોરી (ના) મોરી. પાણીનો સાંકડો મારું
 નિકેતન (ના) મ્યાન, ટેકાણું. ધર.
 નિક્ષરણ (ના) નીખાર, મોટી આટ.
 નિખર્વ (વિ) સો અબજ. ૧૦૦૦ કરોડ (સંખ
 નિખાદ (ના) નિપાદ, ગાયનનો સાતમે ર
 નિખાલસ (વિ) નિષ્કપટ. શુદ્ધ ખુલ્લા મન
 નિગમ (ના) વેદ, શ્રુતિ. ઈશ્વર, પરિણામ.
 નિચિંત (વિ) નચિંત, નિશ્ચિંત, બેફીકર.
 નિજ (વિ) સ્વ, પોતાનું, ભતનું, ખાસ.
 નિર્નનંદ (ના) આત્માનંદ. પરશ્રદી.
 નિતમ્બ (ના) કુલાં, હજારાં.
 નિત્યં (અ) હંમેશ, દરરોજ, નિરંતર.
 નિત્યકર્મ (ના) નિરંતર કરવાનાં, કામ.
 નિત્યે (અ) નિત્ય, નિરંતર, હરહમેશ.
 નિદાન (ના) મૂળ કારણ. પરિણામ, છેવટ
 નિદાન (અ) છેલ્લે, છેવટે, આખરે.
 નિદ્રા (ના) બેધ, શુડાકા, નીંદ.

નિદ્રાવશ (વિ) બંધને વશ થએલો. બંધેલો.
 નિદ્રાણુ (વિ) નિદ્રાથી ભરેલું, બંધણુસી!
 નિધણિયો (વિ) ધણી વગરનો.
 નિધન (ના) મોત, મરણ, મૃત્યુ.
 નિધાન (ના) નિધિ. હામ, પાત્ર.
 નિધિ (ના) ભંડાર. ખાણ. ડોહાર. સ્થાન.
 નિન્દક (વિ) નિંદા કરનાર, નિંદાખોર.
 નિન્દવું (કિ) નિંદા કરી.
 નિન્દા (ન) દોષારોપ. બદ્ધેઈ.
 નિન્દાખોર (વિ) નિંદા કરનાર, નિંદક.
 નિન્ધ (વિ) ધિક્કારવા યોગ્ય.
 નિપજ (ના) ક્ષપણ, પેદાર. લાલ. ઉત્પત્તિ.
 નિપજવું (ના) પેદા થવું. લાલ થવો.
 નિપટ (અ) છેક. (વિ) નર્ફકે, ખેશરમ.
 નિપાત (ના) નાશ. લાંબા પટવું તે.
 નિપુણ (વિ) કુશળ, પ્રવીણ, કાબેલ.
 નિપુણતા (ના) પ્રવિણતા, વાહકગારી.
 નિપંધ (ના) લખાણની એક ભત, પ્રબંધ.
 નિષ્કર (વિ) નિર્ભર, મળખત, સંગીન.
 નિમક (ના) મીઠું, લવણ, હુણ, ખાર.
 નિમકહરામ (વિ) હુણ હરામી, કૃત્રી, જેનું
 ખાધું હોય તેનો અપકાર કરી.
 નિમકહલાલ (વિ) કૃત્રી, ઉપકાર ન ભૂલનાર.
 નિમગ્ન (વિ) ક્ષેપેલું, મચેલું, મસ્ત, ગરક, લીન.
 નિમણુક (ના) નિયમિત વહેંચણુ. ગોઠવણુ.
 નિમંત્રણુ (ના) નેહું, ઈજન. નોતરું, આમંત્રણુ.
 નિમવું (કિ) ઠેરવવું. રાખવું. વહેંચણુ કરવી.
 નિમાજ (ના) બંદગી. પ્રાર્થના. (મુસલમાનની).
 નિમાળા (ના) કેશ, વાળ.
 નિમિત્ત (ના) કહેશ. કારણ. લાગ બહાનુ. આળ.
 નિમિષ } (ના) આંખનો પલકારો. આંખ
 નિમેષ } દેવાયને ઉઘડે તેટલો વખત. (કિ)
 નિમેષ } જરાક. બરાબર.
 નિયનતા (ના) નિયામક, નિયમમાં, રાખ-
 નાર, ઈશ્વર.
 નિયમ (ના) ધારો, કાયદો, રીત, કરાવ પ્રત.
 નિયમિત (ના) મુકરર કરેલું. ફરવેલું નિયમવાળું.
 નિર (ક) નિષેધ, અલાવવાચક. જેમ નિરક્ષર
 નિરંકુશ (વિ) સ્વતંત્ર, આકોશચિનાનું.
 નિરખ (ના) નિયમિતભાવ. તપાસ, કસ.

નિરખવું (કિ) નિરીક્ષણ કરવું, પેખવું. કસવું.
 નિરંજન (વિ) અધકાર રહિત. તેજમય.
 નિરંજીર (અ) બરી, ચાલુ, હામશ, સદોદિત.
 નિરપરાધી (વિ) ખેગુનાહ.
 નિરસ (વિ) નરસ, રસરસ વગરનું.
 નિરધંક (વિ) નકામું, નમાલું. અકારણ.
 નિરાંત (ના) પરવાર, કુરસદ. મુખ, ચેહેન.
 નિરાકરણુ (ના) નીવેરો, નીકાલ. ક્ષિત્રય.
 નિરાકાર (વિ) આકારરહિત. સર્વાકાર. અલ.
 નિરાધાર (વિ) આધાર વગરનું.
 નિરામય (વિ) રોગ, મળ, નડતર વગરનું.
 નિરાલમ્બ (વિ) નિરાશ્રય, આધારરહિત.
 નિરાશ (વિ) આશાભંગ, નાકમેદ, ફલગીર.
 નિરાશ્રય, નિરાશ્રિત (વિ) અનાય. લાચાર.
 નિરાહાર (ના) અપવાસ, લાંધણુ. [નિરાધાર.
 નિરાણું (વિ) ન્યાત, બુદ્ધિ. આયુ.
 નિરત્તર (વિ) બદ્ધમુખ, ઉત્તર ન અપાય એવું.
 નિરુદ્ધોગ, નિરુદ્ધોગી (વિ) ઉદ્ધોગ વગરનું.
 નિરુપકારી (વિ) ઉપકાર ન કરે તેવું.
 નિરુપદ્રવ (વિ) ઉપદ્રવ ન કરનાર.
 નિરુપયોગ (વિ) નકામું, ઉપયોગ વગરનું.
 નિરુપાય (વિ) ઉપાય ન આલે તેવું.
 નિરુપણ (ના) વર્ણન, ખ્યાન. વ્યાખ્યાન. કથન.
 નિરોગી (વિ) અરોગી, આરોગ્ય. તનદુરસ્ત.
 નિરોધ (ના) અટકાવ. રોકાણુ, પ્રતિબંધ.
 નિર્જીવ (વિ) નિર્મળ, અશક્ત, ગાત્રભંગ.
 નિર્જન્ધ (વિ) વાસ વગરનું.
 નિર્જમમ (ના) શુભરો. નિર્વાહ.
 નિર્જીણ (વિ) શુભરહિત. શુભ ન માનનાર.
 નિર્જીણી (વિ) નેરત્રેષ્ટપય. બેકદર, નગણો.
 નિર્વાપ (ના) અવાજ, ધોર, નાદ.
 નિર્વર (વિ) જરા એટલે ઘટપણુવિનાનું.
 નિર્વજ (વિ) નિપાણી ન હોય તેવું. વજપાનરહિત.
 નિર્વવ (વિ) જીવવગરનું, નિર્વળ. નકામું.
 નિર્વર (ના) ઝરો. ઝરણુ.
 નિર્ણય (ના) નિશ્ચય, છેલ્લેબંધરાવ, ફેસલો.
 નિર્ણય (વિ) દયાવિનાનું, ફેર, ધાતકી.
 નિર્દેશ (ના) વર્ણન. આજ્ઞા, હુકમ.
 નિર્દોષ, નિર્દોષી (વિ) દોષવિનાનું. ખેગુનાહ.
 નિર્ધન, નિર્ધની (વિ) ગરીબ, દીન.

નિર્ધાર (અ) નક્કી, નિશ્ચયપૂર્વક.
 નિર્ધારણું (કિ) નક્કી કરણું, કરાવણું.
 નિર્ધાણ (વિ) અશક્ત, કમજોર.
 નિર્ભય (વિ) અભય. નીડર.
 નિર્ભર (વિ) ભરેલું. (ના) પેટ.
 નિર્ભરસૂના (ના) કંટાળો, તુચ્છકાર.
 નિર્ભાગ્ય (વિ) કમનસીબ, અભાગી.
 નિર્ભાગ્ય (વિ) ભ્રાંતિ વગરનું.
 નિર્ભેદ (વિ) અભેદ, ભેદાય નહિ તેવું.
 નિર્ભળ (વિ) મેલ વિનાનું, સ્વચ્છ.
 નિર્ભાણ (વિ) સર્જિત, ઠેરવેલું, કરેલું.
 નિર્ભાલ્ય, નિર્ભાળ (વિ) દેવાર્પિત, અર્પેલું.
 નિર્મિત (વિ) નિર્માણ કરેલું, સર્જિત. [કાણું.
 નિર્મૂળ (વિ) નિરાશ, ભૂખણું પાછું ફરેલું.
 નિર્મૂળ (વિ) સમૂળ, મૂળવિનાનું.
 નિર્લજ્જ (વિ) બેશરમ, નરંકર.
 નિર્લોભ, નિર્લોભી (વિ) લોભ વગરનું.
 નિર્વંશ (વિ) વંશ-સંતાન-રહિત, ઉચ્છેદિયું.
 નિર્વંશ (ના) નસંતાન, ઉચ્છેદ, નખોદ.
 નિર્વાણ (વિ) છેલ્લું. નિશ્ચિત.
 નિર્વાણ (ના) મુક્તિ, મોક્ષ, ઉદ્ધાર. છેલ્લી દશા.
 નિર્વાહ (ના) ઠકાવ. શુભરો, નીલાવ.
 નિર્વિકાર (વિ) અવિકૃતિ, વિકારરહિત.
 નિર્વિમ્લ (વિ) અડચણ વગરનું.
 નિર્વેધ (વિ) બાધ-અડચણવિનાનું.
 નિર્વ્યસન, નિર્વ્યસની (વિ) વ્યસન-હત-વગરનું.
 નિવારણ (ના) નીકાલ. છેડો. અટકાવ.
 નિવારણું (કિ) અટકાવણું, ફર કરણું.
 નિવાસ (ના) રહેઠાણ, સ્થાન. ઘર.
 નિવૃત્તિ (ના) શાંતિ. તિરાંત, પરવાર.
 નિદેહન (ના) વિહિત. નમ્રતાથી કથન.
 નિશ (ના) નિશા, રાત્રિ, રાત.
 નિશદ્દિન (ના) રાત દહાડો, સદાકાળ.
 નિશા (ના) નિશ, રાત, રૂનિ.
 નિશાકર (ના) ચંદ્ર, ચાંદ, શશિ.
 નિશાચર (ના) રાક્ષસ. ચોર. ભૂત ધૂવર. વાગળું.
 નિશાણ, નિશાન (ના) ધબ. તાકેલું બિંદુ. ચિહ્ન.
 નિશાની (ના) ચિહ્ન. ચાંદગારીની ચીજ.
 નિશાળ (ના) શાળા, શિક્ષણગૃહ. [ની વિધિ.
 નિશાળગણ (ના) છાત્રોને નિશાળે બેસાડવા.

નિશાળિયો (ના) વિદ્યાર્થી.
 નિશા (ના) કેદ, અમલ.
 નિશોતર (ના) એક ઝાડના મૂળિયાં. (બુલાખનાં
 નિશ્ચય (ના) કરાવ, તોડ, નિર્ણય. પતીળ.
 નિશ્ચિંત (વિ) ચિંતા વગરનું. બેફીકર.
 નિશ્ચાસ (ના) નીસાસો.
 નિષાદ (ના) ગાયનનો સમ્પન્ન સ્વર.
 નિષેધ (ના) અટકાવ, પ્રતિબંધ. નકાર.
 નિષેધક (વિ) નિષેધ કરનાર.
 નિષ્કપટ, નિષ્કપટી (વિ) કપટરહિત.
 નિષ્કલંક (વિ) કલંકવિનાનું. શુદ્ધ.
 નિષ્કામ (વિ) ઈચ્છારહિત. અપામ્ય.
 નિષા (ના) આસ્થા, એકીન.
 નિષ્પક્ષપાત, નિષ્પક્ષપાતી (વિ) તરફદારી નકરે
 નિષ્કળ (વિ) અદ્વળ, વ્યર્થ, મિથ્યા, નાહક. તિવું.
 નિસબત (ના) સંબંધ, વળગણ. સંબાળ.
 નિસ્તરણું (કિ) પાર પડણું, તરણું.
 નિસ્તારો (ના) ઉદ્ધાર, છૂટકો.
 નિસ્તેજ (વિ) શીકું, તેજરહિત.
 નિસ્પૃહ, નિસ્પૃહી (વિ) બેદરકાર, બેપરવા.
 નિહાલ (વિ) પૂર્ણ. કૃતાર્થ.
 નિહાળણું (કિ) ધારીને-તાકીને જોણું, પેખણું.
 ની (પ્ર) સંબંધ અર્થે નારી ભતિમાં, જે
 ઈશ્વરની આજ્ઞા પ્રીતિઈચ્છા કે પ્રશ્રાઈ કે
 ચામાં, જેમ આવની, આલોની; આવો
 ની ? (આવોછા કે. નહિ ?).
 નીંદ (ના) નિદ્રા, ભૂ, ગુડાકા.
 નીંદ (ના) પાણી જવાનો માર્ગ. ગટર.
 નીંદસણું (કિ) બહાર જવું. છૂટવું. માલ
 નીંદણું (વિ) પડવું. પંકાવું. ઉપજવું.
 નીંદણીજણું (કિ) હદગહાર જવું, અમીદા થવું.
 નીંદણી રહેણું (કિ) નીંદણવું બધ થવું.
 નીંદા (ના) ગાંધર્વ વિવાહ. એક દળ.
 નીંદાલ (ના) નિષ્કલન, છૂટકો, ફરવો. કર
 વ. બુલાસો. નીંદાસ.
 નીંદાસ (ના) નીંદાસ, માલ પરદેશ જવો.
 નીંદું (વિ) ચોખ્ખું, સ્વચ્છ. સાફ.
 નીખરણું (કિ) ધોવાઈને સાફ થવું. [સરણું.
 નીખાર (ના) નિષ્કરણ, મોટી ઓટ, અતિ એ
 નીખારણું (કિ) નીખરે તેમ કરણું. કાંઠ કાઢવું.

નીગમવુ (કિ) ધાળવુ મડીલવુ, વીતવુ. ગુનરવુ.
 નીગળવુ (કિ) નીતરવુ. (પ્રવાહીવુ).
 નીગળા (ના) નીતારા, પાણીનાં રેલા, ધીપા.
 નીસા (ના) નગર, દૃષ્ટિ કાળજી મહેર.
 નીચ (વિ) હલવુ. હીલું. હતરવું.
 નીચવું (વિ) નીચેનું, નીચાણમાંનું.
 નીચવવું (કિ) નીચોવવું, નિરસ કરવું.
 નીચાણ (ના) ઢળતો ભાગ. તળેનો ભાગ.
 નીચું (વિ) નીચ. નીચવું. હોતરવું.
 નીચોવવું (કિ) નિરસ કરવું. કાળીને પાણી
 કાઢવું. ચૂસી લેવું, ધન હરવું.
 નીહારા (ના) મોરી, નીક, ગટર.
 નીહારા (ના) નેનરો, કઠાશ, નેત્રજાણ.
 નીહવું (કિ) ખૂટવું. ખૂટી પડવું.
 નીત (અ) નિત્ય, હમેશા, દરરોજ, નિરંતર.
 નીતર (અ) નહિતો, નિકર; નહિતર.
 નીતરવું (કિ) રસ ઝરવો, નીગળવું.
 નીતરાણ, નીતરામણ (ના) નીતરેલું પાણી.
 નીચું (વિ) નીતરેલું, સ્પષ્ટ, નિર્મળ.
 નીતિ (ના) અર્થશાસ્ત્રના નિયમો. વર્તન. આ-
 ચાર. ન્યાય. સદાચાર. સન્માર્ગ.
 નીતિમાન (વિ) સદાચારી. ન્યાયી.
 નીદણ (ના) નીદાણ, નકામું ધાસ વગેરે.
 નીદર (ના) નિદ્રા. ભંધ, નીદ.
 નીદવું (કિ) નિદ્રવું, ખેતર સાફ કરવું.
 નીધ (ના) નિધિ. ખજાનો, ભંડાર.
 નીધાળો (ના) નેધાળો; એક ઝાડ તથા તે.
 નીધવું (કિ) નિર્વહન થવું, ટકવું. [નાં] ધી.
 નીધાઈ (વિ) ટકાઈ. કામચલાઈ. [દગ.
 નીધાડો (ના) નીધો, દુશ્મનના કાચા વાસણનો.
 નીધાવ (ના) નિર્વાહ. ટકાવ. ગુનરાન.
 નીધાવવું (કિ) ટકાવવું, ચલાવવું.
 નીધાવો (ના) નીધાવ, નિર્વાહ, ગુનરો.
 નીધો (ના) નીધાડો, કાચા માટીના પાત્રનો.
 નીધી (ના) નિયમ. (વિ) અર્થ. [દગ.
 નીધી (ના) પટ્ટીવાળો મોઢાંધરનો અગરખો.
 નીધી (ના) પાણી, જળ, હદક, અપ, આળ.
 નીરવું (કિ) આગળ મૂકવું. નાખવું.
 નીરો (ના) ખજુરી, તાકી કે નાળિયેરીનો તા.

નીલ (વિ) ઘેરો આસમાની. (રંગ).
 નીલમ્. નીલમણી (ના) એક હીરો. આસમાની.
 નીલામ (ના) લીલામ, હરાજી, હાળજી. [મિણી.
 નીલું. (વિ) ઘેરા આસમાની રંગનું.
 નીલરવું (કિ) ચૂંટાવું. કેળવાવું. નીકળવું. સિદ્ધ.
 નીલારો (ના) નીલાલ. કરાવ. ફેસલો. [યિયુ.
 નીલી (ના) સ્ત્રીનાં લગ્નગામી ગાંઠ.
 નીલેડો (ના) નીલાડો, છેડો. કરાવ. [યિયર.
 નીશા (ના) પતીલ. સાણ, વાટવાનો ચપટો.
 નીશાતરો (ના) નીશાપર વાટવાનો ગોળ પ-
 નીસરણી (ના) સીડી, નિઃસરણી. [યિયર.
 નીસરવું (કિ) નિરસરણ થવું, નીકળવું.
 નીસાસો (ના) નિધારા. નીચો આસ.
 તું (પ્ર) છટ્ટી વિભક્તિનો નાન્યતર નતિનો.
 જેમ, ધરતું અદલું, રામતું નામ.
 નુકસાન ૧ (ના) નાશ, હાનિ, બગાડ, ખરા-
 નુકસાની ૧ ખી. તેડો, ગેરફાયદો. તથા તે-
 નો બદલો.
 નુકતો ૧ (ના) નવો ખુટ્ટો, તર્ફ. મેળવણી. ગુ-
 નુખતો ૧ મલેખ. ફારસી હરફનું ચિહ્ન.
 નુગરું (વિ) કૃતમ્મી. નિર્લેખ. ગુરુ વગરનું.
 નુતિ (ના) સ્તુતિ, સ્તવ, સ્તોત્ર, સ્તવન, કી-
 નુત, નુન્ન (વિ) પ્રેરણા કરેલું, ફેરેલું. [તન.
 નૂતન (વિ) નવું, તાજું, નોતમ, નવીન.
 નૂન (વિ) ન્યૂન, ઓછું, કમ.
 નૂપુર (ના) નેપુર, ઝાંઝર.
 નૂર (ના), તેજ, પ્રકાશ. સૌર્ય. જાડીમાંડ.
 નૂરખાં (ના) સલીન બાદશાહની બેગમ.
 નૂરી (ના) તુતી, પોપટ જેવું લાલ પંખી.
 નૂત્ય (ના) નાચ.
 નૂપ, નૂપતિ (ના) રાત્ર, ભૂપ.
 મૃસિંહ (ના) વિષ્ણુનો એક અવતાર.
 ને (અ) અને. તથા, વળી.
 ને (પ્ર) ખીજ વિભક્તિનો જેમઃ ધનને ભય.
 ને, (પ્ર) ની અર્થે ક્રિયાપદનો જેમઃ આવને,
 ને (વિ) એકું (જૂની કવિતામાં).
 નેક (વિ) આચારિક, સાચું. નીતિમાન. ભલું.
 નેક નગર (વિ) ચોખ્ખી ધાનતલું. [સખી.
 નેકનામ (વિ) નેકીથી પ્રખ્યાત. યજ્ઞેલું. [મનસાઈ.
 નેજા (ના) કાચાનાડી આચર મીનિ.

नेगळुं (कि) आळुं.
 नेळा (ना) हुड्कांनीं लांणी आभळांचाणी. नणी.
 नेळरा (ना) नेनडटास, नयनआळु.
 नेले (ना) लाडो.
 नेट (अ) नट्टी, निश्चयपूर्वक.
 नेट (ना) झीझी लण्णीतुं हापड.
 नेउ (अ) पासें घेने, नळक.
 नेडो (ना) स्नेह, प्रेम. (कविताभां).
 नेण (ना) नेत्र, नयन, आंभ, लोचन, चक्षु.
 नेतर (ना) ऐक आठ तथा तेनी डाणी. सोप्री.
 नेतइं (ना) रवेने आंधिळुं होरडुं. [नलि.
 नेति (अ) न छति. अक्षण, अनंत, अपार. अ
 नेत्र, नेन (ना) आंभ, नयन, नेण, लोचन.
 नेपाणो (ना) ऐक देखक औपधि.
 नेपुर (ना) नूपुर, अंजर.
 नेष्टा (ना) अलीआनी कस नापवानो गाणो.
 नेम (ना) नियम. निशान.
 नेमळुक (ना) निमळुक. गोडवळु.
 नेमळुं (कि) निमळुं, वणगाडुं. सोंपळुं.
 नेव (ना) छापराना छेडाना नणियां.
 नेवळे (ना) नेवामां.
 नेवाणी (ना) नेव पडवानी जगा.
 नेवुं (वि) वं, (संख्या).
 नेवभूडुं (कि) विसारे नांभळुं.
 नेयाशी (वि) दड (संख्या).
 नेश, नेष्ट, नेस (वि) अलागी. कंठुस.
 नेस (ना) नस, नया, रग, शिरा.
 नेसडो (ना) गोवाणतुं रडेकाळु.
 नेस्ती (ना) मोही, वाल्गिओ, पोरान्नी वेथनार.
 नेड (ना) स्नेह, प्रेम, प्यार.
 नेडटो (ना) नेड, स्नेह. नेसडो.
 नेडेर (ना) नडर, पाणीनो मोटो वेडेलो.
 नेडइं (ना) पाणीनो नानो वेडेलो.
 नेण (ना) नजोडडी, नाण. सांकडी वाठ. नणी.
 नेकतं, नेकती (वि) दक्षिण पश्चिमनी वस्थेनी.
 नेयायिक (वि) न्यायशास्त्री.
 नेयुं (ना) नवेवो, नभटे लगतो लाग.
 नेवेद, नेवेध (ना) प्रसाद, देवने धरवेवो जे.
 नेविक (वि) आरितक. निघाताणो. ५१ राक.
 ने (अ) नडे, न, म, मा. जेम: ते उं नो कर.

ने (अ) छडीनो नरवणिमां. जेम तेनो हार
 नांभ (ना) दीपळु, दांयळु, यादहारत.
 नेंधळुं (कि) हापड करडुं, टपकावडुं, लण्ड
 नेक (ना) आणी, टोच. टेक, पाळु, वट.
 नेकहार (वि) नेकवाणुं. अशीहार. ट्रेडीलुं.
 नेकर (ना) याकर, हास, सेवक, भिदमहार
 नेकरी (ना) याकरी, सेवा, हासत्व, पनेदगारी
 नेळुं (वि) शुद्ध, अलायडुं, पृथक्, पिसक
 नेळळुं (ना) वेळुं, सेलो, गायने पगे आंध
 वातुं होरडुं.
 नेट (ना) अलणी हागण. यादी. दीप. नांध
 नेलां (ना) वरकन्या तरेकनां आलुसोनी आ
 नेलुथो (ना) विवाहने ऐक दीवान. [व न
 नेतरळुं (कि) निमंत्रण करडुं, तेडइं, जोडा
 नेतरियो (ना) नेतरां देनारो. [वडुं
 नेतइं (ना) आमंत्रण, तेडुं.
 नेध (ना) थांलवानो कामचलाड टेडा.
 नेधाइं (वि) निराधार. निराश्रित.
 नेणत (ना) मोटुं नगाइं.
 नेम (ना) नवमी तिथि. हिंडुनी नवमी त
 नेय (अ) न होय. [रीप
 नेर (ना) नूर, लाडुं.
 नेरळुं (ना) देवीनी नवरात्रमांनी अष्टक रात
 नेरपडुं (कि) छार पडडुं, यालळुं थडुं.
 नेरियुं (ना) नभोरियुं.
 नेडे (अ) न होय, (आम्य).
 नेडो (ना) नभोर, नभस्त, नभना छजरा
 नेण (ना) नडल, नेणियो.
 नेणवु (कि) गोरसुं साइ करडुं.
 नेणियो (ना) नेण, नडल, ऐक प्राणी.
 नेणी करम (ना) ऐक योगनी क्रिया. हावतइं.
 नेणीनाम (ना) आवणु शुद्ध, नेण पूज
 ननो दिन. [दुयरो.
 नेणुं (ना) नातुं सापोलियुं. गोरसुं धोवानो
 ने, नेडा (ना) वडाळु, मछवो.
 नेतम (वि) नूत, नडुं. शोळडुं.
 न्यात, न्याति (ना) नात, जति, ज्ञाति.
 न्यातीळुं (वि) नाततु. जतितुं.
 न्याय (ना) धनसाद. तुस्तना. सायवट. ऐक
 शास्त्र. धारो: नियम. दृष्टांत नियम.

ન્યાયાધીશ (ના) ઈસાઈ કરનાર અધીકારી,
ન્યાયી (વિ) ન્યાયવાળું, વાનખી. [નડને]

પાણ (વિ) ભૂકું. અલગ.

પાણ (વિ) દ્રવ્યથી ભરપુર, પૂર્ણ. કૃતાયં.

પાણ (ના) ન્યાય કરવાની રીતિ.

ન્યૂન (વિ) ઓછું, ઉણું, કમ.

ન્યૂનતા (ના) ઓછાપ, કમતાઈ.

ન્યુ (વિ) નવું (અંગ્રેજી).

ન્યુસ, ન્યુસપેપર (ના) વર્તમાનપત્ર, અખબાર.

પ.

પ (ના) ૨૧ મો વ્યંજન.

પ (પ્ર) પાળક, રક્ષક અર્થે. જેમ: ભૂપ=રાજ.

પ (પ્ર) પીનાર અર્થે. જેમ: મધુપ=ભમરો.

પકડ (ના) પકડવાનો દાવ. ધરવાની કળા,
ઓળટ. (દરજું. શોધવું.)

પકડવું (કિ) ધરવું, ઝાલવું, ખાઝવું. કળજે

પકડું (વિ) પગલું, મોકળું, પોહોળું.

પકવું (કિ) પાંકે તેમ કરવું.

પકવાન (ના) મીઠાઈ.

પકવાસા (ના) છાપરે જડેલી ચીપો.

પકાઈ (ના) ખંધાઈ.

પકડું (વિ) પુકત, પાકું, પૂર્ણ માહિતગાર.

પકવ (વિ) પાકેલું, રાંધેલું. તૈયાર.

પકવાન (ના) પકવાન, મીઠાઈ. રાંધ્યું ધાન.

પક્ષ (ના) પાંખ. પખવાડિયું. આધિયાં. બા-
જી. ઉપરાણું. મત. વર્ગ. વાદવિષય.

પક્ષધાત (ના) અર્ધું અંગ રહી જવાનો રોગ.

પક્ષપાત (ના) તરફેણ, તરફદારી. [પખવા.

પક્ષાધાત (ના) પક્ષાધાત. પખવા.

પક્ષાપક્ષી (ના) પક્ષપાત્ર, રાખરખાવટ.

પક્ષિણી (ના) પખીની માદા.

પક્ષી (ના) પાંખવાળું પ્રાણી, મખી.

પક્ષી (વિ) પક્ષ કરનાર, મળતિયો.

પક્ષે (અ) બીજી રીતે ભેતાં, વિરુદ્ધે.

પક્ષ (ના) પક્ષ, પાંખ.

પખાન (ના) પખાન, મુદંગ, જેક વાલિવ.

પખવારિયું (ના) પક્ષ, પંદર દિવસ.

પખાન (ના) પખવાન, મુદંગ.

પખાણ (વિ) પખાન વગાડનારો.

પખાણ (ના) પચખલ, મદક, પાણીની ચા-
મડાની ચેલી. પક્ષાલન, શિવમંદિર સંગે
ધોઈું તે.

પખાલી (ના) પખાલનો ધંધો કરનાર.

પખાળવું (કિ) પક્ષાલન કરવું, ધોટું, સાફ કરવું.

પખું (ના) પક્ષ, તફું.

પગ (ના) પદ, ચરણ, પાય. પાયો. ચલનશક્તિ.

પગચાપી (ના) પગ દાખવાતું કામ.

પગલું (વિ) મોકળું, પોહોળું. [રા, ચાણું.

પગધાર (ના) પગચિયાંને આંતરે બેસવાનો ચો-

પગધારિયું } (ના) સોપાન, આરોહણ, પા-
પગચિયું } યરી.

પગથી (ના) પગવાટ. લાંબું પગચિયું.

પગર (ના) ધામ. પરસેવો. અનાનનું કસણું
છૂંદી દાણા કાઢવા તે.

પગરખું (ના) પાયત્રાણ, જોડો.

પગરણું (ના) ટાણું, અવસર, શુભ કારણ.

પગરસ્તો (ના) ખુશકીનો માર્ગ.

પગલી (ના) ચોરનાં પગલાં.

પગલું (ના) પગનો આકાર. ચરણચિહ્ન

પગવાટ (ના) પગથી. ખુશકી.

પગાર (ના) દરમાયો, નોકરીના બદલાનો ઠરાવ.

પગી (ના) પગલાં પારખનારો.

પગી (વિ) જેના જન્મતાં પગ પ્રથમ બહાર
પડેલા તેલું.

પગેલાણું (ના) પ્રણામ. પગે પડવું તે. નમન

પધરખંધ (ના) પાધડી, ખાંધનારો. [ભિટ.

પંકજ (મા) કમળ, પદ્મ, અપ્ખ.

પંકાલું (કિ) પ્રખ્યાત થવું, ઓળખાવું.

પંકિત (ના) હાર, ઓળખ, પગત. વર્ગ,

પંકિતખહાર (ના) ન્યાતખહાર.

પંકિતલેદ (ના) ઓછું વધવું પીરસવું તે: લા-

પખ (ના) પાંખ, પક્ષ. [જાઆંતરો.

પખવા (ના) પક્ષધાત, એક રોગ.

પખાણિયું (ના) એક ભતવું પ્લાત (ગ્રામા).

પખિયું (વિ) પાંખવાળું.

પખી, પખેર (ના) પક્ષી, ઉડતાં પ્રાણી.

પખેર (ના) વિંજણો, વ્યંજન, તાલકંતક.

પંકજ, પંકજી (ના) પંકિત, હાર. વર્ગ.

પંચુ (વિ), પાંચળું, લગડું.

પચકડી (ના) પિચકારી.

પચકણ (વિ) બીકણ, પોચું.

પચકણ (ના) જૈન ધર્મના સોગન, બાધી.

પચકણ, પચકારી (ના) પિચકારી. [બાધા.

પચપચ (અ) છેક પોચું.

પચપચું (વિ) પોચું. ફફડફેડું.

પચરંગ } (નિ) કાળો, ઘોળો, પીળો, લાલ

પચરંગી } અને લીલો એ પાંચ રંગવાળું.

પચવડું (કિ) પચાવડું, જેરવડું.

પચડું (કિ) છરડું, પીગળડું. ટકડું. મચડું.

પચાવડું (કિ) જહરમાં પચે તેમ કરડું, જેરવડું. દખાવડું.

પચાંશ, પચાસ (વિ) ૫૦ (સંખ્યા).

પચુસણ (ના) જૈન ધર્મનું એક વ્રત.

પચ્યાવન (વિ) ૫૫ (સંખ્યા).

પચ્ચીશ (વિ) પચીસ, ૨૫, (સંખ્યા).

પચ્ચીશી (ના) પચ્ચીશનો જ્યો.

પચ્ચોતેર (વિ) પચોતેર, ૭૫ (સંખ્યા).

પચ્ચમ (વિ) પચ્ચિમ, પાછળ.

પછડાડું (કિ) ઝીકાડું, અફળાડું, ફૂટાડું. માંદા

પછવાડી (અ) પછવાડે, પાછળ, પૂઠે. [પડડું.

પછવાડું (ના) પાછલો ભાગ.

પછાડડું (કિ) ઝીકડું, અફળડું. સપડાવડું.

પછાડા (ના) મિથ્યાશ્રમ, ફાંફા. અકળાટ.

પછાડી (અ) પછવાડી, પાછળ.

પછાડી (ના) પછાડો. ઘોડાના પગ બાંધવાનું

પછાડો (ના) ઉથલો. ઝાછડાડું તે. [દોરડું.

પછાટ (અ) પછવાડે, પાછળ.

પછી, પછે (અ) પાછળથી, બાદ.

પછીત (ના) ધરની પછકાડેની લીત.

પછીતિયું (ના) ગાડાના માચડાની પાછળ બાંધવાનું તે.

પછે (અ) પછી, બાદ, અનંતર.

પછેડી (ના) દુપદેઠ ખેસ, પીછોડી. ઉપરણો.

પછેડીવા (ના) પછેડી જેવડું કાપડ.

પછેડો (ના) પીછોડો, મોટી પછેડી, ચાદર.

પજવડું (કિ) હેરાન કરડું, અકળાવડું. રીબાવડું.

પજતો (ના) કુંભારની બહી.

પંચ (વિ) પાંચ, ૫ (સંખ્યા).

પંચ (ના) લાલ. ત્રણિત પુરુષ.

પંચ (ના) પાંચનો સપ્તાયઃ ધનિષ્ઠાના : તારાધી અશ્વિનીના પૂર્વાધી સૂકીના ચ. નક્ષત્રો.

પંચકોશ (ના) દેહના ચડ. અખનભય, પ્રાણ મય, મનોમય, જિહ્વામય અને આનંદમય.

પંચગચ્છ (ના) ગાયત્રી ચતાં પાંચ. વાનાં-દૃષ્ટ દહિ, ઘી, જાણ અને મૂત્ર.

પંચતત્ત્વ (ના) ઝાંઝા. મહાભૂત. પૃથ્વી, પાણી, તેજ, વાયુ અને આકાશ.

પંચચત્રા (ના) પડોવત્તણું પચાડું.

પંચપ્રણ (ના) દેહમાંના પાંચ વાયુ; પ્રાણ, અપાન, સમાન, ઉદાન અને વ્યાન.

પંચબાણ (ના) કાચદેવતાં પાંચ બાણ. કમળ, અરોહ, આંબામોર, મોગરો, અસમાની

પંચમ (વિ) પાંચમો સ્વર. એક રાગ. [કમળ.

પંચમ (વિ) પાંચમું, પાંચમા ક્રમનું.

પંચમી (ના) પાંચમ. પાંચમી વિલકિત.

પંચમુખી (વિ) પાંચ મોંઢાવાળું.

પંચરંગી (વિ) પાંચ રંગનું. ચિત્રવિચિત્ર.

પંચરત્ન (ના) પાંચ રત્ન; સોનું, ચોતી, હીરો, માણેક અને પાતું. પાંચ ક્રોમતી ચીજો નો નથો.

પંચરસિયું (વિ) પાંચ ઢે વધારે જાતનું મિશ્રણ.

પંચરાશી, પંચરાશિક (ના) પાંચ પદ ઉપરથી છટું શોધવાની ગણિતની રીત.

પંચલક્ષણ (ના) સર્વ, પ્રતિસર્વ, વશ, મન્વંતરો, વંશજનું ચરિત્ર. (પુરાણના).

પંચલક્ષણ (ના) આરથા, વિપ્રસેવન, શ્રદ્ધાનિષ્ઠા, અભેદશુદ્ધિ, નિર્મલસર (વૈશ્યના).

પંચવક્ર (વિ) પંચમુખી (ચિત્ર, હનુમાન ઈત્યે).

પંચવિધય (ના) શબ્દ, રસ, રૂપ, રસ અને ગંધ.

પંચવૃત્તિ (ના) કૃત, તદ્વિત, સમાસ, એક શોધ અને ધાતુવૃત્તિ (કોમુદી).

પંચરાત્ર (ના) કામ, મદન. અરવિંદ, અરોહ આશ્ર, નવમહિલા અને નીલકમલ.

પંચરાખ (ના) પાંચે (હાથનો). અને ત્વ

પંચજ્ઞાનેન્દ્રિય (ના) આંખ, કાન, નાક, છર

પંચાગ્નિ (ના) ચાર પાસ ધુણી અને ઉપર સૂર્યનો તાપ. ગાઈપત્ય, આહવાનીય, દહિ

જ્વાલિ, સ્વચ્ચ અને આવસચ્ચ.

પંચાંગ(ના) દીપણ, એમાં તિથિ, વાર, નક્ષત્ર,
યોગ અને કરણ એ પાંચ વાનાં હોય છે.
પાંગળી (ના) પાંચ આંગળી. અંગુઠો, ત-
ર્જની, મધ્યમા, આનામિકા અને કનિકા.
પાણી (ના) એરંડ, રચક, દીવેલીનું વૃક્ષ.
પંચાણ (વિ) ૯૫ (સંખ્યા).
પંચાત (ના) લવાઈ. ન્યાતિલાનું મંડળ. તકરાર.
પંચાતખાર (વિ) ભાંગણ; કરનાર.
પંચાતનામું (ના) પંચાતને કહેવ.
પંચાતિયું, પંચાતી (વિ) નાતરું, પંચ સંબંધી.
પંચાતી (ના) તકરાર, ભાંગણડ.
પંચામૃત (ના) દંડી, દૂધ, ધી, મધ અને ખાંડ.
પંચાયત (ના) પંચાત. ન્યાત. લવાઈ.
પંચામૃતન (ના) પાંચ દેવનું મંડળ.
પંચાવન (વિ) ૫૫ (સંખ્યા). એરની ભતિ.
પંચાશી (વિ) પંચાસી, ૮૫ (સંખ્યા).
પંચાસ્ય (ના) શિવ. સિંહ.
પંચિયું (ના) ફાલિયું; દંડું ધોતર.
પંચકણ (ના) પાંચ તત્ત્વનું સંમિશ્રણ.
પંચાગ (ના) પંચ ભાગ. પાંચ આનાળની
કર (ના) પિંજર, પાંજર. [ઢગલીઓ
પંજરી (ના) કોપર, અજમે, ખસખસ,
ખાંડ અને ચારાળીનું મિશ્રણ.
પંજળ (ના) એ નામનો પ્રાંત.
પંજળી (વિ) પંજળનું. પંજળ સંબંધી.
પંજિકા (ના) પટે. પદની, બાખ્યા-ટીકા.
પંજરી (ના) પંજળરી. ગામેલા નખ.
પંજે (ના) પાંચ ફાણાનો સમુદાય. હાથો. ઉ-
પજેટું (કિ) માથે પડયું નિલાવણું.
પંજેટી (ના) ફંસારનું તથા ખેડૂતનું એક ચોભર.
પટ (ના) વસ્ત્ર. પડ: નકરો. પડદો. લેપ. ન-
દીની પહોળાઈ. નખીનનો ચોરો.
પટ (ના) ઝીક.
પટકું (કિ) આદાળણું, ઝીકણું. ધૂતણું.
પટલાવણું (કિ) મંગિણું વસ્ત્ર પહેરણું. ધૂતણું.
પટણું (કિ) ધૂતાણું. પછડાણું.
પટ્ટ (ના) કસબી ચોરો. કાઝો.
પટ્ટર (ના) છાણું વસ્ત્ર, ભૂતું કપડું.
પટ્ટર (ના) લગડાની આવરો, પડદો.
પટપટ (અ) તડતડ.

પટપટું (કિ) ખોલવાને આતુર હોવું.
પટપટિયું (ના) પટપટ ખોલવું રમકડું.
પટરાણી (ના) મુખ્ય રાણી. રાજની પ્રથમ.
પટલ (ના) પડલ, ગાંધ.
પટલાઈ (ના) પટલાઈ.
પટલાણી, પટલણ (ના) પટલની ધણિયાણી.
પટલો (ના) રેશમ શુંચવાનો ધંધો કરનાર.
પટલ (ના) પટો, ટોલ, થાળી, ઢોંડો.
પટાઉ (વિ) પટાવનાર. પટાવણું.
પટાકડી, પટાકો (ના) પટ એવો અવાજ.
પટાટ (ના) ઘોડાનો તંબ.
પટાટા (ના) બટાકા, અળુકડાં, એક કદ.
પટાદાર (વિ) પટાવાળું.
પટાપટ (અ) પટપટ, તડતડ.
પટાપટી (ના) નાના મોટા લીસોટા.
પટાળાજ (વિ) પટો ખેલનાર ઠગ.
પટામણું (વિ) પટાવનાર. પટાવે તેવું.
પટારો (ના) પેટારો, મોટી પેટી.
પટાવડું (કિ) ખોટું સમભવણું, ઉતરણું.
પટાવાળો (ના) સીપાઈ.
પટિયાં (ના) સેંચા પાડી હોળેલા વાળ.
પટી (ના) સીપ. ચોરો. આગળી.
પટું (વિ) પ્રવીણ. ચંચળ, ચાલાક.
પટેલ (ના) મુંખી. ફાળુંળી કેળીનું ઉપનામ.
પટેલાઈ (ના) પટેલનું કામ. પટેલનો દરજ્જો.
પટો (ના) લીસોટા. પટકો. પાટી. સનદ. લા-
કડીની કસરત. પેચ. ક્રો. પટી.
પટ્ટ (અ) ઝટ, ઉતાવળથી.
પટ્ટાલિપેક (ના) અધિકાર લેતી વખતની ક્રિયા.
પટ્ટી (ના) પટી. ખીડી. નખીનનો ચોરો.
પટ્ટો (ના) પટો. પાટ.
પટન (ના) ભણતર, અભ્યાસ, પાઠ.
પટણું (કિ) મૂલ નક્કી કરવું, કીમત ઠરવવી.
પટાણું (ના) મુસલમાનની એક ભત. વહાણ-
ના તળીઆનું લાકડું.
પટ (અ) પેટ, માક, ભેમ.
પટ્ટણ (ના) નક્કી કરેલી કીમત.
પટ્ટો (વિ) લડ, કદાવર.
પડ (ના) પટ. અશ્ર્ભાગ. મંદરો. કોરિયો સાળ.
પડખું (ના) પાસું, ખાનું.

પડખે (અ) પાસે, નેજાક, પડોસમાં.
 પડધમ (ના), એક વાજિત્ર.
 પડધી (ના) વાસણને લગતી કોરવાળી બેઠક. પ.
 પડધો, પડછન્દો (ના) પ્રતિધ્વનિ. [ગનો અવાજ.
 પડછાંચો (ના) પડેલો છાંચો, ઓળો.
 પડત, પડતર (વિ) પડી રહેલું. ખરાબો પડેલું તે.
 પડતકી (ના) ગડાકની કોથળી.
 પડતાલકું (કિ) ફેરવવું. નાશી જતું. અક્ષાળવું.
 પડતી, પડતીદશા (ના) અસ્ત, નબળી હાલત.
 પડતીરાત (ના) પાછલી રાત, ભાગી રાત.
 પડવું (ના) ઝંપલાવું તે. ધસારો.
 પડથાર (ના) ચોક. ખરની બહારનો ઓટલો.
 પડતી (ના) ઝુડી, પછી નાની ભારી.
 પડદું (ના) લૂગડે બાંધેલું ઘાસ.
 ડહોપોરા (વિ) પડદામાં રહેલું, જનાની. છપું.
 ડહો (ના) પડો, ભારો. આંતરો. ઢાંકણ.
 ટક, તાર. પડ. ઓઝા.
 પ (ના) સરખ, લગ્ન.
 પું (વિ) દૂબણું, અસકત.
 પૂછ (ના) પૂછપરછ.
 પીડિયું (ના) પરખીડિયું, કવર, લીકાકા.
 પીતિયું (ના) ભીતને લગતી નાની ભીત. છુ.
 પીયો (ના) ટેકણ, પડવૈયો. [રજ.
 (કિ) ભેરથી નીચે આવવું. દૂટવું. પછ-
 ડ મરવું. ધટવું. હુફેશા પામવી. નડવું.
 , બનવું, હોવું. દેખાવું. પ્રાપ્ત થવું.
 કાવવું. સુકામ કરવો.
 (ના) ટેકણ.
 ના) પ્રતિપદા, પહેલી તિથિ.
 (ના) મેદો, 'ભીના ધર્મ'નો લોટ.
 ૧) પડલ, છારી, ઝાંખ.
 ૨) મહવો.
) પડતર. પડાવી લીધેલું. [રસાઈ.
 ડાપરી (ના) ઉગરાઈપરી માંગણી, સ-
 ૧) જાવણી, સુકામ, કિરપ, અંગેજી.
) દેસલાવી લેવું, જબરદસ્તીથી
 છાપરાનો ઢાળ. [લિટું.
 એક ઢાળની છાપરી.
 પડ. એક સામ.
 દડિયો, દ્રોણ.

પડી (ના) ઘણી ઓપમિતું મિશ્રણ.
 પડીકું (ના) બંડળ, નાનો પડો.
 પડો (ના) ટાંચદાર લાંબુ પડીકું. ઢોલ, પડ
 પડોશ (ના) પડોસ, પાસેનો વાસ.
 પડોશી (ના) પડખે રહેનાર.
 પડોસણ (ના) પડોશમાં રહેતી સ્ત્રી.
 પડો (ના) આવળની સીંગ.
 પડન (ના) પડન, અશ્વાસ, ભણતર.
 પડવું (કિ) ભાંગવું. જોલવું.
 પણ (ના) વચન. ટેક. મમત્વ.
 પણ (અ) ઉભયાન્વયી. વધ, ઘટ, વિરોધ, પૂ-
 ર્ણતાદર્શક. પરંતુ, લેઝીન, તોપણ, અપિ.
 પણ (પ્ર) પણું અર્થે. જેમ ગળપણ, બાળપણ
 પંજઘટ (ના) ઓવારો, પાણીનો ધાટ.
 પણુછ (ના) ચાપ, તીરની આડી કામડી.
 પણુતર (ના) લગ્ન સંબંધ, વિવાહ.
 પણુતર (વિ) પરણેતર, પરણેલી (સ્ત્રી).
 પણુવું (કિ) પરણવું, લગ્ન કરવાં.
 પણિયત (વિ) પરણેલી. (ના) પરણતર.
 પણિયારી (ના) પાણી ભરી આણનારી ના
 પણી (ના) ભારી, ઝુડી.
 પણુ (પ્ર) તા, ત્વ અર્થે. જેમ નીચપણું, પ-
 તા, નીચત્વ.
 પણે (અ) ત્યાં, પેલે ટેકાણે.
 પણો (ના) દડ, રેતી. સરખત, મીડો રસ.
 પણ (ના) શરીર, પિંડ, ભત. એક રોગ.
 પણ (ના) વિવેકવતી બુદ્ધિ.
 પણિડત (ના) પણડાવાળો, ત્રિદાન.
 પણડું (ના) પાંડું, પણડોગ.
 પણડે (અ) ભતે, પોતે, ખુદ, સ્વતઃ
 પણડોણું (ના) એક શાક.
 પત (ના) પતિ (કવિતામાં), ટેક. ધીર, શાખ.
 પતકરવું (કિ) ગણકારવું, માનવું, કબજાવું.
 પતંગ (ના) એક છીટ. એક કાષ્ટ. કનકો.
 પતંગિયું (ના) એક છીટો.
 પતંગડી (ના) પાનખર ઝૂલું.
 પતન (ના) પડવાની ક્રિયા.
 પતરાજ, પતરાજ (ના) કૂલાસ, ગર્વ,
 પતરાજખોર (વિ) પતરાજિયું, બડાઈખોર.
 પતરાવળ, પતરાવાળી (ના) પત્રાવળી, બાજ.

પતરં (ના) પત્ર, ધ્રુવને ધીપીને પાતળો દે-
રેલો ઘાટ. મોટી દથરોડ.
પત્રાણી, પત્રવાણું (ના) પત્રાવણી, ખાજ.
પત્રું (કિ) સમાધાન થવું. જવું, ખસવું.
પત્રું (કિ) રૂઠું, ગુસ્સો થવું. પસરવું.
પતાક, પતાકા (ના) ધનુ, વાવટો, નિશાણ.
પતાવણું (કિ) માંડી વાળવું, નીકાલ કરવો.
પતાસાં, પતાસું (ના) એક, ખાંડની માંડાઈ.
પતાળ (ના) પાતાળ.
પતિ (ના) ધણી, વર, કંથ, નાથ. માલિક.
પતિત (વિ) પડેલું. ભ્રષ્ટ.
પતિરાં (ના) મોળાં નોનાં ખડરાં.
પતિમત (ના) શિયલ, પતિમતપણું.
પતિમતા (ના) સતી, સાધવી, શિયલપાળનારી.
પતીજ (ના) પ્રતીતિ, ખાતરી. સાખ.
પતેલી, પતેલું (ના) તપેલી, નાનો ટોપ, પા-
પત્તન (ના) પુરં, નગર. [તેલી.
પત્તર (ના) પત, આખર.
પત્તરડિયાં (ના) અણુના પાંતરાંનાં ભજ્યાં.
પા (ના) કામ, કેસણું. શોધ. તલાસ.
પથર (ના) પ્રસ્તર, પથ્થર, પાપાણ.
પત્ની (ના) પત્ની, સ્ત્રી.
પત્ર (ના) કાગળ. લેખ. ખાંડકું. પતરં. પાનું.
પત્રક (ના) પાનું. ધીપ, ચાલી. કોઠા પાડેલો
હિસાણી કાગળ.
પત્રાવળ, પત્રાવણી (ના), પત્રાવણી.
પત્રાણી (ના) ખાજ, પત્રવાણી.
પત્રિકા (ના) ચીઠ્ઠી, રૂકડો. જન્મોત્તરી.
પત્રી (ના) જયપત્રી. પત્રિકા.
પત્રું (ના) પતરં.
પથ (ના) માર્ગ, વાટ, રસ્તો.
પથરાવું (કિ) ફેંટાવું, વિખેરાવું. પ્રસરવું.
પથરી (ના) હલનમનો અસ્ત્રા ધસવાનો પથ્થર.
એક રોગ. ચક્રમક.
પથરો (ના) પ્રસ્તર. પાપાણ. વંધો.
પથો (વિ) ટાંટો, ધીમો. જડ.
પથો (ના) પાથરણું, શોકની સાદલી.
પથાર (ના) પથારો, પસારો, ફેલાવો.
પથારી (ના) બીજાનું, વળાઈ. મુકામ.
પથારો (ના) પસારો, ફેલાવો.

પથિક (ના) વટેમારગ, પ્રવાસી, મુસાફર.
પથ્થર (ના) પથરો, પ્રસ્તર.
પથ્ય (ના) પહરેજ, ફરી.
પદ (ના) પગ. પદવી. જગા. બાજાખડી. શ-
ખદ. થાળી વાડકાનું અનાજસહિત દાન.
ગાયનની રચના. કવિતાનું ચરણ. તુક. ગ-
ણિતમાં અંક, મૂળ, કે વર્ગ.
પદક (ના) ચાંદ, પગલું.
પદખણા (ના) પ્રદક્ષિણા, ગોળ ફરવું તે.
પદચ્છેદ (ના) વ્યાકરણ પ્રમાણે પદો છૂટાં
પાડવાં તે.
પદચ્યુત (વિ) પદભ્રષ્ટ, પદનીથી બહારડેલો.
પદડી (ના) ગડાકુ રાખવાની કાથળી.
પદપંક્તિ (ના) ચરણરૂપી ક્રમણ.
પદખંધ (ના) કવિતારૂપ, પદાત્મક.
પદમ (ના) પદ્મ, અખજ, ક્રમણ.
પદમણી, પદમની (ના) પદ્મિની.
પદર (ના) પદલવ, છેડો. આશ્રય. સ્ત્રીઓનો
એક રોગ. ધોવાટ.
પદર (સ) સ્વ, પોતે, ભત્તે.
પદરખાનું (ના) ભઠીઆરાખાનું. [રચના.
પદલાલિત્ય (ના) મધુર લાગે એવી સુંદર શબ્દ
પદવી (ના) દરજ્જો, ઓધો, જગા. પદ.
પદાર્થ (ના) ચીજ, વસ્તુ. કોઈપણ વિચાર,
વિકાર. પુરુષાર્થ. પદનો અર્થ. તરવ.
પદાર્થવિજ્ઞાન (ના) પદાર્થના ગુણધર્મનું જ્ઞાન.
પદાવણું (કિ) પાદે તેમ, કરવું. ગભરાવણું.
પદી (વિ) પદવાળું.
પદું (ના) કામ, ધંધો,
પદેડવું (કિ) તગેડવું, મોડાવણું.
પદોડવું (કિ) રગડોળવું, પેહેર્યો કરવું. ખડે
, ગડે તેમ વાપરવું.
પદ્ધતિ (ના) નિયમિત રીતિ. ક્રમ, હાર છટા.
પદ્મ (ના) કમળ. એક ચિહ્ન. સો કરોડની
પદ્મરાગ (ના) માણેક. [સંખ્યા, અખજ.
પદ્મમા, પદ્મમાલયા (ના) ભદ્રમી, ઝોરી, શ્રી.
પદ્મમાસન (ના) બ્રહ્મા. યોગનું તથા ભોગનું
એક આસન.
પદ્મિની (ના) એક પ્રકારની સ્ત્રી. હતામ સ્ત્રી.
પદ્ધ (ના) કાગ, કવિતા, પદમંધ.

પધરામણી (ના) મોહાનપુરપતુ આગમન.
 પધરાવતું (કિ) માનપૂર્વક તેડવું કે વિદાય કરવું. કોઈને ગળે ધાલવું. પેહેરાવવું.
 પધારવું (કિ) માનસહિત આવવું કે જવું.
 પનઘટ (ના) પલ્લઘટ, ઓવારો, તીર.
 પનાહ (ના) સંરક્ષણ, આસરો. ઓથ.
 પનું (ના) ગોળ ને આમલી કે કાચી કેરીનું લેહેન. દાર મિશ્રણ.
 પનો (ના) લૂગડાની પોહોળાઈ.
 પનોતી (ના) રાત્રિની દશા. પડતી, વિપત્તિ.
 પનોતું (વિ) માંગણિક, લાભકારી. સુખારક.
 પન્તિયાણું (ના) ભાગ, પાંતીનો ધંધો.
 પન્તિયાળો (ના) ભાગિયો, ભાગદાર.
 પન્થ (ના) પથ, માર્ગ. રીત. સુસાદરીમાં જરૂરી ચીજોનું દાન.
 પન્થી (ના) પંથનો. પ્રવાસી. વટેમાર્ગ.
 પન્દર (વિ) પંચદશ, ૧૫ (સંખ્યા).
 પન્દરવાડિયું (ના) પખવાડિયું, પક્ષ.
 પન્નગ (ના) સાપ, સર્પ, ભુજંગ.
 પન્નર (વિ) પંદર, પંચદશ, ૧૫ (સંખ્યા).
 પન્નાળ (ના) પરનાળ, પ્રનાળિકા, નેવના પાણી ઝીલવાની ખુદ્દી નળી.
 પપનસ (ના) એક મોટું ફળ.
 પપેટી (ના) પારસીઓનું ખેસવું વર્ષ. [ખીટી].
 પપૈયો (ના) બપૈયો, ચાતક. ફોડો. સતારની.
 પખિલક (વિ) જાહેર, સાર્વજનિક (અથેજ).
 પખિલકવડસી (ના) જાહેર બાંધકામ, ઈજનેર.
 પમાડવું (કિ) પહોંચાડવું. આપવું. [ખાટું].
 પમ્પાળવું (કિ) શરીરપર પોયો હાથ ફેરવવો.
 પય (ના) પાણી, જળા દૂધ, દુગ્ધ. [જળા].
 પયું (ના) ઓલાણ, કોરાતા ખેલને ચાલવાની.
 પયોધર (ના) દરિયો. વાદળ. સ્તન, ધાઈ.
 પર (વિ) ખીજું. પારકું. પછીતું. [આંચળ].
 પર (પ્ર) આધે, દૂર, ઉપરાંત જેમ: અત:પર.
 પર (અ) ઉપર. પછી. [પરાત્પર].
 પર (ના) પીછા પીછું (પંખીનું).
 પરથ (ના) દાંડો, દસ્તો, પરાઈ. (વિ) પારખી.
 પરકમ્મા (મા) પરિકમણ, પ્રદક્ષિણા.
 પર કાયાપ્રવેશ (ના) ખીનના આજિયામાં ઊંઘવું ભરાવું તે.

પર કીયા (ના) ખીનની સ્ત્રી. એક પ્રકારે
 પરખ (ના) પારખ, પરીક્ષા. [નાયિકા]
 પરખવું (કિ) પારખવું, કસ કાઢવો.
 પરખાણુ (ના) સઢ બાંધવાનું લાકડું.
 પરખાવવું (કિ) દેખાડવું, કસ કાઢવો. આપ
 પરખાડું (કિ) પારખ થવી, એરખાડવું.
 પરખિયેર (ના) રૂ પરખનાર.
 પરખજી (વિ) પરોપકારી, પરમાર્થી.
 પરગણું (ના) હંખો, છલ્લો.
 પરચમત (ના) જરકર્મ, વ્યભિચાર.
 પરચુણ (ના) પ્રચૂર્ણ, છટક. નાના સિક્કા.
 પરચો (ના) પરતો, ચર્મતકાર.
 પરજ (ના) એક સગ. પરત, વર્ગ (જમીનના).
 પરજંક (ના) પર્યંક, પલંગ, છપરખાટ.
 પરજિયો (ના) પરજ. રાત્રિયો. સોનીની એ:
 પરકવું (કિ) પડવું, કીમત ઠરાવવી. [ખત].
 પરડ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 પરડો (ના) બાવળની સીંગ.
 પરણ (ના) લગ્ન, વિવાહ. પર્ણ, પાંદડું.
 પરણમું (કિ) પ્રણમું, પગે લાગું.
 પરણવું (કિ) લગ્ન સંબંધ કરવો.
 પરણાવવું (કિ) પરણે તેમ કરવું. વિવાહલ
 રવા. પાણી રેડવું. ગળે ધાલવું.
 પરતક્ષ (અ) પ્રત્યક્ષ, સન્સુખ.
 પરતન્ન (વિ) પરાધીન.
 પરતવું (કિ) ધુટવું.
 પરતીત (ના) પ્રતીતિ, પતીજ. ભરોસો.
 પરતો (ના) પ્રતાપ, જગતાજેધપણું. મહિમા.
 પરત્વે (અ) લીધે, યોગે, થી.
 પરદાહો (ના) દાહનો આપ, પ્રપિતા.
 પરદાર, પરદારા (ના) પારકી સ્ત્રી.
 પરદેશ (ના) પરમુલક, બિદેશ.
 પરદેશી (વિ) પારકા દેશનું. લેયો.
 પરધર્મ (ના) પારકો ધર્મ.
 પરનાણિ (વિ) પરજ્ઞાતિ, ખીજ 'ન્યાતીતું'
 પરનાળ (ના) પ્રનોક્ષી, પન્નાળ.
 પરનાળિકા (ના) પરનાળ. રૂઢી.
 પરન્તુ (અ) પણ, તોપણ, તથાપિ.
 પરન્તું (ના) પંખી પક્ષી.
 પરપેઠ (ના) હુંફની ત્રીજી નકલ.

પરપોટો (ના) ફેડ. કુકડો.

પરપ (ના) પ્રપા, ધર્મોદા જળપાન.

પરપિટિયું (ના) પરપિટિયું, દવર, લીકાકા.

પરપિયો (ના) પરપણપર પાણી પાનારો.

પરપુદ્ધિ (ના) પારકી અક્ષલ.

પરપ્રહા (ના) અક્ષર પ્રહાસી પર તે. પરમેશ્વર

પરપ્રવણું (કિ) ચક્રવણું, કાચર કરવું.

પરપ્રા (ના) પરવા, દરકાર, તમા.

પરપ્રાતિયું (ના) પ્રભાતિયું, પ્રેરત:રમણ.

પરપ્રાણું (વિ) પારકું. પ્રાહિત, અનપ્રયું.

પરપ્રાણ (અ) ખારોખાર.

પરપ્ર (વિ) પ્રેષ, ઉત્તમ. મુખ્ય. ત્રીજું.

પરપ્ર (અ) ઘણુંજ, અતિશય.

પરપ્રદહાકે (અ) ત્રીજો દહાડો.

પરપ્રપ્રિય (વિ) ઘણુંજ વાહાલું.

પરપ્રહસનાપરમાત્મા. એક જતેદ્રિય યોગી.

માણવું (કિ) સાચું માનવું, પ્રમાણ ગણવું.

માણું (ના) સૂક્ષ્મ અણુ. ઝીણામો ઝીણો

માત્મા (ના) બ્રહ્મા, પરમેશ્વર. [અંશ.

પરમાનંદ (ના) પ્રેષ આનંદ. બ્રહ્મા. વિષ્ણુ.

રમાર્થ (ના) મોક્ષપ્રાપ્ત. પરોપકાર. પુણ્ય.

પરમાર્થી (વિ) પરોપકારી.

પરમિયો (ના) પ્રમેહ, મેહ, વરમો, એક રોગ.

પરમેશ, પરમેશ્વર (ના) પરબ્રહ્મા, જ્યોતીશ.

પરમેશ્વરી (ના) હેવી, આધશક્તિ.

પરમો (ના) પરમિયો, એક રોગ.

પરમપરા (ના) ઉત્તરોત્તર કંગ.

પરમપરાગત (અ) પરાપૂર્વથી ચાલવું, અસલી.

પરરાજ (ના) પરદેશીનું રાજ. પરમુલક.

પરચી (ના) પલ્લી, ધીયોડી, પાલ. (એક પ્રાણી).

પરલોક (ના) બીજી દુનિયા. મૂળ્યા પછીની

પરપ (ના) પર્ય, તરફવાર. પરણ. [રિયતિ.

પરપડવું (કિ) પાલવવું, જોનવું, અનુકૂળ પડવું.

પરપડવું (કિ) પાલવવું, જોનવું, અનુકૂળ આવવું.

પરવરતાવવું (કિ) ફેલાવવું, પ્રસાર કરવો. ચ-

પરવું (કિ) સિધારવું, જઈ. [લાવવું.

પરચી (ના) પાલણપોષણ, પનેહગારી.

પરચી (વિ) પરાધીન, પરતંત્ર. તાળાવું.

પરવળ (ના) એક શાક.

પરવા (ના) તમા, દરકાર, ગણ.

પરવાનગી (ના) રત્ન, છટ, આજ્ઞા. [અંશ.

પરવાનો (ના) રત્નચીડી. સનંદ. [લાઈસન્સ.

પરવાર (ના) નવરાસ, કુરસદ, અવકાશ.

પરવારવું (વિ) ખેરોજગારી. નવકં,

પરવારવું (કિ) ફારગત થવું, નવરા થવું.

પરવારી (ના) એક દખણી અતિ શુદ્ધ નતિ:

પરવાણું (ના) પ્રવાલ, એક જલજંતુના લોહીના

મણકા. [તું જ્યોત્તર.

પરચીટો (ના) રેંટિયાપરથી સૂતર ઉતારવા.

પરશાળ (ના) ચાલી, ભોંયતળિયાની છટી જગા.

પરશુ (ના) ફરસી: એક હથિયાર.

પરશુદી (ના) ધોયલા ઘઉંનો લોટ, મેદો.

પરસ (ના) આકળ.

પરસણ ચરવાં (કિ) મળસૂકે હોર ચારવાં.

પરસેવ (ના) પ્રસેવેદ, ધામ. ચાકરી.

પરસેવો (ના) પ્રસેવેદ; ધામ, બકારો.

પરસપર (અ) અન્યોન્ય, માંહોમાંહે. પોત-

પરસપ્રધીન (વિ) પરતંત્ર, પરાધીન. [પોતામાં.

પરહરવું (કિ) તળવું, દૂર કરવું.

પરહેજ (વિ) કેદ. ખાવાની બાધાવાળું.

પરહેજ, પરહેજ (ના) કરી, પથ્ય, બંધી, બાધા:

પરહેજગાર (વિ) પથ્ય પાળનાર.

પરણવું (કિ) પલળવું, લીંબવું.

પરાંત (વિ) પુરાંત, શિલક, બાકીનું.

પરાંતવું (કિ) પરવારવું, કામથી ફારગત થવું.

પરા (ના) વાણીનું પ્રથમ સ્વરૂપ. ઉત્તમગતિ.

પરા (ઉ) ઉલટું, અતિ, વિશેષ ક્રિયાદિ અર્થ.

પરા, પરાઈ (ના) દોડો, દસ્તો.

પરાકાષ્ટા (ના) છેલ્લી હદ મહાસુચીગત.

પરાક્રમ (ના) સામર્થ્ય, શક્તિ, શૌર્ય.

પરાક્રમી (વિ) સમર્થ, વીર્યવાન.

પરાગ (ના) ફૂલોમાંનો સુગંધી બૂકે.

પરાહિત (ના) પ્રાયશ્ચિત. શુદ્ધિ.

પરાજ (ના) પરાત, કચરોટ, થાળો.

પરાજ્ય (ના) પરાભવ, હાર.

પરાણી (ના), પરાણી, આરવણી લાકડી.

પરાણ (અ) બળાતકાર, જોરાવરીઓ.

પરાણી (ના) બેઠકનું એક હથિયાર. પ્રાધૂર્ણિક,

પરાતંત્ર (વિ) પ્રેષ. સંકળી પર તે. [મેગાન.

પરાધીન (કિ) બીજાના તાળાવું, પરતંત્ર.

પરાન્ન (ના) પારકું અનાન.
 પરાભવ (ના) પરાજય, હાર.
 પરાય (ના) પરાઈ, દાંડો, દસ્તો. (ખાંડવાનો).
 પરાયણ (વિ) વળગેલું, સંખંધી. તત્પર.
 પરાયું (ના) પારકું.
 પરાસ, પરાસિ (અ) તીલે વરસે. [ખ્યા].
 પરાધ (વિ) ૧૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ (સ-
 પરાધ (ના) બ્રહ્માનું અરધું આવરદા.
 પરાલ (ના) પલાલ, પેંડો, ભાતનું ઘાસ.
 પરાવર્તન (ના) ઉલટું કરવાની ક્રિયા.
 પરાવૃત્ત (વિ) ઉલટાવેલું, પાછું આપેલું.
 પરિ (ઉ) ગ્રાફર, વિશેષ, ઈત્યાદિ અર્થે.
 પરિચ્છ (ના) દાન.
 પરિધ (ના) આગળો, આડી.
 પરિચય (ના) ઓળખાણ, પિછાન.
 પરિણામ (ના) છેલ્લું ફળ, હાંસલ.
 પરિતાપ (ના) ઘણોજ તાપ. પ્રતાપ. ભય.
 પરિત્યાગ (ના) હમેશને માટે તનહું તે.
 પરિધ, પરિધિ (ના) ઘેર, ઘેરાવો.
 પરિધાન (ના) પહેરણું તે, વસ્ત્ર, પોશાખ.
 પરિપક્વ (વિ) પૂરું પાકેલું, સીનેલું.
 પરિપૂર્ણ (અ) સંપૂર્ણ, સારી પેઠે.
 પરિબ્રહ્મ (ના) પરબ્રહ્મ, પરમાત્મા.
 પરિભાષા (ના) સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા. શાસ્ત્રીય શબ્દો.
 પરિમળ (ના) પીમળ, સુવાસ, સુગંધ.
 પરિમાણ (ના) માપ, વળન. પ્રમાણ. સંખ્યા.
 પરિચટ (ના) ઘોખી, તુગડાં ઘેનાર. [મણુન.
 પરિયા (ના) વડાવા, પૂર્વજ. વંશજ.
 પરિવાર (ના) કુટુંબકપીલો, ખટલો.
 પરિણિષ્ઠ (વિ) શેષ, બાકીનું.
 પરિશોધ (ના) સંપૂર્ણ શોધ. પાકી તપાસ.
 પરિશ્રમ (ના) ઘણીજ મહેનત.
 પરિહાર (ના) વારણ, નિવારણ, દોષહરણ.
 પરી (ના) અપરાધ, પાપવાળી સુંદરી.
 પરીક્ષક (ના) પરીક્ષા લેનાર, તપાસનાર. પા-
 પરીક્ષા (ના) તપાસ. શોધ. જ્ઞાન. રિખ.
 પરીખ (ના) પારખ, પરીક્ષક. મરાઠ્ઠી અટક.
 પરીસહ (કિ) પીરસહ, પરિવેષણ કરવું.
 પરં (વિ) દૂર, આશુ.
 પરં (ના) જેવેના કરવાળને સગતી જગા. પુર.

પરં (ના) પાકા ગ્રમરાનો સફેત ઘટ રસ.
 પરણી (ના) પરાણી, આરવાળી લાકડી.
 પરે (ના) પોહ, પરોહ, મળસહું, પ્રભાત.
 પરેજ (વિ તથા ના) જુઓ "પરહેજ."
 પરેજ (ના) કરી, પથ. ખંધી.
 પરેસાન (વિ) નિર્લજ, વંટેલ. ચતુર. [મારકું.
 પરોક્ષ (અ) અદૃશ્ય, ગુપ્તપણે, પાછળ. ખીલની
 પરોહ, પરોહિયું (ના) પ્રભાત, મળસહું, વહાણું.
 પરોણી (ના) પરાણી, આરવાળી લાકડી,
 સ્ત્રી મેમાન.
 પરાણાગત } (ના) મેમાનીયત, આદરસ-
 પરાણાયાકરી } કાર. ખાતર ખરદારત.
 પરાણાચાર }
 પરાણો (ના) મોટી પરાણી. મેમાન, પ્રાણુલુંક.
 પરાપકાર (ના) પારકાનું ભણું કરવું તે. પરા-
 પરાપકારી (વિ) પરહિત કર્તા. [હિતવું કામ
 પરાવણું (કિ) પોરવણું. જોડવું.
 પર્ણન્ય (ના) વર્ષાદ, મેધ.
 પર્ણકુટી (ના) કુપંડી.
 પર્મ (વિ) પરમ અર્થે (કવિતામાં).
 પર્થક (ના) પલંગ, છપરખાટ.
 પર્થન (ના) પ્રવાસ, સુસાદરી, દેશાટણ.
 પર્થનત (અ) લગી, સૂધી.
 પર્થોમિ (ના) સમાપ્તિ, પૂર્ણતા, તૃપ્તિ. અંત.
 પર્થાય (ના) રીત. તોડ. અર્થ. બદલો.
 પર્વ (ના) તહેવાર. પેરિયું. વિલાગ.
 પર્વણી (ના) પ્રુણ્યતિથિ, તહેવાર.
 પર્વત (ના) કુંગર, નગ, પહાડ.
 પલક (ના) પળ, ક્ષણ. [વિ, વર્ષાદ.
 પલકદરિયાવ (ના) પલમાં દરિયો બતાવે એ-
 પલકારો (ના) પલક આપનો ઈસારો.
 પલંગ (ના) પર્થક, છપરખાટ.
 પલંગડી (ના) નાનો ખાટલો.
 પલંગપોષ (ના) પલંગનો ઓસીકા તરફનો
 લાગ ઢાંકવાનું કપડું.
 પલટણ (ના) લરકની દુકડી. હારની હાક
 પલટણું (કિ) ઉલટાવવું, ફેરબદલ કરવું.
 લોટવું. બદલે જવું. [પટાનો ખેર
 પલટો (ના) ગાયનની એક છટા, તાન. એક
 પલવટ (ના) મહેરેલા મસૂની ગાંઠ.

પલળજી (કિ) ભીંજી, પાણીવાળું થયું.
 પલાંખી (ના) આંકના પાડાની હાર. પલાંખી.
 પા. આંકના પ્રશ્ન. [વું તે. પદ્મમાસન.
 પલાંડી (ના) પગમાં પૂગ મેળવી ચપટ બેસ-
 લાખા (ના) પલાંખી, આંકના પ્રશ્ન.
 પલાણુ (ના) પલ્લયન, ખોળીર, છન.
 પલાણુ કરવું (કિ) ઘોડાપર સ્વારી કરવી.
 પલાણુ (ના) કાંદો, હુંડળી.
 પલાયન (ના) પોળારાં. નાટ્યશાળ.
 પલાશી (ના) ખાખર, એક વૃક્ષ. [લવું.
 પલાળવું (કિ) ભીંજવું, ભીનું કરવું. ખો-
 પસિતા (ના) કાકડાં, ધીમાં કારેલા પોળીના
 પસિતો (ના) બળતો કાકડો, આગ. [કકડો.
 પલીત (ના) પ્રેત, ભૂત. ભયંકર માણસ.
 પલોટવું (કિ) કેળવવું. રગદોળવું.
 પલ્લવ (ના) કુખળિયાં, નવા અંકુર. પાલવ,
 દિલ (ના) ધીલોડી, થેડી, એક પ્રાણી.
 પલું (ના) ત્રાજવાનું કામ, લગ્ન પ્રસંગ-
 વું સ્ત્રીધન.
 પલ્લો (ના) છોડો, પદર, પાલવ, ટપો.
 પલઈ (ના) પાંચે, નપુંસક, હીજડો.
 પવન (ના) વાયુ, સમીર, મરુત.
 પવનચક્કી (ના) પવનથી ફરતું ચક્ર.
 પવનપાવડી (ના) જે પહેર્યાથી પવનની પેટ
 હડાય તેવી, પાદુકા. વાયુવેગ.
 પવાડો (ના) પોવાડો, બીર વર્ણનની લાવણી.
 પવાણું (ના) ખાણું, નમ.
 પવિત્ર (વિ) શુદ્ધ, પાવન, ચોખ્ખું.
 પવિત્રાંગારસ (ના) શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૨: દેવને
 પવિત્રાં ધરાવવો દિન.
 પવિત્રી (ના) દર્ભની બીટી, દેવનાં પગલાં.
 પવિત્રું (ના) રેસમ સ્તરની કંઠી. મોતીની,
 પશમ (ના) ભન. સફેદું, શબ્દ. [સેર.
 પશુ (ના) ચોપમાં પ્રાણી, ઢોર.
 પશુપતાકા (ના) શિવજીનું બાણ.
 પશ્ચાત્ (અ) પછે, પાછળથી. [ખાચો.
 પશ્ચાત્તાપ (ના) પસ્તાવો, પૂજીથી થતો બ-
 પશ્ચિમ (ના) આયમણી. (વિ) પાછળ.
 પસ્યન્તી (ના) શબ્દની બીજી રિયતિ.
 પસન્દ (વિ) ગમવું, લાવવું, સ્વીકારવું.

પસર (ના) પ્રભાતમાં ઢોર ચારવાં તે
 પસરવું (કિ) પ્રસરવું, ફેલાવું, વિસ્તૃત થવું.
 પસલો (ના) આણીયું. વીટી. રાખડીની ભેટ.
 પસલો (ના) ખોખો.
 પસવારવું (કિ) પંપાળવું.
 પસાય (ના) પ્રસાદ, કૃપા.
 પસાયવું (ના) ચાકરી બદલ આપેલી ભોંય.
 પસાર (ના) હેરાફેરા.
 પસાર (વિ) પાર ઉતરેલું, દમ્બલ થયલું.
 પસારવું (કિ) ફેલાવવું, લંબાવવું.
 પસારો (ના) પ્રસાર, ફેલાવ, વિસ્તાર.
 પસિયાતું (ના) ખીલી ચાલવાનું નાકું.
 પસીનો (ના) પરસેવો, ધામ, બફારો, પ્રસવેદ.
 પરતાં (ના) એક સૂઝો મેવેલ
 પરતાગિયો (ના) કાઢિયો, શાકભાજી વેચનાર.
 પરતાનું (ના) પ્રસ્થાન, સમુદ્ધર્મમાં પાસેની
 પરતાણું (કિ) પરતાવો પામવો. જિજ્ઞાસાં વાસ.
 પરતાવો (ના) પશ્ચાત્તાપ, ખેદ.
 પરતી, પરવું (ના) પ્રુષ્ઠિ, ઉપરાણું, પક્ષ.
 પરૂર (કિ) મધરાતે ઢોર ચારવાં.
 પહાણુવું (કિ) કોરું કપડું બોલું, નીખારવું,
 પળ (ના) પલ, ક્ષણ.
 પળકવું (કિ) વારે વારે આવવું, પેથે પરવું.
 પળવું (કિ) જવું, નાસવું, રખાવું. ખરું થવું.
 પળિયું (ના) પલિત, ઘોળાવાળ.
 પળી (ના) પળિયાં. અરણીમાંથી પ્રવાહી કા-
 પળો (ના) મોટી પળી, [દેવાનું કામ.
 પળોટવું (કિ) પલોટવું, કેળવવું.
 પાંકડ (વિ) વાંઝણી, વધ્યા.
 પાંકયું (વિ) ધારેલું, તાકેલું.
 પાંખ(ના)પક્ષ. કાપરાની બાબતો છોડો. એચું.
 પાંખડી (ના) ફૂલની પાંદડી. દુધાની ડાંખડી.
 પાંખડું (ના) શાખા, ડાળી.
 પાંખી (અ) વિના, શિષ્યાય.
 પાંખી (ના) બીજે દિવસ, પછીનો દિન.
 પાંખું (ના) પાંખડું. (વિ) પાંદળું, એણું.
 પાંખોટું (ના) બાહું, હાથ.
 પાંગત (ના) પગ તરફનો ભાગ.
 પાંચરવું (કિ) અંકુર ફૂટવા, ખીલવું.
 પાંગરા (ના) ખુલતી દોરી.

પાંગળગાડી (ના) લાંબકને ચાલતા શીખવતી
 પાંગળું (વિ) પંચ, ચચમાં ખોડવાળું. ગાડી.
 પાંચ (વિ) પંચ, ૫ (સંખ્યા).
 પાંચડો (ના) પાંચ સંખ્યાનું ચિહ્ન, ૫.
 પાંચમ (ના) પાંચમ, પંચમી.
 પાંચું (ના) પાંચના આંકડાનો પાડો.
 પાંચેમ (ના) પંચમી, પક્ષની ૫ મી તિથિ.
 પાંજણ, પાંજણી (ના) ખંધારણ, ટેવ, હાર, ખળ.
 પાંજર (ના) પાંદર.
 પાંજરાપોળ (ના) અશકત દોરની ધર્મશાળા.
 પાંજરી (ના) ગાડાના પાછલા ભાગનું ઢાંકણું.
 પાંજરું (ના) પાંજર, જળીદાર અધીઆર ચો.
 પાંજ (ના) પાંજણી, ટેવ, કરોડું. [કું.
 પાંત (ના) પાંગત, પચ તરફનો ભાગ.
 પાંતરી (ના) અનાજના છોડનું પાંદડું.
 પાંતી (ના) ભાગ, હિરસો, વાંટો.
 પાંદડી (ના) ફૂલની પાંખડી. પાંતરી. એક કા-
 પાંદડું (ના) પાતર, પત્ર, દલ. [નનું ધરેલું.
 પાંખણ, પાંખણ (ના) અજોખના પાળાપરના બાલ.
 પાંસરું (વિ) પાધર, સીધું. કાવડું, કાણું.
 પાંસળી (ના) છાતીના કાંઠાની બાજુની હાર-
 પાંસેક (વિ) ૬૫ (સંખ્યા). [શ્રી. અક્ષ.
 પા (વિ) પાદ, પા, ચતુર્થાંશ. ૦
 પા (ના) પાયા, ૦ ના આંક.
 પાઈ (ના) પૈ. અડધી. સોપારી.
 પાઈયો (ના) પાયો. નાનો બડો દંડડો.
 પાહ (ના) બડી બાખરી. વિશાલી રોડી.
 પાક (ના) રસોઈ. હપજ, પેદાશ. 'વસાણાં
 નાંખી સેડેલું ચૂરમું. પૌષ્ટિક ખોરાકની મે-
 જવણી. પકવતા.
 પાક (વિ) પવિત્ર, શુદ્ધ. ધર્માનદાર.
 પાકચટ (વિ) ચોડું પાકેલું (ફળ).
 પાકટ (વિ) પકવ, પાકેલું.
 પાકડું (ના) વગ, વસોડો.
 પાકણી (વિ) પાકી બેઠે તેવી.
 પાકલું (કિ) ઉગલું, ફળવું. પકવ થવું. વળવું.
 કુખવું. મુદત ભરાવી. તાંબે થવું.
 પાકશાસ્ત્ર (ના) સૂપશાસ્ત્ર, રસોઈની વિદ્યા
 કંડકીકા.
 પાકું (વિ) પકવ, પકડું. પૂરું. કરેલું. પુખ્ત.

પાખ (ના) પખ, પક્ષ, તરફેણ.
 પાખણ (ના) ધર્મદોંગ. બનાવટ.
 પાખણી (વિ) દોંગી. કૃત્રિમ.
 પાખર (ના) પ્રેક્ષક, ફૂલની ચાદર. બખર.
 પાખાણ (ના) પાખાણ, પથ્થર, અક્ષ.
 પાખી, પાખે (અ) વિના, વજર, સિવાય.
 પાખી (ના) ચૌદસની પર્વણી (જેન).
 પાખો (ના) કપડીપાખો, રાખોડીનો લેપ.
 પાગ (ના) પાદ, ચરણ, પગ.
 પાગડું (ના) રકાબ, પાવડો; લટકવું પગચિયું
 પાગર (ના) હોડી એચવાનું દોરડું.
 પાગરણ (ના) પથારીનો સામાન.
 પાગલદાણા (ના) પગનું ધરેલું.
 પાગા (ના) પાયગા. [ચીરે
 પાધ, પાધડી (ના) માથે બાંધવાનો દંડા પના
 પાધડી બધાવવા (કિ) શોક મુકાલવા, ઈનામ અ
 પાચક (વિ) પચાવનાર, (ના) રસોઈઆ. [પ
 પાચન (ના) પચનક્રિયા.
 પાચા (ના) પાદશાહ, બાદશાહ, રાજ.
 પાછલી રાત (ના) રાતનો ચોથો પોહોર.
 પાછલું (વિ) પછવતેનું. ગત. છેલ્લું.
 પાછલો પોહોર (ના) દિવસનો ચોથો પોહોર
 પાછળ (અ) પૂઠે, પછવાડે.
 પાછું (અ) ફરીથી, વળી. પૂઠે.
 પાછું થવું (કિ) મરણ પામવું.
 પાજ (ના) પૂલ. એક, રેસમી કાપડ.
 પાજ (વિ) ખેસરમું. નીચ.
 પાંચજન્ય (ના) વિષજનો રાખ.
 પાટ (ના) પીઠ. બાંક. ગાદી. આસન. પટ્ટ, વર
 પાટલા ઘો (ના) એક બતાવી ઘો. એક પ્રાણ
 પાટલાસાસુ (ના) મોટી સાળી. વહની મેથિબેહો
 પાટલી (ના) બાંક. નાનો પાટલો. પગનું અ
 ખું તળિયું. એક ધરેલું. પુરુષના પહેરે
 ધોતિયાની ઘડી.
 પાટલો (ના) નાના પાયાની બેઠક.
 પાટલો ફરવો (કિ) કામ થવું.
 પાટવીકુંવર (ના) ચુવરાજ, રાજનો તડો કુંવ
 પાટિયાં (ના) તુળસીપાટિયાં, એક ધરેલું.
 પાટિયું (ના) ચપટું વેહેરેલું લાકડું. સેવ
 પાટિયો (ના) ઠીંકણી. તપેલી. [જવાનો ઘોડો.

પાટી (ના) ઘણેલી પટ્ટી સીલેટ. હુડ્ડી.	પાટિહું (ના) પાળો લથા ધોળો મિથરંગ.
પાટીદાર (ના) વતનદાર ખેડુત, કણબી.	પાત (ના) પતન.
પટ (ના) સાત.	પાતક (ના) પાપ, અવ. અન્નકાંચ.
પટ્ટી (ના) પાટિયો, ઠીકરનો ટોપ.	પાતથી (વિ) પાપી, દોષી. દુષ્ટ. ગ્રાધર્મી.
પાટિહી (ના) નાનું હાંલું.	પાતર (ના) વેશ્યા, ગુણકા.
પાટો (ના) પટ્ટો. ઠાંકણ, બાંધણની ચીપ.	પાતરવડિયાં, પાતરાં (ના) અળુનાં પાત્રાં.
પાટોપાટ (અ) એક બીજને જોડાઈને.	પાતરી (ના) પત્રી, પાંદડાં.
પાઠ (ના) પઠણ, વાંચન. જૂતવન. ધરો.	પાતડું (ના) પાંદડું.
પાઠક (ના) પાઠ કરનારો.	પાતરે પાણીપાતું (કિ) રીખાવતું. દુઃખ દેવું.
પાઠશાળી (ના) મોટી નિશાળ, કોલેજ.	પાતળ (ના) પત્રાવળી, બાજ. સફેત વસ્ત્ર.
પાઠાન્તર, પાઠાફેર (ના) પાઠભેદ. જુદો પાઠ.	પાતળિયો (ના) પાતળો અને દેખાવડો પુરુષ.
પાઠી (વિ) પાઠ મોટે રાખનાર.	પાતળું (વિ) ફરા, સુંકું. પતરાં જેવું. નરમ.
પાકું (ના) પૃષ્ઠ. વાંસાતું એક જરદ.	પાતાળ (ના) પૃથ્વીનું તળિયું. પૃથ્વીના ૭ પડ
પાકું ખેંચું (કિ) ટોપલી ઉપાડવી.	(અતળ, વિતળ, સુતળ, મહાતળ, રસાતળ,
પાડ (ના) ઉપદાર. [સતી.	તળાતળ અને પાતાળ)માંતું છેલ્લું.
પાડપરોસ (ના) નજીક રહેનાર, પડખાની વ.	પાતાળજીની (વિ) પહોંચેલી છુટ્ટી.
પાડવું (કિ) પડે તેમ કરવું. હરાવવું. ચીત.	પાતેલી (ના) તપેલી, નાનો ટોપ.
રવું. કરવું. કહેવું. રાખવું.	પાતેલું (ના) પાતિલી, પહોળા મોંતું વાસણ.
પાડખાર (ના) આંદવેર, પાડા જેવી અદાવત.	પાત્ર (ના) કામ. પ્રકરણ. નાટકના વેશધારી.
પાડપરોસ, પાડાપરોસી (ના) પડખે વસનાર.	પાત્ર (વિ) યોગ્ય, લાયક, જોગ
પાડી (ના) નાની ભેસ.	પાયરણ, પાયરણું (ના) બિહાનું. શોક સાદરી.
પાડીયું (વિ) પાડ જાણનાર, કૃતજ્ઞ.	પાયરવું (કિ) પ્રસારો કરવો.
પાડું (ના) ભેસતું બચ્ચું. [જ્યો, રૂઢી.	પાયરો (ના) કાપેલી કડબ. [વાયુસ્થાવ.
પાડો (ના) ભેસનો નર. પાક, ધરો. આંકનો.	પાદ (ના) પાગ, પગ, ચતુર્થાંશ. બા. પર્દન.
પાણ (ના) પા અથવા ચતુર્થાંશનું ચિહ્ન.	પાદર (ના) ગામના અંપા બહારની જગા.
પાણકોશ (ના) કોશ કાપડ. [બા; ૧. હાથ.	પાદરી (ના) ખિસ્તી ધર્મોપદેશક.
પાણિ (ના) હાથ, કર, હસ્ત. [મેલાપ.	પાદવું (કિ) ગાંડથી વા ફૂટવો.
પાણિહણ (ના) લગ્નસંબંધ, વિવાહ, હસ્ત.	પાદશાહ (ના) બાદશાહ, મુસલમાન રાજ.
પાણિયાઈ (ના) પાણી રાખવાની ઊંચી જગા.	પાદશાહનુંદો (ના) રાજકુમાર.
પાણી (ના) પાનીય, જળ, ઉદક, નીર. તેજ.	પાદશાહી (ના) રાજ. (વિ) રાજનું.
પાણી. પટ. ધાર. વીર્ય.	પાટુકા (ના) પાવડી. પગલાં.
પાણીયું (વિ) પાણીનાળું.	પાટોદક (ના) પગનું ધોણ.
પાણીલાણી (ના) પાણી લરવું વગેરે કામદાન.	પાધ (ના) પગ ધોવાનું પાણી નગેર.
પાણીદાર (વિ) તેજ, ભેસદાર.	પાધરું (વિ) સીધું, પીંસરું. (અ) સન્મુખ.
પાણીપન્યો (ના) જલવેગી ઘોડો.	પાધરદાર (વિ) દોરા જેવું સરળ. કાવકું.
પાણીયું (વિ) પાણીના અંશવાળું.	પાન (ના) પાણી, પત્ર, પાંદડું, પાતું, ચિહ્ન.
પાંદર (ના) હવાફેર.	ગુણેલા વાળ પેય.
પાનનાવાં (કિ) સેવિત ચઢવો.	પાન (પ) પીવાનું અર્થ. જેમ મધુપાન, જળપાન.
પાંદરવ (ના) મહુ શબ્દના પાંચ પુત્ર.	પાનખર (વિ) પાંદડા બહારની ઝાડ, શિશિર.
પાંદરવ્ય (ના) પંડિતાર્થ, વિદ્વેષજ્ઞ.	પાનદાન (ના) પાન રાખવાનું કામ. રૂશિઆળો.

પાનાં (ના) ગંજીરે, રમવાનાં પનાં.
 પાની (ના) પગતું તળિયું.
 પાનું (ના) પૃથ્ઠ, સકું. પતરું. એક રત્ન.
 પાનેતર (ના) ઘાટી, પરાણી વખતે કન્યાને
 પાનો (ના) પ્રસ્નવ, ધાવણ. [પહેરવાનું વસ્ત્ર.
 પાપ (ના) અથ, અધર્મ. દોષ. દપઠ. પીડા.
 પાપગ્રહ (ના) પીડા કરનાર ગ્રહ.
 પાપડ (ના) પર્પટ, ખારી પાતળી સૂકી ચોળી.
 પાપડખાર (ના) પાપડમાં નાંખવાનો ખારો.
 પાપડી(ના)વાલની સીંગ. એક ખોરાક. [સંચોરો.
 પાપણી (ના) પાપિણી, દુષ્ટ સ્ત્રી.
 પાપા (ના) રોટલી (ખાલભાષા).
 પાપિથ, પાપી (ના) દુષ્ટ, પાપથી ભરેલું.
 પામર (નિ) કંગાળ, નીચ. હીણ. રંક.
 પામરી (ના) રેશમી પીછાડી.
 પામરું (કિ) મેળવવું. આણવું. ખમવું. તાબે
 પાય (ના) પાદ, પગ, ચરણ. [ચતું
 પાયકિરત (વિ) ઉત્તર, નિર્જન.
 પાયખાનું (ના) સંડાસ, બજાર.
 પાયગા (ના) પાગા. ઘોડેરવારનું રહેઠાણ.
 પાયબો (ના) સુરવાળ, પાટ્યૂન.
 પાયદળ (ના) પેદળ, પગે ચાલનાર લસ્કર.
 પાયમાલ (વિ) તળિયાગ્રાટક, ખરાબેહાલ.
 પાયમાલી (ના) દુર્દેશ, ખરાબ હાલત.
 પાયરી (ના) સીડી, પગથિયું. દરજ્જો. કેરીની
 પાયલ (ના) પગના ધુધરા. [એક ભત.
 પાયલી (ના) પાવલી, ભરપની પાલી.
 પાયલું (ના) પાવલું (આમ્ય). [ધિખોડવું.
 પાયા પાડવાં (કિ) લગડાને લાકડાના કંકડાએ
 પાયો (ના) આધાર, યંત્રણો. ટેકો લાકડાનો
 'કંકડો. તળિયું. પા. [વાં તે. મર્મ.
 પાર (ના) જોડો, હંદ. રસ્તો. તીર ક્ષણાં છંદ-
 પાર (અ) તમામ, પૂર્ણ, અખિલ.
 પારકું (વિ) પરાયું, બીજનું.
 પારખ (ના) પરીક્ષા. કદર, બુજ.
 પારખું (કિ) પરીક્ષા કરવી. ઓળખવું.
 પારખું (ના) પરીક્ષા. કસ.
 પારખુ (ના) પરીક્ષક, પારખનાર.
 પારંગત (વિ) પારંગત પાર પ્રાંતલો, નિપુણ.
 પારબંધ, પારબંધિત (ના) પારિબંધ.

પારણા (ના) અપવાસ મુકવો તે.
 પારણું (કિ) પલમું, ચોક્કાવાળો હિંચકો.
 પારદ (ના) પારો. (વિ) પાર દેખાડનાર.
 પારદર્શક (વિ) જેમાંથી આરપાર દેખાય તેવું
 પારધી (ના) પારાધી, શિકારી.
 પારમ્પાર (અ) પૂરેપૂરું, સંપૂર્ણ.
 પારતું (કિ) નીંદવું.
 પારસ. (ના) પારશ્વમણી, સ્પર્શમણી.
 પારસપીપળો(ના) એક ભતતું પીપળાનું વૃક્ષ.
 પારસાત (અ) પાર્શ્વત, પાસેથી.
 પારસાલ (ના) પોર, ગયું વરસ.
 પારસી(ના)જરથોસ્તી ધર્મપાળક નતિ. ફરંસી.
 પારસે આવડું (કિ)હે આવડું, સવાણે આવડું.
 પારસો મુકવો (કિ)હો મુકવો, પાનો છોડવો.
 પારણ (ના) પારાયણ, સમાહ. પુરાણનો પાઠ.
 પારાપાર (અ) સંપૂર્ણ. આથી તે પાર લગીનું.
 પારાયણ (ના) પારાણ, પુરાણ કથા.
 પારાવત (ના) પારેલું, અશુભ.
 પારિબંધ, પારિબંધક (ના) એક ભતતું
 પારિપત્ય (ના) શિક્ષા, સન્ન, સાસન. [વૃક્ષ.
 પારિપાર્શ્વિક (ના) સૂત્રધારનો સહાયક.
 પારી (ના) નરાજ, પરાઈ.
 પારેક (વિ) ધણા દિવસની વીઆયલી (ભેંસ).
 પારેલું (ના) પારાવત, અશુભ.
 પારો (ના) છરો, સીસાની ગોળી. પારદ, એક
 પાર્યિવ (ના) પૃથ્વીના, પાટીના. [ધાતુ.
 પાલ (ના) તરતો ચીકણો પદાર્થ. હુંગર વચે-
 નું રાન. પદ્મી.
 પાલક (વિ) પાલણુ પોષણ કરનાર.
 પાલક, પાલખ (ના) એક ભતતી ભાઇ.
 પાલખ (ના) માથ, મારાત.
 પાલખી (ના) નરવાહન, ડોઝી.
 પાલણુ, પાલન (ના) પોષણ. સંભાળ.
 પાલવ (ના) પલ્લવ, છેડો. આસરો.
 પાલવડો (ના) પાલવ (કવિતામાં).
 પાલવડું (વિ) બોજવું, પરવડવું.
 પાલી (ના) નાની પાંતરી. પાયલી. ચાર રોડો.
 પાલું (ના) પવાલું. ખપેડાની ટટ્ટી. [માપ
 પાલો (ના) પાંદડાં. પગે ચાલવું મનુષ્ય. ખરક.
 પાવ (ના) પગ. પા, ચતુર્થાંશ.

પાવક (ના) અગ્નિ, વૃદ્ધિ, દેવતા.
 પાત્રાડયો (ના) એક ધર્મપંથ. ભવાયામાં વા.
 વક્ષી (ના) પાદુકા. [સીકું વાળનાર.
 વહું (ના) પગ મૂકવાની જગા.
 વાડો (ના) પાવડું. એક ઓળટ. કાચો પુલ.
 વાવન (વિ) શુદ્ધ, પવિત્ર. [હોદારણી
 વાવરો (ના) તોખરો (ઘોડાનો).
 વાવળિયો (ના) પગ, ચરાઈ. [સિક્કો.
 વાવણી, વાવણું, વાવણો (ના) પા રૂપિયાનો
 વાવણો પા (ના) એક બાલ્યેલ.
 વાવું (કિ) પાએ તેમ કરવું. રેરવું. સિંચવું.
 વાવે, વાવેયો (ના) નપુંસક, હીનડો. [નડવું.
 વાવો (ના) એક ભુગળીનું વાળું. સીસોડી.
 વાશ (ના) કાંસો. નળ. બંધન. રંગ. એક
 વાશકી (ના) ખેડુતની નાની, વાશ. [ઓળટ
 વાશાતપણિયો (ના) ચાંદીપર સોનાનું પતર.
 ચઢાવી ખેંચનાર.
 વાશિયું (ના) રાંપડી, નાની વાશ.
 વાશર (વિ) શેરનો ચોથો ભાગ.
 વાશેરી, વાશેરો (ના) વાશેરનું માપ, તોલ.
 વાશે (ના) રૂપાનો ઢાળકો.
 વાયાણ (ના) પથ્થર, પહોળો.
 વાયાણબેઠ (ના) એક ઓપધિ.
 વાયો કરવો (કિ) અનાજ ઝાડકું.
 વાસ (ના) રંગનો અંશ. રત્નચીડી.
 વાસ (અ) વાસે, નજીક, સોડે.
 વાસ (વિ) વસાર, દાખલ.
 વામું (ના) કરોડ. બાલુ. પક્ષ.
 વાસે (અ) વાસ્ત્ર, સોડે, નજીક, વાસ.
 વાસેતું (વિ) માંડતું, થરતું, સત્તાતું. [કટકો.
 વાસો (ના) વાસ. દાવ. રમવાનો દાણદાર
 વાળ (ના) વાલિ, દોડાણ. આડ.
 વાળક (વિ) વાલણુ પોપણુ કરનાર.
 વાળણ (ના) વાલણુ, પોપણુ. સંભાળ.
 વાળું (કિ) ઉછેરવું. પોપણું, આચરવું. બલ.
 વાચો (ના) રમરણુ રતલ. [વડું.
 વાં (ના) છરી. વાડી. કોના.
 વાં (વિ) પગે ચાલવું (માણસ). [ડીપાઇ.
 વાળો (ના) પાંપણું. પદાતિ, પગે ચાલનાર
 વાંખવું (કિ) દૂધવું, છૂટું પોટવું.

પિંજણી (ના) તાંત, પિંજવાનું ચંત્ર, તથા કુંઠ.
 પિંજણું (કિ) છૂટું પાડવું. તાંતથી સાદું કરવું.
 પિંજરી (ના) પિંજરાની સ્ત્રી. એક પંખી.
 પિંજરો (ના) પિંજવાનો ધંધો કરનાર.
 પિંડલો (ના) લોંબો. ગોળો.
 પિંડારો (ના) પિણ્ડાર, ગોવાળિયે. વડારો.
 પિંડોરિયું (ના) માટીના પિણ્ડાનું ચણેલું ઘર.
 પિંડ (ના) કોયલ, કોલિક, વનપ્રિય, પરભૂત.
 પિંગળ (ના) છંદશાસ્ત્ર, કાવ્યકળા પ્રવર્તક ના-
 ગ. એક વાળું. રંગ. [ડી ભરથરીની રાણી.
 પિંગળા (ના) ઠાળા નસકોરાનો વાધુ. એક ના-
 પિંગાણી (ના) ધૂપેલની વાડી.
 પિચ્છ (ના) પીછું.
 પિછાન (ના) ઓળખ, સમજણ, સ્મરણ.
 પિંજર, પિંજરું (ના) પાંજરું.
 પિણ્ડ (ના) ચોખાનો ગોળો. પિત્ત. દેહ.
 પિણ્ડદાન (ના) પિંડસહિત શ્રાદ્ધ ક્રિયા તે.
 પિણ્ડરોગી (વિ) પાણુ રોગવાળો.
 પિણ્ડી (ના) શિવલિંગ.
 પિણ્ડુ (ના) દોરીનો દડો.
 પિતર (ના) પિત્ત. મૂવેલાં પૂર્વજ.
 પિતા (ના) બાપ, જનક, તાત.
 પિતામહ (ના) દાદો, બાપનો બાપ.
 પિતામહી (ના) બાપની મા, દાદી.
 પિતૃક્રણ (ના) પિતાપ્રતિ કર્મ. બાપનું દેવું.
 પિતૃપક્ષ (ના) શ્રાદ્ધિયાં, ભાદરવા વદ.
 પિતૃમંત્રિ (ના) બાપ પ્રતિ પૂજ્ય ભાવ.
 પિતૃલોક (ના) પિતૃને રહેવાનું ધામ.
 પિત્ત (ના) એક દેહદોષ.
 પિત્તપ્રકૃતિ (ના) ગરમ-આકળો-સ્વભાવ.
 પિત્તજ (ના) એક પીળી મિશ્રધાતુ.
 પિત્તજ (વિ) આકળા સ્વભાવનું. ઓશું પાત્ર.
 પિત્તાશય (ના) કાળજી.
 પિત્તો (ના) ગરમ સ્વભાવ.
 પિત્તો દહળવો (કિ) મીઠાન તપી નવો.
 પિત્તોઈ (વિ) એક કુળનું. એકગોત્રી.
 પિત્તણ (વિ) પોતાના ગોત્રની સ્ત્રી.
 પિનાક (ના) શિવનું ધનુષ્ય. ત્રિશૂળ.
 પિપાસા (ના) મૃષા, તપસ, ધમ્મ.
 પિયર (ના) પિહેર, પીએર.

પિયાલ (ના) પિરાનદન, એક ઔષધિ.
 પિયુ, પિયુડો (ના) ધણી, પતિ, વર.
 પિલ્લ (ના) પીયો, ચીપડો, ચિલ્લ.
 પિશંગ (ના) કપિલ, કડાર, પિંગળ (રંગ).
 પિશાચ (ના) ભૂતયાનિ. પલીત.
 પિશાખ (ના) ઈરાકત, મૂત્ર, લઘુશકા.
 પિથુન (ના) ચાડિયો.
 પિસ્તોલે (ના) નાની બંદુક.
 પીખ (ના) દ્રુપવાની ક્રિયા. [અચાર.
 પી (ના) ફેળેતી, રેવડી. (અ) તેવા વખતને ઉ-
 પીક (ના) મોંમોનો ઓગળ. ચૂંક. પાક.
 પીકદાની (ના) ચૂંકવાનું વાસણ.
 પીખતું (કિ) વેરી ચૂંચી નાંખતું. છૂટું પાડતું.
 પીગળતું (કિ) ઓગળતું, ઓસરતું. પલળતું.
 પીચકારી (ના) પાણી ઉરાડવાનું એક ચંત્ર.
 પીછ (ના) પીછું. [પીક ઉરાડવું તે.
 પીછી (ના) પીછાંની, કે વાળની બુડી. ચા-
 મર. જતું ઉરાડવાનું સાધન.
 પીછું (ના) પિચ્છ.
 પીછો (ના) કેડો, પૂંક.
 પીછોડી (ના) ખેસ, દુષ્પટા. ઓઠણ. ચાદર.
 પીછોડો (ના) મોઢી પીછોડી. ચાદર.
 પીળન (ના) ચૂંચવા લખાવવાની ક્રિયા.
 પીટણી (ના) ફૂટણું, ફૂટન.
 પીટવું (કિ) ફૂટવું, છાતી ફૂટવી.
 પીટાપીટ (ના) ફૂટાફૂટ, રડાપીટ, કકલાણ.
 પીટયો(વિ) પીટાયલું, પડયો, રોયો. (સ્ત્રીની ગાળ).
 પીક (ના) બળર. બળરભાવ. વાસાનો ઉ-
 પલો ભાગ. કુમક. લોટ. [આપવું.
 પીક ડોકની. (કિ) સાખાશી આપવી, ઉત્તેજન
 પીઠિકા(ના)વંશાવળી. પૂર્વકયા. પ્રસ્તાવના. મં-
 પીડી(ના)સુગંધી હળદ વરને ચોળવાની ડાણ.
 પીકું (ના) કલાલખાનું. દારૂતાડીની દુકાન.
 પીડ (ના) પીડા, દુઃખ.
 પીડવું (કિ) પીડા કરવી, દુઃખ દેવું.
 પીડા (ના) દુઃખ. કાળજી, ચિંતા દુઃખદ વસ્તુ.
 પીડાવું (કિ) રીખાવું. દુઃખી થવું.
 પીડિત (વિ) દુઃખી, પીડાતું.
 પીઠ (ના) રંગની લુમટી. પીઠ પાટિયાં. [કડાં.
 પીઠિયો (ના) દાઢ. લાલના ઉપરના બેસાં લા-

પીટ (ના) પિત્ત. (વિ) પીળું.
 પીટપાપડો (ના) એક ખી. ઓસડ.
 પીતામરી (ના) નાનું પીતામ્બર.
 પીતામ્બર (ના) અભોટિયું. પીળું રેસમી
 પીથેલ (વિ) છાકટ, દારૂ પીથેલો.
 પાન (વિ) ભરેલું, કદાચ.
 પીન (ના) ટાંચણી (અથવા).
 પીપ (ના) પ્રવાહો ભરવાનું ગોળ પાત્ર.
 પીપર (ના) પીપર. એક છોડ, ફળ.
 પીપળીમૂળ (ના) પીપરના મૂળના ગૂંડ
 પીપળો (ના) અશ્વત્થ, એક ઝાડ.
 પીપી (ના) સરણાઈ, લુતી. ફેળેતી.
 પીપેર (ના) પીપર, એક છોડ, માંભર.
 પીમળ (ના) ગંધ, સુવાસ, પરિમલ
 પીમળવું (કિ) વાસ આવવી.
 પીયળ (ના) શુભદાણે સ્ત્રીઆને મોંદે
 પીયુષ (ના) અમૃત, સુધા. [કાઠડ
 પીયો (ના) પીહો, ચીપડો. મળની કણ
 પીર (ના) મરણ પામેલા મુસલમાન સ
 પીરસવું (કિ) પરિવેષણ કરવું, થાળીમાં
 જન મૂકવું. [ક્રીમતી પ
 પીરેજ, પીરેજ, પીરેજ (ના) આસડ
 પીલવણ (ના) એક ઝાડ.
 પીલવું (કિ) ચંત્ર વડે કચરવું.
 પીલાવું (કિ) પીલાયાં કરવું. પીલેલી હા
 પીલુ (ના) પીલવણનાં ફળ. [સાં
 પીલું (ના) કુકડી-મરઘી-નું ખચ્ચું.
 પીલો (ના) અંકુર, ફળગો. તમાકુનું પાં
 પીલોંડિયું (ના) બુવાર બાજરીના થડ
 ફૂટેલો પીલો.
 પીલું (કિ) પાન કપવું. સમાવું. ધૂમાડો દે
 પીસવી (ના) થેલી, કોધળી.
 પીસવું (કિ) પીરસવું. દળવું. ભેડવું.
 પીસવો (ના) પાવો. સીસોડી.
 પીસ્તાળીશ (વિ) ૪૫ (સંખ્યા).
 પીએર (ના) પિયર, વહૂના માખાપનું ધ
 પીળક (વિ) કીકું પડેલું, પીળાસવાળું.
 પીળવું (કિ) રંગવું. ખરડવું.
 પીળાટ, પીળાસ (ના) કંઈક પીળો રંગ,
 પીળિયું (ના) પીળું લગડું.

પીળું (વિ) પીળા રંગનું, જરદ.
 પુ'ખડું (ના) છેહેરખું.
 પુ'ખડું (ના) પુચ્છ, પુચ્છડું.
 પુ'ખડું (ના) દોલત, ગરથ, ધન.
 પુ'ખડું (ના) કચરો.
 પુ'ખડું (ના) થોંગડું.
 પુ'ખડું (ના) પુમડું.
 પુ'ખડું (ના) આડે વળગેલો, કપાસ.
 પુ'ખડું (ના) પોકાર, ખમ, પુકારો.
 પુ'ખડું (વિ) પાડું. સમજાડું. મળખત.
 પુગલું (વિ) પૂરતું, જોઈએ તેટલું.
 પુગલું (કિ) પહોંચતું, ચાલતું. ઠકતું. મળતું.
 પુચ્છ (ના) પુચ્છડું.
 પુડી (ના) પડી. પડીડું.
 પુડો (ના) મોટું પડીકું, પડો. મધ્યપુડો. એક.
 પુણી (કિ) ફળતું. [ખોરાક.
 પુણી (ના) રૂના ગાળાનો ફાંડો.
 પુણ્ય (ના) ધર્મ, સવાબ, નેકો. દાન.
 પુણ્યક્ષેત્ર (ના) ધર્મક્ષેત્ર, પવિત્ર સ્થાન.
 પુણ્યક્ષેત્ર (વિ) જોનાનામસ્મરણથી પુણ્ય લા-
 મ્યાત્મા(વિ) ધર્મ્યાત્મા. પરમાર્થી. ગિ એતું.
 પુણ્યજન્મેશ્વર (ના) કુબેર, ઉત્તર દિક્પાલ.
 પુણ્યભૂમિ (ના) આર્યાવર્ત, વિંધ્ય હિમાલ-
 યની વચ્ચેનો પ્રદેશ.
 પુણ્યવાન (વિ) સુકૃતિ, ધન્ય, ધર્મ્યાત્મા.
 પુણ્યાહવાચન (ના) એક માંગલિક ધર્મક્રિયા.
 પુતલ (ના) પૂતળું, બાહુડું.
 પુતલવિધાન (ના) મટકું ન મળવાથી તેને
 બદલે પૂતળું કરી બાળતું તે.
 પુતિકા (ના) પતંગિકા, નાની મધમાંખી.
 પુત્ર (ના) દીકરો, બેટો, જાનક.
 પુત્રવતી (ના) પુત્રવાળી સ્ત્રી.
 પુત્રિકા (ના) પાંચાલિકા, બાહુલી, પૂતળી.
 પુત્રી (ના) દીકરી, બેટી, તનયા.
 પુત્રો (ના) છોકરાઓ, બેટાબેટી.
 પુત્રો (ના) આત્મા. સુંદર દેહ.
 પુત્રો (અ) ફરીથી, વળી.
 પુત્રરેષિ (અ) ફરીથી, વળીપણ.
 પુનરુક્તિ (ના) સિતું સેજ વચન ફરી બોલતું તે.
 પુનર્જન્મ (ના) ફરી જન્મ. બીજો અવતાર.

પુનર્નવ (ના) નખ, નખર, કરકહ.
 પુનર્નવા (ના) શાયદી, ઘેટુળી, એક ઔપચિ.
 પુનર્ભવ (ના) નખ, નખર.
 પુનર્ભૂ (ના) દિધિષ્ઠુ બેવાર. વરેલી, સ્ત્રી.
 પુનર્વિવાહ (ના) પુનરુદ્ધવાહ, ફરી લગ્ન.
 પુત્રાળ (ના) ફેસર, ટુંગ, પુરુષ, દેવવલ્લભ.
 પુમડું (ના) ફની નાની ગોળી. બેટી દીવે-
 ટ, લગાર ટ.
 પુમાંસ (ના) મનુષ્ય, માનુષ, મર્ત્ય, મનુજ,
 માનવ, નર, પંચજન, પુરુષ, પૂરુષ, મા-
 જુસ, જન.
 પુર (ના) રોહેર, નગર, દસખો, પત્તન.
 પુર (અ) અગ્ર, પુરત, આગળ.
 પુરજો (ના) કકડો.
 પુરણ(ના)વેડમી, ધારી ઈન્માં ભરવાનો માવો.
 પુરણપોળી (ના) વેડમી, ગોળદાળવળી પોળી.
 પુરત (અ) પુર, અગ્ર, આગળ.
 પુરદ્વાર (ના) ગોપુર. નગરનું નાકું, પાદર.
 પુરન્દર (ના) ઇંદ્ર, સહસ્ત્રાક્ષ, શયીપતિ.
 પુરવાર (વિ) સાબીત કરેલું.
 પુરવારી (ના) સાબીતી, પુરાવો.
 પુરતું (કિ) ભરતું. આપતું, રજુ કરતું.
 પુરશ્વરણ (ના) અસુક સંખ્યાનો મંત્રનખ. અ-
 પુરસીસ (ના) પૂછપાછ. તલ્લાસ. પ્રશ્ન. [તુષાંત.
 પુરસસર (અ) આદિ. વગેરે. પૂર્વક. સાથે.
 પુરાંત, પુરાંતબાકી (ના) શિલક બાકી.
 પુરાણ (ના) પ્રાચીન ઇતિહાસ ગ્રંથ. (જુઓ
 પંચલક્ષણ પૃષ્ઠ ૧૯૦). એ અરાહ છે. અ-
 જિન, કૂર્મ, ગરુડ, નાન્દીય, પદ્મ, બ્રહ્મા,
 બ્રહ્મવૈવર્ત, બ્રહ્માંડ, ભવિષ્ય, ભાગવત, મ-
 ત્સ્ય, માન્ડૂક્ય, લિંગ, વરાહ, વામન, વિ-
 ષ્ણુ, શિવ, અને સ્કંદ.
 પુરાણપુરુષ (ના) આદિદેવ. વિષ્ણુ. શિવ. બ્રહ્મા.
 પુરાણી (ના) પૌરાણિક, પુરાણવાચક આસ.
 પુરાણું (વિ) જ્ઞાનું, અસલી.
 પુરાંતન (વિ) પ્રાચીન, કોચરની સાવનું.
 પુરાવો (ના) સાબીતી. દલીલ.
 પુરી (ના) નગરી, દસખો, પત્તન.
 પુરીય (ના) નેરક, વિષ.
 પુરુષ(ના)વીર્યવાન, મરદ. સર્વનામ. મરદ વંશ.

પુરુષત્વ (ના) મરદાઈ, વીર્ય. પુરુષાર્થ.
 પુરુષ સર્વનામ (ના) હું, તું, તે (વ્યાકરણમાં).
 પુરુષાત્તન (ના) પુરુષત્વ. વીર્ય. સામર્ય.
 પુરુષાર્થ (ન) પુરુષના કર્તવ્ય. એ ચાર છે.
 (ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ).
 પુરુષાર્થી (વિ) પુરુષ પરાક્રમ દેખાડનાર.
 પુરુષોત્તમ (ના) વિષ્ણુ. ક્ષર અને અક્ષરથી ઉત્તમ.
 પુરુષોત્તરમાસ (ના) મેળમાસ, અધિકમાસ.
 પુરોડાશ (ના) એક જાતનો હોમ.
 પુરોહિત (ના) કુળ ગોર.
 પુલ્લિંગ (ના) નરજાતિ. (વ્યાકરણમાં).
 પુષ્કર (ના) કમળ. તળાવ. એક દ્વીપ. [ધામ].
 પુષ્કરજ (ના) પુષ્કરતીર્થ, અજમેર પાસે યાત્રાનું.
 પુષ્કરણા (ના) પોકરણા, પુષ્કરજના બ્રાહ્મણો.
 પુષ્કળ (અ) ધણું, અતિશય. બહુ.
 પુષ્ (ના) જાડું ભરાઈ. [વા. આવદાની].
 પુષ્ટિ (ના) ભરાવ. વધારો. ઉત્તેજન. ભક્તિ. પુરા-
 પુષ્ટિકારક (વિ) પૌષ્ટિક, વીર્યવર્ધક.
 પુષ્ટિપત્ર (ના) પૂઠું. દોષીસ્વ.
 પુષ્ટિમાર્ગ (ના) ભક્તિમાર્ગ. વલ્લભસંપ્રદાય.
 પુષ્પ (ના) ફૂલ. રંગ.
 પુષ્પધન્વા (ના) કામદેવ, મદન.
 પુષ્પાંજલિ (ના) જોખાથી ફૂલ ચડાવવાં તે.
 પુષ્પિત (વિ) ફૂલવાળું.
 પુષ્પ (ના) એક નક્ષત્ર.
 પુસ્તક (ના) ગ્રંથ. ચોપડી. પોથી. છુક [અંગ્રેજી].
 પુસ્તકશાળા, પુસ્તકાલય (ના) ગ્રંથશાંડાર.
 લાયઝેરી [અંગ્રેજી].
 પુસ્તો (ના) ફરજો. પાણીનું બાંધકામ. પૂલ.
 પૂ (ના) પડ. મૂત્ર. ફૂ.
 પૂ કરવું (કિ) મૂતરવું (બાલકની બોલી).
 પૂછડિયો (વિ) પૂછડાવાળો (ના) ધૂમકેતુ.
 પૂછી (ના) નાતું પૂછડું. [લાંબો અવયવ].
 પૂછડું (ના) પુચ્છ. ખાણીની ગાંડની ઉપરનો.
 પૂછપાછ, પૂછપાછ (ના) તલ્લાસ.
 પૂછવું (કિ) પ્રભ કરવો. તપાસ કરવી. માં-
 ગવું. તમા રાખવી.
 પૂછાપૂછ (મા) પૂછપરછ, વારંવાર પૂછવું તે.
 પૂછાવડું (કિ) પૂછ તેમ કરવું. જવાબ મંગા-
 પૂજ (વિ) પૂજ્ય, સેવાયોગ્ય. [વવા].

પૂજક (વિ) પૂજનાર.
 પૂજન (ના) પૂજ સેવાની ક્રિયા.
 પૂજ (ના) પૂજન. એના ૧૬ ઉપચાર છે. (ઓ-
 વાહન, આસન, પાદ, અર્ધ્ય, આચમ-
 સનાન, વસ્ત્ર, ઉપવિત, ગંધ, પુષ્પ, ધૂ-
 દીપ, નૈવેદ્ય, પ્રદક્ષિણા, નમસ્કાર, અને પુ-
 પૂજા (ના) પૂજની સામગ્રી. [પાંજળી].
 પૂજારાધે (વિ) પૂજા, આરાધન જોગ.
 પૂજરી, પૂજરો (વિ) પૂજ કરનાર.
 પૂજ વાળવી (કિ) પૂજ સમાપ્ત કરવી.
 પૂજિત (વિ) સેવેલું.
 પૂજ્ય (વિ) પૂજન કરવાલાયક.
 પૂઠ (ના) પૂઠ; પાછલો ભાગ. પરોક્ષ.
 પૂઠળ (અ) પાછળ, ગેરહાજરીમાં.
 પૂઠાં (ના) છોડાંસહિત દાળ.
 પૂઠિયાં (ના) જાંઘના થાપા. (ધોડાંનું).
 પૂઠી (ના) નાતું પૂઠું.
 પૂઠી (અ) પછવાડે, પછી.
 પૂઠું (ના) પૂછ. પુસ્તકની તળે ઉપર રાખ-
 વું પાટિયું. છોડાંસહિત દાળનો દાણો. દા-
 પૂઠે (અ) પછવાડે, પાછળ.
 પૂઠે લાગવું (કિ) ખંતથી મંઠવું. દુઃખ દે-
 પૂત (ના) પુત્ર, દીકરો, ખેરો.
 પૂતળિયું (ના) એક ચેહેરાવાળો સિક્કો.
 પૂતળી (ના) બાહુડી, સ્ત્રીની મૂર્તિ. છોકરી.
 પૂતળું (ના) પુતલ, બાહુડું, મૂર્તિ.
 પૂતનમ, પૂતનમ (ના) પૂર્ણિમા, રાક્ષા.
 પૂર (વિ) પૂર્ણ. તર, ચક્રચૂર.
 પૂર (અ) પ્રમાણે, બેરાબર.
 પૂર (ના) રેલ. કદ. મોટાઈ.
 પૂરણ (અ) પૂર્ણ. જસ. સમાપ્ત.
 પૂરણી (ના) ખાડો ભરવો તે.
 પૂરવું (વિ) જોઈએ તેટલું, પૂર.
 પૂરણિયો (ના) પૂર્વ હિંદુસ્તાનનો રહીશ.
 પૂરવણી (ના) સુધણ, પરિચિદ. પૂરણી.
 પૂરવી (ના) એક સાયંકાલની રાગણી.
 પૂરવું (કિ) માંહે નાંખવું. રેડવું. ચીતરવું.
 ધારવું. દાટવું. કેદ કરવું.
 પૂરાવું (કિ) પૂર્ણ થવું. ભરાવું.
 પૂરી (ના) તળેલી ને ફૂલેલી નાની રોટલી.

૩ (વિ) પૂર્ણ.
 રે પૂર (વિ) બરાબર. તમામ, અરોપ.
 પૂર (વિ) પૂર. સમાપ્ત. બરાબર.
 પૂરવંદ્ર (ના) સર્વકળા સંપૂર્ણ પૂરેમનો આદો.
 પૂરવંક (ના) આખો અંક. જેમ ૧,૨,૩ થી ૦.
 પૂરવિતિ (ના) સમાપ્તિ. હોમની છલ્લી આહુતિ.
 પૂરવિમા (ના) પૂરેમ. પૂરા ચંદ્રની તિથિ.
 પૂરવિપમા (ના) પૂરો ઉપમાલંકાર, અર્થાલંકારનું.
 પૂરવિ (ના) પૂરણી. પૂર કંઈની ક્રિયા. [મૂળ.
 પૂરવ (ના) પૂરો, ઉગમણ દિશો.
 પૂરવ (વિ) આગળું પેસ્તર, પહેલું.
 પૂરવંક (અ) સખે, ઈત્યાદિ.
 પૂરવંજ (ના) અગ્રજ. પ્રથમ જન્મેલું. પિતૃ.
 પૂરવંજનું (ના) ચાહુની પહેલાંની જંદગી.
 પૂરવંદત (ના) આગલા જન્મમાં આપેલું.
 પૂરવંદ્ર (ના) પૂર્વદિશાનું બારણું. સુખ.
 પૂરવંપશ્ચિમ (વિ) ઉગમણથી આયમણ સુધીનું.
 પૂરવંપક્ષ (ના) શુદ્ધ, શુદ્ધ પખવાડિયું. વાદનું.
 પૂરવંમંડાણું.
 પૂરવંરાત્ર (ના) સાંજથી મધરાત સુધીનો કાળ.
 પૂરવંત (અ) પ્રથમ કહ્યું તે પ્રમાણે.
 પૂરવંપર (વિ) આગલું અને પાછલું.
 પૂરવાદાહુની (ના) એક નક્ષત્ર.
 પૂરવાભાદ્રપદ (ના) એક નક્ષત્ર.
 પૂરવાધી (વિ) પ્રથમનું અર્ધ. પહેલું અરધું.
 પૂરવાવસોકન (ના) પ્રથમ પ્રેક્ષણ. અગાઉનું નિ-
 પૂરવાપાઠા (ના) એક નક્ષત્ર. [રીક્ષણ.
 પૂરવં, પૂરવં (ના) એક સાંજની રાગણી.
 પૂરવં (અ) પ્રથમ. અગાઉ. પહેલાં. [પાછલું.
 પૂરવંતર (વિ) પૂરવંથી ઉત્તર લગીનું. આગલું.
 પૂલ (ના) પાણ, સેતુ. બલારાય ઉપરનો માર્ગ.
 પૂળી (ના) ભારી, ઝૂડી, પછી.
 પૂળો (ના) ભારો, જુડો. આગ. (શુરસામાં).
 પૂળક (વિ) શોધક, જિજ્ઞાસુ. પ્રશ્ન કરનાર.
 પૂળા (ના) પ્રશ્ન, સવાલ, પૂછપાછ.
 પૂળક (અ) નોખું, અલગ, જુદું, વિભક્ત.
 પૂળકરણ (ના) જુદું પાડવાનું કામ.
 પૂળિનાય (ના) રાત્રી, મહીપતિ, હાકેમ.
 પૂળિની, પૂળી (ના) ધરણી. (જુઓ, તેતા-
 બીસનામો પૃષ્ઠ ૧૬૦). [સપાટી.

પૂષ (ના) સંકુ, એક બાંજીનું પાતું. પીક.
 પૂષ (વિ) પાછલું, પછવાડેનું. સપાટીનું.
 પેંગુ (વિ) અસક્ત, માર્હકાંકલું.
 પેક (ના) હુંડીની નકલ.
 પેટો (ના) એ. મીઠાઈ. પરાળ. રસ્તો.
 પેથી (ના) સેથી, પટ્ટીઆ, સીમંત.
 પેપી (ના) પતરાળ, મગરળી.
 પેખતું (કિ) તીરખતું, પ્રેક્ષણ કરતું.
 પેખામો (ના) દતુવા, ત્રાંશું.
 પેગમ્બર (ના) અવતારી પુરુષ. પંચ પ્રવર્તક.
 પેગામ (ના) સંદેશો. ખબર.
 પેચ (ના) આંટો, આમળો, પટ્ટી. આમળા-
 વાળી ખીલી. કરામત. ફાંદો, જળ. આંટી.
 પેચોટી (ના) આંભોઈ.
 પેજ (ના) કાંછ. પૂષ [અંગ્રેજી].
 પેજર (ના) જોડો, પગરખો, પાંચત્રાણ.
 પેટ (ના) ઉદર, દુર્બર. સ્તન. સંતાન. શુભ-
 રાત. ઝાડો. પેટું. મન. બળવું.
 પેટખેસણું (ના) અધામણ, ઝાડો.
 પેટલાખતું (કિ) હાથે કરીને પેટમાં રાક્ષ ધોંચવું.
 પેટવલું (કિ) સળગાવવું.
 પેટલું (કિ) સળગવું, બળવા માંડવું. [ખાડું.
 પેટાખાતું (ના) એકના ખાતામાં રાખેલું બીજનું.
 પેટાભાગ (ના) એક મોટા ભાગમાંનો નાનો ભાગ.
 પેટાર (ના) પેટારો, મોટી પેટી.
 પેટારદમ (ના) મોટી રકમનો અકેક વિભાગ.
 પેટારો (ના) મોટી પેટી.
 પેટિયું (ના) પરાળનું હાંડકું. ખાવા જેટલી ક-
 પેટિયો (વિ) ખાવાને બદલે કામ કરનાર. [માઈ.
 પેટી (ના) ઢાંકણવાળું કામ. ખોડસ. [અંગ્રે-
 જી]. ખાંચ વગરની બગલખંડી. કાંચળનો
 પેટ આગળનો ભાગ.
 પેટું (ના) અંદરનો ભાગ. વચગાળો.
 પેટુંપાડવું (કિ) તોંમામાં, વિગત માટે અંદ-
 રથી લીટી દોરવી તે.
 પેક (ના) પેક, હુંડીની ખીછ નકલ,
 પેકું (કિ) "પેસલું"નો ભૂતકાળ.
 પેક (અ) જેમ, પ્રમાણે, જેવું, સરખું, પુ-
 પેડો (ના) ખાંચવાનું, મોટું વાસણ.
 પેટી (ના) શરાદની દુકાન. વંશનો.

પેહું (ના) પેટની નીચેનો ભાગ.
 પેહી (ના) લોચું, નાની કંઠાઈ.
 પેહી (ના) મોટી પેહી, કંઠાઈ.
 પેહો (ના) પેહો. મૂંઝીનો માર.
 પેદ (ના) કચ્ચરવાણુ. ભેચો.
 પેદળ (ના) પાપદળ, પગે ચાલવું લટકર.
 પેદા (વિ) જન્મેલું. ખનાવેલું. મેળવેલું.
 પેદા કરું (કિ) પ્રાપ્ત કરવું, ખનાવવું.
 પેદાયશ (ના) પેદાસ, કમાઈ, રળતર.
 પેદાશ (ના) જન્મ, ઉત્પત્તિ, ઉપજ. પ્રાપ્તિ.
 પેદાસ (કિ) આપક.
 પેદવું (કિ) પળવું, ફરીફરીને આવવું.
 પેન (ના) [અંગ્રેજી] કલમ, લેખણી.
 પેનસિલ(ના) સીસાપેન, રૂદીલ, સુખડપેન.
 પેર (ના) રીત, રિથતિ. તબવીજ. જમરખ.
 પેરની (ના) તબવીજ, ગોઠવણ.
 પેરિયું (ના) સાંકાનો વિભાગ.
 પેરીગમ, પેલીમેર (અ) તે તરફ, ત્યાં.
 પેલું (સ) ઓલ્યું, તે, અમુક (દર્શક).
 પેલો દહાડો (અ) ચોથો દહાડો.
 પેશ (વિ) આગળ. મુખ્ય. બર.
 પેશકાર } (ના) કારભારી. ખવાસ, હંચુરી.
 પેશગાર }
 પેશગી (ના) બહાનું, અગાઉ આપવાની રકમ.
 પેશવા(ના) મુખ્ય પ્રધાન. મરાઠી રાજ્યનો સૂબો.
 પેશવાઈ (ના) પેશવાની રાજસત્તા. અધિર.
 પેશવાજ (ના) રામજણીનો ધાધરો.
 પેશાબ (ના) પિશાબ, મૂત્ર, લઘુશંકા.
 પેશો (ના) ધંધો, હુણાગ, કામ.
 પેસવું (કિ) અંદર જવું. ધૂસવું.
 પેસતર (વિ) પ્રથમ, અવલ. આગળ.
 પેહેરવું (વિ) અંગે ધાલવું.
 પેહેરણ (ના) પેહેરવાનું એક વસ્ત્ર.
 પેહેરણું (ના) પેહેરવાની રીત.
 પેહેરવેશ (ના) પોપાક.
 પેહેરામણી (ના) વર તથા જનૈયાને સરપાવ.
 પેહેરાવડું (કિ) અંગે ધાલવું. ધાળવડું.
 પેહેરેગીર (ના) પેહેરો લરનાર.
 પેહેરો (ના) પોહોરો.
 પેહેલ (ના) આગેવાની. આરંભ.

પેહેલવાન (ના) બહાદુર, શૂરવીર. હસ્તાઈ.
 પેહેલી (અ) અગાઉ, અસલ.
 પેહેલું (વિ) પ્રથમનું, આગમચલું. મુખ્ય.
 પેહો (ના) પેરિયું, આંકાની વચલો. ભાગ.
 પે (ના) પાઈ, અરધી, અર્ધો. દોઢકાનો સિક
 પેજ (ના) સરત, હોંડ.
 પેકણ (ના) એક આમતું નામ.
 પેકર (ના) હથ્થ, ધાળી.
 પેહું (ના) ચક્ર, સીક.
 પેતુવસેય, પેતુવસેય, (ના) ફાઈના દીકરો
 પેત્ર (ના) મહિનો. પિતૃની અહોરાત્ર,
 પેસાખાઉ (વિ) પેસા લઈ કાંઈ ન કરના
 પેસાટકા (ના) નાણું, ધન.
 પેસાદાર (વિ) ધનવાન, તાલેવાન.
 પેસો (ના) પા આનાનો સિકકો દોઢિયું. દે
 ઢ દોઢકો, સર્વાદો. ધન.
 પો (ના) એક દાણો (રમતમાં).
 પોંક (ના) ધાન્યના લીલા દાણા.
 પોંકવું (કિ) વરને મંડપમાં પધરાવવાની વિ
 પોંકિયું (ના) લીલું કસણું.
 પોખાણું (ના) પોંકવાનું સાહિત્ય.
 પોંચ (ના) સમજશક્તિ. પાવતી. રસીદ.
 પોંચવું (કિ) પુગવું. મળવું. હક આવવો.
 પોંચી (ના) એક કાંડે પેહેરવાનું ધરણું.
 પોંચેલું (વિ) ચતુર, પ્રવીણ.
 પોંચી (ના) કાંડું.
 પોંચવું (કિ) પોંચવું, પેહેંચવું.
 પોંચવું (કિ) છુંદવું, ખૂંદવું.
 પોંદો (ના) છુંદો.
 પોઈ (ના) મયાળ. એક તતનો વેલો.
 પોઈસ (અ) હાંડતી તખતે બોલાતે શખ
 પોચેણ (ના) પોચણ, એ પાણીનો વેલો.
 પોક (ના) ખૂમ. ખરાડો. રૂદન.
 પોકળ (વિ) પોકું. ભૂંડું. કાળું.
 પોકળ (ના) પોલ, પોલાણ. ગાંભો.
 પોકળી (ના) અવકાશ, આકાશ.
 પોકાર (ના) ખૂમ, સાદ. પોક.
 પોકારવું (કિ) મોટે સાદે બોલવું. ખૂમ પાડવું
 પોખરાજ (ના) પીળા રંગનો હીરો.
 પોખરું (કિ) પોખરું. વૃક્ષ કરવું.

પોગળ (ના) પોગળ, દંભ.
 પોગ્યું (વિ) નરમ. ખીચણ નાહિમ્મત.
 પોટ (ના) દીણી થણ મોટી પોટલી.
 પોટતિયે નરું (કિ) ઝાડે ફરવા મરું.
 પોટલિયો (ના) ચામડાનું ખાકીટ.
 પોટલી (ના) નાની ગોરકી. ગુંદળું. પૂટલી.
 પોટલું, પોટલો (ના) પોટ. દીલી અને મોટી પે-
 પોડ (ના) ટાંડું, ટાળું. બળદની પોઠનો કોથળો.
 પેટું (ના) પોપડો (લી) પેટી.
 પોટલું (કિ) સૂકું. બંધવું.
 પોણું (ના) પણ, વચન. ટક.
 પોણિયું (વિ) પોણા માપનું.
 પોણીસો (વિ) ૯૯૯ (સંખ્યા).
 પોણું, પોણો (વિ) ના. (સંખ્યા).
 પોણીસો (વિ) ૧૦૦૦ (સંખ્યા).
 પોત (ના) કુમાર. વણતર. રંગવાનું લૂગડું.
 પોતકી (ના) નાનું પોતિયું. [શકિત].
 પોતપોતામાં (અ) માંદોમાંદો, આપસ આપ-
 સપોતિયું (ના) પોતિયું. પચિયું. હીનત. [સમ].
 પોતી (ના) પોતકી, પોતલી.
 પોતીકું (વિ) પોતાનું, અંગત.
 પોતું (ના) ભરણું. લીનું ચીથરું. પૂમડું, પોળિયું.
 પોતું ફેરવડું (કિ) રફ કરવું. ભૂસડું. [ગુણ].
 પોતે (સ) ભતે, ખુદ, આપ.
 પોથી (ના) પુરતકનું ખાંધણ. છટા પાનાને
 અંથ. રંગનું પૂમડું.
 પોથું (ના) પોથી (તિરકારમાં).
 પોદડો, પોદળો (ના) ગાય ભેંસના છાણનો
 ઢગ. પોથો ઢગ. [વગરની કળી].
 પોપચું (ના) આંખનું પડ. ફાડ. કાંકરા. દાણ.
 પોપટ (ના) શુક, એક પીલો પંખી.
 પોપટિયા (વિ) પોપટના રંગનું.
 પોપટી (ના) પોપટની માદા. એક છોડ.
 પોપટું (ના) પોપટીના છોડનું ફળ.
 પોપટી (ના) પોતળો પોપટો. ઘાસનું ખેતર.
 પોપડું (ના) ઘાસિયા જમીન.
 પોપડો (ના) પડ. ઘાસ ઉગે તેની ભોંય.
 પોપનસ (નો) એક ફળ.
 પોપળગાળું (વિ) પોચું. મોઠકાંકલું.
 પોપાળાપડું રાજ (ના) અંધેર, નબળી હાકમી.

પોપાળાળું (વિ) પોચું, કાંચું.
 પોપિયો (ના) એક ફળ. ઝાડો, ફોલો.
 પોખાર (ના) ૧૩નો દાવ. (તણ પાસામાં).
 પોખાર, પોખારા (ના) અગિયાત્ર નાસેલું.
 પોખાગાળવા (કિ) નાસી નરું. પલાયણ કરવું.
 પોચણ, પોચણી (ના) એક જલનો વેલો કુમુદિની.
 પોચણું (ના) કુમુદ ફૂલ. એક કમળ.
 પોર (ના) પુર, નગર.
 પોર (અ) ગયે કે આવતે વર્ષ.
 પોરવડું (કિ) ધાલવું. પેસારડું. ભેરવડું.
 પોરિયો (ના) છાંદરા, છોરા.
 પોરી (ના) છાંદરી, છોડી.
 પોરો (ના) પાણીનો ઝીણો નરું. એક વાસણ.
 પોલ (ના) આકાશ. પોલાણ. ગપ.
 પોલાણ (ના) ગર્ભ, અવકાશ.
 પોલાદ (ના) તીખું લોહું.
 પોલીસ (ના) [અંગ્રેજી]. ફેજાદારી ખાતું. ચોકી.
 પોલું (ના) પોલાણવાળું. કાંસિક. [આવડી].
 પોલું (કિ) પોરવડું, ધાલવું.
 પોરા (ના) પોપ. ખોખો. સેસ.
 પોરાક (ના) પેહેરવેશ, લેખાશ. વેશ.
 પોરાકી (ના) પોરાકનો ખર્ચ.
 પોરાગીર (ના) તાલીમખાનું. ફાંકડો. ઢગ.
 પોશિનું (વિ) મુરખી. ખરીદનાર.
 પોપ (ના) ગૂંચરાતી ત્રીજો માસ. પૌષ.
 પોપણ (ના) ગુભરો. રક્ષણ.
 પોપડું (કિ) ગૂંચરાન મરવું.
 પોપાડું (ના) પોપણ થવું. પરવડવું. હળવું.
 પોસ (ના) ટપાલ, પોસ્ટ [અંગ્રેજી].
 પોસ્ટઓફીસ (ના) ડાકખાતું.
 પોસ્ટી (વિ) પોચો, દીલો.
 પોહ (ના) પડોદ, પ્રમાત, ખામદજ.
 પોહ (અ) બળદને પાણી પાતાં ખોલાય છે.
 પોહરો (ના) ચોક્કસ દરવાનો વખત.
 પોહાલય (ના) નવી ખેડાયેલી જમીન.
 પોહોર (ના) જામ, ચામ, તણ કલાકનો વખત.
 પોહોળણ, પોહોળાઈ (ના) રૂંદી. પનો.
 પોહોળિયું (ના) અંગ્રેજ રૂપિયો. રતું ચકલું.
 પોહોળું (વિ) પગલું. ફીલું.
 પોળ (ના) ખાસણવાળી બળી.

પોળ (વિ) ખુલ્લું.
 પોળિયો (ના) પ્રતિહાર, દરવાન.
 પોળી (ના) બેવડી રોટલી, પાતળી રોટલી.
 પોંચા (નો) પહોંચા, ભાતને પલાળી સેંકી
 ખાંડને કંદેલા ચપટિયા.
 પોત્ર (ના) પુત્રનો પુત્ર.
 પોત્રી (ના) દીકરીની દીકરી.
 પોષ (ના) પોષ માસ. ચૂનરાત્રી ત્રીજે મહિનો.
 પોષિક (વિ) પુષ્ટિકારક.
 પ્યાજ (ના) કાંદો. એક રેસમી કાપડ.
 પ્યાજ (વિ) હલકા સ્વભાવનો. તુંડમીજી.
 પ્યાદીમહાત (ના) સેત્રંજમાં પ્યાદાથી રાજ.
 ને મહાત કરવો તે. [દરેક.
 પ્યાદું (ના) સેત્રંજમાં ૧૬ નાના મોહોરામાંનું.
 પ્યાદો (ના) પાયદલ, પગે ચાલતો સીપાઈ.
 પ્યાર (ના) પ્રીતિ, પ્રેમ, વહાલ, સ્નેહ.
 પ્યારી (ના) પ્રિયા. માથુક.
 પ્યાર (વિ) વહાલું. ગમણું. પ્રિય.
 પ્યાલી, પ્યાલું (ના) નાનો પ્યાલો.
 પ્યાલો (ના) પવાલું, જમ.
 પ્યાસ (ના) તરસ, તૃષ્ણા, ધખ.
 પ્ર (ઉ) આગળ, બહાર, દૂર, પ્રદેશ, વિશેષ,
 અતિશય, પ્રકંઠ, ઇત્યાદિ અર્થમાં ધાતુને દો-
 પ્રક્ટ (વિ) બહેર, ખુલ્લું, ઉઘાડું. [રનાર.
 પ્રકરણ (ના) વિષય. ભાગ, સર્ગ, બાળ. કામ, વાત
 પ્રકાર (ના) જાત, ભેદ. રીત. બાબત. ધાટ.
 પ્રકાશ (ના) રોશની, તેજ. ઉજ્જ્વલ. ફેલાવો.
 પ્રકાશક (વિ) પ્રગટ કરનાર.
 પ્રકાશવું (કિ) ઉજ્જ્વલ આપવો, તકતકલું. બહા-
 પ્રકાશિત (વિ) બહાર પાડેલું. [ર પાડવું.
 પ્રકાશી (વિ) પ્રકાશ કરનાર.
 પ્રકૃતિ (ના) નિયતિ. બાંધો. માયા. મૂળ.
 પ્રક્રિયા (ના) રીતિ, વિધિ, કૃતિ.
 પ્રખ્યાત (વિ) નામાંકિત, જાહેર, જાણીતું.
 પ્રખ્યાતિ (ના) નામના કીર્તિ.
 પ્રગટ (વિ) પ્રકટ, જાહેર. બહાર.
 પ્રગટવું (કિ) ખુલ્લું કરવું. ચળવું.
 પ્રગલ્ભ (વિ) પૂર્ણ. નિશ્ચયાત્મક. પ્રસન્ન.
 પ્રગલ્ભા (ના) પ્રોદાનાયિકા (રક્ષિતારત્રે).
 પ્રધન (વિ) પરિપકવ. નિર્વિકાર. ઉદાર.

પ્રચણ (વિ) અતિશય, ઘણું.
 પ્રચાર (ના) આચાર, રીતિ, રીત, વિવાન.
 પ્રચારવું (કિ) અવહારમાં આણવું. ટોડવું.
 પ્રજળવું (કિ) બળવું, સળગવું.
 પ્રજ્વ (ના) રેચત. સંતતિ.
 પ્રજ્વપત, પ્રજ્વપતિ (ના) બ્રહ્મા. રાજ. કુંભ.
 પ્રજ્વસત્તાક (વિ) રાજની સત્તાવિનાશ.
 પ્રજ્વળવું (કિ) બળવું, સળગાવવું, લગાડવું.
 પ્રજ્ઞા (ના) સમ-સંકિત, તીવ્રબુદ્ધિ.
 પ્રજ્વ (ના) આંકાર. બીજનમત્ર.
 પ્રજ્વામ (ના) નમન, વંદન.
 પ્રજ્વાલિકા (ના) પરનાળિકા, વરપરા.
 પ્રજ્વિપત, પ્રજ્વિપાત (ના) કાલાવાલા, આછા.
 પ્રત (ના) જડક. જાત, વર્ગ.
 પ્રતાપ (ના) તેજ. યશ, મોટાઈ. ગુણ. પરાક્રમ.
 પ્રતાપી (વિ) પરાક્રમી, તેજસ્વી. પ્રેરક.
 પ્રતિ (ઉ) પાછું, સામું, ઉલટું, દરેક ઈત્યાદિ
 અર્થમાં ધાતુને દોરનાર.
 પ્રતિ (પ્ર) ને, બીજ વિલકિત અર્થ.
 પ્રતિજીતર (ના) સામો જવાબ.
 પ્રતિકૂળ (વિ) ઉલટું. અનુકૂળ નહિ તે.
 પ્રતિગ્રહ (ના) દાન. સ્વીકાર.
 પ્રતિજ્ઞા (ના) વચન. પણ, નીમ. અનુમાનવું.
 પ્રતિહિન (ના) દરેજાન, નિત્ય. [કારણ.
 પ્રતિનિધિ (ના) વકીલ. બદલે કામ કરનાર
 મુખત્યાર.
 પ્રતિપદ, પ્રતિપદા (ના) પડવો.
 પ્રતિપાદન (ના) પ્રમાણપૂર્વક સ્થાપન.
 પ્રતિપાળ (ના) સંરક્ષક. વાલી.
 પ્રતિપાંધ (ના) અટકાવ, મના, બાધ.
 પ્રતિબંધ (ના) કાચ કે પાણીમાં દેખાતી સામ
 પ્રતિમા (ના) મૂર્તિ. સરનામતા, જોડો. છબી
 પ્રતિવાદી (વિ) દાદી, સામો ઉત્તર દેનાર.
 પ્રતિષ્ઠા (ના) માન, ઈજ્જત. સ્થાપના.
 પ્રતિષ્ઠિત (વિ) સાબરકાર, સંભાવિત.
 પ્રતિસ્પર્ધી (વિ) ધર્મી રાખનાર. હરીફ. દુરમ.
 પ્રતિહાર (ના) પોળિયો, દરવાન.
 પ્રતીત, પ્રતીતિ (ના) પતીત, પાતરી.
 પ્રતીપ (ના) ઉલટાપણું. એક રાત્રીકાર.
 પ્રત્યક્ષ (અ) સંખ્યુજ. નજર આગળ. પ્રગટ

1. $\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$ - ~~100~~ 100
 2. $\frac{1}{4} \text{ of } 100 = 25$ ✓

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 =$

$\frac{1}{4} \text{ of } 100 =$

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$ - $\frac{1}{4} \text{ of } 100 = 25$

$\frac{1}{2} \text{ of } 100 = 50$

પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ (ના) સર્વમાન્ય વચન. દેખીતો.
પ્રત્યક્ષસિદ્ધિ (ના) તરત દેખાય એવું કળ. પુરાવા.
પ્રાધાત (ના) સામુ જ્ઞેર.
પ્રયુત્તર (ના) સામો જવાબ, (પ્રતિનિવૃત્તર).
પ્રયુષ્કાર (ના) ઉપકારનો જાહેરો.
પ્રત્યે (અ) પ્રતિ, ને, તરફ, સામે ઈ. અર્થે.
પ્રત્યેક (વિ) દરેક, અકેક.
પ્રથમ (વિ) પહેલું (અ) પહેલે.
પ્રમુખપુરુષ (ના) જ્ઞાત પુરુષ સર્વનામ. હું. ઈ.
પ્રથમા (ના) પહેલી વિભક્તિ.
પ્રથા (ના) રીતિ. વહીવટ. ધારો. માર્ગ.
પ્રદક્ષણા, પ્રદિક્ષણા (ના) પરિક્રમા, ફેરા.
પ્રદીપ (ના) મોટા પ્રકાશ. જ્વલન.
પ્રદીપ (વિ) સળગેલું, બળવું.
પ્રદેશ (ના) મોટો દેશ.
પ્રદોષ (ના) તેરસની સાંજનું પ્રત.
પ્રદોષકાળ (ના) સાંજ, રાત્રી.
પ્રધાન (ના) મુખ્ય કારભારી. વજીર.
પ્રધાન (વિ) મુખ્ય, વડું. આગળ પડવું.
પ્રધ્ય (ના) સંસાર. ખટખટ. કપટ. માયા.
પ્રધ્યા (વિ) ખટપટી, કપટી.
પ્રપિતા (ના) બાપનો બાપ, પિતામહ, દાદો.
પ્રપિતામહ (ના) દાદાનો બાપ.
પ્રપૌત્ર (ના) પૌત્રનો પુત્ર.
પ્રકુલ, પ્રકુલિત (વિ) ખીલેલું, આનંદી.
પ્રખંધ (ના) નિખંધ. કટાવ. સંગ્રહ.
પ્રખળ (વિ) બળવાન, જોરાવર.
પ્રખોધ (ના) જાતિ. જ્ઞાન. સાવચેતી.
પ્રભા (ના) કાંતિ, પ્રકાશ.
પ્રભાકર (ના) સૂર્ય, શૂરજ, દિનકર.
પ્રભાત (ના) પડોઠ, સવારે ગાવાનાં રાગરાગણી.
પ્રભાતિયું (ના) પ્રાતઃસ્મરણનું પદ.
પ્રભાવ (ના) હોર, હાક. પરાક્રમ, સામર્થ્ય.
પ્રભુ (ના) ઈશ્વર. રાજા. સ્વામી. પ્રીતમ.
પ્રુતા (ના) મોટાઈ.
પ્રુતિ (અ) વગેરે, આદિ, ઈત્યાદિ.
પ્રુદા (ના) ગર્વવાળી સુંદરી.
પ્રુણ (ના) સાળીતી, પુરાવો. ખાત્રી. ગણિ-
તની એક રીત. જો. વિસ્તાર. ન્યાયશા-
સ્ત્રમાં પ્રમાણ ૪ ગણેલા છે: પ્રત્યક્ષ, અનુ-
માન, હપમાન અને શબ્દ.

પ્રમાણ (અ) સત્ય, ખરું, ચથાર્ય.
પ્રમાણવું (કિ) સાક્ષી આપી જિલ્લ કરવું.
પ્રમાણ (અ) રીતે, માફક. પેઠે.
પ્રમાતા (ના) માનો બાપ.
પ્રમાતામહ (ના) માનો બાપનો બાપ.
પ્રમાદ (ના) આજસાઈ. બેદરકારી. કેફ.
પ્રમાદી (વિ) પ્રમાદવાળું.
પ્રમુખ (ના) મુખી, સરનશીન, ચેરમેન [અંગ્રેજી].
પ્રમુદિત (વિ) પ્રસન્ન થયેલું.
પ્રમેહ (ના) પરમિયો, એક રોગ.
પ્રમેહ (ના) આનંદ, હર્ષ.
પ્રમૈત્ત (ના) મોટા ઉદ્યોગ. પરિશ્રમ.
પ્રયાણ (ના) પરદેશ ગમન. પ્રવાસ, મુસાફરી.
પ્રયાસ (ના) શ્રમ, મહેનત.
પ્રયુક્તિ (ના) વિશેષયુક્તિ, વધારે દલીલ.
પ્રયુત (ના) ૧૦૦૦૦૦૦ (સંખ્યા).
પ્રયોગ (ના) વિધિ, અખતરો. ક્રિયાનો સં-
બંધ દેખાડનાર વાક્ય રચના. સંકલ્પ.
અનુદાન.
પ્રયોજક (વિ) યોજના કરનારો. પ્રેરક.
પ્રયોજન (ના) હેતુ, કારણ, મતલબ.
પ્રયોજ્ય (વિ) પ્રયોજક. બીજા પાસે કામ લેનાર.
પ્રલય (ના) જગતનો નાશ. મોટી આફત.
પ્રલાપ (ના) અસંખ્ય બાબણ. બકબકાટ.
પ્રલ્લે, પ્રલ્લેકાર (ના) પ્રલય. મોટો કેર.
પ્રવર્તક (વિ) ફેલાવનાર.
પ્રવર્તવાન, (વિ) ફેલાયેલું, પસરેલું.
પ્રવર્તવું (કિ) ચાલુ થવું, પસરવું.
પ્રવર્તવાયું (કિ) ચલાવવું, પ્રસાર કરવો.
પ્રવાસ (ના) મુસાફરી, દેશાટણ. પ્રયાણ.
પ્રવાશી (ના) મુસાફર.
પ્રવાહ (ના) રેલો. ચાલતો વ્યવહાર. એક્સ-
પ્રેસ ધસારો.
પ્રવાહી (ના) જેનો પ્રવાહ-રેલો ચાલે તેવી
પ્રવિધિ (વિ) પહોંચવું. [ચીન].
પ્રવીણ (ના) નિપુણ, કાબેલ, ચતુર.
પ્રવૃત્ત (વિ) ચાલેલું.
પ્રવૃત્તિ (ના) ચાલતો ઉદ્યોગ. પ્રવેશ.
પ્રવેશ (ના) દાખલ થવાની ક્રિયા. આરંભ.
પ્રવેશક (ના) ઉપદેશક. ઉદ્દેશક.

પ્રવેશપાથી(ના) માર્ગોપદેશિકા. પ્રાર્થનર [અ-
પ્રશંસા (ના) સ્તુતિ, તારીફ, વખાણ, ચિજ].
પ્રશંસત (વિ) મોક્ષણું. વિશાળ. સક્રોચવિનાનું.
પ્રશસ્તિ (ના) સ્મારક લેખ.
પ્રશ્ન (ના) સવાલ, પૂછા.
પ્રશ્નાર્થક (ના) પ્રશ્ન કરનાર (સર્વનામ, જેમ
કોણ ? ક્યો ? કંઈ)
પ્રશ્નોત્તરી (ના) સવાલ જવાબની ચોપડી.
પ્રસંગ(ના) સંધિ, જોગવાઈ. સહવાસ. પ્રકરણ.
પ્રસંગોપાત્ત (અ) પ્રસંગે. જોગજોગ.
પ્રસન્ન (વિ) ખુશ. ખુશનુમા. આનંદી.
પ્રસન્નતા (ના) ખુશી, મરજી, હિંચા.
પ્રસર (ના) પસારો, ફેલાવો.
પ્રસરણું (કિ) પથરાણું. વહેણું.
પ્રસવ (ના) જનન. જન્મ. છટાછેડા.
પ્રસાદ (ના) આશીર્વાદ. કૃપા, પ્રસન્નતા. લો-
જન. ચમત્કારક શક્તિ.
પ્રસાદી (ના) પ્રસાદ. (વિ) દેવને ધરાવેલું.
પ્રસારક (વિ) ફેલાવનાર.
પ્રસારણું (કિ) ફેલાવણું.
પ્રસિદ્ધ (વિ) જાહેર. જાણીતું. ખુલ્લું.
પ્રસિદ્ધિ (ના) જાહેરપાણું. નામના. ફેલાવો.
પ્રસૂત (વિ) જાણેલું, અવતરેલું.
પ્રસૂતા (ના) જાણુતી. જાણુનારી નારી.
પ્રસૂતિકા (ના) સુવાવડી.
પ્રસ્તાવ (ના) પ્રસાર, ફેલાવો. સ્વજાતરણું ગ-
પ્રસ્તાવ (ના) સભા. [હિત.
પ્રસ્તાવના (ના) દિબાચો, અનુબંધ, કથન.
પ્રસ્તાવિક (વિ) પ્રસંગને લગતું. સભામાં યો-
જના લાયક.
પ્રસ્તુત (ના) ચાલતો પ્રસંગ. શુભ અવસર.
પ્રસ્તુત (અ) હાલમાં, આજ.
પ્રસ્થાન (ના) પ્રસ્તાનું. મુખ્ય આધાર.
પ્રહર (ના) પોટોરું, ત્રણ કલાક.
પ્રહાર (ના) માર, ઘા.
પ્રાકૃત (વિ) પ્રકૃતિજન્ય, અસંસ્કૃત. ચાલુ.
પ્રાગડ (ના) મજસકું, સવાર, વહાણું.
પ્રાચી (ના) પૂર્વદેશી.
પ્રાચીન (વિ) પૂર્વતું. અસલી
પ્રાણીય (ના) પ્રાયશ્ચિત.

પ્રાણ (ના) જીવ. વહાલી ચીજ. એક વાહ
પ્રાણજીવન (ના) પ્રાણને આધાર.
પ્રાણનાથ (ના) પ્રીતમ. પ્રાણનો માલિક.
પ્રાણપ્યારા, પ્રાણપ્રિય (વિ) જીવનન.
પ્રાણમયકોશ (ના) પંચકોશમાનો એક
ભુતું રહેકાણું.
પ્રાણવાયુ (ના) જીવનને જરૂરનો પવન. ઃ
પ્રાણધાર (ના) જીવન. [કિસનન [અગ્રે
પ્રાણાન્ત (ના) મૃત, મરણ, દેહાંત, નિધ
પ્રાણાન્ત (અ) જીવ જન્ય તોપણ.
પ્રાણાયામ (ના) યોગનું એક અંગ. ય
સ્વાધીન કરવાની વિધા. એના ત્રણ
છ. કુંભક, પૂરક અને દેયક.
પ્રાણિયા (ના) પ્રાણી, જીવડા.
પ્રાણી (ના) ચેતન શરીરો. જનજનાવરો.
પ્રાતઃકાળ (ના) સવાર, વહાણું, મળસૂકું.
પ્રાતઃસન્ધ્યા (ના) પ્રભાતે કરવાનું ધર્મકર્મ
પ્રાતઃસ્મરણ (ના) સવારની પ્રભુપ્રાર્થના
પ્રાદુર્ભાવ (ના) પ્રાગટ્ય, ઉદય. દેખાવ. જ
પ્રાધાન્ય (ના) મુખીપણું, પ્રધાનતા.
પ્રાન્ત (ના) દેશ. મુલક. રાજવિભાગ.
પ્રાપ્ત (વિ) મેળવેલું. મળેલું.
પ્રાપ્તિ (ના) નફો, કમાઈ. આવક.
પ્રાગલ્ભ્ય (ના) સામર્થ્ય. પ્રતાપ.
પ્રાયશ્ચિત્ત (ના) પાપનો પસ્તાવો. દેહશુદ્ધિ
પ્રારબ્ધ (ના) નસીબ. એક જાતનો કર્મફળ
પ્રારબ્ધ (વિ) આરંભેલું.
પ્રારબ્ધવાદી (વિ) નસીબને માનનાર.
પ્રારબ્ધ (ના) આરંભ, શરૂઆત.
પ્રાર્થના (ના) અરજ, વિનંતિ. કાલાવાલા. મ
પ્રારબ્ધ (ના) પ્રારબ્ધ, દૈવ, નસીબ. [મિ
પ્રાશન (ના) પીકું, ખાઈ, ચાટણું તે.
પ્રાસ (ના) અનુપ્રાસ. એક શબ્દાલંકાર.
પ્રાસાદ (ના) મંદિર. દેવલ. હરિકૃપા.
પ્રાસાદિક કવિતા (ના) સરસ કાવ્ય.
પ્રાહણ (અ) બલાત્કારે, બુલમથી, પરાણે.
પ્રાહણો (ના) પ્રાણુ, મેમાન, મરોણો.
પ્રિય (કિ) જાણુતું, આજખણું.
પ્રિય (વિ) વહાણું, ખાઈ. લાડકું.
પ્રિયર (વિ) વહાણું લાગે તેવું. ગમણું.

પ્રિયમ્વદા (ના) મધુર લાખણી સ્ત્રી.
પ્રેમા (ના) વહાલી સ્ત્રી.
પ્રેમ (ના) પ્રીતિ. સ્નેહ.
પ્રેમ (ના) પ્રિયતમ, પ્રિયપતિ. આશક.
પ્રેમ (ના) વહાલ. હેતુ. કૃપા. ખ્યાર.
પ્રેમકર (વિ) વહાલું. ગમણું.
પ્રેમ (ના) મરહું, રાખ, લાસ. ભૂત.
પ્રેમ (ના) પ્રીતિ. સ્નેહ, ખ્યાર.
પ્રેમ (ના) પ્રેમજનક-પ્રેમાળી.
પ્રેમપાશ (ના) ખ્યારનો ફાંસો.
પ્રેમનંદ (ના) પ્રેમજનિત અથવા પ્રેમરૂપ
આનંદ. જગદીશ્વર એ નામનો એક પ્રાચીન
અને ઉત્તમ ગૂજરાતી કવિ.
પ્રેમશ્રુ (ના) આનંદથી ઢળતાં આંસુ.
પ્રેમાળ (વિ) પ્રેમથી ભરેલું.
પ્રેમી (વિ) પ્રેમપુર, પ્રેમ કરણ.
પ્રેમણ (નમ) ઉચ્ચેરણી. ઉત્તમ.
પ્રેમાભુદિ (ના) સ્વાભાવિક મતિ.
પ્રેમ (કિ) મોકલણું. ઉચ્ચેરણું.
પ્રેમ (વિ) પ્રેમણ કરેલું, પ્રેમણું.
પ્રેમ (ના) છાપખાનું. દખાણ. (અંગ્રેજી).
પ્રેમ (ના) મુરોહિત, કુળગાર.
પ્રેમ (કિ) પરાવણું, ધાલણું.
પ્રેમ (ના) પુષ્પ. મોટું. કાવડું.
પ્રેમતા (ના) મોટાઈ. પ્રેમપણું.
પ્રેમતા (ના) એક નાણિકા પુષ્પ વચ તથા વિ-
પ્રેમ (ના) ઉત્તમ છતાં, રીત. ચારવાળી સ્ત્રી.
પ્રેમવંશ (ના) વાંદરો, મરહું, વાનર. સિદ્ધ.
પ્રેમ (વિ) તણ માત્રનો સ્વર. સ્વરનો એક

ફે.

ફે (ના) ૨૨ મો અંગ્રેજી.
ફે (ના) ફેલ, આપની બેઠેન.
ફેફડી (ના) ફેફડો. હાંસી.
ફે (અ) તેજ્યેક, માત્ર, કેમળ.
ફેફડ (વિ) હાંસી. ફેફડો.
ફે (ના) ફેફડો, ચિંતા.
ફેફડો (ના) ઉત્તરો. ફેફડો નાંખ.
ફેફડો (ના) મુસલમાન વેરાળી.
ફેફડી (ના) ફેફડોની હાલત. ફેફડો કે ભાગ.

ફેફડ (વિ) સ્વછંદી. ફેફડું. નફર.
ફેફડાઈ (ના) ફેફડાપણું.
ફેફડવું (કિ) ફેફડાવું, પટાવું.
ફેફડો (ના) હોળીની બહિસ.
ફેફડવું (કિ) છેતરણું, પટાવણું.
ફેફડ્ય (અ) પ્રવાહી કે ગારાનો અવાજનું અ-
ફેફડ (ના) પ્રભાત, વહાણું. [નુકરણું.
ફેફડ (વિ) નાલેસીવાળું.
ફેફડોખોર (વિ) ફેફડોની કરનાર તથા કરાવનાર.
ફેફડો (ના) હાંસી, અપજન, બેઆબર.
ફેફડો (ના) ફેફડો. ફેફડોના ગોટલા છોતરાની.
ફે (અ) અવાજનું અનુકરણ. ધિક્ક: [ફેફડો.
ફેફડ (ના) અનાજના છોડાં ઉરાડવાની ચાદર.
ફેફડી (ના) એક ખાર, ફેફડી.
ફેફડવું (કિ) બહાવરું થવું. અળી જવું. ઉડવું.
ફેફડો (ના) ફેફડો, તિરકાર.
ફેફડો (કિ) ધિક્કારવું. ટપકો દેવો.
ફેફડો (વિ) ફેફડો ચિત્તનું.
ફેફડો (ના) ફેફડો અવાજ.
ફેફડોખોર (ના) એક જો મોટું દ્વાર.
ફેફડોદલાલ (ના) માથે બેખમ ન રાખે તેવો
ફેફડો (ના) ફેફડો, એક ખાર. [ફેફડો.
ફેફડો (વિ) ફેફડો કાળજીનું.
ફેફડો (ના) સપાટો. આપર. અપી.
ફેફડ (અ) ફેફડો જેવા અવાજનું અનુકરણ.
ફેફડી (ના) એક જાતના છોડનું ફેફડું.
ફેફડો, ફેફડો, (ના) ગસળો.
ફેફડો (ના) લગ્નનાં ભૂંડા ગીત.
ફેફડો (ના) અપશબ્દ, અસહ્ય વચન.
ફેફડો (ના) ફેફડો, બુદ્ધિ પડેલો, ગરાસિયો.
ફેફડો (કિ) ફેફડો, લાલચ દઈ મન ફેરવવું.
ફેફડો (ના) ફેફડો, બુદ્ધિ પડેલો ભાગદાર.
ફેફડો (વિ) ફેફડો જેમ: ફેફડો.
ફેફડો, ફેફડો (વિ) પોથું ને મધુર (સોપારી).
ફેફડો (ના) દારૂનું કારખાનું. તંડ (ગવેયાનું).
ફેફડ (અ) ફેફડો. અવાજનું અનુકરણ.
ફેફડ (ના) હુલોટા હડતો ભાગ. ચાળ (ગરખાણી).
ફેફડાવું (કિ) સંજોગવું. સડાકો મારવો.
ફેફડો (ના) સડાકો. ચાંગણું. ચોરવાનું એક એ

ક્રૃત્યો (ના) નીકાલ. છેડો. [તપાસનાર.]
 ક્રૃતનવીસ, ક્રૃત્નીસ (ના) સરકારી હિસાબ
 ક્રૃતકૃત (અ) તડતડ. અવાજનું અનુકરણ.
 ક્રૃતકૃતવું (કિ) બખડવું. ક્રૃતકૃત અવાજ થવો.
 ક્રૃતકૃતકાટ (ના) ક્રૃતકૃતનો અવાજ. તોર. બખડાટ.
 ક્રૃતકૃતકાવણું (કિ) ક્રૃતકૃત અવાજ કરવા.
 ક્રૃતક્રી (ના) બડાઈ, પતરાજ.
 ક્રૃતિયો (ના) ધાસ, કડબ કે લાકડાં વગેરે પ-
 ક્રૃણી (ના) નાનો ક્રૃણો. [ચુટણ વેચનાર.
 ક્રૃણો (ના) અંકુર. સણો.
 ક્રૃણસ (ના) પતસ, એક ક્રૃણ.
 ક્રૃણસી (ના) ક્રૃણસનું ઝાડ તથા કાષ. એક શાક.
 ક્રૃણા, (ના) ક્રૃણ. કાંસક્રી.
 ક્રૃણી (ના) કાંસક્રી. સર્પ.
 ક્રૃતવા (ના) ઢોંગ, કિતુર, પાખંડ.
 ક્રૃતવાખોર, ક્રૃતવાખોર (વિ) ઢોંગી, પાખંડી.
 ક્રૃતે (ના) ક્રૃતેહ. જીત, જય.
 ક્રૃતેમારી (ના) એક જાતનું વહાણ.
 ક્રૃતેહ (ના) જય. આખર.
 ક્રૃતેહમંદ (વિ) ક્રૃતેહ કરનાર, જયકર.
 ક્રૃતેહમંદી (ના) ક્રૃતેહ, જીત.
 ક્રૃતકૃત (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ક્રૃતકૃતવું (કિ) પાકીને પોચું પડવું.
 ક્રૃતિયું (ના) દોહિયું. પૈસો. (મુંબઈમાં) જાણે.
 નાની ગળી ભાખરી.
 ક્રૃના (વિ) પાંચમાલ, સંહાર; વેરણખેરણ.
 ક્રૃનાક્રાતિયાં (ના) કરચરધાણ. ફેર, સુકામ.
 ક્રૃન્દ (ના) કાવતરું. જળ. તરકટ.
 ક્રૃન્દી (વિ) ક્રૃન્દ રચનાર. તરકટી.
 ક્રૃન્દકાટ (ના) ક્રૃન્દકાટ. બખડાટ.
 ક્રૃન્દ્યો (ના) ક્રૃન્દ. પાણી ભરેલો ફોલો.
 ક્રૃન્દ્યો (ના) ક્રૃન્દ્યોથી કે પ્લાસ્ટરથી કઢેલો તે.)
 ક્રૃન્ક (ના) ફેર, અતર, તફાલત.
 ક્રૃન્કવું (કિ) આખના પોપચાં ધૂળવાં. હા-
 લડું. સરડું. નળેર. પડવું.
 ક્રૃન્ગી (ના) ફિન્ગી, પોર્ટુગીઝ.
 ક્રૃન્જ (ના) કર્તવ્ય. દબાણ.
 ક્રૃન્જન, ક્રૃન્જન (ના) સંતાન, છાંદર.
 ક્રૃન્ડો (ના) કસબી, વાકબગાર.
 ક્રૃન્ડ, (વિ) આસપાસ, ચોતરફ.

ક્રૃન્દ (ના) પાન, બેડીમાંનું એક નંગ.
 ક્રૃન્કર (અ) પવનવેગદર્શક.
 ક્રૃન્માન (ના) હુકમ, આજ્ઞા, સનદ.
 ક્રૃન્માવણું (કિ) હુકમ કરવો.
 ક્રૃન્માસ (ના) હુકમ. ભલામણ, સિદ્ધારસ.
 ક્રૃન્માસી, ક્રૃન્માસુ(વિ) જીંચી જાતનું ખાસ સરક.
 ક્રૃન્મો(ના) નમૂનો, નકરો, બિયું, કાર્મ[અમેળો].
 ક્રૃન્વું (કિ) વળવું, જવું. ફેર લેવો. બદલાવું.
 ક્રૃન્શરામ (ના) શુશુરામ.
 ક્રૃન્સખંદી (ના) પર્યટર કે ચોરસાંની જમીન.
 ક્રૃન્સાટ (ના) કંઈક ક્રૃન્સો રવાદ.
 ક્રૃન્સી (ના) પરચુ. એક હથિયાર.
 ક્રૃન્સીપુરી (ના) એક પકવાન.
 ક્રૃન્સું (વિ) તણાવટાણા ઈં ના બેવા. રવાણું.
 ક્રૃન્સુદ (ના) પરવાર, નવરાસ, અવકાશ.
 ક્રૃન્સુદ (ના) શબ્દાર્થ કોશ. શિક્ષતરી (અંગે).
 ક્રૃન્સગત (વિ) ક્રૃન્સગત, નવરું. પરવારેલું.
 ક્રૃન્સાસ(ના) હમાલ. ધરગદી. દીવા સળગાવન
 ક્રૃન્સાસખાનું (ના) તંબુ સેત જ રાખવાની જગ
 ક્રૃન્સાળ (ના) ફલાહાર. કાચુકોરું અન્ન.
 ક્રૃન્સિયાદ, ક્રૃન્સિયાદી (ના) દાવો. નુકસાનનું
 બદલાની આરજ.
 ક્રૃન્સિયાદી (વિ) ક્રૃન્સિયાદ કરનાર, વાદી.
 ક્રૃન્સીથી, ક્રૃન્સીથી (અ) પુનઃ પુનઃ, વળી, પાછું
 ક્રૃન્સેકાળ (ના) ક્રૃન્સેકાળ, પાટિરાંની ભીત.
 ક્રૃન્સી (ના) ક્રૃન્સાચારી બંદુકના ખંડાર.
 ક્રૃન્સારી, વિનીશિયન્સ. [અંગે].
 ક્રૃન્સેળ (ના) ક્રૃન્સેળ. કંગાઈ. ભૂલથાપ.
 ક્રૃન્સેળી (ના) ક્રૃન્સેળ. કંગાઈ. ભૂલથાપ.
 ક્રૃન્સેલ (વિ) અનુભવી. હકીલો.
 ક્રૃન્સેરતો (ના) દેવનો દૂત.
 ક્રૃન્સો (ના) ક્રૃન્સેલ, એક જ ક્રૃન્સેલ માપ.
 ક્રૃન્સો (ના) ક્રૃન્સેલ, એવો. પરિણામ. લાભ.
 ક્રૃન્સેલ (ના) ક્રૃન્સેલ, ક્રૃન્સેલ. ક્રૃન્સેલ.
 ક્રૃન્સેલ્યાતિષ (ના) અમુકક્રમ ક્રિયાતિષ અ-
 થાય એમ જણાવનાર ન્યાયાતિષ અંય.
 ક્રૃન્સેલ્યું (વિ) અમુક, ચોક્કસ.
 ક્રૃન્સેલાહાર (ના) ક્રૃન્સેલ, ક્રૃન્સેલ કોઈ ખોરાક.
 ક્રૃન્સેલું (વિ) વલું. પોહોળું.
 ક્રૃન્સે (ના) રંગ, ખસ, શિરા.

૧૬૩૦ (કિ) ખસવું, ફરવું. છટી પડવું,
 સલ (ના) પાક, તુલ્ય મોસમ.
 લેવું (કિ) ફાંફામાં લેવું. બૂલયાપ દેવી.
 મેવું, ફસાવું (કિ) ઠગાવું. સપડાવું. યુવાવું.
 બેવું (ના) ફવ. લાસ. ચેતર.
 બેવું, ફળવંત (વિ) ફળ આપનાર.
 બેવું, ફળાવળ (ના) ભતભતનાં ફળો.
 બેવું (કિ) ફળ આવવું. માર્ગિક થવું.
 બેવું, ફાર (ના) ફળનો શરૂઆત આસરો.
 ફળાર, ફળાહાર (ના) ફરણ. ફળનો આહાર.
 ફળી (ના) સંગ. જેમ; મગફળી, ચોળાફળી.
 ફળિયું (ના) મેહોલ્લો, પોળ.
 ફાંકડાઈ (ના) ઊલાઈ, વરણાળી.
 ફાંકડું (વિ) છટાહાર. દેખાવડું. રસિક ફકડું.
 ફાંક (ના) તોર, અભિમાન, મરેરી.
 ફાંગો રવિ) હાથી પૂતળી, ત્રાસું ભેનાર.
 ફાંટા (ના) આડી. રેહો. છુટકે, આંટા. આરંધ્યા.
 ફાંદો (ના) ભળ. કપટ. ફંદ.
 ફાંદાં (ના) ગોળાં. બર્થ ઉલ્લોગ.
 ફાંદ (અ) પતરાળ, ડાળ સૂચક.
 ફાંડું (ના) બાકું, કાણું. છિદ્ર.
 ફાંસ (ના) ઝીણી કચ. ખીલી. હરકત.
 ફાંસવું (કિ) ફાંસી ધાલવી, ગાળો ધાલવો.
 જોઈ કહાડવું. તોડવું. પડતર લોંચ ખેડવી.
 ફાંસિયું (વિ) તરકટી. નડતર કરનાર.
 ફાંસી, ફાંસિ (ના) ગળે સૂકાડવું તે. ભળ. ગાળો.
 ફાંક (ના) ભૂકો, લોટ, પાહડર [અંગ્રેજી].
 ફાંકવું (કિ) ચાંગળેથી હાણીને ખાવું.
 ફાંકી (ના) ફાંકવાના ખોસડનો ચોટા ભૂકો.
 ફાંકો (ના) ફાંકવાની ભૂકાનો ખાચકો. ગર્વ.
 ફાંગ (ના) વસંતઋતુ. હોરી. ફંગવો. ફાંગણ.
 ફાંગણ (ના) ફાલગુનિક, ફાલગુન મહિનો.
 ફાચર (ના) ચપટી ખીલી. હરકત. એક બોલ.
 ફાચર (વિ) પોહોળું. વાંકું, વલું.
 ફાળલ (વિ) વંધેલું. બકાત, નકામું.
 ફાંટ (ના) તડ, ફટાર. વટ. ફસંપ.
 ફાંટક (ના) દાર, દરવાજો.
 ફાંટવું (કિ) ફેફડાં થવું, બાગ પડવા. ચોરો
 પડવો. હાંફાહાર લઈ. ગાળ દેવી.
 ફાંટાફાટ (ના) ફાંટક.

ફાટું (વિ) ફાટેલું. ભૂંડું.
 ફાટેલું (વિ) અવિવેકી. બેમર્યાદ.
 ફાડ (ના) ફાડે, તડે. કકડો. ચીર. દાળ. અ-
 ફાડતું (કિ) ચીરતું. ભૂડું પાડતું. મૂર્ધભાગ.
 ફાડિયું (ના) અર્ધભાગ. અરધો રૂપિયો.
 ફાટડો (ના) ડીઝરો, નપુંસક, બેલો.
 ફાનસ (ના) કંડિલ. દીપગૃહ.
 ફાફડો (ના) ચાપડો. એક પોહોળી સ્તંભ.
 ફામ (ના) ફામ, રમરણ. લાન.
 ફાયદો (ના) લાભ, પ્રાપ્તિ, નફો. ફેર
 ફાર (અ) અતિથલુ. અસમાર્થ.
 ફારક (વિ) મોકળું. નવરું.
 ફારમતી (ના) સજ્જપાથી સંબંધ ઊડવાનો લેખ
 ફારસી (વિ) પરશિયન, ઇરાન દેશનું,
 ફાલ (ના) ફળ થવાની વારી. પાંસા નાંખી
 પ્રથમ લેવા તે જલંગ.
 ફાલતું (વિ) વધારાનું, નકાર્યું.
 ફાલતું (કિ) વધતું. પ્રસરતું, ફેલાતું.
 ફાલ્લ, ફાલું (ના) ધરફું રિયાળતું.
 ફાવવું (વિ) અનુકૂળ, લાગતું.
 ફાવવું (કિ) માફક આવવું. પાર પડવું.
 ફાસકુસ (અ) પોચું, પાતળું કે પોલું. નિર્જીવ
 ફાસકુસિયું (વિ) પોચું, પોલું. નમાલું.
 ફાળ (ના) દોડ. ત્રાસ. એલક.
 ફાળકું, ફાળકો (ના) સુતરની આંટી. પરવાટો
 ફાળવતું (કિ) ભાગ પાડવા, વહેંચણું કરવી
 ફાળવા (ના) દાંતની પફડ.
 ફાળસાં (ના) એક લીસો મેવા.
 ફાળસી (ના) ફાલસાંનું ઝાડ.
 ફાળિયું (ના) ફેટો. ઘાસળી. પંચિયું.
 ફાળી (ના) સાલ્યો. છાએલ.
 ફાળી (ના) સાડી, એક સ્ત્રીનું લૂગડું.
 ફાળું (ના) ફાળકું.
 ફાળો (ના) વાંટાટ દિરસી. વહેંચણું.
 ફિફર (ના) કાળજી, ચિંતા. દરકાર.
 ફિફું (વિ) ફીફું. મોળું. ઉતરેલું.
 ફિટકાર (ના) ધિક્કાર. શાપ.
 ફિટકારતું (કિ) ધિક્કારતું. ટપકો દેવો.
 ફિટફિટ (અ) ધિક્કાર ધિક્કાર.
 ફિવર (ના) બંદ, તોફાન. શત્રુ સાથે મેલણ.

કિતુરી (વિ) કિતુર કરનાર. તોફાની.
 કિદવા (ના) ચાકર, સેવક, દાસ. બકત.
 કિદા (વિ) આંકીરન, પ્રસન્ન, ખુશ.
 કિરકી (વિ) ફરે એવું (ફર).
 કિરકી (ના) ચકરકી. દોરો નીટવાની ચાકી.
 કરકડી. ફાળકો.
 કિરકો (ના) કોમ. એક વર્ગ. નેશન [અંગ્રેજ].
 કિરગી (વિ) પોર્ટુગીઝ. ટોપીવાળો.
 કિરયાદ (ના) ફરિયાદ.
 કિરાવન (વિ) માથાનો ફરેલ. હઠીલો.
 કિલસુક (ના) તરવણી.
 કિલસુકી (ના) તરવણાન.
 કિલોસોફર (ના) કિલસુકી જાણનાર તરવેતા.
 કિસાદ (ના) ખંડ, હલકડ, કિતુર.
 કી (ના) હકના રૂપીયા. પગાર જકાત.
 કીક (ના) મોળ.
 કીકાસ (ના) કીકો સ્વાદ.
 કીકું (વિ) મોળું. આણું. ગ્રાંખું. નિસ્તેન.
 કીટણકાળ (ના) પ્રલય સમય.
 કીટવડું (કિ) અદા કરવું. વાળવું. લલચાવવું.
 કીટવું (કિ) અદા થવું. છટવું. નાશ પામવું.
 કીણુ (ના) ફેન, પ્રવાહી હાલતાં થતી સફેદ તર.
 કીણવું (કિ) કીણ ચઢે તેમ મસળવું.
 કીત (ના) દસખની પટ્ટી. પાટી.
 કીસી, કીસીઆરો (ના) પતરાણ, ખડાણ.
 કીસું (વિ) કોયું. કીકું.
 કીસોટો (ના) કીણનો ગોટો.
 કું (અ) આસના અવાજનું અનુકરણ.
 કુંકણી (ના) પુંગળી, કુંકવાની નળી.
 કુંકવું (ના) મોઢેથી વા હસાવે. વગાડવું.
 કુંકારવું (કિ) કુંકારો કરવો. [ખાળવું]
 કુંકારો (ના) કુંકોવા અવાજ.
 કુંકીખાવું (કિ) હડાવી દેવું. કળી લેવું.
 કુંકોટો, કુંકોટો (ના) કુંકો અવાજ. હાક.
 કુઆરો (ના) ઉડતી જળધારા. ઝરો.
 કુધ (ના) ક્ષય, ફેગ, બાપની બેહુન.
 કુએડ (વિ) ગન્ડું, મેલું. તોછડું.
 કુઓ (ના) ફેંધનો વર.
 કુંકો (ના) કુંકથી થયેલો દંડો.
 કુંકળ (વિ) કુંકું, પરચુરણ. નકામું.

કુલુગી (ના) ઝીણી ફેલલી. ઝીણો પરપેટો.
 કુંતકાર (ના) કુંકનો અવાજ.
 કુંકારવું (કિ) કુંકારા મારવું.
 કુંકી (ના) એક ફરવાની રમત. * (આવું)
 કુંકોટો (ના) એક જાત. એક ઘાસ. [ચિદ્]
 કુંકનો, કુંકીનો (ના) એક છેડ.
 કુરજો (ના) માંદલી, દાણ ચોષી.
 કુરસદ (ના) પરવાર, નવરાસ.
 કુલેકું (ના) વરણાં. કન્યાનો વરધોડો.
 કુવારો (ના) કુવારો.
 કુવો (ના) કુઓ, ફેંધનો વર.
 કુસકાસ (અ) નિર્ણવ, નમાણું. c
 કુસકુસિયું, કુસિયું (વિ) નજીક, હલકું.
 કું (ના) પૂ, મૂતર (ખાલકની ખોલી).
 કુંગ (ના) છારી. [જોવા મળ બીજો.
 કુંગાવું (કિ) હવાથી પોથી ચીજ પર સફેદ થવા
 કુંટ (ના) [અંગ્રેજ] છાર છય, અરધો ગળ.
 એક ફળ. તૂટ. પગ.
 કુંટડિયું, (ના) શોભિયું, દેખામકું.
 કુંટડીદાળ (ના) ધારી દાળ.
 કુંટડું (વિ) સુંદર, સુખસૂરત. ધાકું.
 કુંટવું (કિ) ખહાર પરવું. ભાંગવું. અવાજ થવો.
 કુંટાકુંટ (ના) કુંટાકુંટ, કુંસંપ.
 કુંમતી (ના) અખોડે લટકાવવાનું ધરેણું.
 કુંમણું (ના) ગુચ્છો, કલગી. સુમખો.
 કુંલ (ના) કુંલ. ઉધડેલી કળી. પુષ્પાકાર. કું
 હું. સોપારીની કાતરી. કમળ. એક ધરેણું.
 કુંલ (વિ) નાનુક. હલકું. [અટકાવ.
 કુંલકર, કુંલકરણી (ના) કુંલ ખરે એવી આતરાખાણ.
 કુંલકું (ના) કુંલેકું. વરધોડો. પાતળી રોટલી.
 કુંલકું (ના) કુંલેલો દાણ. પુષ્પ, સુમન.
 કુંલણ (વિ) વખાણથી રાણ. થય ખર્ચ કરનાર.
 કુંલતોડો (ના) સોના પગનું એક ધરેણું.
 કુંલળરોડો (ના) સોપારીની એક નત.
 કુંલવવું (કિ) કુંલે તેમ કરવું.
 કુંલવું (કિ) દંડો થવો, ઉપસવું. છાપરે ચઢવું.
 કુંલસાંકળા (ના) પગનું એક ધરેણું.
 કુંલાવું. (કિ) ખોટા વખાણથી રાણ થવું.
 કુંલાસ (ના) ખોટી. ખડાણ.
 કુંલિયું (ના) એક વનસ્પતિ.

ફેલું (ના) આખમાં છારીનું ફેલ.
 ફેલસ (ના) નાણું, પૈસા.
 ફેલેલ (ના) ફેલનું તેલ.
 ફેલેવર (વિ) ફેલની છાપવાળું.
 ફેસ (ના) ધાસ, તૂણું, ફળેલી.
 ફેલાવવું (કિ) ફેસલાવવું, પટાવવું.
 ફે (અ) ધાક પામવા અર્થે.
 ફેફલું (કિ) ઉરાડવું, દોરાડવું, ગળડાવવું, નાં-
 ફેટ (ના) હમ્મરખંદ. [ખડું.
 ફેટો (ના) વીટાળેલી ટોપી. કપડ. રેસા.
 ફેફલું (કિ) ફેફલું, ચૂંચવું, ખરાબ કરવું.
 ફેણ (ના) કાપા, સાપની પોહોલી ડાક, ફેન.
 ફેન (ના) ફીણ.
 ફેન (વિ) સાફ, સુંદર, ફાઈન. [અંગ્રેજી].
 ફેફરી, ફેફરી (ના) મોઢે ફીણ, આવે એવા રોગ.
 ફેફરી (ના) શાસોમ્મવાસની છદ્વિય.
 ફેર (ના) અંતર, તફાવત, ઘેરાવો. ચક્કર. આં-
 ટો. આરામ.
 ફેરફટક (અ) અવળસવળ, આહું અવળું.
 ફેફાર (ના) રદખદલી. તફાવત.
 ફેરખદલ (વિ) અદલખદલ.
 ફેરવવું (કિ) ખદલવું. ચલાવવું. ચાકે ચઢાવવું.
 ફેરાવો (ના) ચક્કર. ઘેર. [પંપાળવું.
 ફેરિયો (ના) ફરીફરીને વેચનાર.
 ફેરિસ્ટ (ના) ચાહી, દીપ. લિસ્ટ [અંગ્રેજી].
 ફેરી (ના) ફેરો. વખત.
 ફેરેલું (કિ) ફિરાએ જવું, ઝાડે જવું.
 ફેરો (ના) ધટકો. ચક્રાવો. અધામણ.
 ફેલ (ના) પાખંડ, દંભ, ઢોંગ. ખહાનું.
 ફેલખેર (વિ) ફેલ કરનાર.
 ફેલખમીન (ના) સારી ચાલ માટે લખમીન.
 ફેલવું (કિ) ફેલાવું, પસરવું.
 ફેલાવ (ના) પ્રસાર. વધારો.
 ફેલાવવું (કિ) પ્રસાર કરવું. વધારવું.
 ફેલાવું (કિ) પસરવું. વધવું.
 ફેસલો (ના) ડરાવ. હુસ્મનાનું. છટકો.
 ફેસવું (કિ) તોડવું. હણવું.
 ફે (ના) ફેઈ. બાપની બહેન.
 ફેંગળ પટિયા (ના) વાયવ્ય પ્રાંતમાં એ-
 ફેંગળ બેહટો. ક ગામ.

ફેનપુર (ના) ખાનદેશ જિલ્લામાં એક ગામ.
 ફેનપુર કલાન (ના) પંજાબમાં એક ગામ.
 ફેઈ (ના) કુઈ, ફેઈ, ફે, બાપની બહેન.
 ફેક (વિ) રદ. વ્યર્થ. ફેગટ.
 ફેકટ, ફેગટ (વિ) અમરવું. નકામું. મુદત.
 ફેગટિયું (વિ) મફતવું. અમેથુ.
 ફેન (ના) સેના લશ્કર. ધાડ.
 ફેનદાર (ના) ફેટવાળ, પોલીસ ફેમરટેબલ.
 ફેનદારી (વિ) ચોરી, ખુન, મારામતી ઈં
 ફેનદારી (ના) ફરિયાદી. [સંબંધી
 ફેડલો (ના) ફેડલો.
 ફેડવું (કિ) રફેટન કરવું, ભાંગવું. છોડવું. અ-
 ફાળવું. છપાડવું. અવાળ કરવો.
 ફેડવું (ના) ચક્રવું, ફેડું (દહીડું).
 ફેટ (વિ) ક્તલ.
 ફેટર (ના) અનાજનું છોડું, છાલું.
 ફેડું (ના) ચક્રવું (દહીડું).
 ફેડું (વિ) પોચું, ઢીલું.
 ફેડળી (ના) સોપારી.
 ફેડળી (ના) સોપારીનું ઝાડ.
 ફેડેયો (ના) પાણીથી ભરેલો ફેડલો.
 ફેમ (ના) ફામ, સમરણ, ચાદ.
 ફેર (ના) ગંધ, વાંસ, ઘો.
 ફેરવું (કિ) ગંધાવું, પીમળવું.
 ફેરાં (ના) છાંટો, યુદ્ધ.
 ફેરાઈ (ના) સ્ફુટિ, અંચળાઈ.
 ફેલવું (કિ) છોડાં કાઢવાં.
 ફેલી ખોલું (કિ) છોડું રાખી ગરખાવો.
 ફેસલાવવું (કિ) પટાવવું. છેતરવું.
 ફેલલી (ના) નાનો ફેરલો.
 ફેલો (ના) ફેડ, ઉપસેલી જાળ ચામડી.
 ફેન (ના) ફેન, લશ્કર, સૈન્ય.
 ફેનદાર (ના) ફેનદાર, ફેટવાલ, ફેનરટેબલ.
 ફેન્સ (ના) યુરોપમાં એક દેશ. [અંગ્રેજી
 ફી (વિ) મફત. સ્વતંત્ર. નિખાલસ.
 ફીટ (ના) મેવો. ફળ.
 ફેય (ના) ફેન્સ દેશનું.
 ફેટ (ના) મિત્ર, દોસ્ત.
 ફેડશીપ (ના) મિત્રત્વ, દોસ્તી.
 ફેમ (ના) ચોકું, ઘર, ઘોડી.

બ.

બ (ના) રડમો બંનન.
 બંસુરી (ના) વાંસળી. એક વાદ્ય.
 બઈરી (ના) બેરી, સ્ત્રી. વહુ.
 બક (ના) બગલો, એક પંખી.
 બકબક (ના) બકવા, લવારી, નકામું લાભણ.
 બકબકાટ, બકબકારો (ના) લવારો. પ્રતાપ.
 બકબકિયો (ના) બકબક કરનારો.
 બકરકુટી (ના) બકરા જેવી મસ્તી, તોફાન.
 એક કસરત.
 બકરાંકુંચી, બકરાંની ઝાંઝર (ના) એક દેશી રમત.
 બકરી (ના) બલ, બકરાની માદા.
 બકરીઈદ (ના) મુસલમાનનો એક તહેવાર.
 બકરૂં (ના) બકરીનું બચ્ચું.
 બકરો (ના) એક ચોપણું બનવર.
 બકવા, બકવાટ, બકવાદ (ના) લવારી. ટાયલું.
 બકલું (કિ) વગરવિચારે વહલું. કરલું.
 બકાઈ (ના) બગાસું.
 બકાત (વિ) બાકીનું, શિલક.
 બકારી (ના) હલકી, બોકારી.
 બકારો (ના) ધાંટો, બૂમ. લવારો.
 બકાલ (ના) ખોરાક વેચનાર વાણીઓ.
 બકાલાપીઠ (ના) શાકબજાર.
 બકાલ, બકાલું (ના) શાંક, લીલોતરી.
 બકાવલું (કિ) બકે તેમ કરલું. ચઢાવલું.
 બક, બકુડી (ના) બાળક (લાડમાં બોલવતાં).
 બકુલ (ના) એક મુઠાંધી ફૂલ.
 બકોરલું (કિ) બૂમ પાડવી.
 બકલું (કિ) ભેટ આપલું, ઇનામ દેવું.
 બકિસ (ના) ભેટ, ઇનામ.
 બકી (ના) ફાળનો સરદાર. લશ્કરી પે મારતર.
 બખતર (ના) કવચ, ચિલખત, લોહની નળીનો.
 બખતાવર (વિ) લાગ્યરાખી. [અંગરખો.
 બખર (ના) ઇતિહાસ, તવારીખ. વૃત્તાંત.
 બખરલું (કિ) માલલું. પચલું. બખરલું.
 બખાબખી (ના) લડાલડી, ટંટો. વાદ.
 બખિયો (ના) બેવડો ટંકો. (સીવણમાં).
 બખીલ (ના) કંઠુસ. કંગાળ.
 બખીલાઈ (ના) કૃપણતા. મીસીનપણું.

બખેડો (ના) મારામારી, ધાંધલ, ટંટો.
 બખેલ (ના) ઝાડના થડનું પોલાણ. રાફે.
 બખત (ના) નસીબ, દેવ.
 બખતાવર (વિ) નસીબદાર. ખેનોડું.
 બખ (ના) બક, બગલો. (પંખી).
 બખડલું (કિ) ખરાબ થવું. ભ્રષ્ટ થવું.
 બખડો (ના) બેનો આંકડો, (સંખ્યાચિહ્ન).
 બખધ્યાન (ના) એકાગ્રલક્ષ.
 બખબચું (કિ) મળેલું, બળકડું, આંધળું ધુંધ.
 બખલગત (ના) ડોપધાલુ સાધુ.
 બખરૂં (ના) મેલ, રગડો. ડોહોલાયલું તેલ.
 બખલ (ના) કાખ. ખાંખ, આસરો. બાલુ.
 બખલદાણા (ના) પગે પેહેરવાના તોડા.
 બખલું (ના) બખલીનું બચ્ચું.
 બખલો (ના) બક પક્ષી. એક બતનું વઢાણ.
 બખાઈ (ના) એક છવકું. એક કાનનો ફોળ.
 બખાડ (ના) ખરાખી, તુકસાન. વિકાર. ને.
 ગ. કબિયો.
 બખાડલું (કિ) તુકસાન કરવું. આજીવનાવ કરવું.
 બખાડો (ના) (ભૂઓ) બખાડ.
 બખાસું (ના) બકાઈ, મુસ્તાફનો શ્વાસ.
 બખી (ના) નનર. એક ઘોડાગાડી.
 બખીઓ (ના) વાડી, બાગ, આરામ.
 બખો (ના) એક તરેહનું સૂતું લગકું.
 બકેરાવ (ના) બકેરાવ, ફક્કસાઈ.
 બખારલું (કિ) બૂમ પાડવી.
 બખારો (ના) હોકારો. બખારો.
 બખ (ના) તરેહ, રીત. ભુક્તિ. એક ધાતુ.
 બખગી (ના) કાચ કે ધાતુની ચૂડી.
 બખલી (ના) નાનો બખલો.
 બખલો (ના) વાડીની વચમાં બાંધેલું ઘર.
 બખાળ (ના) હિંદુસ્થાનનો એક પ્રાંત.
 બખાળી (વિ) બખાળ દેશનું ડોળધાલુ.
 બચબચ, બચકબચક (અ) ધાવતાં બાળકનો.
 બચકા (ના) બચકાં ભરે એવો રાગ. [અવાજ કે
 બચકડું (ના) બચકું, ડાકું. પોરલું.
 બચકી (ના) પોરલી, ગાંસડી.
 બચકું (ના) ડાકું. પોરલું.
 બચકો (ના) પોરલું, ગાંસડી.
 બચગી, બચપણ (ના) બાળપણ, બાલ્યાવસ્થા.

બદનામી (ના) અપજ્ઞસ, આળ. બટ્ટો.
 બદનું (ના) ગાણી રેડવાનું હાંદલું.
 બદફેલી (ના) અનીતિ. કુછદ.
 બદબખ્ત (વિ) અભાગિયું, ક્ષમનસીબ.
 બદબો, બદબોધ (ના) દુર્ગંધ. બદનામી.
 બદર (ના) સૌભીર, ખોર.
 બદરા (ના) કાર્પાસી, રૂધ.
 બદરી (ના) ખોરડી.
 બદલ (ના) ફેરફાર. (અ) બદલે.
 બદલણું (કિ) એકને ઠેકાણે બીજું દેવું. કે છેવું.
 બદલામ (વિ) બદનામીવાળું. [આવડું.
 બદલાવું (કિ) એકને કામે બીજું થવું, ઢોલું કે
 બદલી (ના) ફેરબદલી, કામફેર. અવેળ.
 બદલે (અ) અવેળમાં, સાટે.
 બદલો (ના) અવેળ. સાકું. આભાર. વેર. પડત-
 બદલું (કિ) ગાંઠવું. મર્યાદામાં રહેલું. [ર માલ.
 બદામ (ના) બદામડીનું ફળ. દોકડાનો ૧૬ મો
 બદામડી (ના) બદામનું ઝાડ. [લાગ.
 બદામી (વિ) બદામના રંગનું.
 બદી (ના) અનીતિ, દુશ્ચરણ. પાપ. નિંદા.
 બદુ (વિ) ગણદુષ્ટ. નમાલો. [રમતનો ખાડો.
 બદ્ધ (વિ) બાંધેલું.
 બધિર (વિ) બહેરું. બોહું (કન્ધી).
 બધું, બધું (વિ) સઘળું, આખું, તમામ, સર્વ.
 બધે (અ) સન્ધે, સર્વત્ર.
 બનડી (ના) નવી પડેલી વહુ.
 બનડો (ના) નવો રરણેલો વર.
 બનલું (કિ) થવું. અતુકળ આવડું. રંગાવું.
 બનાત (ના) એક બિનતું કાપડ.
 બનાવ (ના) યોગ. મેળાપ. પ્રસંગ.
 બનાવટ (ના) કારીગરી. તરકત, ખોટાઈ.
 બનાવડું (કિ) કરવું. રચવું. મનક કરવી.
 બનેલી (ના) બેહેનનો વર.
 બન્દ (ના) બેડી, હેડ. ચોડો. બાંધ. પટ્ટા.
 બન્દ (વિ) અટકાવેલું, રોકેલું.
 બન્દળી (ના) પ્રાર્થના. નિમાળ.
 બન્દર (ના) નદી દરિયાના કાંઠાનું શેહેર. કુરળો.
 બન્દરી (વિ) એક ભતના યુદ્ધીદાર કાપડનું.
 બન્દી (ના) બન્ધી, અટકાવ. બંદરનું.
 બન્દક (વિ) દાંડથી ગોળી ફેંકવાનું એક યંત્ર.

બન્દો(ના)કૃપાપાત્ર મનુષ્ય. સેવક. માનીતો
 બન્દોબરત (ના) ગોઠવણ. કરાર, કરાવ. [હ
 બન્ધ(ના)બાંધો. નિયમ,ધારો. રોકાણ. રચને
 બન્ધકી (ના) કુલટા, અસતી સ્ત્રી.
 બન્ધકોરા (ના) બદકોષ્ટ, અજીણું.
 બન્ધન (ના) પાશ્વ ભળ. અટકાવ.
 બન્ધમેસવું (કિ) માફક આવડું.
 બન્ધન (ના) બાંધવ, લાંડુ, છાતા. લાઈ.
 બન્ધારણ (ના) બાંધો. રચના, ગોઠવણ.
 બન્ધારો (ના) રંગવાના કાપડને બાંધનારો
 બન્ધી (ના) અટકાવ, મના. પચેઈ, કરી.
 બન્ધીખાનું(ના)તુરંગ, કાશાશ્વલ્લેલ [અશ્વજ
 બન્ધુ (ના) લાઈ. દોસ્ત. રનેહી.
 બન્ધુજવક (ના)બન્ધુક, દુપારી, એક ઔપધિ
 બન્ધુલ (ના) વારસુત, કુલટાનો છોકરો.
 બન્ધે (વિ) બન્ને, બેઠ.
 બન્ધેલી (ના) બનેલી, બેહેનનો વર.
 બન્નુસ (ના) કામજો, ધાબજો.
 બન્ને (વિ) બેઠ, બંધે.
 બપડું (ના) લાકડાનું ગોળ રમકડું.
 બપેયો (ના) ચાતક, એક પંખી. [સર
 બપોર (ના)મધ્યાહન. સૂર્યોદયથી બે પોહોર
 બપોરિયું (ના) એક ફૂલ. એક આતશબા
 બંદ્રન્યોતિ. બપોરનું કામ.
 બપોરિયો (ના) બપોરના ખીલતો એક છો
 બપોરીવખત, બપોરે (અ) બપે મધ્યાહને,
 બફા (ના) ગુણ, લાલ. ધામ. બફારો.
 બફાણું (ના) બાફીને કરેલું અથાણું.
 બફારો (ના) ધામ, આફ, ઉખારો.
 બફોડું (કિ) રંધાવું, સીંચવું.
 બબડવું (કિ) બડબડ કરવી.
 બબડાટ (ના) બડબડાટ.
 બબરચી (ના) રાંધણિયો, રસોઈઓ.
 બબરચીખાનું (ના) રસોડું.
 બબુચક (વિ) વાણુક, મૂખ.
 બમ (અ) એવો અવાજ. જેમ બમભોળા
 બમકસ (વિ) મારીપેડે ભરેલું. બીકાર.
 બમણું (કિ) પાંખથી અવાજ કરવો.
 બમણાટ (ના) બમણવાનો અવાજ.
 બમણું (વિ) બેગણું, બેવડું, ડબલ [અંશ.

અન્ન (ના) બાથું. મુદંગમાં ખરજનો ચૂર. ફેટું.
 અન્ન (ના) પાણી ફેરાડવાનું ચંદ્ર. [ખખો.
 પાન (ના) વણતું. હુકીસ્ત.
 ૨ (અ) પ્રમાણે, પૂર્ણતા, સમાનતા, લાયકાત
 (ના) પતો (લગાડોનો). ઉપયોગ. [દર્શક.
 કત (ના) કાલ, કાયદો. ક્રપા.
 અરકું (કિ) બોલાવવું, બમ પાડવી.
 અરછી (ના) રૂની ગાંસડી, ધોડરો.
 અરડો (ના) બૂમ, ઘાંટો.
 અરખાસ્ત (વિ) વિસર્જન, ખલાસ. [ધરેલું.
 અરગથી, અરધલી (ના) બલગરી, એક કોટનું
 અરછટ (વિ) કુણું અને ખરબચડું.
 અરછી (ના) નાનો ભાલો, કટોર.
 અરજત (વિ) બદલત. તુચ્છ તુકમનો.
 અરજોરી (ના) બુલમ, ભોરાવરી. બળાત્કાર.
 અરડ (અ) દાંતના અવાજનું અનુકરણ.
 અરડ (વિ) કંઠ, ઝટ તડકે એવું.
 અરડો (ના) વાંસો, પૂંઠ. સોપારીની એક ભત.
 ખરણી (ના) ચીકાસ વગેરે ભરવાનું બેલુ,
 ઢાંકણવાળું કામ.
 રેતરક (વિ) કાઠી મૂકેલું, રત્ન પામેલું. ફર
 રેતરકી (ના) રદબાતલ. રત્ન. [યએલું.
 ખરદ (ના) ખિરદ, પણ, વચન.
 ખરદાસ, ખરદારત (ના) સંભાળ. આગતાસ્વા-
 ખરક (ના) હીમ કરાં. વામ, પાલો. [ગતા.
 ખરકી (ના) એક ભતની મીઠાઇ.
 ખરકીચૂરમું (ના) ખરકી પેટે થાબડી કારેલું ચૂ-
 ખરખડ (અ) પ્રલાપ, લવારો, બડખડ. [રમું.
 ખરખાદ (અ) રફ. નકામું. મિથ્યા, ફેાકટ.
 ખરલવું (કિ) ઉધમરો બકવું.
 ખરાડવું (કિ) બૂમ પાડવી, આરડવું.
 ખરાડો (ના) મોટો ઘાંટો, બૂમ.
 ખરાત(ના)વરાત, વરનીભન. વરથોડો. એક રંગ.
 ખરાખર (વિ) સમાન. ઘડિત. માફક. સ-
 ખાટ. સંપૂર્ણ. યથાર્થ.
 ખરખરિયું (વિ) સરખેસરખું, સમોવડિયું.
 ખરખરી (ના) સરસાઈ, તુલ્યતા.
 ખરાસ (ના) મસાલેદાર કપૂર.
 ખરી (ના) અંગરખાનો એક ભાગ.
 ખર (ના) એક ભતના ઘાસની. સોડી, કાંઈ.

ખરા (ના) પતરાજી, ચામુરી. હોઠ પરની દે-
 લી. ગર્વ. હોંસ.
 ખરાડું (ના) બુવાર બાજરીનું સરોડું.
 ખરાખર (વિ) યથાર્થ, સમાન, તુલ્ય. પૂર્ણ.
 ખરાખરી (ના) તુલ્યતા, સમાનતા. સરસાઈ.
 ખખર (ના) ભારંગ, એક વનસ્પતિ.
 ખખણા (ના) મહિકા, માંખી.
 ખર્દિયુષ્પ (ના) ભટોરા, એક વનસ્પતિ.
 ખર્દિમુખ (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 ખર્દિય (ના) વાળો, એક વનસ્પતિ.
 ખલ (ના) બળદ, વૃષભ, બેલ, નંદી. જોર.
 ખલકે (અ) એટલુંજ નહિ પણ વિશેષ. કદાપિ.
 ખલખમ, ખલગમ (ના) ખળખો, કદ.
 ખલગરી (ના) ખરગલી, એક ગળાનું ધરેલું.
 ખલવો (ના) બંડ, ફિસાદ, તોફાન.
 ખલા (ના) ખીરા. ભૂત. આકૃત. ખલારાત.
 ખલાકા (ના) ખગલો, એક પ્રાણી.
 ખલાડી (ના) ખિલાડી, માંડર.
 ખલાડું (ના) ખિલાડીનું બચ્ચું.
 ખલાડો (ના) ખિલાડીનો નર, માર્નર.
 ખલિદાન (ના) ભોગ, દેવાધણ.
 ખલિહારી (ના) વાહવાહ, સાબાશી, ખૂખી.
 ખલિહારી (અ) મન્ય ! સાબાશ !
 ખલે (ના) કાખમાં થતી ગાંક, એક રોગ.
 ખલેયાં (ના) એવારણાં. ખલોયું.
 ખલેયાં એથવાં (કિ) હિસાબ માંડી વાળવો.
 ખલોયું (જા) એક ભતની પોહોળી ચૂડી.
 ખલાહું (ના) ખીલું વર્ષ (જમીન, ખેડવાનું).
 ખસ (અ) પૂર્ણ, ઘણું, પુષ્કળ, હદ દર્શક.
 ખસેરી (ના) જે શેરનું માપ-વજન.
 ખસે (વિ) જે સો, ૨૦૦ (સંખ્યા).
 ખસ્તો (ના) ગાંસડી, પોટડી.
 ખહાદર, ખહાદૂર (વિ) શૂરવીર, સાહસિક.
 ખહાદૂરી (ના) સાહસ. હિમ્મત. પરાક્રમ.
 ખહાર (ના) શોભા. વસંતઋતુ. ધરસિવાયનું
 સ્થળ. દેશાવર.
 ખહાર (અ) ખાલ, હદથી છેટ.
 ખહારબહું (કિ) ઝાડે બહું. ખીન્ને કામે બહું.
 ખહારવટિયો (ના) બહોર પરલો, ભટુરા!
 ખહારવટું (જા) ખહારવટિયાનું કામ.

અહારવાસિયો (ના) ભંગિયો, અત્યંત.
 અહારવું (કિ) વાસીદું વાળવું. સાંભરવું.
 અહાસ (વિ) કાયમ. હંમેશાવું.
 અહાવરું (હરે) ગભરાયલું.
 અહિર (અ) અહાર, ખાણ.
 અહિલંપિકા (ના) કવિતાના દરેક પદના પ-
 હેલા અક્ષરથી ધારેલું વાક્ય વંચાય એવી
 અહિલંકૃત (વિ) અહાર કાઢેલું. [રચના.
 અહુ (વિ) ધણું, પુરુષ. મોટું.
 અહુધા (અ) ધણીક રીતે, ધણું કરીને.
 અહુખાલું (વિ) વધારે ખાલનાર. દોઢડાલું.
 અહુરૂપી (વિ) જુદા જુદા વેશધારી.
 અહુવચન (ના) અનેક વચન (વ્યાકરણમાં).
 અહુવાર (અ) ફરી ફરીને, ધણી વખત.
 અહુવિધ (અ) અહુ પ્રકારે, ધણી રીતે.
 અહુત્રીહિ (ના) એ નામનો સમાસ (વ્યાકરણમાં).
 અહુત્રુત (વિ) જો ધણી વાતો સાંભળી હોય એવું.
 અળ (ના) સામર્થ્ય, જોર, કૌવત, શક્તિ.
 અળખો (ના) કંઠ, અલગમ.
 અળતણ (ના) ખાળવાના પદાર્થો.
 અળતરાં (ના) અળાપો. ચચણાટ.
 અળતું (ના) ભડકું, તાપ. [માણસ.
 અળદ (ના) વૃષભ, ખેલ. ગદ્ગદવહીતરું કરનાર
 અળદેવ (ના) અળરામ, કૃષ્ણનો મોટો ભાઈ.
 અળખીજ (ના) એક જાતની ઔષધિ.
 અળભદ્ર, અળરામ (ના) અળદેવ, હલાયુધ, રા-
 અળવત્તર (વિ) વધારે અળવાન્. હિંજી પુત્ર.
 અળવંત, અળવાન્ (વિ) અળવાણું.
 અળવું (કિ) સળગવું. ગભરાવું. ધર્ષીકરવી.
 અળવો (ના) અલવો, હુલસડ.
 અળાતાર (ના) જોરજીલમ, અળજાખરી.
 અળાપો (ના) ગભરામણ. ઝુરાપો.
 અળિયું (વિ) અળવાન્, અળવત્તર.
 અળિયેલ (વિ) અહેણું. મિંદું.
 અળિદ (વિ) અળિયું, જોરાવર.
 અળી (ના) અતિ. ભોગ. દેવાપણું.
 અળીદાન (ના) અળી, ભોગ. [પુત્ર.
 અળીરાન (ના) પ્રજાદાપુત્ર વિરોચનનો દાનવીર
 અળવ (ના) શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૫, નાગિયેરી પૂનેમ.
 રાપીપૂનેમ.

જાગોતિયું (ના) ખાગોતિયું, ખાળકની ગોરણે
 રાખવાનો લગદારને કહે.
 ખ (ના) ભગિની, બેહેન. મા. [હિચ્ચાર.
 ખા (અ) ખાળકને લાડમાં બોલાવતાં થતે
 ખાંક (ના) ખેસવાની પાટલી, લાંબો ખાજ
 ખાંકાઈ (ના) ટેડાઈ, છેલાઈ.
 ખાંકું (વિ) ફાંદડું. ટેકું. નાનુક.
 ખાંકેરાવ (ના) ફાંકાં માણસ.
 ખાંગ (ના) નિમજની ખૂમ.
 ખાંગડ (વિ) હુચ્ચો. અહાહુર.
 ખાંગરો (વિ) મોઢે ચઢાવેલો. લાડકો.
 ખાંટ (ના) સ્ત્રીનું રેસમો વસ્ત્ર. તાંટો.
 ખાંટવું (કિ) અનાજના છોડને દોડ ન આવવા.
 ખાંટું (ના) ન દોડાયલાં ધાન્યના છોડ.
 ખાંડિયો (ના) વેદરકાર કે તોછડો સુસલભ.
 ખાંડું (વિ) પૂછડાવિનાળું. અપૂર્ણ. તોપડું.
 ખાંધ (ના) અંધ, પુસ્તો.
 ખાંધછોડ (ના) ખાંધવા અને છોડવાની ક્રિા.
 ખાંધણ (ના) ખાંધવાના ઉપયોગનું કાપડ.
 ખાંધણી (ના) ખાંધવાની રીત. ચુંદડી. યોજન
 ખાંધલું (ના) રમશાન, મસાણું.
 ખાંધવું (કિ) બનાવવું. વળગાડવું. લપેટા
 ઊઠાવવું. ગભરાવવું. ઠરાવવું.
 ખાંધો (ના) કાફું, વાત. અંધારણ.
 ખાંણ (ના) વાંસ
 ખાંભોરો (ના) પોચો પથ્થર (પોરખંદરી).
 ખાંચ (ના) હાથ. કન્યાચૂડી. સહાય. હાથે
 ઢાંકતો પોશાકનો ભાગ.
 ખાંચધર (ના) ખાંચધરી કરનારો. જમીન.
 ખાંચધરી (ના) જમીનગીરી. ખાતરી.
 ખાચું (ના) ખારણને જડાતા લાડકોના કટકા.
 ખાઈ (ના) મોટી બેહેન ધરતી સ્ત્રી. [ખમ.
 ખાઈમાણસ (ના) અખળાનત, સ્ત્રીજન.
 ખાહ, ખાહવો (ના) લાડુ (ખાળકની બોલી).
 ખાહરી (ના) મચત. જક.
 ખાંળા (ના) ખાંડેલું કઠોળ.
 ખાકી (ના) શેષ, શિલક. જાહ. (અ) નહિ
 ખાકી (વિ) અધુરું, અપૂર્ણ. શેષ રહેલું.
 ખાકું, ખાકોરું (ના) મોટું કાળું.
 ખાખરડું (કિ) વઢવું, કનિયો કરવો.

ખડી (ના) ગાભણી, વીઆયલી (સંસુ).
ખાખોલું (વિ) લકડાંકિયું, ગમે તેમ બોલનાર.
ખ (ના) વાડી, ખગીચો, આરામ.
ખવાન (ના) માળી.
ખાયત (ના) કૃષ્ણ પાકે એવી જમીન.
ખાયતી (વિ) કૃષ્ણતા પાકને યોગ્ય.
ખડ (વિ) જડો, જખરો અને હલ્લત.
ખડો (વિ) વિચિત્ર, ગિજીમણો.
ખડો (ના) મૂઠી. ખચકો.
ખ (ના) પત્રાવળી, પાતળ. રાંદરો પંખી.
ખ (ખે) વળગણુ, સંખંધદર્શક. જેમ: રાંડ-
પાળ, દારૂખળ.
ખ, ખાજક, ખાજકડો (ના) ચોરસ ખાંક.
ખિયું (ના) ખાજરીનું કંસણું. એક પ
ખું ધરેલું.
ખિયો (ના) ખાજરીનો એક ખોરાક.
ખાજરો (ના) એક અનાજ.
ખાજરો (ના) મોટી ખાજરી.
ખાજર (ના) પટ. રમત, ખેલ.
ખાજર (ના) ગારુડી. મહારી.
ખાજ (ના) કોર, પાસું, મેર. પક્ષ.
ખાજખંધ (ના) પુરુષના હાથનું જડાવ ધરેલું.
ખાજે (વિ) ગમે તે, કોઈક.
ખાજકુંડું (વિ) કુચ્ચું. વઠકુંડું. હરામી.
ખાજકું (કિ) ધરતું, પકડવું. લઢવું. લાગવું.
ખા (મા) કંસાર. [ખંધાતું
ખી (ના) સીસી, ખોટલું [અંગ્રેજી].
ખીલીવાળા (ના) સરજનમોદજી જીજીભાઈ ખા-
રોનેટની અટક. (કેમકે તેઓ પ્રથમ ખાટ-
ખી વેચવાનો ધંધો કરતા હતા).
ખી (ના) અંગાખરી.
ખાંડું (વિ) ત્રાસું. (ખાંખે).
ખાંડવાં, ખાંડવાં (વિ) ખાપુડાં, ગરીબડાં.
ખાણ (ના) સીર, ચીર. હવાઈ. પથરનું નાનું
શિવલિંગ. જીવાળનું પાણી ન્યાં આવવું
હોય તે મેદાન.
ખાણમટ્ટ (ના) એક સંસ્કૃત કવિ, દાદખરી કર્તા.
ખાણખળી (ના) ખાણ મારવામાં કુશળ મનુષ્ય.
ખાણસુર (ના) જળી રાતનો મોટો પુત્ર.
ખાણી (ના) મુદત. સરત.

ખાણ (વિ) દર (સંખ્યા).
ખાતમી (ના) ખખર, સમાચાર.
ખાતવે (વિ) રદ, નકારું.
ખાતેન (વિ) ગુપ્ત, છાનું.
ખાય (ના) જે હાથની ચૂર. ટકર. [ઈં અર્થે.
ખાદ (અ) પછી, વધારે, આજુ કરેલું, કાઢેલું.
ખાદખાડી (ના) ખાદ કરવાની ગણિતની રીત.
ખાદલું (ના) ખાદલું, કસબ. ધાતુના ચાંદા તાર.
ખાદશાહ (ના) ખાદશાહની હાકમી, રાજ.
ખાદશાહી (વિ) ખાદશાહની. રાજકીય.
ખાદયાન (ના) એક વસાણું.
ખાદી (ના) અજીલું, બદલુંખી, અપચો.
ખાધ (ના) અડચણ, નડતર. દોષ.
ખાધક (વિ) હરકત કર્તા.
ખાધા (ના) અટકાવ. માનતા, આખડી.
ખાધું (વિ) બાંધ્યું. આખું.
ખાધેશારે (અ) સંકેતમાં, મોઢમ.
ખાનક (ના) બાંધણી, રચના.
ખાની (ના) વાણી. બોલવાની છટા.
ખાનુ (ના) ગૃહસ્થ સ્ત્રી, લેડી [અંગ્રેજી].
ખાનું (ના) સાટાની સમ્બાઈની ખાત્રી માટે.
ખાપ (ના) પિતા, તાત. [અપાતી ચીજ.
ખાપજનમારે (અ) જન્મથી આજ સુધી.
ખાપડિયું, ખાપડું (વિ) ગરીબ, રાંડ. દયામણું.
ખાપદાદા (ના) પૂર્વજ, ધરડાવરડા.
ખાપલા, ખાપલિયા (ના) ખાપ. દયાથી પુત્ર
અર્થે પણ સંબોધાય છે.
ખાપા (ના) ખાપ, તાત. (વહાલથી બોલતાં
ખાપિકું (વિ) ખાપનું. [પુત્ર.
ખાપુ (ના) માંદા બાલકનું સંબોધન.
ખાપુડિયા (ના) વહાલા દીકરા, બેટા.
ખાપુડી (ના) વહાલી દીકરી, બેટી.
ખાફ (ના) ખાખ, વરણ. ધામ.
ખાફલું (ના) રસોઈ. સ્નાત્તવગરનું રાંધણું.
ખાફલું (કિ) રાંધવું. પાણીથી ચઢાવવું, ધાત્ર ધવો.
ખાખ (ના) પ્રકરણ, ભાગ. કસમ.
ખાખત (ના) વિષય, પ્રકરણ. ખીના. વિગત.
ખાખતી (ના) પક્ષમાંથી લટ, આસણ, ધો-
લી હજીમને અપાતો હક.
ખાખરો (ના) માથાનાં નાનાં લટિયં.

બાબરિયો (વિ) જટિલ છટાં લટિયાંવાળો. "
 બાબરી (ના) કાતરેલા વાળનો ગુચ્છો. ગુલ.
 બાબરતા (વિ) સગાસંબંધી. લાગણું વળગણું.
 બાબા (ના) એક બતના લીલ. રોટલા. લા-
 રતું સંબોધન. મુસદ્દી (બંગાળામાં).
 બાબુ (ના) બાબો (બાલકને સમજવતાં). રોડ.
 બાબે (અ) બાબત.
 બામ (ના) એક વેલો. વામ (એક માપ).
 બામણી (ના) ચાકળ, બે મોનો સાપ.
 બામદાદ (ના) ભોર, વહાણું, મળસકું. પ્રભાત.
 બાયડી (ના) સ્ત્રી, ચોરત. વડું.
 બાયલું (વિ) ખેરાં જેવી રીતસાત.
 બાયલો (ના) બાયાંબાઈ. નામરદ. કન્યાસાથિ.
 બાયું (ના) એક વાધ. મૃદંગ.
 બાર (ના) અવાજ. લડાકા. દ્વાર. આંગણું.
 બાર (વિ) (જુઓ) દ્વંદ્વ, ૧૨ (સંખ્યા).
 બારકસ (ના) વહાણ, જહાજ. લાકુતી વાહન.
 બારખલી, બારખળી (ના) માફી જમીન.
 બારગીર (ના) લક્કરી ઘોડેસ્વાર. (સરકારી
 બારડ (ના) બાહ્ય નાગર. થિયો વાપરનાર.
 બારણું (ના) દ્વાર, કપાટ, દરવાજો, આંગણું. ફાટક.
 બારદાન (ના) માલ રાખવાનું કામ તથા તેનું
 બારનીસ (ના) નોંધ કરનાર. તિલ. વૃક્ષ.
 બારનીસી (ના) નોંધ. પિરિયો.
 બારમાસી (વિ) બારે મહિના ઉપયોગનું. બ-
 બારસું (ના) દ્વાદશા, મરણનો બારમો દિવસ.
 બારમું (વિ) ૧૨ માં ક્રમ (નંબર)નું.
 બારસ (ના) દ્વાદશી, પંચવાડિયાની ૧૨ મી
 બારશાખ (ના) ચોકું. [તિથિ.
 બારશે (વિ) બારસો, ૧૨૦૦ (સંખ્યા).
 બારાખડી (ના) બારાફરી, બંજનને સ્વર,
 અનુસ્વાર અને વિસર્ગ લાગતાં થતા બારે
 ઉચ્ચારનો સંગ્રહ. ૧૨ અક્ષરની માળા.
 બારિક (વિ) ઝીણું. પાતળું. નાજુક.
 બારીક (ના) ઘણીજ સાવચેતી. ઝીણપણું.
 બારિસ્તર (ના) [વિશેષ] ધારાનો હિચાયતી.
 પ્રથમ વર્ગનો વકીલ. [નહીનું] મુખ.
 બારી (ના) બારણાંવાળું નાનું ચોકું. જુગતી.
 બારું (ના) બારણું. રસ્તો. બારી. કાણું.
 બારેમાસ (અ) હમેશા, નિરંતર, સદા.

બારેવાટ (અ) ગમે તેમ વેરકું, ઉરકડકું ઉગરું
 બારેયો (ના) બાર હાથનો સાકટો (આમય).
 બારોટ (ના) બાટની એક જાત; તેની અટકે
 બાવ (ના) વાળ, નિમાળો, કેશ.
 બાવકૃષ્ણ (ના) શ્રીકૃષ્ણનું બાળસ્વરૂપ.
 બાવતોડ (ના) વાળ દટતાં યજ્ઞેલો ફોલો.
 બાવદી (ના) પાણી કાઢવાનો પોરો. બોખ.
 બાલમ (વિ) વાલમ વલ્લભ, વહાલા.
 બાલમુકુંદ (ના) બાલકૃષ્ણ.
 બાલમયેય (ના) પાંધડીનો વાંકો પેચ.
 બાલાજી (ના) બળદેવજી. લક્ષ્મણ. એક તીર્થ
 બાલાસ, બાલાસી (ના) સંભળ, તકણ. શિલક.
 બાલેબાલ (અ) કુવે, રૂવે. અતિશય.
 બાલવાવસ્થા (ના) બચપણ, નાનપણ.
 બાલું (ના) સેના રૂપના તારની ચપડી કે
 રેલી ચીખો. કસબ.
 બાવચી (ના) બાકુચી, એક વનસ્પતિ.
 બાવટો (ના) એક હલકું ધાન્ય.
 બાવન (વિ) ૫૨ (સંખ્યા). વહી, વીર, બિરદ
 માતુકા, પાનાં, ઇત્યાદિ બાવન ગણાયછે.
 બાવનવીર (ના) હનુમાન, વેતાળ, નરસિંહ,
 મહામહા, ભૈરવ, કલ્ક, શોકી, જિંદ, શામ
 દાર, રક્ત, મસાણ, ખાપરો, મહિષાસુર,
 આગી, ગોગી, સક્ત, લગા, આપડો, મુંબ,
 નેપાળ, જયપાળ, ઇસ્માઇલ, લખવો, કપરો,
 કાળ, અધોરી, નારકી, ઝોટિંગ, દિલ્લિય,
 ચેડ, સમની, જમનજંતી, ધાવડ, કચ, પ-
 ક, જોરખ, ધુરધુરો, ધૂળિયો, જલતિયો,
 મીર અમદ, સૈયદકબીર, ગવરી ખખ, રણ-
 ધુમાસુર, રેક, તેલિ, હંડ, કોડીકુલ, બંબ-
 લધૂળી, ચોરડીઓ, વીરવિક્રમાણત, સમંધા
 અને સુલતાન. [જોરાવર.
 બાવનવીર (વિ) મહાબળિયો. બાવનવીર સગાન
 બાવનાચંદન (ના) સુખડની એક બ્લત.
 બાવળ, બાવળિયે (ના) એક કાંટાનું ઝાડ.
 બાવળ (ના) મોટા કાંટાનો બાવળ.
 બાવી (ના) જોગણ, સાધુડી, વેરાગણ.
 બાવી, બાવીસ (વિ) ૨૨ (સંખ્યા). ઋષિ, ત-
 થા તેપી ધજેલી નતિ, ચપ્પે ગાયનના સ-
 મરારની સ્તુતિ એ બાવીસ કૃદ્ધાયછે.

સાચું કહેલું છે = સત્ય ? હાથે મારવા...

દેશનાં બાંધકામનાં કાનૂનો (સામાજિક)

માનવ-દાન - યુદ્ધનાં કાનૂનો નાં હોય

માનવ - માનવ - (ધર્મ) - માનવનાં કાનૂનો

માનવનાં કાનૂનો

માનવનાં કાનૂનો - માનવનાં કાનૂનો

માનવનાં કાનૂનો

માનવનાં કાનૂનો (સામાજિક) નાં કાનૂનો

માનવનાં

બાણ (ના) કરોળિયાનું બળું.
 બાવો (ના) બેંગી, ફેરાગી, સાધુ.
 શાકળ (વિ) ફૂલ, વૃંદલ. અસ્ત્રાંતિયો.
 તાસડી (ના) બાંક, પાટલી, બેચ [અંચેલો].
 તાસડ (વિ) બાસેટ, દર (સંખ્યા) સ્ત્રીવાચક.
 શબ્દ તથા સ્ત્રીનાં લગણુ પણ બાસડ છે.
 બાસતો (ના) એક સુતરાઉ કાપડ.
 બાસુદી (ના) ઉક્તિ ધારી ફરેલું દૂધ. મીઠાઇ.
 બાસેટ, બાસેટ. (વિ) દર (સંખ્યા).
 બાહુ (ના) ભુજ, બાધાથી ટાણી સુધીનો હાથ.
 બાહુક (ના) બિહામણો પુરુષ. નળનું શાપ.
 બાહુકું (ના) આવલું, પૂતળું. દિશાનું રૂપ.
 બાહર (અ) બહાર, હદ ઉપરાંત.
 બાહ (નિ) બહારનું. [ભોગ.
 બાહગોળ (ના) નક્ષત્ર ગોળ ઉપરેલો પૃથ્વ.
 બાહોપચાર (ના) ઉપર ઉપરના ઉપચાર.
 બાહનતર, (વિ) બહાર તથા અંદર.
 બાહાંતરવાપિકા (ના) બહાર તેમજ અંદર.
 શબ્દ રચનાવાળી કવિતા.
 બાળ, બાળક, (ના) બાલ, નાદાન.
 બાળકી (ના) નાની છોકરી, છોડી.
 બાળકીડા (ના) બાલલીલા, બચપણની રમત.
 બાળબેલ (ના) બાળકની કે બચ્ચાંમાટેની રમત.
 બાળગોપાળ (ના) ધરનાં નાનાં મોટાં સર્વે.
 બાળચરિત્ર (ના) નાનપણનું આચરણ.
 બાળપણ, બાળપણ (ના) બાલ્યાવસ્થા. નાનપણ.
 બાળભુદિ (ના) કાચી સમજ, છોકર મત.
 બાળબોધ, બાળબોધક (વિ) બાળકને ઉપદે-
 શદાયક. દેવનાગરી (લિપિ).
 બાળબલચારી (ના) કાચો કુંવારો.
 બાળસાધી (ના) બાળકની બોલી. પ્રાકૃત ભા-
 શા (માગધી ઈળ).
 બાળમિત્ર (ના) નાનપણથી દોસ્ત. એ નામનો.
 બાળરાંડ (ના) નાની રંડાયલી સ્ત્રી. [અંચ.
 બાળલીલા (ના) બાળકીડા, માનપણનો ખેલ.
 બાળવિધવા (ના) બાળરાંડ.
 બાળકું (કિ) બળે તેમ કરેલું, સળંગાવલું. દ-
 ઝાડનું. વરાળ કરેલી.
 બાળસુબોધ (ના) બાળકને સહુપદેશ એ ના-
 બાળરવરૂપ (ના) નાનપણનું રૂપ. [મનું પુરતક.

બાળહત્યા (ના) બાળકની ઘાત.
 બાળા (ના) બાલા, છોકરી.
 બાળાબંધ (ના) બાળકના માથાનો ફેટો.
 બાળાઠા (ના) નાનપણમાં પરણેલી.
 બાંદરી (ના) નાની સીવેલી પાટલી. બંડ-
 લ [અંચેલો].
 બિકટ (વિ) વિકટ, હેરાન ગતિવાળું. વેરાન.
 બિગડલું (કિ) બગડલું, ખરાબ થયું.
 બિગાર (ના) ખરાબી, હાનિ.
 બિચાર (વિ) ગરીબ, રાંક, દયામણું.
 બિછાનું (ના) પાથરણું. તળાઇ.
 બિછાવડું (કિ) પાથરડું.
 બિન (ના) હીરો. વૃદ્ધ. જેમ અબદુલ બિન હુ-
 બિનકી, બિન્દી (ના) ચાંદ, ટપકી. [સેન.
 બિન્દુ (ના) ટીપુ. મીઠું. ટાંપ. અનુસ્વાર.
 બિલાસ (ના) એક સવારનો રાગ.
 બિમાર (વિ) માનું, આનંદી.
 બિમારી (ના) માંદગી, મંદવાડ.
 બિમ્બ (ના) ગોળકુંડાળું. આકૃતિ.
 બિયાબાન (ના) રાત, બંગલ.
 બિરદ (ના) પણ, પ્રતિજ્ઞા.
 બિરાલમાન (વિ) બિરાલેલા, ખેડેલા.
 બિરાલવું (કિ) માનપૂર્વક ખેસડું.
 બિરાદરી (ના) મિત્રમંડળી. ભાઇચારો.
 બિરાનું (વિ) પારકું.
 બિલાડી (ના) માતૃર, મીની. નાગર, લોલી.
 બિલાડું, (ના) બિલાડીનું અચ્ચું.
 બિલાડો (ના) બિલાડીનો નર.
 બિલાવર (ના) સવારનો એક રાગ.
 બિલિયાન (ના) એક જાતનો હીરો.
 બિલોર (ના) આરપાર દેખાયું એવો કાચ.
 બિલોરી (વિ) બિલોર કાચનું.
 બિલ્લર (ના), વેત.
 બિલ્લી (ના) બિલોડી.
 બિલ્લું (વિ) હુચ્ચું, ચાલાક. ઠગ.
 બિલ્લું (ના) એક છંટના એકાદરની ભીત.
 બિલ્લો (ના) બિલાડો. (વિ) ઠગ.
 બિલ્લરો (ના) બિલાડું, પચારી.
 બિહારી (કિ) વિહારી, ભોગી.
 બી (ના) બીયું, બીજ. મૂળ, પાંચા,

બીક (ના) ધારતી, લય, ડર. [ભીક.]
 બીકણ, બીકણું (વિ)નાહિમ્મત, પોચી છાતીનું,
 બીચ (અ) વચ્ચે, વચમાં, અંદર.
 બીછવા (ન) વીછવા, સ્ત્રીના પગના અંગુ-
 ઠાતું ધરેણું.
 બીજ (ના) દ્વિતીયા, પક્ષનો બીજો દિવસ. બી.
 બીજગણિત (ના) અક્ષરગણિત, આલ્છા
 [અંગ્રેજી].
 બીજમંત્ર (ના) ઐમ, હીમ, ક્લીમ્ ઈં બી-
 જ સાથેનો મંત્ર. સંકેતવર્ણ.
 બીજવાર (અ) પુનઃ, ફરીથી.
 બીજું (વિ) બીજ ક્રમનું. બીજી નતનું.
 બીજું (અ) વળી, વિશેષ.
 બીજેડું (ના) એક કુળ.
 બીડ (ના) ધાસની જમીન.
 બીડવું (કિ) બંધ કરવું, બીડવું.
 બીડાવવું (કિ)બીડીને મોકલવું. બીડે તેમ કરવું.
 બીડી (ના) પાનની પટ્ટી. તમાકુપાંત્રાની
 પીવાની ભૂંજળી.
 બીડું (ના) ત્રિકોણાકાર કે પંચબુણિયા બીડી.
 બીડુંઝડપવું (કિ) સાહસ કામ માથે લેવું.
 બીડું (કિ) બીડુંનો ભૂતકાળ.
 બીન (ના) બે-પાસે તુમડાનું વાળું.
 બીન (અ) વિતા, વગર.
 બીના (ના) બનાવ. વાત. વિષય. [છાપાં].
 બીખાં (ના) ધાતુના અક્ષર, ટાઈપ [અંગ્રેજી].
 બીખી (ના) સુસલમાદ સ્ત્રી. માથું.
 બીખું (ના) ઘાટ. સાંચો. છાપું.
 બીભત્સ (વિ) ભૂંડું, અસભ્ય.
 બીભત્સ (ના) કાચ્યનો એક રસ.
 બીચું (ના) બી.
 બીલ (ના) દર, ધર. રાફડો. જિલ્લ. આંકડો.
 બીલકુલ (અ) તમામ, તદ્દન.
 બીલી (ના) જિલ્લ, એક ગાંઠ.
 બીલું (ના) બીલીનું કુળ, માલુર. ગુમડું.
 બીલું (કિ) બીલિયું, ડરવું.
 બીલવું (કિ) ડરવું.
 બીલવરાવવું, બીલવરાવવું (કિ) ડરાવવું,
 બીલામણું (વિ) ભયંકર.
 ભુંટ (ના) અંવાવડ દ્વેષ.

ભુંધી (વિ) કમચક્કલ. એટી. ઇધણ ધોરી.
 ભુંધું (ના) ડાંગ.
 ભુંધિયો (ના) ભયચ્ચુક ઢોલ, રણસીંહ.
 ભુંક (ના) બંક, રૂઝમંદાર, એક ઔપધિ.
 ભુંકડી (ના) સ્ત્રીના કાનનું એક ધરણું.
 ભુંકાની (ના) બોકાતી, મોં બાંધવાનો ટટકો.
 ભુંકા (ના) અગ્રમાંસ, કાળજનું પડ.
 ભુંજણ (ના) આશરો ગારાનો ચોકાળ.
 ભુંચિયો (ના) કાલવિનાનો મરદ.
 ભુંજરગ (વિ) ધરડું, વૃદ્ધ.
 ભુંજરગી (ના) ધડપણ, વૃદ્ધાપકાળ, નરા.
 ભુંજવું (કિ) સમજવું, ભણવું.
 ભુંજવું (કિ) હોલવવું, છાંટવું.
 ભુંજાવું (કિ) હોલાવું.
 ભુંટી (ના)ભાત-તરેહ. જડી. ચતુરજન ભાંત.
 ભુંટોદાર (વિ) બુટાદાર, ભાતીગળ.
 ભુંટો (ના) ચિત્રનું ટાંકું. તરંગ. ભુંગતી મકે.
 ભુંકું (વિ) યસાયથી અણીવાળું. [દોડ].
 ભુંડયળ (વિ) બોધક, મૂર્ખ.
 ભુંડિયો (ના) કાળા મોનો મોટા. વાંદરો.
 ભુંડું, ભુંટી, ભુંટો (વિ) ધરડું, ડોશી, ડોસો.
 ભુંતકો (ના) કાળી ને લક સ્ત્રી. [(અનુક્રમે)
 ભુંતાન, ભુંતાનો (ના) બોતાનું. આળ. બઠ.
 ભુંતારો (ના) સાવરણી, બીડ. [ન અંગ્રેજી].
 ભુંટુહો (ના) ભુંટુહ, પરપોટા.
 ભુંદ (ના) પંડિત. બોધધર્મપ્રવર્તક, સુગત.
 ભુંદાવતાર (ના) જગન્નાથ સ્વરૂપે વિષ્ણુ-
 નું પ્રાગટ્ય.
 ભુંદિ (ના) અક્કલ, સમજશક્તિ. મનોવૃત્તિ.
 ભુંદિમંત, ભુંદિમાન (વિ) અક્કલમંદ, વિવેચી.
 ભુંધ (ના) પંડિત. ભુંધવાર, એક ગ્રંથ.
 ભુંનિયાત (વિ) ખાનદાન, કુકીન.
 ભુંન્દ (ના) ટીપું (પાણીનું). કાફી દાણા.
 ભુંન્નસ. (ના) કામળો, ધાબળો.
 ભુંપક (વિ) જરજરત, જરમતિ.
 ભુંભક્ષિત (વિ) ભૂખે મરવું.
 ભુંખારવ (મા) પોંચાટ, હોકારો.
 ભુંખો (ના) ચેહેરા ઢાંકવાનું જળીદાર કપડું.
 ભુંજ (ના) મિનારો, ટાવર [અંગ્રેજી].
 ભુંરુસ (ના) બનુસ, કામળો.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text on the right side of the page.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

પુરાણ (ના) અણુબનાવ. રાત્રુવટ.
 પુરાણ (ના) ભોક, વેડ, બાકું, કાણું.
 રાસ (ના) પુરાણ, જેળનાવ.
 રાસ (ના) મિતારો, ટાવર [અંગ્રેજી].
 રાસ (વિ) ભંચું, ચઢતી પદવીનું.
 રાસ (ના) એક પંખી.
 પુરાણ (ના) કાણું. નસકોરાનો વચલો પડદો.
 પુસ (ના) ભૂસો.
 પુસટ (ના) અધરણી રાતને દિયરે કંકુવાળે
 હાથે તમાચો મારવો તે.
 પુસટિયો, પુસટિયો (ના) પુસટ મારનાર.
 પુહારવું (કિ) કાઢું કાઢવું, પૂંત્રે વાળવો.
 પુહારી (ના) સાવરણી, આફ.
 ખંડ (ના) કોળિયો, ગ્રાસ. ચોપડી, કિતાબ.
 ખંડ (ના) એક આડની છાલને. સીસીનું મોં
 ખંધે કરવાનો કટકો. ફરો, ડાટો. માંગણી.
 ખંડ (ના) ફર. પરીક્ષા. [ભાગ.
 ખંડ (ના) અંગ્રેજી પગરખાં, કાનનો ઉપયોગ
 કાઢવું (કિ) ફાળવું, પાણીમાં તળે બેસવું.
 કાઢવું (કિ) ફાળવું. નારા કરવો.
 ફાળવો (ના) ધડપણ, જરા.
 ખંડું (ના) રંગોર. સાફનીનો કટકો. બળેલું ત-
 ખૂન, ખૂન (ના) કાફીના બી. [ખાલ.
 ખૂન (ના) હાંક. પોષાર ફરિયાદ.
 ખૂનાટો (ના) હોકારો. ગપાટો. તોફાન.
 ખૂમાખૂમ (ના) ગડબડાટ, સોરખકાર.
 ખૂરાડવું (કિ) ફાળવવું.
 ખૂર (ના) ધોયલી ખાંડ.
 ખૂર (વિ) નરસું.
 ખૂરહાલ (ના) પાયેમીલ, ખરાબખસ્તો.
 ખૂસું (વિ) અ-રસિક, રવાન સમજનાર.
 ખૂડત (વિ) વિસ્તીર્ણ. મોટું.
 ખૂડહાલુ (ના) અગ્નિ, અતળ.
 ખૂડસ્પતવાર (ના) શુભવાર.
 ખૂડસ્પતિ (ના) શુભ. એક ગ્રહ, દેવશુભ.
 (ક) નહિ, ગેર, કમ, ખદ ઈં અર્થે.
 (અ) રે અર્થે. જેમ: મારશે માર.
 મ (અ) ખકરાની ધાંડીનું અનુકરણ.
 ખેંગી (ના) ખીંદડી.
 ખેતાળો (ના) ચંચમા, ૪૨ વર્ષથી બમરે લાંગેલ

ખેતાળિસ (વિ) ૪૨ (સંખ્યા).
 ખેચકલ (વિ) મૂર્ખ. અણુસમજ.
 ખેચદળ (વિ) અસભ્ય, અમર્યાદ.
 ખેચદળી (ના) અમર્યાદો, ઉદ્ધતાઈ, અવિનય.
 ખેચાની (ના) ખે આનાનો સિકંકો. એક અદ-
 ખેચાખર (વિ) માનસંગ. [માંસ.
 ખેચાખર (ના) અપમાન, અપકીર્તિ.
 ખેઈમાન, ખેઈમાની (વિ) કૃતકી. વિશ્વાસંધાતી.
 ખેડ (અ) ખંને, ઉભય. [અપ્રમાણિક.
 ખેડ (વિ) થોડુંક, જરા.
 ખેડર (વિ) અપરીક્ષક.
 ખેડરી (ના) (અંગ્રેજી) પદરખાતું, ખોરાક
 વેચવાની દુકાન.
 ખેકાયદે (અ) ગેરવાળખી, અનિશ્ચિત.
 ખેકાર (વિ) નિરુદ્ધમી, ખીનરોજગારી.
 ખેકી (ના) ખેપણું. આડે ફરવા જવાની ખે
 આંગળીની નિશાની.
 ખેફ (વિ) અમર્યાદ, ઉદ્ધત.
 ખેખખર (વિ) અણુવાકેફ, અનણ.
 ખેગમ (ના) મોટી પદવીના મુસલમાનની ઓ-
 ખેગજ (વિ) નિસ્વાર્થી. ખેદરકાર. રિત.
 ખેગાર (ના) વેઠ, મજૂરી.
 ખેગારી (ના) મજૂર, હેલકરી.
 ખેગુનાહ (વિ) નિર્દોષ, નિરપરાધી.
 ખેચાર, ખેચારેક (વિ) ખે કે ચાર. થોડાક.
 ખેચેહેન (વિ) ચિંતાવાળું.
 ખેન, ખેનર (વિ) હેરાન, કંઠાખેલું. તોખા.
 ખેજવ } (વિ) ગર્ભવંતી, ગર્ભોદર, ગર્ભિ-
 ખેજવવાળી } હી, દહાવાળી.
 ખેજવસોતી }
 ખેટ (ના) દ્વીપ, આયલાંડ [અંગ્રેજી].
 ખેટી (ના) પુત્રી, દીકરી, તનય, કુંવરી.
 ખેઠક (ના) ખેસનાનો વખત, જગા ઈં એક
 ખેઠાખેઠ (અ) ખેકાર, નિરુદ્ધાગ્રસીક. [કસરત.
 ખેડી, ખાંધણીનું (વિ) નીચું પણ ધાટદાર.
 ખેડું (કિ) ખેસવુંનો ભૂતકાળ.
 ખેડલ (વિ) ખેશી રહેનાર. [નશન.
 ખેડાપગાર (ના) કામવગર મળતો પગાર, પે-
 ખેડાંખાવું (કિ) ઉદ્યોગવિના હોય તે ખાયાં કરવું.
 ખેડ (ના) ચૂલાની ખાત.

બેડકું (ના) આંગળીનો વેટો. આંગળીવાળી
આમલીની રસીગ.
બેડકું (કિ) વેડકું, ચૂંટકું, તોડકું.
બેડાં (ના) એક દૂળ, બહેડાં.
બેડિયું (ના) કેરી છીલવાનું સાધન. ૩૨ મ-
ણતું માપ. બે બેલતું બાહું.
બેડી (ના) લોહની કડી. બેડી વીડી. એક ધરેલું.
બેડું (ના) ગાગર ઘડો બે. એક જથ્થો.
બેડો (ના) વહાણ. દૂડડો. જથ્થો.
બેડોલ (વિ) દહરપું. ડોલવિનાનું.
બેડોલી (વિ) બેડોલવાળું (વહાણ).
બેડોળ (વિ) બેડોલ, બદશિકલ.
બેડંગ (વિ) ઢંગવિનાનું. બેડોલ, દહ-
બેડંગુ (વિ) રૂપું.
બેત (ના) ફારસી કવિતાનું એક વૃત્ત. મનસુખો.
બેતરફી (વિ) બંને બાજુનું.
બેતાળીસ (વિ) ૪૨ (સંખ્યા).
બેતાળું (વિ) ૪૨ શેરના મણતું (તોલ).
બેઠરદી (વિ) નિરોગી. અરસિક.
બેઠાંલાકડી (ના) એક ઔષધિ. ખીસમીસ દ-
બેઠાણા (ના) એક ઔષધિ. રાખ.
બેઠાદી (ના) અધેર, અવ્યવસ્થા.
બેઠિલ (વિ) નાખુશ, દલગીર.
બેઠિલી (ના) આણબનાવ, નારાજ.
બેડું (ના) ઇડું, અંડ.
બેઘડકું (અ) નિર્ધારત, હીમતથી.
બેઘારી (વિ) બેઘારવાળી (તરવળ ઈં).
બેનસીબ (વિ) અભાગિયું.
બેપરવા (વિ) નિરપ્રહ, બેઠરકાર.
બેપરવાઈ (ના) અપ્રહ. બેઠરકારી.
બેકાક (અ) છેડે ઉધાડું, બૂંડું.
બેકામ (વિ) દુર્લભ, ફેમરહિત.
બેકિંકર } (વિ) નિશ્ચિંતા. કાળજીવગરનું.
બેકિંકર }
બેખનાવ (ના) આણબનાવ, દટ.
બેખા (વિ) સાવખલાસ, અશેન.
બેખાકળું (વિ) ગાભરું.
બેખુનિયાત (વિ) નીચ તુકમનું, હજકટ.
બેમાન (વિ) ભાન ધગરનું.
બેમની (ના) સંકટપ વિકટપ.

બેમલમ, બેમાલમ (વિ) અનણ, બેખલ
બેરખી (ના) સ્ત્રીના ડાખા હાથની કોણીનું ઘેરું
બેરખો (ના) ૧૨ મોટા મણકની માળા. બેર
બેરંગ (વિ) ઘણા રંગનું. ખરાબ રંગનું.
બેરડાઈ (ના) હઠીલાઈ. ખંધાઈ.
બેરડું (વિ) હઠીલું. ખંધું.
બેરીજ (ના) સરખાળો. એક દર. કલ.
બેરોજગાર (ના) નેરુધમી.
બેલ (ના) સાથી, બળદ.
બેલડી (ના) બેની બેડી.
બેલદાર (ના) બેગારી. મજુર.
બેલારાક (અ) અલબત્ત, સુખે.
બેલિયું (ના) આંગળામાં થતી તાણ. એક
સ તથાસતેનું અત્તર.
બેલી (વિ) ધોળી સહાયક.
બેલું (ના) કંતવાની પુણીનું બેડકું.
બેવકું (વિ) મૂર્ખ. ઘેલો.
બેવકુંડી (ના) મૂર્ખાઈ.
બેવકર (વિ) બેડંગું. ઢંગવગરનું.
બેવખત (અ) કવખતે. ગમે ત્યારે.
બેવચની (વિ) અપ્રમાણિક, લગાડ.
બેવડ (અ) બેવડાયલું, બેવડવાળું.
બેવડયું (કિ) બે પડ વાળવાં.
બેવડિયું (ના) ઢબુ, અઠીકો.
બેવડું (વિ) બેવડેલું, બમણું.
બેવફા (વિ) બેધમાન, કૃતઘ્ની.
બેવફાઈ (ના) બે વચનીપણ.
બેશ (વિ) સારું. ખાસું, મહેનું.
બેશક (અ) ખાત્રીથી, નક્કી.
બેશરમ, બેશરમું (વિ) નિર્લજ, નફરત.
બેશક (વિ) બેલાન, મૂર્છિત, અચેત.
બેસણી (ના) બેડક. ચાનક.
બેસણું (ના) બેસવાની રીત. બેસવાની જગ્યા
બેસણું (વિ) માફક આવડું, નવું.
બેસખરી, બેસખરી (ના) અધીરાઈ.
બેસમજ (વિ) કમઅક્ષલ.
બેસરણું (ના) કારાગિરોને બેસવાની
બેસવું (કિ) પગવાળી ગાંઠ ઈં ગોઠવી નિ-
યતું. લાગુ પડવું. આરંભાવું. મૂક આપા
કરવું. બાખરું થવું. ચોટવું.

મેસાડું (કિ) ખેડે તેમ કરવું. ખેડવું કરવું.
 મેસામણ (ના) બીડી ન શકતાં પરાણે ખેડવું તે.
 મેસામણ (ના) ખેડણ. શોડવું પાચણ.
 મેમાર (વિ) અસખ્ય, અતિશય, ખેહદ.
 મેમાર (વિ) ગાયનશાસ્ત્રના નિયમવગરના.
 મેમાર (વિ) સંરાધથી ગાયવું.
 મેહનુર (અ) ખેડણની સમક્ષ. હાજર.
 મેહદ (વિ) ખેડુમાર, અત્યંત.
 મેહુયા (વિ) અસખ્ય, નિલાબર. નહાર.
 મેહુલ (વિ) હેરાને, ભૂંડી હલત.
 મેહુ (વિ) અધે, બન્ને, ખેડ.
 મેહુરમત (વિ) ભાનમંત્રી, ખેઆખર.
 મેહુકેલું (વિ) વંડી ગયલું.
 મેહેન (ના) બગિની, રાજણી.
 મેહેનર, મેહેનડી (ના) મેહેન.
 મેહેનપણી (ના) ખેરાનો પરસ્પર રમેહ.
 મેહેનપણી (ના) સખી, સહેલી, સળની.
 મેહેની (ના) સખી, વહાડી મેહેન.
 મેહેરખ (ના) વાઘની જોડી. આરખની દૂંડી.
 મેહર (વિ) બધિર, ખોડ.
 મેહરત (ના) સ્વર્ગ. દેવલોક.
 મેહેસ્તી (વિ) સ્વર્ગવાસી.
 મેહોરા (વિ) ખેભાત, મૂંઠિત, ગાફેલ.
 મેહોશી (ના) અચેતના, મૂંઠા.
 મેએર (ના) ખેરી, સ્ત્રી.
 મેરી, મેર (ના) ખાયડી. આરન, સ્ત્રી, અખ-
 લા, નારી, ભાઈ, બધા, શોષિતા, સીમ-
 ન્તિની, વામા, વનિતા, મહિલા, વહુ,
 ખો (ના) ગંધ, ધાસ.
 ખોથ (ના) એક બાજીની માછલી.
 ખોડી, ખોડું, ખોડો (મા) બકરી, બકર,
 ખોડિયું (ના) કનરીતું બચ્ચું. [બકરો (કમે).
 ખોટી (ના) ચૂમી, સુખન.
 ખોખ (ના) આમડાની ખાલદી. ખખાલ,
 ખલું (વિ) ખોચું, દાંત વગરનું.
 ખખાર (ના) તાપ, જ્વર.
 ખખું (વિ) દાંતવિનાતું. મોંતું પાત્ર.
 ખાધણ, ખાધરણ (ના) ખાધાણ, પોહોળા
 ખાધવું (વિ) મોંડું કાઢી લેવું. ખાળું. આકિયું.
 ખાધાણ (ના) ખાધણ, ધાતવું મોઠા મોંતું કામ.

ખાથી (ના) ગરદન.
 ખાલ (ના) ભાર, વળન. મોભો.
 ખાલવું (કિ) પાલવવું, પરવડવું.
 ખાલો (ના) ખોલ, ભાર.
 ખોટ (ના) મછવો. નાતું વહાણ. ચિટાડવું તે.
 ખોટણ (ના) અન્નપ્રાશન, ખાલકને પ્રથમ ધાત
 ખોટું (કિ) મોઢે પાત્ર લખાડીને પીવું. અ-
 ખોટિયું (ના) અખોટિયું, પીતાંબર. [બકાવડ.
 ખોડખી (ના) ખોડી. વિધવા. રાંડીરાંડ.
 ખોડકું (વિ) ખોડાવેલું. હથાકું (માથું).
 ખોડવું (કિ) વાળ ઉતારવા, મૂંડવું.
 ખોડાવડું (કિ) ખોડે તેમ કરવું.
 ખોડી (વિ) રાંડેલી, ખોડખી.
 ખોડું (વિ) હથાકું, ખુલ્લું (માથું).
 ખોતાનું (ના) ગાભો. (પાધડીનો). આળ.
 ખોથડ (વિ) બુબક, દોહ.
 ખોદાર કાંકરો (ના) એક પથ્થર.
 ખોદારસિંગ (ના) મહાસિંગ, એક ઔપધિ.
 ખોદાવું (કિ) પાણી પીને તર થવું.
 ખોધ (ના) ઉપદેશ. ગાંઝો.
 ખોધક (વિ) ઉપદેશક.
 ખોધકર (ના) વેતાલિક, રાત્રને જગાડનાર.
 ખોધન (ના) ઉપદેશ કરવાનું કામ.
 ખોધવું (કિ) ઉપદેશ કરવો.
 ખોધિત (વિ) ખોધ પામેલું.
 ખોધિમ (ના) ખીખો, અધરથ. [ય તે.
 ખોખડું (વિ) કાલુ. જોની, જમ્મ અટકતી હો-
 ખોચું (ના) ભીંડીની સોડી. ખડકની નીરાણી.
 ખોર (ના) બકરી કૂળ. એક સ્ત્રીનું ઘરેલું.
 ખોરડી (ના) બકરીનું જાડ.
 ખોરડુ (ના) ખાલુ, કોર, પક્ષ.
 ખોરાં (ના) ખોર, બકરીકૂળ. [ખંટન.
 ખોરિયું (ના) એક ડાડ, તેનું કૂલ. એક ઘરેલું.
 ખોરી (ના) જીવાર ખાજરીના કસણાની એણ.
 ખોરું (ના) કસણામાં રહેલા ફાણનો મુખખો.
 ખોરો (ના) ખોડો કામખો. ભંજમ.
 ખોલ (ના) અક્ષર, શબ્દ, વાક્ય. કડી. ચરણ, મેલું.
 ખોલકલું (વિ) ખલું ખોલું, વચમાં ખોલનાર.
 ખોલચાલું (વિ) નાંતચિત્ર વહેવાર. ખેળાપ.
 ખોલખાલા (ના) જય. આખાદી.

બોલવું (કિ) હચ્ચરવું, વહેવું. કહેવું.
 બોલસરી (ના) બહુલી, એક વનરપતિ.
 બોલાયાંલી (ના) થોડી પીછાન. ટટા.
 બોલાવવું (કિ) બોલે તેમ કરવું. ખૂમ પાડવી.
 બોલી (ના) ભાષાની ઢળ. મેણું. સરત.
 બોલું (વિ) બોલનાર.
 બોલું (કિ) વાવવું, પેરવું.
 બોસ (ના) હઠ. બળાત્કાર. પતરાળ.
 બોસો (ના) ચૂમી, ચુમ્બન, બોઝી.
 બોળ (ના) એક જાતનો શુંદર. હીરાબોળ.
 બોળ (વિ) મીઠાના પાણીમાં બોળેલું.
 બોળચોથ (ના) શ્રાવણ વદ ૪ તું મત.
 બોળવું (કિ) પ્રવાહીમાં પલાળવું. ચુમાવવું.
 બોળિયા, (વિ) બોળ. જેમ બોળિયાણું દાં ઈં.
 બોળો (ના) પલાળી મૂકેલો લોટ.
 બોહ (વિ) છુદવું પ્રવર્તીવેલું.
 બ્યાન (ના) બયાન, વર્ણન.
 બ્યાસી (વિ) ટર (સંખ્યા).
 બ્રહ્મ (ના) પરમાત્મા, જગદીશ્વર.
 બ્રહ્મગાંઠ (ના) જનોઈની ગાંઠ.
 બ્રહ્મચર્ય (ના) જનોઈથી વિવાહ સૂધીની દ-
 શા. સ્ત્રી સ્પર્શ ન કરવાતું મત.
 બ્રહ્મચારી (ના) બ્રહ્મચર્ય પાળનાર.
 બ્રહ્મદેવ (ના) પ્રભુપતિ. બ્રહેવ.
 બ્રહ્મપુત્રી, બ્રહ્મપોરી (ના) બ્રાહ્મણવાડો. વિ-
 પ્ર માટે બાંધેલી ધર્મશાળા.
 બ્રહ્મભોજ (ના) બ્રાહ્મણ જમાડવા તે.
 બ્રહ્મરાક્ષસ (ના) ભૂત યએલો વિદ્વાન બ્રાહ્મણ.
 બ્રહ્મર્ષિ (ના) ઋષિપદ પામેલો વિપ્ર.
 બ્રહ્મલોક (ના) સૃષ્ટિસ્પર્શનું ધામ.
 બ્રહ્મવૈવર્ત (ના) એક પુરાણ.
 બ્રહ્મા (ના) પ્રભુપતિ, પદ્માસન.
 બ્રહ્માણી (ના) સૃષ્ટાની શક્તિ.
 બ્રહ્માંડ (ના) ઇકાંકારવું વિશ્વ. ચૌદે ભુવન.
 બ્રહ્મગર્ભ (ના) દિલ્લીની વાયવ્ય તરફનો પ્રદેશ.
 બ્રહ્મચ્છ (ના) બ્રહ્માનું અસ્ત્ર(મંત્રે હંબાણું ઈં).
 બ્રાહ્મણ (ના) એક વર્ણ, જાતિ.
 બ્રાહ્મણિયાં (વિ) વિપ્રને ઉપયોગી.
 બ્રાહ્મણી (ના) વિપ્રની સ્ત્રી.
 બ્રીજ (ના) મળ દેશ.

ભ.

ભ (ના) ચોવીસમો વ્યંજ્ય. કવિતાનો એક ગ્રં.
 ભક્તભક્ (અ) ભગભગ, કાણુંમાંથી પડતા પ્ર
 વાહીના અવાજનું અનુકરણ.
 ભક્ત (વિ) સેવક, ભજનાર, ભજનાનંદા.
 ભક્તવત્સલ (વિ) સેવકપર વહાલ રાખનાર.
 ભક્તિ (ના) ભાવની સેવન, ભજન, પુષ્ટિ. બે-
 ના ૯ પ્રકારછે (શ્રવણ, કીર્તન, સ્મરણ,
 પાદસેવન, અર્ચના, વંદન, દાસ્ય, સખ્ય
 અને આત્મનિવેદન).
 ભક્તિમાન (વિ) ભારિક, શ્રદ્ધાળુ.
 ભક્તિમાર્ગ (ના) પુષ્ટિમાર્ગ સેવાથી ઈશ્વરને
 અનુગ્રહ મેળવવાનો રસ્તો.
 ભક્ષ (ના) ભેખ, ખોરાક.
 ભક્ષણ (ના) ખાવાની ક્રિયા.
 ભક્ષી (ના) ખાનાર.
 ભક્ષ્ય (વિ) ખાવાને લાયક.
 ભખ (ના) ભક્ષ, ખોરાક.
 ભખળ (વિ) ભખળેલ, ભ્રષ્ટ.
 ભખળવું (કિ) આચાર ભ્રષ્ટ થવું.
 ભખળેલ (વિ) સહાચાર છોડનાર.
 ભગ (ના) છિદ્ર, કાણું. થોતિ. છ.
 ભગણ (ના) પહેલો શુક્ર અને બે લઘુ સ્પર્શ
 રનો ગણ (કાવતામાં).
 ભગત (વિ) ભક્ત, ભજનાર.
 ભગતાઈ (ના) ભગવું. ભગતપાણું.
 ભગતી (ના) ભક્તિ, સેવા, પૂજન.
 ભગવું (ના) ભગતાઈનો ડોળ.
 ભગદાણું (ના) બાકેર, તોડું કાણું.
 ભગન્દર (ના) બાકું, કાણું. એક રોળ.
 ભગભગ (અ) ભક્તભક્. ખાણી તથા વરાજ
 ની ગતિનો અવાજ.
 ભગરં (વિ) ચીકાસ રહિત (કંકુ ઈં).
 ભગવદ્ (વિ) પદ્મગુણ સંપન્ન.
 ભગવતી (ના) દેવી. રાણી.
 ભગવન્ત, ભગવાન (ના) છએ શુભદાનો પુર
 ભગવું (વિ) ગેરથી રંગેલું. [પરમેશ્વ
 ભગવું લેવું (કિ) સંન્યાસી થવું.
 ભગજીવાર્થી (વિ) ભગભગત. ઢાંચો.

၁။ အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 ၂။ အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 ၃။ အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 ၄။ အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 ၅။ အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်

အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်
 အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်

အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်

အင်္ဂါဒိတ်တော် ၁၀၀၀ ပုဒ်တော်

ઝિની (ના) જોડેમ, આ.
 ઝન (વિ) હેઠાયલું, નાશ થયલું.
 ઝગ (ના) નાશ. વક્રતા. ભાંગ.
 ઝગડ (વિ) ભાંગ પીનાર.
 ઝગડખાનું (ના) ભાંગવાડી. ભાંગ પીવાનો.
 ઝંગાણ (ના) દટ. [અચારો.
 ઝંગાર (ના) ભાંગ્યા દટયા વાસણ.
 ઝંગિયેણ (ના) ભંગિયાની, સ્ત્રી.
 ઝંગિયો (ના) અંત્યજ, નરક ઉપાડનાર.
 ઝંગી (વિ) ભંગડ, સુસ્ત.
 ઝંગી (ના) ભંગિયો, ઢેડો.
 ઝંગુર (વિ) ભાંગે ઝેલું.
 ઝચ (અ) રાજ્ય ભોધતાં થતા અવાજ.
 ઝચકાવણું (કિ) ઝચ દધને મારણું.
 ઝચડભચડ (અ) કચરતાં થતા અવાજ.
 ઝચડેલું (કિ) ડાબી દેલું. કચરણું.
 ઝચડાડું (કિ) ઝચડેલું થડું. સંકડાડું.
 ઝચોઝચ (અ) ઉપરાઉપરી ઝચ.
 ઝજન (ના) દેવસેવા, ભક્તિ.
 ઝજનિક (વિ) ઝજનાર.
 ઝજનિયાં (ના) ઠાંસાં.
 ઝજનિયો (ના) ઝજનકર્તા.
 ઝજવણું (કિ) ઝજવણું.
 ઝજલું (કિ) સેવણું. આપણું. ફીપણું. લેણું.
 ઝજિયું (ના) એક ખોરાક, ભુંભણું.
 ઝજુ (વિ) ઝજનાર (કવિતામાં).
 ઝજ્જ (વિ) ઝાંજનાર, નાચકર્તા.
 ઝજન (ના) નાશ. (વિ) ભાંગનાર.
 ઝટ (ના) ચોક્ષો. રસોઈઓ. બ્રાહ્મણની અટક.
 ઝટ (અ) ધિકાર, ક્રૂર, તુચ્છ. ઝટ.
 ઝટકણું (કિ) રખડણું, રજણું.
 ઝટકાં (ના) ઝટકિમાં, ફાંફાં.
 ઝટકાવણું (કિ) રખડાવણું, ભૂલાવણું.
 ઝટકિયાં (ના) ફાંફાં, ભૂલાવણાં. [ખાણ.
 ઝટાઈ (ના) ઝટાઈ, અતિશયોક્તિ, જોટાં વ.
 ઝટિયો (ના) ગોસાઈજી મહારાજનો ન્યાયતેલો.
 ઝટ્ટો (ના) બ્રાહ્મણ (તુચ્છકારમાં).
 ઝડવું (કિ) ધમકાવણું, વઢવું.
 ઝડિયારો (ના) રાંધું ધાન વેચનાર રસોઈઓ.
 ઝડી (ના) મોટો ચૂલો. ભાડ, મોટું જળણું.

ઝેડ (વિ) મોટો, સમર્થ.
 ઝડ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ઝડ (ના) ફવાની અંદરનો ભાગ. મોપાણું.
 ઝડદણ (વિ) ઝડકે તેવું.
 ઝડકણું (કિ) ચમકણું, ચોંકણું.
 ઝડકાવણું (કિ) ચોંકાવણું, ગભરાવણું.
 ઝડકિયું (ના) ગંધકણું તેલ.
 ઝડકી (ના) જીવારની ઘેંસ.
 ઝડકું (ના) ઝડકી. મોટું જળણું.
 ઝડકો (ના) આગનો ભણકો લાઉં.
 ઝડગ (અ) સાવ, તદ્દન.
 ઝડત (ના) બાફેલા વેળાણું રાઈવું.
 ઝડથાણું (વિ) સેકાણું, બફાણું.
 ઝડદણ (ના) તોલમપત્રની જગત,
 ઝડલડ (અ) જળતા થતાં અવાજનું અનુકરણ.
 ઝડભડિયો (ના) દિલનો ભરેર ખડી નાખે.
 તેવો ભોળો.
 ઝડભડી ભડકું (કિ) એકદમ ઝડકો થવો.
 ઝડવાઈ (ના) ઝડવાની કમાઈ તથા રીતિ.
 ઝડવું (કિ) ઝડવડું. અધકચરું દળણું. ખખડવું.
 ઝડવો (ના) વ્યભિચારનો દલાલ. [ઝડવું.
 ઝડાક (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 ઝડાકો (ના) મોટો અવાજ, ધડાકો.
 ઝડાભડ (અ) ઉપરાયાપરી ભડભડ.
 ઝડું (ના) ચોકકાને લગતી ભીત.
 ઝડાભડ (અ) ઝડાભડ.
 ઝડડો (વિ) ભરડો, ભરડેલું.
 ઝણ (ના) ઝાણ, સૂર્ય, સૂરજ.
 ઝણકાર, ઝણકારો (ના) ભ્રાંતિયાળો અવાજ.
 ઝણકો (ના) ઝણકારો.
 ઝણવર (ના) ઝણવાનો વિષય, પઠન. શિક્ષણ.
 ઝણણું (કિ) ઉચ્ચારણું, પઢણું, કહેણું. શીખણું.
 ઝણાવણું (કિ) શીખવણું. સમજવણું.
 ઝણી (અ) મેર, તરફ, ખજી.
 ઝણેલ (વિ) ઝણેલું, શીખેલું.
 ઝણાર (ના) સાણાર, જાળનો, ઘુતકની
 નીચેનો ઝારડો. કોઢાર.
 ઝણારિયું (ના) તાકાભારી.
 ઝણારો (ના) ખજીભજી, કીલીકાર. કોઢારી.
 એક શુદ્ધ ભાત.

ભણડારો (ના) મહાજન, આખી જાતિની જ.
 ભણડોલ (ના) ચાપણ, પુંછ. [મણવાર.
 ભત્રીજી (ના) ભાઈની દીકરી } ભાતુજ.
 ભત્રીજો (ના) ભાઈનો દીકરો. }
 ભનું, ભથું (ના) ભાથું, સાથે બાંધેલો ખોરાક.
 ભદ્ર (ના) કલ્યાણ. શુભ. ક્ષૌર, મુંડણ.
 ભદ્રાક્ષ (ના) એક ગ્રહ તથા તેનાં ક્ષણ.
 ભપકાવડું (કિ) જોરમાં રેડવું કે બળવું કરવું.
 ભપકી (ના) ધમકી, દેહેરાત.
 ભપકો (ના) ઠાક, ડોળ. ઠપકો. ભડકો.
 ભપ્પલ (વિ) ફૂલેલું, બહું.
 ભસક (ના) તેજ, ચળકાટ. છટા.
 ભભકાવડું (કિ) ભપકાવડું. (ભુઓ).
 ભભકો (ના) ભપકો. "
 ભભડવું (કિ) ચળવળું. ધાંટા પાડવા.
 ભભડો (ના) ભભડાટ. ભભરાવવાના મસાલા-
 નો ભંડાળો. રાખડી.
 ભભરાવડું (કિ) ભૂકો વેરવેલો-છાંટવેલો-નાંખવો.
 ભભકો (ના) ભડકો.
 ભભૂત, ભભૂતી (ના) વિભૂતી, ભસ્મ, રાખ.
 ભમકી (ના) ભમરડી, નાનો ભમરડો.
 ભમરો (ના) ભમરડો, ગરીઓ.
 ભમતી (ના) માખી.
 ભમર (ના) ભૂકડી, ભવાં. ભમર.
 ભમરછાલ (ના) ભૂંગમૂલી, એક વનસ્પતિ.
 ભમરડી (ના) નાનો ગરીઓ. [ભમરો.
 ભમરડો (ના) ગરીઓ, એક રમકડું. એક ક્ષણ.
 ભમરી (ના) ભમરાની માદા. એક જંતુ. ત
 મર. મધમાખી. ચક. ધારી.
 ભમરો (ના) ભમર, પટ્ટ. એક છવડો. મોટી
 ભવાડું (કિ) ભટકવું, ફાંફા મારવાં. [માખી.
 ભમાવડું (કિ) બહુચતુ સમજાવડું. કગડું.
 ભમેલ (વિ) છટેલ. રખડેલ.
 ભમપાડો (વિ) મોટા પોટો જેવું.
 મોપર (વિ) દેખીતું મોટું ને અંદરથી પોણું.
 ભમ્ભેરવું (કિ) ભમાવડું. ખરું ખોટું સમજાવડું.
 ભમ્ભો (ના) પાણી રાખવાનું મોટું વાસણ.
 ભમ્ભોળવું (કિ) ફાંફાં મારવાં. ખોળવું.
 ભમ્મ (અ) અવાજનું સ્વરૂપ.
 ભમ્મર (ના) ભૂકડી, ભવું.

ભય (ના) બીક, ડર, ધારતી. આકૃત.
 ભયંકર (વિ) ડરામણ, બીક લાગે તેવું.
 ભયલીત (વિ) બીધેલું, ડરથી અથ ધમ્મેલું.
 ભયાનક (વિ) ડરામણ. ડરામણું.
 ભયો (અ) યજ્ઞ, ખસ. ઈ. અર્ધ.
 ભર (વિ) ઘણામાંધણ, પૂર્ણ. પર્યંત, સૂધી.
 ભર (ના) લાકડા કે ઘાસનું ગાડું.
 ભરબંધ (ના) પાકી નિદ્રા.
 ભરચક, ભરચટ (અ) પુષ્કળ, ભરપટ્ટ.
 ભરચન્દી (ના) જોઈએ તેટલી ચંદી (દોરને).
 ભરચોમાસું (ના) ખરો વર્ષાકાળ (અર્ધાંક).
 ભરજીવાની (ના) પૂર્ણજીવન.
 ભરડવું (કિ) બહું દળવું. ખડવું.
 ભરડો (ના) ભરડેલું ધાન્ય. તપોધમ. બંધ.
 ભરણું (ના) ભરણી ક્રિયા. દુધકો. ખાનપાન.
 ભરણપોષણ (ના) ખાવાપીવાની સંભાળ. મુ-
 ભરણી (ના) એક નરત્ર. પૂરણી. [જરાન.
 ભરણું (ના) પોતું. સંગ્રહ. પૂરણી. ત્રીજોરીમાં
 ભરાતા પૈસા. [રભરત દુધ્યંત પુત્ર.
 ભરત (ના) માપ. દોરાના ચિત્ર. ગુંધણ. જ-
 ભરતખણડ (ના) હિંદુસ્થાન, આર્યવર્ત.
 ભરતર (ના) માપ. ભરતળ.
 ભરતવર્ષ (ના) ઉત્તર હિંદુસ્થાન.
 ભરતાર (ના) ભર્તા, ભરણપોષણકર્તા પતિ.
 ભરતિયું (ના) સતમી. આંકડો. ભરાય તે-
 લો પદાર્થ. ઈન્વાર્ડસ [અર્થેજી].
 ભરતિયો (ના) ભરતળનું હામ કરનારો.
 ભરતી (ના) જુઓળ, ભરલ. વીળ. વધારો.
 ભરથરી (ના) ભરૂંડરી, વિંકમાદિત્યનો ખર્ચ.
 ભરથાર (ના) ભર્તાર, પતિ, સ્વામી.
 ભરપાઇ (ના) હુંડીની વસુલાતનો લેખ.
 ભરપૂર (વિ) સંપૂર્ણ. પુષ્કળ, ખણ.
 ભરભાંખણું (ના) મળસડું, પરાંટિયું.
 ભરમ (ના) ભ્રમ, ભ્રાંતિ, શક. વહેમ, ગુણ-
 ભરમાવડું (ના) ખંભેરવું. છેતરવું.
 ભરમિજલસ (ના) કર્સોડસ ભરાયલી મસા.
 ભરવાડ (ના) આહિર, એક ઘેટાખેડોનાં પાળક.
 ભરવાડો (ના) ભરવાડ. એક ગ્રહ. [નિતિ.
 ભરડું (કિ) પૂર્ણ કરવું. આણવું. આપવું.
 મોખડું. ભેથું કરવું. મોંઠવું. સંચડું.

ભરાઈ (વિ) ભરેલું.
 ભરામણી (ના) ભરવાની મજૂરી. માપવાની.
 ભરાવ (ના) ભરવું. ભરવાવ. [મજૂરી.
 ભરાવવું (કિ) ભરે તેમ કરવું. ભરેરવું.
 ભરાવું (કિ) સંતાવું. ભરેલું થવું. પેસવું.
 ભરપૂરી (અ) પૂરેપૂરું.
 ભરસો (ના) વિશ્વાસ, ચતીજ.
 ભરંડી (ના) ધાન, કાંતિ.
 ભરેલાણે (આ) પેટપૂર વ્યવસ્થા. તે.
 ભરેલાણી (વિ) વિશ્વાસુ. પ્રામાણિક.
 ભરેસો (ના) વિશ્વાસ, વચન, ખાતરી.
 ભરતો (ના) ભરણુંકંટા, પગી, સ્વામી.
 ભરતુરિ (ના) ભરમરી, ચિત્તમનો ભાઈ.
 ભરતું (વિ) ગમે તે, કોઈપણ.
 ભરભર (વિ) મોટમોટા.
 ભરમનસાઈ (ના) સહયતા, નમ્રતા.
 ભરઘાઘ (જા) ભરણપણું.
 ભરાભરી (વિ) મોટા વિસ્તારવાળી.
 ભરામણ (ના) સોંપણ. વગ.
 ભરીવાર (ના) રામ. આવડત.
 ભરું (વિ) માયાળુ, સહય. પ્રામાણિક.
 ભરું (ના) કલ્યાણ, મંગળ.
 ભરું (અ) સાડ, ઠીક.
 ભરે (અ) ભરું. સાચાશ, ધન્ય!
 ભરેડું (વિ) ભરું.
 ભરેધનેતર (વિ) ગમે તેવો ધનવાન.
 ભરેલ (ના) ભરેલો, એક હથિયાર.
 ભવ (ના) સંસાર. શિવ. અવતાર.
 ભવ (વિ) હપેલું, ચણેલું.
 ભવતારણ (ના) સંસાર બંધનથી છોડવનાર.
 ભવન (ના) ઘર, રહેઠાણ, મુકામ, આવડ.
 ભવસાગર, ભવસિંહુ (ના) સંસાર સમુદ્ર.
 ભવાઈ (ના) ભવે, ભવાયાના ખેલ.
 ભવાડો (ના) ફેળેલી.
 ભવાની (ના) પાર્વતી.
 ભવાબ્ધિ (ના) ભવસાગર, સંસારસમુદ્ર.
 ભવાયો (ના) ભવે કરનાર ભતિ. નરેન્દ્ર.
 ભવિષ્ય (ના) આવતો કાળ. નસીબ.
 ભવિષ્ય (વિ) આંવડું, થવાનું, હોવાનું.
 ભડું (ના) ભમર, ભૂકડી.

ભવેડો (ના) ફેળેલી. ચૂંથણ.
 ભવે (ના) અનિયમિત નાટક, ફેળેલી.
 ભવોમવ (ના) ભવોમનમ.
 ભચ (વિ) પ્રાંઠ. મુંદર.
 ભસ (ના) ભસ્મ, રાખોડી.
 ભસકું (ના) વર્ષાદતું. નાનું આપટું.
 ભસવું (વિ) ફેરવવું. ખેલવું. નિદા, કરવી.
 ભરવું, ભરતો (ના) ભરડ, પેટ. પારસીઓનું.
 ભસ્મ (ના) રાખ. આખ. [દખમુ.
 ભસ્માસુર (ના) શકુતીનો પુત્ર વૃકાસુર.
 ભસ્મીત, ભસ્મીભૂત (વિ) બાળી રાખ કરેલું.
 મળ (ના) સંકોચ, સરમ.
 મળકડું (ના) મળસડું, આંધળુંધુંધળું.
 મળવું (કિ) સરખું હોવું. મળવું.
 મળાવવું (કિ) હળવું કરવું.
 ભા (ના) ભાઈ. આપ. (વડિલનું સંબોધન).
 ભાં (અ) ગાયળળનું ખોલવું. [પાંતરાં.
 ભાંગ (ના) ભંગા, એક કેદી છોડ, તેનાં બી તથા
 ભાંગડું (વિ) ખાંડતાં ભાંગી ચૂંચો થાય તેવું.
 ભાંગેડો (ના) એક છોડ, એક ઔષધિ.
 ભાંગેડો વાટવો (કિ) છૂપી વાત છુલ્લી કરવી.
 ભાંગવું (કિ) કડકા કરવા કે થવા. કડકો કે-
 ભાંચું (વિ) ભંગાયલું. [રવો. દોરડું વણવું.
 ભાંજગડ (ના) તકરાર. પંચાત, ખટખટ.
 ભાંજણી (ના) ભાગ કરવાની રીતિ. દોરડું.
 ભાંજવું (કિ) ભાંગવું. [વણવાની ક્રિયા.
 ભાંજ્ય (ના) તમાકુ, તંબાકું, ખજર.
 ભાંડ (વિ) ભણડ, ઉધાડું, નાચું. એક શુદ્ધ નતિ.
 ભાંડણુ (ના) ગાળાગળી. ટંટો.
 ભાંડવું (કિ) ગાળ દેવી. વગેરે.
 ભાંસેર (ના) ખૂંટી (માથાપર વાળ રાખવાની).
 ભાંય (ના) ભૂમીન, ભૂમિ. ચોડો.
 ભાંયકરવી (કિ) થાપ, દેવી. નવી ચામડી આવવી.
 ભાંયનળિયું (ના) ઘરનો નીચલો ભાગ.
 ભાંયરસો (ના) ચોપડવાનું લીપણની ભાંય ઉ-
 પર ધરેલું ઔષધ.
 ભાંયરિંગણી (ના) એક છોડ, ઔષધ.
 ભાંયરું (ના) ભાંયતળિયા નીચેનો ચોરડો.
 ભાંયસીંગ (ના) ભાંયમાં થતી સીંગ. [સીંગ.
 ભાંયપાતરી, (ના) એક છોડ અને

ભાઈ (ના) ભાતુ, ભાતા, બંધવ. સ્નેહી.
 ભાઈ (પ્ર) સ્વભાવ, સંજ્ઞાસૂચક. જેમ ભટ-
 ભાઈ, વાણિયાભાઈ, ડાહ્યાભાઈ ઈ
 ભાઈચારો (ના) ભાઈ જેવી વર્તણૂક. સ્નેહ.
 ભાઈજી (ના) સ્ત્રીના વરને શોટા ભાઈ, જેઠ.
 ભાઈબંધ (ના) દોસ્ત, સ્નેહી. ભેડિયો.
 ભાઈબંધી (ના) દોસ્તી, મિત્રાઈ.
 ભાઈબીજ (ના) ભાવનબીજ, કાર્તિક શુદ્ધ ૨.
 ભાએગ, ભાએગડું (ના) ભાગ્ય, નસીબ.
 ભાએગવંત, ભાએગવાન, ભાએગશાળી (વિ) દૈવ.
 ભાએગે (અ) દૈવચોગે. કંદાપિ. કોકાળે. [વાન
 ભાએડો (ના) ભાથડો, માટી, વર.
 ભાકડકંથા (ના) ભૂટી લાંબી પાતો.
 ભાખરી (ના) નાની નડી કંઠણ રોટકી.
 ભાખરો (ના) રોટલો.
 ભાખરો (વિ) ખેવડા ખાંધાનો (માણસ).
 ભાખરું (કિ) ખોલરું, વદરું.
 ભાખા (ના) ભાષા. પ્રાકૃત ખોલી. [ભાગ્ય.
 ભાગ (ના) હિસ્સો. ભાગતાં આવેલો અંક
 ભાગલો (ના) માતાની યાળ. [પડવું.
 ભાગવું (કિ) કંકડા થવા. તોડવું, નાસવું, બંધ
 ભાગળ (ના) શેહેરનો દરવાજો, તથા તેની પા-
 સેની બનર.
 ભાગળિયો (ના) દુકાનદાર.
 ભાગાકાર (ના) ભાગ કરવાની ગણિતની રી-
 ત. ભાગ.
 ભાગિયું, ભાગિયેણ, ભાગિયો (વિ) ભાગીદાર.
 ભાગીદાર (વિ) પંત્યાળો. સામેલ.
 ભાગું (વિ) ભાંગેલું. કંટાળેલું.
 ભાગોળ (ના) ભાગળ, બનર.
 ભાગ્ય (ના) ભાએગ.
 ભાગ્યવાન, ભાગ્યશાળી (વિ) નસીબદાર. સુખી.
 ભાગ્યહીન (વિ) કમનસીબ, દુઃખી.
 ભાગ્યોદય (ના) નસીબની ચઢતી. સુખપ્રાપ્તિ.
 ભાગડ (વિ) ભાગવાનો આંકડો.
 ભાગનું (ના) વાસણ, પાત્ર.
 ભાજી (ના) શાકભાજીકે છોડ તથા પાંતરાં.
 ભાજીપાલો (ના) પાતરાંવાળાં છોડ. શાક.
 ભાજીમૂળા (વિ) નમારું.
 ભાગ્ય (વિ) ભાગવાને યોગ્ય. ભાગવાની સંખ્યા.

ભાટ (ના) એક જાતના બ્રાહ્મણ. ખોટાં વખાણ
 ભાટવેડા (ના) અતિશયોક્તિ. [કરેણું
 ભાટિયો (ના) ભટ્ટીરજપૂત. દૂધવાળો. ટી-
 છિયો (ગામરો). [મૂ
 ભાટું (ના) નદી કાંઠાની જગા. રેતી. સેર.
 ભાડેલા (ના) એક જાતના બ્રાહ્મણ, અનાન
 ભાડ (ના) ભટ્ટી. મોટો દૂધો. [મારતાન
 ભાડબુજે, ભાડબુજે (ના) ધાણી અથવા સેનાર
 ભાડાનારું (ના) ભાડાનો લેખ.
 ભાડિયો (ના) ખાકાંવાળું હાડકું.
 ભાડું (ના) કાઠપણ જગા કે પદાર્થ વાપરવાનો
 ભાડુત (ના) ભાડું તરનાર. [ખદો. નુર. કિનારું
 ભાડુતી (વિ) ભાડાનું. (વાહન).
 ભાણ (ના) ભાનુ, સૂરજ. નાટકનું એક રૂપ.
 ભાણકી (ના) ભાણજી. ખેહેનની દીકરી.
 ભાણખડખડ (ના) જમતી વખતનો કંઈક.
 ભાણિયો (ના) ભાણુનો.
 ભાણી (ના) ભાણજી, ભાણકી.
 ભાણું (ના) પીરસેલી યાળી.
 ભાણેજ (ના) ખેહેનનો દીકરો કે દીકરી.
 ભાણો (ના) ભાણેજ.
 ભાણડ (ના) માટીનાં વાસણ.
 ભાણડું (વિ) ભાઈખેહેનના સગપણવાળું.
 ભાત (ના) ડાંગેર. સાળ. જાત. રાંધેલા ચે
 ખા, દૂર. છાપ, તરેહ.
 ભાતભાતનું (વિ) તરેહવાર.
 ભાતો, ભાથડો (ના) ભાથો.
 ભાથું (ના) સાથે ખાંધેલો ખોરાક. મુસાફર
 ભાથો (ના) તીરની કોથળી. કાળો. [જવાન
 ભાદરવાની ભેંસ (ના) એક લાંબો જવડો.
 ભાદરવો, ભાદ્રપદ (ના) નવસર, પ્રૌઢપદ મહિ
 ભાન (ના) શુદ્ધિ. સ્મરણ. તર્ક. ભણકારો.
 ભાનું (ના) સૂરજ, દીવાકર, દિનકર.
 ભાભા (ના) કણબીનું વિશેષણ.
 ભાભી (ના) ભાઈની વહુ, ભોભઈ.
 ભાભીજી (ના) નેકાણી. (વિ) ખાંધેલો.
 ભાભુ (ના) મા.
 ભમ (ના) ચામડી ઉપરનો વેરો.
 ભમટો (ના) ભમટો ચોર.
 ભમણું (ના) દુખડાં, આવારણ.

ભમની (ના) ભામની, કોધી સ્ત્રી.
 ભામાં (ના) કુદિં. ગાંડપણ.
 ભમીની (ના) સ્ત્રી, કોપાક્રુષ્ણ નારી.
 ભગ (ના) દેવ (જુઓ ભાએગ).
 ભડો (ના) માટીડો. ઘણી. પુરુષ.
 ભાત (વિ) ભાઈના સગપણનો, પિત્રાઈ. કુ-
 માયો (ના) ભાઈ, બંધવ. [દુષ્ટી.
 ભાર (ના) ખોળે. તોલ. ૨૪૩ મણતું વજન.
 ભારણ. અપયો. મોલેલ. માન. ઉપકાર.
 ભૂલ્ય. સમૂહ. ૨૦૨૦૪૦૦૦ (સંખ્યા). ૧૮
 ભાર વનસ્પતિ કહેવાય છે ૪ ભાર કળતાં
 ઝાડ, ૪ ભાર ન કળતાં, ૪ ભાર કાંટાવા-
 નાં અને ૬ ભાર વેલા.
 ભારણ (ના) ભાઈ, પત્ની, ઘેરી.
 ભારડિયો, ભારડિયો (ના) ધરના માળનાં ભ-
 ડાં આડાં લાકડાંમાંનું દરેક.
 ભારણ (ના), ભાર, વજન. [અર્જુન.
 ભારત (ના) મહાભારત ગ્રંથ કે યુદ્ધ. ભરતખંડ.
 ભારતી (ના) વાણી. સરસ્વતી. એક ભતના યતિ.
 ભારોરી (ના) ભારેવાઈ સ્ત્રીને બાંધવાનો દોરો.
 ભરદ્વાજ (ના) એક પંખી. એક ઋષિ તથા
 તેનું ગૌત્ર.
 ભારણદહારી (વિ) ભારવાઈ, ખોળે ખેંચનાર.
 ભારખોળ (ના) વક્કર, વજન.
 ભારવાહુ (ના) હેલકરી, મજુર.
 ભારવટિયો (ના) ભારોટિયો.
 ભારહું (કિ) દેવતાને રાખમાં ફાટવો. સેકું.
 ભારિક (ના) મજુર, હેલકરી.
 ભારી (વિ) વજનદાર. મોઢું. મુશ્કેલ.
 ભારી (ના) જુડી.
 ભારે (વિ) ખોળવાળું. સુરેત. ભારી.
 ભારેખમ (વિ) મોલેલીવાળું. મોટાઇના ડાળ.
 ભારેવાઈ (વિ) મળવતી, ગરોદર. [વાળું.
 ભારો (ના) મોટી જુડી. સઢનો છોડો.
 ભારોટિયો, ભારોટિયો (ના) ભારોટિયો.
 ભાભાર (અ) સરખે વજન.
 ભાવ (ના) ભૂશુક્રપિના ગોત્રના બ્રાહ્મણો.
 ભાવો (ના) વહુ, સ્ત્રી, ન્યા. [ડિયો. કપાળ.
 ભાવ (ના) રેતાળ કે કાદવવાળી જમીન, ભારો-
 વાવદાર (ના) છડીદાર, નેત્રી મોઢારનાર.

ભાલિયો (ના) ગાગર.
 ભાહું, ભાલો (ના) ભલ્લ, એક લડાઇનું હથિ-
 ણીયોહું (ના) કપલો, તીરનું પાતું. [યા.
 ભાવ (ના) વૃત્તિ. લાગણી. પ્રવૃત્તિ. મર્મ. મૂલ્ય.
 ધારણ. માયા. આસ્થા. પ્રેમ. સત્તા. વ-
 ખાણ. કામના રસના પ ભાવ માન્યા છે.
 (૧ વિભાવ, ૨ અનુભાવ, ૩ સાત્ત્વિકભાવ,
 ૪ વ્યભિચારીભાવ અને ૫ સ્થાયીભાવ).
 ભાવ (અ) પણ, ત્વ, તા અર્થે. જેમ શિષ્ય-
 ભાવ, પુત્રભાવ.
 ભાવટ, ભાવડ (ના) ઉપાધિ. જાળણ. આપદા.
 ભાવતું (વિ) ગમતું.
 ભાવન (ના) ડોક. મહુર, મેણું.
 ભાવન (વિ) ભાવતું. [તિક શુદ્ધ ૨.
 ભાવનળીજ (ના) ભાઈજીજ. ચમદ્વિતીયા, કા-
 ભાવના (ના) કલ્પના, ધારણ. આસ્થા. પટ.
 ભાવતું (કિ) સ્વાદ લાગતું. ગમતું.
 ભાવસાર (ના) છાપો, લૂગડાં છાપનાર ભતિ.
 ભાવાર્થ (ના) શુભલેહ. સારાંશ, તાત્પર્ય.
 ભાવિક (વિ) આસ્થિક, ભાવવાળું.
 ભાવી (ના) ભવિષ્યમાં બનવાનું તે.
 ભાવેપ્રયોગ (ના) ક્રિયાપદનો ભાવ (અર્થ) એ-
 જ ક્ષી હોય એવો પ્રયોગ (આકરણમાં).
 ભાપક (વિ) ખોલનાર, વાચાળ, વક્તા.
 ભાપણ (ના) વ્યાખ્યાન, વક્તૃત્વ, લેક્ચર [અંગ્રેજી].
 ભાપા (ના) વ્યવહારિક વિચારદર્શક ઉચ્ચાર-
 વાણી. પ્રાકૃત ખોલી.
 ભાપાન્તર (ના) તરજુમો, હલથો.
 ભાષી (વિ) ખોલનાર, વક્તા.
 ભાષ્ય (ના) ટીકા, વૃત્તિ.
 ભાષ્યકાર (ના) ટીકા કરનાર. પતંજલિ મુનિ
 (કેમકે એમણે સંસ્કૃત વ્યાકરણને સૂત્ર
 ઉપર મહાભાષ્ય કીધું છે). [કારા.
 ભાસ (ના) માનસિક છાપ. દેખાવ. આછો પ્ર-
 ભાસમાન (વિ) પ્રકાશક. કલ્પનામાં આવે તેટલું.
 ભાસતું (કિ) દેખાતું. મનમાં લાગતું.
 ભાસ્કર (ના) પ્રભાકર, સૂર્ય, દિનકર, આ-
 ભાસ્વત (ના) દિવ્ય, દિવાકર, વિભાકર, માર્તંડ.
 અરણ્ય, મિત્ર, પાંડુ, મિશ્રચન, હંસ, સહ,
 સ્નાંશુ, તપન, સવિતા, રવિ.

ભાળ (ના) ભાલ, કપાળ. ખોળ, પતો.
 ભાળવણુ (ના) સોંપણુ. ભલામણુ.
 ભાળવવું (કિ) સોંપવું. ઓળખાવવું.
 ભાળવું (કિ) લેવું. અવલોકવું.
 ભાળિયો (ના) ગાગેર, ગાગર.
 ભાળું (અ) વારું, કેની ઈંડ અથે.
 ભિંગરાં (ના) ચામડીનાં છોડાં. છાતરાં.
 ભિંગારી (ના) ભમરી. એક હડતો છવડો.
 ભિંગારો (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભિંછરું (વિ) ધણા વાળવાળું. છથરું.
 ભિંજવવું (કિ) પલાળવું. લલચાવવું.
 ભિંજવું (કિ) ભીંજું થવું, પલળવું.
 ભિંડા, ભિંડાં (ના) એક શાક.
 ભિંડી (ના) એક છોડ. એની છાલનાં દોરડાં.
 ભિંતડી, ભિંતરડી (ના) ભીત. [ખનેછ.
 ભિક્ષા (ના) ચાચના, માંગણી, ભીખ.
 ભિક્ષાવૃત્તિ (ના) ભીખ માંગી ગુજારો કરવો તે.
 ભિક્ષુક (વિ) ચાચક. ભીખારી. ગાર.
 ભિતર (અ) અલ્પતર, અંદર, માંહે.
 ભિતર (ના) દિવ, હૈયું, કાળજી.
 ભિત્તિ (ના) ભીત, દિવાલ, કરો.
 ભિન્ન (ના) છૂંકે, અલગ, નોખું.
 ભિન્નતા, ભિન્નભાવ (ના) ભુદાઈ, ભેદ, અંતર.
 ભિલ્લ (ના) ભીલ, એક શ્વર નતિ.
 ભિલ્લુ (વિ) ભેડિયો, સાથી. ભિલ્લું.
 ભિરતી (ના) પખાલી.
 ભીખ (ના) ભિક્ષા, ખેરાત. ચાચના.
 ભીખવાળી (ના) માંગી આણેલાં નાણાંની છો-
 ડરાં સાડાં બનાવેલી કાનની કડી.
 ભીખવું (કિ) ચાચના કરવી, માંગવું. રડી રહેવું.
 ભીખારી, ભીખાર (વિ) ભિક્ષુક. દળદરી.
 ભીખારણુ (ના) ચાચક સ્ત્રી.
 ભીજ (ના) ભેજ, ભીનાશ.
 ભીડ (ના) ઠઠ તંગી. અડચણ.
 ભીડવું (કિ) હિંમતથી ધસવું. સાહસ કર-
 વા વડવું. બંધ કરવું.
 ભીડાભીડ (અ) ઠઠ. લગોલગ ભેડાભેડ.
 ભીડાવવું (કિ) ગભરાવવું, ધમકાવવું.
 ભીડાવું (કિ) સાંકડામાં ઝાડવું.
 ભીત (ના) ભિત્તિ, દિવાલ, કરો.

ભીલડી, ભીતરડી (ના) ભીત, વાલ [અથે
 ભીતિ (ના) ખીક, ડર, ભય, દેહેરાત.
 ભીતો (ના) ભીતપરનો અડો ભાગોડિયો
 ભીનાડું (કિ) ભિંજવું, પલળવું.
 ભીનાશ (ના) સરદી. ભીનાપણું.
 ભીનું (વિ) પાણીમાં પડળેલું, લીલું. હવાઈ
 ભીમ (ના) પાંચપાંડવમાંનો એક, વૃકોદર.
 ભીમચળીઆરસ (ના) નિર્ઝળ એકાદશી.
 ઠ શુદ્ધ ૧૧.
 ભીમક (ના) ભીમક. (ભુચો). [નાં છાં
 ભીમડાં (ના) મોં ખીડી હોઠથી ઉરાડાતાં પૂં
 ભીમસેન (ના) ભીમ, ખીલે પાંડવ.
 ભીર (ના) સહાયતા, મદદ.
 ભીલ (ના) ભિલ્લ, એક જંગલમાં રહેવારના
 ભીલડી (ના) ભીલની સ્ત્રી કે છોકરી.
 ભીલામું, ભીલામો (ના) ભિલ્લાતક, ખિખ
 [મરાઠી]. એક ખી.
 ભીખ (ના) શંતનુના પુત્ર, પાંડવ દોરવવા.
 ભીખક (ના) વિદલનો રાજ. દમયંતિનો પિ
 રુકિમણીનો પિતા પણ ત્યાંનો જ રાજ હ
 ભુંકવું (કિ) ગધેડાનું ખરાડવું.
 ભુંગરા, ભુંગરાળા (ના) સેકેલા દીણા.
 ભુંગરેટ (ના) તપેલી રાખોડી.
 ભુંગળ (ના) એક વાનું. ભોખડની આ
 ભુંગળિયો (ના) ભુંગળ વગાડનારો. [સિં
 ભુંગળી (ના) નળી. કુંકવા, સાંભળવા વગેરે
 ભુંગળું (ના) નળીના આકારનો ઘાટ.
 ભુંગરવાડો (ના) ખચ્ચાં કચ્ચાંનું ટાણું.
 ભુંજવું (કિ) સેકવું.
 ભુંડ (ના) એક ચોપણું નતવર.
 ભુંડણુ (ના) ભુંડની માદા.
 ભુંડણુવાળ (ના) ભુંડના ખચ્ચાં કચ્ચાં.
 ભુંડું (ના) ભોયું. (વિ) ખદસિકલ.
 ભુંડું (અ) ભુંગળનો જે અવાજ તે.
 ભુંકિત (ના) ઉપભોગ. ખોરાક.
 ભુજ (ના) હાથ. કચ્છની રાજધાનીનું
 ભુજંગ (ના) સર્પ, સાપ.
 ભુજંગપ્રયાત (ના) કવિતાનો એક ૧૨
 ભુજંગી } કરનો છંદ. એમાં ચારેય
 ભુટ્ટાચાર (વિ) હલકી ચોરી કરનાર. [હિં

મુટ્ટો (ના) મકઈના દોડો.
 મુડકલું (કિ) ભડકલું.
 મકસ (ના) ખચ્યાં કચ્યાં.
 મી (ના) સૂકીં તુવેરં પીપળાના ટાણ.
 મન (ના) જગત, લોક. [ના પ્રદેશ.
 મનલોક (ના) ભૂલોક તથા સૂર્યલોક વચ્ચે.
 મૂ (ના) પૃથ્વી. પાણી.
 મૂ (પ્ર) ઉત્પત્તિદર્શક. જેમ, સ્વયંભૂ, પદ્મ-
 ભૂમ્યાં (ના) પાણી. [ભૂ ઈં
 મૂઈ (ના) ભોંય.
 મૂઓ (ના) એક છવડો. ભૂત કાઢનાર.
 મૂંડું (ના) ખૂંડું; ખરાબ. કપડી.
 મૂંડાઈ (ના) ખરાબી. અણનાવ. બદી.
 મૂંડાસ (ના) સહેજસાજ બેળનાવ, કળિયો.
 મૂકમ્પ (ના) ધરતીકંપ, પૃથ્વીનું ડગમગવું.
 મૂકી (ના) બહુ ખારીક ભૂકો.
 મૂકભૂકા (ના) ચૂરેચૂરા.
 મૂકો (ના) ચૂરો. છેક નાના કકડા.
 મૂમ (ના) કુધા, ખાવાની રેચિ. લોભ.
 મૂડું (વિ) ભૂખે પીડાવું. ગરબું, આતુર.
 મૂંદરો (ના) મરેલ, દુઃકાળ, દુઃકાળ.
 મૂર (ના) હંતર તરફનો વાયુ.
 મૂખ્યું (વિ) કુધાતુર. ગરબું.
 મૂગાળ (ના) પૃથ્વીનો ગોળો.
 મૂગાળવિધા (ના) પૃથ્વીની રચના-વિભાગ-જ-
 ભૂચર (વિ) પૃથ્વીપર ચાલવું. [લિવાનું શાસ્ત્ર.
 મૂચિયો (વિ) ગરે ભાંગેલ તથા તેવો (લાડું).
 મૂંડું (વિ) લોહું, શરમિન્દું. ખાવડું. કીડું.
 ભૂત (ના) તત્ત્વ. પ્રેતચોરિ. મનુષ્ય. શરીર.
 ભૂત (વિ) થયલું, ગમલું. (પ્ર) તર્કપદર્શક.
 ભૂતકાળ (ના) ગચ્છેલો વખત.
 ભૂતખાનું (ના) ભૂતનું, રહેઠાણ.
 ભૂતકુંડું (ના) ભૂત ચચ્છેલો છવ.
 ભૂતડો (ના) ભાસવાળી મટોડી.
 ભૂ (ના) પૃથ્વીની સપાટી.
 ભાવળ (ના) ભૂતનું ટાણું.
 ભવ (ના) આલેણ.
 ભર (ના) પર્વત. શ્રીકૃષ્ણ. ઈશ્વર. શેષનાગ.
 ભૂપ (ના) રાજ, મુદ્રીપતિ, ભૂપતિ, ભૂપાળ,
 નરાધિપ. નરેન્દ્ર, દેમાણુત, રાજા.

ભૂમકલ્યાણ (ના) કલ્યાણ રાગનો એક ભેદ.
 ભૂપતિ, ભૂપાલ, ભૂપાળ (ના) રાજ; ભૂપ.
 ભૂભાન (ના) પૃથ્વીપરનો પાપનેશ જોતો.
 ભૂમણ (ના) પૃથ્વીનો ગોળો.
 ભૂમિ (ના) પૃથ્વી. [રિચતિ. પ્રતાવના.
 ભૂમિકા (ના) પૃથ્વી. રંગભૂમિ. જ્ઞાનીની એક
 ભૂમિતિ (ના) પૃથ્વીનું અંતર તથા આકૃતિ
 માપવાની વિધા, રેખાગણિત.
 ભૂર (ના) ભૂરસિ. (વિ) મૂઠ. જન્મતા.
 ભૂરકલું (કિ) છેતરવું. મંત્રતંત્રથી વશ કરવું.
 ભૂરકલું, ભૂરકાલું (કિ) ભડકલું (બળદનું).
 ભૂરસી (ના) જનોઈ દીઠ ભાગ.
 ભૂરાટ (ના) ભૂરાશ પડતો રંગ.
 ભૂરાટણ (ના) રતાશવાળી મટોડી.
 ભૂરાશ (ના) ભૂરાટ, ભૂરાપણું.
 ભૂરિ (વિ) ઘણું. વધારે. મિશ્રરંગ.
 ભૂરું (વિ) એક રંગ. રાતા, કાળા ને પીળા રંગનો.
 ભૂરકોણું (ના) એક ભતનું કોણું, શાક.
 ભૂલ (ના) ચૂક. વિસ્મરણ. ગેરસમજ. મોહ.
 ભૂલકણું (વિ) વારંવાર વીસરવું. ભૂલ ખાનાર.
 ભૂલચૂક (ના) વિસ્મૃતિથી પડેલા આંકડાની
 ભૂલયાપ (ના) છેતરપિંડી. [ભૂલ.
 ભૂલભૂલાવણું (વિ) ગુચવણ ભરેલું.
 ભૂલવણ, ભૂલવણી (ના) ભૂલયાપ. ભૂલવાનું રચણ.
 ભૂલવું (કિ) વીસરી જવું, ચૂકવું. ગફલત કર-
 રવી. મોહ પામવું.
 ભૂલાવવું (કિ) ભૂલે તેમ કરવું. ચૂકાવવું.
 ભૂલાવો (ના) ભૂલ. છેતરામણ.
 ભૂલોક (ના) પૃથ્વી, મૃત્યુલોક.
 ભૂલાલાકા (ના) ભૂમિનો સાંકડો સાંકડો થ-
 ભૂરીર [જેને પાણીમાં પેસતે ભાગ.
 ભૂપણ (ના) શોભા, શણગાર, અલંકાર.
 ભૂપિત (વિ) શોભિવું, સજવું.
 ભૂપાવું (કિ) ચહેરું વાળવું.
 ભૂસું (ના) છેક ઝીણા છાલાં.
 ભૂસુદિવિધા (ના) ભૂતળવિધા.
 ભૂસેડવું (કિ) લખેલું કે ચિત્રેલું રહ કરવું.
 ભૂતતરવિધા (ના) ભૂગર્ભવિધા.
 ભૂકટી (ના) ભટ્ટ, મુશ્મર. [પરવાની જગા.
 ભૂગ (ના) પ્રપાત, અતટ, પર્વતપરથી જ

ભુગુપ્તિ (ના) ભાર્ગવ બ્રાહ્મણના મૂળ પુસ્તક.
 ભુગુવાર (ના) શુક્રવાર.
 ભુંગ (ના) હમરો, ધટ્પદ. તળ, દાંસચિની.
 ભુંગરાળ (ના) માકુંવ, ભુંગરળ, ભાંગરો, એક
 ભૂવ (ના) ભમ્મર. [ઔષધિ.
 ભુંગાર (ના) જળકુંભ.
 ભુંગારી (ના) એક જાતની માંખ.
 ભુંગી (ના) શિવ, નંદીકેશ્વર.
 ભે (ના) ભય, ડર, ભો.
 ભેંકડો (ના) રૂદનનો મોટો ધાંટો.
 ભેંચો (ના) છૂંદો. કચરાણુ.
 ભેંસ (ના) મહિષ, એક દૂધ દેવું પશુ.
 ભેંસર (ના) પાડો. ભેંસનો નર.
 ભેંસભો (ના) ધરેડની વચ્ચેનો જાંચો ભાગ.
 ભેંસાસુર (ના) પાડા જેવો ભયંકર પુરુષ.
 ભેક, ભેકી (ના) દેડકો, દાદુર.
 ભેખ (ના) કૃત્રિમ વેષ. વેરાગ.
 ભેખડ (ના) માટીનું ઢેકું. ટંકરાનો બ્રહ્મતો.
 ભેગ (ના) મેળવણી, મિશ્રણ. [ભાગ. ઢગ.
 ભેચું (વિ) એકું, મિશ્ર.
 ભેજ (ના) હવા, શરદી, ભીનાશ.
 ભેજું (ના) મગજ. અક્ષલ.
 ભેટ (ના) મેલાપ. વાતચિત. અર્પણ. બક્ષિસ.
 ભેટવું (કિ) વળગવું. મળવું. આલિંગવું.
 ભેટભેટા (ના) બધમ્મથા.
 ભેટાડવું (કિ) મેળાપ કરાવવો.
 ભેટિયો (ના) ખીન્ન, પાસે ભેટ (નળરાણું) કરા-
 ભેડ (ના) મેંદું, થેડું, ગાડર. [વનારો.
 ભેડિયો (ના) વરુ, થેડાને ફાડી ખાનાર.
 ભેણું (ના) પુડા કરતાનું માટીનું વાસણ.
 ભેદ (ના) બુદ્ધિ. એક હવાય. ફરક, અંત-
 ર. જાત, પ્રકાર. શુદ્ધ. કપટ. મર્મ.
 ભેદવું (કિ) કોરવું. છેદવું. અસર કરવી. પેસવું.
 ભેદિયો, ભેદુ (વિ) મળતિયો, સાથી.
 ભેભટ (ના) બની રાખોડી.
 ભેર (ના) ભેરી, નોખત, મોટું નગાર.
 ભેરવ (ના) ભેરવ, એક પ્રભાત રાગ. શિવ.
 ભેરવી (ના) ભેરવી, ભેરવની રાગણી. [ગાડક.
 ભેરવવું (કિ) ટંગાડવું. વળ ફરવું. લટકાવવું. વળ-
 ભેરવાવું (કિ) વળગી રહેવું. સાંકડમાં આવવું.

ભેરી (ના) નોખત, મોટું નગાર.
 ભેર (ના) સાથી, મળતિયો, ભિક્ષુ.
 ભેલાડવું (કિ) વણસાડવું. (ખેતર).
 ભેવ (ના) ભેદ. મર્મ.
 ભેવજ (ના) ઓસડ. ઔષધિ.
 ભેસપતવાર (ના), બૃહસ્પતવાર, શુક્રવા-
 ભેળ (ના) ભેગ. પાકની લૂટ.
 ભેળવું (કિ) સામેલ રાખવું. મેળવવું. એકું
 ભેળસેળ (ના) એક થવું તે. [ધેડું.
 ભેરવ (ના) દારણું, લયાનક.
 ભેષજ (ના) ભેષજ, રાગ, વ્યર્ધિ.
 ભો (ના) ભય, ખીક, ધારવી.
 ભો (અ) સંખોન અર્થે.
 ભોં (અ) ભુંગળનો નાદ.
 ભોં (ના) ભોંય, જમીન, ભૂમિ.
 ભોંકાડી (ના) જમીનમાં કરેલો સુરંગનો ખાણ
 ભોંય (ના) ભોંય, ભૂમિ.
 ભોંયર (ના) ભોંયર.
 ભોંચો (ના) ભોમિયો, માહિતગાર.
 ભોંરી, ભોંરો (ના) ભમરી, ભમરો (કમે).
 ભોંસવું (ના) ભુંસવું. છેકવું. ચેહેરવું.
 ભોઈ (ના) એક શદ્દ જાતિ. X
 ભોક (ના) છિદ્ર, કાણું, ખાકું, વેઢ.
 ભોકવું (કિ) ખોસવું. પેસાડવું.
 ભોકાર (ના) ભોખાણું. મોટું કાણું.
 ભોકતા (વિ) ભોગવનાર.
 ભોગ (ના) ઉપભોગ. વહીવટ. લહાવો. સંભો-
 ગ. દુર્દશા. નૈવેદ્ય. બલિદાન.
 ભોગભોગે (અ) કદાપિ, ક્વચિત્. વેળાએ.
 ભોગવટો (ના) વહીવટ, ઉપભોગ. સત્તા.
 ભોગવવું (કિ) અનુભવવું. વહીવટ કરાવવો.
 ભોગળ (ના) ભુંગળ, આડી.
 ભોગિની (ના) અભિષેક રહિત રાણી.
 ભોગી (વિ) ભોગવનાર. સંસારી.
 ભોગી (ના) ભમરો. સાપ. રાત. આશક.
 ભોજક (ના) જૈન મંદિરનો ગવૈયો.
 ભોજન (ના) જમણ, ખોરાક.
 ભોજનદક્ષણ (ના) જમીનને આપવાની દક્ષણ
 ભોજનપત્ર (ના) ભુજનપત્ર, એક ગાડની છાત.
 ભોજું (ના) માકુંડ. એક જાતનું વાંદર.

ભોળાઈ (ના) ભ્રાતૃત્વના; ભાલી.
 ભોટ (ના) ભોયડ; ઢોઢ.
 મોટવો (ના) ધડો. માણીનો ક્ય.
 હું (વિ) સરમિનું. ઓશિયાળું.
 પેયડ (ના) મૂર્ખ, ભોર.
 ાયું (ના) જડિયાં. મળજા રેસા.
 ભોપાળી (ના) એક દક્ષણી, રાગણી.
 ભોપાળું (ના) પોલાણ. અખાસ.
 ભોપી (ના) શિવનો પૂજારી.
 ભોમ (ના) ભોમ, મંગળ. (વાર કે ગ્રહ).
 ભોમિયો (ના) વળાવો. માહિતગાર માણસ.
 ભોયંગ (ના) જુલંગ, સર્પ.
 ભોર (ના) પ્રભાત, મળસકું વહાણું.
 ભોર, ભોરભોર (અ) સમાપ્ત, પલાસ.
 ભોરિંગ (ના) સર્પ, સાપ, જુલંગ.
 ભોરો (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભોવન (ના) જુવન, હોડ.
 ભોળ (ના) તરમર, ચક્રર, ફેર. ઓકારી.
 ભોળપણ (ના) નિષ્કાપટ્ય; નિખાલસપણું.
 ભોળવડું (કિ) છેતરવું, ઠગણું. સમજવડું.
 ભોળવડું (કિ) ઠગણું, છેતરાવું.
 ભોળાઈ (ના) ભોળપણ, સાધુતા.
 ભોળું (વિ) નિખાલસ. સાદું, સૂઝું.
 ભૌતિક (વિ), મહાભૂત સંબંધી.
 ભૌરિક (ના) કનકાક્યક્ષ, સોનાનો ખનનચી.
 ભૌમ (ના) ભોમ, મંગળ, ભૂમિપુત્ર.
 ભ્રંશ (પ્ર) ઉતરતી નિયતિદર્શક. જેમ રાજ-
 ભ્રંશ, અપભ્રંશ.
 ભ્રમ (ના) વહેમ, શક. સંદેહ. ઓટા તક.
 ભ્રમણ (ના) વેલછાં. ભ્રમ.
 ભ્રમણતા, ભ્રમણા (ના) ધેલાપણું.
 ભ્રમર (ના) ભમરો, પટપટ.
 ભ્રમિષ્ઠ, ભ્રમી (વિ) વહેમી. ભ્રમ પામેલું.
 પમી (ના) એક જાતનો છોડ.
 પ (વિ) ભ્રંશ થયેલું. ઉતરેલું. સ્થુત.
 પાચાર (ના) અશુદ્ધ આચરણ.
 પાપ્રષ્ટ (ના) અડકાણીજો, અપવિત્રતા.
 પાત, ભાતા (ના) ભાઈ, બધું.
 ભ્રાન્તિ (ના) વહેમ, શક. મિથ્યાપણું.
 ભૂ (ના) ભણું, ભરમર.

મ.
 મ (ના) રપમો બંધન. કવિતાનો એક ગાણ.
 મ (અ) નહિ, મા. [મહેસ.
 મહાશયું (કિ) દોરેલું. નમ્ર થવું.
 મહ(ના)મો. નરમ. કુમળું ખાવાની લલુતાવાળું.
 મકર (ના) કપટ, ફેલ. મગર. એક રાશિ.
 મકરધ્વજ (ના) કામદેવ.
 મકરન્દ (ના) ફૂલનો રસ. કોયલ. કમળતંતુ.
 મકરબાજ (વિ) ધૂત, ઠગ. ઢોંગી.
 મકરસંક્રમણ (ના) મકર રાશિમાં સૂર્યનો
 મકરસંક્રાંતિ } પ્રવેશ. મકર માસ. જિતરાણ,
 મકરાકર (ના) દરિયો, સમુદ્ર. [જિતરાયન.
 મકરાકૃત (વિ) મગરના આકારનું (કુંડળ).
 મકલાઈ (કિ) સંદ હસવું. હરખાવું.
 મક્કસંદ (ના) મતલબ, ભાવાર્થ, હેતુ.
 મક્કસુદ (અ) ખાસ, ખસુસ, સુદામ.
 મકાઈ (ના) મકૈ, એક ધાન્ય.
 મકાત (ના) પગ રસ્તે આવેલા માલની જાત.
 મકાન (ના) ઘર, મંદિર, આલય. મુકામ.
 મકૈ (ના) એક અનાજ, મકાઈદોડા.
 મકોડી (ના) મંકોડી, મકોડાની માદા.
 મકોડી (ના) મંકોડો, એક કાળો જીવડો.
 મક્કમ (વિ) મજબૂત, જબર, પાકું.
 મક્તબ (ના) મદ્રેશા, નિશાળ.
 મક્તું (વિ) મોકળું, પકતું.
 મક્તો (ના) ઈન્દરો, કંટાકટ [અથેજ].
 મક્ષિકા (ના) માંખી.
 મખબલ, મખમલ (ના) એક રેશમી કાપડ.
 મખખીચુસ (વિ) ધણોળ કસરિયો.
 મગ (ના) મુદ્દગ, એક પ્લોઝ. માંજી.
 મગ (અ) ભણી, તરક, ખાનું.
 મગન (ના) ભેળું, મસ્તકની અંદરનો ભોજ.
 ખી. ખીજ. એક ખોરાક.
 મગડો (ના) ગુલબોસવું ખી.
 મગણ (ના) કવિતાનો એક ગાણ, ત્રણ ગુરુ અક્ષર.
 મગતર (ના) એક પાંખવાળું જીવડું.
 મગદળ (ના) મગનાં લોટનું દળ. મગદળિયું.
 મગદળિયું (ના) મુદ્દગર, હાથ કસરતનું એક સા-
 મગદૂર (ના) દોડાત, શક્તિ. [ધ્રો.
 મગન (વિ) મગન, રાજી, પ્રસન્ન.

મગજાદણાં (ના) લાકડાં, બળતણ, છાણાં.
 મગર (અ) પણ, લેછીન. [મચ્છ.
 મગર, મગરમંછ (ના) મકર, દરિયાનો માટો.
 મગરમસ્ત (વિ) ખાધ પીને નિશ્ચિંત પડેલો.
 મગરિયું (ના) છાપરાપર ચઢવાની બારી.
 મગરખ (વિ) અભિમાની, ગર્વિષ્ઠ.
 મગરખી (ના) ગર્વ, પતરાળ, અભિમાન.
 મગરર (વિ) મહોનમત, મગરખ.
 મગરરી (ના) મગરખી, મદ.
 મગાવડું (કિ) અણાવડું. માગે તેમ કરવું.
 મગિયું (ના) સ્ત્રીનું એક સૂતરાઈ વસ્ત્ર.
 મગાકું (ના) મગમાંનું ગોતર.
 મગન (વિ) ફૂળેલું. પ્રસન્ન.
 મધમધલું (કિ) મધમધાટ થવો.
 મધમધાટ (ના) મુગંધીનું બેહેકાટ.
 મધવા (ના) ઇંદ્ર, મરુવાનં, મધવાન, બિ-
 રોન, પાકશાસન, વૃદ્ધશ્રવા, શુનાશીર, પુ-
 રુહત, પુરંદર, જિજ્ઞણ, લેખર્ષભ, શક, શ-
 તમન્યુ, દિવસ્પતિ, સુત્રામા, ગોત્રસિત,
 વનરી, વાસવ, વૃષા, વારતોઘ્યપતિ,
 સુરપતિ, બલારાતિ, શયીપતિ, જલસેદી,
 હરિહય, સ્વારાટ્ર, નમુચિસૂદન, સંકંદન,
 દુશ્યવન, દુરાપાટ્ર, મેધવાહન, આખડલ,
 સહસ્ત્રાક્ષ, જલુક્ષા. એ પાંત્રીસ ઇંદ્રનાં
 મધા (ના) એક નક્ષત્ર. [નામોછે.
 મંકોડી (ના) મકોડી } એક કાળું જીવડું.
 મંકોડો (ના) મકોડો }
 મંગરો (ના) હુંગરો, પહાડ.
 મંગળ (ના) કલ્યાણ, શુભ. આરંભની ઈચ્છા-
 રસ્તુતિ. ફેરેલ. લોપ.
 મંગળકેરા (ના) પરણી બીડીને વરવહૂ ચો-
 રીની પ્રદક્ષણા ફેરેલે તે.
 મંગળમૂર્તિ (ના) કલ્યાણદારી સ્વરૂપ. ગણપતિ.
 મંગળાચરણ (ના) ગ્રંધારંભની ઈચ્છા પ્રાર્થના.
 મંગલાષ્ટક (ના) શુભકર્મની સમાપ્તિમાં દે-
 વાના આશીર્વાદ આઠ સ્લોક.
 મંગાવડું (કિ) મગાવડું, અણાવડું.
 મંગાળો (ના) પથ્થર ગોઠવી કરેલો ચૂલો.
 મચક (ના) ડગવાની ક્રિયા.
 મચકણિયું (ના) કાને ખુમખડાં ધાલવાનો વેહ.

મચકુર (ના) મજકુર. વિષય. (વિ) સદરહુ.
 મચકો (ના) લેહેકો, ચાળો. [ચાલવું
 મચકોડવું (કિ) મરડવું.
 મચકડું (કિ) દાળીને વાંટું વાળવું.
 મચમચાવડું (કિ) ચાળા કરવા. હલાવડું.
 મચલું (કિ) માલું. ધૂમલું. ભમલું. મરતી.
 મચાવડું (કિ) મચે તેમ કરવું. [ચાવડું.
 મચિયેર (ના) મોરસની ભતનો એક છોડ.
 મચ્છ (ના) માછલું. મેધધનુષ્ય. એક વિષ્ણુ-
 નો અવતાર. [મત્સર
 મચ્છર (ના) મત્સરા, એક ઉડવું જીવડું, ઠાંસ.
 મચ્છરદાની (ના) મચ્છર ન પેસે એવી ઝી-
 ણી જાળીનો કાડનો પડો.
 મચ્છી (ના) માછલી.
 મચ્છીમાર (ના) માછી હીમર, ધીવર.
 મછણ (ના) મુખપ્રક્ષાલણ, મોં ધોવું તે.
 મછવો (ના) હોડી, તાનું વહાણ.
 મજ (ના) માંડ, મમ.
 મજક (ના) મચક, ડગમગલું.
 મજકુર (ના) વિષય, મતલબ, સાર.
 મજકુર (વિ) સદરહુ. ચાલ. [હોલે દિલ.
 મજલું, મજનુન (ના) લેલીનો આશક (વિ)
 મજબૂત (વિ) કઠેણ. ટકાઈ. પાકું. જળજ.
 મજબૂતી (ના) કઠેણાઈ. ભેર.
 મજમુદાર (ના) પરગણાનો એક અસલદાર.
 મજરે (અ) મુજરે. સાટે. હિસાબમાં.
 મજરો (ના) મુજરો, સલામ. સલામતીનું ગાયન.
 મજલ (ના) માર્ગ. અમુક વખતની ચાલ. મુ-
 કાને. ટપો.
 મજલો (ના) માળ, દાદર. (ધરનો).
 મજહબ (ના) ધર્મ. સંપ્રદાય. પંથ.
 મલક (ના) મસ્કરી, કઠો. ચેષ્ટા.
 મલિયાડ (ના) પંતિયાણું, ભાગદારી.
 મલહ (ના) મંજિષ, એક વનસ્પતિ.
 મલુર (ના) બીજરી, હેલકરી, ખારવાહક.
 મલુરણ (ના) મલુરી કરનાર સ્ત્રી.
 મલુરી (ના) હેલ, મેહેનત. મેહેનવાણું.
 મલસ (ના) મંજુષા, મોટી પેટી, પેટારો.
 મલન (ના) ફૂંચડી. સ્નાન. [વીથે
 મળ (ના) હોડડાંનો માવો, માંસલું સરખ

મહા (ના) મોજ, ગમ્મત. લમશો.
 મહાનું, મહેનું (વિ) સુંદર. ગમ્મતી.
 મહારી (ના) મહાર, મનની મોજ.
 મય, મયક (ના) પલંગ, કોચ ઈં બેસું.
 મેલા (ના) મનીષા, ઈચ્છા, હમેદ. [આસન.
 મેલન (ના) માંજવાની ક્રિયા. પીટ. મીસી.
 મંજરી (ના) માંજર (છેડવાના). માળા. શુ.
 મંતર (ના) બિલાડો, માંજર. [ચક્ર.
 મંજરા (ના) તાલ તથા તાલ. માટે વગાડ-
 વાની, પીતળની બે ચકતી.
 મંજર (વિ) કપૂલ. ખસંદ, ઠેરવેલું.
 મંજો (ના) લખાટો, રમવાની ગોળી.
 મટ (ના) ઝંપ, નીરાંત. મટકો.
 મટકી (ના) હાંદલી, માટલી.
 મટકું (ના) હાંદલું, માટલું. ધારવો.
 મટકો (ના) ચાળો, અંગ મરડવાની રીત.
 મટલું (કિ) દૂર થવું. ટળવું. જવું.
 મટકી (ના) હાંદલી, કીટરાની ગોળી.
 મટાડી, મટાડું (ના) મુતિકા. માટી.
 મટ (ના) એક કડોળ. સાધુસંતવું રહેઠાણ.
 મટારવું (કિ) મટરવું, શુંદલું. દાપદીપ કરવી.
 મટિયાં (ના) મકના લોટની પૂરી.
 મટરણી (ના) રંદો, સથારવું એક ચોલર.
 મટરવું (કિ) શુંદલું. ટીપવું. કીટકાં કરવું.
 મટો (ના) પાણી રેડી છણેલું દહીં.
 મડ (ના) હઠ, આગ્રહ, મમત.
 મડકું (ના) રાખ, લાસ, પ્રેત.
 મડધો (ના) ખેપિયાનો કપરી.
 મડપ (ના) એક છાંડ (ભાણ).
 મડમ (ના) [અંગ્રેજી] બાનુ, સ્ત્રી.
 મડલું (કિ) મરડવું, વાંકું વાળવું, હરકત કરવી.
 મડાગાંઠ (ના) મરડાના બેવી કટણુ ગ્રંથી.
 મડિયા (ના) મરડીને ધાલવાનાં પોલાં, કલ્લાં.
 મડિયો (ના) છો, પકવવાનો હાંકરો.
 મડકું (ના) રાખ, મડકું.
 મડલું (કિ) ઢાંકણ કરવું.
 મટી (ના) મરડી, પલુંકુડી, ખુપડી.
 મણુ (ના) ચાળીસ રોરનું માપ.
 મણકો (ના) મણિ, ગોળ દાણો.
 મણા (ના) જોષ, બાકી, જ્યનતા.

મણિ (ના) હીરો, રત્ન. મોતી. ચળકતો પ-
 થ્યર. દાણો.
 મણિકો (ના) મણુ માય તેવડું પાત્ર. મણુનું
 મણિધર (ના) નાગ. [વળન.
 મણન (ના) શોભા. સ્થાપન. પુણિ.
 મણપ (ના) માંડવો. આંગણાની બેઠક.
 મણડું (કિ) વળગવું. લીટવું.
 મણળ (ના) ઘેરાવો. વર્ગ. રાજવિભાગ. ચક્ર.
 મણળિક (ના) મંડળનો સૂળો.
 મણળી (ના) સલા મેલાવડો. વર્ગ. ટોળી.
 કંપની, સોસાઈટી [અંગ્રેજી].
 મણાણુ (ના) આરંભ, પાયો. ફવાના ચકતું,
 લાકડું. વરકતનું અન્નહન.
 મણમણી (ના) ખાલું પાડનારની સુખડી.
 મણાવડું (કિ) નોંધાવડું, લખાવડું. રાત્ર કરાવડું.
 મણાડું (કિ) માંડેલું થવું. વિવાહ થવા. ઠે-
 મણિડત (વિ) શોભિલું. [છિ પડવું.
 મણિડત(પ્ર)ઈ, વાળું; વાનુ અથે જેમ ગુણુ મંડિત.
 મત (ના) વિચાર, અભિપ્રાય. ધર્મમાર્ગ. સિદ્ધાંત.
 મતલબ (ના) મળકર, હેતુ. સ્વાર્થ. અર્થ.
 મતલબી (વિ) સ્વાર્થી, અર્થી.
 મતવાદ (ના) સ્વમતનો આગ્રહ.
 મતવાદી (વિ) પોતાના મતનો આગ્રહી.
 મતવાલી (વિ) ફાંકડી, ચપલ (સ્ત્રી).
 મતસરવણી (ના) એક કન્યાપ્રત.
 મતા (ના) માલ, દોલત. વિશાત, દમ.
 મતિ (ના) બુદ્ધિ, સમજ, અક્ષલ.
 મતિભ્રમ (વિ) ખેસમજ. ચિત્તભ્રમ.
 મતિમંદ (વિ) બુધી, કમઅક્ષલવું.
 મતિયો (વિ) મમતી, હુડીલો. આગ્રહી.
 મલું (ના) સહી.
 મલકણુ (ના) માકણ, માંકડ.
 મલ (વિ) મદદાણું. ઘેલું.
 મલસર (ના) અદેખાઈ, ઇર્ષ્યા.
 મલસરી (ના) અદેખું, ઇર્ષિત.
 મલસ્ય (ના) મચ્છ, માછલું, કૃષ્ણ.
 મલક (ના) મુખ્ય સ્થાપ. પીંડ. ઝાવણી.
 મલન (ના) યુદ્ધોદ્ધણ. મહામેહેનતો. ચર્ચા.
 મલવું (કિ) સેળવું. યજ્ઞોપવું. ધણી મેહેનત
 મથાવડું (કિ) યજ્ઞવડું, હરાવડું. [દરવી.

મથાળી (ના) પાઘડી, શિરપેચ.
 મથાળું (ના) ઉપલો સાગ. નામ. ઉપલી શાખ.
 મથાળું બાંધવું (કિ) માથાદીક લેણદેણ ડેરવવું.
 મથોડી (ના) ઢોરના સિંગડાના ચડનો સાગ.
 મથોડું (ના) માથું ફૂટે તેટલું ઉંડાણ.
 મદ (ના) ખુમારી. ગર્વ. કામ. ગણદરથળનો પ્રસંગો. મીઠો રસ.
 મદગળ (ના) હાથી, હસ્તી, કુંજર, ગજ, કરી.
 મદત (ના) મદદ, સહાય. આસરો.
 મદતિયું (વિ) સહાયક.
 મદદ (ના) પુષ્ટિ, કૃમક, ઉપરાણું.
 મદદગાર, મદદનીશ (વિ) મદદ કરનાર.
 મદન (ના) કામ, ઇસ્ક.
 મદનકૃણ (ના) મિંદળ, એક કૃણ.
 મદમાણું (વિ) મદવાળું, ગર્વથી પ્રકુલિત.
 મદરેશા (ના) પાંકશાળા, વિદ્યાલય.
 મદાન્ધ (વિ) ગર્વથી અંધ થયેલું.
 મદારત (ના) બરદારત, પરાજાત્યાકરી.
 મદારી (ના) ગારુડી, બાજગર. નંદ.
 મદિરા (ના) દારુ, સુરા, મધુ, કાદંબરી.
 મદી (વિ) મદવાળું, અભિમાની.
 મદોન્મત્ત (ના) ઉછૂંખલ, હકેલ.
 મધ (ના) મદિરા, દારુ, સુરા, મધુ, કાદંબરી.
 મધયાન (ના) દાર પીવો તે.
 મધપી (ના) દારૂખાન, દારુડિયો.
 મદ્રાસ (ના) એક શહેર, એક ઈલાકો.
 મદ્રાસી (વિ) મદ્રાસનું.
 મધ (ના) મધુ, ક્ષોદ્ર, માક્ષિક.
 મધ (વિ) મધ્ય, વચ્ચું. [કરવાનું ધર.
 મધપૂડ, મધપૂડો (ના) નધમાંખીનું મધ એકકું.
 મધમાંખ, મધમાંખી (ના) મધુમક્ષિકા, મધ કરનાર માંખી.
 મધુ (ના) મધ. મકરંદ. અમૃત. મૌડનું ઝાડ.
 મધુ (વિ) મીઠું, ગળ્યું. [મધ. વસંત. ચૈત્ર.
 મધુર (ના) મધમાંખી. ભમરો.
 મધુપ (ના) ભરશે, ધટપદ.
 મધુપર્ક (ના) પંચામૃત પૂજન.
 મધુર, મધુર (વિ) મીઠું. મીઠાશવાળું.
 મધુવન (ના) વંદાવન. મળનું એક રથળ.
 મધોમધ (અ) વચમાં.

મધ્ય (ના) વચલો સાગ. (વિ) વચ્ચું.
 મધ્યખિંદુ (ના) ગોળનું વચ્ચું ખિંદુ.
 મધ્યમ (ના) ગાયનતા, ઉ સ્વરમાંનો ૪ થો.
 મધ્યમ (વિ) વચ્ચું. વચલાવાંધાનું. સાધારણ.
 મધ્યમા (ના) વચલી આંગળી. યુવતી. વાહની ત્રીજી સ્થિતિ. મોંમાં થતો શબ્દોચ્ચાર.
 મધ્યસ્થ (વિ) તટસ્થ, પંચ. વચમાં રહેનાર.
 મધ્યાહ્ન (ના) રપોર.
 મધ્યે (અ) વચ્ચે, વચ્ચેવચ.
 મન (ના) ચિત્ત, ચેત, તદ્દય, સ્વપ્ન, તદ્દ માનસ, હૈયું. પ્રિચ્છા. વિચાર. એક અંતઃમનકલ્પિત (વિ) બોલે, તરંગી. [રજ.
 મનકામના (ના) મનકામના, મુરહઃ.
 મનપ (ના) મનુષ્ય, માણસ.
 મનપાદેહ (ના) નરદેહ, મનુષ્યરૂપે વર્તન.
 મનપો (ના) અવતાર, જંદગી, જન્મમારો.
 મનડું (ના) મન (કવિતામાં).
 મનન (ના) ચિન્તન, મનમાં ફરી ફરીને રમ.
 મનફેર (ના) સહેજ ફેરફારવાળું. [રજ.
 મનમાનવું (વિ) પેટપૂર. મનને પસંદ.
 મનમેલાપી (વિ) મળતાવડું.
 મનમોજી (વિ) તરંગી. આનંદી.
 મનમોહન (વિ) દિલપસંદ. ચિત્તાકર્ષક.
 મનવા (ના) માણસ. મન.
 મનવાંછિત (ના) ઇચ્છિત.
 મનવાર (ના) લઢાઈનું વહાણ, મોટી આર્થશોઢ.
 મનસા (વિ) મનથી થયેલું.
 મનસૂણો (ના) ધારણા, વિચાર, ધરાહો.
 મનસ્વી (વિ) સ્વચ્છંદી. તરંગી. મન પ્રમાણે.
 મનહર (વિ) મનોહર, સુંદર. [વર્તનામ.
 મનહર (ના) કવિત, એક અક્ષરવત.
 મના, મનાઈ (ના) અટકાવ, પ્રતિબંધ.
 મનામણાં (ના) દાલાવાલા, મનાવવાનું કામ.
 મનારો (ના) મિનારો, ખુરજ, ઢાવર [અથેજ.
 મનાવવું (કિ) સ્તમ્ભવવું.
 મનાવું (કિ) ફરીથી સ્નેહ કરવો. રીસ ઉતારવ.
 મની (ના) બિલાડી.
 મનીહાર (ના) ચાંદલા ચૂડી, મણી વગેરે જે ચનાર. ભવાયાનો એક વેશ.
 મનીશ (ના) મન્દ્ય, માણસ.

મનુ (ના) મન્વંતરનો મૂળ પુરુષ. એક રીત.

મનુજ (ના) મનુજ, માણસ, માનવી.

મનુ, મનુષ્ય (ના) માણસ, માનવ, પુરુષ.

મનુષ્યણ (ના) નવ નક્ષત્રનો સમૂહ.

મનો (ના) મના, અરકાર.

મનો (સ) "હું"ની બીજી પ્રયોજિત રૂપ.

મનોધર્મ (ના) મનના ધર્મ-વિકાર.

મનોભંગ (ના) આશાભંગ, નાહમેદ. નિરાશા.

મનોભાવ (ના) મનોવૃત્તિ લાગણી.

મનોમય રૂપિ માનસિક, મનસંબંધી.

મનોમયકોશ (ના) પંક્કેશમાંનો એક અ-

મનોરંજક (વિ) દિલપસંદ, મનહર. હંભાવ.

મનોરથ (ના) ઇચ્છા, મનકામના.

મનોવિકાર (ના) ચિત્તવૃત્તિ, લાગણી.

મનોવૃત્તિ (ના) મનોભાવ. સંકલ્પવિકલ્પ.

મનોહર, મનોહારી (વિ) મોહક, યુગચરત.

મન્તર (ના) મંત્ર, શુભ વચન.

મન્તરણું (કિ) મંત્રથી સિદ્ધ કરવું.

મન્ત્ર (ના) શુભ વાક્ય. વેદની ઝંઝા. સલાહ.

મન્ત્રપુંખાંલસિ (ના) મંત્ર લાણી બોળલે ફૂ-

લ વધાવવાં તે. ધમધી.

મન્ત્રશાસ્ત્ર (ના) મંત્ર સંબંધી વિદ્યા.

મન્ત્રી (ના) મધાન, વહર, સલાહકાર, રોકે-

મન્થન (ના) મથન, વલોણું. [રૂઝી [અંગ્રેજી].

મન્દ (સિ) ધીરું, ધીરું. સુસ્ત. આછું. આછું.

મન્દવાડ (ના) બિમારી રોગ, આત્મર. વિકાર.

મન્દહાર્ય (ના) મોં મલકાવું તે.

મન્દાકિની (ના) ગંગાપ્રવાહ. આકાશગંગા.

મન્દાર (ના) પારિજાતક, એક દેવવૃક્ષ.

મન્દર (ના) દેહેરું, દેવાલય. ઘર, હવેલી.

મન્દલ (ના) કસળી પાથડી.

મન્દી (ના) બિતરતો ભાવ. મકાર.

મન્દું (વિ) મંદ, ધીરું, ધીરું. સુસ્ત.

મન્થ (ના) મંથન, મથન. (જુઓ) રતિ-

મોદ (ના) માનસિક આનંદ. [રૂઝી [અંગ્રેજી].

મન્વંતર (ના) એક મનુનો સમગ્ર કલ્પનો.

૧૪ મો ભાગ. ૩૦૬૭૨૦૦૦૦ વર્ષ.

મંપારો (ના) અનાજનો માપનાર, પરીચક્ષ તથા

મંદત (અ) વગરપેસ, ફાકટ. [વિપ્રારી.

મંદિતિયું (વિ) મંદિતિયું, મંદિત લેનાર.

મલમ (વિ) શુભ. સંક્રિતિક. મોઘમ.

મમ (સ) માંડ.

મમત (ના) મમત્વ. આગ્રહ, હક. બ્રોહોંસ.

મમતા (ના) મારાપણું. વહાલ, પ્રીતિ.

મમતી (વિ) આગ્રહી, હઠીલું.

મમાત્વ (ના) મમતા, મારાપણું. હક. વહાલ.

મમરા (ના) કુરમરા મીઠાના ગરમ પચાણીમાં

પલાળી ફલવેલા ચોખા. [રૂઝી દરવી.

મમરો મૂકવો(કિ)રંજક મૂકવી, લડવાને ઉશ્કે-

મમળાવવું (કિ) મોંઠામાં હલાવવું.

મય (પ્ર) તટ્ટપતાદર્શક. જેમ જળમય, આનંદ

મયા (ના) માયા, વહાલ. દયા, કૃપા. [મય.

મ્યુર (ના) મોર, કલાપી.

મર (અ) છોને. હશે. બેદરકારીસૂચક.

મરકત (ના) એક જાતનો મણિ.

મરકલકું (વિ) મલકાવું, મંદહાર્યવાળું.

મરકી (ના) ધણું મરણ, અથોક, કોગળિયું.

મરકી (ના) મરવાની માદા, ફૂકડી.

મરકું (ના) મરથો, મરકી; ફૂકડો, ફૂકડી.

મરથો (ના) ફૂકડો, એક પાંખી.

મરચી (ના) મરચાંનો છોડ.

મરચું (ના) મરચીનું ફળ, એક તીખો મસાલો.

મરજ (ના) આત્મર, આધિ. (જુઓ) રોગ.

મરજવેલ (ના) દરિયાકાંઠાનો એક વેલો.

મરજદ, મરજદા (ના) મર્યાદા, અદ્ય. વિવેક.

મરજદી (વિ) પુષ્ટિમાર્ગના કંઈ વિશેષ નિ-

યમ પ્રજનાતો વૈષ્ણવ.

મરજ (ના) ઇચ્છા, શુશી, મિન્દગ.

મરડ (ના) મરડવાની ક્રિયા. મરડાટ.

મરડણું (કિ) વાંકું વાળવું. હરકત દરવી.

મરડાટ (ના) રીસમાં વાંકું બોલવું તે. મર-

ડવાળી ચાલ. વાંકાઈ.

મરડાવું (કિ) વાંકું બળવું. આડા થવું.

મરડો (ના) અમળાઈને આડા થવાનો રોગ.

મરચું (ના) મૃત્યુ, મોત, નિધન. સંકટ.

મરણતોલ (ના) મૃતપ્રાય, મરવા જેટલું

મરણાન્ત (વિ) મરતાં સૂધી. મૃત્યાપછી.

મરણિયું (વિ) મરવાને તૈયાર, અંપલાવનાર.

મરતબો (ના) પટ્ટવી, મોલો, અનિહાર.

મરદ (ના) મદ, નર, લાયરો, પુરુષ.

મરદાઈ, મરદાતબી (ના) પુરુષાતન. બહાદુરી.
 મરદાની (વિ) મરદને શોભે તેવું. નિહર.
 મરદી, મરદુમી (ના) મરદાઈ, પુરુષાર્થ.
 મરદેઆદમી (ના) કુલીન-હિમ્મતવાન-શૂદ્રરથ.
 મરનાર (વિ) મૃત્યુ. મરહુમ, બેહેસ્તી.
 મરતું (કિ) મરણ પામતું. નષ્ટ થતું. ખાખ
 'ચર્વી. અધીર થતું. બંધ પડતું. ચાકતું.
 મરવો (ના) નાની કાચી કેરી.
 મરસીઆ (ના) રાજઆ, શોકગીત(મુસલમાની).
 મરાકા (ના) મહારાષ્ટ્ર દેશની એક શુદ્ર જાતિ.
 મરાકી (વિ) મહારાષ્ટ્ર દેશ સંબંધી.
 મરાઠો (ના) મહારાષ્ટ્ર દેશનો આદમી.
 મરામત (ના) દુરસ્તી, ઠાંકડીક. [નો હંસ
 મરાળ (ના) મરાલ, રાતા પગ અને રાતી ચાંચ-
 મરી, મરીચ (ના) તીખાં, એક છાંડના દાણા.
 મરડી, મરઢી (ના) પછીકટ્ટી, સાધુની કુંપડી.
 મરત્ત (ના) પવન, વા, સમીર, વાયુ, વાયરો.
 મરેઠી (ના) મરાઠી. એક છાંડ.
 મરેઠો (ના) મરાઠામાંનો એક.
 મરો (ના) મોત, દૂકાળ. (જુઓ) મરણ.
 મરોડ (ના) વળણ (અક્ષરતું).
 મરોડતું (કિ) મરડતું, વાળતું.
 મરૂંટ (ના) મોંકડું, વાંદરો. (વિ) સૂક્ષ્મકડી.
 મર્ય (વિ) મરવા જેવું, નાશવાન.
 મર્યલોક(ના) મૃત્યુલોક. મરણને આધીન મૃતિ.
 મરૂન (ના) રંગડ. ગ્રાળતું ઘસતું તે.
 મર્મ (ના) ગુહ, છૂપો ભેદ. કાળજી. ભાવ.
 મર્મજ્ઞ (વિ) મર્મ જાણનાર, ભેદ સમજનાર.
 મર્મસ્થાન(ના) કાળજી, શરીરનો કોમળ અવયવ.
 મર્મીળ, મર્મીળું (વિ) સંકેતથી ભરેલું.
 મર્મોદશીલ (ના) મર્મોદાવાળું, વિનયી.
 મર્મોદા (ના) અદબ, વિવેક. હંદ. આટકાવ.
 મલ (ના) મલ્લ. લડ બેસાવર આદમી.
 મલકાતું (કિ) મદ મદ હસતું.
 મલકુંડું (ના) છાસની દોહણી.
 મલપતું (વિ) ધીમી ડોલતી ચાલતું.
 મલમ (ના) ચીકણું ચોપડવાનું ઔષધ.
 મલમલ (ના) એક બાઈક-સૂત્રરથ. કાપડ.
 મલાર્ઈ (ના) મલૈ, દૂધની તર.
 મલિન (વિ) ગંદું, ગોળું, મેલું.

મલિનતા (ના) ગંદવાડ, મેલાપણું.
 મલીદો (ના) ધી ગોળવાળો ખાવાના પત્રા.
 મલુક (વિ) સાડ, સરસ, શ્રીકાર. [વિદે
 મલ્લ (ના) મલ, લક અન શૂરવીર.
 મલ્લયુદ્ધ (ના) મલોની કુસ્તી.
 મલ્લાર (ના) મહલાર, એક રાગ.
 મવડાવતું, મવરાવતું(કિ) સમાવતું. (પરદરે
 મવાડતું (કિ) સમાય તેમ કરતું.
 મશ (ના) મિષ, બાતું, નિમિત્ત.
 મશક (ના) પાણી ભરવાનો ચામડાનો કોથળો
 મશશલ(વિ) રોઈયું, ગયેલું. શલતાન, ચક્ર.
 મશર (ના) રેશમ સૂતરતું લીટીદાર કાપડ
 મશહુર (વિ) નામીયું, પ્રખ્યાત. જાહેર.
 મશાલ (ના) ચીથરા વીઠાળી કરેલો લાંબો
 કાંડો. હિલાલ.
 મશાલચી, મશાલજી (ના) મશાલ ધરનાર.
 મશકરી (ના) મનક, કંઠ, દેહડી, ટોળ.
 મસ (વિ) બહુ, પુરુષ, અતિ, ઘણું.
 મસનદ (ના) તાજ, ફિરીટ, મુગટ, મુકટ.
 મસલત (ના) સલાહ, વિચાર, મનસૂબો.
 મસલતિયો (ના) સલાહકાર.
 મસવણી (ના) મતસરવણી મત.
 મસવાડા (ના) ગમ, દહાડા, હમેલ.
 મસવાડું (ના) પછવાડું, પાછલા વાડો.
 મસવાડો (ના) ગામતું પછવાડું. મહિનો.
 મસળતું (કિ) ચોળકું શુંદરું.
 મસાણ (ના) રમશાન, પ્રેતસંસ્કારની જગ્યા
 મસાણિયા (વિ) હલકા, થોડા ધીના (લાક)
 મસાણિયો (ના) ડાહ્યુ. મેલેમેલો આદમી.
 મસાણી (વિ) મસિન, ગોળું, મેલેમેલું.
 મસાત (ના) જમીનનો આકાર. [ના પદાર્થો
 મસાલો(ના) હવેલ. તેલનો. જોરાકમાં લેળવ
 મસિયોઈ (વિ) માસીના (છાંદરો).
 મસિયેણેહેન. (ના) માસીની છાંદરી.
 મતી (ના) વસ્ત્રપતિપરનો એક વસ્ત્ર. મંત્ર
 મમીદ (ના) મરજીદ, મુસલમાનનું ધર્મસ્થ
 મસો (ના) મંચો ચામડીની ગાંઠ.
 મસોતું (ના) કપડાનો કુટોતો કંકરો.
 મરકો (ના) માખણ, નવનીત, લોણી.
 મરજીદ (ના) મસીદ (રાખ જુઓ).

ମାନବ ବିଜ୍ଞାନ = Phenology

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ମାନବ ଗୁଣଗୁଣ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବିଜ୍ଞାନ

ମାନବ ଶରୀର ଓ ମନର ବିଜ୍ଞାନ

ପୃଷ୍ଠା ୨୧

ମାନବ ଶରୀର ଓ ମନର ବିଜ୍ଞାନ

କିପରି କରାଯାଏ ?

ମାନବ ଶରୀର ଓ ମନର ବିଜ୍ଞାନ

ମାନବ ଶରୀର ଓ ମନର ବିଜ୍ଞାନ

મરત (વિ) મદમાતું, ચક્રચૂર. મગ્ન. હરિહું.
 મરતક (ના) શીર. ખોપરી. (જુઓ) માથું.
 મરતાન (વિ) મદમાતું. તોફાની.
 મરતી (ના) ઉન્મતાઈ, ઉધમાત, તોફાન.
 મરતીખોર (વિ) તોફાની, ઉધમાતિયું.
 મહદેવ (વિ) તહક્ષણ, સુલતવી.
 મહત્ (વિ) મોટું, ભારે, વિશાળ.
 મહત્વ (ના) મોટાઈ. અગત્યતા, વળન.
 મહદ્ભૂત (વિ) અસાધારણ, અદ્વૈતિક.
 મહન્ત (ના) આચાર્ય, મોટા સાધુ.
 મહર (ના) આર્મિસ્વેશ્ન, મર્ધવચન.
 મહરકું (ના) મહેલું, ટાણો. તાનો.
 મહલોક (ના) સૂર્યલોક, એક લોક.
 મહર્ષિ (ના) મોટા ઋષિ. એક પદવી.
 મહમાર (ના) મલ્હારી, એક રાગ.
 મહલાવડો (ના) લાડ. મુનરંજન.
 મહલાવડું (ક્રિ) રંગ પૂરવા. લંબાવડું. રમાડડું.
 મહાકાળ (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 મહાકાલ્ય (ના) મોટો પદમંથ અંથ.
 મહાજન (ના) મોટા પુરુષો. નગરજનો તથા
 નાતીલાનો સમૂહ.
 મહાઠ (ના) નાળિયેરી. રત્નાદેવની દેહરી.
 મહાત (વિ) કેટી, હરિહું. અટકેહું.
 મહાત્મ્ય (ના) મોટાપણું, ક્ષણશ્રુતિ, પ્રતાપ.
 મહાત્મા (ના) મહાન્યુરૂપ. [સત્તા]
 મહાદશા (ના) જન્મમત્રિકામાં મુખ્ય ગ્રહની
 મહાદેવ (ના) શંભુ, ઈશ, પશુપતિ, શિવ,
 શૂલી, મહેશ્વર, ઈશ્વર, શર્વ, ઈશાન, શંકર,
 ચંદ્રશેખર, મુતેશ, ખંડપરશુ, ગિરીશ,
 મૃડ, મૃત્યુંજય, કૃતિવાસા, પિનાકી, પ્રે-
 મથાધિપ, ઉગ્ર, કપર્દી, શ્રીકંઠ, શિતિકંઠ,
 કપાલમૂર્ત, વામદેવ, વિદ્યપાસ, ત્રિલોચન,
 કૃશાનુરેવા, સર્વરી, ધૂર્જટી, નીલલોહિત,
 હર, રમરહર, ભર્ગ, ત્ર્યંબક, ત્રિપુંડ્રાંતક,
 ગંગાધર, અધકારિયુ, કંતુકંસી, વૃષદેવજ,
 બ્યોમકેશ, ભવ, ભીમ, સ્થાણ, રૂદ્ર, ઉમા-
 પતિ, મહાકાળ.
 હાદ્રીપ (ના) મોટો ઘેટ, પૂર્વ અને પશ્ચિમ
 મહાનુભાવ (વિ) અદ્વૈતિક ગુણવાન. ગિજાર્ધ.
 મહાન (વિ) મોટું, ભારે, મહેલ.

મહાપદ્મ (વિ) હલ્લર અખળની સંખ્ય.
 મહાપ્રાતક (ના) મોટાં પાપ, એ પાંચ છે.
 બ્રહ્મહત્યા, મુરખાન, ચોરી, ગુરુત્રીઅમન
 અને પતિત સંસર્ગ.
 મહાપ્રલય (ના) મોટા લય, જગત્માત્રનો નાશ.
 મહાપ્રાણ (ના) જોસ્થી ઉચ્ચારતા વહો.
 (વ્યાકરણમાં). [વીરરૂપ કાવ્ય.
 મહાભારત (ના) દૌરવા પાંડવના યુદ્ધનું મોટું
 મહાભારત (વિ) બહુ મોટું અને અવધર.
 મહાભૂત (ના) મુખ્ય તત્ત્વ; એ પાંચ છે પૃથ્વી,
 પાણી, તેજ, વાયુ અને આકાશ.
 મહામાયા (ના) આદિમાયા, અંખા, દુર્ગા.
 મહારથી (ના) મોટા યોદ્ધો. ૧૦૦૦૦ રથી
 સામે એકલો બાથ લીડનારો.
 મહારાજ (ના) મોટા રાજા. ગોસાંઘના બા-
 લક. બ્રાહ્મણનું તથા રાજાનું સંબોધન.
 મહારાજ (વિ) ભોળો, આનંદી, ઉદાર.
 મહારાત્રિ (ના) મહા વદ ૧૪, મોટી શિવરાત્ર.
 મહારાષ્ટ્ર (ના) મરાઠાનો મુલક. (વિ) મરાઠી.
 મહાલ (ના) પરગણાનો એક ભાગ.
 મહાલકરી (ના) મહાલનો સરકારી અધિકારી.
 મહાલય (ના) શ્રાદ્ધપક્ષ. મોટું ધામ.
 મહાવત (ના) હાથીને હાંકનાર.
 મહાવરો (ના) નિત્યઅમ. અલ્પોસ, દેવ. સહ-
 મહિના (ના) ગર્ભના દહારા. માસ. [વાસ.
 મહિનાદાર, મહિનાવાળો (ના) માસિક પ-
 ગારદર નોકર.
 મહિનાવાળી (વિ) ગર્ભવતી, હમેલગ્નાળી, ગરોદર.
 મહિનો (ના) માસ. ૩૦ દિવસ. રજોદર્શનનો.
 મહિમા (ના) પ્રતાપ, યશ, મહાત્મ્ય. [સમંથ.
 મહિયર (ના) સ્ત્રીના માળાપતું ધૂર, ખીએર.
 મહિયારી (ના) ગોવાલણ. કોઈ, નીઆણી.
 મહિયેર (ના) માહેર, ખીએર.
 મહિલા (ના) સ્ત્રી. રાણી.
 મહી (ના) પૃથ્વી. ગાય. દહીં.
 મહી (અ) અંદર, માંહે.
 મહીપતિ, મહીપાળ (ના) રાજા, (જુઓ) ભૂપ.
 મહીપ (ના) પોડો, ખેસનો નર.
 મહીપાસુર (ના) એક દૈત્ય. મેસુરનું પ્ર-
 મહીષી (ના) ભેંસ, પાડી.

મહુડાં (ના) એક ઝાડનાં ફૂલ.
 મહુડો (ના) લસુક, એક ઝાડ.
 મહુવર (ના) એક વાદ્ય (ગારડીનું).
 મહેતાજી (ના) શુભારતો. વિદ્યાગુરુ. મુનીમ.
 મહેન્દ્ર (ના) મોટો ઇંદ્ર. ચક્રવર્તી રાજા.
 મહેરણા, મહેરણા (ના) સાલક, એક વનસ્પતિ.
 મહેરા, મહેશ્વર (ના) મહાદેવ (જુઓ).
 મહોદધ (ના) મોટો બળદ.
 મહોત્પલ (ના) પદ્મ, નલિન, અરવિંદ, સ-
 હસપત્ર, કમલ, રાતપત્ર, કુશેરાચ, પકેર-
 હ, પંકજ, તામરસ, સારસ, સરસીરહ,
 બિસપ્રસૂત, રાંછવ, પુષ્કર, અંબોરહ.
 મહોત્સવ (ના) મોટો આજીવ.
 મહોત્સાહ (ના) મોટો ઉત્સાહ. મોટો ઉદ્યમ.
 મળ (ના) મેલ. કચરો. વિષા.
 મળકું (વિ) જરા મોળું (પાણી).
 મળજી (ના) સહવાસ, મેલાપ. સ્નેહ.
 મળતર (ના) પેદાશ, આમદાની, રળતર.
 મળતાવડું (વિ) હળીમળી બચ તેવું, મેલાપી.
 મળતિયો (ના) સોખમી, સાથી.
 મળમાસ (ના) અધિકમાસ, પુરુષોત્તમ માસ.
 મળવું (કિ) પ્રાપ્ત થવું, કમાવું. એકું થવું.
 નેડાવું. જડવું.
 મળસકું (ના) પરાધિયું, વહાણું, સત્તાર.
 મળિયાગર (ના) એક સુગંધીદાર લાકડું.
 મળી (ના) તેલનો રંગડો. મેલ.
 મા (અ) નહિ, ના, ન. વારણ અર્થે.
 મા (ના) લક્ષ્મી. માતા, જીજી, પ્રસૂ, જ-
 નની, જનેતા, માતૃશ્રી, છ, આઈ, માર્હ.
 માં (અ) માંહે, અંદર, આધાર અર્થે.
 માં (મિ) સ્નાતમી વિલક્ષિતો.
 માંકડી (ના) ઘંટીના ગાળામાંનું લાકડું. માં-
 માંગ (વિ) ૮, અષ્ટ, આઠ. [કંઠની માદા,
 માંગ (ના) થેડ. માયાના વાળની લટ.
 માંગણી (ના) માંગણ, મિશ્રક, લીખાર.
 માંગણી (ના) માંગવાની ક્રિયા, લેખ વગેરે.
 માંજર (ના) મંજરી, લટ. સુખતળી. બિલાડી.
 માંજર (વિ) પીળા અને ચળકતા ડોળાવાળું.
 માંડ (ના) શેલામાટે ગાંઠવેળાં પાત્ર. [ભૂર.
 માંડણ (ના) રંગડા પાણીનો ખડો

માંડણી (ના) હર્ષનદારને માલ માંડવાની યજ્ઞ.
 માંડવી (ના) કુરળો. કચ્છનું એકું શેહેર, મે.
 માંડવું (ના) શરૂ કરવું. ગાંઠવવું. લખવું.
 માંડીવાળવું (કિ) પતાવવું. પડવું મૂકવું. સ
 માધાન કરવું.
 માંદગી (ના) મંદવાંડ. બિમારી.
 માંસ (ના) ગોરા, પિંચિત, પલલ, કચ, ૨
 માંહ, માંહે. (અ) અંદર, માં. [મિપ. અ.
 માઈ (ના) મા, (જુઓ).
 માઈલ (ના) મેલ, એક અંગ્રેજી જમીનનું મા
 માકડ (ના) માર્કશુ, મરહુ. [પાટિ
 માકડિયું (ના) માકણને લરાવાનું કાણવા
 માકડી (ના) માંકડી. ભોળલી વાંદરી. કે
 રાજ. ભૂરી ભેંસ.
 માકડું (ના) મંદે, વાંદર, ભોળલું. ૧
 માંકું (વિ) બોધા, રાતા રંગનું.
 માકણ (ના) મરહુણ, એક દેવદળજાતું.
 માખ (ના) માખી, મક્ષિકા.
 માખણ (ના) મંક્ષણ, લોણી, નવનીત, મરડે
 માખણિયું (વિ) માખણ જેવું નરમ.
 માખળ (ના) પાકમાંથી આપવાનો સરકા
 માખી (ના) મક્ષિકા. [નો હિસ્સે
 માખો (ના) મોટી લીલી માંખી.
 માગ (ના) માર્ગ, વાંટ. કામ. અંતર. પગ.
 માગણ (ના) માર્ગણ, માગનાર, લીખાર.
 માગણી (ના) માંગવું તે. ખૂચે પાનાની
 માગણું (ના) લેહેણું, દેણું. [મતમ
 માગણું (ના) વહી વંચો, વંચનો યશ ગાના
 માગધી (ના) મગધ દેશ સંબંધી ભાષા.
 માગનાર (વિ) લેણદાર. હકદાર. લીખાર.
 માગરણા (ના) વરને વાનો કરવાની વિધિ.
 માગવું (કિ) માંગણી કરવી. લેહેણું કાઢવું. વિનવ
 માગસર (ના) માર્ગશીર્ષ, સહા, આશ્રહા
 માચું (ના) માંસણી. [શિક (માસ
 માચળ (ના) માહ, તપા (મહિનો).
 માચવટો (ના) માહ મહિનાનું વ્રત, માચસ્ના
 માંગલિક (ના) રૂંડો અવસર. (વિ) કલ્યા
 માંગલ્ય (ના) મંગળ, માંગલિક. [મા
 માચરો (ના) મંચક, માચો.
 માચી (ના) નાનો માચો, સંગાંમાચી.

મારો (ના) મંચ. કોચ. બાજમાં ફોટોગ્રાફી.
મૂળ ખેડક.

મારલી (ના) મીન, મરલી. એક જંતુ.

મારણું (ના) મરણ (જુઓ) ઝખ. "

મારી (ના) દીમર, માંડલાં પકડનાર.

માદરપાટ (ના) માદરખેટ, એક ખેડક દાપડ.

માદરવેલ (ના) આખાની એક જાત.

માનવું (કિ) ઉટવું, સાફ કેરવું.

માનિરેટ્ટ (ના) કેનહારી ચાંચાધીસ (અંગ્રેજી).

માણ (ચિ) મરહુમ, પૂર્યવું. પાછળનું.

માણ (ના) ધરતી મા, દાંડી અંખા.

માનુકળ (ના) માણે, એક ફળ (ઓપધિ).

માનંત (ના) કાચનો બૂકો લગાડેલી દોરી

માઝમ, માઝમપાક (ના) લાંગનાં ધીમાં ક

સેલો એક પાક.

માઝમરાત (ના) ધોર અંધારી રાત.

માઝો (ના) મુલાનો, અદબ, હદ, મથોદા.

પાટ (ના) માટણું. ગોરસ. એક જાતની ભાજ.

પાટ (અ) માટે, વાસ્તે, સાડ. (કવિતામાં).

પાટરિયો (ના) ચાણું બાંધ્યાવિનાનો ફૂનો.

પાટલી (ના) હાંદલી, નાનું માટણું.

માટણું (ના) હાંદણું, ફુંગ.

માદી (ના) મૃતિહા, મોડાડી. ધણી. વર.

માદી (ચિ) કળગરું, લક.

માદીડો (ના) પુરુષ, ભાચડો, નર, મરક.

માટે (અ) હાજે, વાસ્તે, અથે, સાડ. ચી, લીધે.

માઠ (ના) માટ (એક જાતની ભાજ).

માઠું (ચિ) ખરખ, છુરું, નહારું. કમ, ખૂણું.

માઠું (ના) શોકજનક બનાવ.

માટે (ચિ) થોડું, લગાર. સહન આધું.

મારણું (ના) મંડન, કપાળે ટપકી થોદી ક-

હાટણું ચિત્ર. પાંડીનો ખાટો.

મારણું (અ) માણુમાણુ, પરાણે. અમણું.

માડો (ના) નુવર અને ઘડના લોટની ધોળેલી

માડી (ના) માતા. (જુઓ) મા. દિપ્તલી.

માડો (ના) રાટલાનું પડ. પૂડો. મોડી રાટલી.

માટુડાં (ના) વડાણાં માણુરો. [માટણું.

માણુ, માણુ (ના) માણુ. સાંભળું જે. દાંડણું

માણુડી (ના) એક જાતની ધાડી. [ફેપીર.

માણુમાણુ (અ) જેમ તેમ કરતાં, પરાણે, ધી.

માણુ (કિ) અનુભવરૂં, ભાગવરૂં.

માણુસ (ના) મનુષ્ય, આદમી (જુઓ) પુમાંસ.

માણુસપણું (ના) માણુસપણું, બચમનસાથ.

માણુક્ય (ના) માણુક. લાલ. એક રંગ.

માણુગર (ના) રંગ નેવો ક્રિય પુરુષ.

માણુક (ના) માણુક્ય, એક રાતું મણિ.

માણુકહારી (ના) રાજપૂતેમ. આથો ફાટ ૧૫.

માણુ (અ) મહામહેનતે. જેમતેમ કરીને.

માણુવ (ના) મંડપ. પહેરામણીની રીત.

માણુવિયો (ના) કન્યા તરફનો પુરુષ.

માણુવી (ના) ખંડર, દુરંત. માંડવી.

માણુવું (કિ) ચારણવું. ઝાંકવું. નોંધવું. લખવું.

માણુવો (ના) મંડપ, લગની ખેડક. ફૂલના

વેલાથી છવાયેલી જગા.

માત (ના) જનની. (જુઓ) મા.

માતંગ (ના) હાથી, હમિત, હંજર, કરી.

માતગી (ના) હાથીનું વાહન રાખનારી દેવી.

માતખર, માતખ્ખર (ચિ) તાલેવન, પૈસાદાર.

માતા (ના) મા. દેવી. સૈયદ, શીતળા.

માતામહ (ના) માનો બાપ, આજે, નાનો.

માતામહી (ના) માની મા, વડીઆઈ. નાની.

માતું (ચિ) માતેણું, પુષ્ટ. ગરિષ્ઠ. તરમતરા.

માતુશી (ના) માતા. (જુઓ) મા.

માતેણું (ચિ) ખાનપાનથી પુષ્ટ, માતું. [માતર

માત્ર (અ) સમુદ્ધાન. તેજ. કક્ત. શિષ્યાય. (ના)

માત્રા (ના) અક્ષરની ટપરનું સ્વરચિહ્ન. લ-

ધુરવખા કચ્ચારમરે જતો વખત. રસા-

યણ, ખાખ. ઇદ્રિય.

માથાઓળ (ના) વરિલની નિલકંઠમાંથી જો-

રાકી પોપાથી માંગવાનો હિંમવાનો હક.

માથાફટ (ના) ભાંગવડ, પચાત. પીડ.

માથાફટિયું (ચિ) નકામી મહેનત ફેરાવે તેવું.

માથાફટી (ના) માથાફટ (જુઓ).

માથાફટી (અ) દરેક માથા-માણુસ-ને લાણુ

માથાફાટ (ના) માથાફટ. [પરે તેમ.

માથાફાટિયું (ચિ) માથાફટિયું.

માથામિલી (ચિ) અડામલી, અળખી (સરી).

માથું (ના) મરતક, ઉચ્ચમાં, સિર. શીર્ષ. મૂથો.

માદક (ચિ) ફેફસી, નીરો કરનાર. રાકું. કપાળ.

માદરપાટ (ના) એક અતરવ દાપડ.

માદળિયું (ના) ધાતુની મન્ત્રેલી ચીકી રાખી.
 હાથે કે ગળે બાંધવાની નાનકડી પેટી.
 માદો (ના) સ્ત્રીજાત. બારણાના ફેરનો નકુચો.
 માદુ (વિ) મન્દ. રોગી, આબરી. ધીયું.
 માધવ (ના) વૈશાખ. લક્ષ્મીકાંત-કૃષ્ણ.
 માધુર્ય (ના) મધુરતા, મીઠાસ. કાબ્યનો રસ.
 માન (૩) વાણું. જેમ નીતિમાન, બુદ્ધિમાન.
 માન (ના) કીર્તિ, આબરૂ. રીસ. મોટાઈ. ટેક.
 પરિમાણ, માપ. કાલાવાલા.
 માનતા (ના) બાધા. નીમ. પ્રતિજ્ઞા. સુખા.
 માનની (ના) માનિની, માનવતી સ્ત્રી.
 માનયત્ર (ના) સ્તુતિલેખ. પ્રતિષ્ઠાપત્ર.
 માનવ (ના) મનુષી યજ્ઞેલી સૃષ્ટિ, માનવી.
 માનવતી (ના) પ્રિય સાથે રીસાયલી પ્રિયા.
 ભારેખમ સ્ત્રી.
 માનવી (ના) માણસ, મનુષ્ય, મનુજ.
 માનવું (કિ) કષ્ટલવું. ગણવું. રાજ થવું. લેવું.
 માનસ (ના) મન, દિલ, ચિત્ત.
 માનસિક (વિ) મન સંબંધિ. કલ્પિત. તાલિક.
 માનિતું (વિ) પોતાનું માનેલું. વહાલું, ભારેખમ.
 માનિની(ના)માનવતી, માનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી.
 માન્ય (વિ) કષ્ટ કરવા કે માન આપવાબ્દે.
 માપ (ના) માપન. તોલ. ભરપ. ગણના.
 માપણી (ના) મોજણી. જમીનનું માપન.
 માપન (ના) માપ. [વાના રાટલા.
 માપલું (ના) ખેડુતમાટે ખેતરમાં લઈ જ-
 માપવું (કિ) માપ કરવું, ભરવું, તોલવું.
 માપું (ના) માપ. માપવાનું કામ.
 માફ (ના) ક્ષમા. (વિ) છોડી દીધેલું.
 માફક (વિ) સુઆદિક, અનુકૂળ. લાયક.
 માફક (અ) સુજળ, પેટે, પ્રમાણે, રીતે.
 માફી (ના) ક્ષમા. છૂટ. (વિ) વગરપગારી.
 માફીજમીન (ના)સરકારનો વાવો ન હોય તેવી
 માફો (ના) છતરાવાળી ગાડી. [બોંય.
 મામ (ના) દાળખાત. ખોરાક.
 મામલત (ના) ગામની સત્તા. ગામ સંબંધી
 કારમાર. મતા. દમ.
 મામલતદાર (ના)મામલત કરારો અમલદાર.
 મામલતદારી (ના) મામલતદારની સત્તા તથા
 મામલેદાર (ના) મામલતદાર. [કામ.

મામલો (ના) ખટલો કામ. પ્રસંગ.
 મામી (ના) મામાની વહ.
 મામીસાસુ (ના) વરની અથવા વહની મામી.
 મામુલ (ના) ચાલતો બેવહાર. શિરરતો.
 મામેરું (ના) મોસાણું. અધરણીની રીત.
 મામો(ના)માનો ભાઈ,માતુલ. ઉદરનું સંબોધન.
 મામોસસરો (ના) વરનો કે વહનો મામો.
 માય (ના) માત, માતા. (જુઓ) મા.
 માયનો (ના), મીનિંગ, અર્થ, મતલબ.
 માયા (ના) આદિશકિત. જગત્. રનેહ. દય
 છળભેદ. ભાંગાં પુછ.
 માયાવી (વિ) નાશવંત. જલ્દગર.
 મારાણું (વિ) કૃષાણ, રનેહાળ.
 માયિક (વિ) માયાથી થયેલું. ખોટું.
 માયું (ના) એક ફળ. (ઔષધોપયોગી).
 માયો (ના) માયા, દોલત, પુંછ.
 માર (ના) મારવાની ક્રિયા. મારો. ધમા
 વિપત્તિ. કામદેવ. ધા.
 મારક (વિ) મારનાર, ધા કરનાર.
 મારકણું (વિ) મારવાની ટવનાણું. એસરકાં
 મારફટ (ના) મારવા અને ફટવાની ક્રિ
 માયાફાડ. મારફાડ.
 મારફો (ના) પડાપડી. માર. આફત. નિશા
 મારખાઉ (વિ) માર ખાધાં કરે તેવું.
 મારગડો (ના) માર્ગ, વાટ, પંથ, રસ્તો.
 મારજપટ (ના) અપાટો. સપાટો.
 મારણું(ના)મારવાની ક્રિયા. એક મંત્ર પ્રથા
 મારખાટ (ના) મારવા તથા પીટવાની ક્રિ
 મારફત (ના)મારફતિયાનું કામ. દ્વાર. ઉપા
 મારફત (અ) દ્વારે. થી. પરદરતે. [આ
 મારફતિયું (વિ) મારફતથી થયેલું. પરદરત
 મારફતિયો (ના) માલ ચઢાવવા ઉતારવા
 દલાત. સુકાદમ. આડતિયો.
 મારવાંડ (ના) મરૂ દેરા.
 મારાડી (વિ) મારવાડો રહેવાસી.
 મારવું (કિ) ધા કરવો. લગાવવું. મરણ
 માડવું. ફેંકવું. ખાખ કરવી. મૂકવું. ઠ
 વડું. લટવું. જડવું. અસર કરવી. ભોલ
 મારામાર, મારામારી (ના) લડાઈ, ટટો.
 માફ (ના) મારવાડ. એક રાત. ગનરામા

મિડિયો (ના) વળેલા સીંગડાનું દોર.
 મિડકાઈ (ના) મિડકાપણું.
 મિડકું (નિ) હૈયામેલું, થોડું જોલનાર.
 મિત (પ્ર) માપ, હદ, નિયમદર્શક.
 મિતઅય (ના) નિયમિત ખરચ.
 મિતાહાર (ના) નિયમસર ભોજન.
 મિતી (મા) તિથિ, દહાડો.
 મિત્ર (ના) દોસ્ત, બાઈબંધ, સખા.
 મિત્રતા, મિત્રાઈ (ના) મૈત્રી, દોસ્તી, રનેહ.
 મિત્રાચારી (ના) ધરવટ, રનેહડાવો, બાઈબંધી.
 મિથુન (ના) દંપતિ, સંભોગ, એક રાશી.
 મિથ્યા (વિ) ખોટું, જુઠું, કોઝર. [દ્વિતી. વેર.
 મિનાકસો, મિનાકિસો (ના) અણખનાવ. જે.
 મિનારો (ના) ભુરજ, ટાવર [અંગ્રેજી].
 મિનિટ (ના) અઢી પળ કલાકનો ૬૦મો ભાગ.
 મિરબં (ના) સુસલમાનનો એક ખિતાબ.
 મિરાત (ના) પુછ, દોલત, હમિયાણી.
 મિલકત (ના) દોલત. ગરાસ, ભગીર.
 મિલનસાર (વિ) મળતાવડું.
 મિલનસારી (ના) મળતાવડાપણું.
 મિલાપ (ના) સુલાકાત. પરિચય.
 મિલાપી (વિ) મિલનસાર. મળતિયો.
 મિલાવડો (ના) મેલાવડો. સભા, મંડળ.
 મિથ, મિથિત (વિ) મળેલું, ભેળસેલ થયેલું.
 મિપ (ના) બાનું, નિમિત્ત, મેસ.
 મિષ્ટ (વિ) મીઠું, મધુર, ગળ્યું.
 મિષ્ટાન્ન (ના) મીઠાઈ, પકવાન્ન.
 મિસકિન (પિ) મુકંતસ, પામર, રંક, દીન.
 મિસલ, મિસાલ (ના) રીત. ગોઠવણ. દૃષ્ટાંત.
 મિસ્તરી (ના) સુખી કડિયો સુખીસલાટ.
 મિસ્સી (ના) એક ભતવું દાંતનું મંજન.
 મીઝ (ના) બીયાનો ગર્બ.
 મીઠડી (ના) બીલાડી, હોદાદણી, લંગર.
 મીચાહ (અ) બીલાડીના જોલવાનું અનુકરણ.
 મીચવું (કિ) બંધ કરવું. બીરવું.
 મીનબં (ના) મીનસ, રવલાવ. રંગ. ગરૂરી.
 મીનજ (પિ) તબિયતી. મગરૂપ રહેગુણી.
 મીનન (ના) માપ. સુમાર, અટકવ.
 મીનસ (ના) તોર. રવલાવ. મગરૂપી.
 મીનશી (વિ) મીનજ. તોરી. કોઢી.

મીઠ (ના) નજર, આંખ.
 મીઠ (ના) મીઠું, લવણ, લણ, લોણ, સેંધવ.
 મીઠડાં (ના) ઓવરણાં દેડ.
 મીઠડું (વિ) મીઠું, મિષ્ટ. મીઠું જોલનાર.
 મીઠબંદર (ના) આગર, મીઠું પડવાનું બંદર.
 મીઠાઈ (ના) સુખડી, મીઠાસવાળો જોરાક. પં.
 મીઠાઈવાળો (ના) સુખડિયો, કંદોઈ. કિત્તાવ
 મીઠા જોલું (વિ) મધુર ભાપણ કરનાર.
 મીઠાસ (ના) ગળપણું. મધુરતા, ભલાઈ.
 મીઠી (ના) કોઢી, ચૂમી, જોડી, ભેટ.
 મીઠું (ના) મીઠ (શબ્દ જુઓ), કરવું.
 મીઠું (વિ) મિષ્ટ, ગળ્યું, મધુર.
 મીઠો ભાત (ના) કેસરી ભાત, બીરંબ.
 મીરજો (ના) ગુચેલી ચોટલાની લટ.
 મીઠું (ના) સૂન્ય, પૂજ, વ.
 મીઠું મૂકવું (કિ) રદ કરવું, ટાળવું.
 મીઠળ (ના) એક ફળ.
 મીઠીઆવળ (ના) સોનામકી, સુવર્ણમણિકા.
 મીણ (ના) મધપૂડાની કણક. મધનો મેલ. [પહું.
 મીણ કપટ, મીણ કાપડ (ના) મીણ પાયલું ક
 મીણ થવું (કિ) એકરસ, પોણું થવું (બકાઈને)
 મીણનો માટી (ના) નમાલો પણ પરણેલો પુરુષ
 મીણખતિ (ના) ચૂતરની ઝીણી કાકડીની ચો
 મેર મીણ લગાડી કરેલી દોડી.
 મીણાવું (કિ) ભડી બઢું.
 મીણિયું (ના) મીણવાળો. પદાર્થ.
 મીણો (ના) ફેફ, અમલ, ઝેર.
 મીન (ના) માછલું, એક રાશી. હદ.
 મીનડી (ના) જિલાડી, મીની.
 મીનડું (ના) જિલાડું.
 મીનડો (ના) બલાડો, માનર.
 મીનમેષ (અ) ફેરફાર, વધવટ.
 મીનાકારી (વિ) મીનાની કારીગરીવાળું.
 મીની (ના) જિલાડી, વાધની તારી.
 મીનો (ના) એક ભતની ચિતકળા.
 મીનહી (ના) જિલાડી, જિલ્લી.
 મીમાંસા (ના) વિચાર. એક શાસ.
 મીયા (ના) સુસલમાનની અટક.
 મીર (ના) અમીર, સરદાર. બુદ્ધશાહ.
 મીસર (ના) એક ભતના પ્રારાણ. એક દેસ

મીસરી (ના) ખાંડ. સાકર.
 મીસી (ના) એક ભતતું હાંતતું મંજન.
 મ (પ્ર) કમ દર્શક. જેમ નવમું, દશમું.
 મો (ના) મુગટા, અરપર્શમાં પહેરવાનું રે-
 ફરમો (ના) કઢિયો, હાલો. [સમી વજ્ર.
 ફરર (અ) ખરેખર, નફી, ખાત્રીથી.
 મુકાદમ (ના) મુખી, નાએક. મારફતિયો.
 મુકાદમી (ના) મુકાદમનું કામ.
 મુકાબલે (અ) આગળ, સામે (સરખાવતાં).
 મુકાબલો (ના) સરખામણી. બરોબરી. સરસાઇ.
 મુકામ (ના) ઉતારો. રહેઠાણ. ધર. નિવાસ.
 મુકુટ (ના) મુકાટ, કિરોટ.
 મુકુટમણિ (ના) મુગટમાંનો મુખ્ય હીરો. મુખી
 મુકુર (નપ) આદર્શ, દર્પણ, આરસી. [માણસ.
 મુકુંદ (જા) વિષ્ણુ, કૃષ્ણ.
 મુકરેર (અ) નક્કી, ખરેખર. કાયમ.
 મુક્કી (ના) મુદિ, મુકીનો ધ્યા.
 મુક્કો (ના) બેરમાં ઉપાડેલી મુક્કી.
 મુલ (વિ) છટેલું, છાડવેલું. મોક્ષ પામેલું.
 મુલ (ના) મોલી, મોક્ષિતક.
 મુલનંદ (ના) મોક્ષાનંદ, મુક્તને થતો આનંદ.
 મુલ્તાદળ (ના) મોલી, મોક્ષિતક.
 મુક્તિ (ના) છૂટકારો મોક્ષ (એના ૪ ભેદ છે.
 સ્વોક્તા, ક્ષમીપતા, સદૃપતા અને સાચુ-
 મુક્તિપદ (ના) ક્ષણપદ, દૈનંદ્ય પદવી. [ન્યતાં].
 મુખ (નો) મોં, મોંદું અહરો. ખાંડ. દરવાજો.
 મુખ જીભાની (ના) મોંહાની સાક્ષી.
 મુખડું (ના) મુખ, અહરો, મોં.
 મુખતેસર (વિ) ટુંકું, સંક્ષિપ્ત.
 મુખત્યાર (વિ) સ્વચંત્ર. મુખત્યારી લેનાર.
 મુખત્યાર (ના) વકીલ, બીબીની વતી કામ
 કરનાર [ત્યાર પત્ર.
 મુખત્યાર નાયું (ના) વકાલત નાયું, અખ-
 ત્યારી (ના) સદર પરવાનગી, અખત્યારી,
 વિદિવાત.
 મુખાઈ (વિ) મોંઢે ચઢેલું, યાદ રાખેલું.
 મવાસ (શા) જે આધારી, મોં સુગંધી યાય
 તે પદાર્થો.
 મુર્વિન્દ (ના) મુગરૂપી કમળ.
 મિયો (ના) મુવમંદિરના સેવકોનો મુખી.

મુખી (વિ) નાયક, પટેલ. અગ્રેસર.
 મુખખાઈ (વિ) મોખખાતું (ફળ વગેરે.)
 મુખ્ય (વિ) શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ. આગેવાન. આગળ
 મુખ્યત્વે કરીને (અ) ઘણું કરીને. [પરતું.
 મુગટ (ના) મુકુટ, તાલ. તોરો.
 મુગડી (ના) નાનો મુગટો.
 મુગટો (ના) અરપર્શમાં પહેરવાનું રેસમી વજ્ર.
 મુગડી (ના) કાનનું એક ઘરેલું.
 મુગલ (ના) મુસલમાનની એક ભત.
 મુગલાઈ (ના) મુગલનું રાજ, બાદશાહી કાંઠમાઠ.
 મુગાસાડી (ના) ચોકડીદાર મુગટો (જીનો.)
 મુગટ (ના) મુકુટ, તાલ.
 મુગ્ધા (ના) યુવા અવસ્થામાં આવતી સ્ત્રી.
 મુચકુન્દ (ના) માન્ધાતાનો પુત્ર.
 મુચરકો, મુચલકો (ના) હાથ જમીનનું ખત.
 મુજ (સ) મમ, માડું, મળ.
 મુજલુ (ના) અમુજલુ, ગલરામણ.
 મુજબ (અ) પ્રમાણે, પેઠે. લેખે.
 મુજમુદાર (ના) મળમુદાર.
 મુન્દે (અ) મળદે, હિસાબમાં.
 મુન્દો (ના) સલામ, શુભિકાનું બેસીને ગાઉંતે.
 મુન્હામત (ના) દીકા. અટકાવ.
 મુન્હા (ના) હિસાબ, લેખું, દરકાર. હરકત.
 મુન્હિયો (ના) બટક, જનોઈ લેનાર બાલક.
 મુઝવણ (ના) અઠ્ઠામણ, લરામણ.
 મુઝાર, (અ) મોઝાર, માં.
 મુઝારો (ના) એક રોગ. એક ભતતું કોડિયું.
 મુઝાલું (કિ) અકળાવું. કંટાળવું.
 મુઝી (ના) મૂઝી, મુદિ. (અ) રંડાઈ.
 મુઝો (ના) મોઢી મૂઝી, ખાચકો.
 મુઝદાર (વિ) મુઝદાળ, મરણ તોલ. અસકત.
 મુઝદારસીંગ (ના) એક ઔપધિ.
 મુઝદું (ના) રાખ, પ્રેત, લાસ, લોચ.
 મુઝિયો (ના) નાની સોઠી.
 મુઝી (ના) ડોઝી. ચોટી. પુછ. ગળચી.
 મુઝો (ના) મૂઝો. મોમણ કે સેફ દ્રવાનું માપ.
 મુઝડ (ના) ડોઝું, માથું. [રપ શેર મુંબઈમાં.
 મુઝરત (ના) ચોક્કસ. હલમત.
 મુઝડમાળો (ના) મોથાની માળા
 મુતલક (અ) જરૂર, બીલકુલ. સુદ્ધ.

મુતવલ્લી (ના) વ્યવસ્થાપક, કારભારી. 'ટ-
મુતાલિક (ના) નાયબ દિવાન [રૂઠી (અંગ્રેજી).
મુદત (ના) કરાવેલો વખત. વાયદો.
મુદતસર (અ) મુદતે, વખતસર.
મુદામ (વિ) હાથેસરું, ચાલુ.
મુદિત (વિ) પ્રસન્ન થયેલું, હાપિત.
મુદત્ત (ના) મૂળ થાપણ મુદી.
મુદલ (અ) સમૂહ, તમામ, બીલકુલ.
મુદો (ના) પત્તા, મૂળ.
મુદ્રા (ના) ચિહ્ન. મોહર છાપ. વીડી. સિક્કો.
બીબાં. એક યોગ ક્રિયા.
મુદ્રાંકિત (વિ) બીબાંથી છાપેલું.
મુદ્રાલય (ના) છાપખાનું, પ્રેસ [અંગ્રેજી].
મુદ્રિકા (ના) મુદ્રા, વીડી.
મુનશી (ના) મંત્રી, સેક્રેટરી. શિક્ષક.
મુનસફ (ના) સબજજ, તાલુકાનો દિવાની ન્યા-
મુનસફી (ના) મુનસફતું કામ. વિચાર. [યાધીરા.
મુનાસબ, મુનાસિબ (વિ) વાજબી, યોગ્ય, ધ-
મુનિ (ના) ક્રમિ. મનનશીલયોગી. [દિત.
મુનિવર (વિ) મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ.
મુનિવ્રત (ના) મૌન. અબોલાં.
મુનીમ (ના) સુખ્ય મેહેતો. કારભારી.
મુનીમગીરી, મુનીમી (ના) મુનીમતું કામ.
મુન્ય (ના) મૌન, મૂંગાપણું.
મુફલસ (વિ) ગરીબ, લાચાર.
મુફલસી (ના) ગરીબાઈ, લાચારી.
મુખારક (વિ) આપાદ. સુખી. કપ્યાણકારી.
મુખારકબાદી (ના) શાબાશી. ફતેહની ખુશાલી.
મુમુઝુ (વિ) મોઢીની ઈચ્છા રાખનાર.
મુમ્બ (ના) એક ભંતનો મલમ.
મુર (ના) નરકાસુરનો પ્રધાન.
મુરથી (ના) મરથી, ફટકી.
મુરચંગ (ના) મોરચંગ, એક વાળું.
મુરખી (ના) વરિલ. પોસિન્દો.
મુખ્ખો (ના) ખાંડની ચાસણીમાં બોબેલો.
મુરકી (ના) પાંસડી, ખંસી. [પદાર્થ.
મુરલીધર (ના) કૃષ્ણ.
મુરવત (ના) મોલકો. અદાપ.
મુરાદ (ના) હમેદ, પ્રચ્છા. આરાં.
મુરાતિ (ના) મુર દેવને મારનાર કૃષ્ણ.

મુલવ. (ના) દેશ. રાજ્ય.
મુલખગિરી (ના) મુસાફરી, પ્રવાસ, ગણ
મુલતવી (અ) મોઢું, રૂખી મૂઢેલું.
મુલતાન (ના) પંજબનો એક પ્રાંત.
મુલતાની (વિ) મુલતાનનું.
મુલાઈમ (વિ) નરમ. કુમળું. મુવાળું.
મુલાકાત, મુલાકાત (ના) મેલાપ. ભેટ.
મુલાજો (ના) નાદબ, મર્યાદા.
મુદામ (વિ) સરસ, સફેદ, ઉત્તમ.
મુલામ, મુલામો (ના) ઢોળ. ગિલિટ [અંગ્રેજી.
મુલ્લાં (ના) હોતાઓનો ધર્મોદ્દેશ. મોઢું.
મુલ્લો (ના) પુછ, ચાપણ.
મુનાબો (ના) નિમાબો, વાળ, બાલ, કેશ.
મુરકે ખાંપણું (કિ) હાથને વાંસા સાથે બંધ
મુરકેલ (વિ) અધડું. અશક્ય.
મુરફેલી (ના) મુસીબત. મેહેનત.
મુષિ (ના) મૂઠી, મુઠ્ઠી.
મુષિક (ના) કંસરાળનો એક મંદલ.
મુસદી (ના) મુતસદી, મુસદો લખનાર. કા
મુસદો (ના) ખરડો. રીતસર લેખ. [કિ
મુસલમાન (ના) મહમદમતાનુયાયી, ચવન.
મુસલમાની (વિ) મુસલમાન સંબંધી.
મુસલમાની (ના) મુસલમાન ચોરત.
મુસળ (ના) મુસળું. બલરામતું આયુધ.
મુસળખંડી (ના) ચોખા, ભૂત.
મુસળધાર (વિ) ભડીધારવાળો (વર્ધાઈ.)
મુસળરનાન (ના) ગંને તેમ નહાવું તે.
મુસળી (ના) એક ભંતની ઓપધિ (કાળી વ
'યા ઘોળી.)
મુસળું (ના) સાંધેલું. પાંડવાનું ઓળર.
મુસાફર (ના) પ્રવાસી, વટમાલું.
મુસાફરી (ના) પ્રવાસ, દેશાટણ.
મુસાશે (ના) પગાર.
મુસાદિબ (ના) મિત્ર, સાથી.
મુસિબત (ના) મુરફેલી, મેહેનત.
મુસ્તકીન, મુસ્તકીમ (વિ) મનખત, મક્કમ
મુદત્ત (ના) શુભસમય. આરંભ. બે મુદતો વખ
મુક (વિ) મૂંઝું, વાચા ધગરતું. [અધરા
મૂકલું (કિ) રાખતું, પૂરતું તલતું, છાંતું સે
પણું. મોઢલતું.

મૂકાવણું (કિ) છોડાવણું, મૂકે તેમ કરવું.
 મૂકાણું (કિ) છટણું. છોડાણું. નરમ થવું.
 મૂકું (વિ) મૂક, બોલી ન શકવું. ગુપચૂપ.
 મૂકું (કિ) મૂકવું, છોડવું.
 મૂક (ના) શ્મશ્તુ, ઉપલા હોઠપરના વાળ.
 મૂકો વાળ (ના) ઘણાજ, ખ્યાલો મનુષ્ય.
 મૂકાળો, મૂકો, (વિ) મૂકવાળો.
 મૂક (વિ) કમ અક્કલનું. ગુપ.
 મૂક (ના) મૂઠી, ચોટ. એક દાવ. મૂઠીમાં રહેતો હાથિયારનો ભાગ.
 મૂકિયું (ના) મૂઠીથી વાળાને કરાતો એક ખો.
 મૂઠી (ના) મૂઠિ. મૂઠો (ના) મોટી મૂઠી. [રાક.
 મૂઠણું (ના) મુદ્દન, ચાલ, સંસ્કાર. હનમુત.
 મૂઠણું (કિ) મોટાણું. છુટણું ચેલો કરવો.
 મૂઠણું (કિ) મોટાણું. છુટણું ચેલો થવું.
 મૂઠિયો (ના) માથું મૂઠેલો સાથ.
 મૂઠ (વિ) ગણ, મૂર્ખ, જડ.
 મૂઠમત્રી (વિ) જડમુદિતું.
 મૂતર (ના) મૂત્ર, પેશાબ, ડરાકી.
 મૂતરડી (ના) મૂત્રી, પેશાબ ખાતું.
 મૂતરણું (કિ) પેશાબ કરવો.
 મૂતરાણી (ના) છદ્મિ, ઉપરથ.
 મૂતરાણું (વિ) પેશાબની હાલતવાળું.
 મૂતરાવણું (કિ) મૂતરે તેમ કરવું.
 મૂતરિયું (ના) મૂતરવાતું વાસણ. [જગા.
 મૂત્રપિંડ (ના) લોહીથી પેશાબ ભરેલો થવાની.
 મૂત્રાશય (ના) મૂતરની કાચલી, કુકડો.
 મૂર્ખ (વિ) અવાણ. અવિચેકી. મૂઠ.
 મૂર્ખાઈ (ના) મૂર્ખતા, બેવકૂફી.
 મૂર્છાતા, મૂર્છા (ના) બેચુદ્ધિ, બેહોશી.
 મૂર્છાંગત, મૂર્છાંત (વિ) બેભાન, અચેત, બે.
 મૂર્તિ (ના) પ્રતિમ, છબી. બાવણું. હિંદી.
 મૂર્ધન્ય (વિ) મૂર્ધારથાનના અક્ષર.
 મૂર્ધા (ના) માથું, મસ્તક.
 મૂલ (ના) મૂલ્ય, કીમત, ભાવ. પરીકા. પ્રાણી.
 મૂલદાર (વિ) કીમતી.
 મૂળ (ના) માત્ર ગાળવાની, કુલ્લી. ખીણ.
 મૂળક (ના) જંદર.
 મૂળ (ના) મૂલ. જાડનો લોંચમાંનો ભાગ.
 એક નક્ષત્ર, પાંચો, આદિ. દીકા વગર.

રનો-ગ્રંથ. ભણાણ. ઘાત. નદી નીચવા.
 નું સ્થળ. પાંચનો સંકેત.
 મૂળપીડિકા (ના) આગામી સમાચાર.
 મૂળપુરુષ (ના) જેથી વંશની ઉત્પત્તિને પુરુષ.
 મૂળાક્ષર (ના) મૂળ સ્વર તથા વ્યંજન.
 મૂળિયાં, મૂળી (ના) મૂળ તરફના રેસા.
 મૂળે (અ) શરૂઆતમાં.
 મૂળો (ના) કંદવાળી ભાજી, એક શાક.
 મૂળ (ના) હરણ, કુરંગ, વાતાણ, અગ્નિનયોનિ.
 મૂળજળ, મૂળતુણા (ના) જાડવાં.
 મૂળનાલી (ના) કરતુરી.
 મૂળયા (ના) શિકાર, પારથ.
 મૂળધાંચન (ના) ચંદ્રમાં દેખાણું મૂળનું ચિહ્ન.
 મૂળલી (ના) હરણી. [ખજાણી સ્ત્રી.
 મૂળલોચના, મૂળલોચની (ના) મૂળના જેવી આં.
 મૂળસર, મૂળશીર, મૂળશીર્ષ (ના) એક નક્ષત્ર.
 મૂળાંક (ના) ચંદ્ર.
 મૂળાર્ક્ષિ (ના) હરણના જેવી આંખવાળી સ્ત્રી;
 મૂળી (ના) હરણી. [મૂળનેણી.
 મૂળેંદ્ર (ના) સિંહ.
 મૂળાલ (ના) તંતુ.
 મૂળમય (વિ) માટીરૂપ. માટીના.
 મૂત (વિ) મૂલેણું, નષ.
 મૂતક (ના) મૂલેણાણું. મરનાર.
 મૂતાશોચ (ના) મૂલેણાણું સૂતક.
 મૂતિકા (ના) મટાડી, માટી.
 મૂત્યુ (ના) મોત, મરણ, નિધન, અદર્શન.
 મૂત્યુલોક (ના) પૃથ્વીપરના પ્રાણી, આલોક.
 મૂર્દંગ (ના) પખાલ, પખવાલ, એક વાદ્ય.
 મૂદ, મૂદલ (વિ) કોમળ, કુમળું, નરમ.
 મૂડક (ના) મરુદક, દેડકો.
 મૂદો (ના) ઘેટો, ગાડર.
 મૂદી (ના) મેધી, એક ગાડ.
 મૂદો (ના) પરમુદી. ઘડતું સત્ત્વ.
 મૂ (ના) મેધ, મેહ, વર્ષાદ. નાક, અમલ, અ.
 એજ પાંચમે મહિનો.
 મૂક્ષણ (ના) કંસાર હાલવાનો ચાટવો.
 મૂખ (ના) ખીલી. ચૂક. મેખ.
 મૂખચું (ના) લોંચમાં હાલવાની દીવી.
 મૂખળ, મૂખળા (ના) એક જાળાર. કંદોરો.

મેખાન્તર (ના) મિરા, ખાહાણું.
 મેગળ (ના) મદગેળ, હાથી, માતંગ.
 મેધ (ના) વદિયું. વર્ષાદ.
 મેધધનુષ (ના) આકાશમાં દેખાતું ધનુષ્ય.
 મેધમાળા (ના) વાદળાં.
 મેધરાત્ર (ના) ઇંદ્ર. વર્ષાદ.
 મેધાડમ્બર (ના) ધનવેર આકાશ. છત્રી-
 મેચકુર (ના) છોકરું. [વાળી અંખાડી.
 મેજ (ના) ટેબલ.
 મેજખાન (ના) પરોણા. જમવા આવનાર.
 મેજખાની (ના) ઉભણી, જ્યાદત.
 મેજ્જર (ના) દસ્તાવેજ. પંચનો લેખ.
 મેડક (ના) મણક, દેડકો, દાદુર.
 મેડી (ના) નાનો માળ. (ધરનો).
 મેડો (ના) માળ, ધર. માળિયો.
 મેટો (ના) મેષ, ઘેટો, ગાડર.
 મેણું (ના) ટોણું, માર્મિક વચન.
 મેધિયા(ના)અનાજમાં ભજેલા મેથી જેવા દાણા.
 મેધિયું (વિ) મેથી વગરના સંભારવાળું. મેથી-
 મેથી (ના) એક વસાણું. [વાળું.
 મેદ (ના) હાડકાનો માવો. ચરખી.
 મેદની (ના) આલમ, લોક. લીડ, ઠઠ.
 મેદાન (ના) ખુલ્લી જગા. રણભૂમિ.
 મેદિની (ના) પૃથ્વી.
 મેદી (ના) મેંધી, એક રંગતું ઝાડ.
 મેદો (ના) પરસુદી, નિસારતો. મેદો.
 મેધી, મેધ્યા (ના) મેદી, મેંદી, એક ઝાડ.
 મેનકાત્મન (ના) ગિરિન, પાર્વતી.
 મેના (ના) કોડિલ, કોયલ, સારિકા.
 મેનો (ના) મ્યાનો. પાલખી.
 મેમાન (ના) પરોણા.
 મેર (અ) મર, છાને, ભલે ઈંડ અર્થે.
 મેર (ના) ખાનુ, તરફ, પાસું. મેર. મેટા મ-
 મેરાઈ (ના) દરજ, સૈ. [ભુકા. સૂર્ય.
 મેરાયું, મેરિયું (ના) દીવાળીનો સાંકાનો દીવો.
 મેર(ના)મિત્ર, સોખતી, એક પર્વત. [એક રમત.
 મેલ (II) મળ, કચરા.
 મેલવું (કિ) મૂકવું પહોંચાડવું. મોકલવું.
 મેલાણુ (ના) પગલાં, ડગલાં.
 મેલાપ (ના) મિલાપ, મેટ.

મેલીચિદા (ના) ભૂતપત્રીત સંબંધી કળા.
 મેલું (ના) ભૂત, આહું.
 મેલું (વિ) મલિન, ગંદું. કપડી.
 મેલ્લો (ના) મોલ્લો, મોહોલો.
 મેવલો (ના) રેહ, વર્ષાદ.
 મેવાડ (ના) રાજપૂતાનાનો એક ભાગ.
 મેવાડા, મેવાડી (વિ) મેવાડના.
 મેવાડો (ના) એક રાગ.
 મેવાસ (ના) મહીકાંઠો. હુંગર કેતરની ન
 મેવાસી (વિ) મહીકાંકાના કોળી. લયારા.
 મેવો (ના) લીલાં સૂકાં ફળ.
 મેષ (ના) મેટો, ઘેટો. એક નરિ.
 મેષો-મેષ (અ) અંખ મીચવીને ઉધાડવી
 મેસ (ના) કાળજી.
 મેસરી (ના) વાણીયાની એક જાત.
 મેસુર (ના) એક મીઠાઈ.
 મેહ, મેહલો (ના) મેધ, વર્ષાદ.
 મેહેણું (ના) ટોણું, મર્મવચન.
 મેહેતર, મેહેતરાણી(ના)ઘેરનો મુખી, ધેડી(કમે)
 મેહેતલ (ના) મુદત, વખત.
 મેહેતાલ (ના) ઉપાધ્યાય, ગુરુ, મારતર.
 મેહેતાબ (ના) ચંદ્ર, ચાંદ. બપોરિયું.
 મેહેતો(ના)મેહેતાલ. ગુમાસ્તો. ગૃહસ્થ બ્રાહ્મણ
 મેહેનત (ના) શ્રમ. ક્ષ. કામનો બદલો.
 મેહેનવું (વિ) મેહેનત કરનાર.
 મેહેર (ના) કૃપા, માયા.
 મેહેરખાન (વિ) કૃપાળું માયાળું. મુરખી.
 મેહેરખાની (ના) કૃપા, દયા, માયા.
 મેહેરમ (ના) પ્યારી ચીજ.
 મેહેરાબ (ના) કમાનદાર આકૃતિ.
 મેહેરામણ (ના) સતુદ્ર.
 મેહેલ (ના) રાજમંદિર, ડરખાર. હવેલી.
 મેહેસુલ (ના) કર, જગાત.
 મેળ (ના) રોજનો જમાખર્ચ. મેળવણી. અ
 વસ્થકતા. ગણતી. રોજમેળ.
 મેળવણુ (ના) મેળવેલું તે. આખરણ.
 મેળવણી (ના)મેળવણુ. સરવાળો. [હ કરવે
 મેળવયું(કિ) એટલું કરવું. ઉમેરવું. કમાવું, સં
 મેળા (ના) સ્ત્રી. જેમ "મૂઠ મેળા ને પાપડી
 મેળવું (કિ) મેળવવું.

મોણ (ના) મોણ, આઠામાં નંખયલું તેલ કે
ધીનું મિશ્રણ.
મોત (ના) મૃત્યુ મરણ, નિધન. રંકટ
મોતિયાં (ના) ટાંટિયાં, બળ, હાંભે [નીસ.
મોતિયું (ના) છાપરાના છેડાનું પટિયું, કાર-
મોતિયો (ના) એક મોગરો. મોતિયે. શકિત.
મોતી (ના) મૌકિતક, એક રત્ન. ક્રિડિયા.
મોતી ચૂર (ના) ઝીણી કળીના લાક.
મોતિયો (ના) આંખની કીકાનો રોગ. ફેલ્લો.
મોતી જેલું બિંદુ.
મોથ (ના) શુદ્ધ ધાસનો કંદ, એ. આપધ.
મોદ (ના) આનંદ, ખુશી, આમોદ.
મોદક, મોદિક (ના) લાડુ (ખાવાના).
મોદી (ના) ખોરાકી વેચનાર. કોઠાર,
મોદીખાનું (ના) લક્ષ્મીને ખોરાક આપવાની જગા.
મોખેત, મોખેદ (ના) અધ્યાદ, પારસીનો ગોર.
મોલ (ના) ઘરનું સહુથી બેચું આડુ, લાકડું.
મોલી (વિ) વડિલ. [ભરખોળ,
મોલો, મોલો (ના) દરજ્જો, વળ, માન,
મોમ (ના) મીણ.
મોમડો (ના) ધુરને મોઢે બાંધવાનું ગાળિયું.
મોર (ના) મયુર, એક પંખી. આંબામાં ફૂલ,
મોર (અ) પહેલાં, આગળ.
મોરચંગ (ના) દાંતથી વગાડવાનું એકવાળું.
મોરચી (ના) આફરો. મરકી, અધોક, કોલેરા
મોરચો (ના) કોટપર તેણ રાખવાની જગા.
દરવાળે. ગોપુરનું ધાણું.
મોરટ (ના) શેરડીનું મૂળ.
મોરડ (ના) લળિયાં. મોરસ.
મોરડુચુ (ના) એક ભતનો ખાર.
મોરલી (ના) મુરલી, વાંસલી. છોડિયાં.
મોરલણ (ના) આખરણ. તરત સળગે એવાં
મોરલણ (કિ) જમાવણું, આગરણું.
મોરણું (કિ) મોર આવવાં. (ઝાડને).
મોરસ (ના) દરિયાકાંડાનો એક છોડ.
મોરાખી (ના) ખાતમીદાર, શુનેગારને પકડી
રોડિયાં (ના) ઘરો, દોરિયો. [દિનાર,
મોરી (ના) નીક, ગટર.
મોરો (ના) અસ્તાઈની તુક (ગાયનમાં).
મોલ (ના) તુલ, કરાણું.

મોલવડ (ના) કુરાનની સરેહનું પ્રમાણ બતાવનાર
મોલ્લો (ના) એક ભતની આતશબાજ.
મોવાળ (ના) ઘરોબો, ધરુવર.
મોવાળો (ના) નિમાળો, વાળ, બાલ, ફેરા.
મોલું (કિ) અનાજને તેલ દીવેલથી દરમોડ.
મોસમ (ના) રત, ઋતુ, સમો.
મોસમ્બી (ના) એક ભતની નારંગી. [આવના
મોસલ (ના) વાઈટ, સરકારી હુકમથી તેલ
મોસાળ (ના) માનું પીએર, મામાનું ધર.
મોસાળિયાં (ના) મોસાળ તરફનાં માણસે
મોસાળું (ના) રામેર. શુભ અવસરે મોસા
બધી અપાતી સોગાત.
મોહ (ના) ચિત્તાર્ધણ. માયા, અજ્ઞાન. મુઠ
મોહક (વિ) મોહ પમાડનાર. [એક વિક
મોહન (ના) મોહ પમાડવાની ક્રિયા. કૃપા
મોહકમ (વિ) ઘણું, મોટું. [મોહ
મોહનમાળા (ના) સોનાના દાણાની કંઠી.
મોહળત (ના) પ્યાર, સ્નેહ, પ્રીતિ.
મોહડું (કિ) મોહ પમાડવો.
મોહિત (વિ) મોહ પામેલું.
મોહિની (ના) મોહ પમાડનારી નારી. [સીક
મોહોર (ના) એક સોનાનો સિક્કો. સહી છાપ
મોહોરમ (ના) મુસલમાનનો એક મહિનો. તાશુદ
મોહોર (ના) સેવનનું સોકડું. શોભિતું મ
મોહોલ (ના) મેહેલ. હવેલી. [નુપ્ય
મોળ (ના) મોંમાં છૂટી ફીકાસ. હાર. ઉદાણી
મોળવું (કિ) કાપવું, સમારવું.
મોળાઈ (વિ) મામાસંબંધી.
મોળી (વિ) ચણાના લોટનો એક ખોરાક.
મોળું (વિ) ફીકું. સ્વાદ ધગરનું. કંડું.
મો (વિ) કુમળું. ખાવાની લણતાવાળું.
મોડું (વિ) બુલ્બુલિત, લીખાડ.
મોડો (ના) એક ઝાડ.
મોન (ના) અળોલા.
મોવર, મોવેર (ના) મહુવર, હુમડીનું વાન
મ્યાન (ના) આમડે મહેલું લાકડાનું થ
આંકોશ. હદ.
મ્યાનો (ના) એક તરેહની બંધીઆર પાકખી
મ્યુનિસિપાલિટી (ના) શહેર સુધારા આ
મ્યેચ (વિ) અનાયે ચવન. દિંદુરધનની બહાર

ય.

૧ (ના) રક મો વ્યવન. કવિતાનો એક ગણ.
(આ) વ્યવન નેમ. યશ-જશ; યમુના-જ-
(સ) ને. [મુતા.
(ના) કુખરનો સંહાર સંવાળનાર એક
કાણી, યક્ષિણી (ના) યક્ષની સ્ત્રી. [નતિ.
યજન (ના) હોમ, યજ્ઞક્રિયા. પૂજન.
યજમાન (ના) યજ્ઞ કરનાર. આશ્રયદાતા. શેઠ.
યજમાનિયો (ના) યજમાન પૂજિતવાળો મિશ્રક.
યજમાનરૂતિ (ના) ધર્મક્રિયા કરાવવાનો ધર્મા.
યજ્ઞ (કિ) પૂજનું. હોમ કરેલો. [શિરપટું.
યજ્ઞવેદ (ના) ચાર વેદમાંનો બીજો વેદ.
યજ્ઞવેદી (ના) યજ્ઞવેદનો જ્ઞાનયાત્રી બ્રાહ્મણ.
યજ્ઞ (નં) હોમ, યાગ. એક વેદિક કર્મ.
યજ્ઞસ્વામ્યણુ (ના) અગ્નિરૂપી નારાયણ. વિષ્ણુ.
યજ્ઞરાણા (ના) યજ્ઞ કરવાનું ટેકાણું.
યજ્ઞોપવિત, (ના) જ્વોર્ધ.
[તિ (મા) વિરામ, શાંતિ. (કવિતામાં).
[તી (ના) મનને નિયમમાં રાખનાર, વશી. ને-
[રિચિત્ (અ) કંઈક, જરા, લેશ. [નસાણુ.
[ન (ના) મેહેનત, શ્રમ, હથોળ.
પ્રથા (અ) ઈવ, જેમ, ચેટ. પ્રમાણે.
યથાન્યાય (અ) ન્યાય પ્રમાણે.
યથામતિ (અ) જેટલી હિદ્દિ આલે તે પ્રમાણે.
યથાયુક્ત, યથાયોગ્ય (અ) ધટ તેમ, જથાભેગ.
યથારુચિ (અ) મરજી મુજબ, પસંદગી પ્રમાણે.
યથાર્થ (અ) આખેહૂબ, ખરેખર.
યથાવિધિ (અ) શાસ્ત્રવિહિત ક્રિયા પ્રમાણે.
યથેચ્છ (અ) ઈચ્છા પ્રમાણે, મરજી મુજબ.
યથોક્ત (અ) જેમ કહ્યું હોય તેમ.
યદ્યપિ (અ) ભેકે.
ચન્ત્ર (ના) સંચો, સંચો. જન્ત્ર, ચિત્ર.
ચમ (ના) જમ, ધર્મરાત્ન. ચોગતું, એક અંગ.
[મિ (અ) જેમ, જે રીતે.
[મક (ના) કવિતાનો એક શબ્દાલંકાર, શબ્દક.
[મન (ના) કલ્યાણ રાગનો એક લેદ. નિય-
નિપાદા (ના) મોતનો કાંસો. [મન.
વ (ના) જવ, એક ધાન્ય.
વન (ના) અનાઈ, હિંદુ ધર્મ ન મોતનાર.
વસા (ના) જસા, શ્રીતિ. ક્ષેત્રે, સુખપ્રાપ્તિ.

યશસ્વી (વિ) શ્રીર્તિવંત, નામાંકિત. યશ મેળવનાર.
યા (અ) વા, અથવા, કે, અગર;
યાદૃત (ના) માણેક.
યાદુની યાદુદી (ના) ભાંગનો પાક.
યાગ મા) બળીદાન. યજ્ઞ, સવ, અશ્વર, સ-
મન્ત, મખ, કંટ, હોમ.
યાચક (ના) માંગણ, મિશ્રક, વનીયક.
યાચન (ના) લીખ. પ્રાર્થના, માંગણી.
યાચક (કિ) માંગણું, કરગરતું.
યાજ્ઞસ્વય (ના) એક ઋષિ.
યાજ્ઞિ (ના) યજ્ઞ કરનારો બ્રાહ્મણ. [કારણા.
યાતન (ના) નરક સંબંધી દુઃખ, યમની સન્ત,
યાતનહેદ (ના) મરણ પછી ફરી જન્મ થતાં
રૂપી જીવને રહેવાનું જોળિયું.
યાત્ર (ના) જત્રા.
યાદ (ના) સ્મરણ. કહેણ. યાદી, ટીપ.
યાદારી, યાદગીરી (ના) સ્મરણ. નામ. ધ્યા-
ની એધાણી.
યાદોસ્ત (ના) સ્મરણશકિત. ટિપ્પણ.
યાલ (ના) જલદ, યદુરાજના વંશજો.
યાદ (ના) ટીપ. સ્મરણપોથી.
યાન (ના) વાહન. ગમન.
યાને (અ) અથવા, વા, કે.
યાનિક (વિ) સાંચા સંબંધી.
યામ (ના) જમ, પોહોર. અટકાવ.
યામિની (ના) નમિની, ચૂત્રી, રાત.
યાર (ના) હોરત, મિત્ર. જર, હપપતિ.
યારજ (વિ) પ્રેમી. રડીખાન.
યારી (ના) હોસ્તી, રનેણ. ખાર જરી.
યાર (ના) કેશવાળી, યોડાની ચોટલી.
યાવક (ના) બાફેલું અનાજ, છુપરી.
યાવત્ (અ) ન્યાંચુધી, જિહ્વાંતક, જોપર્થત.
યાવન (ના) લોખાન, હેદ.
યાવની (વિ) યવન સંબંધી.
યાસ (ના) ધુમાસો, એક વનરૂપિ.
યાદુદી (ના) હિંદિયાનો રહેવાસી.
યાદુદન (ના) યાદુદીની સ્ત્રી.
યાદોમ (અ) એકદમ, મ છિયાં યદને.
યુક્ત (વિ) બેડાચ્છ. યોગ્ય, લાયક.

યુક્તિ (ના) જુક્તિ, શોધકબુદ્ધિ. હિંમત. 'ઉ-
'પાય. કાયતરૂં.

યુગ (ના) જુગ, (કૃત, ત્રેતા, દ્વાપર અં. દલિ)
સુદિના ચાર કાળ વિભાગમાનો ફરક.

યુગલ, યુગલ, યુગ્મ (ના) જોડું. દંપતિ.

યુધામન્યુ (ના) પાંચાળનો ખડિયો રાજા.

યુદ્ધ (ના) યુદ્ધ, સંગ્રામ, લડાઈ.

યુદ્ધિષ્ઠિર (ના) ધર્મરાજ, (પાંડવમાં પ્રહુથી)

યુનાની (વિ) યુનાન દેશનું [દિશા].

યુયુત્સુ (ના) ધૃતરાષ્ટ્રની રાખેલીનો દીકરો.

યુધાન (ના) સાયકી, અર્જુનનો શિષ્ય.

યુવતી (ના) તરુણી, જુવાન સ્ત્રી.

યુવરાજ (ના) પાટવી કુંવર.

યુવા (વિ) જુવાન.

યુવાવસ્થા (ના) જોખન, તારુણ્ય, જુવાન.

યૂથ (ના) ટોળું, સમૂહ.

યૂથનાથ, યૂથપ (ના) ટોળીનો હપતી હાવી.

યૂથિકા (ના) જુદી, ગણિકા, એક વનસ્પતી.

યૂપ (ના) પારસીપથો, બ્રહ્મદાર.

યૂરોપ (ના) પૃથ્વીનો એક ખંડ.

યૂરોપિયન (વિ) યૂરોપખંડનું.

યોગ (ના) જોગ, ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ. રાગ.

દિનિયા યોગ. (ન્યેતિવના) એ રા છે.

નિઃકુલ, પ્રીતિ, આયુષમાન, સૌભાગ્ય શો-

ભન, અતિગંડ, સુકર્મી, ધૃતિ, શક્તિ, ગંડ,

વૃદ્ધિ, ધ્રુવ, વ્યાધાત, હર્ષણ, વજ્ર, સિદ્ધિ,

વ્યતીપાત, વરિષાણુ. પરિધ, શિવ, સિદ્ધિ,

સાધ્ય, શુક્લ, શુભ, બ્રહ્મ, ઐશ્વર્ય, વૈષ્ણવિ.

યોગરૂઢ (ના) શબ્દની એક ભૂતિ.

યોગાંગ (ના) યોગસાધના અંગો. એ આઠ

છે (આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, યમ,

નિયમ, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ).

યોગાભ્યાસ (ના) અષ્ટાંગ યોગનો અભ્યાસ.

યોગાયોગ (ના) અનુકૂળ અને પ્રતિકૂળ વખત.

યોગાસન (ના) યોગ સાધવા બેસવાની રી-

તિ. એ આસન ૮૪ છે. (સિદ્ધ પદ્મ, કૃત,

વીર, પવનમુક્ત, વામપાદ પવનમુક્ત, દક્ષિ-

ણપાદ પવનમુક્ત, ધીર, દક્ષિણપાદ ધીર,

વામ શ્વાસગમન, દક્ષિણ શ્વાસગમન, પ-

શ્વિમતાન, વાતાયન, મહુર, મન્સ્યેન્દ્ર, અ-

ર્ધપદ્મ, કુન્કર, ગોરખ અથવા ભટ્ટ. ૦

પદ્મ, અર્ધપાદ, પૂર્ણપાદ, દક્ષિણ

અર્ધ, વામપાદ, દક્ષિણપાદ, ધનુષ,

પાદશિર, દક્ષિણપાદશિર, દ્વિપાદશિર

૨, વૃક્ષ, અર્ધવૃક્ષ, ચક્ર, તાડ, વામર

પાદ, દક્ષિણચતુર્થાંશ, ત્રિવિધનુષ, વ

દ્ધ, દક્ષિણસિદ્ધ, સ્વરિતક, રિયતવિં

રિયતવિવેક, વામતર્ક, દક્ષિણતર્ક,

નિઃશ્વાસ, અર્ધચર્મ, ગરુડ, સિંહ,

ત્રિકોણ, દક્ષિણત્રિકોણ, પૂર્ણત્રિકોણ

ચૈના, વામપાદ ત્રિકોણ, દક્ષિણપાદ

ણ, પૂર્ણપાદ ત્રિકોણ, વામભુજ, દર્દિ

જ, વામહસ્ત ભયંકર, દક્ષિણહસ્ત

વામ અર્ધપદ્મ, દક્ષિણ અર્ધપદ્મ, ૨

વામઅંગુષ્ઠ, દક્ષિણઅંગુષ્ઠ, ન્યેષ્ટિ,

અર્ધપાદ, દક્ષિણ અર્ધપાદ, વામ હસ્ત

દક્ષિણ હસ્તભુજ, હસ્તભુજ, વામ

દક્ષિણવક્ત્ર, વામભ્રુ, દક્ષિણભ્રુ, પા

ખા, દક્ષિણશાખા, ત્રિરતંભ, વામપા

ખાતગમન, દક્ષિણપાદ આપાતગમન,

હસ્ત ચતુર્કોણ, દક્ષિણહસ્ત ચતુર્કોણ

ને અર્ધ તર્કાસન).

યોગિની (ના). જોગણી, હપદેશી. [૫

યોગી (ના) જોગી, યોગ જેને રિદ્ધિ થયો

યોગેશ્વર (ના) યોગીના ઉશ્વર, શ્રીકૃષ્ણ.

યોગ્ય (વિ) ઘટતું, લાયક. માફક. પાત્ર.

યોગ્યતા (ના) લાયકી. પ્રતિષ્ઠા. પદવી.

યોગ્ય (ના) યોગ્યતા કરનાર, રચનાર.

યોગ્ય (ના) આર શાઠ.

યોગ્યગંધા (ના) સત્યવતી, વ્યાસની મા

યોગ્યપૂર્ણિ, યોગ્યવલ્લી (ના) મહા, એક ઔષ

યોગ્ય (ના) ગોઠવણ, રચના. કરામત. કર

યોગ્ય (કિ) જુક્તિ કામે લગાડવી જુદો

કરવો. જોડવું. નીમવું. બેસાડવું.

યોધો (ના) જોધો, સુદમાં મર્યાદા, લડક

યોગિ (ના) ભગ, સ્ત્રીની છાતી ઉંદ્રી. ૨

ભૂતિ. અવતાર.

યોગ્ય, યોગિત્, યોગિતા (ના) સ્ત્રી, નારી.

યોગ્ય (ના) જોખન, જુવાની, તારુણ્ય.

યોગ્ય (ના) જોખનવતી, યુવતી, તરુણી.

૨.

(અ) રજમે અંજન. કવિતાનો એક ગણ.

ચિત રના રૈશત, જનપદ, પ્રજા.

રક (ના) ભાંગળડ, તકરાર. હક, છદ.

(મ) (ના) હિસાબી ચીંકડો. દીપમાંની એક ચીજ. કલમનું પેટું.

કાબ (ના) પાવડા, પેગડા.

કાળી, રકેળી (ના) તાસક, છીણું.

કત (વિ) રાઉ, લાલ.

કત (ના) લોહી, કેધિર, શોભિત, રજ.

કતક (ના) બંધુક, એક ફળ.

કતચંદન (ના) કુચંદન, રંતાળળી, રંજન.

કતપિત્ત (ના) રંગતપિત્ત, એક ચામડીનો રંગ.

કતપિત્ત (વિ) રંગતપિત્તિયા.

કાક (બિ) બચાવનાર; ત્રાતા. રખવાળ.

કાણ (ના) ત્રાણ, બચાવ, સંભાળ.

કાણું (કિ) બચાવણું, ઉગારણું, સંભાળણું.

કા (ના) રાખોડી. રાખડી. સંભાળ.

રાખ ધન (ના) હથે રાખડી બાંધવાની વિધિ.

રડપટ્ટી, રખડપટ્ટી (ના) રખડણું તે, ભટકણ.

મડાટ, રખડામણ (ના) રખડપટ્ટી, ભ્રમણ.

ખરખ (અ) તલપણું, તરસણું ઈંબ સૂચક.

ખરખાવટ (ના) રખાવટ, શરમ. તરકદારી.

ખવાળ (વિ) રક્ષક, સંભાળનાર. ચોક્કરી રાખ.

ખવાળી (ના) રખવાળણું કામ. સંભાળ. [નારો.

ખાવટ (ના) શરમ. પક્ષ, ઉપરાણું.

ખુ (પ્ર) રાખનાર અર્થે. જેમ ધરરખ સ્ત્રી,

મો રખી વાત.

ખે, રખેને (અ) કદાપિ, કાણુલળે.

ખેવાળ (ના) રખવાળ, રક્ષક, ત્રાતા.

ખેવાળી (ના) રખવાળી, રક્ષણ.

ખો (ના) વસાવો, સ્થિત, (ગામ કે ખેતર

ખોટણું (કિ) રાખવાળું કરણું. [સંભાળનાર].

ખિયો (ના) રખવાળ, ચોખવાળો.

ખુ (ના) રખાનો પગાર તથા કામ.

ખા (ના) રક્ષા. રાખોડી વાની.

(ના) નરક, શિરા. ભેદ, મર્મ.

રક (ના) ભાંગળડ, પચાંત, રક્ષક.

ક (ના) ઘણી મેહેનત. [મિદલ.

કમલ (ના) તાલીમમાં રંગોળાઈ બનેલો

રંગડણું (કિ) ખૂબ વાટણું. ચોળણું. મેહેનત કરાવવી.

રંગડણું (કિ) છંદાણું. વટાણું. ચોળણું મેહેનતમાં

રંગડો (ના) જડો પ્રવાહી. લીડ. ધમાલું. [પડણું.

રંગડોળણું (કિ) પાંચ લગાડવો. મેહેનતમાં ના-

રંગત (ના) રક્ત, લોહી, રજ. [ખડું.

રંગતપીત (ના) રક્તપિત્ત, એક ત્વક રોગ.

રંગતરોયડો (ના) એક વનસ્પતિ, ધા રૂઝાવવાનું

રંગણું (કિ) કાલાવાલા કરવા. [આપધ.

રધવાયું (વિ) બાવડું, ગાભરું, આકળું.

રંક (વિ) ગરીબ, રાંક, પામર, દીન.

રંકુ (ના) હરણ, જડિયાર, એક મુગ.

રંગ (ના) પ્રકાશનો એક ગુણ કે ધર્મ. પાસ.

રસ. રમુજ. કેદ. તુરંગ. નિશાની. આખર.

રંગ (અ) શોભાસૂચક. ધન્ય. સાબાસ. જસ. છે.

રંગત (વિ) રંગિત, રંગણું.

રંગદાર (વિ) રંગવાળું, રંગીન.

રંગપાણી (ના) કેદ, અમલ.

રંગખાણ (ના) મોજમંજા, ખુશાલી.

રંગભૂમિ (ના) નાટકશાળા. અખાડો. ભંચી

ખેકક, ભૂમિકા, રટેજ. [અંગ્રેજ].

રંગમંડપ (ના) રંગભૂમિ. રંગ પૂરેલા માંડવા.

રંગમહેલ, રંગમોહોલ (ના) સુશોભિત મંદિર.

રંગરાગ (ના) રાગરંગ. મનોવૃત્તિ. [હવેલી.

રંગરેજ (ના) રંગાટનો ધંધો કરનાર, રંગારો.

રંગરોળ (ના) રંગમાં રોળણું તે. ખેલદાખુશાલી.

રંગલો (ના) રંગપૂરનાર, વિદુષક, તરકડિયો.

રંગણું (કિ) રંગ દેવો. ચીતરણું. કેદ કરાવવી.

રંગાઈ (ના) રંગામણી, રંગવાની મન્યુરી.

રંગાણું (ના) રંગારો, રંગરેજ. [દુહું.

રંગાડું (ના) રંગનું પાણી ભરવાનું તળાવ કે

રંગારો (ના) રંગરેજ, રંગવાનો ધંધો કરનાર.

રંગાણું (કિ) રંગવાળું થયું. કેદમાં છેતરાયું.

રંગિત (વિ) રંગીન, રંગણું. [ચીતરાયું.

રંગી (વિ) રંગણું. આનંદી. શોભિત.

રંગીન (વિ) આનંદી, લેહેરી. રંગણું.

રંગીણું (વિ) હસમુખું. શોભિત.

રચકણ (ના) રત્નકણ, કીણી કાંકરી, કર.

રચના (ના) રૂતિ, ગોઠવણ. શોભા.

રચણું (કિ) ગોઠવણું, જોડણું. બનાવણું.

રચિત (વિ) રચણું, બનાવણું.

- રળ (ના) ધૂળ. પરમાણું. અરકાવ, લોહી. રળ-
 રળ (અ) જરા, જરાક, કંચ. [શુણ.
 રળઈ (ના) રળે, ઓઠવાની ગોદડી.
 રળક (ના) દાણાપાણી, ખોરાક, અંજળ, ઘોણી.
 રળકણ (ના) ધૂળની કણી, કંચ, કંડી.
 રળત (ના) રૂપું, ચાંદી.
 રળની (ના) રાત્રિ, નિશા. (બુઓ) રાત,
 રળનીચુખ (ના) પ્રદોષ, રાતનો પહેલો પહોર.
 રળપૂત (ના) રાજપુત, કાત્રી, રાજવંશી.
 રળપૂતી (ના) રળપૂતપણું, કાત્રધર્મ.
 રળપાડો (ના) રળપૂતોનું રહેઠાણ. દેશી સંસ્થાન.
 રળસ્વલા (ના) અડકાયલી સ્ત્રી.
 રળ (ના) છટ્ટી, પરવાનગી. ગેરહાજરી.
 રળઈ (ના) રળે, ઓઠવાની ગોદડી.
 રળળું (વિ) ઝટ કળળાઈ જાય તેવું (બળતણું).
 રળિયું (ના) રેતદાની.
 રળું (વિ) હાજર-દાખલ-ઘએણું. મોહુદ.
 રળ્યાત (ના) રળ કરવું તે. તપાસ.
 રળેજળ (અ) જરેજરા, તમામ, બીલકુલ.
 રળે (ના) રળઈ, ઓઠવાનું ગોદડું.
 રળેશણ (ના) માયાના તણુ શુભમાંનો બીજો.
 રળેશણી (ના) રળેશણવાળું. પિકારવાળું.
 રળેકિયું (ના) કાતરિયું. ઉપલો માળ.
 રળળું (ના) દોરડી, સીંદડી, શુણ.
 રળળું (કિ) રખડવું, ભમવું.
 રળળાર (ના) રખડાર, ભમણ.
 રળળાવડું (કિ) રખડાવડું-નાંખી-છાડી મૂકવું.
 રંચ (વિ) જરા, લગાર, થોડુંક.
 રંજ (ના) મેહેનત, પરિશ્રમ. શોક. *
 રંજક (ના) લામગરી. મમરો.
 રંજન (ના) ખુશાલી, પ્રસન્નતા. રતાંજળી.
 રંજની (ના) એક વનસ્પતિ, શ્રીફળી.
 રંજડ (ના) બગાડ, નુકસાન. મરતી.
 રંજડું (કિ) તોફાન હંરી બગાડવું, દુઃખ દેવું.
 રંજદા (વિ) ચીડાયણું, હેરાન થયણું.
 રંજણ (ના) ફરીફરી નામસ્મરણ. અભ્યાસ. અટણ.
 રંજડું (કિ) ફરીફરી બોલવું, વારંવારે નામ દેવું.
 રંજણ (ના) ભ્રમણ, રખડાર, ભટકણ.
 રંજણ (વિ) નરસું, રજાઓ.
 રંડ (ના) લેહ, ધ્યાન. હઠ, આગ્રહ.
- રડકણું (વિ) રડયાં કરે એવું.
 રડતીસૂરત (વિ) રડતા એવેશનું.
 રડવડું (કિ) રખડવું, રવડું, ભટકવું.
 રડવું (કિ) રડન કરવું, આસુ ઢાળવાં. નિરાશ થવું.
 રડાફટ, રડાફટો (ના) રડવું અને ફટવું.
 નિષ્ફળ મેહેનત. રિદન કરવું.
 રડારડ, રડારણ (ના) કંઈપાંત, પોદડું.
 રડયુંખડયું (વિ) વેરણખેરણ. અથરાવું.
 રડ (ના) રડ, લેહ, આગ્રહ.
 રડિયાર (વિ) ન ધણિયાવું, સુનું.
 રડિયાળું (વિ) ખુંદર, સુરોભિત.
 રણ (ના) બુદ્ધ, રેતીનું મેદાન. રા. કરજ, ટ.
 રણકો (ના) ધાતુના વાસણનો અવાજ.
 રણક્ષેત્ર (ના) લડાઈનું મેદાન.
 રણુચણું (કિ) રણકો થવો (નેપુર, ઈન્દોર).
 રણુતર, રણુતરે (ના) તુરે, લડાઈનું વાળું.
 રણુચમ્લ (ના) રણુસ્તંભ, લડાઈનો જુરો. સિંહ.
 રણુધીર (વિ) રણુસંગ્રામમાં ધૈર્ય રાખનાર.
 રણુશિ (ના) યુદ્ધક્ષેત્ર, સંગ્રામસ્થળ.
 રણુવાસ (ના) રાણીવાસ, જનનખાતું, અંતઃપુર.
 રણુસીંચું (ના) એક જાતનું સીંગડાના ધાત.
 રણુસંગ્રામ (ના) તુમુલયુદ્ધ, મોટી લડાઈ. [ના.
 રણુસ્તંભ (ના) લડાઈનો જુરો.
 રણુગણ (ના) યુદ્ધક્ષેત્ર, લડાઈનું મેદાન.
 રણુવો (ના) ખાયલો માણસ. કન્યારાશી.
 રણડા (ના) રાંડ, રાંડેલી સ્ત્રી. (ધિકારમાં).
 રણડાપો (ના) વિધવા. પછું.
 રણડાયલી (વિ) વિધવા, રાંડેલી.
 રણડાવું (કિ) રાંડવું, રાંડાપો આવવો.
 રણડી (ના) વેસ્થા, કસબજી.
 રણડીબાજ (ના) રાંડબાજ, વ્યભિચારી. ઈ.
 રણડીબાજ (ના) વ્યભિચાર. [નાવો.
 રત (ના) ઋતુ, મોસમ. મૈથુન.
 રતાવાવળિયો (ના) એક ઝાડ.
 રતવ (ના) ઠંડ રૂપીઆ ભાર વગન. પા.
 રતવા (ના) એક રોગ. [ર અમે.
 રતાંજણી, રતાંજલી (ના) રક્તચંદન, રાતીસુ.
 રતાંજળું (વિ) રતાધળું, રાતે આધળું.
 રતાસ (ના) લાલ રંગનો અંશ. રાતો લા.
 રતાણ (ના) એક કંઈ.

રતિ (ના) કામદેવની સ્ત્રી. પ્રીતિ. સંભોગ.
 રતિપતિ (ના) મદન, મનમથ, માર, પ્રધુસ,
 મીનદેવન, કંદર્ભ, કૃષ્ણ, અનંગ, કામ, પંચ-
 શર, રમર, શંખરાત્રિ, મનસિન્હ, કુસુમેષુ,
 અનન્યજ, પુષ્પમન્વા, મકરધ્વજ, આત્મભૂ.
 રતિભાર (વિ) લગ્નાર, જગત્ક.
 રતી (ના) રક્તકાચલોડી. માસાનો ટમો ભાગ.
 રત્ન (ના) ઋતુ, રત, મોસમી અટકાવ.
 રત્નમંડુ (વિ) સહજ રાફું હોય તેવું.
 રતોવાઈ રતોવે (અ) રાત્રેજ, રાતોરાત.
 રતન (ના) મણી, કીમતી પદાર્થ. એ ચૌદ
 ગણાય છે. ઐરાવત, કામદુધા, હૈરતુલ,
 અંદ્ર, ધન્વંતરી, પાર્વતી, રંભા અપ્સરા,
 લક્ષ્મી, શંખ, સપ્તમુખી અશ્વ, સારંગ
 મુખ્ય મુખ્યા, સુરા અને હળાહળ.
 રતનસાહુ (ના) મેરૂ, હેમાદ્રિ, કનકાચલ.
 રતનાકર (ના) સમુદ્ર.
 રથ (ના) ચાર પૈડાંની ધુમટવાળી ગાડી. પહેલ.
 રથ (વિ) નકામું. ખાતલ.
 રથન (ના) દાંત, દંત.
 રથિયો (ના) રથ કરનારો જવાબ, ખંડન.
 રથી (વિ) રથ કંચેલું, નકામું.
 રાનોડી (વિ) રાની, જંગલી.
 રાનો (ના) મૃત્યારતું એક ઓળર.
 રાધામણ, રાધીમણી (ના) રાધવાની મજૂરી.
 રાધાલું (કિ) બકાલું, સીકલું, પાકલું. ઉધડલું.
 રાનાદેવ (ના) માતાના જવારા. સૂરજની સ્ત્રી.
 રાપાટી, રાપેટી (ના) ગળડી, હોટ.
 રાપાટ (ના) રિપોર્ટ (અંગ્રેજી), ખબર, સમાચાર.
 રક્તે રક્તે (અ) થીમેથીમે, આરતે આરતે.
 રકુ (ના) વણાટ પેટ દોરા ભરી લેવા ને.
 રકુગર (ના) રકુ છતાર.
 રકુચક્ર (ના) રિપુચક. હાનિ, શુરુનો પેચ.
 રકેટ (ના) મહાવરો, અલ્યાસ.
 રાખર (ના) એક ઝાડનો રસ (ભૂસવાળું).
 રાખારી (ના) ભરવાડ, ઘેઠાંબકરાં ચારનાર.
 રામકંડુ (ના) રમવાની વસ્તુ, ખેલવણું.
 રામજન (ના) મુસલમાનનો હોયો મહિનો,
 રમણ (ના) ખેલ ક્રીડન.
 રમણા, રમણી (ના) મનોહર સ્ત્રી.

રમણીક, રમણીય (વિ) મનોહર, સુંદર.
 રમત (ના) ખેલ, ક્રીડા.
 રમતારામ (ના) ગમે ત્યાં ભટકનારો. વ્યાપક.
 રમતિયાળ (વિ) જેનું રમતમાં જ મન. ઉદ્યમ.
 રમણું (વિ) છૂંકું. મરજ માફક વર્તનાર.
 રમણું (કિ) ખેલણું, ક્રીડણું. લાડણું. રસણું.
 રમણ (ના) પાસાથી ભવિષ્ય જોવાની વિધા.
 રમા (ના) પદ્મા, કમલા, લક્ષ્મી. સ્ત્રી.
 રમાડણું (કિ) ખેલવણું. ચઢાવણું. છેતરણું.
 રમાડો (ના) ગમાડો, રમણ, ખુશાલી.
 રમારમણ (ના) શ્રીકૃષ્ણ.
 રમુજ (ના) રમત, ગમત, ખુશાલી.
 રમ્મન (ના) ગાયનો ઘાટો. સુખનધ્વનિ.
 રમ્મા (ના) ઇંદ્રની અપ્સરા. પરી. સુંદરી.
 રમ્ય (વિ) સુંદર, આનંદજનક, શોભિયું.
 રમણ (ના) રળની, (જુઓ) રાત.
 રવ (ના) અવાજ, ગોંધાટ. નામના.
 રવઈ (ના) રવે, દહીં વલોવવાનું રાય.
 રવઈઓ (ના) રવેયો, શિરરતો, રિવાજ.
 રવડણું (કિ) ભટકણું, રખડણું.
 રવદ (ના) સરત, હોડ, પેલ.
 રવરવ (અ) જલ પર ધતી એક લાગણી.
 રવલીપચક (વિ) થેલું. ઉધમાતિયું, વ્યતીપાત.
 રવા (ના) ઠરાવ. કરચ. ગાળકણી.
 રવાદાર (વિ) રવાવાળું. અંશ ઉચાપતી.
 રવાદારગી, રવાદારી (ના) નુકસાન. છપી દલાલી.
 રવાનગી (ના) વિદાયગીરી નિકાસ.
 રવાયો (ના) રવેયો, રિવાજ.
 રવાલ (ના) પશુની એક ચાલ.
 રવિ (ના) સૂરજ, (જુઓ) ભારકર શબ્દ.
 રવિવાર (ના) આદિત્યવાર, રવેલ.
 રવી (ના) લશ્કરની પરીક્ષા. શિયાણુ પોટ.
 રવીજડું (કિ) જુવાળણું, ખાણી આવડું.
 રવેલ (ના) રિવાર.
 રવેસ (ના) દિવાળખાતું.
 રવે (ના) મંજ. દહીં વલોવી છાસ કરવાનું રાય.
 રવેયાં (વિ) નાનાં સાંભારીયાં વેગણ.
 રવેયો (ના) અલ, રિવાજ, શિરરતો.
 રવો (ના) રજાદાર પોટ. ગાળકણી. ગાળની
 રશના (ના) સ્ત્રીના કંદોરો. ચિાકી. દાણા.

રશ્મિ (ના)કિરણ, અંશુ, કર, મરીચિ, મયૂષ.
રસ (ના) વનસ્પતિમાંથી નીકળતો પ્રવાહી.
એક રોગ. પારો. ગંધક. સ્વાદ (ન્યૂઓ
ખટરર). કાવ્યનો આત્મા. (ન્યૂઓ નવ-
રસ). મઝા.

રસકપૂર (ના)પાસની મેળવણીનું એક ઓસડ
રસકસ (ના) બાંધો અને શક્તિ. લાભ.
રસજ (વિ) રસિક, રસ જાણનાર.
રસના, રસનેન્દ્રિય (ના) જલ, લુપ્તી.
રસબસ (અ) રસમય.
રસમ (ના) ચાલ, રિવાજ, શિરસ્તો.
રસમંડળી (ના)આનંદની વાર્તા કરનાર મંડળ.
રસમય (ના) આનંદરૂપ.
રસવતી, રસવન્તી (ના) એક ઔષધિ.
રસવાદ (ના) ઈર્ષા. સરસાઈ.
રસવું (કિ) ઢોળ દેવો, ગિલિટ કરવું.
રસસિંદુર (ના) જસત, પારો, મોરચુથુ ને સુ-
રાખારની મેળવણી.

✓ રસળવું (કિ) આજસ્યાં કરવું, વાર લગાડની.
રસાતળ (ના) છેલ્લું પાતાળ.
રસાયણ, રસાયન (ના) રસની મેળવણી. મિ-
થણ. માત્રા. દૂધપાક.
રસાયની (વિ) રસાયણ જાણનાર. [નિબંધ.
રસાયો (ના) ખટલો, કુટુંબપરિવાર. હુયદલ.
રસાયવું (કિ) ઢોળ, (ઓપ, ગિલિટ)ચઢાવસાવવું.
રસાળ, રસાળું (વિ) રસવાળું. કૂળદૂધ.
રસિક (વિ) રસજ્ઞ. કદરદાન. આનંદી.
રસિયું (વિ) હોંસીયું. અદેખું. રસ વધારનાર.
રસિયું (વિ) રસિયું. શોભિયું.
રસી (ના) કૂપર. દોરડી.
રસીદ (ના) રીસિટ (અંગ્રેજી), પહોંચ.
રસેન્દ્રિય (ના) રસનેન્દ્રિય, જલ.
રસો (ના) મસાલાવાળો રસ, વધાર.
રસોઈ (ના) પાકક્રિયા. 'રાંધવું' તે. ભોજન.
રસોઈયા (ના) રાંધનારો, લાઠ, બળરચી.
રસોડું (ના) રાંધણી, રાંધવાની જગા, પાકશાળો.
રસોનક (ના) લથુન, લાસણ.
રસોળી (ના) વરસોળી, શરીરે થતી રસની ગાંઠ.
રસ્તો (ના) માર્ગ, વાર, રાહ. હાથાવ.
રસથ (ના) શુભલેહ, ગર્ભ. પાન.

રહિત (અ) વિના, શિવાય, વગર.
રહેઠાણ (ના) મુકામ, વાસ. ધર.
રહેવાસી (વિ) રહેનાર, વસનાર.
રહેવું (કિ) વસવું. ટકવું, કરવું. માવું. અડકવું
રહુંસહું (વિ) બાકી રહેલું. થિ
રળતર (ના)કમાણી, પેદાશ, પ્રાપ્તિ.
રળવું (કિ) કમાવું. પેદા કરવું.
રળાઉ (વિ) કમાઉ, રળતો.
રળિયાત (વિ) ખુશી, પ્રસન્ન.
રળિયામણું (વિ) સુશોભિત, સુંદર.
રળી (ના) ખુશી, બાનંદ. હોંસ. ભમંગ.
રળીરાંસે (અ) નિર્વિદ્ધ, સુખશક્તિથી.
રાંક, રાંકડું (વિ) રંક, ગરીબ, નિર્ધન. દીન
રાંગ (ના) હાર, પંગત.
રાંગડો (વિ) મંદ, ધીરો, ધીમો.
રાંગોળી (ના) સાથીઆ, સ્વસ્તિક.
રાંટું (વિ) વાંકું, અમળાયલું. લપકું.
રાંટ (ના) રંડો. વેસ્થા.
રાંડબાજ (વિ) છીનાબો, બલિયારી.
રાંડબાજી (ના) બલિયાર.
રાંડવું (કિ) રંડાવું. વિધવા થવું.
રાંડવો (વિ) બાયલો. નામરદ.
રાંડીરાંડ (ના) રાંડેલી સ્ત્રી. વિધવા.
રાંઠવું (ના) પાણી કાઢવાનું દેહડું.
રાંઠો (ના) વાળ, બપોર પછીનું ભોજન.
રાંદેલ (ના) રન્યાદેવ. જવારો. માતા.
રાંધણી (ના) શ્રાવણી છઠ.
રાંધણિયું (ના) રસોડું, પાકશાળા.
રાંધણિયો (ના) રાંધનારો, રસોઈઓ.
રાંધણી (ના) રસોડું, રાંધણિયું.
રાંધણું (ના) રસોઈ. રાંધવાના પદાર્થો.
રાંધવું (કિ) પકાવવું, ખરકવું. રસોઈ કરવી.
રાંપ, રાંપડી (ના) કળખી, ખેડતું એક ઓળર.
રાંપડું (કિ) કળખવું. છાડની ઠાર કરવી.
રાંપી (ના) મોચાનું એક ઓળર.
રાંભો (ના) એક ખોદવાનું ઓળર. ખેડોદમ.
રાઈ (ના) રાત્રિદૂ, એક જાતનું મસાલામ
વપરાતું ધાન્ય.
રાઈતીકેરી (ના) રાઈ લેલે કેરી.
રાઈવું (ના) રાઈ, હાલ અને મીઠું મેળવેલો ખોરાક.

રશ્મિ (ના) ગિરણુ, અંશુ, કર, મરીચિ, મયૂષ.
રસ (ના) વનસ્પતિમાંથી નીકળતો પ્રવાહી.
એક રોગ. પારો. ગંધક. સ્વાદ (ન્યૂઓ
ખટરર). કાળનેા આત્મા. (ન્યૂઓ નવ-
રસ). મઝા.

રસકપૂર (ના) પારાની મેળવણીનું એક ઓસડ
રસકસ (ના) બાંધો અને શક્તિ. લાભ.
રસજ (વિ) રસિક, રસ જાણનાર.
રસના, રસનેન્દ્રિય (ના) જીભ, હૃદયી.
રસખસ (અ) રસમય.
રસમ (ના) ચાલ, રિવાજ, શિરસ્તો.
રસમંડળી (ના) આનંદની વાર્તા કરનાર મંડળ.
રસમય (ના) આનંદરૂપ.
રસવતી, રસવન્તી (ના) એક ઔષધિ.
રસવાદ (ના) ઈર્ષી. સરસાર્થ.
રસવું (કિ) ઢોળ દેવો, ગિલિટ કરવું.
રસસિંદુર (ના) જસત, પારો, મોરચુથુ ને સુ-
રાખારની મેળવણી.

✓ રસજવું (કિ) આજસ્યાં કરવું, વાર લગાડની.
રસાતળ (ના) છેલ્લું પાતાળ.
રસાયણ, રસાયન (ના) રસની મેળવણી. મિ-
શ્રણ. માત્રા. દૂધપાક.

રસાયની (વિ) રસાયણ જાણનાર. [નિખંધ.
રસાલો (ના) ખટલો, કુટુંબપરિવાર. હયદલ.
રસાવજું (કિ) ઢોળ, (ઓપ, ગિલિટ) ચઢાવસવજું.
રસાજ, રસાજું (વિ) રસવાજું. કૂળદૂધ.
રસિક (વિ) રસજ. કદરદાન. આનંદી.
રસિયું (વિ) હોંસીલું. અદેખું. રસ વધારનાર.
રસિલું (વિ) રસિયું. શોભિલું.
રસી (ના) કૂપડું. દોરડું.
રસીદ (ના) રીસિટ (અંગ્રેજી), પહોંચ.
રસેન્દ્રિય (ના) રસનેન્દ્રિય, જીભ.
રસો (ના) મસાલાવાળો રસ, વધાર.
રસોઈ (ના) પાકડિયા. 'રાંધવું' તે. ભોજન.
રસોઈયા (ના) રાંધનારો, ભટ, ખખરચી.
રસોડું (ના) રાંધણી, રાંધવાની જગા. પાકશાળો.
રસોનક (ના) લશુન, લસણ.
રસોળી (ના) વરસોળી, ચરીરે થતી રસની ગાંઠ.
રસ્તો (ના) માર્ગ, વાર, રાહ. જિપ્પાધ.
રહસ્ય (ના) 'શુભલેહ, ગર્મ. ૧૮૮.

રહિત (અ) વિના, શિવાય, વગર.
રહેઠાણ (ના) મુકામ, વાસ. ધર.
રહેવાસી (વિ) રહેનાર, વસનાર.
રહેલું (કિ) વસતું. ટકવું, કરવું. માહું. અડકવું
રહુંસહું (વિ) બાકી રહેલું. જિભલું
રળતર (ના) કમાણી, પેદાશ, ભ્રાપ્તિ.
રળવું (કિ) કમાવું પેદા કરવું.
રળાઉ (વિ) કમડિ, રળતો.
રળિયાત (વિ) ખુશી, પ્રસન્ન.
રળિયામણું (વિ) સુશોભિત, મુંદર.
રળી (ના) ખુશી, ખાનંદ. હોંસ. ઉમંગ.
રળીરાંસે (અ) નિર્વિદ્ય, સુખશક્તિથી.
રાંક, રાંકડું (વિ) રંક, ગરીબ, નિર્ધન દીન
રાંચ (ના) હાર, પગલ.
રાંચડો (વિ) મંદ, ધીરો, ધીમો.
રાંચોળી (ના) સાથીઆ, સ્વસ્તિક.
રાંડું (વિ) વાંકું, અમળાયલું. લપકું.
રાંડ (ના) રંડા. વેચ્યા.
રાંડબાજ (વિ) છીનાજવો, બલિચારી.
રાંડબાજી (ના) બલિચાર.
રાંડવું (કિ) રંડાવું. વિધવા થવું.
રાંડવો (વિ) બાયલો. નામરદ.
રાંડીરાંડ (ના) રાંડેલી સ્ત્રી. વિધવા.
રાંઠવું (ના) પાણી કાઢવાનું દોઢકું.
રાંઠો (ના) વાળ, બપોર પછીનું ભોજન.
રાંદેલ (ના) રન્યાદેવ. જવારા. માતા.
રાંધણીજી (ના) આવણીજી છક.
રાંધણિયું (ના) રસોડું, પાકશાળો.
રાંધણિયો (ના) રાંધનારો, રસોઈઓ.
રાંધણી (ના) રસોડું, રાંધણિયું.
રાંધણું (ના) રસોઈ. રાંધવાના પદાર્થો.
રાંધવું (કિ) પકાવવું, ખટવું. રસોઈ કરવી
રાંપ, રાંપડી (ના) કળખી, ખેડતું એક ઓળ.
રાંપટું (કિ) કળખવું. છોડની હાર કરવી.
રાંપી (ના) મોચીનું એક ઓળ.
રાંભો (ના) એક ખોદવાનું ઓળ. ખેડાવ.
રાઈ (ના) 'રાજિકુ, એક જાતનું મીસાળ
વપરાવું ધાન્ય.
રાઈતીકેરી (ના) રાઈ ભરેલી કેરી.
રાઈતું (ના) રાઈ, દહીં અને મીઠું મેળવેલો ખોરાક

રાએણુ (ના) રાયણુ, એક ઝાડ તથા તેની દીસી.
 રાકા (ના) પૂર્ણિમા, પૂનેચ.
 રાકેશ (ના) પૂર્ણિમા, રાશિ.
 રાક્ષસ (ના) દૈત્ય, અસુર. લયંકર માણસ.
 રાક્ષસગણ (ના) રાક્ષસના સ્વભાવવાળા ગ્રહનો.
 રાક્ષસી (ના) રાક્ષસની સ્ત્રી. [સમૂહ.
 રાક્ષસી (વિ) સમૂહ. જંગલી.
 રાક્ષી (ના) દાઢની પાસેના અણીદાર દાંત.
 રાખ (ના) રક્ષા. વાની, ખાખ. રાખેલી સ્ત્રી.
 રાખચોળાવી (વિ) વેરાગી થવું.
 રાખદી (ના) રક્ષા, રક્ષણનો દોરો.
 રાખપત (ના) માન રાખવું તે.
 રાખરખાવટ (ના) પક્ષપાત.
 રાખવું (કિ) પાળવું. ઉછેરવું. સંભાળીવું. મૂકવું.
 રાખસ (ના) રાક્ષસ, દનુજ, દાનવ. [પાપવું.
 રાખસી (ના) રાક્ષસી, દાનવી.
 રાખસીમાયા (ના) ગદારગયનો ખલર, છદ્મલજ.
 રાખોડી, રાખોડો (ના) રાખ, ભસ્મ.
 રાખ (ના) ગાયનની તરેહ (એ છ છે જુઓ ખ-
 ઠરાગ). દેરી, ઢાળ, ચાલ. સાદ. પ્રીતિ, અ-
 રાગડો (ના) લાંબો સાદ. [નુરાગ.
 રાગણી (ના) રાગિણી, રાગની સ્ત્રી. મિશ્રરાગ.
 રાગમાળા (ના) ધણી રાગની એકંદર રચના.
 રાગી (વિ) ગ્રેમી. લાગણીવાળું.
 રાગોડો (ના) રાગડો, અનિયમિત રાગ.
 રાઘું (ના) પોષટ. શુક.
 રાય, રાયરચીલું (ના) ધરમાં વપરાતો સરસામાન.
 રાયવું (કિ) ખુશી થવું.
 રાજ (ના) રાજ્ય. રાજ. (વિ) રાજકીય.
 રાજકદૈવક (વિ) મુલતાની આસમાની.
 રાજકન્યા (ના) રાજની કુંવરી.
 રાજકવિ (ના) રાજનો આશ્રિત કવિ.
 રાજકીય (વિ) રાજવું. રાજ્ય સંબંધી.
 રાજકુંધર (ના) રાજપુત્ર, કુમાર.
 રાજકુંવરી (ના) રાજકન્યા.
 રાજગરો (ના) એક ફલાહારમાં વપરાતું ધાન્ય.
 રાજગાદી (ના) સિંહાસન, રાજપાટ.
 રાજચિહ્ન (ના) રાજપણની કે રાજની આ-
 પેલી નિરાણી. આહોરણાપ.
 રાજ થવું (કિ) શુભથલું, ધેરજવું.

રાજદંડ (ના) રાજની લાકડી. રાજ્યાસન.
 રાજદ્વારી (વિ) રાજનીતિસંબંધી.
 રાજધર્મ (ના) રાજની ફરજો.
 રાજધાની (ના) મુખ્ય શહેર, પાટલો.
 રાજન (ના) રાજવું સંબોધન.
 રાજનગર (ના) રાજધાની. અમદાવાદ.
 રાજનીતિ (ના) રાજ અભાવવાની વિદ્યા. રા-
 જનપ્રવૃત્તિ-વર્તન.
 રાજપાટ (ના) રાજગાદી, રાજ્ય.
 રાજપદ (ના) રાજની પદવી.
 રાજભક્ત (ના) રાજની તરફ વફાદાર.
 રાજભક્તિ (ના) રાજપ્રતિ પ્રીતિ, પૂજ્યભાવ.
 રાજમંદિર (ના) રાજનો મહેલ.
 રાજમાન્ય (વિ) રાજથી પ્રતિષ્ઠા પામેલું.
 રાજમાર્ગ (ના) રાજને જવા આવવાનો રસ્તો.
 રાજમુદ્રા (ના) રાજની આહાર. [મોટા રસ્તો.
 રાજયોગ (ના) યોગાભ્યાસનો એક પ્રકાર.
 રાજ યવાનો મહાયોગ. (ન્યોતિપ્રમા).
 રાજર્ષિ (ના) તપ કરી ઋષિપદ પામેલો કુત્રી.
 રાજવટ (ના) દરબારની રીતભાત.
 રાજવંદય, રાજવંશી (વિ) રાજના કુળવું.
 રાજવી (ના) શાકગીત.
 રાજવૈધ (ના) રાજનો આશ્રિત વૈદ.
 રાજશ્રી (વિ) રાજશ્રી. રાજમાન્ય.
 રાજસ (વિ) રાજગુણી. રાજ જેવું.
 રાજસૂય (ના) એક યજ્ઞ, સોમયાગ.
 રાજહસ (ના) લાલ ચાંચ ને પગવાળો સફેદ
 રાજ (ના) (જુઓ) ભૂપ. વર્ગમાં શ્રેષ્ઠ [હંસ.
 રાજધિરાજ (ના) ચક્રવર્તી, રાજ્યોનો રાજ-
 રાજ્યો (ના) રાજવી, શોકવું એક ગીત.
 રાજ, રાજખુશી (વિ) ખુશી, કબૂલ.
 રાજનામું (ના) રાજથી નોકરી છોડવાની અરજ.
 રાજસ્વદી (ના) પોતાની ઈચ્છા અને રાજ.
 રાજવ (ના) કમળ. (જુઓ). મહોત્પલ.
 રાજેન્દ્ર (ના) રાજ્યોનો રાજ.
 રાજેશ્વરી (વિ) રાજની શ્રીથી-શોભવું.
 રાજ્ય (ના) રાજ. રાજની સત્તાનો મુલક. રા-
 જ નેવો અમલ.
 રાજ્યાભિષેક (ના) રાજને આદિગણેસવાની
 રાજ્યાસન (ના) તપ, રાજપાટ, રાજગા

રાહું (ના) જીવારનો સોંઠો. તીર.
 રાઠ, રોઠય (તા) ખમ. કઠિયો.
 રાણી (ના) રાણી, રાજપત્ની. રાજ કરનારી
 રાણો (ના) રજપૂત રાજ. [સ્ત્રી.
 રાણોથવો (કિ) રાજ થવો (હીવો).
 રાત (ના) રાત્રિ, નિશા, નિશાચિની. ત્રિયા-
 મા, ક્ષણદા, ક્ષપા, વિલાવરી, તમરિવની,
 રજની, ચામિની, ભમની, તમી.
 રાત (પ્ર) ખેદરકારી અર્થે. જેમ બહારાત, ભૂ-
 રાતડાં (ના) ખડખડિયાં, સુંવાળી. [તીરાત. ઈં
 રાતરિયાં (ના) ગાજર.
 રાતરિયો (ના) રાતી જીવાર.
 રાતદહાડો (અ) રોજ, નિત્ય, હંમેશ.
 રાતખ, રાતમ (ના) હકડો. નિત્ય આપવાનું તે.
 રાતલડી (ના) રાત (કવિતામાં).
 રાવું (વિ) રક્ત, લાલ, કસુંબી રંગનું.
 રાતોરાત (અ) રતોવાઈ, રાતનાજ.
 રાત્ર, રાત્રિ (ના) રાત (જીવો).
 રાધા, રાધિકા, (ના) વિશાખા. શ્રીકૃષ્ણની પ્રિયા.
 રાહાંત (ના) સિદ્ધાંત, નક્કી કરાવ.
 રાન (ના) અરણ્ય, જંગલ, રણ, અટવી, વિ-
 પિન, ગહન, કાનન, વન. વગડો, ઉગરડો
 રાની (વિ) જંગલી. કમસમજનું. [મિદાન.
 રાહડો (ન) સાપનું દર.
 રાખ (ના) ઘેસ, લઠકું. [હકાળો.
 રાખ, રાખડી (ના) ગળપણ સાથે આસરિયાનો
 રાખડ, રાખડિયું (વિ) રાખડી જેવું તરમ.
 રાખડું (ના) રાખડી (તિરસ્કારમાં).
 રામ (ના) સર્વમાં રમણ કરનાર આત્મા તથા
 પરમાત્મા. હમ, હિંમત. આનો. દશરથ-
 પુત્ર. પરશુરામ. બળરામ.
 રામકળી (ના) એક સવારે ગાવાની રાગણી.
 રામકી (ના) બાવી, સુંધી.
 રામગોવાળિયો (ના) ગમે તેમ કરતો નાગો છોઈ
 રામડી (ના) ગાયનની એક ચાલ. [કરો.
 રામજળી, રામજની (ના) શુભિકા, વેસ્થા (ગા-
 નારી તથા નાયનારી). [જયંતિ.
 રામનવમી, રામનોમી (ના) એત્ર શુદ્ધ ૬, રામ-
 રામપાત્ર (ના) માટીનું પાસણ. પટ્ટે, શકેડ.
 રામકળ(ના) એક સીતાકળ જેવું રવળકું કળ.

રામળાણી (ના) આખાદ, અસરકારક.
 રામરક્ષા (ના) રામચંદ્રની પ્રાર્થનાપોથી. રા-
 મદુપાથી થવું રક્ષણ.
 રામરસ (ના) સખરસ. મીઠું.
 રામરામ (ના) રામરમણ પૂર્વક નમસ્કાર.
 રામા (ના) સુંદર સ્ત્રી, યોધા વધૂ, પ્રતીપદ-
 ર્શિની, અંગના, સીર, કામિની, વામલો-
 ચના, પ્રમદા, માનિની, કાંતા, લલના, નિ-
 તંબિની, સુંદરી; રમણી, કોપના, બામિની,
 વચ્ચોદાહ, મત્તકાશિની. (તથા બીજાં સ્ત્રીના
 સ્વભાવ ઉપરથી પહેલાં અનેક નામો ભ-
 ણ્યાં હોય તેો જુઓ "ખેરી" શબ્દ).
 રામાયણ (ના) રામચરિત્રની કથા. લાંબી અ-
 રામૈયો (ના) સૂઠ વગરનો કોરા. [દ્રુતવાર્તા.
 રામોશી (ના) ખાનગી પગારે રાખેલો મોલ્લીસ
 રાય (ના) રાજ. ધનવાન પુરુષ. [સીપાઈ.
 રાયઆમળાં (ના) રાયઆમળીનાં કળ.
 રાયઆમળી (ના) એક આડ.
 રાયલ (ના) એક આડ તથા તેની ટીશી.
 રાયલકૂકડી (ના) સૂકી રાયલ.
 રાયત (ના) કિંદાયત, કમતાઈ.
 રાવ (ના) રાય, રાજ. ફરિયાદ. ચાડી.
 રાવડી (ના) નાનો તંબુ.
 રાવલું (ના) રજપૂત કોકોરનો મેલાવડો. સીપાઈનું
 રાવત (ના) ઘોડેસ્વાર. ચરવાદરે. [રૂઢેકાણું.
 રાવળિયો (ના) એક શૂદ્ર ભતિ.
 રાવળું (ના) રાવલું. [ગદો.
 રાશ (ના) અછોડો. દોરડી. પાગ. લગામ. ઢ-
 રાશિ, રાશી (ના) નક્ષત્રચક્રની ૧૨ વિભાગ
 (મેષ, વૃષભ, મિથુન, કર્ક, સિંહ, કન્યા,
 તુલા, વૃશ્ચિક, ધન, મકર, કુંભ, અને મી-
 ન)માંનો પ્રત્યેક. ઢગલે. ગણિતના અંકનો
 રાપણ (ના) એક ઔષધિ. [સમૂહ.
 રાષ્ટ્ર (ના) રાજ્ય. દેશ. પ્રાંત.
 રાસ (ના) રાસ, અછોડો. શ્રીકૃષ્ણ અને ગો-
 આની કૂદડી કરવાની કીડા. રાશિ. પંત્યા
 રાસડી (ના) કોશની દોરી.
 રાસડો (ના) એક દેશી, (ગાયનની). એક તરેહનો
 રાસધારી (ના) રાસને એક કરનાર. [ગરવો
 રાસ (ના) ગધેડો, ખર, ગદંડ.

રાસી (વિ) ખરાબ, નરસું. હલકું.
 રાસ્ત (વિ) ખરું, વાળખી, સત્ય.
 રાસ્તી (ના) સરસાઈ, પ્રીમાણિકતા.
 રાહ (ના) રસ્તો, માર્ગ. રીત. ચાલ. વાટ. રાહુ.
 રાહદારી (ના) પેટમાર્ગ. રામચિટ્ટી. (મહ).
 રાહદારી (વિ) સરીઆમ, ધોરી.
 રાહુ (ના) એક ગ્રહ, તમો સ્વર્ણાનુ, સૈલિકેય,
 વિધુતુદ. પૃથ્વી, નડવું સોણસ.
 રાળ (ના) એક ઔષધિ. એક સિક્કો. ડાલર.
 રેખાંશ (કિ) ધ્રુવણિયાં ભરવાં.
 રેંગણી (ના) વેંગણું ઝાંટ.
 રેંગણું (ના) વેંગણું, વાંગી, વંત્યાક.
 રેંગણું (કિ) રેખાંશ, બાળકે ચાલવું.
 રેંકણ (અ) રંકણ. ભાળગડ.
 રેંધ (ના) ધન, વિત્ત, દ્રવ્ય.
 રેંટિ (ના) નંદી, પોલીઓ.
 રેંદિ (ના) ઝંદિ, લક્ષ્મી દોસલ.
 રેપુ (ના) શત્રુ, દુસ્મન. ભેદ.
 રેવાળ (ના) ચાલ, શિરસ્તો.
 રેંધ (વિ) શુભ, માંગલિક.
 રેંધિ (ના) તરવાર, અડગ, અસિ.
 રેંધિ (પ્ર) નારીભતિ સર્વનામની છઠી વિભક્તિ-
 નો. જેમ, તમારી, હમારી.
 રેંધિ (ના) ઝંકણ, એક જતાવર.
 રેંધ (ના) રીંછ, ખુશી. ઈનામ.
 રેંધું (કિ) ખુશ થવું, રાહ થવું.
 રેંધ, રીંછ (ના) રાઠ, ખૂમ, ચીસ.
 રેંધું (વિ) ઠંદા, વપરાઈ મળખૂત થએલું, તંકામું.
 રેંધ (ના) રીતિ, પ્રકાર, રૂઢિ. ભાત. આચાર.
 રેંધાત (ના) અપવાં લેવાનો વ્યવહાર.
 રેંધિ (નો) પ્રકાર. વિધિ: ચાલ, રૂઢિ. તરેહ.
 રેંધ (ના) રિદ્ધિ, ધન.
 રેંધાવું (કિ) પીડાવું, પીલાવું.
 રેંધ (ના) ૨૦ ધાયા. ૪૮૦ નંગ.
 રેંધ (ના) ગુસ્સો, ક્ષણિકરોધ.
 રેંધામણાં (ના) રીસ કરવી તે.
 રેંધામણું રીસાળ (વિ) રીસાય તેવું.
 રેંધો (ના) રૂંધી ચિટ્ટી.
 રેંધિ (ના) ધૂંધા, મનોવૃત્તિ.
 રેંધું (કિ) ભાવવું, ગમવું.

રેંધિ (ના) ભાવ. ઈચ્છા. ભૂખ.
 રેંધિર (વિ) મુંદર, મનહર, દિલપસંદ.
 રેંધવાત (અ) રેંધ્યાત, હાલર.
 રેંધ (ના) રોકું, માથું, મરતક, શિર.
 રેંધન (ના) આકંદ, કલપાંત.
 રેંધ (ના) તદ્દય, અંતઃકરણ.
 રેંધ (ના) શિવતું વિકાળ રૂપ. એ ૧૧ ગણાય-
 છે. અન્યકપાદ, અહિવધન, વિરૂપાક્ષ, સુરે-
 શ્વર, પિનાકી, કપાલી, ભગ, રથાણ, અપ-
 રાન્તિત, સાવિત્ર, હર (જુઓ મહાદેવ શબ્દ).
 રેંધતાલ (ના) ગાયનનો એક તાલ.
 રેંધાક્ષ (ના) એક ઝાડના ખી. જેની માળા,
 શિવભક્તો પહેરે છે.
 રેંધી (ના) શિવનો સ્તુતિપાક.
 રેંધિર (ના) લોહી, રક્ત, શોણિત.
 રેંધન (ના) રૂંધાવું તે. અટકાવ.
 રેંધુમ (અ) ધીમી ધીમી પણ વધારે વા-
 ર ચાલતી ક્રિયા.
 રેવાળ (ના) મુરદું, પ્રેત, શબ.
 રે (ના) કપાસ. કર્પાસ, કાપુસ.
 રે (પ્ર) નાન્યતર ભતિ સર્વનામની છઠી વિ-
 ભક્તિનો. જેમ તમારું.
 રેંધાં, રેંધાંટી (ના) કુમળા અને ઝીણા વાળ.
 રેંધ (ના) કુમળો ને ઝીણો વાળ.
 રેંધણું (ના) રંધન, રોધન.
 રેંધવું (કિ) રોકવું. શ્વાસ ગુંગળાવવો.
 રેંધાવું (કિ) રોકાવું, કપાળે થવું.
 રેંધદાર (વિ) રેવાળું.
 રેંધે (અ) દ્વારે, ચોગે, મારફતે, પ્રવે.
 રેંધાર (અ) હા. સંમતિદર્શક.
 રેંધો (ના) નાની ચીટી.
 રેંધ (ના) વૃક્ષ, ઝાડ. ગાલ. ચેહેરો. બનર-
 નો રૂંગ. વલણ. ઈચ્છા.
 રેંધું (ના) વૃક્ષ, ઝાડ.
 રેંધસૂત (ના) રબ, છટી. ખરતરડી.
 રેંધી (ના) ઝંધિ, સુની, તપસ્વી.
 રેંધ (ના) રેંધ, નવી ચામડી આવવી તે.
 રેંધ (ના) રેંધ.
 રેંધવું, રેંધણું, (કિ) ધું પૂરાવો. મરવું.
 રેંધવું (કિ) ગુસ્સો થવું, કોપવું.

રેકું (વિ) સારું.
 રેક (કિ) પ્રસિદ્ધ, સર્વમાન્ય. રેકીને અનુસરવું.
 રેકિ (ના) ચાલતી રીત. પ્રચાર. વહીવટ.
 રેત (ના) ઝાતુ, રત, મોસમ.
 રેદ્ય, રેદે (ના) રદ્ય, આંતઃકરણ.
 રેપ (ના) આહાર. ચેહેરો. સૌંદર્ય.
 રેપ (વિ) જેલું, સરખું, તુલ્ય.
 રેપધયો (ના) રેપીઓ. એક રેપાનો સિકકો.
 રેપક (ના) રેપકચન. એક કવિતાનો અલંકાર.
 એક તાલ. રેપિયો. ટકો.
 રેપરંગ (ના) આહાર અને રંગ.
 રેપવતી (ના) રેપાળી સ્ત્રી.
 રેપાળું (વિ) મુંદર, શોભિલું. ફૂંદું. [સિકકો.
 રેપિયો (ના) રેપક, રેપાનો ૧૬ આના કીમતનો
 રેપી (વિ) રેપનું, રેપવાળું. સ્વરેપ સંબંધી.
 રેપું (ના) રેપ્, રૈપ્, એક સફેત ધાતુ.
 રેપેરી (વિ) રેપાનું, રેપાળું.
 રેપેયો (ના) રેપીઓ.
 રેખર (અ) સન્મુખ, મોં આગળ.
 રેખડી (ના) શરીરમાંથી લોહી ખેંચવાની નળી.
 રેખાલ (ના) ચોરસ કોરવાળો કાપડનો કટકો.
 રેખેમસ્તકી (ના) એક ભતનો શુંદર, ઔપધિ.
 રેલ (ના) ધારો, ઠરાવ, નિયમ.
 રેલ, રેલર (ના) આંકણી.
 રેલું (ના) રેલ, નાનો કીણા વાળ.
 રેવેલ (વિ) રેધી ભરેલું.
 રેશનાઈ (ના) સાહી, રેશની.
 રેશવત (ના) લાંચ. પાનસોપારી.
 રેશવતખોર. (વિ) લાંચ ખાનાર.
 રેસણું (ના) રોપ, રીસ.
 રેહ (ના) જીવ, આત્મા.
 રે (અ) અરે. ઓ. ઈં અચ. [અખે માત.
 રે (મ) સ્વરને લંબાવવા અર્થે. જેમ અલ્ખેલીરે
 રેંકડો, રેંકળો(ના) એક ભતની સવારીની ગાડી.
 રેંગણ (ના) વેંગણ, રિંગણું, વંતાક.
 રેંટ (ના) પાણી કાઢવાનો ચરખો. ઢોચકું.
 રેંટમાળ (ના) રેંટનાં ઢોચકાંની હોર.
 રેંટિયો (ના) સૂતર કાંતવાનો ચંત્ર ચરખો.
 રેંટુડો (ના) રેંટિયો, ચરખો.
 રેંટું (કિ) ગાલું, ખટારો. ગાડું.

રેણું (ના) ડાંખ, ટંકણખાર મિશ્રિત ધાતુનો
 રેખ (ના) રેખા, લીટી. જડ. [ખૂંદો.
 રેખટો (ના) એક હુંડું કવિતાનું વૃત્ત.
 રેખાશ (ના) પૃથ્વીના મુકરર કરેલા સ્થળ-
 થી પૂર્વ પશ્ચિમનું અંતર તે.
 રેખા (ના) લીટી. હાથેખીના કાપા. વિપુષ-
 વૃત્તને કાપતી કુપને મળતી લીટી.
 રેચ (ના) રેચત, જુલાળ. ધમકી.
 રેચક (ના) પ્રાણાયામનો એક પ્રકાર. (વિ) રેચ
 રેચ (વિ) રેલવાળું. દાણાદાર. છટક. ફરતાર.
 રેળું (ના) પાસા ઉપરનો દાણો. એક દાવ.
 રેળો (ના) કટકો. ખંડ.
 રેડવનું (કિ) ચલાવી લેવું.
 રેડડું (કિ) ધારા પાડવી. ભંચેથી નાંખવું.
 રેટિયાળ (વિ) રખડવું, રવડવું. હલકું.
 રેટિયાળું (વિ) નરમું. કદરપું.
 રેટું (વિ) રખડવું, છટું.
 રેણ (ના) (જુઓ) રાત. રેણું.
 રેણ (ના) ધૂળ, રજ.
 રેણુખીજ, રેણુકા (ના) એક ઔપધિ.
 રેત (ના) ધાત, વીથે. રેતી.
 રેતહી (ના) રેતરડી, કાનસ.
 રેતદાની (ના) રેતી ભરવાનું પાત્ર, રેતિયું.
 રેતરડી (ના) કાનસ, ધસવાનું એક આબર.
 રેતાળ (વિ) રેતીવાળું.
 રેતિયું (ના) રેતદાની.
 રેતી (ના) પથ્થરની પાણીથી ચએલી કાંકરી.
 રેન (ના) રજની, રાત (જુઓ).
 રેક (ના) રકારની નિશાની. જેમ, વર્ષ. હર્ષ.
 રેલ (ના) પાણીનું પુર. છાન.
 રેલછેલ (ના) અતિશયપણું.
 રેલાવું (કિ) પ્રવાહી પેકે પસરવું.
 રેલિયું (વિ) રેલ સંબંધી. પ્રવાહી.
 રેલો (ના) પ્રવાહીનું વહેવું તે.
 રેલ્વે (ના) લોહાનો સડક. આગગાડી.
 રેવંચી (ના) એક ભતની વનસ્પતિ.
 રેવડી (ના) ખાંડની ચાસણીમાં પલ નાંખ
 કરેલી ચક્તી. ફેલેતી.
 રેવડી (ના) એક નક્ષત્ર.
 રેવન્ત (ના) ઘોડો, ઘોટક, હચ, ચશ્વ.

રેખા (ના) રેખા, લીટી.
 રેસ (ના) રેખાઓનો જાળો ભાગ. (વિ) જાળ.
 રેસમ (ના) હીર.
 રેસમી (વિ) રેસમનું.
 રેસા (ના) તંતુઓ.
 રેસેમ (ના) કૃષા, કૃષ્યા, મેહુરખાની.
 રે (ના) ધન, કૃષ્ય.
 રેયત (ના) પ્રભ, રાજસત્તાનો રહેનાર.
 રેવત (ના) એક મનુ. [મારો, હમારો.
 રો (પ્ર) વરતતિ સર્વનામનો છઠ્ઠીમા. જેમ ત-
 રોથું (વિ) ગામડિયું. જંગલી.
 રોઢો (ના) વાળું. ત્રીજો પહેરનો વખત.
 રોક (વિ) રોકડું. રોકાણ.
 રોકડ (વિ) રોકડું. (ના) ધનના સિંકા.
 રોકડમેળ (ના) રોકડ આપ લેના હિસાબની વહી.
 રોકડિયું (વિ) તરત નાણું લેનાર કે દેનાર. હાલર.
 રોકડું (વિ) તરત હિસાબ ચૂકવેલું. જવાબી.
 રોકડું (કિ) અટકાવવું, થોભાવવું. ઘેરવું.
 રોકાણ (ના) અટકાવ, ખોભરાટ. અડચણ.
 રોકાવું (કિ) અટકવું. શુચાવું.
 રોકડ (ના) રોકડ ધન.
 રોખું (ના) લોકનો જમાવ. ખખેડો.
 રોગ (ના) રૂઝ, રૂન, ઉપતાપ, આધિ, ગદ,
 આમય, દુઝદ, મંદવાડ, આનંદ.
 રોગરાઈ (ના) રોગ અને ખીજ પીડા.
 રોગાન (ના) એક નેતનું મિશ્રિત તેજ.
 રોગિયું (વિ) રોગી, માંદું, દરદી.
 રોગિય (વિ) રોગવાળું, માંદું, દરદી.
 રોચી (ના) નૂડું. હુચ્ચાઈ.
 રોજ (ના) દહારો. જિવસની મહેનત.
 રોજ (અ) નિત્ય, હમેશા, દહારો.
 રોજનાર (ના) ધંધો, ઉધમ, કામ.
 રોજગારી (વિ) ધંધે લાગેલું.
 રોજનામું (ના) રોજમેળ, નિત્યના હિસાબની
 રોજિશા (ના) નિત્યનોંધ, ડાયરી. ચિપણી.
 રોજમેળ (ના) રોજની આપલે નોંધવાની વહી.
 રોજરોજ (અ) હમેશા, નિરંતર.
 રોજિન્દાર (ના) રોજ રહેનારો કારીગર.
 રોજ (ના) ધંધો. જીવન. પેદાર. હાડો.
 રોજો (ના) રોજ. મુસલમાનોનો અપવાસનો દ-

રોજ (ના) એક મનુ. જરૂર.
 રોટલી (ના) પાતળો ને નાનો રોટલો ખોરાક.
 રોટલો (ના) મોટી નાની ભાખરી.
 રોટલો વાળવો (કિ) કામ બગાડવું.
 રોટું (ના) ઇટનો કટકો.
 રોઢો (ના) મોટું છાણું.
 રોણ (ના) કલ્પો, ખખેડો.
 રોણક (ના) રોનક, તેજ. રચના.
 રોહાંરડવાં, રોહણારડવાં (કિ) રડીને દુઃખ.
 રોધ (ના) રૂઝ, આકંઠ. [હિંમ.
 રોધ (ના) અટકાવ, રુધન.
 રોધવું (કિ) રોકવું, અંધ કરવું.
 રોન (ના) સીપાઈનો પોહોરો.
 રોનક (ના) તેજ. રચના. અલે.
 રોપ (ના) છાડવો. જડ. ભલકો.
 રોપણી (ના) વાવવું-યાપવું-રોપવું તે.
 રોપવું (કિ) રોપણી કરવી.
 રોપી (વિ) ભલકાદાર. રોખી. ગર્વિષ.
 રોપો (ના) રોપ, છાડ.
 રોખ (ના) ભલકો, ડોળ. ગર્વ. ડર.
 રોખડ (વિ) અક્કલવિનાનું, ચોખડ.
 રોમ (ના) રૂંવા, વાળ.
 રોમાવળી (ના) રૂંચાટીની હાર.
 રોચલી (ના) લોલી, નાની ગિલાદી.
 રોચો (અ) પીટયો, રડયો (ધિકારમાં).
 રોલ (ના) ચક્કર, ફેર, તસ્મર.
 રોલડાવવું (કિ) ઢોઈ રડે તેમ કરવું.
 રોવું (કિ) રડવું, રૂઝ કરવું.
 રોશન (વિ) નહર, ખુલું, પ્રસિદ્ધ.
 રોશનાઈ (ના) ચળકાટ. દીપપ્રકાશ. સાદી.
 રોશની (ના) અલે, પ્રકાશ.
 રોષ (ના) રીસ, ગુસ્સો, ક્રોધ.
 રોહિણી (ના) એક તક્ત.
 રોજ (ના) અવોહ, મરદી. ઘોટો ભભરાટ.
 રોજવાવું (કિ) ખીજવાવું, ચીટાવું.
 રોજવું (કિ) ચોળવું, મસળવું.
 રોજાવું (કિ) ખુરડાવું. અથડાવું. માર ખાવો.
 રોજો (ના) ભાગ્ય, પંચાત. રજતર.
 રૌદ્રસં (ના) ગર્જના જારસાનો એક દો.
 ધની અસર.

લ.

લ (ના) રત્નો અનન. લઘુની સંજ્ઞા. [ખી.
 લજઓ(ના) લેઓ, રાજનો મસ્કરે, હાજરનાવા-
 લકેવો (ના) પક્ષધાત, પંખવા. એક રોગ.
 લકીર (ના) લીટી, ઓળ, રેખા.
 લક્કડ (ના) લાકડું, કાષ્ટ.
 લક્કડકોટ (ના) લાકડાનો બનાવેલો કોટ. લાક-
 લક્કડખોદ (ના) એક જાતનો પંખી. [ડાનું બંદર.
 લક્ષ (ના) ધ્યાન, એકી નગર.
 લક્ષ (વિ) સો હજાર, લાખ.
 લક્ષણ (ના) ચિહ્ન, નિશાની. વર્તણૂક. બ્યાખ્યા.
 લક્ષણ (ના) શબ્દની એક વૃત્તિ. [રૂપ.
 લક્ષણ(કિ)ધારણું, તાકડું, અટકળણું. તર્ક બાંધવો.
 લક્ષણિપતિ (વિ) લખી, લખનો માલિક.
 લક્ષ્યાવધિ (અ) ધ્યાન, લાખે લેખાં હોય તેમ.
 લક્ષી (વિ) લક્ષ આપનાર.
 લક્ષ્મી (ના) ધન. પદ્મા. શોભા. દેવી સ્ત્રી.
 લક્ષ્ય (ના) લક્ષ આપવાનો પદાર્થ.
 લક્ષ્ય (વિ) લક્ષ આપવા જેવું.
 લખ (ના) લક્ષ. લત. લક્ષ્મી. લાખ રૂપીઆ.
 લખત (ના) સરતનો લેખ, કરારપત્ર.
 લખતંગ (વિ) લાં, લખનાર.
 લખપતિ (વિ) લાખરૂપીઆની પુછવાળો.
 લખમી (ના) લક્ષ્મી (શબ્દ જુઓ).
 લખવું (કિ) વર્ણવિહન કરવાં. ચીતરવું. નોંધવું.
 લખવો (ના) લકેવો, એક રોગ.
 લખાઈ (ના) લખામણ, લખવાનું મેહેનતાણું.
 લખાણ (ના) લેખ. લખવાનો વિષય.
 લખામણ, લખામણી(ના) લખવાનું મેહેનતાણું.
 લખાવણું(કિ) લખે તેમ કરવું. નંખાવણું. તલપણું.
 લખાવું (કિ) પાડવું, અશક્ત થવું. લખી શકાવું.
 લખિત (ના) નસીબ લખ્યાલેખ.
 લખિતંગ (વિ) લખનાર, લખ.
 લખપત્ર (ના) લખત, લેખ. [આનો ધણો.
 લખેશી, લખેશરી (વિ) લખપતિ, લાખ રૂપી-
 લખોટવું (કિ) લાખ લગાડી ધૂંટવું.
 લખોટી (ના) મંત્રો, રમવાની ગોળી.
 લખોટી, લખોટેલી (વિ) લાખ લગાડેલી.
 લખોટો (ના) મોટી લખોટી.
 લખખાણ (ના) લક્ષણ, રવંરૂપ. ગુણકર્મ.

લગ (ના) મોલ અને મોલિયાં. વચ્ચેનો કા
 લગડી (ના) લાંબી ઢાળકી. સોનાની લાકડી
 લગડું (ના) ગરદાનું કાતકું.
 લગણ (અ) સૂધી, લગી, પર્યંત, તક.
 લગત (ના) સંબંધ. (અ) પાસે, બેઠે.
 લગત (વિ) લગતું. લાગેલું.
 લગણું (વિ) સંબંધી, સાથેનું.
 લગન (ના) લગ્ન, વિવાહ, રથાદી. લેહ.
 લગનસરા (ના) લગ્નની મોસમ.
 લગનિયો (ના) વરને તેડવા બનાવેલો માણસ
 લગની (ના) લેહ, ધ્યાન.
 લગલગ (અ) પાસે. નજીક. આસરે.
 લગરીએક, લગરીક (વિ) લગારેક, બરા, થોડું
 લગવાડ (ના) સંબંધ.
 લગાડવું (કિ) અરકાડવું. વળગાડવું. ખાજ
 વું. ચોપડવું, ચોંડાડવું.
 લગામ(ના) ચોકડું તથા ચોકડાની દોરી. અંકોશ
 લગાર, લગારેક (અ) થોડું, બરા, કંઈ.
 લગાવવું (કિ) ચોપડવું. મારવું.
 લગી (અ) સૂધી, લગણ, વેર, પર્યંત.
 લગે (અ) ઉત્તેજન સૂચક.
 લગોલગ (અ) પાસે પાસે, સોડમાં. લગલ
 લગણ (અ) સાથે, બેઠે. નજીક, પાસે.
 લગ્ન (ના) લગન, વિવાહ. ખંચ ધણીનો સ-
 મય (ન્યોતિપમાં). [શકકની શક્તિ.
 લાધિમા (ના) એક સિદ્ધિ. ધણુન હલકું થઈ
 લઘુ (વિ) નાનું. હલકું. ત્વસ્ત સ્વર અથવા
 ચોક માત્રાનો (વર્ણ).
 લઘુલાઘવી (ના) હાથચાલાકી, હસ્તલાઘવ વિધા.
 લઘુશંકા, લઘ્વી (ના) પિશાખ, મૂત્ર.
 લંક (ના) પાતળો કંમર. [વંચુની નગરી.
 લંકા (ના) સિંહલદ્વીપ. લોટી આતશખાજ. રા-
 લંગડ (વિ) લંગ, પગે ખોડવાણું.
 લંગડાવું (કિ) ખોડાવું, રાકું ચાલવું.
 લંખડું (વિ) લંગડ. પંચ, પોંગણું.
 લંગર (ના) નાગર, લોલી, બિલાડી. એ-
 રેણું. દોરી લાંધેલો પથ્થર.
 લંગરવું (કિ) નાગરવું, લંગર નાંખવું.
 લંગરિયું (ના) લંગર, દોરી લાંધેલો પથ્થર.
 લંગૂર, લંગૂલ (ના) વાંદરા, કપિ. [કરકે.

લગોટ (ના) કાછો, કંછોટો.
 લગોટખંધ (વિ) અલચારી.
 લગોટિયો (ના), બાળમિત્ર. વેરાગી.
 લગોટી (ના) કંછોટી.
 લોટી મારવી (ક્રિ) કંઠોરામાં લગડાની ક.
 છોટી બાંધવી. વેરાગી થતું.
 લગોટો (ના) કાછોટો, મોટી લગોટી.
 લંધન (ના) લાંધણું, હડધી અપવાસ કરવા તે.
 લંધનું, (ક્રિ) લાંધવું, અડધીસે હથરાડી કરવી.
 લંધી (ના) ફેટતાં શીખવનાર. લંધાની સ્ત્રી.
 લંધો (ના) સરણાઈ વગાડનાર મુસલમાન.
 લંચાર (વિ) મુપાળી સ્ત્રી.
 લચક (ના) મચક, આચકો.
 લચકવું, (ક્રિ) ભારથી મરડાવું. વોકું વળવું.
 લચકો (ના) પોચા ચર્મથીયો લોહો. (વિ) ધાડું.
 લચડું (ક્રિ) લપેટવું, ચૂપડવું. લિંદા પડવું.
 લચડુડ (ના) ખેન, નડતર, આચાકટિયું મનુષ્ય.
 લચલચતું (ક્રિ) લચકવું. [ઝાંડ.
 લચવું (ક્રિ) જરાક નમવું, ઢીલું પડવું.
 લચાણડ (ના) લચણડ, ઝાંડ, ખેન.
 લચ્છન (ના) લસણ, સ્વતંત્ર ગુણકર્મ.
 લંછ (ના) લાછ, લક્ષ્મી, ધન. મોજા.
 લજવાવું (ક્રિ) શરમાવું, લાજવું.
 લજમળી (ના) લાજળી, એક વનસ્પતિ.
 લજમળ (વિ) લાજ લાગે તેવું.
 લજવણ (ક્રિ) શરમાવણ.
 લજ્જ (ના) શરમ.
 લજ્જણું (વિ) શરમવાળું. (ના) લાજળી.
 લજ્જિત (વિ) શરમિત્વ, લોહું.
 લંછન (ના) લાછન, કલંક, હાથ.
 લટ (ના) નીમાળાની ગુચ. ચોટલાની, રોર.
 લટની મૂળી રોર,
 લટક (ના) શોભિતો મરોડ. અમળાટ.
 લટકણું, લટકણિયું (ના) લટકતી ચીજ.
 લટકવું (વિ) મિરાધાર. હુલસે. [ધાર પ્રત્ય.
 લટકવું (ક્રિ) અંતરિયાળ રહેવું, ટંગાવું, નિરા.
 લટકાવવું (ક્રિ) લટકે તેમ કરવું, ટાંગવું.
 લટકાણું (વિ) લટકાવાળું.
 લટકો (ના) કપોટાર અંગમરોડ.
 લટપટ (અ) અચકાઈ અચક. જટપટ. જલેદી.

લટવું (ક્રિ) હંકવું. સંકોચાવું.
 લટિયાં (ના) બાખરાં, છોગા, ધણીલટ.
 લટિયું (ના) છોગું, વાળની લટ.
 લટું (વિ) એક ધ્યાની. સ્તબ્ધ.
 લઠ (ના) ડંગોર, ડાંગ (વિ) રદપુષ્ટ.
 લઠિગો (વિ) લઠ, લુચો.
 લઠ, લઠો (ના) ડાંગ, નડી લાડી.
 લઠકણું (વિ) વઠકણું, કનિયાળું.
 લઠત (ના) લઠઈ, નાનું મુઠ.
 લઠયડવું (ક્રિ) લઠયડવું, અચકાવું.
 લઠયડિયું (ક્રિ) લઠયડિયું. આયડિયું.
 લઠયું (વિ) બાધેલ પીધેલ તોફાની.
 લઠયડવું (ક્રિ) અચકાઈ ખુસી પડવું.
 લઠયડિયું (ના) ડોકારઈ પડવું તે.
 લઠવું (ક્રિ) લઠવું, વઠવું. તક્તાર કરવી.
 લઠવેયો (ના) શરવીર. મુભટ, ચોધો.
 લઠઈ (ના) કંકાસ, લટત ટટો. જંગ.
 લઠાઈખાર (વિ) કનિયાદલાલ, વઠવાદિયું,
 લઠાક લઠકણું.
 લઠાયક (વિ) લઠાઈના ઉપયોગનું.
 લઠાલડ, લઠાલડી (ના) લઠત, કનિયો.
 લઠાવવું (ક્રિ) લઠે તેમ કરવું. રમાડવું. ચ.
 ઠાવવું. લાલન કરવું.
 લડું (ના) બાલું વીટવાનું ચોત્તર.
 લડકું (ના) લાડકું, મોફક.
 લઠણું (ના) રીત, તરહ, છટા.
 લઠવું (ક્રિ) લડવું. આ, પ્રમાણે ૩ ને ૬ નો
 વિપર્યય "લઠ" ધાતુના બધા સખ્તોમાં યા.
 ય છે. જેમ લઠાઈ-લઠાઈ. ઈત્ય.
 લણવું (ક્રિ) કસણું. તોડવું, કાપવું. ગુણુલેવું.
 લન (ના) ધ્યાન, લેલ રૂવ, છદ સંધરવું,
 લતા (ના) વેલ, વેલી.
 લતાડ (ના) લટાર, જીવિતથી ફેરવવાની કિસ.
 લતાડવું (ક્રિ) ખરોળા કરવું, લક્ષી બગાડવું.
 લત્તાં (ના) લગડાં સાથેના પગાં.
 લત્તો (ના) જીલ્લો. જીલ્લો. જુડો.
 લથડવું (ક્રિ) અચકાવું. રખડાવવું. નિરાશ થવું.
 લથડાવવું (ક્રિ) અચકાવવું. રખડાવવું.
 લથડિયું (ના), લથડિયું આયડિયું.
 લાપમય (અ) લગોલગ, લેડલેડ.

લક્ષ્ય (અ) લક્ષ્ય વળવા અર્થે [વી તે.
 લપકરો (ના) પ્રાણીની જીભ નીકળવી અને પેસ
 લપકો (ના) પીકણ પદાર્થનો ચોટો ભાગ.
 લપકોઝપકો (ના) સહજસાજ કામ થતું તે.
 લપટ (ના) ઓચિંતી ઝડપ. લેહેર. પેચ.
 લપટઝપટ (ના) લપટ તથા ઝપટ.
 લપટયું (કિ) વીટયું. પેચમાં લેતું.
 લપટાણું (કિ) વીટલાણું. લલચાણું.
 લપટું (વિ) ઢીલું, રમણું. લાલચ.
 લપટયું (કિ) લપેટયું, લેપ કરવો.
 લપડાક (ના) થપડાક, તમાચો.
 લપડો (ના) જડો લેપ.
 લપલપ (અ) જીભનું નીકળતું અને પેસતું તે.
 ઝડપક, લવરી, સૂચક. [ધ્રુવ.
 લપલપાટ (ના) આવડત વિનાની હતાવળ. ધાં-
 લપલપિયું (વિ) લપલપ કરનાર, ધાંધલિયું.
 લપસણું (ના) સરકણું, લપસી જવાય તેવું.
 લપસણું (કિ) સરકું. ખસી જવું.
 લપાટિયો (ના) ઘુસટિયો, હીચર. [સૂચક.
 લપુલપુક, લપુલપુ (અ) નરમાશ ઢીલાપણું
 લપુકું (વિ) વેવણું, અંલાવડું, બકી નાંખે તેવું.
 લપેટવું (કિ) વીટવું. સામેલ કરવું.
 લપેટો (ના) લપેટો, જરીતું વચ્ચ.
 લપેટવું (કિ) લેપ કરવો, થપેટવું.
 લપેટાણું (કિ) ચોપડાણું.
 લપોડ, લપોડશબ (વિ) ગપ્પીદાસ.
 લપ્પટ (ના) લપડાક, થાપટ.
 લપ્પનહપ્પન (અ) વિશેષતાદર્શક કંધન સૂચક.
 લપ્પો (ના) લપેટો, જરીતું વચ્ચ.
 લક્ષ્યપણું, લક્ષ્ય (વિ) ખૂં, જૂઠું.
 લક્ષ્યવું (વિ) અડકટમાં આવે તેવું, લખડવું.
 લક્ષ્યવું (કિ) થણું નીચું લટકવું.
 લક્ષ્ય (ના) ખેન. નડતર.
 લળ (ના) ઓઠ, મોંનાં પડે.
 લળડકક (અ) સારીપેઠે, જોરથી. જખમારીને.
 લળડવું (કિ) લટકવું, ઝૂલ્યા કરવું.
 લળડાવવું (કિ) લળડે તેમ કરવું.
 લળતરું (વિ) નાટોવત, પાતળું, મુરદાળ.
 લળાચિયો (વિ) ચીપચિયો, ચીફરિયો.
 લળાંડ (વિ) જૂઠું, લુચું.

લળાડી (ના) જૂઠાણું, લુચાઈ.
 લળોતરું (ના) મસોતું, મેકું કપડું.
 લબ્ધ (વિ) મેળવેલું, પામેલું.
 લલ્ય (વિ) મળે એવું, પ્રાપ્તયતું.
 લમણું (ના) ગાલની હપડાં અને માથું
 નીચેનો અવયવ.
 લમ્પટ (વિ) લપડાવડું, મચેલું કાઢી છૂટો, બ્યે
 લમ્પ (વિ) લાંબું. [ભિચારી.
 લમ્પ (ના) ઓળમ્પો. ભલો લીટી.
 લમ્પકણું (ના) ગથેલો, ખર. (વિ) લાંબા કાનનો.
 લમ્પાઈ (ના) લાંબાપણું. વિસ્તાર.
 લમ્પાણું (ના) વિસ્તાર. લાંબું અંતર.
 લમ્પાવડું (કિ) લાંબું કરવું, વધારવું.
 લમ્પાણું (કિ) લાંબા સૂડું. વધવું. હીધ થઈ.
 લમ્પુસ (વિ) હાથથી વધારે લાંબું કે ઊંડું.
 લમ્પોચાઈ (ના) સીધી ઊંચાઈ.
 લમ્પોદર (ના) ગરુપતિ, ગણેશ, વિનાયક,
 વિભરાજ, દ્વૈમાતુર, ગણાધિપ, એકદંત,
 હેરંબ, ગલ્લનન.
 લય (ના) નારા. તરૂપ. વિરામ (ગાયનમાં)
 લયાનત (ના) ગેરિયત, શરમ.
 લલકાર (ના) આલાપ, લાંબો રાગ.
 લલકારવું (કિ) આલાપવું, રાગ તાણવો.
 લલચાવવું (કિ) લાલચ આપવી લાલચમાં ના
 લલચાવું (કિ) લોભાવું. મોહિત થવું. [ખડું.
 લલના (ના) નાનુકું સુંદર સ્ત્રી. (જુઓ) ખેરી,
 લલાટ (ના) ભજ, કરાળ. નસીય. [રામા.
 લલિત (વિ) રસિક. કુમળું, નાનુકું. સુંદર.
 લલિત (ના) એક રાગ. એક વૃત્ત (કવિતાનું).
 લલુતા (ના) તુણા, લોભ, અતિઆશા.
 લવ (ના) અંશ, ભાગ.
 લવ (અ) લગાર, જરાક, થોડુંક, કંઈક.
 લવંગ (ના) લવિંગ, એક તેલનો.
 લવંગિયું (વિ) લવિંગના આકારનું ઝીણું (મરઁ
 લવંગિયું (ના) કાનનું એક ધરણું.
 લવણું (ના) મીઠું, મીઠું, સેંધવ, લુણ, નિં
 લવન્ત્રી, લવરી, લવલવ (ના) લવરો, ખડ
 લવલવવું (કિ) ખંખડવું, ખંખડવું.
 લવલવાટ (ના) (ના) લવન્ત્રી.
 લવલેશ (અ) જરાપણ, કંઈક, જરાક.

લવણુ (કિ) બળટણુ, બંકણુ. [કસાઈ.
 લવાળમ (ના) નિયમિત મુદતની ધી, દરેતરી, હા
 લવાઈ (ના) પૂંચ, મધ્યસ્થ, વધે પતાવનાર.
 લવાડી (ના) લવાઈનું કામ, મધ્યસ્થી.
 લવારી (ના) લવેરી, પ્રકવા, બળબડ, પ્રલાપ.
 લવાર (ના) ધાવણું બાળક, વાછરડું.
 લવારો (ના) લવારી, પ્રલાપ.
 લવિંગ, લવેજ (ના) લવજ, એક તેલનો.
 લવેગિયું (ના) લવગિયું એક કાનનું ઘરેણું.
 લશુન, લશુન (ના) લસણ (જીઓ).
 લશ્કર (ના) સૈન્ય, સેના, ફોજ, ધ્વજિની,
 વાહિની, મૃતના, ખનીકિની. ચમુ, વરુચિ,
 ની, ખસ, ચક, અનીક, ટોળું. કાફલો.
 લશ્કરી (વિ) લશ્કર સંબંધી.
 લસણ (ના) એક દંદ, લશુન, મોઢાવધ, જી-
 જન, અરિષ્ટ, મહાકંદ, રસોતક.
 લસણિયું (વિ) લસણવળું. નમાલું.
 લસણિયો (ના) લસણની ઝીણી કળી. જેવડું.
 લસડું (વિ) શોભડું. ઢીલું. [મણી.
 લસરકો (ના) લીસોટો. ધસરકો. [તિજદાર.
 લસલસડું (વિ) ગળગળિયું, ઢીલું અને ચીકણું.
 લસલસડું (કિ) લસલસડું, યવું કે હોડું.
 લસડું (કિ) લપસડું, સરી જડું. દીપડું.
 લહરી (ના) લેહર, તરંગ.
 લહિયો, (ના) લેયો, લેખક. સારો લખનાર.
 લહી (ના) લાહી, લોટની ખેળ.
 લજકડું (કિ) તેજ પ્રારડું, ડોલડું.
 લજડું (કિ) નમડું. ભાવડું.
 લાંક (ના) મરોડ, પાતળી ચીનનો વાંક.
 લાંગ (ના) એક કડોળ. કાછડી.
 લાંગકપાચ (ના) એક સ્વતરવ કાપડનો તાકો.
 લાંધણ (ના) ઉપવાસ, નકોડા અપવાસ.
 લાંધણી (ના) ગાડી સમી રાખવાનું ટેકણું.
 લાંધણું (ના) ઉધરાણી ચૂકવે ત્યાં સગી ફે-
 લુદારને ત્યાં સૂખ્યા ખેરતે રહેવું તે લાંધણું.
 લાંધવું (કિ) લાંધણું કરવી.
 લાંધો (ના) લાંધણું, ઉપવાસ, લાંધણું.
 લાંચ (ના) રૂસ્ત, કામ દલાવવા અપાતી
 ગુપ્ત ખસિસ.
 લાંચખાક, લાંચખાર, લાંચિયું (વિ) લાંચ લેનાર.

લાણુ (ના) લાંછન, ચિટ્ન. ટાપ. કલક.
 લાંજો, લાંજો (ના) વાંધો. હરકત, હેસલો.
 લાંક, લાંકિયું (વિ) હુચ્ચું, ચાંક, ખડું.
 લાંકાઈ (ના) હુચ્ચાઈ, ખંધાઈ, શકતા.
 લાંબટાંચિયો (વિ) લાંબા પગવાળો.
 લાંબભાત (ના) જૂના ડાંગરના છોડ, ખડવો.
 લાંબી (ના) ચાકની દીવેલમાં ખાધેલી કણક.
 લાંબીદૂઝી (ના) અમરોદિત લાક્ષણ ગાળાગાળી.
 લાંબીનબર (ના) દીર્ઘદૃષ્ટિ, દૂરદૃષ્ટિ. આગળ-
 થી યતો વિચાર.
 લાંણું (વિ) લામ્ણું, લાંબાઈવાળું.
 લાંણું (ના) લાગનો વાંધો પતાવવાની ચીઠી.
 લાઈલાજ (વિ) નિરૂપાય.
 લાએક (વિ) લાયક, યોગ્ય, ઘટિત.
 લાકડ (વિ) લાકડાનું.
 લાકડકુકડ (ના) લાકડા વગેરેનો સામાન.
 લાકડાં (ના) શરપણું, કાષ્ટ, ઈષ્ટન.
 લાકડી (ના) જોષિકા, કાઠી, સોટી.
 લાકડું (ના) ઝાડનો પાંતરા વિનાનો વિભાગ.
 લાકડેમાકડું વળગાડવું (કિ) ખેને લદાવવર.
 લાક્ષણિક (વિ) લક્ષણ સંબંધી. સાંકેતિક.
 લાક્ષા (ના) ઝાડનો રાતો ચીક. એક જીવ-
 લાખ ડાનો રંજ. અળતો.
 લાખ (વિ) લક્ષ, ૧૦૦૦૦૦. [ના (લાડું).
 લાખણસાઈ લાખણસી (વિ) જુધીના, કળી-
 લાખડું (કિ) નાખડું, ફેંકડું, ઉરાડડું.
 લાખાગુહ (ના) લાખનું મનાવેલું ઘર.
 લાખિયું (વિ) લાખનું. (ના) લાખની ચૂડી.
 લાખીવણુબરો (ના) લાખ બળદ રાખનાર દુરતો.
 લાખું (ના) શરીરપરનું રાઉં ચાકું, વિપારી.
 લાખેણું (વિ) લાખ રૂપીઆનું પ્રતિષ્ઠિત, કીમતી.
 લાખેણાં (ના) લાખોની ગણતરી, અગણિ-
 ત, લેણદેણ.
 લાખોટો (ના) લાખનો સીલ કરેલો ખીડેલો કા-
 લાગ (ના) જોગ, દાવ. [ગળ.
 લાગટ (વિ) જરી, ચાક, સાથે.
 લાગવું વળગવું (ના) સંબંધ.
 લાગભાગ (ના) લાગિયા ભાગ.
 લાગલગટ (અ) લાગટ, સાથે. તરતર.
 લાગેલું (અ) તત્કાળ, તેજવેળી.

લાગણું (કિ) સ્પર્શ થવો, અડવું. વાગણું. વ-
ળગણું. શરૂ થવું. સળગણું. થવું. સંબંધ
જાણું (વિ) લાગેલું. અનુકૂળ. [મળવો.
લાગેલું (વિ) વાગેલું. વળગેલું.
લાગો (ના) હુક. સંબંધ. લગવો.
લાચાર (વિ) અશક્ત, નિરાશ. રાંક, દીન.
લાચારી (ના) અસકિન. ગરીબાઈ.
લાછ (ના) લક્ષ્મી, ધનદોલત. [એક રોક.
લાછાં (ના) પગના તળિયાં વિશેષ દાઝવાં તે.
લાછો (ના) હીરની મોટી આંખી.
લાજ (ના) લજ્જા, સરમ. અદબ. ધુમટો. ટેક.
લાજમ (વિ) લાચક, ઘટતું, યોગ્ય.
લાજલજ્જમણી (ના) લજ્જમણી, એક વનસ્પતિ.
લાજણું (કિ) શરમાવું. અદબ રાખવી.
લાજનું, લાજ (ના) સેટેલું ભાત, ભાતની ધાણી.
લાજળી (ના) લજ્જમણી, એક વનસ્પતિ.
લાજણું (વિ) શરમાળ.
લાજળુ (ના) લજ્જમણીનો છોડ.
લાંછન (ના) ચિહ્ન, નિશાની. ડાખ. [એક જથ્થો.
લાં (ના) ગૂંચરાતનો એક પ્રાંત, લાડનો દેશ.
લાટાનપ્રાસ (ના) એક શબ્દાલંકાર, (કવિતાનો).
લાઠ (ના) કપાસના ચરખાની ધરી.
લાડ (ના) હેત વહાલ. લાટ દેશના વાણીઆ.
લાડકું (વિ) લારકું, લાડકવાયું.
લાડકાલાડું (ના) લગ્નમાં વરકન્યાને સગા-
વહાલો તરફથી અપાતી મીઠાઈ.
લાડકું (વિ) લાડમા ઉછરેલું. કાલું.
લાડલી (ના) લાડમાં ઉછરેલી છોકરી.
લાડવાયું (વિ) લાડકું. વહાલું.
લાડકું (કિ) રમવું, વહાલ કરવું.
લાડવો (ના) લાડ, મોદક.
લાડાલાડ (ના) વહાલ છતાં સહેજ રીસ.
લાંચી (ના) લાડલી. છોકરી. નવી પરણેલી સ્ત્રી.
લાંચીલો (ના) લાડમાં ઉછરેલો છોકરો.
લાડું (ના) લાડ, મોદક. લાલ. ચક્ર. જોળછાપ.
લાડ્યો (ના) લાડ.
લાડેકવાયું (વિ) લાડકું.
લાડો (ના) લાડલો, લાડકો છોકરો.
લાણી (ના) કાપણી (ખેતરની).
લાત (ના) પાટ, પાછલા પગનો ફટકો.

લાની (ના) જથ્થો, ખંદર પરની વખાર.
લાદ (ના) થોડા ગમેદાની અધાર.
લાદી (ના) ચોરસ પથ્થર. ફરમખંદી.
લાધણું (કિ) ભાર ભરવો, ખાંધે માલ મૂક-
વો. છીપવું. જરૂર.
લાનત (ના) લયાનત, રશમ.
લાપન (ના) અર્થ લગાવો તે.
લાપસી (ના) કંસાર, લપઈ.
લાફાલાફ (ના) વધારે ખર્ચ.
લાફો (ના) આડીપટ્ટી.
લાખરું (વિ) કુમળું.
લાખસી (ના) લાપસી, લપે, કંસાર.
લાણું (ના) કુંવારનું પાતડું, પાટો.
લાલ (ના) નફો, ફાયદો.
લાલકારી (વિ) ફાયદાકારક.
લાલાલાલ (ના) નફોનુકસાન. [આપવું તે.
લાભોજલાલ (ના) પહેલી ધારણ. મોઢાં મને
લામણીવો (ના) રામણીવો. વરધારામાં
વરની માને ધરવાનો દીપક.
લામણું (વિ) લમ્બ, મોટું. જાંચું. વિસ્તીર્ણ છેડું.
લામણું થવું (કિ) મરવું. સૂવું.
લાચક (વિ) યોગ્ય, પાત્ર. ઘટિત. અનુકૂળ.
લાચકી (ના) યોગ્યતા, શક્તિ, શુભ.
લારી (ના) રેલ ઉપર ધકેલી ચડાવવાની ગાડી.
લાડું (ના) આંખરું, ઝોંડ.
લારે (અ) પછવાડે, પાછળ
લાલ (ના) હેલ, ઇસ્કી, બંકો પુરુષ. પુત્ર. એક
લાલ (વિ) રક્ત, રતારંગનું. [ગણી.
લાલચ (ના) લાલઆશા લાંચ 'કંઈક લેખ.
લાલચટક, લાલચટક (વિ) રાત્રે અને ચળકતું.
લાલચું (વિ) લાલચ રાખનાર. [નિ.
લાલચુંપંચા (વિ) પંડિત છતાં લોભિયો. લોભી
લાલચોળ (વિ) રાત્રચટક, ધણેજ રાત્રું.
લાલજી (ના) ખાલકુણી મૂર્તિ.
લાલન (ના) લાડ. પુલકાવવું તે.
લાલમલાલ (વિ) રાત્રું. આનંદી. ફાંકડું.
લાલસા (ના) અભિલાષા. તૃષ્ણા. લોભ.
લાલસુરખી (ના) લાલી, રતાશ.
લાલા (ના) શુદ્ધલાલ. કકડ પુરુષ.
લાલાઈ (ના) હેલાઈ, ખાંડાઈ. રતાશ.

લીલાલેહર (ના) ભરપૂર સમૃદ્ધિ. આવાદાની.
 લીલીધોડી (ના) ભાંગ, માયા, વિજ્યા.
 લીલીચાહ (ના) એક ભતનું ધાસ.
 લીલીપીઠ (ના) શાકબળર.
 લીલું (વિ) લીલા રંગનું. લીનું. તાનું.
 લીલુંકરવું (કિ) ભોજનવું, નહંત્રવું કરવું.
 લીલુંછમ (વિ) ધણેજ લીલું.
 લીલુંસૂકું (વિ) કુમળું અને ઠંડણ. સારું માલું.
 લીલોકાળ (ના) ધણા વર્ષાદથી પાક બગડી પ-
 ડતો ફૂકાળ.
 લીલોતરી (ના) લીલી ધાસ ઝાડની રચના.
 લીલોમેલો (ના) લીલાં ફળ. [શાકલાજી.
 લીસું (વિ) સાફ, લસી ભય તેવું.
 લીસોટી (ના) નાની લીટી.
 લીસોટા (ના) કાપો, લીટા.
 લીહ, લીહી (ના) હદ, આડો આંક. લીટી.
 લું (પ્ર)લધુતા, હલકાઈદર્શક. જેમ હાંડલું, માટલું.
 લુંગી (ના)હલમત વખતે ખોળામાં પાથરવાનો.
 લુંડી (ના) લોહડી, શુભામડી, ચાકરડી. = [કકરો.
 લુઈ, લુઓ (ના) કણકનો ગોળો.
 લુખરી (ના) ખુજળી, ખસ. એક ત્વચ્છરોગ.
 લુખિયું (ના) તંબાકુ પીવાની ચલમ.
 લુખ્યું (વિ) કોરૂં, વગર ચોપડેલું. નિસ્તેજ.
 લુગદી (ના) વહેલા પદાર્થનો ગોળો.
 લુચ્ચાઈ (ના) ખંધાઈ, ચોટાઈ.
 લુચ્ચું (વિ) ખંધું, ઠગ. કપટી.
 લુણી (ના) એક ભતની ભાજી.
 લુમ (વિ) લોપ પામેલું, અદૃશ્ય થઈલું.
 લુતોપમા (ના) અપૂર્ણ ઉપમા.
 લુપ્પ (વિ) લોભાઈ ગચ્ચું.
 લુપ્પક (ના) વ્યાધ. શિકારી.
 લુપ્પાવું (કિ) લોભાવું, લલચાવું.
 લુલાપ, લુલાય (ના) મહિષ, પાડો.
 લુલો (ના) લુઓ, ફૂલકાનો ગોળો.
 લૂ (ના) સખત તરફમાં ફરતાં થતો રોગ.
 લૂખું (વિ) લુખ્યું, કોરૂં, ફિક્કું.
 લૂગડંભતો (ના) કપડા વગેરે પદાર્થ.
 લૂગડું (ના) વસ્ત્ર, કપડું. કાપડું.
 લૂહણિયું (ના) લૂહવાનું પપડું. રૂમાલ.
 લૂહું (કિ) ધસીને સાફ કરવું, તુલવું.

લૂટ (ના) છથોક મારફાટ કરી લઈ લેવું તે.
 લૂટવું (કિ) જખરદસ્તીથી લેવું. પડાવી લેવું.
 લૂટાહ (વિ) લૂટમાં મેળેલું.
 લૂટારો (ના) લૂટનારો, ધાડખાહ.
 લૂટાલૂટા (ના) ગમે તેમ લૂટું તે.
 લૂટાવવું (કિ) લૂટે તેમ કરવું.
 લૂણ (ના) લવણ, મીઠું, નિમક, ખાર.
 લૂણહતારવું (કિ) માયાપરથી મીઠું હતારવું.
 લૂણહરામ (વિ) નિમકહરામ, કૃતમ્ન.
 લૂણહરામી (ના) નિમકહલાલી, કૃતમ્ની!
 લૂણો (ના) છારી.
 લૂણોલાગવો (કિ) ભીતપર છારી બેળવી.
 લૂતા (ના) કરોળિયો, ઉર્લુનાભ.
 લૂન (વિ) ખંડિત, ભાંગેલું.
 લૂમ (ના) કુમખો, ડાળે વળગેલો જથો.
 લૂમકો, લૂમખો (ના) મોટી લૂમ. લાભ.
 લૂલી (ના) લોલા, જીભ, નિહૂવા.
 લૂલું (વિ) નિર્જાત, અશક્ત.
 લૂવાર (ના) લોહકાર, લૂહાર.
 લૂહાર (ના) લોહકાર, લોખંડ ધડનાર.
 લે (ના) લય, એકાગ્રતા.
 લેંકાવવું (કિ) લેકો કરવો.
 લેંકો (ના) શોભતો ચાળો, મરોડ.
 લેંધાવું (કિ) જરાક પગે ખોડાવું.
 લેંધી (ના) નાનો લેધો.
 લેંધો (ના) ઈન્નર, પાચનમેા.
 લેંથી (ના) પાતળી રોટકો.
 લેડિન (અ) પણ, તોય. પરંતુ.
 લેખ (ના) ખત, કરાર. લખાણું. લક્ષ્ય.
 લેખક (ના) લેખો, લખનાર. ચિત્ર કાઢનાર.
 લેખણું, લેખણી (ના) દલમ, પેન, ટાંક.
 લેખન (ના) લખવું તે. લેખક્રિયા.
 લેખર્ષલ (ના) ઇંદ્ર (નુઓ) મધવા.
 લેખવલું (કિ) દરકાર કરવી, ગણવું.
 લેખા (ના) રેખા, લીટી. દેવતા.
 લેખાવળી (ના) લેખપત્રનો સંગ્રહ.
 લેખું (ના) ગણતરી. પ્રમાણ.
 લેખે (અ) હિસાબે, પ્રમાણે, મુજબ. પ્રીત્યર્થ.
 લેખત (ના) લેહેજત, મજા. રસાદ.
 લેખો (ના) લેહેજે, નિમેષ, પળ.

લેટણું (કિ) આળોટણું, બોડીવાર સૂઝું.
 લેટણું (કિ) ચાટણું.
 લેણું (ના) લેહોણું, માંગણું. એક દાવ.
 લેણું (વિ) લેનાર. જેમ જીવલેણું
 લેણુદાર (વિ) માંગનાર, કરજે આપનાર.
 લેણુદેણું (ના) આપ લેનો બ્યવહાર.
 લેણુદેણી (ના) પૂર્વજન્મનું લેણુદેણું.
 લેપ (ના) આસડની ચોપડે. લોજન.
 લેપક (ના) પલગડ, લીપનાર-રંગનાર-મજૂર.
 લેપડી (ના) પોલટિસ, પોટિસ.
 લેપડું (ના) એક જીવડું.
 લેપન (ના) લેપણું તે લિપણું.
 લેપણું (કિ) લાગણું, વળગણું, ચોપડાણું.
 લેપ્પા (વિ) લિપનાર.
 લેપ્પે (દ્વા) વળગેલો ટાદવ.
 લેખાસ (ના) લેશ, પહેરવેશ, પોશાખ.
 લેખાણું (વિ) લખને નાશી જનાર. ધૂત.
 લેખેલ, (ના) મરવાની લેયારી. તાકીદ.
 લેલા (ના) લીપ્પિ, ચળકાર
 લેલાણું (કિ) લીપણું. ચળકણું.
 લેલી (ના) એક લીલી ચલ્લી.
 લેલેમજનું (વિ) દુર્બળ, ખેડાલ.
 લેલો (ના) દરિયાનું એક ઓળર.
 લેવટા, લેવટી (ના) નાનાં માછલાં.
 લેવડ (ના) લેણું, લેહોણું.
 લેવડદેવડ (ના) લેણુદેણું, આપ લેનો બ્યવહાર.
 લેવાદેવા (ના) આપલેનો સંબંધ.
 લેવાઈજનું (કિ) સૂકાણું, દુર્બળ થયું.
 લેવાણું (કિ) અપમાન થયું. સૂકાણું. લટાણું.
 લેવું (કિ) સ્વીકારણું, ધરણું. દાખલ કરણું. જાયણું.
 લેવુંદેવું (કિ) લેણુદેણું. [વિચકું.
 લેશ (અ) નરાક, અલ્પ, લવ, કંઈ, લગાર.
 લેસ (ના) એક જાતની કિનારી.
 લેહ (ના) સગની, ધ્યાન. અવલેહ, ચટો.
 લેહલટ (વિ) જીવમાં લેશકણું.
 લેહણું (કિ) ધારણું, જીણું.
 લેહડો (ના) લેકો, આવભાવ.
 લેહજાત (ના) રસ, મઝા, ગમમત.
 લેહજો (ના) નિમિષ, ક્ષણ, યજ.
 લેહણું (ના) માંગણું, લેણું.

લેહેર (ના) લહરી, મંદ મંદ પવનનું વાણું.
 તરંગ. અસર. વૃદ્ધિ. [તરેહ.
 લેહેરિયાં (ના) એક લાત. વાંકીચૂંકી લીટીની.
 લેહેરિયું (ના) સ્ત્રીની કોરડું એક ધરણું.
 લેહેરી (ના) લહર. (વિ) આનંદી, મોજ. ઘોતાળ.
 લેહેવું (કિ) લેહણું, મનમાં ધરણું, સમજણું.
 લેયો (ના) લણીઓ, લેખક.
 લો (પ્ર) નરજાતિમાં હલકાઈદર્શક. જેમ સાડલો.
 લોંડી (ના) એક જનાવડ.
 લોંડું (વિ) પૈસાદાર, ખમતી આશામી (આમ્ય).
 લોંકો (ના) મજબૂત અને જોરાવર મજબૂત.
 તાલેવંત. [પિંડો, ગોળો.
 લોંદો (ના) - ઢીલા પદાર્થનો ગોડો ભાગ.
 લોંદ (ના) સ્થાન. અમુક સ્થાનના રહેવાસી.
 જગત્. એ ત્રણ, સાત તથા ચૌદ ગણાયજ.
 લોકડિયા (ના) સામાન્ય જનો (કવિતામાં).
 લોકપ્રસિદ્ધ (વિ) જગજાહેર.
 લોકમત (ના) સાર્વજનિક અભિપ્રાય.
 લોકલાજ (ના) લોકોમાં અપક્રાંતિનો ટર.
 લોકવાચક (ના) લોકોક્તિ, લોકવાણી.
 લોકાઈ (ના) પારકાપણું.
 લોકાચાર (ના) લોકમાં ચાલતી રીતી.
 લોકાપવાદ (ના) લોકમાં ખરાબ કહેવાણું તે.
 લોકિક (ના) કાણ. રડવા જણું, તે.
 લોકોત્તર (વિ) અસાધારણ, અલૌકિક.
 લોકોપકાર (ના) સાર્વજનિક કલ્યાણ.
 લોખણડ (ના) લોહ, લોહું, લોહ.
 લોચક (ના) સતન, ધાઈ. સૂચારનું એક ઓળર.
 લોચન (ના) આંખ, ચક્ષુ.
 લોચલો (ના) માયાખાતું, ખોચલો.
 લોચણું (કિ) ખોલખોલ કરણું. ચઢાણું.
 લોચો (ના) ગોટાપિંડાળો. ચાંદ્ર. લોંદો.
 અરુપ્ય હચાર. તકરાર. વાંધોવિષ્ટિ.
 લોછણું (કિ) લોચણું, ખોળોટણું.
 લોટ (ના) આટો. (વિ) પ્હારીક.
 લોટકો (ના) ચલેલો, લીકરાનો, ધારલો.
 લોટણું (ના) એક જાતનું ખજાનર.
 લોટપોટ (ના) લોચપોચ, લચડી પડણું તે.
 લોટણું (કિ) આળોટણું, સૂઝું. ગુલાંટ પાની.
 લોટી (ના) કસાળી, નાના કળશ.

લોટા (ના) કળશિયા.

લોટ (ના) હિંડોળો, હિંચકો, દોલ.

લોટલું (કિ) કંપાસિયા છૂટા પાડવા.

લોટી (ના) તવી, તાવી.

લોટું (ના) લોહ, લોષ. લોખંડું ઓખર.

લોણ (ના) લણ, લવણ, મીઠું.

લોણી (ના) ગુલામડી, ચાકરડી, દાસી.

લોણડો (ના) ગુલામ, ચાકર, દાસ.

લોથ (ના) લાસ, મુઠું. ખાટલી.

લોથ (વિ) નરમું, ઠોકું. સુરત.

લોથડી (ના) છુંગરેટમાં મેઢેલી ભાખરી.

લોથિયું (વિ) નરમું, નકામું, ખરાબ.

લોટું (કિ) લોટો કરવો. મસળવું.

લોધર (ના) લોધ, એક ઝાડ.

લોપ (ના) અદર્શન.

લોપલું (કિ) ઓળંગવું. હયાપવું.

લોખાન (ના) એક જાતનો ગુંદર, ઉદ.

લોભ (ના) તૃષ્ણા, અત્યાશા.

લોભાવલું (કિ) લલચાવલું, લોભમાં નાખલું.

લોભાવું (કિ) લલચાવું.

લોભિયું, લોભી (વિ) લુબ્ધ, લોભવાળું.

લોભ (ના) માથાના વાળ.

લોભવિલોભ (વિ) ઢંચુપચુ, સંશયાત્મક.

લોલ (વિ) ચંચળ. ચક્રખાવું.

લોલ (ના) ફેર. ચક્કર.

લોલક (ના) લટકણ.

લોલલું (કિ) રમાડવું, મરડવું.

લોલા (ના) જીભ, નિહવા, રસના.

લોલિયું (ના) કંઠી, જાળી. (ધાન્યની).

લોહ (ના) લોષ, લોખંડ.

લોહકાર (ના) લૂવાર, લોખંડ વડનાર.

લોહચુખક (ના) લોખંડના પદાર્થને ખેંચનાર.

લોહલસમ (ના) લોખંડની ખાખ.

લોહિયાળું (વિ) લોહીની ભરેલું.

લોહિયું (ના) પેણી.

લોહી (ના) નક્ત, શોણિત, શુક્ર. [રડાયલું.

લોહીહાણ, લોહીલોહીયાણ (વિ) લોહીથી ખ-

લોથિયું(ના)નની લાળીમાં પહેરવાનું ધરેલું.

લોચો (ના) હાલસવાળી, રાત્રેનો મસ્કરો.

લોહક (ના) મૂઠું. લોકમાં ચાલવું. પ્રીતિ.

વ;

વ (ના) રક્ષો વ્યંજન. આનંદ.

વંશ (ના) કુળ, પેઢી.

વંશજ (ના) વંશમાં જન્મેલો.

વંશવૃક્ષ (ના) કુળના વિસ્તારનું ઝાડ.

વંશાવળી (ના) વંશજોના નામની માળા.

વંશી (વિ) વંશનું-સંબંધી. (ના) વાંસળી.

વઈ (ના) વૈ, ફાંદો, પકડ. જેમ કોળવૈ, ઉઠરવૈ.

વઈદ (ના) વૈદ, વૈધ, રોગહારી, અગ્રદંકાર

ભિષક, ચિકિત્સક.

વઈશાખ (ના) વૈશાખ, ભાદવ, કૃધ. (મહિનો)

વંતુ (ના) ગિલ્લીદંડાની રમતનું એક માર્પ.

વકરવું (કિ) વાંકું થવું. ફાટવું. સામાયવું. વિદ્-

વકરી, વકરો (ના) વિકૃત, વેચાણ. [રૂઝું.

વકારવું (કિ) ઉસ્કેરવું, ચઢાવવું. ખેડેકાવવું.

વકાલત (ના) વકિલનું કામ.

વકાલતનામું (ના) મુખત્યારનામું.

વકાસ (ના) વિકાસ, ખીલવું તે. અવકાશ.

વકાસવું (કિ) બિઘાડવું. ફાડવું. વિકાસવું.

વકિલ (ના) મુખત્યાર, એલચી. ધારાનો હિમા-

વકિલાત (ના) વકિલનો દરજ્જો, વકાલત. [યતી.

વકી (ના) સંલવ. આશા.

વકુંદ (ના) સમજ, અક્ષલ. ડહાણું.

વકર (ના) મોલસો, ભારખોન. ઢંગ.

વકતબ (વિ) કહેવાયોગ્ય, બોલવાનું.

વકતા (ના) વદ, વદાવત, ભાષણ કરનાર.

વકતૃત્વ (ના) ભાષણની શૈલી-છટા. વકતાપણું.

વકત્ર (ના) મુખ. (જુઓ) મોં.

વક (વિ) વાંકું, આડું.

વકી (ના) વાંકી ગતિવાળું. અસરલ.

વકોક્તિ (ના) આડું બોલવું. મેલું. એક અ-

વક્ષસ્થળ (ના) છાતી, ઉર વત્સ. [લંકાર.

વક્ષ્યમાણ (વિ) આગળ કહેવાનું.

વખત (ના) કાળ. સમય. સંધિ. હાલત. કુરસ

વખતસંર (અ) સમયસર. ઠરાવેલો સમય.

વખવખવું (કિ) તલપવું, ફાંફાં મારવાં.

વખાણ (ના) તારીફ, સ્તુતિ, પ્રશંસા.

વખાણવું (કિ) ગુણગાવા, વખાણ કરવાં.

વખાણું (ના) ઉખાણું, ઓખાણું.

વખાર (ના) કોટી, કોટાર લાતી. પેટી.
 વખારિયો, વખારી (ના) વખારવાળો.
 વખરું (વિ) જુદું, પડેલું.
 વખેરવું (કિ) છૂટે પાડવું, વેરવું, વિખેરવું.
 વખો (ના) ભૂખતું દુઃખ, ખોરાકનાં વાંધા.
 વખોડવું (કિ) ખોડ કાઢવી, નિંદા કરવી.
 વખોરો (ના) ગલેલો, ખાનાવાળો પેટી.
 વગ (ના) જગો, ઓળખાણ. વસીલો. યોગ. ઠે.
 વગડવું (કિ) વાગવું, જાણવું. વાજવું. [કાણું].
 વગડો (ના) જંગલ, રાત, ખુલ્લું ખેતર.
 વગર (અ) વિના, શિવાય, રહિત.
 વગવસીલો (ના) મોટાનાં ઓળખ તથા સીંદારસ.
 વગસગ (ના) સધવડ. વગવસીલો.
 વગળ (ના) અંતરજાલનું પાન. ભેગ. ભ્રષ્ટ. છળ.
 વગાડવું (કિ) અવાજ કાઢવો, ખનવવું.
 વગિયું (વિ) પક્ષપાતી. (ના) વરફેદારી.
 વગેરે (અ) આદિ, ઈત્યાદિ.
 વગો (ના) ખાજી, લાયકાત.
 વગોણું (ના) નિંદા, માહિયર્ચા. ફળેતી.
 વગોવવું (કિ) નિંદા કરવી, ફળેત કરવું.
 વગોળવું (કિ) વાગોળવું, ખાધેલું ફરી ચાવ-
 વધારો (ના) વિગ્રહ, કનિયો. સળો. [વું] (દોરે).
 વધાર (ના) ફેરણી. શાકનો રસો. તેલ
 વધારણી (ના) ઝિંદગી, સમજ, જીવક, ખાણિક.
 વધારવું (કિ) વધારમાં ઓરવું. વધાર દેવો.
 વધારિયાં (વિ) વધાર દીધેલાં.
 વંચવું (કિ) રીસાવું, વાંધા થવું.
 વચકવું, વચકાવું (કિ) રીસમાં ઓરવું.
 વચકેલ (વિ) અંટકચાણું, છેડ. આહું.
 વચકો (ના) વાંધો. ગેદિલી. વહેમ. ભ્રાંતિ.
 વચગાળો (અ) વચ્ચે, મધ્યભાગે.
 વચગાળો (ના) વચ્ચે ભાગ. ગાળો.
 વચડવું (કિ) નખથી ઉઠેડવું, ખજૂવું.
 વચન (ના) શબ્દ. વેણ. કોલ. કળુલાત, પ્રમા-
 ણવાક્ય. સંખ્યાસંખધ. (આકરણમાં).
 વચનિકા (ના) પ્રમાણ વચન.
 વચની (વિ) વચન પાળનાર, પ્રામાણિક. ટેકી.
 વચમાં (અ) વચ્ચે, મધ્યભાગે.
 વચરમાવું (કિ) વચગાળું. કંચળવું. ભંગાણપડવું.
 વચલાવાંધાનું (વિ) મધ્યમ. સામાન્ય, સાધારણ.

વચ્છું (વિ) વચમાં.
 વચવચ (ના) વચમાં વચમાં ઢાંછળું કરવું તે.
 વચળવું (કિ) કંચળવું, ભંગાવું.
 વચાળું (ના) બાહું, કાણું. ખાંચો.
 વચેટ. (વિ) વચ્છું, મધ્યનું.
 વચ્ચે (અ) મધ્યભાગે, વચગાળે. દરમ્યાન.
 વચ્ચોવચ (અ) મધ્યમાં, વચ્ચે.
 વચ્છ (ના) વચ્ચે, વાછરડું.
 વચ્છનાગ, વછનાગ (ના) એક ઝેરી કદે.
 વછિયાત (ના) આડતિયો. છડો. મેમાન.
 વછટવું (કિ) જીવું પડવું, વિભેગ થવો.
 વછટું (વિ) છૂટે થયેલું, વિભક્ત, જીવું.
 વછેરી (ના) નાની ઘોડી.
 વછેરો (ના) ટટું. વાછડો.
 વછોડવું (કિ) છોડવવું, આધું કરવું.
 વજન (ના) તોલ. ભાર. મોલો.
 વજનતર (ના) વાળું, વાધ.
 વજરખટું (ના) જાજરખટું, એક ફળ.
 વજડવું (કિ) વગાડવું, વાગે તેમ કરવું.
 વજફદાર (વિ) વજફો ભોગવનાર.
 વજફો (ના) ઈનામમાં મળેલી જમીન વગેરે.
 વજર (ના) પ્રધાન, કારભારી, દિવાન.
 વજરાત, વજરી (ના) દિવાનનું કામ, દરજ્જો.
 વજી (ના) હાથ પગ માં ધોવાં તે. (સુસકમાને),
 વજો (ના) ગણોત.
 વજનર (ના) હાદિની, કુલિશ, સિદુર, પ-
 વજ (વિ) શતકોટી, કંભોલિ, ઇંદ્રનું આયુ-
 ધ. કંભુ શસ્ત્ર. વીજળી. હીરો.
 વંચક (વિ) ખળ, કળ, મૂર્ત.
 વંચાવું (વિ) વાંચી શકવું. ચર્ચાવું. ઉકેલવું.
 વંચાળો (ના) અવાંચ જૂણો. ખાંચો.
 વંચા (ના) વંચ્યા, વાંચણી.
 વટ (ના) વટનું જાડ. ટુક. શાખ. જાનર.
 વટકીજવું (કિ) પાટુ મારી દોરવા ન દેવું (દોરે).
 વટપુરી (ના) વટાવરા, બરાડા [અંચેલ].
 વટેલવું (કિ) પરથર્મમાં જવું. ભ્રષ્ટ થવું.
 વટલાવું (વિ) પતિત થવું.
 વટલેલ (વિ) મતિત, ધર્મભ્રષ્ટ.
 વટલોઈ (ના) મોટા મેટનો લોટો.
 વટવું (કિ) વીતવું. ઓસરવું. જવું

- વટાણા (ના) ક્લાય, હરેણુ, રેણુક, એક કડોળ.
 વટાણું (ના) વૃતરણું, લાકડાની ક્ષમ.
 વટાવ (ના) વળતર. નફો. ડીરકાઉટ [અંગ્રેજી].
 વટાવવું (કિ) છટા સિક્કા લેવા. છોડવું.
 વટાળ (ના) બ્રથતા, છોછ.
 વટાળવું (કિ) ધર્મબ્રથ કરવું. અભરાવવું.
 વટાળો (ના) વટાળ, બ્રથતા, છોછ.
 વટી (વિ) વટવાળું. જેમ નાણાવટી.
 વટું (ના) કામ, કંધો.
 વટેણું (ના) વટાણું, વતરણું.
 વટેમાર્ગ (ના) મુસાફર, પ્રવાસી.
 વટીજવું (કિ) વાશી જવું, સંતાવું.
 વટ (ના) વટ, ન્યમોધ, બહુપાત, એક ઝાડ.
 વટકાવવું (કિ) ખીલવવું. વહેવું.
 વડવઈ, વડવાઈ (ના) વડનાં મૂળિયાં.
 વડવાગોળ (ના) વડગુલી, એક પક્ષી.
 વડવાનળ (ના) દરિયામાંનો અગ્નિ.
 વડવો (ના) દાદો. આલો. (માતાપિતાનો બાપ).
 વડસસરો (ના) સાસુ અથવા સસરાનો બાપ.
 વડસાવિત્રી (ના) જેકશુદ ૧૫નું વડપૂજનનું વ્રત.
 વડસાસુ (ના) સાસુ અથવા સસરાની મા.
 વડાંડસાંત (ના) વિનાયકશાંતિ.
 વડાઈ (ના) મોંઠાઈ. કીર્તિ. પત્રાજ.
 વડાગર (વિ) દૂરા કે ખાસમાં પકાવેલું (મીઠું).
 વડાત્રા (ના) પૂર્વજ.
 વડિયાઈ (ના) મા અથવા બાપની મા.
 વડિલ (વિ) વૃદ્ધ, મોઠું, મરખામી.
 વડી (ના) વટી, નાની લયકીઓ. એક ખોસાડ.
 વડું (વિ) રોડું.
 વડું (ના) વટકું. એક ખોસાડ.
 વડે (અ, પ્ર) કરણ, કારણ અર્થે થી, કમી.
 વડકણું (વિ) કનિયાળું, લઢકણું.
 વડવાઢ (ના) કનિયા, ટૂંટો, મારામારી.
 વડવાઢિયા (ના) ચીખરી, એક જાતનાં પંખી.
 વડવાઢિયું (વિ) વટકણું.
 વડડું (કિ) લડડું. ડપકો દેવો.
 વડાવઢ, વડાવટી (ના) કનિયા, લડાવડ.
 વણ (અ) વિના, વગર, શિવાય.
 વણ (ના) કપાસ, હિરવળી, રૂનો છોડ.
 વણકર (ના) વણનારો, સાવચી.
 વણજ (ના) વાણિજ્ય, વેપાર, આપાર.
 વણ્જર (ના) વણ્જરાની પોડ. ટાંકું.
 વણ્જર (વિ) વણ્જરમાંનું, રાત્રી. વિચનાર.
 વણ્જરો (ના) બળદોની પીડપર માલ ભરી.
 વણ્જર (ના) વણવાની ક્રિયા. ખેત, કુમાસ. વણાઈ.
 વણું (કિ) વળ ચડાવવા. દોરણું કાપક બનાવવું. વિણું. લેલણથી રોટથી કરવી. ચૂ.
 વણસડું (કિ) બગાડડું. નાશ. પામડું. [ટવું.
 વણસાડ (ના) બગાડ નાશ.
 વણસાડડું (કિ) બગાડડું, બરબ કરડું.
 વણાઈ (ના) વણવાની મજૂરી.
 વણાટ (ના) વણતર. કુમાસ.
 વણિ (વિ) વાણિયો, વણજ કરનાર. વેપારી.
 વણિયર, વણિયેર (ના) વલેણ, વનોર. એક જાતના
 વણોળ, વણોળિયો (ના) એક જાતનો વાકું. [વર.
 વણ (ના) વાચુનો ગોપો.
 વણડું (કિ) બગડડું. ફાટડું. હાથખાટી જવું.
 વણીજવું (કિ) બગડી જવું. છડવું.
 વણેલ (વિ) વણેલું, ઝામી ગએલું.
 વણળ (ના) બેડળ, હીજડો, ખોજો, નાંજર.
 વણી (ના) વારાની ભીત. વાડ.
 વણો (ના) મોટી વણી. વાડો.
 વત (અ) પડે, પેડે, પ્રમાણે, સમાન, જેઠું.
 વતડું (કિ) ઉચરડા પાડવા, નખેરિયાં ભરવાં.
 વતણું (ના) વતરણું, વટાણું, લાકડાની ક્ષમ.
 વતન (ના) જન્મભૂમિ. જમીર. જમીનનું ઉત્પન્ન.
 વતનદાર (ના) જમીરદાર, ગરાસિયો, દેશાઈ.
 વતની (વિ) રહેવાસી.
 વતરંગ, વતરંગો (અ) શિવાય, વગર, વિના.
 વતાંગરો (ના) વલીતરો, મંજુર.
 વતી (અ) બહેલ, ઢેકાણું. મોટે.
 વતીપાત (ના) અતીપાત, જ્યોતિષનો એક ગોળ.
 વતીપાત, વતીપાતિયું (વિ) ઉછાંછળું, ઉત્પતિયું.
 વતું (ના) મુંડણ, હળમત. ઘરધંધો.
 વતે (અ) મારફત, થી, વડે.
 વતેસર (ના) લંબાણ, વિસ્તાર.
 વણું (વિ) વધવું, લધારે.
 વતસ (ના) બાળક. વાહરડું.
 વતસલ (વિ) વહાણું, કૃપાળ.
 વદ (ના) વધ, વટી, કૃપણપક્ષ, મોંઘારિયું.

પેન્દો (ના) વાંદો, ઝવ. એક છવરો.
 વન્ધ (વિ) નમવાલાયક.
 વન્ધ્યા (ના) વાંચણી સ્ત્રી.
 વપન (ના) મુંડણ, હનમત.
 વપરાણું (કિ) વપરાસમાં આવવું. વસાણું.
 વપરાસ (ના) વાપર. ખર્ચ. વસારો.
 વપસો (ના) કોતક, અચરત.
 વપુ (ના) સરીર, દેહ, દાયા, તન.
 વડો (ના) નફો, લાભ, ફળદો, શુભ.
 વદાદાર (વિ) વિશ્વાસુ, પ્રમાણિક.
 વદાદારી (ના) સ્તંભવટ. વિશ્વાસ.
 વહુદાય (ના) દુઃખ, ખીરા. આપદા.
 વમન (ના) હલદી, ઓકારી, વાંસિ. શિયવણ.
 વમળ (ના) પાણીમાં ધતાં કુડાળાં. ભમરો.
 વમાસતું (કિ) વિચારમાં પડવું. ધારવું.
 વય (ના) ઉમ્મર, આયુષ્ય. 'રતાવું.
 વયણ (ના) વચન, વેણ, બોલ.
 વયી (વિ) ઉમ્મરનું, વયવાળું.
 વર (ના) પરણનાર છોકરો. પતિ. કંકુ. વરદાન.
 વર (વિ) ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ.
 વરક, વરખ (ના) ધાતુના છેક ખારીક પાનાં.
 વરખ (ના) વૃષભ, એક રાશિ. બલદ.
 વરખાસન (ના). વર્ષારાન, વરસાણું.
 વરખે (અ) વર્ષે, વરસમાં.
 વરખેર, વરખેર (ના) સામેયો. [સરખસ
 વરખોડો (ના) વરસાલની સવારી. વરણાગી.
 વરગો (ના) દોરને થતે એક દંતરોય.
 વરગેવું (કિ) કંટાળવું.
 વરચસ (ના) ભાંગફોડ, અફાળગીક.
 વરડવું (કિ) ઉચડવું. ખાણવું.
 વરડું (ના) ફૂલોગો ફૂટેલા દંડોળનો દાણો.
 વરડું (ના) ડ, બી. રવરની મિસાંની.
 વરણાગિયું (વિ), ટાપટીપિયું. કોડિલું.
 વરણાગી (ના) વરખેરો. વરણાગિયાપણું.
 વરત (ના) દોરની ચરાર. દોરી.
 વરતડી (ના) નાનું દોરડું.
 વરતણિયો (ના). પગી. વળાવો.
 વરતારો (ના). લોસ. જ્યોતિષનો દ્વિષદેશ.
 વરતાવું (કિ) ફેલાવવું. ખપાવવું.
 વરતાવું (કિ) મોઢાવું. ખપવું. પરખાવું.

વરતી (અ) પછી. કેરે. અનંતર.
 વરદ (વિ) વર દેનાર, કૃપાળુ.
 વરદા, વરદાઈ (વિ) વર આપનારી.
 વરદાન (ના) વર. પ્રસાદ. શુભાશીષ.
 વરદી (ના) કહેણ, ખબર. રત્ન. [દિહારા.
 વરધ(ના)વૃદ્ધિ. માંડવા મુદ્દત અને લગ્ન વચેના
 વરધસુંવાળું (ના) વૃદ્ધિસતત, જનનાશૌલ્ય.
 વરધસાંકળી(ના)અખોવને આપેલી લીખનીકંઠી
 વરમાળ (ના) વરને પહેરાવવાની માળા. વ-
 રકન્યાની માળા.

વરરાત્ર (ના) વર. રાત્ર જેવા ઠાંધી પરણવા
 વરવાઢ (ના) વઢવાઢ, લડાઈ, ટંટો. [જનાર.
 વરવાઢિયો (વિ) લડાઈખેર કલકલિયો પંખી.

એક ફૂલ.

વરવું (કિ)વરણીમાં નોતરવું. પરણવું. અપવું.
 વરવું (વિ) વિરૂપ, ખેડાળ. નરસું.
 વરસ (ના) વર્ષ, સાલ. ખારમાસ.
 વરસગાંઠ (ના)વર્ષથી, સાલગિરી, જન્મદિન.
 વરસદહારાતું (વિ) વાર્ષિક, વર્ષમાં એક વાર
 મળનાર—દુર્લભ (ટાંછું).

વરસદહારો (ના) આખું વર્ષ.
 વરસનાંવરસ (અ) વર્ષાનુવર્ષ, ઘણાંએક વરસ.
 વરસવું (કિ) વૃદ્ધિ થવી. એકાએક પામવું.
 દુરભાન થવું.

વરસાણુ (ના) સાલિયું. વાર્ષિક પગાર.
 વરસાદ (ના) વર્ષાદ, વૃદ્ધિ, મેહ.
 વરમી (ના)પ્રથમ વર્ષનું આહ, પહેલું સમયરી.
 વરસોંત (ના)વાર્ષિક હક, વર્ષોવર્ષ અપાતું બખિ-
 વરસોવરસ (અ)વર્ષોવર્ષ. હંમેશા. દરવર્ષ. [દાન.
 વરસોળી (ના) રસોળી, શ્રવતી ગાંઠ.

વરાં (અ) વેળા, વાર, વખતે.
 વરાંસવું (કિ) છેતરાવું. ભરાંસે ભૂલવું.
 વરાંસો (ના) ભરાંસો.
 વરાંસે (અ) ભરાંસો, દિશાસે.

વરાંગડું (વિ) વરાંગર (મીઠું).
 વરાઢ (ના) લડાઈ. ભાગ.
 વરાઢવું (કિ) લડાવવું.
 વરાઢા (ના) લટકણાં, વઢવાઢિયાં.
 વરાઢિયો (ના) વરવાઢિયાંનું ઘાડ.
 વરાધ (ના) હાંફણ, સસણી (ખાળરોગ).

વરાધિયું (વિ) રાંગર હાંડવાથી થએલું તર.
 વરાધું (કિ) વરેલું થવું. પરણવું.

વરાહ (ના) શૂર, હુકર. વિપ્રજ્ઞોને ડાલે અવનાર.
 વરાળ (ના) ખાદ્ય, ખાખ્ય, ફેટીમ. [અથેણ].
 વરાળવંત્રના)ખાદ્યીઆવતું ચંત્ર, સ્ત્રીમણ્ડન.

વરાળિયું (વિ) વરાળવાળું, વળકે બળેલું.

વરિયાળી(ના)શાલેય, શીતશિવ, છત્રા, મધુરિકા.

વરિયાળીદાણા (ના) ખાંડ પાપલા વરિયાળીના

વરિષ્ઠ (વિ) એટ, મોટું. હપરી. [દાણા.

વરી (અ) વળી, વૃદ્ધપરિ. ફરીથી. પછું.

વરી (ના) ખે માસમાં પાકતું ધાન્ય.

વરણ (ના) પ્રચેતા, જશી, જાનો પશ્ચિમ
 દિશાનો અધિષ્ઠાતા દેવ.

વરણી (ના) કર્મોત્તર મારે શ્રાક્ષણ નોતરવો તે.

વર (ના) એક હિંસક પશુ. [શિક્ષા. સંસાર

વરડિયું (ના) વરાધિયું (જીવો).

વરેલી (ના) વરને ત્યાંનું જ્ઞાતિભોજન.

વરેપરવું (કિ) ઠેકણે પડવું.

વરો (ના) ખરચ. જ્ઞાતિભોજન.

વરોઠી (ના) વરેલી. વરને ત્યાંનું જમણ.

વરોત (ના) મોટું દોરડું.

વરોળ (ના) વાંઝિયાપણું વંધતવ.

વરોળવું (કિ) વરોવવું, મધવું, હલાવવું.

વર્ગ (ના) જગે, તુકરી. મંડળ. સંખ્યા રકમને

વર્ગમૂળ (ના) વર્ગની મૂળ રકમ [ગુણકાર.

વર્ગ (વિ) વર્જિત, તરેલું, ત્યાગ્ય.

વર્ગવું (કિ) તગવું, રડ રડવું. છોડવું.

વર્જિત, વર્જ્ય (વિ) વર્ગવું, છોડવું.

વર્ણ (ના) જાત (શ્રાક્ષણ, શ્રાધ્ધ, વૈશ્ય અને

શૂદ્ર). રંગ. મૂળાક્ષર. વિધિવિહન.

વર્ણન (ના) ખ્યાન. નિરૂપણ. વખાણ.

વર્ણનીય (વિ) વર્ણવવા યોગ્ય. વર્ણન કરવાનું.

વર્ણસંદર (વિ) સાંકેથી થએલું, ભિન્ન જા-
 તિનાં માર્યાપતું.

વર્ણાવર્ણ (વિ) ભતિભેદ વિનાનું.

વર્ણાશ્રમ (ના) ચાર વર્ણ (ભતિ) અને ચાર

(શ્રાક્ષયથે) ગૃહસ્થ, વાનપ્રસ્થ અને સંન્ય-

સ્ત આશ્રમ.

વર્ણાચાર(ના) અક્ષરનું ઉચ્ચારણ.

વર્તણૂકો (ના) વળાગે, માર્ગરક્ષક

वर्तलुङ् (ना) आसयल्लु, आस्यार. [काण.]
 वर्तन (ना) आसयल्लु, याव. [काण.]
 वर्तमान (ना) सग्रायार, भणार, अभणार, याव.
 वर्तमान (वि) हालतु, यावता समयमु.
 वर्तमानपत्र (ना) अपणार, छापु, न्युसपे-
 पर [अ. अ. अ.].
 वर्तु (कि) यावतु, आसयल्लु, यतु, पारणतु.
 वर्तित (ना) नति (आवकना). विरक्त.
 वर्ती (प्र) वर्तनार अर्थे. नेम यकवती, अग्रवती.
 वर्तुल, वर्तुण (वि) गोण. (ना) गोणोकार.
 वर्धक (वि) वर्धनार, वृद्धिकर्ता.
 वर्धमान (वि) वर्धतु, वर्धतु, वर्धतु.
 वर्म (ना) कवय, अभतर.
 वर्म (वि) श्रेष्ठ, मुष्ण.
 वर्म (ना) वरस, १२ गास, साव.
 वर्धक (ना) न्योतिपथी करलो वर्धनो वरतारा.
 वर्धा (ना) छ. ऋतुमांसी अंक. आपाठ आचलु.
 वर्धशान (ना) वरसाणु, वार्धक पगार.
 वर्धभा (ना) द्वाद. वलवलाट. [वाङ्.]
 वर्धन, वर्धलु (ना) द्वाद. ढाण. डयलो. सरार.
 वर्धहालिया (वि) मुदल अने व्यान गल्लो-
 तमांथी वसुल यता सूधी राजेली (नमीन).
 वर्ध, वर्ध (ना) वृद्ध, वरिष्ठ, पिता.
 वर्धना (ना) उये, होलपुडना लोक.
 वर्धन्यातु (कि) रोकातु.
 वर्धवल (ना) अति आपटय, यलवल.
 वर्धवलतु (वि) वर्धवल करतु, यल करनार.
 वर्धवलाट (ना) वलोपात. भरन.
 वर्धवलियु (वि) वलवलतु.
 वर्धी (ना) अटो, आदियो पीर.
 वर्धुधतु (कि) मंडतु, पण्डतु.
 वर्धुरतु (कि) अल्लु, अल्लुवाणतु.
 वर्धे (ना) स्थित, होलत. वेतरलु.
 वर्धेलु (ना) वलियेर, अंक प्राणी.
 वर्धेलु (ना) धोववानी किया.
 वर्धोपात (ना) अङ्गणल्लु, तोडान.
 वर्धोपातियु (वि) वर्धोपात करनार.
 वर्धोरतु (कि) धवरतु, अल्लुवाणतु [पाडतु].
 वर्धोवतु (कि) गमन्यन करतु, होलपुडतु, हट्ट.
 वर्धक, वर्धक (ना) आडनी अतरवाल, वर.

वर्धित (ना) भाळ याव (वाडानी).
 वर्धिमक (ना) राडो, वामवर,
 वर्धल (ना) पति, रवांभी. आराड. प्रीतम.
 वर्धल (वि) वडातु, पार.
 वर्धल्ला (ना) वडादी स्त्री. वल. भाशु.
 वर्धल्लायाय (ना) पुष्टीमाग प्रवर्तक.
 वर्धल्ला (वि) वर्धल्लायाय संधी.
 वर्धरी (ना) मंजरी, मांजर.
 वर्धरी (ना) वेद, वेदी, सरल, लता.
 वर्धु (वि) पडोणु, इल्लु. राडु.
 वर्धुर (ना) शङ् मांस.
 वर्धरातु (कि) वधरातु, अपतु.
 वर्धणतु (वि) वधणे तेव.
 वर्धणतु (कि) यामरीने लागता पुनणी यवी
 वर्धणत (ना) वर्धणतु ते. अल्लुवाण.
 वर्ध (अ) रवांधीन, ताणे, मोडित.
 वर्धातु (अ) अणथी. नेम द्वैवर्धातु.
 वर्धक (वि) तुच्छ, होलक.
 वर्धियर (ना) संध, साप, लुग.
 वर्धिर (ना) गन्धीपणी.
 वर्धिकरलु (ना) वर. करवांनी कणा.
 वर्धक (अ) विपेश.
 वर्ध (अ) देवते अणिदान देतां गोलातो शम्भ
 वर्धलु (ना) समलुती. मध्यस्थी.
 वर्धल्लो (ना) वसलु करनार.
 वर्धती (ना) वास. र्होडलु. निवास.
 वर्धतेव (ना) अग्नि, ह्यता.
 वर्धन (ना) व्यसन, छंद. वस्त्र, उपडा.
 वर्धनी (वि) व्यसनी, छंदी. [गल्लु अ. अ.]
 वर्धन्त (ना) दुसुमाकर, सुरली, अंक ऋतु. द्वा.
 वर्धन्तपयमी (ना) मडा शुद्ध प.
 वर्धन्तपूज (ना) आल्लुवाणतु पूजन.
 वर्धन्ति (ना) अती छोटो सङ्गत साणु.
 वर्धतु (वि) माडु. मुदक. वाङ्.
 वर्धलो (ना) लाग.
 वर्धवसो (ना) अदेशो, वडो, शङ्.
 वर्धवायो (ना) गाम वसावनारा दारिगरी.
 वर्धवास (ना) नसरसा, वरसायदरी, रवांधी.
 वर्धतु (कि) वास करयो. वतरतु, [वि] यु.
 वर्धल्लु (ना) गधियाल्लु, गधियाल्लु, आस.

વસાત (ના) વિસાત, જીવ, દમ, માલ.
 વસાવણું (કિ) વસતી કરવી. ખરીદવું.
 વસાવું (ના) રમેવાળી.
 વસાવો (ખા) રખો. વળાવો.
 વસિયત (ના) વારસો.
 વસિયતનામું (ના) વારસા સંબંધી લખત.
 વસિયો (ના) ઓળખાણ. વગ. ચોગ. [વીલ.
 વસુ (ના) પૈસો. આઠનો સંકેત.
 વસુદેવ (ના) આનંદદુહી, શ્રીકૃષ્ણના પિતા.
 વસુધા } (ના) પૃથ્વી, (જુઓ પૃ ૧૬૦ મે
 વસુન્ધરા } સપ્ત "તેતાળીસ").
 વસુમતી }
 વસુલ (અ) ભરીપુરી પામવું. વસુલાત.
 વસુલાત (ના) આવક. જમા. લેહેણાપેટે ભરવું.
 વસુકું, વસુકીજવું (કિ) ઉડી જવું, દૂધ ખંધ થવું.
 વસો (ના) વિંધાનો ૨૦મો ભાગ.
 વસત, વસતુ (ના) ચીજ, પદાર્થ. મૂળકદેશ.
 વસતારી (વિ) કુટુંબ કળિલાવાળો.
 વસતુતઃ (અ) મૂળસ્વરૂપે, ખરેખર.
 વસત્ર (ના) વશન, કપડું.
 વસત્રકુંચન, વસત્રલોચન (ના) પોશાકસહિત લૂટ.
 વહ (ના) ખાંધ (દોરની).
 વહન (ના) વહનિ, અગ્નિ, દેવતા.
 વહવાવું (કિ) છેવરાવું, ઠનાવું.
 વહાડ (ના) વાહ, ધાર. ધા. ઢાળ. ચૂક.
 વહાડકિયો (ના) ભાંજગિયો.
 વહાડવું (કિ) કાપવું, છેદવું.
 વહાડિયો (ના) ચડસ. લહુતા.
 વહાડી (ના) નાળચા તથા ઢાંકણવાળું ઠામ.
 વહાણ (ના) નૌકા, તરણિ, તરી, નૌ.
 વહાણવટી (ના) નાવિક, સૂકાની. વહાણનો વ્યા-
 વહાણ, વહાણવાં (ના) પ્રભાત, સવાર. પારી.
 વહાલ (ના) હેત, પ્રેમ, ખ્યાર.
 વહાલું (વિ) વલ્લભ, ચાર. પસંદ.
 વહાલેસરી (વિ) વહાલ રાખનાર. હેતરવી.
 વહાર (ના) કુરુક, મદદ, ઉપરાણું.
 વહારું (કિ) પટાવવું. ઉડાવવું. ઉગામવું.
 વહી (ના) પામાનો ચોપરો.
 વહીજવું (કિ) ગુજરવું, તીતવું. બહેકવું, વંકવું.
 વહીતરી (ના) ગજુરણ.

વહીતરું (ના) મજૂરી. વેક.
 વહીતરો (ના) મજૂર. વેકિયો.
 વહીપૂલ (ના) દેવદરપૂજન, શારદાપૂજન.
 વહીવટ (ના) શિરસો, વ્યવહાર.
 વહુ (ના) વધુ. સી.
 વહેણું વાવું (કિ) સવાર ઠાવો.
 વહેવું (વિ) ઢળવું. ખસેડી મૂકવું.
 વહેમ (ના) ભ્રાંતિ. શક. ખોટી કલ્પના.
 વહેમી (વિ) વહેમવાળું.
 વહેમીનું ભણું (વિ) વહેમમાં ગુચવાયવું, વહેમ
 વહેર (ના) લાડકો હાડકાંને મૂકો.
 વહેરવું (કિ) કરવતથી કાપવું.
 વહેલ (ના) રથ. ચારક. ગાડી.
 વહેલા (ના) આપદા, વિપત્તિ.
 વહેલું (વિ) ઉતાવળ, ઝડપવું.
 વહેલાવવું (કિ) બહેલાવવું, ઝડાવવું.
 વહેવાણુ (ના) વહેવાણુ, વહેવાઈની સ્ત્રી.
 વહેવા (ના) વિવાહ. સ્થાદી, લગ્ન.
 વહેવાઈ (ના) પુત્રપુત્રીના સાસુસસરા.
 વહેવારિયો (ના) વ્યવહાર રાખનાર. રાહકા.
 વહેવું (કિ) પ્રવાહ ચાલવો. તણાવું. બહે-
 વું. ખેચવું. વેકવું.
 વહોણુ (ના) સીમમાંના પાણીનો ખાટો.
 વહોણું (વિ) વિહીન, વગરનું.
 વહોરત (ના) ખરીદી.
 વહોરતિયો (ના) ખરીદનાર. ધરાક.
 વહોરવું (કિ) ખરીદવું. સંધરવું. ઘરઘરથી
 બિજા લાવવી (ગોરજીએ).
 વહુગિ (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 વહનિસંજક (ના) ચિન્હક, એક ઔષધિ.
 વહુજવું (કિ) ચાલ્યા જવું.
 વળ (ના) આંટો, આમળો, જુગતી. પેચ. અનુ-
 વળકો (ના) સહજ બાધ. [ફળતા.
 વળગણું (ના) સંબંધ. ઝોડ. [કિ કાઠી.
 વળગણી (ના) એળવાણુ, કપડાંસૂકવાની દોરી
 વળગવું (કિ) ચોંટવું. લાગવું. આગવું.
 વળગારવું (કિ) ચોંટારવું. ભેટારવું.
 વળણુ (ના) વણ, વાંક. ઢાળ.
 વળતી (ના) વળ. (અ) પછી, પછવાડેથી.
 વળવું (કિ) વાંકું થવું. બંધાવું, જવું. ફેરવું.

વળાવણું (કિ) વહાયું કરવું. ઝાહુ કહોવણું.
 વળાવિયા (ના) સાર્યે રહેનાર સીપાઈ.
 વળાવું, (ના) વળાવે. વળાવવાની ક્ષી. [મિચે.
 વળાવો (ના) વાઝડેક, આગવો, વર્તનિયો. ભો-
 વળિયાં (ના) જીનના પગમાંની ગોદડી. આમળાં.
 વળી. (ના) સાડડી. ગોદડી.
 વળી (અ) ફરીથી, તદુપરિ. બીજું.
 વળું (ના) વગ. સગવડાલાં. ભોંયનું પર.
 વા (ના) વાયુ, વાયરો, પવન, સમીર, મનર.
 સંધિવા. તુરંગ.
 વા (અ) અથવા, કિંવા, યા, કે (વિકલ્પે).
 વા: (અ) પ્રસન્નતાસૂચક. ભલે ભલે. શાખારા.
 વાંક (ના) વક્રતા. વંકસીર, દોષ. હાથનું મરેણું.
 વાંકડેણું (વિ) વેલા જેવું વાંકું.
 વાંકડેણું (ના) ઘોડાવાંક, હાથનું એક ઘરેણું.
 વાંકડી (ના) સોપારીની એક ભત.
 વાંકડું (ના) વાંક, ઘોડાવાંક. હાથનું એક ઘ-
 વાંકડો (ના) વરને પહેરામણી. કલ્લી. રિણું.
 વાંકસાચિયો (ના) વક્રસ્વરિતક.
 વાંકાઈ (ના) આડાઈ. ટેઠાઈ.
 વાંકું (વિ) વક્ર, આડું. બાંકું. અવળું.
 વાંકું (ના) અણબનાવ, ગેરસમજીતી.
 વાંકુંચૂકું (વિ) વિશેષ વાંકું, આડું અવળું.
 વાંકુંવરણાગિયું (વિ) ટાપડીપિયું, છેલ.
 વાંધું (ના) ગળોલ, કોતર.
 વાધો (ના) વર્ગ, ભત, પંકિત.
 વાંચન (ના) લેખ પ્રમાણે જોલણું તે.
 વાંચવું (કિ) લેખ પ્રમાણે જોલણું. વાંચન ક-
 વાંચ (વિ) વંદ્ય, વાંચણું, નિબંધ. રિણું.
 વાંચણી (ના) વંદ્યા, વંચા, અસંતાન સ્ત્રી.
 વાંચણું, વાંચિયું (વિ) નિબંધ. અપ્રજ. સ્તંભિ-
 વાંચિયાંબાઈ (ના) વાંચણું ધર. રિહિત.
 વાંટો (ના) ભાગ. એક ભતનો ગરાસ.
 વાંટો (ના) કુંવારો. છટો.
 વાંદર, વાંદર (ના) કપિ, મકેટ, માકડું.
 વાંદરો (ના) વાંદર જાતિનો નર.
 વાંદરી (ના) વાંદરની માદા. માકડી.
 વાંદું, વાંદો (ના) જલ, એક જલકું. એક છોડ.
 વાંધો (ના) મનભેદ. તકરાર. આધ.
 વાંન (ના) રંગ.

વાંસ (ના) વંશ, બામ્બુ [અંચેલ].
 વાંસકપૂર (ના) વાંસમાં થતી ઔષધિ.
 વાંસેણી (ના) વાંસળી. સાંકડી લાંબી ચેલી.
 વાંસફોડો (ના) ભરડો, ધાંચો, વાંસના પાવ ક-
 વાંસલડી (ના) વાંસળી (કવિતામાં). રિનારો.
 વાંસલો (ના) તાજણી, સુથારનું એક ઓનર.
 વાંસળી (ના) વંશી, બંશી. વાંસનું એક વા-
 નું. વાંસણી.
 વાંસિયાચોળા (ના) વાંસમાં પાકતું ધાન્ય.
 વાંસી (ના) દાતરડા જેવું કૃષ્ણ જડેલો વાંસ.
 વાંસે (અ) પાછળ, પછવાડે.
 વાંસો (ના) પીઠ, બરડો.
 વાઈ (ના) એક રોગ. વાયુ.
 વાઊ (ના) વિચાહ, પગ ફાટવા તે.
 વાએજ, વાએજ (ના) વાયજ, ધર્મોપદેશ.
 વાએકું (વિ) વાયકું, વાયુ કરનાર.
 વાએદો (ના) વાયદો, કહેલી સુદત.
 વાફ (ના) વાણી, બ્રાહ્મી, ભારતી, ભાષા, ગિ-
 રા, સરસ્વતી, બ્યાહાર, ઉદિત, ભાષિત,
 વાક (ના) વાખ, નસ. બાંધો. [વચન. વચ્ચ.
 વાકડવું (વિ) જરા કડવાસવાળું.
 વાકફ, વાકફગાર (વિ) માહિતગાર, પ્રવીણ.
 વાકળો (ના) નાળું, ગરનાળું, નેહેરું.
 વાકેફગારી (ના) માહિતી, ભણ, પ્રવીણતા.
 વાક્ય (ના) પૂર્ણ વિચારદર્શક શબ્દસમૂહ.
 વચન. જોલ. સૂત્ર. કહેવત.
 વાક્યરચના (ના) વાક્યમાં શબ્દોની ગોઠવણી.
 વાક્યવદ્યધા (ના) એક નાયિકા. વાક્યતુર સ્ત્રી.
 વાખ (ના) વાક. દાંડાના રેસા, નસ.
 વાખરો (ના) રાચરચીલાં. પચ્ચરણુ સ્થામન.
 વાખો (ના) વખો. આપદા. દૂકાળ. રોગચાળો.
 વાગ્ (ના) વાણી (જુઓ) વાફ, [ગિગળિયું.
 વાગ્દાન (ના) વચનથી આપેલું તે. વેસવાળ.
 વાગ્દેવતા (ના) શરત, સરસ્વતી.
 વાગ્ગાણુ (ના) વાણીનો પ્રહાર, મેણું.
 વાગ્વિલાસ (ના) વાણીનો વિલાસ.
 વાગડ (ના) કચ્છ સ્થાનનો એક પ્રદેશ.
 વાગડિયું (કિ) વાગડદેશનું,
 વાગડિયું (ના) વાગો, એક જળી રંગનું વૃક્ષ.
 વાગણું (ના) વડવાગોળ. એક પક્ષી.

• बाहु (ना) साण उपरना आडा हाश.

વાણકું (ના) અધરણી રાતને બોલનકું ખોતડું.
 વાત (ના) પવન, (જુઓ) વા. એક દોષ. વાર
 , તી. બીના. ગાથા. ગમ. રીત. ખખર.
 વાતગરું (વિ) ગરુંકું, વાચાળ. બટબટિયું.
 વાતચિત્ત (ના) મનપૂર્વક થતી વાર્તા. બોલ-
 વાતડ (ના) લાંબી ખોટી વાર્તા. [ચાલ.
 વાતવરણ (ના) હવા, પૃથ્વીની આસપાસનો
 વાતુડું (વિ) વાતગરું. [વાયુ.
 વાતળ (ના) વાદળ. તોડાની પવન. મેષ.
 વાદ (ખો) તકરાર, લાંબગડ. ચર્ચા.
 વાદવિવાદ (ના) સામસામી તકરાર. સંભાષણ.
 વાદળ (ના) વાતળ, મેઘનમાં એકઠી થએલી
 વરાળ. તોડાની વા. ગગન.
 વાદળી, (ના) નાતું વાદળ. એક પાણી ચૂસ-
 મનકું પદાર્થ, સ્પર્શ [અથેલ].
 વાદળી (વિ) વાદળનું જેવા રંગનું.
 વાદળું (ના) વાદળ, અથેલ, જલધર, ધન, મેષ.
 વાદી (ના) ફરિયાદી, ગાઠડી, બાજગર. વાદક
 વાદીગર (ના) બાજગર, ગાઠડી. [રનાર,
 વાધ (ના) વાળું, વાનિત્ર.
 વાધણ, વાધણી (ના) અટકડી, હેટખી, ઉર્ધ્વવાયુ.
 વાધર, વાધરી (ના) ચામડાની પાટી.
 વાધવું (કિ) વધવું. કુચ કરવી. [વાન.
 વાન્ (પ્ર) વાળું, વંત અથે. જેમ ધનવાન્, ગુણ-
 વાન (પ્ર) વર્ણ, ગાંધી. વણ. રંગ. ઉપડેલી
 વાનગી (ના) નમૂનો. અંશ. [ચામડી.
 વાનપ્રસ્થ (ના) ત્રીજો આશ્રમ. વનમાં વાસ
 વાનર (ના) વાંદર, મંદર, કપિ. [ખાડી.
 વાની (ના) પેાંથ, કુમળાકણ. જાત. પ્રકાર, રા-
 વાતું (ના) વસ્તુ સમજીતીનું વચન. વાત.
 વાને ધાલેવું (કિ) વિવિધપૂર્વક ખોટી યોજવી.
 વાનો (ના) મુગધીદાર પદાર્થોની મેળવણી.
 વાન્તિ (ના) આહારી, ઉવડી.
 વાપર (ના) વપરાસ, ખર્ચ.
 વાપરવું (કિ) ખર્ચમાં લેવું, ઉપભોગ, ખર્ચ.
 વાપી (ના) વાવ, લાંબાકુંડ.
 વાખરવું (વિ) સચું, સંખંધી, યોજખીતું.
 વામ (વિ) ડાબું. 'ઉલટું. [ચની લંબાઈ.
 વામ (ના) વામ, આમ, છાતી સહિત બે હા-
 વામણું, વામનું (વિ) ઠીંગણું, બટકું.

વામન, વામનજી (ના) વિષ્ણુનો ૫ મો અવતાર.
 વામનદ્વાદશી (ના) બાદરવા શુદ્ધ ૧૨.
 વામંગામી (ના) શક્ત, વેદ વિરુદ્ધ માર્ગ.
 વામવું (કિ) કાઢી નાંખવું, ચોણું કરવું. ઘટવું.
 વામા (ના) સ્ત્રી. (જુઓ) બેરી. તથા રામા
 (શબ્દ). લક્ષ્મી. સરસ્વતી.
 વામાંડામાં (ના) આનાકાની ગાંગાંતલવાં.
 વામી (ના) વામભાગી. વેદવિરુદ્ધ વર્તનાર.
 વાય (અ) હાય. શોકસ્પર્શક.
 વાયક (ના) વાક્ય, વાણી. શબ્દ. વેણ.
 વાયજ, વાયજી (ના) ધર્મોપદેશ.
 વાયડું (વિ) વાતળ. વાયુ કરે તેવું. છંદી.
 વાયદો (ના) કહેલી મુદત.
 વાયદો (ના) પવન, (જુઓ) વા.
 વાયલ, વાયલી (વિ) વેણું, ઠેકાણુવગરનું.
 વાયવડંગ (ના) વાવડીંગ, એક ઔષધ.
 વાયવ્ય (ના) ઉત્તરપશ્ચિમ વચ્ચેનો ખૂણો.
 વાયસ (ના) કાગડો, કાક, કરટ, અરિષ્ટ, ધ્વાંક્ષ.
 વાયુ (ના) પવન. એક તત્ત્વ. એક દોષ, બા-
 દી. એ પાંચ (પ્રાણ, વ્યાન, અપાન, ઉ-
 દાન અને સમાન) પ્રકારે શરીરમાં રહેછે.
 વાર (અ) વાસર, અમુક પ્રહરો દિવસ. ત્રણ
 ફૂટ. ખોટી. વખત. પાણી, વારિ.
 વાર (અ) પ્રમાણે. જેમ વિગતવાર, તપસીલવાર,
 વારણ (ના) વાળવાનો ઉપાય. ઉતાર. હાથી.
 વારણાં (ના) ઓવારણાં, મીકડાં.
 વારણટ (ના) પટ્ટી આણનાનો સરકારી હુકમ.
 વારતેહેવાર (ના) યુશાલીના દહાડા.
 વારમ્વાર (અ) વારંવાર, હમેશા.
 વારવું (કિ) મના કરવી, ગટકાવવું.
 વારસ (ના) મરનારની મિલકતનો હકદાર.
 વારસનામું (ના) વસિયતનામું, વિલ્લ [અથેલ].
 વારસો, (ના) મરનારની થાપણ, વારસને મળે-
 યારંગના (ના) વારંવધૂ, જીજ્ઞાસ, વેસ્થા. [હું તે.
 વારાણસી (ના) કાશી, બનુરસ.
 વારાફરતી, વારાફરવું (વિ) વ્યારાનું. કમિક.
 વારિ (ના) વાર, જળ, પાણી, ઉદક, નીર.
 વારિબહ (કિ) ઓવાડું, વહાલમાં ભોગ આપું.
 વારિધિ, વારિનિધિ (ના) સસુદ્ર, સાગર.
 વારી (ના) વાગ્રી. વિગત.

વાર (અ) ઠીક, સાચું. હા.
 વારેદાર (ના) વારાવાળો. કર ઉધરાવનાર.
 વારેવારે (અ) ધીરે ધીરે. હંમેશા.
 વારો (નો) અનુક્રમ. પાળી. અણુઓ. કાયદો.
 વાર્તા (ના) વાત, ગોષ્ટિ, ગાથા, કથા. [ભાગ.
 વાર્તિક (ના) ઠીક, વિવેચન, સ્પષ્ટિકરણ. ખ-
 યર ૧૨૧નાર.
 વાર્ષિક (વિ) વર્ષસંબંધી, વરસદહાડે થનાર.
 વાલ (નો) પાપડીના સૂકા દાણા, એક કઠોળ.
 તોલાનો ૩૨ મો ભાગ.
 વાલન્દ (ના) હલમ, રોમરાત્રુ, નાવી.
 વાલપાપડી (ના) પાપડી, વાલની સીંગ.
 વાલમ, વાલમજી (વિ) વહોલો, વલસલ.
 વાલિયા(ના)ગોળી કે ત્રાજવાં બાંધવાની દોરી.
 વાલી (ના) હિમાયતી. રક્ષક. શેક.
 વાલીવારસ(ના)ક્રમક ખેંચનાર કે વારસ થનાર.
 વાલોળ(ના)એક પાપડી જેવી સીંગ, એકં શાક.
 વાવ(ના)વાપિ, ખગધિયાંવાળો લાંબો દૂનો. તળી.
 વાવટાકાઠી (ના) વાવટો ચઢાવવાનો વાંસ.
 વાવટો (ના) નિશાન, ધ્વજ, પતાકા.
 વાવડ (ના) પતો, ખખર, ભાળ.
 વાવડી (ના) નાની વાવ.
 વાવણિયો (ના) ફટકો, અનાજ ઓરવાનું રાય.
 વાવણી (ના) રોપણી. ઓરણી. પેરણી.
 વાવરવું (કિ) વાપરવું, ખરચવું.
 વાવડું (કિ) વાવણી કરવી, રોપવું.
 વાવા (અ) સાચું, મરેનું. (ખાળખોલી).
 વાવાગોઠું (ના) વાગોઠું, વાનું તોફાન.
 વા વાદળ (ના)વા અને વાદળ, તોફાની વાદળી.
 વાનું (કિ) કુંકાવું. લાગવું. વગાડવું.
 વાવેતર (ના) વાવણીની જમીન, પાક.
 વાસ (ના) રહેઠાણ. ગંધ. વસ.
 વાસક સજિવતા(ના) એક નાણિકા (કાંચમો).
 વાસકટ (ના) ખર્ન, ધંડો, કુડવું.
 વાસણ (ના) પાટ, કામ, ભાજન.
 વાસના (ના) ઇટા. તુણા. મનોવૃત્તિની અ-
 વારર (ના) વાર, દિવસ. શેન. [સર.
 વાસરમણી (ના) સૂર્ય, (જુઓ), ભારકર.
 વાસવ (ના) ઇંદ્ર, (જુઓ) 'પૂ' રૂકું સંધવા.
 વાસવું (કિ)ખંધ કરવું, દેવું. ફકરાનું બોલવું.

વાસિત (વિ) વાસવાળું.
 વાસી (વિ) પર્યુમિત, શીળું, ટાહું. વસનાર.
 વાસીકું (ના) કચરો. ઝાડું.
 વાસુ, વાસુપિયો (ના) રાતે ખેતરમાં રહેનાર.
 વાસેલ (વિ) કાળજી, કાનવી (ખેતર).
 વાસો (ના) વાસ. ફહારો.
 વાસ્તવિક (વિ) સાચું, ખરખર.
 વાસ્તવ્ય (વિ) વસવાટાયક.
 વાસ્તુ (ના) આતમહૂર.
 વાસ્તે (અ) કાલ, ભાટ, અથે, સાચું.
 વાહ (અ) વા: ધન્યવાદસ્પ્યક. (ના) થોડો.
 વાહક (વિ) ખેંચનાર. હંચનાર. હાંકનાર.
 વાહ: (ના) ખેસીને ફરવાનું સાધન. ગાડી,
 રથ, પાલખી. ઈં.
 વાહિની, વાહી(વિ)વહેનાર. પ્રવાહરૂપે હોડનાર.
 વાળ (ના) નિમાળા, બાલ, કેશ.
 વાળન્દ (ના) હલમ, નાવી, વાંકન્દ.
 વાળવું(કિ)સાફ કરવું. વળદેવો. વાંકદેવો. વાળી
 વાળા (ના) કડક, કાનનું એક ધરેણું. [વિંધું.
 વાળાકુચી (ના)ધરેણું ધોવાનો વાળનો ગુચો.
 વાળી (ના) નય. કોકરવું. કાનનું ધરેણું.
 વાળું (પ્ર) રાખડું, વેચડું, વળગડું અથે. ને-
 મ દૂધવાળો, દૂધવાળું.
 વાળું (ના)સાંજનું કે રાતનું ભોજન. [વિતાર.
 વાળો (ના) એક સુગંધી ઘાસ. એક ધીરો.
 વિ (ઉ) વિશેષ, વિરૂદ્ધ, પૃથક્, વિભાગ ઈ-
 ત્યાહિ ફેરફાર ધાત્વધિમાં કરનાર.
 વિંધું(ના)એક વસો પોહોણું અને ૨૦ વસા લાંબું
 વિંધેટી (ના) વિંધાદીક સરકારી કર. [માપ.
 વિંબણો (ના) વીંબણો, બ્યઝન-વા-નાખનાનું
 સાધન. ફાંડી વગરના પંખો.
 વિંબડું (કિ) વા નાખવો.
 વિંટવું (કિ) વીટવું, લપેટવું. વાળવું.
 વિંટાવડું (કિ) વીટો વાળવો.
 વિંટી (ના) વીટી, મુદ્રિત.
 વિંટો (ના) વીટો, વાળેલો આકાર.
 વિંધણું (ના) સુચારવું એક ઓળવ.
 વિંધવું (કિ) વેહ પડવો. ભાંક પાડવો.
 વિંધારો(ના) વિંધનારો, વેહ પડનારો.
 વિંધું (ના) કાણું, છિદ્ર.

વિકર (વિ) મુરકેલ, અધરૂં, દુસ્તર. ,
 વિકરાળ (વિ) વિકાળ, ભયંકર. ,
 વિકર્મ (ના) ઉલટું આચરણ વિકૃત ક્રિયા.
 વિકૃત્ય (ના) વિશેષ કલ્પના, મત. રાક. સંદેહ.
 વિકલ્પયોગ (કિ) બદલે આમલું. એકને કામે બીજું.
 વિકસન (ના) વિકાસ, ખીલવણી. [વપરાલું.
 વિકસવું (કિ) વિકસન થવું, ખીલવું.
 વિકળ (ના) વ્યાકુલ, આકુળ. બેચેહેની.
 વિકળા (ના) કળનો ૬૦મો ભાગ.
 વિકાર (ના) વિકૃતિ. ફેરફાર. બેગાડ. એ ૭
 ગણાય છે (જન્મ, સ્થિતિ, વૃદ્ધિ, વિપરિ-
 જ્ઞાતિ (રંગ અદલાવો), ક્ષીણતા, અને નાશ).
 વિકાસ (ના) વિકસન, ખીલવણી. ,
 વિકાસવું (કિ) ઉદયવું, ખીલવું. પોહાણું થવું.
 વિકૃત (વિ) વિકાર પામેલું, બગડેલું.
 વિકૃતિ (ના) વિકાર. ફેરફાર.
 વિક્રમ (ના) પરાક્રમ. ઉજ્જવળનો શક્યપ્રવર્તક
 વિક્રય (ના) વકરો, વેચાણ. [રાલ વિક્રમાચ્છત.
 વિક્રિયા (ના) વિકાર, વિકૃતિ, ફેરફાર.
 વિક્ષેપ (ના) મનવું ભ્રમણ. અટકાવ. હરકત.
 વિખ (ના) વિષ, ઝેર, ક્ષેડ, ગરલ. વેર.
 વિખવાદ (ના) કલિયો. અટકસ.
 વિખિયા (ના) ઝેરી સ્ત્રી.
 વિખે (અ) વિષે, સંબંધે.
 વિખ્યાત (વિ) પ્રખ્યાત, નામાંકિત, પ્રસિદ્ધ.
 વિખ્યાતિ (ના) પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ, નામના
 વિગત (ના) હકીકત. તપસીલ. રીત. પ્રમાણ.
 વિગતવાર, વિગતે (અ) વિગતસહિત, તપસીલ.
 વિગેરે (અ) વગેરે, ઈત્યાદિ, અને બીજાં. [ધાર.
 વિગ્રહ (ના) કંકાસ. લડાઈ. બુદ્ધાઈ.
 વિધ (ના) નડ, હરકત, મંકડ. ભય.
 વિચક્ષણ (વિ) ચતુર, ચપળ. સહજમાં સમજે
 વિચરવું (કિ) જવું. પેસવું. [એવું.
 વિચાર (ના) મન પર થતી આસર. મનન. મત.
 વિવેક, મનુષ્યો, તર્ક, લજ્જ. ફિકર. ,
 વિચારપૂર્વક (અ) આગળથી વિચાર કરીને.
 વિચારવું (કિ) વિચાર કરવો, સારવ્યસાર સમ-
 વિચિક્ષણ (વિ) વિચક્ષણ, ચતુર, ચપળ [જવો.
 વિચિત્ર (વિ) પ્રચેદવાર. બેડાળ. અચરતીલરેણું.
 વિજાહ (ના) વિભોગ, બુદ્ધાઈ, વિજ્ઞેપ.

વિજય (ના) મોટા જય. વિજયનો એક પાંખિયો.
 વિજયા (ના) ભાંગ, માથા, શિવખૂટી. ,
 વિજયાદશમી (ના) દશેરા, આશો શુદ્ધ ૧૦.
 વિજયી (વિ) વિજય પામનાર, યશસ્વી, રતેહમંદ.
 વિજ્ઞાતિ (ના) જીજ્ઞાસ, બુદ્ધી તરેહ.
 વિજ્ઞેગ (ના) વિચોગ. બુદ્ધાઈ. વિરહ.
 વિજ્ઞેમી (વિ) વિરહી, બુદ્ધાઈવાણું ,
 વિજ્ઞાપિ (ના) વિજ્ઞાપના, વિનંતિ. પ્રાર્થના.
 વિજ્ઞાન (ના) અનુભવ. પાર્કુર્જન.
 વિજ્ઞાનમયકોશ (ના) પંચકોશમાનો એક.
 વિજ્ઞાપના (ના) વિનંતિ, વિજ્ઞાપિ, અરજ.
 વિરહ (ના) વિતરહ, પાખંડ.
 વિરમણ (ના) વિરમણ, માથાકૂટ. અચક્ષણ.
 દુઃખ, આપદા, ફેલેતી.
 વિણ (ના) વિના, વગર, શિવાય.
 વિણવું (કિ) વણવું. ચૂરવું. ઉપાડી લેવું.
 વિણમણ (ના) વણવાનો કચરો. વણવાની મજૂ-
 વિતક (વિ) વિતેલું, અનુભવેલું. ગયેલું. [રી.
 વિતરહવાદ, વિતરહા (ના) ખોટી તકરાર. માથાકોડ.
 વિતર્ક (ના) ઉલટા વિચાર. સંપૂર્ણ વિચાર. ,
 વિત્ત (ના) ધન, પુંજ. શક્તિ. સાર. કસ.
 વિદાય (વિ) રવાના.
 વિદાયગિરી (ના) વહાઈ, વળાવવું તે.
 વિદગ્ધ (વિ) દાધ્યાબળ. બળેલું. ચતુર નાયક,
 વિદગ્ધા (ના) ચતુર નાયિકા.
 વિદારણ (ના) કાપ. ફાટ, ચીરો.
 વિદારવું (કિ) વાઢી નાંખવું, કાપવું. ચીરવું.
 વિદિત (વિ) જાણેલું, જાણાવેલું.
 વિદ્યુત (ના) મરુકરો, રંગલો, તરફડિયો, જલ
 વિદેશ (ના) પરદેશ, બેહારગામ. [કિણ.
 વિદેશી (વિ) પરદેશ સંબંધી, દેશાવરનું.
 વિદેહી (વિ) જીવનમુક્ત. છોટે દ્રિય. ,
 વિદ્ધ (વિ) વિદ્યેલું.
 વિધમાન (વિ) હયાલ, જીવવું.
 વિધમાન (અ) સમક્ષ, હાજર.
 વિદ્યા (ના) જ્ઞાન, શિક્ષણ, ભણતર, આવ-
 ડત. ઈલામ. શાસ્ત્ર, એ એક ગણાય છે (નક-
 ગ્વેદ, સામયુદ્ધ, ચતુર્વેદ, અથર્વવેદ; શિક્ષા,
 કલ્પ, બ્યક્તિ, છંદ, ન્યોતિપ, નિકુત
 મીમાંસા, ન્યાય, ધર્મશાસ્ત્ર અને પુ

વિધાગુરુ (ના) વિધા ભણાવનારો, શિક્ષક.
 વિધાજ્યાસ (ના)ભણવાનો અજ્યાસ. ભણતર.
 વિધાર્થી (ના) વિધાજ્યાસી. ભણનાર. શિષ્ય.
 વિધુત (ના) વીજળી (શબ્દ જુઓ).
 વિદ્યન્તર (વિ) વિદ્યાનું, જ્ઞાની.
 વિદ્યતા (ના) પડિતાઈ, જ્ઞાન, વિદ્યાનપણું.
 વિદ્યાનું (વિ) વિધા ભણેલો. જ્ઞાનવાન.
 વિધ (ના) જાત, તરેહ. પ્રકાર.
 વિધવા (ના) રાંડીરાંડ, રંડાયેલી સ્ત્રી.
 વિધવિધ (અ) તરેહવાર, નાના પ્રકારના.
 વિધાતા (ના) બ્રહ્મા, પ્રજાપતિ, પદ્મમાસન,
 વિધિ, ચતુરાનન, આત્મભૂ, સુરજ્યેષ્ઠ, પર-
 મેષ્ટી, પિતામહ, હિરણ્યગર્ભ, લોકેશ, સ્વ-
 યંભૂ, ધાતા, અખંધોનિ, દ્રુહિણુ, વિરચિ,
 સૃષ્ટા, વેદા, વિશ્વસૃદ્ધ [લખનાર દેવી.
 વિધાતા, વિધાત્રા, વિધાત્રી (ના) છઠ્ઠીનો લેખ
 વિધાન (ના) પ્રકાર, વિધિ. સંધાન.
 વિધિ (ના) બ્રહ્મા, (જુઓ) વિધાતા. નસી-
 ય. પ્રકાર, રીતિ. આજ્ઞા. કર્તવ્ય.
 વિધિયુક્ત (અ) શાસ્ત્ર આજ્ઞાપ્રમાણે.
 વિધુ (ના) ચંદ્ર કૃષ્ણ.
 વિધ્યર્થ (વિ) આજ્ઞાર્થક.
 વિધ્વંસ (ના) ઉચ્છેદ, વિનાશ.
 વિનતા (ના) વનિતા, (જુઓ) બેરી અને રામા.
 વિનન્તી (ના) વિનતિ. અરજ. કાલાવાલા.
 વિનય (ના) નમ્રતા. મર્યાદાશીલતા. સહ્યતા.
 વિનયવું (કિ) વિનય કરવો. મનાવવું.
 વિના (અ) વના, વગર, શિવાય.
 વિનાશ (ના) વિધ્વંસ, વધારે નાશ મરણ.
 વિનાશી (વિ) નષ્ટ. નાશક.
 વિનોદ (ના) આનંદ. રમતગમત.
 વિનોદી (વિ) આનંદી, રમણ.
 વિપત, વિપતિ, (ના) આર્જિત, પીડા, સંકટ.
 વિપરીત (વિ) ઉલટું, અવળું. સામું.
 વિપેન (ના) વન, (જુઓ) રાન.
 વિપુલ, વિપુળ (વિ) મોટું. જાડું. પુષ્કળ.
 વિપ્ર (ના) વેદપાઠી બ્રાહ્મણ.
 વિપ્રયોગ (ના) નાથક નાથિકાનો. વિભોગ.
 વિપ્રલબ્ધા (ના) એક નાથિકા.
 વિપ્રતરણ (ના) વિયોગ શૃંગાર.

વિક્રમવું (કિ) ક્રાંતવું શરૂ થઈવું. ધસવું.
 વિકૃત (વિ) નિષ્કૃત, નકામું, મિથ્યા.
 વિબુધ (ના) દેવ, માર, સુર.
 વિભક્ત (વિ) પૃથક્, જુડું. છૂટું.
 વિભક્તિ-ના)નાન્ત, સર્વનામ્ને વિશેષણને/
 ગતા પ્રત્યયો, કારક.
 વિભાગ (ના) ભાગના ભાગ, પેટાભાગ.
 વિભાવ (ના) કાર્યમાં રસ ઉપજાવનાર ભાવ
 વિભાવના (ના) ધારણા, કલ્પના, સંચયભા
 વિભુ (વિ) વ્યાપ્ત, નિત્ય. (પ્રભુ).
 વિભૂત, વિભૂતિ (ના) ઐશ્વર્ય. અંશ. ભસ્મ.
 વિભૂષિત (વિ) સજ્જાગરૂં. વિશેષ શોભિતું.
 વિભ્રમ (ના) વહેમ. વિલાસ.
 વિમળ (વિ) નિર્મળ, શુદ્ધ, સાફ.
 વિમાન (ના) ઉડતું વાહન, વહન ગ્રાંથે
 વિમાસણ (ના) પસ્તાવો, ઉદાસી.
 વિમાસવું (કિ) ઉદાસીમાં ખસવું. પસ્તાવું.
 વિમુખ (વિ) અવળું, પૂઠળું.
 વિચરો (ના) નદીમાં ખોદેલો ખાડો.
 વિચાણું (વિ) વિચાતી (ગાય ભેંસ ઈં).
 વિચાવું (કિ) પશુનું જાણવું. પ્રસવ થવો.
 વિયોગ (ના) વિભોગ, જુદાઈ, વિરહ.
 વિરક્ત (વિ) વેરાળી, ત્યાગી. નિરપૃહ.
 વિરચી (ના) બ્રહ્મા, (જુઓ) વિધાતા.
 વિરતિ (ના) વિરામ, અટકાવ.
 વિરલ, વિરલું (વિ) અસાધારણ.
 વિરવણું (ના) એક જાતનું ધાત.
 વિરસ (વિ) રસવિનાશ, નિરસ.
 વિરહ (ના) વિભોગ, જુદાઈ.
 વિરહિણી (ના) વિભોગવાળી સ્ત્રી.
 વિરહી (વિ) વિભોગી, વડું પડેલું.
 વિરાગ (ના) વૈરાગ્ય, ત્યાગીવૃત્તિ, સંન્યાસ.
 વિરાગી (વિ) ત્યાગી, સંન્યાસી.
 વિરાગમાન (વિ) મિરાગમાન, મુશોભિત.
 વિરાગવું (કિ) શેણવું. મિરાગવું.
 વિરાટ (ના) બ્રહ્માંડ.
 વિરાટસ્વરૂપ (ના) વિશ્વરૂપે ઈશ્વરનો દેહ.
 વિરામ (ના) વિરતિ. શાંતિ. પ્રકરણ. વી-
 સામો મરણ. ટાંપ.
 વિરામચિહ્ન (ના)વાંચતાં અટકવાની નિશાની.

વિરુદ્ધ (વિ) ઉલટું, સામું.

વિરૂપ (વિ) વિશેષ રૂપવાળું. કદરૂપું.

વિરોચન. (ના) જુલુખા રચે. ળનાવ.

વિરોધ (ના) ઉલટીપણું. એક અલંકાર. અણુ-

વિરોધી (વિ) વિરોધ કરનાર. વિરોધવાળું.

વિરક્ષણ (વિ) વિરોધ લક્ષણનું. અસાધારણ.

ઠેકાણા વગરનું.

વિરમ્ય (ના) વાર, સ્ત્રીલ, ખોટી.

વિરસવું (વિ) શોભવું, ચમકવું.

વિલાત (ના) છોટોનાનું વતી. વિલાયત.

વિલાતી (વિ) વિલાયતી, અંગ્રેજ સંબંધી.

વિલાપ (ના) રૂપાદિ ઉચ્ચારપૂર્વક રૂદન.

વિલાયત (ના) અંગ્રેજનો દેશ. વતન.

વિલાયતી (વિ) અંગ્રેજ. ઇંગ્લંડ સંબંધી.

વિલોસ (ના) સુખભોગ. લીલા. મોજ. સ્ત્રીના

ઉત્તમાંગના અવયવના ભાવ.

વિલાસી (વિ) વિલાસ કરનાર. મોજ.

વિવક્ષિત (વિ) મનમાં કહેવાને ધારેલું.

વિવર (ના) પોલાણ, ચૂકા. દર.

વિવાદ (ના) વાદ. તકરાર. કળિયો.

વિવાદી (વિ) વિવાદ કરનાર.

વિવાહ (ના) સગાઈ. લગ્ન.

વિવિધ (વિ) તરેહવાર. જુદા જુદા પ્રકારનું.

વિવેક (ના) ખરાખોટાની પરીક્ષા. ડહાપણ. સુ-

વિવેકચુક્ર, વિવેકી (ના) વિવેકવાળું. [ધડાઈ.

વિવેચન. (ના) ટીકા. સ્પષ્ટીકરણ.

વિશાખા પાર્વતીનંદન, કૌર્તિકરવામી, રકંદ.

વિશાખા (ના) ૨૬ સુ નક્ષત્ર.

વિશાળ (ના) મોટું. વિસ્તીર્ણ.

વિશેક, વિશેષ (અ) વધારે. બહુ. અસુક.

વિશેષણ (ના) શુણ સંખ્યાવાચક શબ્દ.

વિશેષકરીને (અ) ધણુંકરીને, મુખ્યત્વે કરીને.

વિશેષ્ય (ના) વિશેષે બાણવાળેજ શબ્દ. વિ-

શેષણવાળો શબ્દ.

વિશ્રાન્તિ, વિશ્રામ (ના) વિરામ. વિસામે. આ-

શ્રમ (ના) સુષ્ટિ, જગત્, દુનિયા. [સાચેશ.

વિશ્રમ (ના) જગત્ કરતાં પરમેશ્વર.

વિશ્વાચ (ના) જગન્નાથ, દુનિયાનો માલિક પ્રભુ.

વિશ્વભાર (ના) રાષ્ટ્રનું પોષણ કરનાર ઈશ્વર.

વિશ્વાત્મા (ના) વિશ્વનો આત્મા, બ્રહ્મા.

વિશ્વાસ (ના) ભરોસો, પતીલ, ઇત્યાદિ.

વિશ્વાસઘાત (ના) ભરોસાનો ભંગ.

વિશ્વાસઘાતી (વિ) વિશ્વાસઘાત કરનાર.

વિશ્વાસી (વિ) ભરોસાલાયક. વિશ્વાસપર ૨

વિશ્વાસુ (વિ) હેનાર. ખિસ્તી થયેલું.

વિશ્વેશ્વર (ના) વિશ્વના ઈશ્વર, મહાદેવ કાશીનું

વિષ (ના) ઝેર. અતિકંઠવી ચીજ. [ન્યોત્રિલિંગ

વિષધર (ના) સર્પ, સાપ. નાગ.

વિષમ (વિ) અસમાન. એકીઅંકો. ઉલટું, વિ-

પરીત. એક અલંકાર. [કામ. હેતુ. માલ

વિષય (ના) ઇન્દ્રિય વિકાર તન્માત્રા. વ્યાપાર

વિષયાનંદ (ના) સાંસારિક પદાર્થોથી થતો આનંદ

વિપત્તી (વિ) સંસારી વિષયનો શોખી. લંપટ

વિપાદ (ના) ખેદ, દલગીરી, શોક. વેદ.

વિપુલવૃત્ત (ના) પૃથ્વીના ગોળાની કદિપત્ત મધ્ય

વિષે (અ) બાબતમાં, વિષય સંબંધે. [રિશા

વિષિ (ના) સલાહ. શિષ્ટાઈ. એક કરણ (અર્થે)

વિષ્ઠા (ના) નરક, ધૂ, મળ. [તિથર્માં]

વિષ્ણુ (ના) વ્યાપક ઈશ્વર, નારાયણ, કૃષ્ણ

વૈકુંઠ, ત્રિપરશ્વરા, દામોદર, ત્વષ્ટીકેશ, કે-

શવ, માધવ, સ્વપ્ન, દૈત્યાદિ, પુંડરીકાક્ષ

ગોવિંદ, મહાદેવજી, પીતાંબર, અચ્યુત, શા-

ર્ગી, વિશ્વકર્મેન, જનાર્દન, હર્ષેન્દ્ર, ઇન્દ્રાવ

રજ, ચક્રપાણી, ચતુર્ભુજ, પદ્મેનાભ, મધુ-

રિપુ, વાસુદેવ, ત્રિવિક્રમ, દેવકીનંદન, શૌરિ

શ્રીપતિ, પુરુષોત્તમ, વનનાક્ષી, બલિધ્વંસી

કંસારાતિ, અયોક્ષજ, વિશ્વંભર, કૈટભાનિ-

ત્, વિષ્ણુ, શ્રીવત્સલાંબન, પુરાણપુરુષ, ચંદ્ર

પુરુષ, નરકાંતક, જલશાયી, વિશ્વરૂપ, સું

કુંદ, સુરમર્દન, ઈન્દ્ર હજાર નામો નાંખ્યા

હોય તો વાંચો “વિષ્ણુ સહસ્રનામ.”

વિષ્ણુતેજ (ના) ધી, ધૃત.

વિસર્જ (ના) હકારના ઉચ્ચારનું ચિહ્ન (:) ત્યાગ

વિસર્જન (ના) ત્યાગ, બંધ. અરખારત. વિદ્ય

વિસાત (ના) માલ, જવ, દમ. [યગીરી

વિસ્તરવું (ક્રિ) ફેલાવું, વધવું, પસરવું.

વિસ્તાર (ના) ફેલાવો, પ્રસાર. ક્ષેત્રફળ. વધારો

વિસ્તારવું (ક્રિ) લંબવધવું, ફેલાવવું.

વિસ્તીર્ણ (વિ) વિસ્તાર પામેલું,

વિસ્ફોટ, વિસ્ફોટક (ના) એક રાગ.

વિસ્મય (ના) અચરતી, નવાઈ. આશ્ચર્ય.
 વિસ્મરણ (ના) ભૂલ, વીસાર.
 વિસ્મૃત (વિ) વિસ્મય પામેલું.
 વિસ્મૃતિ (ના) વિસ્મરણ. ભૂલાવો.
 વિહંગ (ના) એક રાગ. પક્ષી.
 વિહંગમ (ના) પંખી.
 વિહાર (ના) હરવા કરવાની મોજ.
 વિહારી (વિ) વિહાર કરનાર.
 વિહીણ, વિહીન (અ) વિના, રહિત.
 વિહ્વળ (વિ) આતુર, ખાવડું, ગાભડું.
 વી (પ્ર) વિધિ વર્તમાન કર્મણિપ્રયોગમાં નારી
 નતિનો. જેમ હુંડી લખવી, ચોપડી વાંચવી.
 વીઆજ (ના) વ્યાજ, નાણાંનું ભાડું અથવા
 વાપરનો ખર્ચો.
 વીઆજી (વિ) વ્યાજ સંબંધી.
 વીઆજું (કિ) વ્યાજ, જનાવરનું જણવું.
 વીખરવું (કિ) છૂટે પડવું. પથરાવું.
 વીખરવું (કિ) વેરવું. છૂટે પાડવું. [જવું].
 વીધરવું (કિ) ઓગળવું. છૂટે પડવું. ગભરાવું. હડી.
 વીધરાઈ જવું (કિ) ઓગળી જવું.
 વીધરો (ના) મનની ભૂદાઈ. કનિયો.
 વીછળવું (કિ) પાણીથી ધોવું (વાસણ).
 વીછ (ના) વૃશ્ચિક, એક જીવડો.
 વીજ (ના) વિદ્યુત, વીજળી.
 વીજણો (ના) વા નાંખવાનું સાધન. ડાંડીવગ.
 વીજવું (કિ) વા નાંખવો. [રનો પંખો].
 વીજળી (ના) વિદ્યુત, શંખા, શંતદ્રો, ત્તા-
 દિની, ઐરાવતી, ક્ષણપ્રભા, તડિત સૌદા-
 મની, ચંચલા, ચપલા.
 વીટલા (ના) એક કાનનું ધરેલું.
 વીટલાવું (કિ) વીટાળેલું થવું. આસપાસ વળવું.
 વીટલો (ના) વીટો, વાળેલો ઘાટ.
 વીટવું (કિ) વેઇન કરવું. લપેટવું. પેરી લેવું.
 વીટાળવું (કિ) વીટવું, લપેટવું.
 વીટાળો (ના) વીટો.
 વીટી (ના) આંગળીનું ધરેલું, મુદ્રિકા.
 વીટો (ના) વીટલો.
 વીણ (ના) જણતી વખતનો હુખાવો.
 વીણા (ના) એક તંતુ વાદ્ય, વદ્ધલકી, વિપચી.
 જે પાસે તુમડાંવાળો સાત તારનો તંતુરો.

વીણારથ (ના) અકળામણ. ખેચેહેની.
 વીણાપાણિ (ના) નારદમુનિ.
 વીત (ના) વિર, પૈસા, ધન માલ.
 વીધ (ના) વિધિ. પ્રકાર, તરેહ.
 વીમો (ના) અમુક મુદતનું આકૃતનું જોખમ.
 વીર(ના)મહાત્મા. શોધો. એક દેવયોનિ. ભાદ
 વીરરસ (ના) નારસમાંનો એક. વીરવર્ણન.
 વીરવિદ્યા (ના) વીરને સાધવાની વિદ્યા.
 વીરશ્રી (ના) વીરનું તેજ.
 વીરો (ના) ભાઈ. (વહાલમાં).
 વીર્ય (ના) શુક્ર. બળ. શક્તિ.
 વીલ (ના) ફાડિયું. વારસનામું, વસિયત.
 વીણું (ના) એક પંખી.
 વીણું (વિ) શરમિંદુ, ફીકું.
 વીસ, વીસ (વિ)વિશતિ, ૨૦ (સંખ્યા). ટોર
 વીસરભાણું (વિ) ભૂલણું.
 વીસરવું (કિ) ભૂલવું, વિસ્મરણ, ધટ.
 વીસામો (ના) વિશ્રામ. આરામચેર. ધા
 ખાવાની જગા.
 વીસાર (ના) વિસ્મરણ, ભૂલ.
 વીસારવું (કિ) વીસરવું, ભૂલવું.
 વીસારો (ના) વીસાર, ભૂલ ત્યાગ.
 વીસી (ના) ૨૦ વર્ષની ગણતરી. ભોજનમૃદ.
 વીળ (ના) ભરતી.
 વીળાલો (વિ) ખેવકૂદ, વેવલો, ખાવરો.
 વુઠવું (કિ) વસવું. વરસવું. વુઠવું.
 વુઠવું (કિ) જવું, વાધવું.
 વૃક્ (ના) વર, એક જનાવર.
 વૃકાસુર (ના) શકુનીનો પુત્ર.
 વૃકોદર (ના) ભીમ, એક પાંડવ.
 વૃક્ષ (ના) ઝાડ, તર.
 વૃખલ (ના) વૃખલ, પોડિયો. એક રાશિ.
 વૃત (ના) ગોળલીટી. એક કાન્યરચના.
 વૃત્તીત (ના) સમાચાર. વર્ણન. ઇતિહાસ.
 વૃત્તિ (ના) સ્વભાવ. આચરણ. આજીવિ-
 રસનું મિશ્રણ. ઇતરા. દીકા. સબ્દેશકિત
 વૃત્યનુપ્રાસ (ના) ઉકાનુપ્રાસ, એક શબ્દાલંકાર
 વૃત્રાસુર (ના) એ નામનો દેવ. (ઇદનો શત્રુ
 વૃથા (ના) નિષ્ફળ, ફોટા મિથ્યા.
 વૃક્ષ (વિ) વરડું. વધેલું. ઉત્તરવચી.

ପ୍ରାୟ: ୪୨:୫୩ (explor-)

ଶୀତ ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରାୟ: ୪୨:୫୩ = ୨୨୦ (୨୨-)

୪୨:୫୩ ପ୍ରାୟ: ୪୨:୫୩ = ୨୨୦ (୨୨-)

વૃદ્ધપરંપરા (અ) ધરડાંવરડાંથી ચાલતું આવેલું.
 વૃદ્ધશ્રવા (ના) ધરડાં, (જુઓ), સઘવા.
 વૃદ્ધા (ના) ડેરડી, ધરડાં સ્ત્રી.
 વૃદ્ધાવરથા (ના) ધરડાંપણ, ખૂદાપો, નેણી.
 વૃદ્ધિ (ના) વધારો, વિશેષતા. ઉમેરો.
 વૃદ્ધિવિદ્યા (ના) બાળવટાનો ધંધો.
 વૃન્દ (ના) ટેણું, જગે, સુમુદાય.
 વૃન્દા (ના) તુલસીનો છાંડ.
 વૃન્દારક (ના) દેવતા, સુર, અમર.
 વૃન્દાવન (ના) તુલસીવન, મહાવનનો એક ભાગ.
 વૃશ્ચિક (ના) વીછુ. એક રાશિ.
 વૃષભ (ના) ગાય, ખેલિયો.
 વૃષધ્વજ (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 વૃષભ (ના) સાંઠ, બળદ. એક રાશિ.
 વૃષસેન (ના) કર્ણનો પુત્ર.
 વૃષ્ટિ (ના) વર્ષાદ, મેઘ, ઘન.
 વેંગલ (ના) વંત્યાક, રિંગણું.
 વેંત (ના) અંગુઠાના અગ્રથી ટચલી આંગલીની અણીસધીનું માપ. બીલસ.
 વેંતિયું (ના) વેંત નેવડું, ધણું કીંગણું.
 વેખ (ના) વેરા, પોષાક, પેહેરવેરા.
 વેખપડ (ના) એક ઓપધિ. [નિર.
 વેગ (ના) મતિનું નેર. ઝડપ. ચત્કા. ઉત્ત્રાવળ.
 વેગલ (ના) વેંગલ, વંત્યાક, રિંગણું.
 વેગણી (ના) વેંગલનો છાંડ.
 વેગણું (ના) રિંગણું, વંત્યાક.
 વેગળાઈ (ના) અંતરે છેદું.
 વેગણું (વિ) દૂર, આશુ. જુડું.
 વેગ (વિ) જડ, કમસમજતું.
 વેગતું (વિ) મૂલ આપી લીધેલું, ખરીદેલું.
 વેગતું (કિ) મૂલ લઈ આપતું.
 વેગાઉ (વિ) વેગવા મૂકેલું.
 વેગાણ (ના) વકરો, વિક્રમ.
 વેગાણિયું (વિ) અઘાટિયું, વેગાયેલું.
 વેળ (ના) ફાંફાં, વલખાં.
 વેળાળુ (ના) આડસર, મોલ ખાંધ.
 વેઠ (ના) મક્તની મજૂરી. નડતર.
 વેઠતું (કિ) ખમતું, સહન કરતું. ભોગવતું.
 વેઠિયાવાડ (ના) બલાવારે ફેરેલું કામ.
 વેઠિયા (ના) વેઠ કરનાર.

વેડતું (કિ) ચૂંટણું, તોડણું.
 વેડી (ના) છેડે બળી ખાંધેલા વાંસ.
 વેડેર (વિ) ફાટું, રોલિતું.
 વેડો (ના) વેડનાર (આખો).
 વેઠ (ના) આંગળીનો કાપો. મોટી વીટી.
 વેઠમી (ના) પૂરણપોળી. નિહેર. વચન.
 વેણ (ના) વાંસળી. બણતી વખતનું કંક. નાની
 વેણા (ના) વીણા (સખ્દ જુઓ). [પાટો.
 વેણી (ના) ચોટલો. યુગેલા ફૂલ. કમાડનો બોલો.
 વેણું (ના) પાણી ભરવાની ગાડી. વાંસળી.
 વેતર (ના) બણતર, સૂવાવડ.
 વેતરણ (ના) જુગતી, ગોઠવણ. વલો.
 વેતરણું (કિ) નિયમસર કાતરણું.
 વેતાળ (ના) વેતાળ, પિત્રાચનો રાત.
 વેતા (વિ) બણનાર. સમજનાર, જ્ઞાતા.
 વેદ (ના) જ્ઞાન. એ ચાર છે (જુઓ વિદ્યા સખ્દ).
 વેદના (ના) પીડા, દુઃખ, દરદ.
 વેદમૂર્તિ } (વિ) વેદ ભણેલો (બ્રાહ્મણ).
 વેદસાસ્ત્રસંપત્ત }
 વેદાન્ત (ના) વેદનો નિશ્ચય. તત્ત્વજ્ઞાન.
 વેદિયો (ના) વેદપાઠી બ્રાહ્મણ.
 વેદોક્ત (વિ) વેદમાં કહેલું.
 વેધ (ના) છિદ્ર, કાણું. રાડું. દોષ. બાધ. નડ.
 વેધતું (કિ) વિધતું, ભોડતું. [તર. સૂતક.
 વેધી (વિ) વેધવાળું. વેધાયેલું.
 વેપસો (ના) કાચદાવગરનો વેપાર.
 વેપાર (ના) વ્યાપાર, ફોજગાર, ધંધો.
 વેપારી (ના) વ્યાપાર કરનાર.
 વેર (ના) વેર, ખાર. દુશ્મનાઈ.
 વેરણ (વિ) વેરીલું, સંતુષ્ટ રાખનાર.
 વેરભાવ (ના) દ્વેષ, ખાર. અંતસ.
 વેરતું (કિ) ખેરવણું, છટું કરાવતું.
 વેરાગ (ના) વિરાગ, વેરાગ્ય, સંન્યાસ.
 વેરાગણ (ના) વેરાગજીણી, સ્ત્રી. ભોગણ.
 વેરાગી (વિ) વેરાગવાળો, ભોગી.
 વેરાન (વિ) ઉત્તર, નિર્નય.
 વેરી (ના) વેરી, ઘડ.
 વેરો (ના) ફર. જગાત. અંતર.
 વેલ (ના) વેલી, વરા.
 વેલણ (ના) (સોટલી વગેરે). વેણવાનું.

વેલણિયું (વિ) વેલણુ જેવું.
 વેલિયું (તા) કાટિયું, અર્ધો રૂપીઓ.
 વેલી (ના) વેલો, લતા, વલ્લી.
 વેલો (ના) વલ્લી, લતા.
 વેલલાં (ના) કાંડાં.
 વેલણું (વિ) લપુડું, ઢંગવગરનું.
 વેલીસાળુ (ના) વેસવાળ, વિવાહ.
 વેલીસાળિયો (ના) વેસવાળ દરાવનારો.
 વેશ (ના) પોષાક, ફોગ, શૃંગાર.
 વેશ્યા (ના) ગુણકા, રાંડ.
 વેશ્યાચાર્ય, વેશ્યાચારજી (ના) ભડવો.
 વેષ (ના) વેશ (જુઓ).
 વેષધારી (વિ) ઢોંગી. વેશ લેનાર.
 વેષન (ના) ઢાંકણ.
 વેસણુ (ના) ચણાનો લોટ.
 વેસર (ના) નથ. નાકનો વેહ.
 વેસરી (ના) નાકની વાળી, નથ.
 વેસવાળ (ના) વાગ્દાન, સગાઈ.
 વેહ (ના) વેધ, છિદ્ર, ખાકું.
 વેહેવ (ના) રથ, ચારક.
 વેળ, વેળા (ના) વખત. સમય. ટાણું.
 વેળાસર (અ) વખતસર, ધટતે સમયે.
 વેળિયું (ના) તારની વીડી.
 વેળુ (ના) વાહુડા, રેતી.
 વૈકલ (વિ) વિકલ, વાગેલ, અદકપાંસણી.
 વૈકુંઠ (ના) વિષ્ણુ. વિષ્ણુનું ધામ.
 વૈકુંઠવાસી (વિ) મરણ પ્રાપ્ત. વૈકુંઠમાં વસેલું.
 વૈખરી (ના) સ્પષ્ટ ઉચ્ચાર. વાણીની ચોથી
 વૈજ્યંતી (ના) કાળી તુલસી. [સ્થિતિ.
 વૈજ્યંતીમાળા (ના) શ્રીકૃષ્ણની કોટની કંઠી.
 વૈતરણી (ના) ચમપુરીના માર્ગની નદી,
 વૈતાળ (ના) પિશાચનો રાત્ર.
 વૈદ (ના) વૈધ, ડાકતર [અંગ્રેજી].
 વૈદક (ના) વૈધક, વધદરિકા, રોગપરીક્ષા.
 વૈદિક (વિ) વૈદસંબંધી. વૈદ બ્રહ્મનાર.
 વૈદું (ના) વધદને ધધો, ચિકિત્સા.
 વૈધ (ના) વધદ, રોગહારી, હિષક, ચિકિત્સક.
 વૈધરત (ના) વૈધૃતિ, એક યોગ (નૃદોષાતિપનો).
 વૈધવ્ય (ના) રડાપો, વિવાવસ્થા.
 વૈધવ (ના) ડાકમાંઠ. સુખસામગ્રી. ઐશ્વર્ય.

વૈભવી (વિ) વૈભવવાળું.
 વૈયાકરણું (ના) વ્યાકરણશાસ્ત્રી. (વિ) વ્યાકરણ
 વૈર (ના) વેર, શત્રુતા [સંબંધી].
 વૈરાગ (ના) વિરાગ, વૈરાગ્ય, સંન્યાસ.
 વૈરાગી (ના) વૈરાગી, ત્યાગી, સંન્યાસી.
 વૈરાગ્ય (ના) વૈરાગ, ત્યાગ.
 વૈરાટ (વિ) વિરાટસંબંધી. મોટું.
 વૈરી (ના) વેરી, આરે, શત્રુ. [સંબંધી મહિનો.
 વૈશાખ (ના) માધવ, રાધ, વિશાખા તક્ષત્ર સં-
 વૈશ્ય (ના) હિંદુની ત્રીજી વર્ણ, ઉચ્ચ અર્થ,
 વિટ, શૂનિસ્પૃહ.
 વૈશ્વદેવ (ના) નિત્યનું અગ્નિનું પવિત્રાન.
 વૈશ્વદેવિયું (ના) વૈશ્વદેવ કરવાની સગડી.
 વૈશ્યાનર (ના) અગ્નિ, દેવતા.
 વૈષણવ (ના) વિષ્ણુ પરાયણ. વિષ્ણુભક્ત.
 વૈષ્ણવી (ના) લક્ષ્મી, પદ્મમા, રમા.
 વોરકું (ના) નાની ગાય ભેંસ.
 વોહ (ના) જલપ્રવાહ.
 વોહોણુ (ના) સીમની તલાવડી.
 વોહોરત (ના) વોહોરણું તે, ખરીદી.
 વોહોરતિયો (ના) વોહોરનાર, ધરાક. [રજાઓ].
 વોહોરવું (કિ) ખરીદવું. સંધરવું. લીખવું [ગો-
 વોહોરો (ના) એક અટક. એક હિંદુમાંથી વ-
 ટકીને મુસલમાન થએલી નતિ
 વ્યક્ત (વિ) જેના રૂપરંગ ગુણ, જણાય તેવું.
 વ્યગ્ર (વિ) અક્ષિત, અસ્થિર.
 વ્યંગ્ય (ના) અભિધેય અને લાક્ષણિક અર્થ
 સિવાયનો શબ્દાર્થ.
 વ્યંગ્યાર્થ (ના) વ્યંગનાથી થતો અર્થ.
 વ્યંગન (ના) સ્વરની સહાયતાથી ઉચ્ચારાતા
 વ્યંગનાના અંગ્ય શબ્દોની વૃત્તિ. [મૂળાક્ષરો,
 વ્યણ્ણ (ના) નપુંસક, ખોળે.
 વ્યતિરેક (વિ) જુદું, અલગ.
 ધ્યાયા (ના) દુઃખ, પીડા.
 અભિચર (ના) છીનાળું, નરી. તપ્પટાઈ.
 અભિચારીભાવ (ના) રસને સહાયક ભાવ.
 અભિચારી (વિ) જરૂર કરનાર. ભયટ,
 અય (ના) ખરચ.
 અર્થ (અ) કોંટ, મિથ્યા, નાહકં.
 અવસાય (ના) કામકાજ, ઉદ્યોગ.

વ્યવસ્થા (ના) ધરતી ગોઠવણ. બંદોબસ્ત.
વ્યવસ્થિત (વિ) યોગ્ય તેજવીજવાળું.
ત્રવહાર (ના) વહેવાર, અસપરસનું વર્તન.
વ્યવહારિક (વિ) ત્રવેવાર સંબંધી.
વ્યસન (ના) આસક્તિ. ટેવ. આભ્યાસ. છંદ.
વ્યસની (વિ) વ્યસનવાળું, છંદી.
વ્યસ્ત (વિ) હલકું. આજમણુ. પરતી.
વ્યાકરણ (ના) ભાષાશાસ્ત્ર.
વ્યાકરણી (ના) વ્યાકરણ બોલનાર.
વ્યાકુળ (વિ) ગાભરું, બેચેરું.
વ્યાખ્યા (ના) લક્ષણ, છીકા. ભાષ્ય.
વ્યાખ્યાન (ના) ભાષણ. વર્ણન.
વ્યાધ (ના) વાધ, શાફૂલ.
વ્યાજ (ના) મસ, બહાનું, નિમિત્ત. નાણુ.
વ્યાજી (ના) બાહુ-ખંડલો.
વ્યાજબી (વિ) નાણું વ્યાજે ફેરવવાનો.
વ્યાજબી (વિ) ધંધો કરનાર.
વ્યાજવદ્ (ના) વ્યાજે ધીરધાર કરવાનો ધંધો.
વ્યાજવદ્ (ના) રીતસર વ્યાજ કાઢવાની ચોપડી.
વ્યાજસ્તુતિ (ના) એક અલંકાર, નિંદાગ-
ભિન્નસ્તુતિ.
વ્યાજસ્તુતિ (ના) વ્યાજે ધીરેલી રકમનું ખત. લ-
વ્યાધ (ના) પ્રારાધી, શિકારી. [ખત.
વ્યાધિ (ના) રોગ, (શબ્દ બુઝો).
વ્યાધિ (વિ) વ્યાધી રહેનાર, ફેલાયલું.
વ્યાપરું (કિ) ફેલાયું, પથરાયું.
વ્યાપાર (ના) વેપાર, ઉદ્યોગ, ક્રિયા.
વ્યાપ્ત (વિ) વ્યાપેલું, ફેલાયલું.
વ્યાપ્ત (ના) નિરંતરલક્ષ, ખત.
વ્યાજ (ના) સંપ, સાપ, ભુજાગ.
વ્યુત્પત્તિ (ના) લાપત, અર્થ કરવાની શક્તિ
મૂળસ્વરૂપ.
વ્યુત્પન્ન (વિ) બહીરું. લાપનશક્તિવાળું.
વ્યૂહ (ના) લશ્કરની રચના.
વ્યોમ (નક) આકાશ, ગગન, નભ.
ગ્રન (ના) ધ્રિજ, મહાખંડનો એક ભાગ.
ગ્રનવાસી (વિ) ધ્રિજનક રહેનાર.
ગ્રનવું (કિ) બહું નીકળવું.
ગ્રત (ના) શાસ્ત્રોક્ત નિયમપ્રમાણું ક્રમ. નિ-
ગ્રતાગ (વિ) ગ્રતવાળું. [ચિમ, નેન,

શ.

શ, (ના) ૩૦ મો અંકન.
શક (ના) સંદેહ. વેહેમ. નયની છાપ. આ
દેશના પ્રાચીન રાજકર્તા લોક. વ્યવર્તી રા-
જના વિજયથી થતી વર્ધની ગણતરી. વર્ધ.
શકટ (ના) ગાડું, ગાદલું.
શકટી (ના) ગાડી, ગંત્રી.
શકચો, શકંને (ના) દાખવાનું ચંત્ર.
શકન (ના) શકન, શુકન, શુભાશુભસૂચક ચિહ્ન.
શકરો (ના) બાળપક્ષી. ચકોર પુરુષ.
શકલ (ના) ખંડ. અર્ધવત્ર.
શકતું (કિ) શક્તિમાન થવું, બનવું.
શકારિ (ના) શકશત્રુ. વિક્રમાદિત્ય. શાલિવા-
શકુન (ના) શકન (શબ્દ બુઝો). [હિન.
શકુનિ (ના) દુર્યોધનનો મામો.
શકુન્ત (ના) પંખી.
શકુન્તલા (ના) કણ્વકપિની ધર્મપુત્રી, દુષ્યંત
શકુન્ત (ના) વિદ્યા, નરક. [રાત્રીની સ્ત્રી.
શકે (અ) શાકે, વર્ષે, રખે, ભણે, ગોયા.
શકોર (ના) શિકોર, માટીનો વાટકો. વિલ્કા,
શકત (વિ) શક્તિમાન. [પાત્ર.
શક્તિ (ના) બળ, સામર્થ્ય. સત્તા. પ્રકૃતિ. દેવી.
શક્તિમાન (વિ) સમર્થ, બળવાન.
શક્ય (વિ) સંભવિત, યથ શકે એવું.
શક્યરૂપ, શક્યાર્થ (ના) ક્રિયાપદનો એક ભે-
શક (ના) ઇદ, (બુઝો) મધવા. [દ (આકરેણુભર્મ).
શખસ, શખસ (ના) અમુક વાણુ.
શંકર (ના) શિવ, (બુઝો) મહાદેવ.
શંકરાર્થ (ના) અદ્વૈત સિદ્ધાંત સંબંધી આશ્ચર્ય.
શંકરાચાર્ય, શંકરો (ના) એક રાગ.
શંકલું (કિ) શંકામાં પડવું. સંકેશવાળું.
શંકા (ના) શક, સંદેહ. કલિપતભય.
શંકુ (ના) પ્રકાશના આકારનો નક્કર પદાર્થ.
૧૦ હબર અખંડી સંખ્યા. છોયાપ્રસ્થી
વખત બહુવાનું સાધન.
શંખ (ના) કેટલાક જળજીવનો દેહ. કાદ-
તપમાંનું એક. વિષ્ણુનું એક આશુચ. એ
આકારનું ચિહ્ન. એક નિધિ એક નાગ. ન-
શંખ (વિ) મૂર્ખ, જી. [ખલો.
શંખજર (ના) એક ઓસડ.

શબ્દાણી (ના) શબ્દિની, એક જાતની સ્ત્રી. ન-
 શબ્દો (ના) નાનો શબ્દ. [કોર સ્ત્રી.
 શબ્દાસુર (ના) એ નામનો એક દેવ.
 શબ્દિની (ના) કામ શાસ્ત્રોક્ત સ્ત્રીની એક જાત.
 શબ્દિ (ના) ઇદ્રાણી, ઇદ્રની સ્ત્રી.
 શબ્દ (વિ) બખીલ, કંજુસ. દુષ્ટ. એક નાયક.
 શબ્દતા (ના) શબ્દવૃત્તિ, કૃપણતા.
 શબ્દ (ના) એક છાંડ.
 શબ્દભિંડી (ના) એક સુંવાળા રેસાનો છાંડ.
 શબ્દિયું (ના) શબ્દનું વસ્ત્ર.
 શબ્દકી (ના) સાડી, કામતી વસ્ત્ર.
 શબ્દ (વિ) સો, ૧૦૦ (સંખ્યા).
 શબ્દક (ના) સોનો જથ્થો.
 શબ્દકવચ (ના) સો બખતર પેહેરનાર એક રા-
 શબ્દકી (વિ) સો પદ-પગ-બાળું. [કિસ.
 શબ્દજીવ, શબ્દજીવી (વિ) સો વર્ષ જીવનાર.
 શબ્દાનિક (ના) જનમેજયનો પુત્ર. નકુળનો પુત્ર.
 શબ્દ (નો) વેરી, દુસ્મન. હરીફ.
 શબ્દક (ના) દશરથ કેટીયોનો પુત્ર, ભરતનો ભાઈ.
 શબ્દક (ના) દુસ્મનાઈ. વેર, ખાર.
 શબ્દિ (ના) એક ગ્રહ. એકવાર. એક રાત્રી.
 શબ્દિ (વિ) ધીમું, ધીર, મંદ.
 શબ્દસ્થર (ના) શબ્દસ્થર, શબ્દિ.
 શબ્દ (અ) ધીમે
 શબ્દનું (ના) પ્રતીપ રાત્રીનો પુત્ર.
 શબ્દ, શબ્દ (ના) સમ, સોગન, પ્રતિજ્ઞા.
 શબ્દ (ના) રાવ, મુઠું, પ્રેત, લાસ.
 શબ્દ (ના) અવાજ. વચન અર્થવાળો વર્ણાચાર.
 શબ્દકેસ (ના) શબ્દનો સમૂહ-સમૂહ. [કપકો.
 શબ્દયોગી (ના) એક જાતના અવ્યય (વ્યાકરણમાં).
 શબ્દકાર (ના) શબ્દરચનાનો ચમત્કાર.
 શબ્દ (ના) રા.ય. શમય, શાંતિ, અંતઃકચ્છનો.
 શમલ (ના) યાદું પાડવાનું સાધન. [નિગ્રહ.
 શમન (ના) સમાવવાની ક્રિયા.
 શમલ (ના) રાક્ષસ, પુરીપ, ગૃ, વિષા.
 શમરોર (ના) તરવાર, અસિ, ક્ષાર.
 શમી (ના) એક વૃક્ષ (દશેરાએ પૂજાયું).
 શમ્ય (ના) રજ, દંડોલિ.
 શમ્યર (ના) એ નામનો દેવ. એક મૃગ.
 શમ્યરી (ના) શબ્દનખાનો પુત્ર.

શમ્ય (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
 શમ્ય (ના) સુવાની પંક્યા. સુવાનું રમણ.
 શમ્યા (ના) સેન, તદ્દર્થ, પથારી.
 શર (ના) બાણ, તીર.
 શરણ (ના) આશ્રય, આધાર, સહાયક.
 શરણગત (વિ) શરણ લેનાર. આશરો ભંગનાર.
 શરત્ (ના) વર્ષ, સંવ-સર, પરિવત્સર, અબ્દ.
 શરત (ના) હોડ. હારજીતની કબજાત.
 શરદ (ના) એક ઋતુ.
 શરદપુનેમ (ના) મ.એકહારી, આશરો શુદ્ધ ૧૫.
 શરદી (ના) કંડી. ઠાંડક.
 શરદેન્દુ (ના) શરદ ઋતુનો ચંદ્ર.
 શરણત (ના) સાકરના પાણીમાં મેળવેલો રસ.
 શરમ (ના) લયનંત, લાજ. ટેક.
 શરમાવનું (કિ) શરમ રાખવી. લેકું ૧૩૫.
 શરમાળ (ના) લાલળ. નૂત્ર. અદખ રાખનાર.
 શરમિન્દગી (ના) શરમ, હીણપદ્ધતી, ગેરિયત.
 શરમિન્દુ (વિ) શરમાળ, ભાંડું, લાંબાન.
 શરાધ (ના) શ્રાદ્ધ, પિતૃનિમિત્ત શ્રદ્ધાથી ક-
 રવાનું કર્મ.
 શરાધિયાં (ના) પિતૃપક્ષ, મહાલય, ભાદરવા વદ.
 શરાપ (ના) શાપ, કડુવા, અભિશાપ.
 શરાળ (ના) અર્ધ, દાર, મદિરા.
 શરાસન (ના) કામડું, ધનુષ.
 શરીક, શરીગત (વિ) સાથી, ભાગ લેનાર.
 શરીર (ના) દેહ, કાયા, તન, બદન.
 શર (વિ) શર, જરી, બ્યારભેડું, ગ્રાહ.
 શરબાલ (ના) આરંભ, મૂળ મંડાણ.
 શરબા (ના) શરો, તીક્ષ્ણ કર્તવ્યો તીક્ષ્ણ.
 શરેહ (ના) મુસલમાની કાચરો. [સ્વર.
 શરૂ (ના) ખાંડ. સરક.
 શરો (ના) વિશિષ્ટાણી સ્ત્રી, શ્રાદ્ધાણી અટક.
 શરિષા (ના) યથાતી રાત્રીની સ્ત્રી.
 શરિરી (ના) રાત્રિ (જુઓ) રાત.
 શર્ય (ના) માદ્રીમે ભાઈ, નકુપ સહદેવનો.
 શવ (ના) મુઠું, પ્રેત, લોચ, લાસ. [મામે.
 શશધર, શશિ, શશિયર, શશિહર (ના) ચંદ્ર.
 શશ (ના) હથિયાર, આયુધ. [શાંદ, રાકેશ.
 શબ (ના) શેલ, શિલા. સોળ.
 શબી (ના) સલાક. પથરી.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧੭/੧੨/੭੨

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ

शांठतुं. (कि) लुं. पाण्डुं, राण्डुं.
 शां (ना) शाहुकार, साधुकार, सराङ्क.
 शाङ्क (ना) (ना) मोहन, कृतां रक्षा भट्टे
 शाङ्काल (ना) वपराता वनस्पतिना दश विद्या.
 शां (ना) (मूण, पाँदडं, वंशांकुर, अम, इ-
 ण, साँडा, पीलं कुर, छाव, कृत्, कपय).
 क्षीक्षीतरी.
 शाङ्कु, शाङ्कुली (ना) शाङ्गिनी, देवीनी दासी.
 शाङ्के (ल्य) शङ्के, शाङ्गिवाहन ल्ये.
 शाङ्कत (ना) शाङ्गितना उपसिङ्क, देवीसक्त.
 शाण (ना) साक्षी, शाण्डियुं, अष्टक, वट.
 शाण्णा (ना) डाणी, प्रकरलु.
 शाण्डियुं (ना) पाक्वा आवेक्षी डरी.
 शागन्ति, शाग्रीह (ना) शिष्य, चेलो.
 शाङ्कस्त (ना) शङ्कराचार्येना सिद्धांत, अद्वैत.
 शाही (ना) लग्न, निवाह.
 शान (ना) शिक्षल. छाटा.
 शानशोगत (ना) छेलाह, कुंडलाह.
 शाने (अ) शा साह ? डेम. (प्रश्नायें).
 शान्त (वि) शांतिवाणुं. धीमुं. स्वस्थ. समेद्ध.
 शान्ति (ना) शम, अंतःकरण निग्रह.
 शान्तिप्रदा (वि) भूयो भेसी रहेनारे डग.
 शाप (ना) शराप, अहहुवा.
 शाणारा (अ) भवे, ठीक. धन्य !
 शाणारा (ना) तारीक, वंशाण, धन्यवाद.
 शाम (वि) श्याम, घेइआस्रमानी, काणुं.
 शामणवान, शामणुं (वि) श्याम, धननील.
 शामणो (ना) कृष्ण, डीतुडा.
 शायी (वि) शयन करनार, सनार.
 शाङ्ग (ना) विष्णुधनुं धनुष्य.
 शाङ्गपाणु (ना) विष्णु (लुओ).
 शारद, शारदा (ना) सरस्वती, विधाहाता देवी.
 शारदी (ना) शरद ऋतु.
 शारदत (ना) शरदानरे पुत्र, कृपाचार्य.
 शारदिक (ना) सोडटांणाछ.
 शारीर (वि) शरीर स्वधी.
 शार्दल (ना) वाध, व्याघ्र.
 शाव (ना) मोठवांनुं जिननुं श्रीमती, वञ्ज.
 शावा (ना) श्वर, आलय निशाण.
 शावि (ना) शाण, डंगरे, भात.

शांतिग्राम (ना) विष्णु तरीके पुनर्तो अंक
 गेण कण्ठे छिद्रवाणो पथ्यद.
 शांतिवाहन (ना) सातवाहन, दहप्रवर्द्ध सन्.
 शास्व (ना) शैल नगरने शान्त.
 शावक (ना) श्रावक, जैनधर्मी लोह.
 शावडी (ना) शाहुडी, अंक जनावर.
 शाश्वत (वि) निरंतर, हमेशा. बोकरो.
 शासन (ना) शिक्षा, सन. भोक्. आज्ञा.
 शास्त्र (ना) सामान्य नियमसंग्रह. शिक्षा.
 धर्मपुस्तक. (अ) प्राचीनकाणे छ गण्यतां.
 हतां लुओ अष्टशरीन.
 शास्त्रार्थ (ना) शास्त्रवचन तथा तेनो अर्थ.
 शास्त्री (ना) शास्त्रज्ञ, अंक शास्त्र पणु स-
 ण्णुं ललुनार.
 शास्त्रीय (वि) शास्त्रसंबंधी, शास्त्ररीते.
 शाह (ना) मुसलमान शान, भादशाह.
 शाहलहा (ना) शानपुत्र, शानकुंवर.
 शाहलही (ना) शानपुत्री, कुंवरी.
 शाहलुङ्ग (ना) शहालुङ्ग, अंक औषधि.
 शाही (ना) शरानार्थ, रंगतुं प्राणी.
 शाहुकार (ना) साधुकार, सराङ्क, नांशुवडी.
 शाहुकारी (ना) सराङ्गी, श्यावट.
 शाहद (ना) साक्षी, शाण पूरनार.
 शाहदी (ना) शाण, पूरवा.
 शाहेर (ना) डवि. काव्यकता.
 शाहेरी (ना) डविता, काव्य, रसिकवचन.
 शाण (ना) शालि, डंगरे, भात.
 शाणा (ना) शाला, रथण. धर. निशाण.
 शाण्डियुं (ना) शाण, भात.
 शाणोपयोगी (वि) निशाणमां उपयोग्य.
 शिंग (ना) शिंगडुं. कृष्ण. बोयशिंग.
 शिंगडी (ना) डगुं शिंगडुं. शिंगना आ-
 काङ्गी नणी.
 शिंगडुं (ना) शिंग. लुओशिंगुं. शिंगडी. शिंगर.
 शिंगी (वि) शिंगवाणुं. (ना) शिंगडी.
 शिंगोडी (ना) शिंगडानुं रसलु.
 शिंगोडुं, शिंगोडुं (ना) अंक कृष्ण. शिंगनीधा-
 शिंगुं (ना) शम्भ, आङ्क. (रनो) बांलो.
 शिकरत (वि) हारेडो. हट पामेडुं. भाणुं वट.
 शिक्षार (ना) भृगय, पामथ. आराक. तामो.

શિકારણું (કિ) ભરણું. નાણું આપવાં.
 શિકારી (ના) પારાધી, પારધી.
 શિકારું (ના) મોટું કોડિયું, બટ્ટું, સમપાતર.
 શિક્ષ્ય (ના) શીકું, લટકણું રમ્મણિજર. [માથું.
 શિક્ષક (ના) શિક્ષા આપનાર, શીખવનાર.
 શિક્ષણ (ના) શીખવણું તે, ભણતર, કેળવણી.
 શિક્ષા (ના) જ્ઞાન. બોધ. સભ. શીખામણ. કેળ-
 શિક્ષિત (વિ) શીખેલું, ભણેલું, કેળવાયેલું. [વણી.
 શિખણિની (ના) કશિરાજની કન્યા.
 શિખણી (ના) મોર, મયુર. કશિરાજનો પુત્ર.
 શિખર (ના) મથાણું, ટોચ, અગ્ર.
 શિખરણી, શિખરણી (ના) કવિતાનો એક છંદ.
 શિખા (ના) ચોટલી કલગી. અગ્નિની જ્યોત.
 શિખી (ના) શિખડી, મોર, મયુર.
 શિયળ, શિયલ (વિ) નરમ, ઠંડું. મંદ. થાકેલું.
 શિખિકા (ના) ખુલ્લી પાલખી. [તંખ.
 શિખિ. (ના) લફકરની છાવણીનો એક ભાગ.
 શિયલ (ના) શીલ, પાતિવ્રત. શીળવા, દ્વિમા.
 શિયાળ, શિયાળણું (ના) એક જનાવર.
 શિયાળ (વિ) શિયાળામાં પાકેલું.
 શિયાળો (ના) શીતકાળ, ઠાઠના દહાડા.
 શિર (ના) (જુઓ) માથું. ટોચ.
 શિરઃછેદ (ના) ડોકું છરાડું તે.
 શિરનેરી (ના) ઉપરવટું. શાહુકારી.
 શિરા (ના) રગ, નસ, રક્તવાહિની.
 શિરાણું (ના) અસીસું, ઓસીકું.
 શિરામણ, શિરામણી (ના) નારતો, હોગો (સ-
 શિરાવણું (કિ) શિરામણ કરેલું. [વારનો).
 શિરી (ના) મીઠાસ, ગળપણ.
 શિરીન (વિ) મીઠું, મધુર, ગળ્યું.
 શિરો (ના) એક ખોરાક. [સરકાર.
 શિરોમણી (ના) માથાનો મુગટ. મરતકનું રતન.
 શિલા (ના) લાંબો કઠ્ઠણ પથ્થર.
 શિલાછાપ (ના) પથ્થર પર લેખ ઉતારી છા-
 પણું તે, લિથોગ્રાફ [અથેલ].
 શિલાન્નિત (ના) પથ્થરમાંથી ઝરતી ઔષધિ.
 શિલારસ (ના) એક શુદ્ધ જેવી ઔષધિ.
 શિલાલેખ (ના) પથ્થરપર કોતરેલો લેખ.
 શિલ્પ (ના) કળા, કારીગરી. કળનેરી.
 શિવ (ના) કન્યાણુ. મહાદેવ (જુઓ).

શિવનિર્ણય (વિ) શિવને અર્પેલું. ઉપભો-
 ગમાં અયોગ્ય.
 શિવરાઈ (ના) એક તોખારો સિંકો (શિવજનો).
 શિવરાત, શિવરાત્રિ (ના) વદ ચૈત્રસ. મહા વ-
 શિવાય (અ) વિના, વગર, રહિત. [દ ૧૪.
 શિવાલય (ના) મહાદેવનું દેહેરું.
 શિશિર (ના) શીતલ. એક ઋતુ, પોષને માહ.
 શિશુ (ના) બાળક, બચ્ચું.
 શિશુપાળ (ના) ચેદીરા, માધકાવ્યને નાયક.
 શિષ્ટ (વિ) કેળવાયેલું, મહાન, સમજી.
 શિષ્ટાર્થ (ના) શિષ્ટપણું, શિષ્ટાચાર.
 શિષ્ટાચાર (ના) મહાનુકૂળનો આચાર. સદ્-
 શિષ્ય (ના) પ્યેલો, શીખનાર, વિદ્યાર્થી. [ચાર.
 શી (સ) કયો ? કેવી ? (નારીનસિમાં).
 શીઆળ, શીઆણું (ના) શિયાળ, એક જનવર.
 શીઆળો (ના) શીતકાળ, ઠાઠના દહાડા.
 શીકું (ના) શિક્ષ્ય, દોરીનું લટકણું, પંજરું.
 શીકે (અ) સુદૃઢ, સાથે, સહિત.
 શીખ (ના) આજ્ઞા, રત્ન. શિક્ષા. એક ભત.
 શીખણ (ના) નીતારેલા દહીમાં ખાંડ મેળ-
 વી કરેલો ખોરાક. [રીત.
 શીખવણી (ના) ઉચ્છેરણી. સલાહ શીખવવાની
 શીખવણું (કિ) ભણાવણું. સલાહ આપવી. ઉચ્છેરણું.
 શીખણું (કિ) ભણણું, સમજણું. અનુભવ લેવો.
 શીખાણ (વિ) નવું શીખનાર. આણવણું.
 શીખાણું (કિ) શીખવણું, ભણાવણું.
 શીખામણ (ના) શિક્ષા, બોધ, ઉપદેશ. સલાહ.
 શીધ્ર (અ) જલદ. તાત્કાલિક. ઉતાવળ.
 શીધ્રકવિ (ના) તરત કવિતા કરનાર કવિ.
 શીધ્રકવિતા (ના) તરત રચેલી કવિતા.
 શીધ્રબોધ (ના) એક ન્યાયિત્વનો ગ્રંથ. ગાંભે.
 શીન્ડો (ના) સમડો, ખીંડો, એક ઝાડ.
 શીત (ના) ઠાંડું, ઠંડું. શરદી. ભાતના દાણ.
 શીતકાળ (ના) શિયાળો, ઠાઠના દહાડા.
 શીતળ (વિ) ઠંડું, ઠાંડું.
 શીતળ (ના) શિશિર, હીમ, ઠાંડક.
 શીતળા (ના) સૈયડ, કાકાબળિયા.
 શીદ, શીદન (અ) શા સાડ ? શાને ?
 શીકળ (ના) શીકળ, નાળિયેર
 શીલ (ના) સારો સ્વભાવ, સદ્વૃત્તિ.

Wichtig: Bsp

~~Wichtig~~: Wichtige = wichtig - wichtig

Wichtig = wichtig - wichtig

શીષ (ના) શીષ, માથું. શિષ્ય, શિષ્યા.
 શીસો (ના) જોડસો, મોઝી શીસી.
 શીષ (ના) શીલ, સદ્ગુણ, સદાચાર.
 શીષી (ના) શીતળા, સેયડ.
 શીળું (ના) છાંયડો. છાયાવાળી જગા.
 શીળું (વિ) કંઠસ્થભાવનું.
 શીળો (ના) છાંયડો. શાંત પુરુષ.
 શું (સ) કયું? (નાન્યતર ભવિમાં).
 શું (અ) અરે, અલ્યા, કે. (પ્રશ્નાર્થ).
 શુંક (ના) શુભી, સુકું આહું.
 શુંક (ના) શુભડા, હરે, હરત.
 શુંકું (કિ) જ્વાલનું, જ્વું, પધારણું.
 શુંક (ના) પોપટ. શુંકદેવળ, વ્યાસપુત્ર.
 શુંકન (ના) સકુન.
 શુંકર (ના) શુંક, ભુજ.
 શુંકરવાર (ના) શુંકવાર. જુમ્મેરાન (વિ) કાણો.
 શુંક (ના) શુંકાચાચે. એક શુંક એકવાર.
 શુંકચાર્ય (મા) જ્ઞેયશુર. (વિ) કાણો.
 શુંકલ (ના) આઠાણના ઉપાધ્યાય-ગોર.
 શુંકલ (વિ) ઘોળું, શ્વેત, સફેત.
 શુંકલપક્ષ (ના) શુંક, અનવાળિયું.
 શુંચિ (વિ) પવિત્ર, શુંક.
 શુંચિપત્ર (ના) યાદી, લિસ્ટ, [અંગ્રેજી].
 શુંક (ના) શુંક, શુંકલપક્ષ.
 શુંક (વિ) નિર્જળ, સાફ. પવિત્ર. ખરું.
 શુંકિ (ના) પવિત્રતા, ચોખ્ખાઈ. નિર્દોષ.
 શુંકયુધ (ના) શુંકિયુધ, બાન તથા જ્ઞાન.
 શુંક (વિ) સાડ, મંગળા.
 શુંકેચક, શુંકેચ (વિ) ભલુ ચઢનાર.
 શુંક (વિ) સફેત ઘોળું શ્વેત.
 શુંમાર (મા) સંખ્યા. ગાર. અટકળ. વિસાર.
 શુંમારિ (અ) આસરું. અડસરું.
 શુંમનિશુંમ (ના) દિતિના પુત્ર.
 શુંર (વિ) આરંભેલું. ચાલુ, શિર.
 શુંક (વિ) શુંક. તવાચણું.
 શુંકર (ના) ભુંડ, હકર, વરાહ.
 શુંકર (ના) ઉપકાર. ભાગ્ય.
 શુંક (ના) શુંકીની ચોથી વર્ણ.
 શુંનકાર (વિ) શુંન્યાકાર, ઉત્કાર.
 શુંન્ય (ના) પૂજ, મીઠું, ૦. આકાશ.

શુંન્ય (વિ) ખાલી, વગરનું.
 શુંન્યકાન (ના) સર્પ, ચક્રુશ્રવા.
 શુંન્યચરણ (ના) સર્પ, ઉરગ, પાદોદર.
 શુંન્યજિહ્વા (ના) દેહર, દેહકો. [નનાર.
 શુંન્યવાની (ના) પરિણામે કંઈજ નથી એમ મા-
 શુંન્યશિર (ના) ખેંકડો, એક નનાવર.
 શુંન્યત્વદય (વિ) શક. નિર્દય. લાગણ્યવગરનું.
 શુંર (ના) યોદ્ધા, સુભટ. શૌર્ય.
 શુંર (વિ) સાહસિક, લેક્ષાદાર.
 શુંરનખા (ના) રાવણની ખેડેન.
 શુંર, શુંજ (ના) વાંકા ખીલો. ચૂંક. કાંટો
 શુંળી (ના) ફાંસી.
 શુંગ (ના) શિંગડું. ટાંચ.
 શુંગાર (ના) સણગાર. પોશાક. અલંકાર. પ્રીતિ.
 શુંગારણું (કિ) સણગારણું. [એક રસ.
 શુંગારી (વિ) ઈશ્વરી. શુંગારરસ સમજનાર.
 શુંગી (વિ) સિંગડાવાળું.
 શુંગીકપિ (ના) ભીંશીકપિના પુત્ર.
 શે (પ્ર) ભવિષ્યકાળ ત્રીજા પુરુષનો, જેમ કરશે.
 શે (અ) શા સાડ? કેમ?
 શેકી (ના) બળદને માંદો બાંધવાની બળી.
 શેક (ના) તાપ, અગ્નિની બાફ. ઉખા.
 શેકું (કિ) શેક કરવો.
 શેખઈ (ના) મગરૂરી, પતરાળ.
 શેખચલી (ના) મિથ્યા તર્ક ઉઠાવનાર.
 શેખદાર (ના) મામલતદારનો કારકુન.
 શેખી (ના) પતરાળ, શેખઈ.
 શેક (ના) શ્રેષ્ઠ. ધણી. મુરખી.
 શેકશાહી, શેકાઈ (ના) શેકનો દરજ્જો. મોટાઈ.
 શેકિયો (ના) શેક. શ્રીમંત.
 શેકો (ના) સીમાડો. માર્ગ.
 શેણ (ના) શણ, તાગ.
 શેર (ના) મણનો જંમો ભાગ. સિંહ. વાઘ.
 શેરીલોખાન (ના) એક ભંતુનો શુંદર.
 શેરા (ના) લેખના ઉપર લખેલો દુકો ખુલાસો.
 શેલિત (ના) ગામની વસુક્ષાત, ઉધરાવનારે મે-
 શેવટ (ના) છેવટ. છેડો, કળ, પરિણામ. દિતો.
 શેવડો (ના) એક જોસાંધ. જૈનસાધુ.
 શેવાળ (ના) પશુવિદ્યા, ધાસ, શેવાળ, લીલ. ન-
 શેષ (વિ) બાકીનું, શિલક. [સ, વાળા.

- શોધ (શા) એક નામ.
- શોધશાસ્ત્રી (ના) વિષ્ણુ, નારાયણ.
- શોહ, શોહે (ના) જોર. દાખ.
- શોહેજોર (વિ) બળવાન, જોરવાર.
- શોહેજોરી (ના) જોર, બળ, સામર્થ્ય.
- શોહેનશાત (ના) રાજ્ય, ચક્ર.
- શોહેનશાહ (ના) બાદશાહ, ચક્રવર્તી.
- શોહેર (ના) શહર, નગર.
- શોહેરી (વિ) શોહેરનું, નાગરિક.
- શે (ના) સહી, સંકટો, શતક. એક માપ.
- શૈબ્ય (ના) એક મહારથી જોધો.
- શૈવ (ના) પર્વત, પહાડ, નગ.
- શૈલી (ના) રીત, તરેહ, ટખ, પ્રકાર. છટા.
- શૈવ (ના) શિવમકત. (વિ) શિવ સંબંધી.
- શોક (ના) દલગીરી, ખેદ. શોક, રોદન.
- શોખ (ના) કોડ, ઇચ્છા. મઝા.
- શોખલું (વિ) કોડિલું, મોજિલું.
- શોધ્ય } (ના) ખેદ, શોક. દુઃખ. ફિકર. પ.
- શોચના } સ્તાવો.
- શોણિત (ના) લોહી, રક્ત, રંગ.
- શોણિતપુર (ના) બાણાસુરની નગરી.
- શોધ (ના) ખોળ. તપાસ, તજવીજ. શુદ્ધતા.
- શોધક (વિ) શોધનાર.
- શોધન (ના) શોધ. તપાસ.
- શોધવું (કિ) ખોળવું, હુંદવું. સ્વચ્છ કરવું.
- શોધિત (વિ) શોધેલું. તપાસેલું.
- શોફા (ના) એક ઔષધિ.
- શોભવું (કિ) સારું લાગવું, સરસ દેખાવું.
- શોભા (ના) સારો દેખાવ. સૌંદર્ય. માન.
- શોભાયમાન, શોભિલું (વિ) શોભાવાળું.
- શોર (ના) બૂમ, મોટો સાદ.
- શોષ, શોષન (ના) તરસ. સૂકાવું તે.
- શોષવું (કિ) રસકસ ચૂસવું.
- શોષાવું (કિ) ચૂસાઈ ચૂકું થવું.
- શોહવું (કિ) શોભવું, દીપવું, લસવું.
- શૌક (ના) શુદ્ધસમૂહ, પોષ્ટકું ટાળું.
- શૌકલકથ (ના) સોમલ.
- શોક્ય (ના) પવિત, પળિયાં, પોળાવાળ.
- શોચ (ના) શુદ્ધતા, સ્વચ્છતા.
- શૌર્ય (ના) સરતા, ઉત્સાહરાકિત. બીર્ય.

- શમશાન (ના) મસાણ. પ્રેતસંસ્કારની.
- શમશાનવૈરાગ્ય (ના) ક્ષણિક વિરાગવૃત્તિ.
- શ્યામ (વિ) કાળું. દેર, વ્યાસમાની [અ]
- શ્યામકલું (ના) કાળો કાન તથા પૂછનાં શ્વે
- શ્યામકલ્યાણ (ના) કલ્યાણ રાગનો એક
- શ્યામા (ના) શ્યામવર્ણની સ્ત્રી. બિરી, રામા
- શ્યામક (ના) સાળે, વહનો ભાઈ. (જુઓ)
- શ્યાવટ (ના) સાહુકારી, સરાફી.
- અદ્ધા (ના) આરથા. વિશ્વાસ. ભાવ.
- અમ (ના) યત્ન. ઠાક. દુઃખ.
- અમિત (વિ) યાકેલું.
- અવણ (ના) કાન. એક નક્ષત્ર. સાંભળવાનું
- તે. એક પિતૃમકત બ્રાહ્મણ.
- આહ (ના) દેવ, પિતૃનિમિત્ત અદ્ધાથી કરવાનું કર્મ.
- આપ (ના) શાપ, શરાપ, બદ્દુવા.
- આવક (ના) જૈન ધર્મોપયાયી લોક. [કર]
- આવણી (ના) આવણ માસમાં જન્મેલ બદ્દલવાનું
- શ્રી (ના) લક્ષ્મી. સરસ્વતી. પાર્વતી. લોભા.
- કીર્તિ. માંગળિક ચિહ્ન. (પુત્ર તથા પત્ની)
- ને શ્રી ૧, શિષ્યને શ્રી ૨, મિત્રને શ્રી ૩,
- વૈરીને શ્રી ૪, રાજ તથા શેઠને શ્રી ૫, અને
- ગુરુને શ્રી ૬ પત્રમાં લખવાનો નિધિ છે).
- શ્રીકંક (ના) શિવ, (જુઓ) મહાદેવ.
- શ્રીકાર (વિ) સરસ, ઉત્તમ, ધન.
- શ્રીખણ્ડ (ના) સુખડ, ચંદન.
- શ્રીકૃષ્ણ (ના) શિરઃકેલ, નાળિયેર.
- શ્રીધર (ના) વિષ્ણુ (જુઓ).
- શ્રીપાત્ર (ના) સંન્યારી, ત્યાગી, વેશગી.
- શ્રીમત્ (વિ) શ્રીમાન અર્થ.
- શ્રીમન્ત (વિ) ધનાઢ્ય.
- શ્રીમન્ન (ના) મહાપુરુષનું ઉપનામ.
- શ્રીમન્તાઈ (વિ) ધનવાનપણું.
- શ્રીમાન (વિ) ભાગ્યશાલી ધનસંપન્ન.
- શ્રીમુખ (ના) કીર્તિમાન મુખ. સુંદર મોં.
- શ્રીરંપ (ના) શ્રીપતિ, વિષ્ણુ (જુઓ).
- શ્રીરાગ (ના) ગાયનનો એક રાગ.
- શ્રીવત્સ (ના) વિષ્ણુની છાંતીપરનું ચિહ્ન. વિષ્ણુ
- શ્રુત (ના) સાંભળેલું.
- શ્રુત્યર્થ (ના) અર્જુન દ્રૌપદીનો પુત્ર.
- શ્રુતસેન (ના) સદ્દેવ દ્રૌપદીનો પુત્ર.

શ્રુતસોમ (ના) સોમ-દ્રોણનો પુત્ર,
 શ્રુતિ (ના) વેદ. કાન. શ્રવેણ.
 શ્રુતિકંઠ (વિ) કંઠકંઠ, કાને કંઠોર લાગવું.
 શ્રેદી (ના) આગળ વધવું તે, વૃદ્ધિ.
 શ્રેણી (ના) પદ્ધતિ, હોર ક્રમ.
 શ્રેય (ના) સત્કર્મપતિ. સત્કર્મનું ફળ.
 શ્રેયસી (ના) હરડે. પહાડમૂળ. ગજપીપર.
 શ્રેષ્ઠ (વિ) મોટું, સરસ. (ના) શેઠ.
 શ્રેષ્ઠિ (ના) શેઠ, માલિક, ધણી.
 શ્રેણ (વિ) પશુ. પાંગળો.
 શ્રોણિ શ્રોણી (ના) સ્ત્રીની કંઠિ, કમ્મર.
 શ્રોતા (વિ) સાંભળનાર.
 શ્રોત (ના) કંઠ, કાન.
 શ્રોત્રિય, શ્રોત્રી (ના) વેદોક્ત કર્મ કરનાર.
 શ્રોત (ના) વેદોક્ત કર્મ. (વિ) શ્રુતિસંબંધી.
 સ્વલક્ષ (વિ) સૂક્ષ્મ, દ્રઢ, ફરા, પાતળું.
 સ્વલીલ (વિ) લક્ષ્મીવાન, શ્રીમાન, પૈસાદાર.
 સ્વેષ (ના) દ્વિઅર્થ, દ્વયર્થ, બે અર્થ.
 સ્વેષાર્થી (વિ) દ્વયર્થી, બે, અર્થવાળી (વાણી).
 સ્વેષ્મણ, સ્વેષ્મલ (વિ) કદી, કંદોગવાળું.
 સ્વેષ્માતક (ના) શેષ, એક ઔપધિ.
 સ્વેલક (ના) વૃત્ત, છંદ. અનુષ્ટુપ. યરા.
 શ્વદ્ધા (ના) ગોહુર, ગોખડ, એક ઔપધિ.
 શ્વપાક (ના) ચોરોગ.
 શ્વજ્ઞ (ના) છિદ્ર, કાણું, રંધ્ર, દોઢ.
 શ્વયુ (ના) શોક, શોધ, સંજો.
 શ્વવૃત્તિ. (ના) સેવા, પંદિત્યો, ચાકરી, નોકરી.
 શ્વશુર (ના) સસરા, વર કે વહૂનો ખાપ.
 શ્વશૂ (ના) સાથ, વર કે વહૂની મા.
 શ્વશ્રેયસ (ના) મંગળ, લાડ, કલ્યાણ, કુશળ.
 શ્વસન (ના) વાયુ, (હુઓ) વા.
 શ્વાન (ના) દેવરો, શુનક, ભપક.
 શ્વાનનિદ્રા (ના) ઓટી ભેંચ.
 શ્વાવિત્ (ના) સાહુડી, એક જનાવર.
 શ્વાસ (ના) દેમ. પ્રાણવાયુ, સાસ.
 શ્વાસોચ્ચવાસ (ના) શ્વાસ લેવો અને કાઢવો તે.
 સ્વેત (વિ) ધોળું, સફેદ.
 સ્વેતમરચિ (ના) એક ઔપધિ.
 સ્વેતવાત (મા) સંદ્ર. અર્જુન. [ઔપધિ.
 સ્વેતસુરસા (ના) મૂતવેશી, કાતરી નિર્જીડી, એક

પ.
 પ (ના) ૩૧મો અંગત.
 પ (આ) ખ, છ. જેમ પડસ-ખટસ; પછિ-છટી.
 પટકર્મ (ના) ખટકરમ (હુઓ).
 પટકોણ (ના) છ ખૂણાનો આકાર.
 પટચક (ના) ખટચક (હુઓ).
 પટપદ (ના) ભમરો, ખટપદ (હુઓ).
 પટશાસ્ત્ર (ના) ખટદર્શન (હુઓ).
 પટ (વિ) છ, ખટ, ભગ, ક.
 પટશ્રય (ના) એક જાતની ઔપધિ, કરંજી.
 પટશ્રયા (ના) વેખંડ, વળા. ઉચ્ચગંધા, એક ઔપધિ.
 પટશુભ (ના) છ શુભ. (ઐશ્વર્ય, વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય). સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસાન, દ્વેષાભાવ અને સમાશ્રય.
 પટંગ (ના) છ અંગ (હુઓ) વેદાંગ.
 પટલ (ના) ખરલ, ગાયનનો એક સુર.
 પટલિજ્ઞ (ના) જુદા સર્વજ્ઞ, સુગત, ધર્મજ્ઞ.
 તથાગત. સમંતભદ્ર, મારજિત, લોકજિત,
 જિત, દશાળ, અદ્યવાદી, વિનાયક, સુ-
 નાદ, શ્રીધન, શારતા, સુનિ, ભગવાન.
 પડાનન (ના) છ મુખવાળા કાર્તિકરવાની.
 પટ્ટુ (ના) છ ઝંટુ. ૧ હેમન (માગસર-પોષ),
 ૨ શિશિર (માહ-ફાગળ), ૩ વસત (ચૈ-
 ત્ર-વૈશાખ), ૪ ગ્રીષ્મ (જેઠ-આષાઢ), ૫
 વર્ષો (આવણુ-ભાદરવો), ૬ શરદ (આ-
 શો-કારતક). આ ઝંટુઓના મહિના અ-
 માસિયાને બદલે પૂનિમિયા માનીએ તો
 તે તે ઝંટુના ધર્મોનો વિશેષ અનુભવ મ-
 પડસ (ના) ખટસ (હુઓ). [જેઠ.
 પટ્ટિપુ (ના) છ શત્રુ. (કામ, ક્રોધ, લોભ, મો-
 હ, મદ અને મત્સર).
 પટ્ટ ૧ (ના) સંકે, વધવર, ખોલો, નપુંસક,
 પટ્ટ ૨, હીનકે, પાવકઓ, નાનુ.
 પછિ (વિ) સાક, ૬૦ (૧૦૦૦).
 પછિ (ના) છં. છટી વિલખિત.
 પાષમાતુર, (ના) પડાનન, કાર્તિકેય, મહારસેન,
 શરન્જના, પાવતીનંદન, સંકે, સૈનામી,
 અગ્નિશૂ, શુદ્ધ, બાહુલેય, તારકજિત, વિ-
 શાખ, શિખિવાહન, શક્તિધૂર, કુમાર, કૌં-
 ધોરસ (વિ) સાળ, ૧૬. [ચંદ્રાણ.

સ.

સ (ના) ડરમો વ્યંજન. કવિતાનો એક ગણ.
સ (અ) સહિત, સહ, સાથે અર્થ. જેમ સ-
પીક, સહુદંબ.

સ (આ) “શ્ર” “શ” “સુ”નો, જેમ શૃંગાર-સ-
ણુગાર; શૃંગાર-સંગમ; સુરૂપ-સરૂપ; સુ-
નિધિ-સન્નત.

સંક્ષિપ્ત (વિ) દ્રુત કરેલું, સારરૂપ, સુખતેસર.

સંક્ષેપ (ના) સાર; ઇતેખાબ.

સંજ્ઞા (ના) ઓળખ. નામ. સંકેતચિહ્ન. જ્ઞાન.

સંયુક્ત (વિ) જોડેલું. સ્થાવિયત.

સંયુત (વિ) જોડેલું, મેળવેલું. મિશ્રિત.

સંયોગ (ના) જોડાણ. મેળવણ. ભેટ. મેળાપ.

સંયોગીકરણ (ના) ભેળાવાની ક્રિયા. મેળ.

સંયોગીજન (ના) સમુદ્વધુની. [જમીન.

સંયોગીભૂમિ (ના) જે મોટા પ્રદેશને જોડનાર

સંવાદ, સંવત્સર (ના) વર્ષ, શક, વર્ષ. એ ૬૦ છે.

સંવરણું (કિ) આટાપણું, સમેટણું.

સંવાદ (ના) વાદવિવાદ, તત્વબોધક વાતચીત.

સંશય (ના) શક, અનિશ્ચય, સંદેહ.

સંસર્ગ (ના) સ્પર્શ, અડકાઅડકી.

સંસર્ગી (વિ) સંસર્ગ રાખનાર. સાથી.

સંસાર (ના) અહંતા મમતા. સૃષ્ટિ. દુનિયા.

દારી. શુદ્ધસ્યાશ્રમ.

સંસારવ્યવહાર (ના) લૌકિક વહેવાર.

સંસારી (વિ) શુદ્ધસ્યાશ્રમી. લૌકિક.

સંસ્કાર (ના) યોગ્યતા આણનાર ક્રિયા. દ-

ર્મપાશ. એ દ્વિજ મટિ ૧૬ છે. [પામેલું.

સંસ્કારિત, સંસ્કારી, સંસ્કૃત (વિ) સંસ્કાર

સંસ્કૃત (ના) ગીર્વાણ ભાષા, વ્યાકરણના સંપૂ-

ર્ણ સંસ્કાર પામેલી વાણી.

સંસ્થાન(ના)નાનો પ્રદેશ, સ્વસ્થાન, દેશીરાજ્ય.

સંહાર (ના) નાશ, પ્રલય, સંઘટ. સંક્ષેપ.

સંહારણું (કિ) પ્રત્યક્ષરૂપે, નાશ પમાડણું.

સંહિતા(ના)વેદના મંત્ર. વેદની શાખા. સંઘ.

સંઘ (ના) દરજ, મેરાઈ. સખી.

સંઘ (પ્ર) સાઈ, જેવી અર્થ. જેમ વાણિયાસંઘ

સંઘદર (ના) માથાવેરો. દર.

સંઘયર (ના) સખી, ખેતપણી.

સંઘ (ના) સૌ, સહ, સર્વ, જધાં.

સંકરણું (કિ) જકડણું, તાણી ખાંધણું. [રાખી]

સંકન (ના) આડી ખીલી, કાનખીલી. (ગા

સંકરકંદ (ના) કંકરિયાં, એક મીઠો રાતો કં

સંકરમી (વિ) સુકરમી, નસીબદાર.

સંકર્મક (વિ) કર્મસહિત, કર્મવાળા (ધાતુ).

સંકલ, સંકળ (વિ) સંવળ, આપું. સર્વ.

સંકામ (વિ) કામનાવાળી, ઇચ્છાપૂર્વક કરેલું.

સંકાર (ના) ઢંગ, સુધડાઈ.

સંકારણું (ના) શિકારાં, પૈસા ભરવા./

સંકુમાર, સંકોમળ (વિ) સુકુમાર, કોમળ અં

સંકુઠ (વિ) સરસ, તોફા. ખરડું. [સુંદર

સંકરખોર (ના) સાકર ખાનાર જીવડો.

સંકરપારો (ના) એક મીઠાઈ.

સંકો (ના) સિંકો, ઢાપ. શાખ.

સંખણું (વિ) સુલક્ષણવાળું, ઠાવડું.

સંખત (વિ) સખ, કડાણું કરડું. અથડું. આકંડું

સંખતાઈ, સંખતી (ના) કંઠણાઈ. કંઠોરતા. જીલમ

સંખલાત, સંખલાદ (ના) એક નીતનું કાપડ

સંખા (ના) સાથી, સ્નેહી, જોડિયો, મિત્ર.

સંખાવત (ના) ઉદારતા, ધર્મદાય.

સખી (વિ) ઉદાર, દાનશીળ.

સખી (ના) સંઘ, જોડેનપણી. [ખાચણાણું

સખીભાવ (ના) સ્ત્રી અને હરિજન કરણું તે

સખુન (ના) વેણ. ભાષણ. અરજ.

સખો (ના) સખા, મિત્ર, સ્નેહી, સાથી.

સગ (ના) આંચ, સેગ, દીવાની ન્યોત.

સગટો (ના) સાહવાને દૂખે ખોસવાનો ઉડો

સગડ (ના) ખખર, શાગ, ખતો.

સગડી (ના) અંગારાનું કામ. ફરતી ચૂલ.

સગડો (ના) કોરા ઘઉંનો દોર.

સગપણ (ના) સગાઈ, સગાંનો સંબંધ.

સગરામ (ના) સિગરામ, એક તરેહની ગાડી.

સગવડ (ના) સંધવડ, અનુકૂળતા.

સગાઈ (ના) સગણ. વિવાદ. વેંસવાળ.

સગુ (વિ) ગોતણખંધી, કુટુંબી

સગુણ (વિ) ગુણી, ગુણવાળું.

સગુર (ના) જેને ગુર હોય તે.

સગોત્ર (વિ) કુટુંબી, ગોત્રી, પિત્રાઈ.

સંધવડ (ના) જોગ, અનુકૂળતા.

સંધળું (વિ) તમામ, સંધું, આપું.

સંકટ (ના) આકૃત. સાંકડ. ચુચવણ.
 સંકડાસ (ના) જગાની તળીસ, સાંકડ.
 સંકડાણું (કિ) ક્ષીડાણું. દંખેણું, લચકાણું.
 સંકર (વિ) મિશ્રનતિતું, ભેળસેળ થયણું.
 સંકર્ષણ (ના) આકર્ષણ. ખેડ. બળદેવ. શેષ.
 સંકલન (ના) સંરવાળો, ભેળવણી.
 સંકલપ (ના) મનનો એક વ્યયાર. ઇચ્છા. નિયમ.
 સંકલ (ના) સંકટ, આપના, અટચણ.
 સંકલિ (ના) શુદ્ધી ૪ (આથ).
 સંકીર્ણ (વિ) મિશ્રિત. લીડવાણું.
 સંકેત (ના) અગાધથી કરેલી ગાંઠવણ. ઈસારો.
 સંકેતસ્થાન (ના) છપાં મળવાની જગા.
 સંકેલણું (કિ) એકત્ર કરણું, આટાપણું. બંધ કરણું.
 સંકોચ (ના) સાંકડ. અછત લીડ. શરમ. આ.
 સંકોચાણું (કિ) સંકોચ પામવો. [ચકો.
 સંકોડાણું (કિ) લીડાણું, સંકોચાણું.
 સંકોરણું (કિ) ઉસ્કેરણું, ઉત્તેજિત કરણું.
 સંકોલણું (કિ) સંકેલણું, બેકડું કરણું.
 સંકમણ (ના) ગ્રહણું એક સશિમાંથી ખી.
 સંકાંત } છમાં જણું તે. ઉત્તરાયન. છાંડણું
 સંકાંતિ } જમણું.
 સંક્ષેપ (ના) સાર, ટૂંકાણું, તાત્પર્ય.
 સંખ્ય (વિ) ગણવાયોગ્ય.
 સંખ્યા (ના) અંક, આંકડો. ગણતરી. પરિમાણ.
 સંખ્યાવિશેષણ (ના) વિશેષતાદર્શક અંક. આકડા.
 સંગ (ના) સોખત, સાથ. ચેપ. સ્પર્શ. લાગણી.
 સંગત, સંગતિ (ના) હાસ્તી. મેલાપ. સોખત.
 સંગદિલ (વિ), કંઠણું હેયાણું.
 સંગમ (ના) મેલાપ. જળપ્રવાહણું ભેડાણું.
 સંગમદ્વીપ (ના) સંગમ સ્થળે થતો ખેટાડેહડા.
 સંગાત (ના) સાથ, સોખત.
 સંગી (વિ) સાથી, મેલાપી. સ્નેહી.
 સંગીત (ના) ગાન, તાન, વાદ્યન.
 સંગીતશાસ્ત્ર (ના) ગાયનશાસ્ત્ર, ગાંધર્વવેદ.
 સંગીન (વિ) કંઠણું, મન્યૂત. લક.
 સંગે (અ) સાથે, ભેડે.
 સંગેમરમર (ના) આરસપહાણ.
 સંગ્રહ (ના) સમુદાય, એકત્ર જયો. સંચય.
 સંગ્રહણી (ના) મેરડો, અતિસાર (રોગ).

સંગ્રહસ્થાન (ના) પ્રદર્શન, મ્યુઝિયમ [અંગ્રેજી].
 સંગ્રામ (ના) લડાઈ, યુદ્ધ.
 સંગ્રાહ (ના) ઢાલની મૂક.
 સંઘ (ના) ટાણું, જયો.
 સંઘટ (વિ) સમજાડ આવેણું, લીડાયણું.
 સંઘરણી (ના) સંગ્રહણી, એક રોગ.
 સંઘરણું (કિ) સંગ્રહ કરવો. પેસાડણું.
 સંઘરા (ના) ખરાબ લોહી ચૂસવાની તળી.
 સંઘરા (ના) સંગ્રહ, સંચય.
 સંઘવી (ના) સંઘ કાઢનારો, સંઘનો મુખી.
 સંઘારિયો (ના) સંઘારીથી ઘાટ ઉતારનાર.
 સંઘારો (ના) હાથીદાંત, લાકરાના ગોળ ઘાટ ઉ.
 સંઘાંત (ના) સમૂહ, જયો. સાથ. [તારવાણું ચંત્ર.
 સચર (વિ) જંગમ, ચળ, ફરણું.
 સચરાચર (વિ) જડચેતન્ય, જંગમસ્થાવર.
 સચિવ (ના) પ્રધાન, વજીર, દિવાન.
 સચેતન (વિ) જાગૃત, જાગૃત, ચેતનાવાળું.
 સચોટ (અ) ખરાબર. આખાદ.
 સચ્ચ (વિ) સત્ય, સાચું, ખરું.
 સચ્ચિદાનંદ (ના) સત્, ચિત્ અને આનંદરૂપ.
 સજ્જ (વિ) સજ્જ, તૈયાર. [બ્રહ્મ.
 સજનતા (ના) સુજનતા, સજ્જનપણું.
 સજની (ના) સજ્જની, સખી, બહેનપણી.
 સજમ્બાલ (ના) કાદવવાળી લોચ.
 સજવું (કિ) ધારણ કરણું. તૈયારી કરવી. ધાર કા.
 સજળ (વિ) પાણીવાળું, લીમચણું. [દલી.
 સજન (ના) શિક્ષા, શાસ્ત્ર, પારિપત્ય.
 સજન (ના) તૈયારી. સામગ્રી.
 સજનત (વિ) સુજનતિ, ક્ષીન, જીવ તુકમનું.
 સજનતિ, સજનતીય (વિ) સમાન વર્ગનું.
 સજનપો (ના) તનુદરતી.
 સજનય (ના) ધ્યાન ધર્મબોધ. શિક્ષા.
 સજનયો (ના) અન્નપ્રે.
 સજત (વિ) સજ્જિત, સજ્જેણું, સજ્જ.
 સજવ (વિ) જાગૃત, જાગૃત. જાગૃતવાળું.
 સજવન (વિ) સજ્જવન, ફરી જાગૃત થયણું.
 સજવારોપણ (ના) એક અલંકાર.
 સજોડ (ના) ભેડ, જોડી પુરુષની.
 સજ્જ (વિ) સજ, સજ્જિત, તૈયાર. સાચું.
 સજ્જન (વિ) મક્કમ, મન્યૂત, પા.

સત્ત્વજન (વિ) પ્રામાણિક, સદાચારી, સુધર્મ.
 સત્ત્વજનીઈ (ના) સત્ત્વજનતા, સુત્ત્વજનતા. [ફલું.
 સત્ત્વ (ના) શય્યા, સેજ. શય્યાદાન.
 સંચ (ના) સંચો, સાંચો. યંત્ર. સંચય. ધ-
 ન રાખવાની શુભ જગા. જુકિત. ગોડવણ.
 સંચકું (કિ) સંચકું, સંગ્રહ કરવો, રાખી મૂ-
 સંચય (ના) સંગ્રહ. જમાવ. ઢગ. [કલું.
 સંચરકું (કિ) સંચાર કરવો, દાખલ થવું. જવું.
 સંચકું (કિ) સંચય કરવો. ભંચું. મૂકવું. સિંચવું.
 સંચળ (ના) એક ખાર.
 સંચાર (ના) પ્રવેશ. વ્યાપ્તિ. પ્રસાર.
 સંચારકું (કિ) સંચરકું. વ્યાપકું. જવું.
 સંચારિકા (ના) દ્વતી, બસુસ સ્ત્રી.
 સંચિત (ના) એક કર્મ. (વિ) સાચવી રાખેલું.
 સંચો (ના) સંચ. સાંચો, યંત્ર.
 સંચોરો (ના) ખારો, એક ક્ષાર.
 સંજમ (ના) ઉપદેશ, ખોધ.
 સંજન, સંજન (ના) મગજ. કપડાંની કોર.
 સંજમી (ના) એક જાતના સાધુ.
 સંજવિની (વિ) જવાડનાર
 સંજુકત (વિ) સંયુક્ત, જોડાયેલું.
 સંજો (ના) સાંજો (ધારી ધુધરામાં જરવાનો).
 સંજોગ (ના) સંયોગ, મેળાપ. દૈવયોગ.
 સંજોગી (વિ) સંસારી, શુદ્ધસ્થ,
 સંજોરી (ના) સાંજવાળો ખોરાક, ધારી.
 સંજવર (ના) સંતાપ, અગનનવાળો.
 સંજા (ના) વિશેષનીમ, અમુકખોધક શબ્દ.
 સંજ (ના) સેટ (અંગ્રેજી). કમવાર જથ્થો.
 સંજ (અ) સંજદાને, ઝડ, એકદમ.
 સંજકું (કિ) જતા રહેલું. ખસી જવું.
 સંજકવું (કિ) ફટકાવું, મારવું. સરડી લેવું.
 સંજકિયું (ના) ઝડ સરી છૂટ એવી ગાંઠ.
 સંજકીજવું (કિ) સંજકવું, નાશિતોજવું.
 સંજકો (ના) દંડ, હાથલાકડી.
 સંજપટર (ના) ગડખંડસડખડ. ગટરપટર.
 સંજલ (વિ) સંજલ (અંગ્રેજી), નક્કી થએલું.
 સંજકું (કિ) સડી જવું, નાશી જવું.
 સંજા (ના) જટા, ચોટલો.
 સંજાક (અ) ચાપક, દોરીના અવાજનું અનુકરણ.
 સંજાક (ના) હાંકવાનું સણકું દોરકું.

સંજાક લેવું કે (અ) ઝડ, ઝડપથી.
 સંજાકાખંધ (અ) ઝંપાટાથી, સપાટાથી.
 સંજીજવું (કિ) નાશી જવું, છોડી ગણતા.
 સંજોરિયો (વિ) સંજો કરનાર.
 સંજોસટ (અ) ઝડાઝડ, ઉપરાચાપરી.
 સંજોખાર, સંજોખાળ (વિ) સંજોરિયો.
 સંજો (ના) શક્તિ જે અપ કરતાં વધારે ખ-
 રીદી વડે કરવો તે. વાયદાનો વેપાર
 ચોરી. છેતરપિંડી.
 સંડ (વિ) જડ, સંજગડ.
 સંડ (અ) અવાજનું સનુકરણ. ઝડપથી.
 સંડક (ના) ધોરી રસ્તો. સીધો બાંધેલો રસ્તો
 સંડક (અ) રિથર, સ્તમ્ભ, સંડસૂચક.
 સંડકો (ના) ફટકો, એક અવાજ.
 સંડતાળીસ (વિ) સંડતાળીસ, ૪૭ સંખ્યા.
 સંડકું (કિ) કોણી જવું. ભળવું.
 સંડસડાટ (અ) સપાટાખંધ, જલદી.
 સંડસડ, સંડસડ, સંડસેટ (વિ) ૯૭ (સંખ્યા)
 ટાંડકો (ના) સંડકો, ફટકાનો અવાજ.
 સંડ (ના) વહાણુમા દૂવાને બાંધેલું પવન ભ-
 રાવાનું કાપડ.
 સંડકું (કિ) જીલી કાઢી સાથે કામડા સરડી લેવાં.
 સંડિયો (ના) પાંતરાનો દાંડો.
 સંજુકો (ના) થારા લેતાં થતો નાંકનો અવાજ.
 સંજુગટ (ના) સોડિયું. જુમટાં.
 સંજુગરાવું (કિ) શૃંગાર સંજવો.
 સંજુગાર (ના) શૃંગાર, વચ્ચાબુધણ, શોભા.
 સંજુગારવું (કિ) સંજુગાર સંજવો.
 સંજુગો (ના) કટોળનો ફણો.
 સંજુગ (ના) સુરંગ. ખાતર.
 સંજુગ (વિ) સંજુગાવોળી, સળંગ.
 સંજુસણ (અ) અવાજનું અનુકરણ.
 સંજુસણકું (કિ) સંજુસણનો અવાજ થવો.
 સંજુસણાટ (ના) સંજુસણનો અવાજ.
 સંજુસાટ (ના) ચીલસાર, ઈસારો, સાન.
 સંજીજ (ના) મા (જુલો).
 સંજીજો (ના) ખાપ, પિતા, તાત.
 સંજડાસ (ના) તાજખાનું, પાચંખાનું, જાનર.
 સંજ (વિ) સત્ય. સાઈ, ઉત્તમ.
 સંજ (ના) સત્યાઈ. સત્ય, સાર.

સંધારણું, સંધારણું(કિ) સિંધારણું, ટૂર થયું. જણું.
 સન (અ) શક (હીજરી, ઈસવી) સંવત્.
 સનહુમાર (ના) વૈધાત્ર, એક ઋષિ.
 સનહ (ના) ફરમાન, હુકમ, સ્વચ્છીકી, પરવાનો.
 સનહી (વિ) સનહવાળું, સનહ પામનાર.
 સનમના (ના) ઉચ્ચાટ, દલગીરી.
 સના (ના) નિત્ય, હંમેશા.
 સનાતન (વિ) અનાદ્યન્ત, સદાચું, હંહું, હે
 અને હરી એવું. [કાણુ.
 સનાન (ના) સનાન, મૂળ પાછળ નહાવું તે.
 સનાનિયું (વિ) સનાનવાળું. મોતની ખબર
 લાવનાર.
 સનાભય (ના) સપિંડી, સાત પેઢીના પિત્રાઈ.
 સનિપાત, સનેપાત(ના) સન્નિપાત, વાનો ચા-
 સનીડ(અ)નિકટ, પાસે, સમીપ. [જો, છર.
 સન્ત (ના)સાધુ, સત્પુરુષ, ત્યાગી.
 સન્ત (અ) વારંવાર, હંમેશા, નિત્ય.
 સન્તતિ (ના)વંશવૃદ્ધિ, એલાદ, ગોત્રવિસ્તાર.
 સન્તલસ (ના)મસલત, ખોટા કામનો વિચાર.
 સન્તાડવું (કિ) છૂપાવવું, શુભ રાખવું.
 સન્તાન (ના) છૈયાંછાંકરાં, વસ્તાર. સ્વર્ગનું
 એક ઝાડ.
 સન્તાપ (ના)તાપ, દુઃખ, અકળામણ.
 ગન્તાપવું (કિ) ચીડવવું, તપાવવું, અકળાવવું.
 સન્તાણું (કિ) છૂપાવું, શુભ રહેવું.
 સન્તુષ્ટ (વિ) ધરાયણું, તૃપ્ત.
 સન્તોષ (ના) સંતોષ, તૃપ્તિ.
 સન્તોષવું (કિ) સંતોષ પમાડવો. રાજ કરવું.
 સન્તોષાઈ(કિ)સંતોષ પામવો, તૃપ્ત થવું, ધરાવું.
 સન્તોષ (ના) તૃપ્તિ. ધીરજ.
 સન્તોષી (ના) તૃપ્ત. ધીર. શાંત. [સંધાન.
 સન્દર્ભ (ના) આગળપાછળનો સંબંધ, અનુ-
 સન્દાન (ના) દામ, પશુને બાંધવાનું તોરડું.
 સન્દેશ, સન્દેશી (ના) હેલુ, પેગામ, સમાચાર.
 સન્દેહ (ના) શક, શંકા, સંશય, અનિશ્ચય.
 સન્દોહ (ના) રંમૂળ, જ્યો, ટાળું.
 સન્ધાણું(ના) અયાણું, આચાર.
 સન્ધાન (ના) સાંધણું. જોગ. લક્ષ. નિશાન.
 સન્ધાની(વિ)સન્ધાન સચવનાર. સમયચૂચક.
 સન્ધારો (ના) વાસણુ સાંધનારો. કંસારો.

સન્ધિ (ના) સંધાન, શત્રુ સાથે સલાહ, તલ
 નેરાણુ. જોગ. મેંદાપ. [લાવાનો રોગ
 સન્ધિવા, સન્ધિવૃત્ત (ના) દેહના સાંધા ર
 સન્ધું (વિ) સધળું, આખું, બધું, કુલ.
 સન્ધે (અ) બધે, સર્વદ્ર.
 સન્ધ્યા (ના) સવાર. બપોર અને સાંજ
 સંધિ સમયે કરવાનું ત્રૈવલિકનું ગાયત્ર
 જપાદિ નિત્ય કર્યું. સાંજ. દિનાન્ત. [ખર
 સન્ધ્યાકાળ (ના) સમીર્ણ, સાયંકાળ, વૈવાન
 સન્ધ્યાવંદન (ના) સંધ્યાકર્મ તથા પ્રભુપ્રી
 સન્નિધ (અ) પાસે, સોડે, નજદ. [પ્રભુ
 સન્નિધાન (અ) લગભગ. સન્મુખ. રૂબરૂ.
 સન્નપરત, સન્ન્યાસ(ના)સંન્યાસીનાં કર્મ, ત્યાગ
 સન્ન્યાસી (ના)ચતુર્થઆશ્રમી, ત્યાગી, વેરાગી
 સન્માન (ના) સત્કાર, વિવેક. પ્રતિષ્ઠા.
 સન્માર્ગ (ના) સાચો રસ્તો, ખરો માર્ગ. સાદ
 સન્મુખ (અ) સામે, મોં આગળ. [સલાહ
 સપટાવવું (કિ) સન્નપડ બંધ કરવું.
 સપટાવવું (કિ) આંટામાં લેવું. ધમકાવવું.
 સપટાવું (કિ) થેયમાં ફસાવું. પીડાવું.
 પટાપાત્ર થવું.
 સપત્ન (ના) રિપુ, અરિ, દુશ્મન, વેની.
 સપન, સપનું (ના) સ્વપ્ન, સોણું. ભંધ.
 સપથો (ના) આદરમાન, સત્કાર. સેવા.
 સપરમો (વિ) પર્વનો. હરખનો. (દહારો).
 સપરાણું (વિ) સધળું, બધું, સર્વરવ.
 સપરિવાર(અ)પરિવારસંહિત, કુટુંબકબિલાસાથે
 સપાટ (વિ) શરણું. ખાડા ટેકરાધિનાનું. સંખ
 સપાટાબંધ (અ)એકદમ, અપાદાથી. [ટ. બધું
 સપાટિયું (ના) વાંસ કે બરની ચીપ.
 સપાટી (ના) સપાટપાણું. સરખી જમીન. તળ
 સપાટો (ના) દોડ, ગળાડી ફટકો. અપાટો.
 સપાડું (ના) પાડ, આભાર, ઉપકાર.
 સપાદ (વિ) સવા, શા (સંખ્યા).
 સપિહડ (ના)સન.સય, પિંડસંબંધવાળા સગાં
 સપૂત (ના) સુપુત્ર, સદગુણી દીકરો.
 સપૂરત (ના) સોંપણું. બલામણુ. હુવાલો.
 સપેત (વિ) સફેત, સ્વેત, ધોળું, ઊજળું.
 સપ્ત (વિ) (જુઓ) સાત, ૭ (સંખ્યા).
 સપ્તતંતુ (ના) ચક્ક, (જુઓ) યાગ.

સમાહ (ના) ૭ દિવસનું ભાજવતનું ગારાયણ.
સપ્પટ (વિ) સમગર. બેડાબેડ.
સફ (ના) રાખ, ઝાંઝ.
સફરી (વિ)લાંબી સુસાફરી કરનાર (વહાણ).
સફળ (વિ) ફળવાળું. સિદ્ધ. પાર પડેલું.
સફા (વિ) સાફ, સ્વચ્છ. સપાટ. પૂર.
સફાઈ (ના) ચોખ્ખાઈ. સુધરતા. નીવડે.
રખણતા.

સફીદ (ના) પડોસ. માયુસેની નમીન.
સફીલદાર (ના) પાડોશી. સફીલનો માલિક.
સફીર (ના) પૃષ્ઠ, પાનાનું એક પાતું, પેળ [અંગ્રેજી].
મફેત (ના) સપેત, સ્વેત, ધોળું, બળળું.
સફેતી (ના) સ્વેતતા. એક ઓપધ.

સફેતો (ના) ચાક, ખડી.
સફીડું (ના) રાખ, ઝાંઝ.
સળક (ના) પાક, પડો, લેસન [અંગ્રેજી].
સળલ (ના) લાંબ, લાલાપાણી.
સળભે (ના) ડમરો, એક સુગંધી છાડ.

સળહાક (અ) અવાજનું અનુકરણ.
સળહાવડું (કિ) ફટકાવડું, ચાંગળેથી ખાડું.
સળળ (અ) માટે, આથી, (ના) હેતુ, કારણ.
સળર (ના) સળરી, ધીરજ. (અ) થોભ, ખમ.
સળરસ (ના). લણ, મીઠું, લવણ, નિમક.

સળળ (વિ) બળવાન, બેરાવર. સળળ.
સળળું (વિ) જખર, સક્ત.
સળી (ના) છળી, તમ્બીર. કાંતિ. શોભા.
સળુર, સળરી (ના) સળર, ધીરજ.
સભા (ના) મંડળી, ચૈદિય, પ્રતાવ.

સભાસહ (ના) સભામાંનો એક લણ. મેંબર [અંગ્રેજી].
સભર (વિ) માતબર. સળળ. [ગ્રીક].
સભ્ય (વિ) સભાલાયક. વિવેકી. વિનયી.
સભ્યતા (ના) સમ્યપણ, લાયકી, વિનય.
સમ (ઉ) સમ્યક, સુંદર, સહિત, અતિશય.

ઈત્યાદિ અર્થે ક્રિયાને ખેતનાક.
સમ (વિ) સમત. સરખું. સપાટ. બેકી અર્થાતું.
સમ (ના) કરમ, મોગન, શપથ.
સમકાલીન, સમકાળી (વિ) એક વખતે થયેલું.
સમક્ષ (અ) મનરે આગળ, સન્મુખ.
સમત્ર (વિ) સામું, આખું, તમામ. પૂર્ણ.
સમચોરસ (વિ) ચારે બાજુ સમાન હોય, તેડું.

સમજ, સમજણ (ના) ખુલાસો. ખબર, બાજુ. અક્ષર. પથનું ટાણું.

સમજણું, સમજદાર (વિ) સમજીક, સમજવાળું.
સમજવું (કિ) વાકેફ થવું. વિચાર કરવો.
વાંધો પતાવવો. [શીખવડું.

સમજવડું (કિ) સમજે તેમ કરવું. પૂઠાવડું.
સમજી, સમજીક (વિ) સમજવાળું. વિવેકી.
સમજીતી (ના) સમજ. સલાહ, મસલત.

સમજા (ના) કીર્તિ, યશ, નામના.
સમજ્યા (ના) સંભા, પગપદ.

સમડી (ના) એક પંખી. એક ઝાડ.
સમડો (ના) સમડીનો નર. એક જતિ.

સમણ (ના) સમવા બેટલી વરતું.
સમણું (ના) રવમ, સોણું.

સમણણી (ના) સોનીનું એક ચોભર.
સમતા (ના) ખામોશ, શાંતિ, ધીરજ. [સમાન.

સમતુલ્ય, સમતોલ (વિ) સરખા વજનનું,
સમદર્શી (વિ) સરખી નજરે બેતાર, નિષ્પક્ષપાતી.

સમદૃષ્ટિ (ના) સરખી નજર. અદ્વલપણું.
સમદો (ના) વગર રંગેલું ચામડું.

સમઘાત (વિ) ધણું ગરમ કે ઠંડું નહિ તેડું.
સમન (ના) કચેરીમાં હાજર થવાનો હુકમ.

સમન્તભદ્ર (ના) બુધ, (બુઝા) મહામિત્ર.
સમભાગ (ના) સરખો હિરસો.

સમય (ના) વખત, કાળ. રત. લાગ.
સમયસૂચકતા (ના) તાત્કાલિકમતિ, તરત સૂ.

સમર (ના) યુદ્ધ, લડાઈ, સંગ્રામ. ચિત્તું તે.
સમરવું (કિ) સુધરવું, દુરરત થવું. સંભારવું.

સમરાંગણ (ના) યુદ્ધભેત, રણભૂમિ, લડાઈનું મેદાન. [રાવવો.

સમરાવડું (કિ) દુરસ્ત કરાવડું, મરામત કે.
સમરાવું (કિ) દુરરત થવું, મરામત થવી.

સમર્થ (ના) બેદાવર, શક્તિમાન. કાબેલ. ભારે.
સમર્થન (ના) યોગ્ય અયોગ્યની પરીક્ષા.

સમર્પણ (ના) વિધિપૂર્વક આપવું તે. બ્રહ્મસમર્પ.
સમર્પણી (વિ) સમર્પણની દિકાર બેનાર. [દીક્ષા.

સમર્પવું (કિ) ભક્તિપૂર્વક આપવું. ધરવું, પૂજવું.
સમલો (ના) ખુરા રૂપકીની એક નંતની ટોપી.
સમવર્તી (વિ) સરખી દરમિયાન.
સમવર્તી (ના) ધર્મરાજ, યમ, કૃતાંત.

સમવાય (ના) સંમુદાય, સમૂહ, જમાવ.
 સમર્થ (કિ) ત્યાણ, સમાધુ. શાંત પડવું, હો-
 સમશેર (ના) તલવાર, ઘટાર. [લાણ.
 સમષ્ટી(ના) સર્વનો સમાવેશ થાય એવી રીતિ.
 સમસાન (ના) સમશાન, મસાણુ. [વિરાટરૂપ.
 સમસાનિયું (વિ) ઠાણુ. મસાણિયું.
 સમસ્ત (વિ) સધળું, સન્ધું, સર્વ, સકલ.
 સમસ્તયા (ના) પાદપૂર્તિ. સાન, સકેત.
 સમા (ના) વર્ષ, સંત્વસર.
 સમાગમ (ના) સહવાસ. સંગતિ. ઓળખાણ.
 સમાધાત (ના) સંપ્રામ, લડાઈ, યુદ્ધ.
 સમાચાર (ના) ખબર, ખાતરી, વર્તમાન, નવી-
 સમાજ(ના)મંડળી, સભા, સભ્યસમૂહ. [નુની.
 સમાણ (ના) સમણ, યોગ્ય ઉમેરણ.
 સમાણું (વિ) સમાન, સરખું, તુલ્ય, બરોબર.
 સમાણી (ના) સોનીનું એક ઓળર.
 સમાધ (ના) દેવડી, સંન્યાસી દડાયો હોય,
 ત્યાં કરેલી દેહેરી. [વેડો.
 સમાધાન (ના) સમજૂતી. છટકારો. નિરાંત, ની-
 સમાધાની (ના) સમાધાન. સમજૂતી. ભે-
 ટ ઉધરાવનાર.
 સમાધિ (ના) યોગનું આઠમું અંગ. ચિત્ત અ-
 ને પ્રાણની પરબ્રહ્મ સાથે એકતા. સમાધ.
 સમાન (વિ) સરખું, તુલ્ય. સપાટ.
 સમાનવૃત્તિ (ના) એક સરખું મનનું વલણ.
 સમાન્તર (વિ) સરખા આંતરાવાળું.
 સમાપ્ત (વિ) પૂર્ણ, પૂરું, ખતમ.
 સમાપ્તિ (ના) છેડો, અંત, પાર, આખર.
 સમારમ્ભ (ના) સારી રીતની શરૂઆત. મે-
 યાંબેડો. રાયજગ.
 સમાર (ના) આસપર ફેરવવાનું પાટિયું.
 સમારવું (કિ) સુધારવું, દુરસ્ત કરવું. કાપી
 છાલી તૈવાર કરવું.
 સમારિયું (ના) સમારને બાંધવાનું દોરડું.
 સમાલવું(કિ)સાવધ રહેવું. અચાવવું.તપાસવું.
 સમાવ (ના) પ્રમાસ, વગ, જગો. [ટકાવવું.
 સમાવત્ત (કિ) સમાવેશ કરવો. દબાવવું, અ-
 સમાવું (કિ) માવું, સમાસ થવો. હળીમળી
 રહેવું. દબાવું.
 સમાવૃત(ના)ચુકે પાસે રળ લઈ જનાર શિષ્ય.

સમાવેશ (ના) સમાસ.
 સમાસ (ના) સર્માવું તે. સંયુક્તશબ્દ. (આ.
 સમાહાર (ના) સંમુખ્ય, સંગ્રહ. [ભૂમાં
 સમિતિ (ના) સભા, પરિષદ. લડાઈ.
 સમિધા (ના) એક ચણકાદ.
 સમીકરણ (ના) સમજું મિત્રણ. ગણિતને
 એક પ્રકાર.
 સમીપ (ના) પાસે, નજીક, દુકરો. સન્મુખ
 સમીર (ના) ખવન, વાયુ (નુઓ) વા.
 સમીસાંજ(ના)સંધ્યાકાળ, દિનાન્ત, સાંધકાળ
 સમું (વિ) બરોબર, દુરસ્ત. સાંજું. સમા-
 સમુચ્ચય (ના) સમુદાય. સમાધાર.
 સમુદય (ના) ઉત્કર્ષ, સારો ઉદય. સમુદાય.
 સમુદાય (ના) જથ્થો, ટોણું. સંગ્રહ.
 સમુદ્ર (ના) દરિયા, સાગર, અગ્નિધ, (મદૂર્પ
 ર, પારાવાર, સન્નિર્ભત, ઉદન્વાન, ઉદરિ
 સિંધુ, શરરવાન, અણુવ, રત્નાકર, જલ
 નિધિ, યાદપતિ, અપાંપતિ.
 સમૂહ (ના) સમુદાય, જથ્થો. ઢગલો.
 સમૂળ્ય, સમૂળું (અ)અશોષ, નિઃશોષ, તમામ
 સમૃદ્ધિ (ના) છત, સુકાળ. પૈસો. આળાદો.
 સમૈ (અ) સમયે, ટોણે, વખતે. (ના) વખત.
 સમેટવું (કિ) આટાપવું, સંકેલવું, પતાવડ
 સમેત (અ) સાથે, સહિત, લગત, સોબતે.
 સમેદાની, સમૈ (ના) પીતળની કીવી.
 સમેલ (ના) સમાલ, બેતર બાંધવાની ખીલી
 સમો (ના) સમય, વખત, પ્રસંગ, કાળ, રત
 સમોતી (વિ) હળીમળી રહેનારી.
 સમોલ (ના) સમેલ, સામેલ, કાનખીલી.
 સમોવડ, સમોવડિયું (ના) સરખું, તુલ્ય.
 સમ્પ (ના) એક્ય, એકતા, એકદિલી.
 સમ્પત, સમ્પતિ(ના)સંપત, વૈભવ. ધનહોલત
 સમ્પન્ન (વિ) સમ્પત્તિવાળું. મેળવેલું.
 સમ્પ્રસમ્પીકું (વિ) સંપવાળું, એકતાવાળું.
 સમ્પ્રાદન (ના) પ્રાપ્તિ. કમાઈ. મેળવવાનું કામ
 સમ્પ્રાદવું (કિ) મેળવવું. કામ કાઢી લેવું.
 સમ્પી, સમ્પીકું (કિ) સંપવાળું. એકદિલ.
 સમ્પુટ (ના) ઉધાયતા બાંધેલાં દાડિયા
 ની બેડ.
 સમ્પૂર્ણ (વિ) પૂરેપૂરું, આખું, બધું. તમામ.

સમ્પ્રદાન (ના) ચોથી વિવક્ષિતનો અર્થ. જે
ના ઉદ્દેશથી ક્રિયા અર્થ. તે.
સમ્પ્રદાય (ના) પરોપવર્તી આલતો વહીવટ.
વેદપ્રણીત ધર્મમાર્ગ. રીત. [ગ્રંથ].
સમ્બંધ (ના) જોડાણ, વળગણ, લગવડ. સ-
સમ્બંધી (વિ) સંબંધવાળું. સમ્. [જે તે ઈં
સમ્બંધી સર્વનામ (ના) સંબંધવાળા સર્વનામ.
સમ્બોધન (ના) આદમી વિલક્ષિતનો અર્થ.
જેને ઉદ્દેશી બોલવું તે.)
સમ્બલ (ના) રોકવળા. નેળવાઈ.
સમ્બલવડ (કિ) સલામ હોવો, બની રાકવું.
સમ્બલિત (વિ) રાક્ય, સંભવવાળું. [ફિલ્મ].
સમ્બળાવડ (કિ) શ્રવણ કરાવવડ, સાંભળે તેમ
સમ્બાર (ના) શાક, અયાણાવગેરેનો મસાલો, હ-
સમ્બારણું (ના) રમ્બારક. યાદગીરી. [વિજ].
સમ્બારવું (કિ) યાદ કરવું અથવા કરાવવું.
સમ્બારિયું (વિ) સમ્બાર જેમાં ભરેલો એવું.
સમ્બાવના (ના) સંભવ, કાલ્યનો એક અલંકાર.
સમ્બાવિત (વિ) સંભવિત, પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર.
સમ્બાવણ (ના) વાતચીત. બોલચાલ.
સમ્બાળ (ના) કાળજી, રક્ષણ. તમાસ.
સમ્બાળવું (કિ) પાળવું. રક્ષણ કરવું. સાવધ ર-
સમ્બોગ (ના) સ્ત્રીસંગ. રતિવિલાસ. [હિંદુ].
સમ્બલ (ના) ભ્રમણ, બહાવરાપણું.
સમ્બત (વિ) કળલેલું, માન્ય.
સમ્બતિ (ના) કળ્પત્રા. ટેકો. માન્યતા.
સમ્બદ્ધ (ના) લીડાલીડ. હંદાહંદ.
સમ્બાન્ન (ના) સફાઈ. સાફપુરી.
સમ્બાન્ની (ના) સાવરણી, ઝાડ, છુઆરી.
સમ્બક (અ) સારીપેટું, ખરેખર. પૂરું.
સર (ના) સરોવર. બાણ. માથું. સુદૃઢ અને
મુદતનો શુભાકાર.
સર (વિ) મુખ્ય, ઉપરી. જેમ સરસ્વતી,
સર (અ) પ્રમાણે, રૂએ. જેમ વખતસર,
સરઈયો (ના) સરેયો, સુગંધી વેચનાર. આ-
સરકટ (ના) તીરનો ઢાણો. રાડું. [વિદી].
સરકણું (વિ) લપટણું, ઓકણું.
સર કરવું (કિ) છતી લેવું. પાર પારવું.
સરકલ (ના) કુડીણું. ગોળ (અથેલ).
સરકડું (કિ) નડું. ખરાડું લખસડું.

સરકંસ (ના) વરઘોડો. તમાસો.
સરકાર (ના) રાજા. રાજ્યાધિકાર. માલિક. ધણી.
સરકારી (વિ) સરકાર સંબંધી, રાજકીય. ન-
સરકો (ના) ખાટો થયેલો રસ. [હિર].
સરક્યુલર (ના) ધણે ઠેકાણે ફેરવવાનો એક લેખ.
સરખામણી (ના) તુલના, મુકાબલો.
સરખાવડું (કિ) મુકાબલો કરવો, તુલના કરવી.
સરખું (વિ) સફેદ, સમાન, મળવું. જેવું.
સરખેસરખું (ના) સંગોવડિયું. તુલ્ય, સમાન.
સરખ (ના) રવ, રવજ, સુરસહન, બેહેરત.
સરગવો (ના) સેગટો. એક ઝાડ.
સરંગ (ના) ખલાસીનો ઉપરી. સુરંગ.
સરન્ન (ના) સર્જન, નિર્માણ, ઉત્પન્ન. રા-
શ્રવેષ [અથેલ] કરનાર (ઈશ્વર).
સરન્નહાર (ના) સુન્નનાર, નિર્મિતા. પેદા
સરન્નું, સરન્નવડું (કિ) ઉત્પન્ન કરવું.
સરન્નવું (કિ) પેદા થવું, નિર્માણ હોવું.
સરનેરી (ના) નેર. બળાત્કાર. તોડાન. ઉપરવઠે.
સરન્નમ (ના) સામગ્રી, સામાન. નગીર.
સરડવું (ના) સદેવું, વાંસકામડાં બાંધવાં.
સરડો (ના) એક જાતનું વસ્ત્ર.
સરણાઈ (ના) પીતળની પીપી, એક વાજું.
સરત (ના) હારજીતની સ્પર્ધા. ફોમ, સુરત.
સરતા (ના) સુરત, ફોમ. ધ્યાન. દૃષ્ટિ.
સરદાર (ના) આગેવાન. અધિપતિ. અમીર.
સરદારી (ના) સરદારપણું. [નગીરદાર].
સરનશીર (ના) પ્રમુખ, મુખી, ચેરમેન [અથેલ].
સરનામું (ના) નામકામ. બેરહેસ [અથેલ].
સરપણું (ના) બળદણ, બાળવાનાં લાકડાં.
સરપાવ (ના) મોટા તરફથી અપાયેલું. ઈનામ.
સરફરાજ (વિ) નામોક્ષિત, આગરદાદર. [ક્ષિરા].
સરકરાણ (ના) સ્તુતિ, વખાણ. શ્લાઘા.
સરખત (ના) પેલો, ત્રાકારનું પાણી.
સરભર (વિ) ખરાખર. પૂરેપૂરું, સરખું.
સરભરા (ના) આદરસંકાર, આગતાસ્વાગતા.
સરચિયો (ના) એક નરકનો જીવડો.
સરવ (ના) એક ખરડું ઝાડ.
સરવણું (અ) પ્રાણ, સિવાયનો લીખારી.
સરવરિયાં (ના) ઝરમરિયાં સહેજસાજ વર્ષાદ-
સરવસ (વિ) સંવેરવ, સંધણું, ગધું. [નિ છાંડ].

સરવાણી (ના) પાણીનો ઝરો.
 સરવાયું (ના) લેણદેણનો આંકડો.
 સરવાણે (અ) છેવટે, અંતે.
 સરવાળો (ના) સંકલન, મેળવણી, ધેરીજ.
 સરવું (કિ) પાર પડવું. ખસવું. જવું [જણી.
 સરવે (ના) [અંગ્રેજી] જમીનની માપણી, મો-
 સરવેપાણું (ના) માપણીખાણું. [દાર
 સરવેથર (ના) [અંગ્રેજી] માપ કરનાર, મોજણી-
 સરવો (ના) ઉદાર, પુરુષ. ધી હોમવાતું રાય
 સરસ (વિ) રસવાળું. રસિક. સુંદર. ત્રિશેષ.
 સરસ (ના) એક ચોક્કસ પદાર્થ. એક જાડ.
 સરસર (અ) ઝડપથી, એકદમ.
 સરસવ (ના) સર્પેષ, એક ધાન્ય.
 સરસાઈ (ના) ચડાચડી, ખરોખરી, રૂપડી.
 સરસામન, સરસામાન (ના) સામાન. ધર વા-
 સરસાસરસી (ના) સરસાઈ, રૂપડી. [ખરો
 સરસેયું (ના) સરસવતું તેલ.
 સરસી (ના) ચઢતી, ઉત્કર્ષ. તળાવ.
 સરસીરુહ (ના) કમળ, પદ્મ, અરવિંદ.
 સરસું (ના) સાથેતું. સરસ, ચઢિયાણું.
 સરસુખો (ના) મોટા સુખો. મહાલક્ષ્મી.
 સરસવતી (ના) વાગ્દેવી, શારદા, બ્રાહ્મી. એક
 સરહદ (ના) સીમાડો, છેવટની હદ. [નદી.
 સરળ (વિ) સ્ત્રીધું. સ્વાભાવિક. સેહેલું. નિ-
 સરળતા (ના) સરળપણું. [ખાલસ.
 સરાંડી (ના) કરાંડી, સૂકાં જાડવાં.
 સરા (ના) ઝરણ. પ્રવાહ. ધોધવો. સરાહ, ધર-
 સરાહ (ના) ફાંસ. ઝીણી સળીની ફરચ.
 સરાકતી (વિ) ભોંયભાડાવાળી ઈનામી જમીન.
 સરાણુ. (ના) શાણુ, ધોર કાઢવાનું યંત્ર.
 સરાણેચકાવણું (કિ) હાર પાડી આપણું. ધાર
 સરાધ (ના) શ્રાદ્ધ. [કાઢવી.
 સરાફ (ના) સાહુકાર. નાણાવટી.
 સરાફી (ના) સરાફનો પધો. નાણાવટું.
 સરાવણું (ના) કોડિયું (હોવા કરવાનું).
 સરાવણું (કિ) શ્રાદ્ધ કરાવવું.
 સરાસર, સરાસરી (અ) સુમારે. લગભગ.
 સરાસરી (ના) સરખા પ્રમાણનો અડસટો.
 સરાહ (ના) સરા, મકાન, મોહોડાં, ધર્મશાળા.
 સરાહવું (કિ) પ્રેરના કરવી. ચઢાવવું.

સરિતા (ના) નદી, તરંગિણી, શૈવલિની, ત-
 ઠિની, વ્હાંટિની, ધુની, સોતરવતી, દ્વીપવતી,
 સવંતી, નિઝ્યા, આપગા.
 સરિયત (ના) સરત, હોડ, હારજતની રૂપડી.
 સરિયામ (વિ) બંહેર. ધોરી, સીધું.
 સરિયો (ના) કસણનો દાંડો.
 સરૂ (ના) સરવતું જાડ.
 સરૂ (વિ) પાધરું, સિધું.
 સરૂ (ના) રવરૂપ, નિરૂપ.
 સરૂ (વિ) સરૂપ સુંદર આકૃતિ.
 સરૂપના (ના) ચર સુકિતમાંની એક.
 સરૂસ (ના, અ) સરાસરી.
 સરૂરો (ના) રંગી વેચનાર.
 સરૂજ (ના) કમળ, ઉત્પલ, પદ્મ.
 સરૂડું (ના) પતળો સાંઠો.
 સરૂદો (ના) રવરોદય, એક શ્વાસવિદ્યા. એક વા-
 સરૂરુહ (ના) કમળ, સરૂજ. [નું. સૂડી.
 સરૂવર (ના) મોટું તળાવ.
 સરૂ (ના) પ્રકરણ, અધ્યાય. સુષ્ટિ.
 સરૂકાક્ષાર (ના) સાજખાર, એક ક્ષાર.
 સરૂ (ના) સાપ, ભુજંગ, વશિયર.
 સરૂરાજ (ના) વાસુકિ નાગ.
 સર્વ (ના) સઘળું, ખયું, સંપૂર્ણ.
 સર્વજ્ઞ (વિ) સઘળું જાણનાર (ઈશ્વર).
 સર્વજ્ઞ (ના) બુધ, (નુઆ) ધકલિજ.
 સર્વતોમુખ (ના) પાણી, જળ. સર્વતર રસ્તો ક-
 સર્વત્ર (અ) સર્વ સ્થળે, સઘળે ઠેકાણે [નાર.
 સર્વથા (અ) સઘળે પ્રકારે, બધી રીતે.
 સર્વદા (અ) હંમેશા, નિત્ય. (વિ) સર્વ દેનાર.
 સર્વનામ (ના) નામને બદલે પપરાતા રાખે.
 સર્વભક્ષ (વિ) સઘળું ખાનદાર (અગ્નિ, કાગ ઈં).
 સર્વમાન્ય (વિ) સૌ કશ્ચકરે તેણું.
 સર્વઆપક (વિ) સઘળે પ્રસરેલું.
 સર્વસર (વિ) સરવસ, સઘળું, સંપૂર્ણ, સકલ.
 સર્વોજ (ના) સંપૂર્ણ અંગ. સર્વ અંગ સુહિત પદાર્થ.
 સર્વોત્તમ (વિ) સઘળી જુદો (ઈશ્વર).
 સર્વોચ્ચ (ના) શાસ્ત્રસિદ્ધિ, ગૌતમ, અર્જુન.
 સર્વે (વિ) સઘળા, બધા. [મિશ્વર.
 સર્વેશ, સર્વેશ્વર (ના) સકલો ઈશ્વર, પર-
 સર્વોત્કૃષ્ટ (વિ) સઘળી સાર, ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ.

સહનતા' (ના) સહન કરવાપણું, ખામોશી.
 સહનશીલ (ત્રિ) ખામોસવાળું, ધીર.
 સહવર્તમાન (ત્ર્ય) સાથે, જોડે, સહિત.
 સહવાસ (ના) સાથે રહેવું તે. પરિચય. દેવ.
 સહસા (અ) એકદમ, વગરવિચારે.
 સહસ્ર (વિ) હજાર, ૧૦૦૦ (સંખ્યા).
 સહસ્રપત્ર (ના) દમ્બ, મહોત્પલ.
 સહસ્રવીર્ય (ના) કૂર્વા, એક વનસ્પતિ.
 સહસ્રવેધી (ના) હિંગ, એક મસાલો.
 સહાય, સહાયતા (ના) મદદ. કુમક. કૃપા.
 સહાયી (વિ) મદદનીસ, સહાયક.
 મહિત (અ) સાથે, સુદ્ધાં.
 સહિયર (ના) સૈયર, કાકાબળિયા.
 સહિયર (ના) સૈયર, સખી, બેહેનપણી.
 સહિયાર (ના) સૈયાર, ભાગ, વાંટો.
 સહિગ્રહ (ના) ક્ષમાશીલ, સખી.
 સહી (ના) સૈયર, સખી, બેહેનપણી.
 સહી (ના) મણ. કબ્જાત. (અ) સિદ્ધ, નક્કી, પાર.
 સહી (ના) સિદ્ધ, મુગેંદ્ર, પચારય, હર્યક્ષ,
 કેસરી, હરિ.
 સહીસલામત (અ) હેમખેમ, સુખરૂપ, નિર્ભયમું.
 સહ (વિ) સહ, સૌ, સર્વ.
 સત્કથ (વિ) મોટા મનવાળું, દિલદાર.
 સહોદર (વિ) સગાભાઈ. એક માથે જણેલા.
 સહોદર (ના) સગા ભાઈ. સગી બેહેન.
 સહ (વિ) સહન થાય તેવું.
 સળ (ના) કાપો, સોળ, હીસોટો.
 સળકડી (ના) શલાકા, સળી.
 સળકડી કરવી (કિ) ચીડવડું, હસકેરવું.
 સળકંડું (ના) સળકડી. હસકેરણી.
 સળકમ (ના) સળેખમ, સળેખ, એક રોગ.
 સળકવું (કિ) આમતેમ હાલવું. ચળવળવું.
 સળકું (ના) કાંટા ઉપાડવાનું સાચ.
 સળકો (ના) સળકો, વેગ.
 સળગવું (કિ) બળવું, લાગવું. ટટો થવો.
 સળગાવવું (કિ) બળે તેમ કરવું, લગાડવું, પેટવવું.
 સળવળ (ત્ર્ય) ચળવળ. વાંકુંચૂકું આળોડવું તે.
 સળવળું (કિ) આમ તેમ લોટાવું હાલવું.
 સળવું (કિ) સડવું, કોહવું, સળી વડું.
 સળિયો (ના) લાંબા બંદી સળી. ગળ.

સળી (ના) શલાકા, સળકડી. રોગ.
 સળેકમ, સળેખમ, સળેખમા. (ના) શ્લેષ્મા, એક
 સળો (ના) સડો, લળવું, તે રોગ. ફાટફટ.
 સળિયો. વેરાયલી કંઠી.
 સા (વિ) શાહુ, સાહુ, પ્રામાણિક
 સા (પ્ર) શરાદીદર્શક. જેમ નંપલસા.
 સાઈ(ના)રવામી, મહુડાહબ. ભેટ. આલિંગન.
 સાંધકું (ના) ક્ષેમકુશલ-ભેટ. આલિંગન.
 સાંકડ (ના) સંકાસ, સંકેતવાળી હાલત મુ-
 સાંકડું (વિ) સંકેતવાળું. નછડતું. [સિખત.
 સાંકડું (કિ) સાંકો કાઢવો, અડસટ્ટો લેવો.
 સાંકળ (ના) શૃંગલા, ધાહુના આંકડાની દોરી.
 સાંકળિયું (ના) અનુક્રમણિકા, સચિપત્ર.
 સાંકળી (ના) ઝીણી ઝીણી કરિયો. નેડી, દરે-
 લો દોરો. કંઠી. [ગનું ધરેણું.
 સાંકળું (ના) સોનારપાના આંકડાનું હાથપ-
 સાંકો (ના) અડસટ્ટો, સુમાર
 સાંખવું (કિ) સહન કરવું, ખમવું.
 સાંગ (ના) શક્તિ, ભરણી, એક હથિયાર.
 સાંગરી (ના) સમંત્રીનાં ઝાડની સિંગ, એક શાક.
 સાંગલું (ના) બાળકની કોટનું એક ધરેણું.
 સાંગળવું (કિ) સાથે વળગી રહે તેમ બાંધવું.
 સાંગામાચી(ના)હાથાવાળી નીચા ઘાટની ખુરસી.
 સાંગી (ના) ભંડાર. રંગમંડપનો સાથિયો, સાંછ.
 સાંચરવું (કિ) જવું, પધારવું.
 સાંચવું (કિ) સંચવું, એકડું કરવું. ખરીદી શ-
 સાંચો (ના) સંચો, ચંત્ર. ભ્રમાવ. ખંડ.
 સાંછ (ના) સાંઝનાં ગાવાટાં ગીત. સાંગી.
 સાંઝો (ના) સંચાવ, ધુધરાધારીનો માવો. રે.
 લમોનો તણાઈ આવેલો કચરો.
 સાંઝ (ના) સંધ્યા, દીવજાળત, સાયંકાળ.
 સાંઝો (ના) છાડનો મોઢો અને લાંબો દારો.
 સાંઠ (ના) ખણ, ગોધો, મોટો બળદ. એક જન-
 સાંઠણી (ના) જોડની એક જાતિ. [તપું બેઠ.
 સાંઠિયો (ના) સાંઠ. ગોધો. જોડ.
 સાતર (ના) રસોઈની સામગ્રી, સીધું, આમાન.
 સાંતવું (કિ) સંતાડવું. જોડું મેલવું.
 સાંતળવું (કિ) ધી તેલમાં સેકવું.
 સાંતી, સાંતીકું (ના) હળ. [ગણેત.
 સાંચ (ના) ખેડવા આવેલી સાંચનું બાકું.

સાંધનું (કિ) ગણોતે જમીન ખેડવા આપવી.
 સાંધનું (ના) સાંધા, સાંધ.
 સાંધીડો (ના) ખેડ, ખેડેત, કૃષિકાર.
 સાંધ (ના) ચીરો, ફાટ, સાંધા.
 સાંધણ (ના) પૂરણી, અનુસમાન.
 સાંધવું (કિ) જોડવું, સીલી નેવું. સાંધણ લગાડવું.
 સાંધો (ના) સાંધ, સન્ધિ, જોડવાની જગા.
 સાંધડું (ના) સમુદ, બાધાચતા કોડિયાની જોડ.
 સાંધડું (કિ) સપાટનું થવું, મળવું, જડવું.
 સાંધવું (કિ) સાંધવું, હવાલે કરવું.
 સાંધેલ (ના) જુસરીની લાકડાની ખીલી.
 સાંધેલું (ના) ખાંડવાઈ એક બોલર.
 સાંધેરવું (કિ) વેરાણું એકું કરવું. યાદ આપવું.
 સાંધજી (કિ) શ્રવણ કરવું, કાને પડવું.
 સાંધણી (ના) છપી મસલત, શુભ કરકેરણી.
 સાંધવું (વિ) ધીમું, નરસાસવાળું.
 સાંધા (ના) વાંધો, કાંધો, તંગી, સંશયો.
 સાંધારિક (વિ) સંસારસંબંધી, વ્યાવહારિક.
 સાંધો (ના) સંશય, સંદેહ, વસવસો.
 સાંધી (ના) સાંધની લાંબી નાડી ડાળિયો.
 સાંધો (ના) મોટી સાંધી.
 સાંધર (ના) સાંધર, શંકા.
 સાંધરવું (કિ) ખોલાવવું, સાદ કરવો, ખોલરવું.
 સાંધર (વિ) આસરવાળું, મુર્તિમાન.
 સાંધર (ના) સાંધર, ખાંડના ચળકતા ગાંચડા.
 સાંધરિયું (વિ) સાંધર જેવું, ખાંડપાયલું.
 સાંધર (વિ) વિદ્વાન, બહેલું.
 સાંધાત (અ) પ્રત્યક્ષ, નજરોનજર ખુલ્લું.
 સાંધાતકાર (ના) પ્રત્યક્ષ સાંધરનું દર્શન.
 સાંધી, સાંધ્ય (ના) શાહેદ, નજરે જોનાર માણસ. શાહેદી.
 સાંધ (ના) સાંધી, શાહેદી, વડ, સાંધા.
 સાંધિયું (ના) સાંધાપર પાડવા માટેનું કળ.
 સાંધા (ના) ગણના, ટેક, આપ, પ્રસિદ્ધિ.
 સાંધી (ના) ગાયનની વચમાંનો દોહરો, મરાઠી કવિતાનું એક વૃત્ત.
 સાંધ (ના) શાક, એક જાતનાં લાકડાનું ઝાડ.
 એના ગોળ લાકડાને કાયલ અને ચોરસને સાંધ (ના) હોરાક, ફાંસ. [ખીમ] ફેરવે.
 સાંધર (ના) દરિયો, સમુદ્ર (જુઓ).

સાંધરગોટા (ના) કાલકો, એક ઓપધિ.
 સાંધરીત (ના) શિષ્ય, ચેલો.
 સાંધવાન (ના) સાંધનાં લાકડાં.
 સાંધવાની (વિ) સાંધના લાકડાનું.
 સાંધાળ (ના) સદલો, ફેરવી ઠો.
 સાંધિત (વિ) સંકેતપાત્ર.
 સાંધ્ય (ના) ૭ શાસ્ત્રમાંનું એક. એમાં તરવતી સંખ્યા ૬૬ છે.
 સાંધ (વિ) અંગસહિત, (મા) એકાદ્યધિયાર.
 સાંધાપાંગ (વિ) અંગપાંગ સાથે, સંપૂર્ણ, પૂર.
 સાંધ (વિ) સત્ય, સાચું. [કિપૂર્ણ]
 સાંધવટ (ના) સત્યતા, સાચાપણ.
 સાંધવણ, સાંધવણી (ના) સંભાળ, જતન.
 સાંધવડું (કિ) સંભાળવું, જાળવવું, સંભાળવું.
 સાંધાઈ (ના) સાંધવટ, સત્યતા.
 સાંધ (વિ) સત્ય, ખરું, પ્રમાણિક.
 સાંધે (અ) ખરેખર, નક્કી, નિશ્ચય.
 સાંધ (ના) સન્ન, જરૂરનો સામાન, સાજાદાર.
 સાંધવું (કિ) માંજડું, સંસ્તીતે સાદ કરવું.
 સંસારનમ (ના) સામાન, શોભિતી સામગ્રી.
 સાંધિન્દા (ના) ગાનાર નાચનાર જેડે વગાડનાર.
 સાંધખાર (ના) સર્વિકાશાર, એક જાતનો ખાર.
 સાંધ, સાંધસમું (વિ) હેમખેમ, આપું. નિ.
 સાંધ (ના) ફેરડ, ખરડાનું હાડકું. [રિગીડ]
 સાંધકો (ના) ચાખક લાકડીનો સપાટો.
 સાંધમાર (ના) હાથી સાથે લડનારો મલ.
 સાંધમારી (ના) હાથી અને મલની લડાઈ.
 સાંધાખત (ના) સાંધે કર્યાની કળાતનો લેખ.
 સાંધાંતખળાં (ના) સાંધે તથા તેખળાંનો વિવાદ.
 સાંધી (ના) ગાડીની ખેઠક.
 સાંધીન (ના) એક રેસમી કાપડ.
 સાંધે (ના) અદલોખદલો. કન્યાની આપલે. સોદા.
 સાંધ (અ) અદલો, અવેળમાં.
 સાંધો (ના) એક ખોરાક, ગાડીનો ખરાર, મોજા.
 સાંધ (વિ) પ્રથિ, ૬૦. (સંખ્યા).
 સાંધી (ના) ૬૦ વર્ષની હિમ્મત, ૭૫૫૫.
 સાંધી (વિ) ૬૦ દિવસનાં તૈયાર થતી (જુઓ) મ.
 સાંધીસ, સાંધીસ (વિ) ૩૭ (સંખ્યા). [ગિરો]
 સાંધલો (ના) સાંધલો, કાયલ, ખેરાતું લગડ.
 સાંધા, સાંધી (વિ) સાંધ, સાંધાસહિતનું.

સાગી (ના) શાટ, ઘેરાનું રેસમી લૂગડું.
સાહુ (ના) વઢૂની ખેટું (સાળી)નો વર.
સાણુકું (ના) શિક્ષાપાત્ર, છાત્રશિકોર.
સાણસી (ના) એક સોની લૂઠારનું ઓભર.
સાણસો (ના) મોટી સાણસી. એક ચીપીયો.
સાણું (ના) સ્વપ્ન, ઊંઘમાં થતો મિથ્યાભાસ. કોઠીનું બાકું.

સાત (ના) સપ્ત, ૭ (સંખ્યા). અગ્નિની જ્વાળા, અપ્સરા, અનર્ણ, ઉપધાતુ, ઋષિ, કંઠ્ય, રામાયણનાં કાંડ, ક્રોતિનાં લક્ષણ, ગમક, ચિરંજીવ, તાલ, દ્વીપ, ધાતુ, પદાર્થ, પાતાળ, પુરી, બ્રહ્માના પુત્ર, ભૂમિકા, રાજ્યાંગ, સ્વર્ગ-લોક, સમુદ્ર, આયનના સ્વરૂપ્યાદિ સાત ગણાયછે.

સાતડેસાત (અ) કંઈજ નહિ. મીઠું. (ના) સારના અંકનો ઉચ્ચાર.

સાતપટ્ટી (ના) સાત કાંટાની ખાડી.

સાતપટ્ટી (વિ) સાત પડવાળી (શટલી).

સાતપડો (ના) ચામડીના સાત પડ પાકીને થ.

સાતપુડો (ના) એ નામનો પર્વત. અિયું ગોડ.

સાતમ (ના) સપ્તમી, સાતમી તિથિ.

સાતવો (ના) સકુ, સાતું, સેકેલા ધાન્યનો લોટ.

સાતા (ના) આરામ, કરાર, સંતોષ.

સાતિ (ના) અપસાન, અંત.

સાતીનક (ના) સતીનક, વડાણ એક કંઠાળ.

સાતુ (ના) સાતવો, સેકેલા અનાજનો લોટ.

સાત્તિવક (વિ) સત્ત્વશુભવાળું.

સાત્તિવકભાવ (ના) શરીરપર થતી અસરો (રસ-સાથ (ના) સંગાથ, સોખત. [સાસ્રમાં].

સાથરિયો (ના) સાથરી માંડી સામાન વેચનાર.

સાથરી (ના) પયારો. નહીં કિનારે બ્રાહ્મણો-એ કરેલી ખેડક.

સાથરો (ના) ધાસની પધારી. ચોકો.

સાથળ (ના) નંધા, નંવા. [નામણ.

સાથિયો (ના) સ્વરિત્ક, આંગણે પાડવાનું ચિ-સાથી (વિ) સોળાની, જોડિયો, મદદગાર. સા-

સાથી (અ) શા કારણથી? [રથી. હાળી.

સાથીકું (ના) હળ, નાંગર.

સાથે (અ) જોડે, સંખાતે.

સાંદ (ના) શબ્દ, અવાજ. જૂમ, ધાંટો. હોહારો.

સાંદખરજ (ના) સૂરાર તરફથી થયું ધરોદા.

સાંદડી (ના) ચટાઈ, પાટરણું (ધાસ છટિયાનું).

સાંદડો (ના) એ નામનું એક ડાડ.

સાંદર (ના) લહાવો. કાંડ. અભિલાપ.

સાંદર (અ) હાબર, રૂઝ, વિહિન.

સાંદાઇ (ના) સાંદાપણું, સરળ સ્વભાવ.

સાંદું (વિ) લલકાવગરનું. કીકું. સરળ. સૂડ.

સાંધ (ના) સાધુ, સત્યરૂપ.

સાંધક (વિ) સાધનાર, વજનાર. સહાયક.

સાંધન (ના) સાહિત્ય. જેથી સિદ્ધ કરાયતે.

સાંધન ચતુષ્થય (ના) મેક્ષનાં ચાર સાધનો.

૧ વસ્તુચિત્તેક, ૨ વૈરાગ્ય, ૩ શમાદિસંપન્ન

તિ (શમ, દમ, હ્યરતિ, તિતિષા, સમા-

ધાન, અને શ્રદ્ધા) ૪ સુમુક્તવ.

સાંધના (ના) સિદ્ધ કરવાની ક્રિયા. [ખર્શવર્ણ.

સાંધવું (કિ) સિદ્ધ કરવું વડા કરવું. સાધી કે-

સાધારણ (વિ) સામાન્ય, મધ્યમ. સાંવર્ણનિક.

સાધારણધર્મ (ના) ધણાને લાગુ પડે એવો ધર્મ.

પુરખો સ્વભાવ.

સાધિત (વિ) સાધેલું, પાર પાડેલું.

સાધુ (વિ) સાફ દાનતત્ત્વ, પ્રામાણિક, સાફ-

શાહ. શુદ્ધ.

સાધુ (ના) વેશગી, જોગી, જ્ઞાની, ભક્ત.

સાધ્ય (વિ) સાધી શકાય તેવું, શક્ય.

સાધની (ના) સાધુવતિવાળી સ્ત્રી, પતિવ્રતા, દાતી.

સાન (ના) સમજ, ડહાપણ. છટા. અવેજ,

સાંટ મૂકેલું તે. ઇસારત.

સાનક (ના) ઠીકરાની તારક.

સાનન્દાશ્રય (ના) આનન્દસહિત (આશ્રય.

સાની (ના) પીળાયલા તલનો ભૂકો, ખાન

તળતાં ખરેલો ભૂકો.

સાનુકૂળ (વિ) અનુકૂળ, મદદગાર, સહાયક.

સાનુસ્વાર (વિ) અનુસ્વારસહિત (અક્ષર).

સાન્તવન (ના) સાંત કરવાની ક્રિયા. ધારણ, સ-

સાન્દૃષ્ટિક (ના) તાત્કાલિક દ્રશ્ય. [પ્રમાધાન.

સાન્નિધ્ય (ના) સમક્ષ. નજીક, પાસે.

સાપ (ના) સર્પ, બુનંગ, હરગ.

સાપણ (ના) સાપની માદા. [મીઠીની ખોલ.

સાપની કાંચળી (ના) સાપે ઉતારેલી છાંય ચા-

સાપખામણી (ના) એક ભતનો નાનો સર્પ.

સાપેણ (ના) સર્પિણી, સાપણ. સાંપના આ-
કારનું ચિહ્ન.
સાપેણિયું (ના) સાંપનું બચ્ચું, નાનો સર્પ.
સાક (વિ) રવચ્છ, ચોખ્ખું, સપાટ, સરળ. રપ-
સાક (અ) તદ્દન, ખોલકલ. [ઇ. શુદ્ધ.
સાકસુક (અ) સંકાષ્ટ, નસંકા, ચોખવટદર્શક.
સાકી(ના)ભાંગ છણવાનો કે ચલમપર વીટવાનો.
સાપી (અ) વગરવટાચે. [કટકો. પતરાળ.
સાખર (ના) રાખર, એક જનાવર.
સાખરસિંગું (ના) સાખરનું સિંગું.
સાખરી (ના) સાખરની માદા. રાખરની સ્ત્રી.
સાખરી(વિ)રાખર-સંખર-સંખધિ (મંત્ર ૬૦).
સાખલિયો(ના)આછા કુમાસનું નીળીદારખાપડ.
સાપુ (ના) મેલચીકાસ કાઢવાની એક ખનાવટ.
સાપુગોળો (ના) એક ખોરાક. (વિ) લીસું
અને ભરાઈ.
સાપેલો(ના)વરઘોડામાં વાહનપરબેઠેલું છોકરું.
સાપે (ના) ચાર વેદમાંનો એક, એ વેદના વિ-
ભાગ. ચાર હપાયમાંનો એક. રવામી, પ્ર-
ણ (કવિતામાં). સાંપેલાના છેડાનો લોહનો
સામગ્રી (ના) સાહિત્ય, સાધન. [વીટા.
સામકું (વિ) બધું, એકકું.
સામત, સામદ (ના) સામન્ત, ખંડિયોરાળ.
મહાશૂર યોધો.
સામન્ત (ના) સામત. (વિ) પાસેનું.
સામર (ના) એક ઝાડ.
સામથ્યે (ના) બળ, જોર.
સામથ્યવાન (ના) સમર્થ, બળવાન.
સામસામાં (અ) સન્મુખ, નજરોનજર.
સામબિયો (ના) ત્રીકૂળ, ધનસ્થામ.
સામળું (વિ) ક્યાંક, ધાળાસ પડતું રંગનું.
સામાદસકત (ના) માલધણીના ચોપડામાં
પાડી આપવાનું ખાલું. ચિટ્ટી.
સામાન (ના) ચીજવસ્તુ, સાલ.
સામાનસંજ્ઞામ (ના) રાજસ્વીલાં, ચાલેમત્તા.
સામાન્ય (વિ) સાધારણ. સાર્વજનિક.
સામાન્યનામ (ના) ભલિવાચક નામ.
સામાન્યો (ના) વેશ્યા, ગુણકા (રસશાસ્ત્રે).
સામાપાંચમે(ના)ભાદરા શુદ્ધ ૫, કાવિપૂર્વમી.
સામી (ના) રવામી, પતિ.

સામીલ (વિ) મીલાપી, મળતિયું.
સામું (અ) સન્મુખ, નજર આગળ. હટેબહાર.
સામું (વિ) સામેનું, સન્મુખનું. ઉલટું.
સામુદ્રધુની (ના) સમુદ્રને નેડનારી ખાડી.
સામુદ્રિક (ના) હસ્તરેખા નેવાની વિદ્યા.
સામે (અ) બેઅદ્ય, ઉલટાપણુંદર્શક.
સામેરી (ના) એક રાગ.
સામેલ (ના) સામેલ, ધુસરીની કાનખીલી.
સામેયુ (ના) સામે તેડવા જવું તે.
સામેો (ના) એક ખડધાન.
સામેણું (ના) સામેયું, સામું તેડું.
સામેપચાર (ના) સામ હપાય, મધુર ભાષણ.
સામપ્રત(ના)આધુનિક ચાલતા કાગમાં, હમણાં.
સામળ(ના)અખાસહિત શિવ, (નુઓ) મહાદેવ.
સામ્ય (ના) સરખાપણું, મળતાપણું, સારૂર્ય.
સાયસંધ્યા (ના) સાંજના કરવાની સંધ્યા.
સાયક (ના) બાણ. ખડગ.
સાયકાળ (ના) સમીસાંક, સંધ્યાકાળ.
સાયર (ના) આબકારી જગત. સાગર.
સાયુજ્ય (ના) ચારમાંની એક મુક્તિ. એકતો.
સાર (ના) તત્ત્વ. મતલબ. તાત્પર્ય. લાભ.
ખોધ. અર્થ. વેદ.
સાર (વિ) સાર, રૂઠું, મજેનું.
સારંગ (ના) એક રાગણી. સારંગી. હરણ.
હાથી. સિંહ. હંસ. ચાતક. મોર. કોકિલ.
વીણ. ભમરો. ફૂલ. કમળ. રાખ. ધનુષ.
મેઘ, એક વસ્ત્ર. કેરી. ચંદન. કપૂર. સો-
નું. રત્ન. પૃથ્વી. રાત. પ્રકાશ. કામદેવ.
અનેક રંગ.
સારંગપાણિ(ના) સારંગ ધનુષ ધરનાર વિશ્વ.
સારંગી (ના) સારંગ, એક વાલું.
સારડી (ના) વેહ પાડવાનું એભરું.
સારણ(ના)અતિશય ઝરણનો કૂવો. કૂવાની નેહેર.
સારથિ, સારથી (ના) પ્રાડીયાન, રથ દાંડનાર.
સારમંડળ (ના) એક ૩૨ તારનું વાલું.
સારવા (ના) સારી જમીન.
સારવાન (ના) ઠંડ હાંકનારો.
સારવું (ક્રિ) અદ્વાયી ક્રિયા કરવડ. વેહ પાડ-
વો. પહેરવું. મૂકવું. લગાડવું. પાર પાડવું.
સારસ (ના) એક પંખીની જોડી. [ક

સારાવાનાં (ના) શુભ કામો. રૂઠાવાનાં.
 સારાશ (ના) જાત્યેય. ઇન્તેખાળ. સક્ષેપ, ભાષણ.
 સારાસાર (વિ) સાર અને માફ.
 સારિકા (ના) મેના, એક પંખી.
 સારીગમ (ના) સા, રી, ગ, મ, પ, ધ, ની એ
 સાત સ્વર. રાગમાં વપરાતા સ્વર.
 સારીપેડ (અ) તનદુરંત. પુષ્કળ. પૂરતી રીતે.
 સારીવા (ના) ઔષધિ. [કાળજી.
 સાર (અ) વારતે, કાળે, માટે, ચોથોના પ્રત્યય.
 સાર (વિ) પસંદ કરવું, સુંદર. પાકું. સુધું.
 ધટલું. નિર્ભય. કીડ. સાધારણ.
 સાર (અ) કીડ, વાર, હો.
 સાર કરવું (કિ) રોગ કઢાડવો, ભલું કરવું.
 સારોદ્ધાર (ના) હપયોગી સારનો પ્રકાશ.
 સાર્ય (વિ) અર્થ સાથે, ભાષાંતરસહિત.
 સાર્યક, સાર્યક્ય (ના) કૃતાઈ, સ્વરૂપ. પ્રમાણ.
 સાલ (ના) વેડમાં બેસાડવાનો ભાગ. નડતર. વરસ.
 સાલગિરી (ના) વર્ષગાંઠ, જન્મદિવસ. [ધરસાણ.
 સાલમ (ના) એક કંદ.
 સાલમપાક (ના) સાલમ ધગેરે વસાણાનો પાક.
 સાલમમિત્રી (ના) સાક્ષમ.
 સાલવડું (કિ) સાલે સાલ મેલવવાં.
 સાલવાર (અ) વરસ પ્રમાણે, વર્ષવાર.
 સાલવું (કિ) દિલમાં ખુચવું, મનમાં લાગવું.
 સાલસ (વિ) ભટું, સૂધું. શાંત. નિષ્કંપી.
 સાલસાઈ (ના) સાલસપણું, સંલમનેસાઈ.
 સાલિયા (ના) ગાડાની કૂંટરા.
 સાલિયાણું, સાલિયાણું (ના) વર્ષાસન, વરસાણું.
 સાલિયાપાંસલાં (ના) રપાડાંઅવળાં પોષ્ટિયાં.
 સાલિયું (ના) સાલિયાણું, વરસાણું.
 સાલોક્ય (ના) સંલોકતા મુરતિ.
 સાલો (ના) ઘેરાવું લૂગડું, છાંચવ.
 સાવ (વિ) સર્વ, બધું, તદ્દન.
 સાવક (ના) શ્રાવક, કૌનમતાનુયાયી.
 સાવકું (વિ) સાંપત્તિક, આરમાન માના પેટનું.
 સાવચેત, સાવચેત (વિ) જાગૃત, હોશિયાર, સાં.
 સાવચેતી (ના) સાવધાની, હોશિયારી. [વધ.
 સાવજ (ના) વાધ. (વિ) જડબારડ.
 સાવણ (ના) શ્રાવણ માસ.
 સાવણી (ના) સાવરણી, યુગારી, ગાહ.

સાવધ (વિ) હોશિયાર, સાવચેત, જાગૃત.
 સાવધાન (વિ) જાગૃત, જાગૃદાર. અવધાનવાણું.
 સાવધાન (ના) પેકું લક્ષ. તયારી.
 સાવરણી (ના) સંભાળની, યુગારી.
 સાવરણી (ના) મોટી સાવરણી, તેળાઓની નાણી.
 સાવરિયું (ના) સાસર, શશુરગૃહ.
 સાધાંગ (વિ) છાતી, મરતક, દૃષ્ટિ, મન, વ.
 ચેન, હાથ, પગ અને ગોઠણ એ આઠ અંગ.
 સાસ (ના) શ્વસ. જીવ. [સહિત.
 સાસરવાસો (ના) સાસરે જતી છાકરીને આ.
 પેલી ઓળે. સાસરામાં વસવું તે.
 સાસરવેડ, સાસરવેલ (ના) સાસરાનાં સગાં, શ્વ.
 સાસરેયાં (વિ) સાસરા તરફનાં. [શુરપક્ષ.
 સાસર (ના) સાસરાનું ઘર, શશુરગૃહ.
 સાસુ (ના) શ્વશૂર, વહૂ કે વરની મા.
 સાહ (વિ) શાહ, સાધુ, સરાફ.
 સાહજન (ના) વેપારી વર્ગ.
 સાહજનમહાજન (ના) વરધોડામાં મળેલા લોકો.
 સાહજિક (વિ) સાહજ મળે એવું. સ્વાભાવિક.
 સાહસ (ના) આશિયું કામ. જીવના જોખમે
 કરવાનું કાર્ય.
 સાહસિક (ના) સાહસ કરનાર, જોખમ ખેડનાર.
 સાહિત, સાહિત્ય (ના) સાધન, સામગ્રી, સામા.
 સાહી (ના) રશનાઈ. [નિ. દૃષ્ટાંતિક કાવ્ય.
 સાહીળી (ના) સાહેબી, સાહેબપણું, શ્રીમેતાઈ.
 સાહુ (વિ) સાધુ. (ના) તરાફ, દાર.
 સાહુકાર (ના) નાણાવટી, સરાફ.
 સાહુડી (ના) શાહુડી, સાહુડી, એક જનાવર.
 સાહુડી (ના) સારેડી, વિધણી.
 સાહેત (અ) તરતેજ, તત્કાલ. [પ્રલામ.
 સાહેબ (ના) ધણી, રોક. પદ્મીસૂચક હપનામ.
 સાહેબી (ના) સાહીબી, મોહાઈનો લાહાવા.
 સાહેલી (ના) સખી, ખેડનપણી.
 સાહ (ના) સહાય, મદદ.
 સાળ (ના) કંપડા વણવાનું ચંત્ર. ડાંગર.
 સાળવી (ના) વણકર.
 સાળિયું (ના) સાળ, ડાંગર.
 સાળી (ના) સ્થાલિકા, વહની ખેડન.
 સાળું (તા) કસુબો, ઘેરાવું ગીણું વસ્ત્ર.
 સાળો (ના) સ્થાલ, સ્થાલક, વહૂનો ભાઈ.

સિંહ (ના) કેસરી, વનરાજ, મૃગેન્દ્ર, પંચા-
સ્ય, હર્થક્ષ, હરિ, કૌશલ્ય, પુંડરીક, પંચ-
નખ, ચિત્રકાચ, એક રોશિ.
સિંહકદી(ના)સિંહ બેની પીતળી કમ્બરની સ્ત્રી.
સિંહણ (ના) સિંહમી માદા.
સિંહનાદ (ના) ક્વેડા, રણગર્જના.
સિંહપુચ્છી (ના) એક વનસ્પતિ.
સિંહુલક્ષ્મી (ના) લંકા, સીલોન.
સિંહસ્ય (ના) સિંહરાશિનો જૂહસ્પતિ. ગોદા-
સિંહણ (ના) મંદૂર, લોહનો કાટ. [વરી.
સિંહાવલોકન (ના) સિંહની પેઠે પાછળ ની-
હાળવુંતે. કવિતોનો એક પ્રકાર. [ખેઠક.
સિંહાસન (ના) રાજગાદી, સિંહસુખી માયાની
સિંહાસ્ય, સિંહી (ના)વાન્દિતક, અહરો, એ-
સિક્કા (ના) રેતી, પથ્થો. [ક વનસ્પતિ.
સિંહતામય (ના) મૃંકત, રેતીનું રણ.
સિંહદર (ના) એલેક્ઝાંડર ધી એટ બાદશાહ.
સિંહદર (વિ) ક્વેટલમંદ, જયકારી.
સિંહલ(ના)ચેહેરો, સુખ. આપ, પાલીશ[અંચેલ].
સિંહલીગર (ના) સિંહ કરનાર, ચળકાટ આણ-
સિક્કાદાર (વિ) સારા ચેહેરાવાળું. [નાર.
સિક્કાબંધ(વિ)સીલબંધ,મોહોરવાળું,અનામત.
સિક્કેકટાર (ના)રાજની કટારની મોહોરછાપ.
સિક્કો (ના) છાપ, મોહોર, ચેહેરો.
સિંગારા (ના) એક ભતનાં માછલાં.
સિંધાણ (ના) લીટ, નાકનો મળ.
સિંચું (કિ) સિંચેન કરવું. છાટવું. ગોડવડું.
સિચાણો (ના) સ્વેન, બાળ, એક પક્ષી.
સિત (વિ) ધોળું, શ્વેત. બંધાયલું. સંપૂર્ણ.
સિતછત્રા(ના)શતપુષ્પા, મિસિ. એક વનસ્પતિ.
સિતશિવ (ના) રૂંચળ, સિંધાણ.
સિતા (ના) સ્વેતસુરસા, કાતરીનિર્ગુંડી, એ-
ક ઔષધિ.
સિતાબ, સિતાબ (ના) કર્પૂર, કંપૂરું.
સિતાબોળ (ના) પુંડરીક, ધોળું કમળ.
સિતાર (ના) સતાર, એક વાદ્ય.
સિતારો (ના) ગ્રહ, તારો નસીબ.
સિતેર (ના) ડું (સંખ્યા).
સિતોતેર (વિ) ૭૭ (સંખ્યા).
સિંધા (ના) ગોડના ટેકણું લાકડું.

સિંધારણ, સિંધાણું (કિ)જવું, પધારણું, વધાયણું.
સિંધ (વિ) નક્કી, પાર પડેલું. તૈયાર, સામીત.
સિંધ (ના) સિંધિવાળો પુરુષ. [મળ. મન્ન.
સિંધસાધક (ના) શુરશિખ્ય. બે પ્રત્યયી પુરુષો.
સિંધાઈ (ના) સિંધપાણું. સચ્ચાઈ, મોટાઈ.
સિંધાન્ત (ના)રાહાંત, કરાવ, નિશ્ચય. સિંધનિયમ.
સિંધાન્તો (વિ) અમુક સિંધાંત સંસ્માણ સ-
સિંધાર્થ (ના) ધોળા સરસવ. [મળનાર.
સિંધિ (ના) અસાધારણ, સામર્થ્ય. એ આકે
ગણાય છે. ૧ અભિમા, ૨ મહિમા, ૩ ગ-
રિમા, ૪ લધિમા, ૫ પ્રાપ્તિ, ૬ પ્રાકાશ્ય,
૭ ઇશિત્વ, ૮ વશિત્વ.
સિંધ્ય (ના) પુત્ર્ય નક્ષત્ર.
સિનીવાળી (ના) ચંદ્રની કળાસહિત અમાસ.
સિન્દૂર(ના)એક રાતો મિશ્ર પદાર્થ, નાગસંભવ.
સિન્દૂરિયા, સિન્દૂરી (વિ) સિન્દૂરમાણું, સિં-
દૂરના રંગનું.
સિન્ધ (ના) મુંબઈ ઇલાકાનો એક પ્રાંત.
સિન્ધભેરવી (ના) ભેરવી રાગણીનો એક ભેદ.
સિન્ધવ(ના)સૈન્ધવ,સિંધાણણ,એક ખોર. ઘેડો.
સિન્ધુ (ના) સમુદ્ર. સિંધની નદી. એક રાજ.
સિન્ધુડો (ના) સિન્ધુરાગ (ચુદ્ધમાં ગોવાનો).
સિકત (ના)ચુણ. કરામત. તારીફ. તરેહ, છટા.
સિક્કું (વિ) ઢંગલગરનું, અત્રિવેષી.
સિક્કાળહાદૂર (વિ) હિમ્મતવાન, છાતીવાળો.
સિક્કારસ (ના) ભલામણ, ભાણવાણી, યગ.
સિખન્દી(ના)શિરખન્દી. ખંડિયા રાજનું લક્ષકર.
સિર (ના) શિર, માથું. [શાફરેલપાણું.
સિરભેરી (ના)સિક્કાઈ, સાવકારીનું ડોળ, મા-
સિરતાળ (ના) માથાનો મુગટ.
સિરથેય(ના)પાઘડીપર બાંધવાનો જડાવ પટકો.
સિખન્દી (ના)સિખન્દી, ખંડિયા રાજનું લક્ષકર.
સિરસ્તેદાર (ના)શિરસ્તેદાર, વલીવટ લણનાર.
સિરસ્તેદારી (ના)શિરસ્તેદારનું કામ, કારકુની.
સિરસ્તો (ના) શિરસ્તો, રિવાજ, વલીવટ.
સિરા (ના) શિરા, નાકી ધૂમનિ.
સિરી (ના) મીઠાસ, લેહેલત.
સિરોઈ (ના) ચંચુ, લાંબી ડાઁનું પાળી ભર-
સિલક (ના) શેષ, મધાદા. [વાળું, પાવ.
સિલક (વિ) નંધકું, પુરાંત.

સીક (ના) લોહનો સાળયો.
 સીકું (ના) ચિક્ય, દોરીની ઝાળી.
 સીજું (કિ) બકાવું, ચઢવું, રઘાવું. સિદ્ધ થવું.
 સીટી (ના) સીસોટી, પાવો.
 સીડી (ના) નીસરણી.
 સીતા (ના) બનકી, શ્રીરામચંદ્રજીની પત્ની.
 સીતાફળ (ના) અનુચ, એક ફળ.
 સીતાફળી (ના) અનુચડી. સીતાફળનું ઝાડ.
 સીદી, સીધી (ના) હબસી.
 સીધું (ના) આમાત્ર, કાંચા અન્ન વગેરેનું દાન.
 સીધું (વિ) સરખું, સરળ, સપાટ. [સિદ્ધ.
 સીધો (ના) પ્રાચીન ગુજરાતી વ્યાકરણ.
 સીનો (ના) છાતી. ડોળ.
 સીપ (ના) છીપ, શુકિત, મોતીનું કોટવું.
 સીપણી (ના) છીપણી, જળસિંચન.
 સીપણું (કિ) છીપવું, સિંચવું.
 સીપાઈ (ના) ચોક્કાદાર, તરાદાર, ચક્રલેહાર. પટા.
 સીપાઈખીરી (ના) સીપાઈનું કામ. [વાળો.
 સીપાણી (ના) છીપાણી, નાની છીપ.
 સીપાત (ના) શ્રીપાત, સંન્યાસી.
 સીમ (ના) સીમા, હદ, છેડો. પાદરનું ખેતર.
 સીમન્ત (ના) અધરણી.
 સીમન્તની (ના) ઘેણ, અધરણી રાત. સ્ત્રી.
 સીમળો (ના) એક ઝાડ. [મીનની હદ.
 સીમા, સીમાડો (ના) સીમ, ગામને લગતી જ.
 સીયમ (ના) સોયમ, ત્રીજી વર્ગની જમીન.
 સીલસીલાખંદ (અ) હારદોર, એકપણી એક, કંમે.
 સોલેહાર (ના) ઘોડાના ખર્ચસહિત પગારદાર સ.
 સોલોન (ના) સિંહલદ્વીપ, લંકા. [વાર.
 સીવડામણ, સીવડામણી (ના) સીવાઈ.
 સીવણ, સીવણી (ના) સીવવાની રીત, ટાંકા.
 સીવવું (કિ) સોવ દોરાવડે સાંધવું.
 સીવાઈ (ના) સીવડામણ, સીવવાની મજૂરી.
 સીમ (ના) શિષ્ય; ચેતો. સીસું. શીર્ષ, માથું.
 સીસમ (ના) એક ભતનું લાકડું.
 સીસી (ના) ખાસ્કી, શીશી. કાચનું એક પાત્ર.
 સીકું (ના) એક ધાત.
 સીસો (ના) મોટી સીસી, શીસો.
 સીસોટી (ના) એક ઝાડ. ખાવો.
 સીસોળિયું (ના) સાહુડીના અણીદાર નક્કરખીંછાં.

સુ (વિ) જેવું, સરખું, જેમ જેવ વાદલસુ ચ-
 ઠયું પ્રબલ દલ. (બૃહત્કથાસાર).
 સુ (ક) સાડું, ધણું, દુઃખ, અનુમતિ, સમૃદ્ધિ.
 અનાયાસ કૃત્યાદિ અર્થે ક્રિયાને દોરનાર.
 સું (પ્ર) ત્રીજી પાંચમી વિભક્તિનો. જેમ હા-
 થસું પડડું.
 સુંઆળું (ના) સૂતક કાઢવાને માથું મુંડાવવું તે.
 સુંખરાં, સુંખળાં (ના) ખી ઉપરના રોસ/
 સુંધવું (કિ) વાત્ર લેવો, તાકે શ્વાસ ખેંચવો.
 સુંડલી (ના) ટોપલી.
 સુંડલો (ના) ડાકું, ટોપલો. [મેઠક.
 સુંચિયું (ના) દોરી કે ચીવરાંની ઉંઢાણી જેવી
 સુંવાળાં (ના) ખડખડિયું, એક પાતળી સૂકી પૂરી.
 સુંવાળું (વિ) નરમ, પોચું, કુમળું, સુલાઘમ.
 સુંવાળું (ના) જનનાશૌચ, વૃદ્ધિ સૂતક.
 સુંકંદ (ના) કાંઠો, પલાંડું હુંગળી.
 સુંકાન (ના) કેનિપાતક, અરિત્ર. (વંદાણુતુ).
 સુંકાની (ના) કળીધાર, નાવિક, નાખવો.
 સુંકાળ (ના) સકાળ, છત, સોંધવારી.
 સુંકમાર (વિ) સકામળ, નાનુક.
 સુંકૃત (ના) સારાં કામ, પુણ્ય કર્મ.
 સુંકરવાર (ના) શુક્રવાર. લાલ. નંસીખ.
 સુંકો (વિ) ખાલી, નકામો, ખોટો.
 સુખ (ના) અનુદૂળ પદાર્થની પ્રાપ્તિ, પ્રીતિ,
 પ્રમદ, હર્ષ, પ્રમોદ, આમોદ; સંમદ, આ-
 નંદ, આનંદયુ, શાન્ત, આરામ, મોજ
 સુખકાર, સુખકારી (વિ) સુખ કરનાર. [મચા.
 સુખડિયાં (ના) કંદોઈ, હલપાઈ, મીઠાઈ વેચનાર.
 સુખડી (ના) પડવાન, મીઠાઈ. [દસ્તુરી.
 સુખતળી (ના) બેડાનું છૂટું અસ્તર.
 સુખદ, સુખદાઈ, સુખદાયક (વિ) સુખ કરનાર.
 સુખન (ના) રાખદ, બોલ. પ્રેણ, વચન.
 સુખપાત્ર (ના) એક ભતની પાલખી.
 સુખમણી (ના) સુખમ્ના, એક નાકી.
 સુખરૂપ (વિ) ક્ષેપ, કુશળ, આરોગ્ય, સુખી.
 સુખવચ્ચંક (ના) કપોત, સાજખાર.
 સુખવાસી (વિ) સુખમાં પસનાર, સુખી.
 સુખવેલ (ના) એક ભતના ચોખા.
 સુખસન્ધ્યા (ના) ઉત્તમ સન્ધ્યા, પલંગ, સેન.
 સુખસાતા (ના) સુખ. નિરાંત. સંતોષ.

સુખાકારી (વિ) સુખી હાલત, આરોગ્યતા,
સુખિયું, સુખી (વિ) સુખ પામેલું.
સુગન્ધ (ના) ગ્રંથ, નિષ્ણતા એક અવતાર.
સુગન્ધ (ના) સારી વાસ,
સુગન્ધા (ના) રારના, એક ઔષધિ.
સુગન્ધી, સુગન્ધીદાર (વિ) સારી ગંધવાળું.
સુગમ (વિ) જલદી સમજાય તેવું. સહેલું.
સુગરી (ના) એક જાતનું પંખી.
સુધડ (ના) સહ્યતાવાળું, જોખનું. ચતુર.
સુધરતા, સુધરાઈ (ના) સુધરપણું. વિવેક.
સુચરિત્રા (ના) સતી, સાધ્વી, પતીવ્રતા.
સુજન (ના) સચો ધૌણસ, સન્નન.
સુજનતા (ના) ભક્ષાર્થ, સારમાણસાર્થ.
સુજની (ના) રાજ, પાતળી એઠવાની ગોદડી.
સુજન્ય (વિ) જાણીતું, પ્રવીણ. ચતુર.
સુજત (વિ) કુલીન, બહુ, બેચ તુકમનું.
સુજ્ઞ (વિ) સુજ્ઞ, માહિતગાર.
સુજ્ઞાણીસી (વિ) સડતાળીસ, ૪૭ (સંખ્યા).
સુડતાળીસ (ના) સંવત ૧૯૪૭માં પડેલો મોટો દુકળ.
સુડવું (કિ) ઢાળવું, છોડને ચડમાંથી કાપવા.
સુરો (ના) ધાસ હોય તેવી જમીન.
સુણવું (કિ) સાંભવું, શ્રવણ કરવું.
સુત (ના) દીકરો, પુત્ર, આત્મજ, તનય.
સુતરસાળ (ના) સાળિયું, એક જાતની ડાંગર.
સુતએણી (ના) મુષિકપર્ણી, એક ઔષધિ.
સુતળ (ના) ત્રીજું પાતાળ.
સુતા (ના) દીકરી, તનયા, પુત્રી, બેટી.
સુથાડિયો (ના) એક જાતનું જાડું ધાસ.
સુદર્શન (ના) વિજયનું એક આયુધ, ચક્ર. સારો.
સુદામત (અ) સહી સલામત. ક્ષેમ. દિખાવ.
સુદિન (ના) સારો દહાડો.
સુદૃઢ (વિ) ધણે મજબૂત.
સુધરવું (કિ) શુદ્ધ થવું, સાફ થવું. સમરવું.
સુધરાઈ (ના) સુધરેલી સ્થિતિ. સંગ્રામણી.
સુધરાઈખાતું (ના) સ્થુતિસિપાલિત્રી.
સુધર્મા (ના) દેવસભા.
સુધા (ના) અમૃત, દેવજન્ય.
સુધાકર (ના) ચંદ્ર, શશિ, નિશાકર.
સુધારવું (કિ) શુદ્ધ કરવું. સારી હાલતમાં આ-
સુધારસ (ના) અમૃત. [ભૂવું]

સુધારો (ના) શુદ્ધતા. શુદ્ધનિયમ. સારાપણું.
સુધાંશુ (ના) ચંદ્ર, કળાધર, નિશાકર.
સુધી (ના) સદ્બુદ્ધિવાળો, સુધ, પડિત.
સુધાં (અ) સાથે, સહિત.
સુનત, સુનતા (ના) મુસલમાનનો એક સંસ્કાર.
સુન્દર (વિ) શોભિતું, ખૂબસુરત.
સુન્દરી (ના) સુન્દર સ્ત્રી, રૂપવંતી મારી.
સુપર્ણ (ના) ગરુડ, ખગેશ્વર.
સુપાત્ર (વિ) યોગ્ય, લાયક. કુલીન.
સુપુત્ર (ના) સંપૂત, સારો દાકરો.
સુપુરત (ના) સોંપણું. હવાલો.
સુપ્રદાપ (ના) સુવચન, સુભાષિત.
સુખોધ (ના) સદુખોધ. સ્વસ્થ હૃદય.
સુભગ (વિ) લાગ્યશાળી, નસીબદાર.
સુભટ (ના) બેઠ્ઠો. (વિ) સારી વ્યવસ્થા.
સુભાગ્ય (ના) સાફ નસીબ. (વિ) મસીબદાર.
સુભાષિત (ના) સૂક્ત. સુંદર વાણી.
સુમત (ના) કૂંડ, પુષ્પ. ગોધૂમ, ઘઉં.
સુમના (ના) માલતી, જાતિ, જાડ, ચંબેલી.
સુમનોરજ (ના) પરાગ.
સુમાર (ના) આસરો, આટકળ. કેફ. માપ.
સુમેર (ના) મેરુપર્વત, હેમાદ્રી.
સુમ્બ (વિ) દુષણ, મખખીચૂસ.
સુર (ના) દેવ, અમર.
સુરઈ (ના) સીરોઈ, ચંબુ.
સુરખી (ના) રેતાંસ. બલક, તેજ.
સુરંગ (ના) જમીનમાં દારૂ પૂરી કરાડવા તે.
સુરંગી (વિ) શોભિતું, રંગબેરંગી.
સુરજ્યેષ્ઠ (ના) બ્રહ્મા, વિરચિ.
સુરત (ના) સભોગ. સારી મોસમ. એક નગર.
સુરતા (ના) સ્મૃતિ, યાદદાસ [સ્મૃતિ].
સુરધન (ના) પૂર્વજ.
સુરુપતિ (ના) ઉદર, પુરંદર.
સુરલી (ના) કામદેવ, માય.
સુરમો (ના) એક ધાતુ, અંજન.
સુરવાર, સુરવાર (ના) પાણજમો, પાટલન.
સુરવોડ (ના) સ્વર્ગ, દેવસદન.
સુસ (ના) મધ, દારૂ, મહિર.
સુરાંગના (ના) દેવતાની સ્ત્રી. અપ્સરા.
સુરાપાન (ના) મધુપાન, દારૂ પીવો.

સુરીનર (ના) દેવ અને મનુષ્ય. દિવ્ય પુરુષ.
 સુરેષ (વિ) સહ, સુંદર, શોભિતું.
 સુરેષાર (ના) એક જાતનો ખાર.
 સુલટાવડું (કિ) સુલટું કરવું. ચતુ કરવું.
 સુલટું (વિ) ચતુ. જોઈએ તેવું.
 સુલતાની (વિ) રાજકીય, આદર્શાલુ તરફનું.
 સુલભ (વિ) સેહેલથી મળે એવું.
 સુલાખ (ના) ઝીણું કાણું. (વિ) કાણી આંખનું.
 સુલક, સુલખ (ના) સલાહ, સંપ.
 સુવર્ણ (ના) સોનું, કંચન, કનક.
 સુત્રણું (વિ) સારા રંગનું, સારી જાતનું.
 સુવાણ (ના) આરામ. ગમ્મત.
 સુવાસ (ના) સારી ખીમળ, સુગંધ.
 સુવાસિત (વિ) સુગંધવાળું.
 સુવાસિની (ના) એવાતનવાળી, સૌભાગ્યવતી.
 સુશાલ (વિ) સારા સ્વભાવવાળું.
 સુશોભિત (વિ) ધણુ શોભાયમાન.
 સુધુષિ (ના) ધોરનિદ્રા, બેઘની એક હાલત.
 સુધુમ્તા (ના) એક નાકી.
 સુરત (વિ) આજસુ, ધીમું, મંદ.
 સુરતી (ના) આજસ, મંદપણું.
 સુરવર (વિ) મનોહર સ્વરનું.
 સુહાવું (કિ) શોભવું. ગમવું, ઠીક લાગવું.
 સુહર્ષ (વિ) પરમરનેહી.
 સુહર (ના) સૂખડ, ચંદન, શ્રીખણડ.
 સુહર (ના) હકર, ભુંડ, વરાહ.
 સુહલકી (વિ) લાખું અને પાતળું.
 સુહલ્લી (ના) સુહેલાં પદાર્થ.
 સુહલ્લ (ના) સુહેલાં બખમરો.
 સુહલવું (કિ) સુધાય તેમ કરવું, તરફે નાખવું.
 સુહલું, સુહલું (કિ) સૂકું થવું. કરમાવું.
 સૂકું (વિ) શુષ્ક, ભીનાશરહિત.
 સૂકો (ના) પીવાનો તળાકા. [મુદાય.
 સૂકત (ના) સુભાષિત. કેટલાક વેદમંત્રનો સ-
 સૂક્ષ્મ (વિ) અલ્પ, શેઠું. ઝીણું. સુંદર.
 સૂક્ષ્મદર્શક, (વિ) ડીણી ચીન મોટી દેખાડનાર.
 સૂક્ષ્મદર્શી (વિ) બારીક નજરનું.
 સૂક્ષ્મદેહ (ના) એક જાતનો દેહ.
 સૂગ (ના) દંડાળો, ગોકારી.
 સૂગામણું (વિ) સૂગ ચદે નેવું.

સૂગાવું (વિ) દંડાળો ખાવો. નસકોરા ફૂલવાં.
 સૂચક (વિ) સૂચના કરનાર, દર્શક.
 સૂચના (ના) સાન. જાણ, ખબર.
 સૂચવવું (કિ) સૂચના કરવી, જણાવવું.
 સૂચી (વિ) સૂચના કરનાર. (ના) યાદી.
 સૂચ (ના) સાબો, ગમ, સમજ.
 સૂચવું (કિ) જાણવું, ફૂલવું. દેખાવું. ગમ પડવી.
 સૂડ (વિ) સરળ, સિધ્ધું.
 સૂડી (ના) સોપારી વગેરે ભાંગવાનું એવનર.
 સૂડો (ના) એક હલકી જાતનો પોપટ. મોટી
 સૂણવું (કિ) સૂચવું. ઢીમું થવું. [સૂડી.
 સૂત (ના) સૂત્ર, રૂનો દોરો.
 સૂતક (ના) આશૈચ. વેધ. અટકાવ.
 સૂતકી (વિ) સૂતકવાળું.
 સૂતિકા (ના) સૂવાવડી સ્ત્રી.
 સૂતર (ના) સૂત્ર, રૂનો, કાગો દોરો.
 સૂતર (વિ) સેહેલું, સુગમ.
 સૂતરક (વિ) સૂતરનું વણેલું.
 સૂતરકેણી (ના) એક સૂતર જેવા તાંતણાની મી-
 સૂતળવું (કિ) જોડવું, સાંકળવું. [કાઈ.
 સૂતળી (ના) સૂણની પાતળી દોરી.
 સૂતાર (ના) સૂત્રધાર, ગજનર, લાકડાં ઘડનાર.
 સૂતારી (વિ) સૂતારનું.
 સૂત્ર (ના) દોરો, તાંતણો. કળા. ગોઠવણ. નિ-
 ચય. દેહું છતાં ઘણા અર્થવાળું વાક્ય.
 સૂત્રધાર (ના) નાટકમંડળીનો સુખી. સૂતાર.
 સૂધાર (ના) સૂતાર, ગજનર.
 સૂધ (ના) શુદ્ધિ. સંભાળ.
 સૂધી (અ) લગી, પર્યંત, તક હદફૂરક.
 સૂધું (વિ) પાધર, સીધું. બહું.
 સૂનાગર (ના) સોનાગર.
 સૂતાપાણી (ના) સોનાનું પાણી.
 સૂનામકી (ના) સોનામકી, સુવર્ણમંથિકા.
 સૂની (ના) સોની, સુવર્ણકાર.
 સૂનું (ના) સોનું, સુવર્ણ, કંચન.
 સૂનું (વિ) નિર્જન, એકાંત. સૂનકાર.
 સૂનેરી (વિ) સોનેરી, સોનાનું, સોના જેવું.
 સૂપડી (ના) નાનું સૂપડું.
 સૂપડું (ના) સૂપ, અનાજ ઝાડવાનું રાય.
 સુખેદાર (ના) સીપાઇનો એક દરજી.

સુખેદારી (ના) સુખેદારનો દરજ્જો.
) પગથાણું પગથાણોના હાકેમ.
) સુરમ, સુપાણ, સુલુસ. મુણ.
 (વિ) મુણ. મુનશીર. ઉત્તર.
) ગાયનનો સ્વર, અવાજ, નાદ. સૂર્ય.
 ના) સૂર્ય. (ભુએ) ભાસ્કર.
) સૂરજમુખી (ના) એક ફૂલ.
) ખી (વિ) સૂરજના ચિત્રવાળું.
) શી (વિ) સૂર્યશી. (કની).
 (ના) એક કદ.
 (ના) એહેરો, સિંકલ.
) સ (ના) એક અથવા હિંદી ભક્ત કવિરાજ.
) ક (ના) ગાયનનો એક તાલ.
) વટ (ના) સૂર હલાડવાની તરેહ. સ્વર
 લેખવાની છતા.
) ના) સૂરજ. (ભુએ) ભાસ્કર. [પથર.
) કત (ના) સૂરજનાં કિરણથી સળગે એવો
) કણ (ના) સૂરજનો ઉપરાગ. સૂર્ય અને
 પૃથ્વી વચ્ચે ચંદ્રનું આવવું.
) પટ (ના) સૂરજનો તડકો ખવડાવવો તે.
) મળ (ના) સૂર્ય તથા તેની આસપાસના
 પ્રહો. સૂર્યનો ઘેરાવો.
) સૂર્યસ્ત (ના) સૂરજનું આથગવું.
) સૂર્યોદય (ના) સૂરજનું ઉગવું.
) સ્વર (ના) શ્રેષ્ઠ, ભૂડ, હુકર.
) સ્વા (ના) એક વનસ્પતિનાં ખી.
) સ્વાવડ (ના) પ્રસવ પછીની જાણનારીત્રી ૪૦
 દિવસની ક્રિયતિ.
) સ્વાવડી (ના) પ્રસૂતા, સ્વાવડવાળી સ્ત્રી.
) સ્વાવડો (ના) સસનો અવાજ.
) સ્વાવાડ, સ્વાવાળ (ના) એક મગર.
) સ્વવું (કિ) ઉપમા કરવું, ખનાવવું.
) સ્વ (વિ) પેદા કરવું. સુષિસંખડી.
) સ્વિ (ના) જગત, વિશ્વ. દુનિયા.
) સ્વિક્રમ (ના) જગત્પ્રહાર કરતી ફેરફાર.
) સ્વિન્ય (વિ) કુદરતી સમન્વિત.
) સ્વિસાદ્ય (ના) દુનિયાનો શોભા.
) સો (ના) સહનશક્તિ. દેવ, મહાવરો.
) સો (વિ) સો. સંત, ૧૦૦ (સંખ્યા).
) સોહો (ના) સંતક, સોનો સમુદાય.

સેતક (વિ) સોએક, પુષ્કળ.
) સેલો (ના) સળકું, દોટા ઉપાડવાનું ઓળર.
) સેતી, સેથી (ના) પટિયાં, નીમાળનાં લેહેરિયાં.
) સેતો, સેથો (ના) માથાની વચોવચની સેતી.
) સેક (ના) ઉપ્સૂતા, ગરમી. [સીમંત.
) સેકો (ના) સરગવો. એક ઝાડ.
) સેચન (ના) સિંચન, પાણી છીપવું તે.
) સેજ (ના) સથા. રૂદન. સેરન.
) સેનર (ના) વરાળ. અંદો.
) સેનરત (અ) સુગમ, સહજ.
) સેનિયું (ના) વગર કોરનું ધોતર.
) સેટી (ના) સેરડી, ઉસ.
) સેટો (ના) સેરડો, પગથી. ખેતરનો છેડો.
) સેણ (ના) સણ. સન્ન.
) સેણિયું (ના) સણનું કપડું.
) સેતું (ના) પૂલ. પાળ.
) સેન (ના) સૈન્ય, ફોજ. સાન.
) સેના (ના) લશ્કર, દલ.
) સેનાપાસજેલ (ના) ગાયકવાડનો ખેતાળ.
) સેનાપતિ (ના) લશ્કરનો ઉપરી, સરદાર.
) સેનો (ના) એક સૂતરકાપડ.
) સેપ, સેખ (ના) એક ફળ.
) સેર (ના) શેર, મણનો ૪૦મો ભાગ. લટ, ધાર.
) સેર (વિ) બળિયો.
) સેરડી (ના) સેટી, ઉસ, એક ગળ્યો સાંડો.
) સેરડો (ના) પગથી. ખેતરનો રસ્તો. ગળામાં
 થતી જોરાકની તીવ્ર અસર.
) સેરમાઈ (ના) તુમડી, એક ભતની માછલી.
) સેરવડું (કિ) સરકાવવું; ખસેડવું.
) સેરવો (ના) જોરનો હાજો.
) સેરિયું, સેરિયો (ના) સેરનું માપ.
) સેરી (ના) સાંકડી ગલી, કળિયું, પોળ.
) સેરીલેખાન (ના) એક ભતનો ચુંદર.
) સેલ (ના) શિલા. નહાના ધોવાનો પથાર.
) સેલડી (ના) સેરડી. [ચિલાણી.
) સેલારસ (ના) શિલારસ, એક ઔષધિ.
) સેલારી, સેલારાડી (ના) સેરિયું એક વસ્ત્ર.
) સેલી (ના) પોળ, હેલી.
) સેલું (ના) કમળી કોર પાલવનો ઉપરણો. [રૂડ.
) સેલો (ના) દોરને દોહનાં પ્રાણ્ય પગે બાંધવાનું દો.

સેવ (ના) સેવા. સેવૈ, એક ખોરાક.
 સેવઈ (ના) સેવૈ, એક તારનીપેઠે વણી કરેલો.
 સેવક (ના) ચાકર, નોકર, દાસ. ખોરાક.
 સેવતી (ના) એક ફૂલગાંડ.
 સેવન (ના) ચાકરી, સેવા. સંભાળ. હુંફ.
 સેવના (ના) ખતથી સેવા કરવી તે.
 સેવવું (કિ) સેવા કરવી. હુંફ આપવી.
 સેવા (ના) ચાકરી, દાસત્વ. સેવન. ભક્તિ.
 સેવૈ (ના) સેવ, એક તાર વણી કરેલો ખોરાક.
 સેવૈયો (ના) એક ભતની ખાવાની સેવ.
 સેવ્ય (વિ) સેવા કરવા યોગ્ય.
 સેસ (ના) પોસ, ખોખો.
 સેહ (ના) શહ, શેષ, અટકાવ. અંતરું તે.
 સેહેજ (અ) સહજ, ઘણી જરૂર ન હતા.
 સેહેનશાહ (ના) મોટા બાદશાહ.
 સેહેલ, સેહેલગા, (ના) મોજામજા, હરવું કરવું તે.
 સેહેલું (વિ) સુલભ, સહજ થાય તેવું.
 સેહેલું (કિ) સહન કરવું.
 સૈ (ના) સાખી, બેહેનપણી. દરેલ.
 સૈ (ના) સિંહ, કેસરી, મુગેંદ્ર.
 સૈકો (ના) સદી, સોવર્ણનો કાળ.
 સૈનિક (ના) સેનાનો નાયક.
 સૈન્ય (ના) લશ્કર, ફોજ.
 સૈન્ધવ (ના) સિંધાણુ, એક જ્ઞાતિ. ઘોડો.
 સૈયડ (ના) શીતળા, કાકાબળિયા.
 સૈયર (ના) સાખી, બેહેનપણી.
 સૈયાર (ના) મજિયાર, બાગિયાપણું.
 સૈ (વિ) શત, ૧૦૦ (સંખ્યા).
 સૌં (ના) નેશ. નવું રૂપ.
 સૌંધવારી (ના) છત, સુકળ.
 સૌંધું (વિ) સસ્તું, થોડી કીમતનું.
 સૌંદરું (કિ) હોદરું, સધાવડું, જવું.
 સૌંતાળવું (કિ) સાંતાળવું (સાચું).
 સૌંધા (ના) એક મુગધી પદાર્થ.
 સૌંપણુ (ના) સૌંધું તે, સાલવણુ.
 સૌંપવું (કિ) જાળવવું. બલામણુ કરવી.
 સૌંહ (ના) શુદ્ધિ, લાભ, ફેશ. બિબર.
 સૌંધ (ના) સૌંધિ, દરજ, સૌંધ, સૌંધવાણું.
 સૌંધયાણી (ના) સૌંધાણી, સાવિકા, દાયાણી.
 સૌંધયો (ના) મોટી સૌંધ. દાંધ.

સૌંક (ના) સપત્ની, સોઠલડી. (કવિતામાં).
 સૌંક (વિ) સૌંક, ૧૦૦ ના મુમારું.
 સૌંકડી, સૌંકડું (ના) સૌંકડું-જોપતની રમ-
 તના રંગિત રમકડું.
 સૌંગડી, સૌંગડું (ના) ચંપટો, ગોળ ભેભા ધાટ.
 સૌંગન, સૌંગન (ના) સમ, કસમ, શપથ.
 સૌંગાત (ના) કીમતી ચીજ. નજરણું.
 સૌંગો (ના) સૂઝ, ચામડી ફૂલવી તે.
 સૌંગી (ના) નેતર, ખરૂંની પાતળી ડાળી, છડી.
 સૌંટિડુપટ્ટે (અ) છડીછાંટ, કંઈપણુ સામાનવિના.
 સૌંટો (ના) ભડી સોટી. સાકરી. દંડુકો.
 સૌંડ (ના) પાસું. માથું વંદાય એવું બોદણુ.
 સૌંડત (ના) સૌંરતી, લોટરી (અંગ્રેજી).
 સૌંડવણુ (ના) બોદણુ અસ્તર.
 સૌંડયું (ના) સૌંડ. સૌંધે પેહેરેલો વસ્ત્રનો ધુલ-
 સૌંડિયો (ના) સૌંડિયું. સૌંડ. તો હોડો.
 સૌંડે (અ) પાસે, કને.
 સૌંણુ (ના) ફાયર, ખીલી.
 સૌંણ (અ) સહિત, તાથે, સુદાં.
 સૌંદાધ (ના) સૌંદાધણું, હુચ્ચાધ.
 સૌંદાગર (ના) વેપારી, કીમતી માલનો ધંધો.
 સૌંદાગિરી (ના) સૌંદાગરનો ધંધો. કિનારા.
 સૌંદું (વિ) હુચ્ચું, હરામી. ખંધું.
 સૌંદો (ના) સામાન. સાંકું, વેપાર.
 સૌંનાંપણી (ના) સૌંનું બોલેલું પાણી.
 સૌંનાગેર (ના) એક ભતનો ગેર.
 સૌંનામકી (ના) સુવર્ણમેક્ષિકા, સૂનામખી.
 સૌંની (ના) સુવર્ણકર, સૌંન. રૂપાના ઘાટ ઘડનાર.
 સૌંનું (ના) સુવર્ણ, કંચન, હેમ. સૌંનાતમ ધાતુ.
 સૌંનેરી (ના) સૌંના જેવા પીળા રંગનું. સૌંનાનું.
 સૌંનેયો (ના) સૌંનાનો ટિકમો.
 સૌંપાન (ના) પગથિયું. પાંચરી.
 સૌંપારી (ના) એક ઝાડ તથા ફળ. ફોફળ.
 સૌંખત (ના) સાચ, સંગત, સહવાસ.
 સૌંખતા (ના) સાખી, દોસ્તદાર, સોડિયો.
 સૌંખ (ના) ગણપતિનાં ગીત.
 સૌંભાગ (ના) સૌંભાગ્ય, એવાતન. લાંકડું.
 સૌંભાગવડું (ના) બાર સાખેની ઉપરનું આહું.
 સૌંભાગવતી, સૌંભાગવન્તી (ના) સૌંભાગ્યવતી,
 સૌંમ (ના) ચંદ્ર, એકવાર. એક વર્ષ. સંધ્યા.

ମିଳିତ = ମି. ୨୫. ୨ - ୨୦୦୦. ୯୧ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

... ୨୦୦୦ ଓ ୫୫ ୧ ୨୫୫୫ ୦୦

સોમ (વિ) સોમ્ય. શીતળ, સાંત.
 સોમયાગ (ના) એક વૈદિક યજ્ઞ.
 સોમવ, સોમળ (નર) એક ધાતુ. ત્રિષ.
 સોમવતી (વિ) સોમવ્રત, સોમવારી.
 સોમવલ્લી (ના) એક વેલી.
 સોય (ના) સૂચિ, સોઈ, સીવવાનું એક ઓ-
 સોય (સ) તે (કવિતામાં). [નર.
 સોયેણી (ના) એ નામની રાગણી.
 સોયમ (વિ) ત્રીજા વર્ગની, બીજી.
 સોયલું (વિ) સેહેલું સરળ.
 સોયાણી (ના) સૂયાણી, દાઈ.
 સોયો (નર) સોયેઈ, મોટી સોય.
 સોરગી (ના) એક વનસ્પતિ.
 સોરક (ના) એક રાગણી. સોરાષ્ટ્ર દેશ.
 સોરડો (ના) કવિતાનું એક વૃત્ત, ઉલટો દોહરો.
 સોગતી (ના) લોટરી, [અથેચ].
 સોરમ (ત્રી) ગંધ, વાસ. મુગંધ, ખુશબો.
 સોસ્તવું (કિ) ગમવું; ચહેત પડવું.
 સોરવું (કિ) દાંતે ખેચાને ખાવું. છાલવું.
 સોરાવટ (ના) સુરાવટ, સ્વરની તરેહ.
 સોરાવું (કિ) છોલાવું, ઉઠેડાવું.
 સોવસા (અ) નક્કી હોય તેવું.
 સોવાસેણ (ના) મુવાસિની, એવાંતી.
 સોવું (કિ) દાણા સૂપડે ડાળવવા.
 સોસ (ના) સોપ. તરસ.
 સોસવાટ, સોસવાળ (ના) મગર.
 સોસવાવું (કિ) સૂકાવું, ચિંતાથી દુઃખણું પડવું.
 સોસવું (કિ) ચૂસવું સૂકું કરવું. સંખવું.
 સોહમ (ના) એક ધ્વનિ. "તે હું હું" એવા.
 સોહાગ (ના) મુલાગ્ય. [સિદ્ધાંત.
 સોહામણું (નિ) શેરમણું, શોભાયમાન.
 સોહાવું (કિ) શેરવું, સાદું દેખાવું.
 સોહેણી (ના) એક રાગણી.
 સોહેલું (કિ) સેહેલું, સહજ ખર્ચ તેવું.
 સોહોવું (કિ) શોભવું, સુંદર દેખાવું.
 સોળ (વિ) વોરડા, ૧૬ (સંખ્યા), કળા, શણ-
 ગાર, મંદિર, સોકડી; શ્રાદ્ધ, દસની કન્યા,
 માસીસા, ઉપચાર, શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યના
 પ્રકીર્ણ એક, ઇત્યાદિ ૧૬ ગણાય છે.
 સોળા (ના) સળ, કાપો, લીસોટા. (મારનો).

સોણું (ના) અસ્પર્શમાં પહેરવાનું વસ્ત્ર.
 સોળેયો (ના) ૧૬ હાથનો સાકટો.
 સૌં (વિ) સર્વ, સકલ, બધાં, સર્વ.
 સૌખ્ય (ના) સુખ (જુઓ).
 સૌદામિની (ના) વીરજી.
 સૌન્દર્ય (ના) શોભા, ખુબસુરતી. લાલિત્ય.
 સૌભાગ્ય (ના) સોભાંગ, સાદું નસીબ.
 સૌમ્ય (વિ) શાંત. ભલું, સાલસ.
 સૌરાષ્ટ્ર (ના) સૌરાષ્ટ્ર દેશ.
 સૌરાષ્ટ્રકં (ના) હળાહળ એર.
 સ્કંદ (ના) કાર્તિકસ્વામી.
 સ્કંધ(ના)ખલો, ખાંધ પ્રકરણ, ભાગ. શાખા.
 સ્તન (ના) ધાઈ. આંચળ.
 સ્તનપાન (ના) ધાવણ; ધાવવાની ક્રિયા.
 સ્તબ્ધ (વિ) સ્થિર, અડગ, અચળ.
 સ્તમ્ભ (ના) ચાંબલો.
 સ્તમ્ભન(ના)અટકાવ. એક વશીકરણનો પ્રયોગ.
 સ્તવન (ના) સ્તુતિપાઠ, સ્તોત્ર.
 સ્તવલું (કિ) વખાણ કરવાં, ગુણગાવા.
 સ્તુતિ (ના) તારીફ, વખાણ.
 સ્તુતિપાત્ર (વિ) સ્તુત્ય, વખાણવાલાયક.
 સ્તોત્ર(ના)સ્તુતિપાઠ, વખાણનો લેખ. [માદર.
 સ્ત્રી (ના) નારી. (જુઓ) ભૈરી તથા રામા શબ્દ).
 સ્ત્રીચરિત્ર (ના) સ્ત્રીનાં યુક્તિપ્રયુક્તિવર્ણનાં
 આચરણ. [હું છંત્યાદિ).
 સ્ત્રીધન (ના) સ્ત્રીનીજ માલકીતું ધન, (પ-
 સ્ત્રીલિંગ(ના)નારીજાતિ? સ્ત્રીજાતિવાચક શબ્દો.
 સ્ત્રીહત્યા (ના) નારી મારી નાખવાનું પાપ.
 સ્થ (પ્ર) સ્થિતિ કરનાર, રહેનાર, યોજનાર.
 અર્થ. જેમ-ગર્ભસ્થ.
 સ્થલ, સ્થળ (ના) જગ્યા, ઠેકાણું.
 સ્થળાન્તર (ના) બીજું ઠેકાણું. [શિન્.
 સ્થાણું (ના) ચાંબલો. બિલું ઝાડ. એક અક્ષ.
 સ્થાણું (વિ) સ્થાપ્ત, આગમ, અચર.
 સ્થાન(ના)ઠેકાણું, જગ્યા. અધિકાર.અવસર. પદ.
 સ્થાપક(વિ)સ્થાપનાર, બેસાડનાર, સાબીત કરનાર.
 સ્થાપન, સ્થાપના (ના) મંડન. બેસાડવું, તે.
 સ્થાયી (વિ) સ્થિર રહેનાર. દુર્ભેશનું.
 સ્થાયીભાવ (ના) રસને દુષ્ખંભવનારો તથા
 સંપૂર્ણ કાવ્યમાં અસર દેરનારો મનોભાવ.

સ્થાવર (વિ)અચળ, અડગ, સ્થિર. [અસ્થિતત્વ.
 સ્થિતિ. (ના)હાલત. સ્થિરતા. સુકામ. દરજ્જા.
 સ્થિતિસ્થાપક (વિ) પોતાની મેળે મૂળ સ્થિ-
 તિ ધરનાર. (નેતર, રખર જેવું).
 સ્થિર (વિ)અચળ. કાયમ.કરેલ, શાંત. નિત્યનું.
 સ્થિરતા (ના) કરેલી હાલત, શાંતિ.
 સ્થૂલ, સ્થૂળ (વિ) મોટું. જડું.
 સ્થૂળદેહ (ના) દેખીતું શરીર, કાયા.
 સ્નાન (ના) નહાણું તે કાણ.
 સ્નાન(ના)માસના તંતુ, વરનસા, બારીક શિરા.
 સ્નેહ (ના) પ્રીતિ, પ્રેમ. તેજ. ચીકાસ. વળગણ.
 સ્નેહાકર્ષણ (ના) પરસ્પરનું આકર્ષણ.
 સ્નેહાળ (વિ) સ્નેહથી ભરેલું.
 સ્નેહી (ના) મિત્ર, દોસ્ત. સન્નને.
 સ્પર્ધા (ના) સરસાર્થ, ચડસાચડસી.
 સ્પર્શ (ના) અડકવાનું જ્ઞાન તથા ક્રિયા લેશ.
 સ્પર્શવ્યંજન (ના) કં થી મ સૂધીના વ્યંજનો.
 સ્પર્શસ્પર્શ (ના) અડકાઅડકી. શરીરસ્પર્શ.
 સ્પર્શન્દ્રિય (ના) ત્વક, ચામડી.
 સ્પષ્ટ (વિ) સાફ, સરળ. સાચું. બેધટક.
 સ્પષ્ટવક્તા (વિ) સફાઇથી બોલનાર.
 સ્પષ્ટીકરણ (ના) ખુલાસો.
 સ્પૃહા (ના) ઇચ્છા. તૃષ્ણા. ગરજ, પરવા.
 સ્ફટિક (ના) એક ચળકતો પથ્થર એક મણી.
 સ્ફુટ (વિ) પરચુરણ છૂટક. ખીલેલું. તુટી પડેલું.
 સ્ફુરણ (ના) અંકુર ફૂટવો તે. ઓચિંતું સ્મરણ.
 સ્મરણ (ના) સ્મૃતિ, યાદદારત. સંભારણું, યા-
 સ્મરણી (ના) સ્મરણી, માળા. [દંતીરી.
 સ્મરણીય (વિ) સ્મરણ કરવા લાયક.
 સ્મરણું (દિ) યાદ કરણું, સંભારણું.
 સ્મશાન (ના) શ્મશાન, મસાણું, પ્રેતસંસ્કાર
 સ્માર્ત (ના) સ્મૃતિ પ્રમાણે વર્તનાર. [સ્થળ.
 સ્મિત (ના) હસણું તે. (વિ) મલકાણું. ખીલેલું.
 સ્મૃતિ (ના) સ્મરણ, 'પર્મશાસ.
 સ્થન્ન (ના) રમ, વેહેલ. એક ચારક.
 સ્થાન (ના) ગળું તે. પાત.
 સ્થેટ (ના) પથ્થરપાટી (અંગ્રેજી).
 સ્થ (સ) પોતાનું, પોતાકું, નિજ.
 સ્થાય (વિ) પોતાનું. 'પોતાકું.
 સ્થાયી (ના) પોતાની પશ્ચિયત સ્ત્રી.

સ્વચ્છ (વિ) ચોખ્ખું, સાફ, નિર્મલ.
 સ્વચ્છતા (ના) ચોખ્ખાઈ, સાફ.
 સ્વચ્છંદ (ના) પોતાની ઇચ્છા, અથવા કદપનો.
 સ્વચ્છંદી(વિ)મરજીમુજબ વર્તનાર, માયાકરેલ.
 સ્વર્ગન (ના) પોતાનું 'સંબંધી. સજી. સ્નેહી.
 સ્વન્નતિ (વિ) પોતાની નાર્તનતનું.
 સ્વતઃ (અ) પોતાની મેળે, જાતે, છુદ.
 સ્વતઃસિદ્ધ (વિ) પોતાની મેળે બનેલું.
 સ્વતંત્ર (વિ) નિરંકુશિત. નિરૂપહી. છુદું. છૂટું.
 સ્વતંત્રતા (ના) છૂટ. છૂટેછત વર્તન.
 સ્વદેશ (ના) જન્મભૂમિ. પોતાનો મુલક.
 સ્વદેશાભિમાન(ના)પોતાના મુલકનું અભિમાન.
 સ્વદેશી (વિ) પોતાના દેશનું. ગામડી.
 સ્વધર્મ (ના) કુળધર્મ. સ્વાભાવિક ધર્મ.
 સ્વપ્ન (ના) સોણું, જીવમાં થતા વિચાર.
 સ્વપ્નવત્ (વિ) સ્વપ્ન જેવું, ઓટું, મિથ્યા.
 સ્વપ્નસૃષ્ટિ (ના) સ્વપ્નમાં કરેલી કલ્પિત રચના.
 સ્વપ્નવાસ્થા (ના) સ્વપ્નવાળી સ્થિતિ.
 સ્વપ્રકાર (વિ) પોતાના પ્રકાશથીજ ચળ-
 કતું. આત્મજ્ઞાની.
 સ્વભાવ (ના) પ્રકૃતિ. ખાસગુણ. મૂળવૃત્તિ.
 સ્વભાષા (ના)જન્મભાષા, ધરમાં બોલાતી બોલી.
 સ્વયં (અ) પોતાની મેળે, નિજેચ્છાથી.
 સ્વયંપાક(ના)પોતે કરેલી રસોઈ.રાંધેલો ખોરાક.
 સ્વયંભૂ (ના) પોતાની મેળે ઉત્પન્ન, થનાર.
 સ્વભા. વિષય. મહેશ.
 સ્વંભૂ (વિ) સ્વતઃસિદ્ધ, પોતે બનેલું.
 સ્વયંપર(ના)કન્યાએ પોતે વર શોધી પરણેલું તે.
 સ્વયંવહ (વિ) પોતાની મેળે યાવડું.
 સ્વર્ (ના) સર્વ.
 સ્વર્ (ના) અવાજ, સાદ, સુ... પોતાની મેળે
 ઉચ્ચારતા અક્ષરો. અ.સ.
 સ્વરાન્ય(ના)પોતાનું રાન્ય. પ્રન્તસત્કાર રાન્ય.
 સ્વરિત (ના) સ્વરનો એક પ્રકાર. 'સમાન ઉ-
 સ્વરૂપ (ના) રૂપ લક્ષણ. [ચારનો સ્વર.
 સ્વરોદય (ના) આસ સંબંધી વિદ્યા.
 સ્વર્ગ (ના) સુરસદન, દે.લોક.
 સ્વર્ગગા(ના)આકાશમાં દેખાતી જીણ તારાની
 સ્વર્ગપાસ (ના)સ્વર્ગમાં દેહેકાણું માત. કીટી.
 સ્વર્ગવાસી (વિ) સ્વર્ગમાં વસનાર. મધુમ.

હજરો (ના) હજર, રોજો, મીનારો.
 હજ્જ, હજ્જર (અ) અધાપિ, હમણાલગી. સમદા.
 હજ્જર (ના) સાહેબ.
 હજ્જરિયો, હજ્જરી (ના) પાસે રહેનારો નોકર.
 હજ્જીકા (ના) ભારંગ, એક વનઔપધિ.
 હઝમટ (ના) નુકસાનની દલગીરી.
 હઠ (ના) હઠ, તકરાર, મમત.
 હઠયોગ (ના) યોગનો એક પ્રકાર.
 હઠયોગી (ના) હઠયોગ સાધનાર સાધુ.
 હઠવું (કિ) પાછાં પગલાં ભરવાં. હારવું.
 હઠાવવું (કિ) ખસેડવું, આધું કરવું.
 હઠીલાઈ (ના) હઠ, હઠ, ભાંગગડ.
 હઠીલું (વિ) હઠી, મમતી, ફરાગહી.
 હઠેઠ (ના) આગ્રહ. બળાકાર. કાલાવાલા.
 હઝમવા (ના) હઝમાયું. દાંતિયાં ચીરિયાં કરવાં તે.
 હઝમાયું, હઝમાયું (વિ) હઝમવા લાગેલું.
 હઝમાયું, હઝમું (ના) હઝમવા, દાંતિયાં ચી-
 રિયાંનો રોગ. વિષારની બંધી.
 હઝતાલ, હઝતાળ (ના) બનર બંધ કરવો તે.
 હઝપ (ના) આલ(સાન)માં મૂકેલી ચીજ.
 હઝપચી (ના) નીચલા હોઠની હેઠલો ભાગ.
 હઝફે (ના) ઈસ્કોતરિયો. દાદી, યુથરી.
 હઝબરવું (કિ) ગૂભરાવું, નિરાશ થવું.
 હઝબેરી (ના) હઝરૂપી બંધનની ખેડી. હઝ.
 હઝસાંહળ, હઝસાંહળી (ના) એક પગનું ધરેલું.
 હઝસેલવું (કિ) ધક્કો મારવો, ઠેલવું. એક વેલો.
 હઝસેલો (ના) ધક્કો, આચકો.
 હઝહઝ (અ) કૂતરા હાંકતાં ખોલાતો હચ્ચાર.
 હઝહઝવું (વિ) ઘણુંજ, ચુંસ્ત, તદન.
 હઝાકો (ના) ભડાકોનો પરચો.
 હઝિયો (ના) ગળાની ધાંતી.
 હઝી (ના) ગળકી, દોડ.
 હઝી (વિ) ચઢી, રાખ (સંખ્યા)
 હઝે (અ) હઝહઝ.
 હઝાં (ના) હઝડાં, એક ડળ. (ત્રિફળામાંનું.)
 હઝવું (કિ) મારહું, નાશ કરવો.
 હઝહઝવું (કિ) ઘોડાનું બોલવું.
 હઝિયું (ના) ગાડાની પાટીનું લાકડું.
 હઝ (અ) હાંકતાં, મારતાં કે ઉગામતાં કે-
 રાતો હચ્ચાર.

હઝી (વિ) હઝેલું, મરિયું. સીખ
 હઝ દેવ, હઝ ભાગ્ય (વિ) અભાગિયું, કમન
 હઝ (કિ) "હો" યાતુના ભૂતદળનું રૂપ.
 હઝ્યા (ના) ધાંત, પ્રણવાણ. એમાં પ મોઈ
 ગણાય છે (આત્મહત્યા, સ્ત્રીહત્યા, બાળ
 હત્યા, જોહત્યા, વ્રજહત્યા).
 હઝ્યારો (વિ) ધાતકી, ખૂની.
 હઝરોટ (ના) હાથનું એક ધરેલું.
 હઝિયાર (ના) કંઈક આપાર.
 હઝિયારબંદ (વિ) હઝિયાર બાંધેલું.
 હઝેરી (ના) હસ્તતલ, કંતલ, હાથેળી.
 હઝોરી (ના) હસ્ત લાધતું, હાથની આવડત
 હઝોરી (ના) નાનો હઝોરો.
 હઝોરો (ના) ઉપરથી ઠોકવાનું ઓનર.
 હઝ (ના) છેડો, આખર, અવધિ. સીમા.
 હઝ (અ) પરાકાષ્ઠા, ધણુંજ. બહુ થવું.
 હઝનકન (ના) હાના, આનાકાની.
 હઝુવડી (ના) હઝપચી, યુથરી, દાદી.
 હઝતા (ના) હઝનાર, મારો. વિચરો.
 હઝતો, હઝતો (ના) કિસ્ત, ખાંડું, ઠરવેલો.
 હઝરી (ના) સીધી, આખિસિનિયાનો રહીશ.
 હઝુસ (ના) હાકુસ, એક ભતનો આંખો.
 હઝક (ના) હેબક, આથિતો ધાંકે.
 હઝુકવું (કિ) ભયથી ચોંકવું. અપકવું.
 હઝચી (ના) એક ભતની ગરખી.
 હઝભા, હઝભે (અ) અધુના, અહુણા, હાલમાં.
 હઝામખાનું (ના) નહાણધર, નહાવાની જગા.
 હઝામખતો (ના) ખાણી દાંડે.
 હઝામીસેલાં (ના) એક તરેહનાં રેંગાં, ઉપરણાં.
 હઝાલ (ના) પાલખી વગેરે ઉપર ભરતું મજ્જર.
 હઝાલી (ના) મજ્જરી.
 હઝિયાણી (ના) દોલત. મંત્રી. વાંસળી.
 હઝી (ના) ન. મીનગિરી, હામી.
 હઝોદાર (ના) હઝી ભરનાર, ભૂમીન.
 હઝીર (ના) કલ્યાણ રાગનો એક ભેદ.
 હઝેલ (ના) ગંબ, દહાડા, ખપટો, ચપરાસ.
 હઝેશ (અ) હઝેશ, નિત્ય, સદા.
 હઝેશગી (ના) સનાતન. હઝેશ કોળાયલું.
 હઝેશાં, હઝેશાં (અ) હઝેશ, સદા નિરંતર.
 હઝ (ના) અમ, ઘોરો, તુરંગ.

હયાત (વિ) હયત, વિદ્યમાન.
 હયાતિ (ના) હંદની, જુનહર, આવરદા.
 હર (વિ) હરનાર (અ) હરેક, દરેક, પ્રત્યેક.
 હર (ના) ચિવ, (નુઓ) મહાદેવ.
 હરત (ના) અહ્યલુ, નહનર. વાંધો.
 હરકાઈ (વિ) કાઈપણ જોક, ગમે તે.
 હરપુ (ના) હર્ષ, ખુશાલી, આનંદ.
 હરખવા (ના) હર્ષનાં થેલછા.
 હરખતુ, હરખાતુ (કિ) હર્ષખામવો, ખુશ થવું.
 હરગીત, હરગીત્સંથા કહી, કાઈ દહાડો પછી.
 હર ધડી (અ) ધડિયે ધડિયે, વારે વારે.
 હરદતુ (વિ) છેક પાસેનું. ચુરના વળગેલું. ત.
 હરદું (ના) ત્રિકળામાંનું એક કળ. દિન.
 હરદે (ના) અલયા, અચયા, પથયા, કાયરયા,
 પૂતના, અમૃતા, હરીતકી, હૈમવતી, ચેતકી,
 કૈયસી રિવા. એકરઝામધિ કળ.
 હરણ (ના) બળાતકારની લટ. ફરીકરણ. મૂઝ
 હરણી (ના) મૂઝલી, હરણની માદા.
 હરણી (ના) નર હરણ, કેલિયાર મૂઝ.
 હરતાલ (ના) હરિતાલી, એક પીળા રસનો ખાંધો.
 હરદમ (અ) પળેપળે, કાલેકાલે, શાસોચવાસ.
 હરદાસ (ના) હરિદાસ, કયા કરનાર ભકત.
 હરમિશ (અ) અહમિશ, દિવસસત્ર. હમ્મશ.
 હરફ (ના) અક્ષર, વર્ણ. દરેકત. બોલ, શબ્દ.
 હરખલું (કિ) સંકટ આવતાં ગભરાવું.
 હરખગવતું (કિ) ગમરાવતું, હીમત છોડાવવી.
 હરમું (વિ) હરડેના બેચ સ્વાદનું.
 હરરાજ (વિ) હરાજ, હલકી કીમતનું.
 હરરાજ (ના) હીલામ, હજાળાણી.
 હરરાજ (અ) હરરુજ, નિત્ય.
 હરવખત (અ) રેક વખત, ધરિયે ધરિયે.
 હરવરસ (અ) દમ્પ, વર્ષોવર્ષ.
 હરવાયું (વિ) કાઈ સુસ્ત, હાંપી, બેવું.
 હરવું (કિ) હપાડી બવું. ધડારવું. જુરુવું.
 હરરા (ના) મૂળ આધ, ખિશી, ગાંઝા મચા.
 હરસાલ (અ) દરવર્ષ, પ્રતિ વર્ષ. નો કાંટો.
 હરાખન (ના) ઘોડો ખાંધવાનું દોરડું. ગોરડી.
 હરાજ (વિ) હીલામ થએલું, જુલમ કીમતનું.
 હરાજ (ના) હરરાજ, હીલામ, હજાળાણી.
 હરામ (વિ) ધર્મ નીતિ વિરુદ્ધનું. અન્યાયી, કોટ.

હરામખોર (વિ) હં વગર ખાનાર, આળસુ.
 હરામખોરી (ના) આળસાઈ, બુરુવાઈ. [કુષ.
 હરામખદું (વિ) નીચ તુલમનું. બેખાવનું.
 હરામી (વિ) હરામખોર, કોટ ખાઈ.
 હરાયું (વિ) તોફાની, મસ્તીમાં થેલું થએલું.
 હરિ (ના) વિષ્ણુ, ઈશ્વર. ઘોડો. રિપ્ક. વાં-
 દરો. દેરકો. સંકટ. સૂર્ય યન્ન. વરણ. પો-
 પટ. સાપ. મૂઝ.
 હરિદશ (ના) સૂર્ય, (નુઓ) ભારદર.
 હરિન (વિ) હીલું. હીલા પીળા મિશ્ર રંગનું.
 હરિ નયણી, હરિનેણી (વિ) હરણી, મૂળલોચના.
 હરિયાળી (ના) હીલાતરી.
 હરિયાળું (વિ) હીલું, હરિત.
 હરિવદની (વિ) ચંદ્ર મુખી.
 હરિહર (ના) હંટ, (નુઓ) મથવા.
 હરી (ના) શ્રેનાળનો પાક.
 હરીફ (ના) સામેવાળો, દુસ્મન.
 હરીફાઈ, હરીફી (ના) દુસ્મનાઈ. સ્પર્ધા.
 હર પડ (અ) અહીં તહીં. આમ તેમ.
 હરેક (અ) કાઈપણ એક. પ્રત્યેક.
 હરેડી (ના) ગળદી, દોર.
 હરેડું (ના) હરેરાનાં કળ.
 હરેડો (ના) એક ગાડ.
 હરોલ (ના) પાછલી દંકડી.
 હરોલ (અ) અગાઈ, પહેલાં.
 હરી (વિ) હરનાર, હપાડી નનાર.
 હર્ષ (ના) હરખ, ખુશાલી, આનંદ.
 હલક (ના) ગળું, ગયેયાનો કંક. સાદ.
 હલકાઈ (ના) નીચત્વ, હલકાણું.
 હલકારો (ના) ખેપિયેક કાસદ. નસુસ.
 હલકું (વિ) વેણુ. એકા મૂલનું કે વળમનું. નીચું.
 હલકલવું (કિ) બળબળવું. તળમળવું [કિડું.
 હલમલ (ના) પ્રમાણમ. સોરખકોર.
 હલસા (ના) એક જાતનાં માછલી.
 હલવાઈ (ના) સુખરિયો, ભીડાઈવાળો, કંદોઈ.
 હલવાન (ના) જનનું એક વર. બંડીનું બચ્ચું.
 હલવું (વિ) હલકું, એકા વળમનું.
 હલવો (ના) એક મીઠાઈ.
 હલસો (ના) હાલસો, ખરેકો, હાનિ.
 હલાક (વિ) હરાલ, હુ:ખી. અથડાયલું.

હુલાકી, હુલામણુ (ના) હેરાનગતિ, અથરામણુ.

હુલાયજ (ના) હલધર બળરામ.

હુલાલ (વિ) હલ વાળળી, સરત. વિધિથી હલ-
લું. (ના) મસાલ.

હુલાલખોર (ના) ભગિયો, અત્યજ. [કરવાં.

હુલાવણું (કિ) હાલે તેમ કરવું, રોલાવણું. લાડ

હુલેણું (વિ) હળવું, ધીરું. કાળજી વિનાનું.

હુલેણું, હુલેણું (ના) ચાટવો, વાણુવટીનું પાણી

કાપવાનું હચિયાર.

હુલેણું (ના) ચઢાઈ, ધસારો. આચકો.

હુલઈ (ના) હવે, હવાઈ, એક આતશખાજ.

હુલઈ (વિ) હરતી [પ્રપંચ.

હુલકવ (ના) હવ્ય કવ્ય, યુક્તિ પ્રયુક્તિ, છળ-

હવણુ (ના) સેહેલ, મોજ.

હવણું (અ) હમણા, અધુના, આ કાણે.

હવળ (ના) હોમ, યાગ.

હવનપડી (ના) હોમવાના પદાર્થનો પડો.

હવસ (ના) લોભ, તુણા. લહુતા. [અભરાઈ.

હવળઈ, હવલાઈ, હવળે (ના) તેજનાનો ભૂકો.

હવઃ (ના) પવન. વાતાવરણુ. ભેજ, ભીનાશ-

હવાં (અ) હવે.

હવાઈ (ના) એક આતશખાજ. (વિ) હરતી.

હવાઈ (ના) ભેજ, ભીનાશ. શરદી.

હવઈ (ના) દોરનું દૂધ ભરાવાનું ઢેકાણું.

હવાડો (ના) દ્વા પાસે ખાંધેલી પાણીની ટાં-

કલી. જાળઈ કુંડી.

હવાયણું (વિ) હવાવાળું, ભીનાશવાળું.

હવાલ (ના) અહવાલ, હાલત. હકીકત.

હવાઈદાર (ના) સીપાઈનો નાયક. [ચિત્રામણુ.

હવાઈ (ના) કળતે, સત્તા. સોંપણુ. એક ચારણી.

હવિધ્યાત્ર (ના) હોમવા લાયક ધાન્ય.

હવં (કિ) હેરવું. હવં.

હવે (અ) અતઃ, હમણા. અત્યારપછી.

હવેજ (ના) દળેલી હળદર સાથે. સંભાર.

હવેથી (અ) અતઃપર, આજ પછી, આવંદે.

હવેજ (વિ) ગભરાઈ, અહાવર.

હવેલી (ના) ખુલ્લી હવાવાળું જોયું મંડાન.

હવે (ના) હવાઈ, એક દારૂખાનું. (કિ) હરતી.

હરો (અ) જો, બલે, હવેનાં જેદરકાંસી અર્થે.

હસંદે. ઘસંદે (અ) વારં વાર, સહેજ સહેજમાં

હસતાનું ખરાન દતાનું (ના) હસતાસરેણું

હાથે આપેલા દાનનો લેખ.

હસદ (ના) ક્રીનો. અદેખીય.

હસદખોર (વિ) ક્રીનોખોર, અદેખો.

હસમુખું (વિ) હસતા મોંનું. આનંદી. મસા

હસણું (કિ) હાસ્ય કરવું, દાંત કાઢી હસ

હસણું (ના) હાસ્ય. હાંસી. [ખાડ

હસાખ (ના) હિસાખ, ગણતરી, મોજણી. ગતિ

હસામણું (વિ) હસાવે તેવું.

હસારત (ના) હાંસી. મસ્કરી.

હસાવણું (કિ) હસે તેમ કરવું. મનાવણું.

હસી (ના) હાંસી, હસારત.

હસ્ત (ના) હાથ, કર, ભુજ, ખાંડ.

હસ્તક (અ) હસ્તગત, મારફત, હાથે.

હસ્તદોશલય (ના) હાથ ચાલાકી.

હસ્ત ક્રિયા (ના) હાથની કળા.

હસ્તગત (વિ) કળતે થયેલું.

હસ્તદોષ (ના) હાથની ભૂલ, નબળાઈ.

હસ્ત મેલાપક (ના) હાથેવાળો, પાણિયદણ

હસ્તાખરણદતવા } (અ) "હસ્તાસરેણું"

હસ્તાનું ખરાન દતાનું } તથા "એનું અપભ્રંશ"

રૂપ. લખિતદાન.

હસ્તામલક, હસ્તામળ (ના) હાથનું આમળ

કર કંકણ.

હસ્તિદંત (ના) હાથીદંત.

હસ્તિની (ના) હાથણી, સ્ત્રીની એક ભલ

હસ્તી (ના) હાથી, કુંજર, ગજ, કરી.

હસ્તે (અ) હાથે.

હળ (ના) સાચિહું, નાંગર.

હળકણું (કિ) જૂલણું, હાલણું.

હળ ખેડી, હળખેડણું (કિ) હળ ખેડવાળો

હળદ, હળદર, હળધ (ના) દ્રોણ, એક પીણ

કંદ. ઔષધ તથા શાકભાજીમાં નાખાય છે

હળણી (ના) હળના ચવડાની કોરી.

હળણું (કિ) હળ ફેરવણું. લળણું. મળી જવું

હળણું (વિ) ધીરું, મંદ. હલકું. (કિ) મળી સંપ

હળવે (અ) ધીમે, આસ્તે. હલકે.

હળાહળ (ના) હાલાહલ, તીવ્ર ખેર

હળી મળીને (અ) સંપર્સ પાને, અવિભાજ

હળ (અ) હળવે, ધીમે.

હા (અ) કચૂસાત, પથ્થરની દર્શક.
 હા (અ) નિશામ નાખતાં ચતો ઉચ્ચાર.
 હા (અ) ચક્રે. એચરતી, સુચક.
 હા (અ) થયું, ખસ, હોવા ઘો.
 હા (ના) ખસ, ધાંટો, હોકારો.
 હાંકણી (ના) હાંકવાળી છટા.
 હાંકણું (કિ) ચલાવવું, ફર કરવું. ગપ મારવી.
 હાંન (ના) ગાત્ર, શરીરના સાંધા. ગતિ. હિંમત.
 હાંડલી (ના) હાંડલી, ખટલી, ઢોચકું.
 હાંડલું (ના) હાંડલું, માટલું, મોટું ઢોચકું.
 હાંડી (ના) ચર, દેગડી. હાચનું હીવો કરવાનું એક ધાત્ર.
 હાંડી ધોયો (ના) એકાં વાસણ માંજનાર ચાકર.
 હાંડો (ના) દેગડો, દેગ, ચર.
 હાંડે, હાંડણું (ના) અમુચણ. શ્વાસરૂંધણ.
 હાંડલ કાંડલ (ના) શ્વાસધૂમ, આગેવાની, ધમ-પછાડા. [ખેખાકણું.
 હાંડલું, હાંડણું કાંડલું (વિ) બહાવર, ગામરૂં.
 હાંડલું (કિ) નેરમાં શ્વસિ ચાલવો.
 હાંડી જલું (કિ) શ્વાસ ચઢવો. થાકી જવું.
 હાંડલી (ના) હાંડલી, માટલી.
 હાંડલું (ના) હાંડલું, માટલું, ઢોચકું.
 હાંડી (ના) હોંસ, ધમ્મ, કોડ (આમ્ય.)
 હાંડી (ના) કોટનું એક ધરેણું. ગળચવો. કંઠો.
 હાંડલ (ના) જગાતનું ઉત્પન્ન. ફર. લવાજમ.
 હાંડ, લાલ. ગણુત.
 હાંડવો (ના) કોદાળી, ચાંચવો, એક આનર.
 હાંડિયા ધણ (ના) એક જાતના ધણ.
 હાંડિયો (ના) કોરી જગા, અવકાશ, માર્ગન.
 હાંડી (ના) ઉપહાર, ફળેતી. [અંગ્રેજી].
 હાંડીખેલ (ના) સહેલું, રમતમાં અચ તેલું.
 હાંડીલ (ના) હાંડલ, મહેસૂલ, લાલ.
 હાંડયા (ના) ઉત્પલ, ત્વરા.
 હાંડી (ના) બીહામણો માણસ કે પદાર્થ.
 હાંડ (ના) અમ, સાદ, પ્રતાપ.
 હાંડલું (કિ) ધમકાવવું, ઠપકો આપવો.
 હાંડમ (ના) અમલદાર, નવાળ, સૂખો.
 હાંડમી (ના) અમલ, હાંડમની સપ્પા.
 હાંડલ (ના) હાંડ, સાદ, ધાંટો,
 હાંડેલી (કિ) કપલ કરવું.

હાંકલવું (કિ) ખેલાવવું, ખૂમ પાડવી.
 હાંકેટલું (કિ) ધૂળ ઝાટકવી, ૧૫કો દેવો.
 હાંજત (ના) જરિયાત. ઝાડાની ખુનસ.
 હાંજર (અ) સમક્ષ, પાસે. તૈયાર
 હાંજર બવાળી (વિ) તરત જતાર આપનાર.
 હાંજર ભમીન (ના) હાંજર કરનાની કચૂ-લાત આપનાર.
 હાંજરાત (ના) હાંજર, એક તાંત્રિક પ્રયોગ.
 હાંજરા હાંજર (વિ) હાંજરમાં હાંજર. પ્રત્ય-ક્ષ, સાક્ષાત.
 હાંજરી (ના) હાંજર હોવું તે. હાંજરીનું પ-તક. નાસ્તો.
 હાંજલું (કિ) લાગી રહેવું, અડી રહેવું,
 હાંજિયો (વિ) હાજી હા કરનારો, ખુશામતિયો.
 હાજ (વિ) મઠે જઈ હજ કરી આવનાર (મસ-હાટ (ના) હટ, દુકાન. બંદર. [લમાન.
 હાટક (ના) હેમ, સુવર્ણ, સોનું.
 હાટકેશ્વર (ના) સોનાના મહાદેવ.
 હાટકું (ના) નાનું હાટ. બંડારિયું.
 હાટ (અ) સાટ, સાટે, સાડ, કાને (આમ્ય.)
 હાડ (ના) હાડકું. હેયું, તદ્દય.
 હાડ (અ) ઘણુંજ, અતિશય. છેકળ.
 હાડકી (ના) નાનું હાડકું. [બુસુ.
 હાડકાંનો આખો, હાડકાંનો લાંગરો (વિ) આ-હાડકું (ના) અરિય, હડી.
 હાડકું વાળવું (કિ) અંગ કસવું. મેહનત કરવી,
 હાડછેદ (ના) તિરસ્કાર. છેડ.
 હાડજ્વર (ના) હાડિયો તાવ. [શરીર.
 હાડપિંજર (ના) હાડકાનું ખોડું, માંસરૂંધિત
 હાડિયો (વિ) અંદરથી હાડકાંતે એવો (તાવ).
 હાડિયો (ના) કામડો, વાંચસ.
 હાડી (વિ) હડીલું, મમતી. સહનશીલ.
 હાડો (ના) કામડો, ખાડનાં રમકડાંનો હાર. (હો-હાણું (ના) હાંનિ, ખોગ, નુકસાન. [ખેખો.)
 હાય (ના) હરત, કર, પાણિ, બુજ, બાહુ, હાય જેટલું માપ. અખત્યાર. હયોડી, સંખંધ.
 હોપ. કૃપા. વરદાન. હયો.
 હાયઅલ્લમના હરતાલ, રવહરતે કરેલી સહી.
 હાય હાઈ (વિ) કપરજીવકાનું, થોડા, વખત માટે આપેલું, લીધેલું.

હાથ ઉઠાવવો (કિ) હં હં હારવો.
 હાથકડી (ના) હાથની બેડી
 હાથ ચાત્રાક (ના) હસ્ત લાવવ, હથોટી.
 હાથણી (ના) હાથની માદા.
 હાથ પાંચિયાં (ના) હાથનું એક ધરેણું.
 હાથિયો (ના) હસ્ત નક્ષત્ર. હાથે પેહેરી દોર-
 ને સાફ કરવાની કાચલી.
 હાથી (ના) હસ્તી, કરી, ફંજર. એક મોટું પ્રાણી.
 હાથીદાંત (ના) હસ્તીદાંત, હાથીના બહારનાં દાંત
 હાથે કરીને (અ) પોતાની મેળે. બાણી બેઠેને.
 હાથેલી (ના) હથેલી, કરતળ.
 હાથો (ના) આબરની પકડ. હાથનો છાપો.
 હાથો ઠાકવો (કિ) સાફ કરાવવું. [પરહસ્તે.
 હાથોહાથ (અ) જેનું તેના બહાથમાં. હસ્તે
 હાન (ના) માનતા, બાધા. હાનિ.
 હાનિ (ના) નુકસાન, હાણ, નાશ.
 હાળદા થવું (કિ) તૈયાર થવું, સજ થવું.
 હામ (ના) હિંમત. છાતી.
 હામી (ના) હમી. કમ્બલાત.
 હાથ (અ) અકસોસ, નિરાશા સૂચક.
 હાય (ના) નીસારો. શકિત, ગતિ.
 હાયન (ના) સંવત્સર, અષ્ટ, વર્ષ, સાલ.
 હાર (ના) આળ, ખગત. બેડી. પરાલવ. માળ,
 કંઠો. કાંઠ. આહાર.
 હારક (વિ) હરનાર, લઇ જનાર.
 હારજીત (ના) જયપરાજય, લાભલાભ, નફોફોટો.
 હારડો (ના) હાર, માળા. ખાંડનો હારડો.
 હારણ (વિ) કાપર, હારેણું.
 હારદ (ના) હાર્દ, મનોભાવ, પેદાનો ગલ. તદ્દંથ.
 હારદોર, હારદોર (અ) એક હારમાં, કંમે.
 હાર પડવું (કિ) આરંભાવું, શરૂ થવું.
 હારબંધ (અ) હારદોર, કમચાર.
 હારવું (કિ) નખળા પડવું. ચૂકવું. કંટાળવું.
 હારિત (ના) હારીત, તિલગિર પાંખી. એક મુનિ.
 હારિયું (વિ) સરખું, બેરિયું.
 હારિયું (ના) ગરબામાં ગવાવું પદ.
 હારી (વિ) હરનાર, હાતી.
 હારીત, હારીલ (ના) મોંમાં સદા લાડકું રાખ-
 હાર (અ) સારું બેડું. [નાર એક પાંખી.
 હારેડું (વિ) તોફાની, મ. તીખાર હાલીવું.

હારો (ના) સાતમણનું માપ. છાશનો ટગ
 હારોદોર (ના) હારદોર, હારબંધ.
 હારોહાર (અ) અંકેકી હારમાં, જંગતનાર.
 હાર્દ (ના) હસ્ત, મનોભાવ, ચત્રાવળ. સારાર
 હાલ (ના) હાલત ઢંગ.
 હાલ (અ) હમણા, ચાલના વખતમાં.
 હાથ ચાલ (ના) હરકર, આવળ.
 હાલત (ના) સ્થિતિ, હાલ અવસ્થા.
 હાલ મસ્ત (વિ) અહમસ્ત, બેફકર.
 હાલરડું. હાલરું (ના) બાળને બાંધારત
 ગાવાનું ગીત. બળીમાં ફરવું ગાડું.
 હાલવું (કિ) ગતિમાન થવું. ખસવું. ચાલ-
 વું, ડગવું. જવું.
 હાલસો (ના) ધકકો, નુકસાન, હરકત.
 હાલ હવાલ (વિ) દુખી હાલતનું, પીડામણું.
 હાલહાલ (અ) હમણાને હાલમાં, તરતજ, અધુન.
 હાલી (ના) ઝાળી, થોડિયું, પારણું.
 હાલી ગોરી (ના) હાલરડું, હાલરું.
 હાલો (અ) હાલરડું ગાતાં બોલાતાં શબ્દ.
 હાલ (ના) આશા. પ્રેમ વિલાસના ચાળા.
 શૃંગારચેષ્ટા. એ સોળ છે (કિલકિંચિત,
 વિભ્રમ, લલિત, હેન, કીલા, વિદ્યુતિ, કુદ-
 મિતિ, મદ, તપન, મોખ્ય, હાલ, મોટામિ-
 ત. વિચિત્ર, વિચોંક, વિલાસ. વિચેપક).
 હાલ લાલ (ના) હાલ અને લાલ. અંગ ચેષ્ટા.
 હાલરું (વિ) આશાતુર. બહાવરું, ગાલરું.
 હાલરો (ના) ખાવાની લહુલા.
 હાલાં (વિ) હવે.
 હાસ (અ) સંતોષ સૂચક. (ના) હાસ્ય.
 હાસી (ના) હાંસી, કંતેની. હાસી.
 હાસ્ય (ના) હસવું તે.
 હાસ્ય રસ (ના) નવરસમાંનો એક કાવ્યનો રસ
 હાસ્ય વલન (પા) હસવું મુખ. (વિ) હસમુખ.
 હાહાહાર (ના) શોકનો ગલરાટ. રણગર્જના.
 હાહો (ના) ગેડબડાટ, હાહાર, બધા બોલો. ધર્મ
 હિ (અ) નિશ્ચય, હેતુ. હારણ દર્શક. [મધ્યમ.
 હિંગ (ના) હિંગ, વધારણી, એક ઝારના રસ.
 હિંગરો (ના) એક હલકી ભતની હિંગ.
 હિંગળો (ના) હિંગલ, એક આસડ. [શિ ગંધ-
 હિંગસોક] કની તેજબળીનો પદાર્થ. મક રંગ.

જોડિયુ (ના) હિંગોળિયુ રાખવાની દાખડી.

જોડિયુ (વિ) હિંગોળિયુ રંગનું.

જોડામ (ના) હિંગોળિયુ મીસમ.

જોડા (ના) હિંગોળિયુ નવું કળ.

જોડા (ના) ચોપાળે, હિંગોળિયુ.

જોડુ (કિ) હિંગોળિયુ ખાવા, જુવું.

જોડુ, હિંગોળિયુ (કિ) જુવાવડું.

જોડું (કિ) પગ ચાલવું, જુવું હેંડું [આમ્ય]

જોડા (ના) નિ દોલ, એક રાગ.

જોડા ખાટ (ના) ખાટાના હિંગોળિયુ.

જોડોળા (ના) હિંગોળિયુ, સુંદર હિંગોળિયુ. એક રાગ.

જો (અ) અહોઆ, આ હિંગોળિયુ, અંત.

જોડ (વિ) હિંગોળિયુ કરનાર, દસાઈ, હિંગોળિયુ.

જોડ (ના) હિંગોળિયુ, ધાત, વધ, તેથી થઈ ચોપ.

જોડમત (ના) જોડમતી, કારીગરી. ચતુરાઈ.

જોડમતી (વિ) હિંગોળિયુ.

જોડયત (ના) હિંગોળિયુ, દહાણી, વાત.

જોડળ (ના) હિંગોળિયુ, શરદી, ધણી કંડી.

જોડા (ના) વાધણી, જ્યક્ષી. હેડી.

જોડાનાદ (ના) પરધો. હિંગોળિયુમાં યતો નાદ.

જોડરી (ના) મુસલમાનનો સન.

જોડરખ (ના) એક રાક્ષસ.

જોડરખા (ના) હિંગોળિયુની જોડેન.

જોડ (ના) શુભ, દહ્યાણ. લાલ.

જોડકારી (વિ) હિંગોળિયુ કરનાર.

જોડસતુ (ના) હિંગોળિયુ સમજ અહિત કરનાર.

જોડુની ગરબ સ્તરનાર મિત્ર.

જોડુ (વિ) હિંગોળિયુ ધનનાર, સ્તેલી, શુભેચ્છક.

જોડેચ્છ (વિ) હિંગોળિયુ શુભચિંતક.

જોડોપદેશ (ના) હિંગોળિયુ ઉપદેશ, સારી મલાહ.

જોડવાણી (ના) હિંગોળિયુ. હિંગોળિયુ.

જોડેલી, હિંગોળિયુ (વિ) હિંગોળિયુનાં, આયે.

જોડ (ના) હિંગોળિયુનાં રહીયા, દાળાં લોકો,

રેથાની, (વિ) ઉત્તર હિંગોળિયુનાં હિંગોળિયુ.

જોડ (ના) કાર, આકળ. બરડ.

જોડકર (ના) ચંદ્ર, ચાંદ, નિશાકર. શ્રીતકી.

જોડવ, હિંગોળિયુ હરડે (ના) નાની હરડે, ખોલડ.

જોડવાલ (ના) હિંગોળિયુ પર્વત.

જોડવાયત, હિંગોળિયુ (ના) પુક, ઉપરાણું.

જોડોળીન દરમાં વધારો.

હિંગોળિયુ (વિ) હિંગોળિયુ કરનાર, હિંગોળિયુ લેનાર.

હિંગોળિયુ (વિ) જન્મરોગી. સૂક્ષ્મકી. અણિયેલ.

હિંગોળિયુ (કિ) હિંગોળિયુ. જળી. જળ. સૂક્ષ્મ.

હિંગોળિયુ (ના) હિંગોળિયુ, ખાટાદરી. ધીરતા.

હિંગોળિયુવાન (વિ) હિંગોળિયુ, ધીર, મહાદર.

હિંગોળિયુ (ના) સોનું, સુવર્ણ, કાંચન, હેમ.

હિંગોળિયુકશિપુ (ના) પ્રહલાદનો પિતા.

હિંગોળિયુગર્ભ (ના) બ્રહ્મા, (જુઓ) વિદ્યાતા.

હિંગોળિયુવાલ (ના) પ્રહલાદનો દાકો.

હિંગોળિયુવાલ (ના) હાલવાલ. ચર્ચી. ખટપટ.

હિંગોળિયુ (કિ) હાલવું, ડગવું.

હિંગોળિયુ (ના) હરકત, નુકસાન.

હિંગોળિયુ (ના) ગણતરી. દાખલો. મેળ. નામું લેખું.

હિંગોળિયુકિતાળ (ના) લેખલેખ તથા તે મું-

ખંધી ચોપડા.

હિંગોળિયુ (વિ) હિંગોળિયુ સંખંધી, નામાવરી.

હિંગોળિયુ, હિંગોળિયુ (ના) હિંગોળિયુ, આનંદનો અવાજ.

હિંગોળિયુદાર (વિ) ભાગિયો, પાંતીદાર, પતિયાળો.

હિંગોળિયુ (ના) ભાગ, પાંતી વાંટો.

હી (અ) વિસ્મય, ખેદસૂચક.

હીક (ના) હિંગોળિયુ, ઉધ્ધવાયુ, વાધણી.

હીકળ (ના) હિંગોળિયુ, શરદી, કંડી.

હીકા (ના) હિંગોળિયુ, હેડકી.

હીચકુંડ (કિ) હિંગોળિયુ નાખવો, જુવાવડું.

હીચકાર (વિ) જીકણ, કાચર, ભીર.

હીચકો (ના) હિંગોળિયુ, ચોપાળો. ઝાળો.

હીચકો (ના) નપુંસક, નામદ, જાતો.

હીચકાંડ (કિ) મનમાં જળાપો કરવો.

હીણ (વિ) હીન, નીચું. જોડું. ઉચકું. રહિત.

હીણકમાલ (વિ) કંધપણ કમાઈ ન જરૂર, નિ-

હીણપત (ના) કાળ, લાંબન, ખેળાખર. રૂઢિમી.

હીણપર (ના) કાંચેકાંચે વડ, વહથી નાનો વડ.

હીણવડ (ના) કલકુંડ.

હીણવું (કિ) ધિક્કારવું, નિંદા કરવી.

હીણું (વિ) હીણું કમજોર. નરમું. ભેગવાળું.

હીન (વિ) હીણું, જોડું, કમ. રહિત, વિના.

હીનભાગ્ય (વિ) અભાગિયું, કમનસીબ, દુર્દૈવ.

હીમર (ના) એક રેસમી ભાતીગ/ દાપટ.

હીંગ (ના) એક પંખી.

હીર (ના) રેસમ. તેજ. દેવત. સત્ય. દયા.

હીરકોરી (વિ) રેસમી કિનારનું.
 હીરાકણી (ના) હીરાની કરચ.
 હીરાકંઠી (ના) હીરાની અથવા હીરા જેવા
 સોનાના પાસા પાડેલા દાણાની માળા.
 હીરાકસી (ના) એક મિશ્ર પદાર્થ.
 હીરાગળ (વિ) રેસમી, હીરનું.
 હીરાળોળ (ના) ભોળ. એક કર્કશી ગુદર.
 હીરાજખાણ (ના) એક વસાણું.
 હીરામલ (ના) એક લીલો મુશોભિત પંખી.
 હીરાવેધ (વિ) હીરા વિધે એવા ચતુર.
 હીલો (ના) ધરેડ અથવા ધરેડનો ખાડો. હરકત.
 હીલોલો (ના) ગમ્મત, ચેહેન, મઝા.
 હીસ (ના) ફેળેતી. શરમ.
 હીસું (કિ) રીઝવું, હરખાવું.
 હીણી (અ) હસવાના અવાજનું અનુકરણ.
 હું (સ) અહ, પ્રથમ અથવા ઉત્તમ પુરુષ.
 હું (અ) હા, અરે, અનુમતિ. ઈત્યાદિ અર્થે.
 હુંકું (કિ) ટમટમવું. ધૂરકવું. [ના. ગર્જના.
 હુંકાર, હુંકારો (ના) સંભવિ. ચાલુ કરવાની સૂચ-
 હુંડિયામણ (ના) હુંડીની હંકસાઈ. વટાવ.
 હુંડી (ના) નાણાં મળવાની ચીઠી.
 હુંડીનું ખોખું (ના) વટાવી લીધેલી હુંડી.
 હુંડે (અ) જથ્થાબંધ, બુમલે, એકંદરે [તાપણું.
 હુંપણ, હુંપદ, હુંપદું (ના) અહંતા. આપોપું, પો
 હુંક (ના) આછી ગરમી. સહાયતા, ફરક.
 હુંકાયણ, હુંકાણું (વિ) હુંકવાણું.
 હુંકી (વિ) ઠોંસીણું, હંપગી.
 હુંઈ (કિ) થઈ, ખૂની, મળી. [પાનું (રમવામાં).
 હુંકમ (ના) આજ્ઞા, ફરમાન. ઠરાવ. ઉત્તમ રંગનું.
 હુંકમનામું (ના) લેણદેણનો ચૂકાદો.
 હુંકો (ના) તંબાકુ પીવાનું એક ચંચર.
 હુંનત (ના) હંક, મમતા, હંદ. તકરાર.
 હુંજતખોર (વિ) હુંજત કરનાર.
 હુંજતાવણું (કિ) તરછાડવું. ધમકાવણું.
 હુંજી (ના) મસ્કરીનું વચન.
 હુંડા (ના) હીયા, એક પંખી.
 હુંડિયો (ના) હુંડિય શીડકારનો ઉપચાર.
 હુંડણું (કિ) ફટવું.
 હુંડી (ના) હુંડી. ચુદેતી નાણાકંઠી.

હુતદ્રવ્ય (ના) હોમવાનું પદાર્થ.
 હુતારા, હુતારાન (ના) અગ્નિ.
 હુતારાનિ (ના) હોષિકા, હોળી.
 હુવું (ના) હવું, "હો" ધાતુનો ભૂતકાળ.
 હુન્નર (ના) કારીગરી, કળા. ધંધો.
 હુન્નરી (ના) કારીગર, કિસળ બાણનાર.
 હુમલો (ના) ધસારો, ચડાઈ.
 હુમાયુ (ના) એક મુખી. અકબરનો પી.
 હુરમત (ના) આખર, પ્રતિજ્ઞા, માન.
 હુરિયો, હુરે (અ) પી; ફેળેતી અથવા માન.
 હુલકું (ના) મોટો ગભરાઈ, ઉત્પાત, ખોડા.
 હુલરાવવું (કિ) હલાવી રમાડવું. જૂલાવવું. ધા.
 હુલામણું (ના) લાડમાં બોલાવવું તે.
 હુલાવવું (કિ) હુલરાવવું. જૂલાવવું. લાડ.
 હુલાવું (કિ) સમભવવું. [અનો બ.
 હુલાસ (ના) ઉલ્લાસ, હર્ષ, પ્રસન્નતા.
 હુલ્લડ (ના) તોફાન, મારામારી બંડ.
 હુલ્લડ (વિ) અવિદેશી, કમસમજ, ઉલ્લૂ.
 હુશિયાર (ના) હોશિયાર, કાબેલ. સાવધ. ચા.
 હુસન (ના) ચેહેરો, ખુબસૂરતી.
 હુસહુસ (અ) ઉતાવળ સૂચક.
 હુંક (ના) ચૂંક, સૂળ, આંકડી. આંકડો.
 હુંક (અ) હૂપ, વાંદરાનું બોલવું.
 હુંડ (અ) હડ, છટ, ધૂત.
 હુંત (વિ) નોતરેણું, આમંત્રિત.
 હુંન (ના) હોન, સોનાનો એક સિક્કો.
 હુંપ (અ) હુંક, વાંદરાનો ઉપચાર.
 હુંખેહુંખ (વિ) આખેહુંખ, તાદૃશ્ય.
 હુંહ (ના) દેવતાના ગવેયા, ગર્વપૂર્વ.
 હુંદય (ના) છાતી. કાળજી. ધારણા.
 હુંદયકમળ (ના) હુંદયરૂપી કમળ.
 હુંદયશૂન્ય (વિ) નિર્દય, લાચણીવિનાનું. ખેસર.
 હુંધીકેશ (ના) શ્રીકૃષ્ણ કેશવ, વિષ્ણુ.
 હુંદુરુ (વિ) પ્રસૂન્ન અને ભેદલ શરીરનું.
 હું (અ) સંબોધનસૂચક. અરે.
 હું (અ) વિરમયસૂચક.
 હુંકાર (ના) અહંકાર, હુંપદ, અર્થિમાન.
 હુંકારી (વિ) હુંકારી, ગર્વિષ્ઠ.
 હુંકા (ના) હેડકી. મરણનો ક્ષણ.
 હુંડવું (કિ) ચાલવું, નવું (આમી).

હોઈયાં (અ) ઘોડકારનું અનુકરણ. પિત કરું.
હોઈયાં કરું (કિ) ખાઈ જવું, દબાવવું, હચા-
હોડાયત્ર (ના) વહાણવટીનું દિશાદર્શક ચન્ન,
કમ્પાસ [અંગ્રેજી].

હોંકાર } (ના) હોંકારો. ઘોડી ખૂમ.
હોંકારો }

હોંકો (નો) હુકો. હોંકાયત્ર.

હોજ (ના) પાણીની મોટી ટાંકી. નાનકડું તળાવ.

હોજ (ના) ભૂત, મેહુ. લપડાક, તમાચો.

હોજરી (ના) અન્ન પચવાનું ડેકાણું.

હોંક (ના) ઔષ્ઠ, અધર.

હોડ (ના) સરત. ચડસાચડસી.

હોડકું (ના) નાની હોડી.

હોડકું (કિ) પીમળકું, વાસ મારવી. વાદ કરવો.

હોડકું (ના) થોડા જગમાં કરવું નાનું નાવડું.

હોડો (ના) દરિયાનો મોલો.

હોણ (અ) આ વરસે. (ના) ચાલવું વર્ષ.

હોળા (ના) યજ્ઞમાં ઋગ્વેદ ભણનારો.

હોળે (ના) પદવી, મરતબો. બેઠક.

હોળ (ના) એક સોનાનો સિક્કો.

હોળાર (ના) ચતાર, બનનાર, ભાવી.

હોમ (ના) યજ્ઞ. બલિદાન. (જુઓ) યાજ.

હોમ (કિ) અગ્નિમાં આહુતી આપવી તે.

હોમાવું (કિ) ઝંપલાવવું, અગ્નિમાં પડવું.

હોય (અ) હશે! નસીબ! એમન ચાલે છે!

હોયવું (કિ) ગમવું, મહેન પડવું.

હોયવું (કિ) વેચાવું, લેવું. ખરીદવું.

હોય (ના) ક્લાક. લગ્ન. (જ્યોતિષમાં). કિંગ.

હોયરી (ના) હોળીના દહાડામાં ગાવાની રાગણી.

હોરો (ના) વોહોરો. (મુસલમાનની એક જાત).

હોલ (ના) હમેણ, ભટ્ટી. ધાસકો.

હોલવણ (ના) હોલાવું તે, કળણવું તે.

હોલવણ (કિ) ગળવણું હાંટવું તે કરવું, નરમ

હોલાણ (ના) કોશ દ્વારો દબાવવાનો ખાડો. પિયડું.

હોલેદિલ (વિ) ખાવડું, હોલ, મેહુ.

હોલો (ના) એક પક્ષી. ચૂલાની યાજુનો બંધીઆર

હોલું (કિ) પડવું, હોવાની રહેવું. [ચૂલો.

હોને (અ) હો તો. ચાલે હોમ નહિ.

હોર (ના) ચેતેશ, પ્લાન, રામ.

હોયાર (વિ) ગમેલ, ખેતીણ, વાદેદ્યાર.

હોયારી (ના) નિષુણ્ણતા. ચળારો. ૫

હોયો (અ) હશે. અસ્તું. હોવા દે.

હોસાન (ના) કાંતિ, ચહેરાનો રંગ.

હોહા (ના) બસાજમ. વાર્તાલાપ.

હોળ (ના) નાંગર, હળ, ફીક.

હોળવું (કિ) કેરા સમારવા, કાંસથી

હોળિયાં (ના) જાણનાં રમકડાં (હોળી)

હોળિયો (ના) હોળીમાં રમનાર [૧૫]

હોળી (ના) હોલિકા. એક જાતી. કાન

હોળીવું નાળિયેર (વિ) ટાળાનો આગે

હોળેયો (ના) હોળિયો, હોળીમાં રમનાર

કરો. સાકાળનો કંડો.

હરવ (વિ) દૂડું. લધુ, એક માત્રાનો

હદ (ના) પાણીનો ભંડો ખાડો, ડોહ,

હાસ (ના) લય. અબજન. આપહરણ, ન

હીમ (ના) લક્ષ્મીનો બીજમંત્ર.

ળ.

ળ (ના) ડરમો બંનન.

ળ (આ) "લ"નો. જેમ કમલ-કમળ; ફલ

આ બંનનથી આરંભાતા શબ્દો

પણ ગુજરાતીમાં એ શબ્દોના મધ્ય અને

માં વિશેષ વપરાય છે. જેમાં પણ આ

વપરાયો છે.

૩૪૧૬૪ કા.

અને ગુજરાતી મૂળાક્ષરોમાં ૩

બંનન ગણાયો, પરંતુ એની મૂળ તપ

ક અને પ મળીને થયેલો એ જોડાક્ષર છે

"ક્ષ"થી આરંભાતા શબ્દો "ક" કાઢી

ધાયા છે. (જુઓ પૃષ્ઠ ૮૦).

જા.

આ ગુજરાતીમાં ૩૬ મો અથવા

બંનન ગણાયો, પરંતુ એની બુદ્ધિ

એ પણ "જા"ની પેઠે જોડાક્ષર છે. એ

"જા"નો બનેલો છે, મટે એથી શરૂ થ

ખદો "જા"માં જોડાયો. (જુઓ પૃષ્ઠ ૧૩૭)

પ્રથમ બિંદુ સમાપ્ત.

બીજા બિંદુ બને છે.

38198